

L.V. 11° 25

R.M. Novella

#71

10.15. — 42

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI
PII PAPÆ SEXTI
RESPONSIO

A D

METROPOLITANOS

MOGUNTINUM, TREVIRENSEM, COLONIENSEM,
ET SALISBURGENSEM

S U P E R

NUNCIATURIS APOSTOLICIS.

EDITIO ALTERA:

ADDITIS BINIS LITTERIS

AD ARCHIEPISCOPUM, ET AD CAPITULUM
COLONIAE.

R O M A E

M D C C X C.

(1)

I N D E X

- L**itterae in forma Brevis SS. D. N. PII PAPÆ VI. ad
Metropolitanos Moguntinum, Trevirenses, Colonien-
sem, et Salisburgensem. *Pag. 1.*
Partitio rerum, quae in Responsione continentur. *Pag. 5.*

C A P U T I.

- De Personis, quae excitarunt, foventque turbas super Nun-
ciaturarum omnium Germanicarum eversione, con-
tra quem id agatur, et quibus mediis, ac rationibus,
una cum rerum gestarum narratione. *Pag. 6.*

C A P. II.

- De Causis, ex quibus hujusmodi turbae excitatae asserun-
tur, et primò de querela communi nomine proposita
super instituta Monachii Nunciatura pro Ditione Pala-
tino-Bavara. *Pag. 35.*

C A P. III.

- De altera communi querela quoad factam a Nuncio Palati-
no-Bavaro Delegationem duorum Ecclesiasticorum Vi-
rorum pro Palatinatu Rheni, et pro Ducatibus Julia-
censi, et Monticensi. *Pag. 45.*

C A P. IV.

- De altera querela communi Electorum Ecclesiasticorum
nomine proposita super Litteris Encyclicis a Nuncio ad
Tractum Rheni missis ad Suffraganeos, Vicarios, et Pa-
rochos Archidioeceseum Moguntinae, Trevirensis, et
Coloniensis. *Pag. 53.*

C A P. V.

- De peculiari Electoris Coloniensis querela super negata
Sibi facultate efformandi ex Judicibus Pro-Synodalibus

(II)

novum Tribunal cum generali Mandato ; et de instituto
per eundem Electorem Officialatus Tribunalis . *Pag. 79.*

C A P. V I.

De Argumentis , quibus idem Coloniae Elector contēdit , novum ab Se institui potuisse Officialatus Tribunal sine auctoritate , et consensu S. Sedis in vim ult. Decreti Sess. 31. de Causis Concilii Basileensis , Instrumenti acceptationis , seu adhaesionis diei 26. Martii 1439., et Concordatorum Germaniae , nec non Tridentini Concilii , Constitutionum BENEDICTI XIV., et Consuetudinis aliarum Archidioecesium . *Pag. 97.*

C A P. V I I.

De ultima , quam proponunt , querela , Elector Treviren. , et Archiepiscopus Salisburgen. super facultate ab Electore Palatino Bavariae Duce postulata , et a Nobis concessa per Litteras in forma *Brevis diei 6. Novembris 1787.* prorogandae in subsidium publicarum calamitatum exactionis Decimae omnium reddituum obvenientium ex rebus , et bonis Ecclesiasticis sitis in Eius Ditione Palatino Bavaria . *Pag. 140.*

C A P. V I I I.

De Jure Apostolicae Sedis mittendi Nuncios tam Extraordinarios , quam Ordinarios stabili Jurisdictione pollentes . *Pag. 170.*

SECTIO I. Explicatur vera Juris illius notio , quod nemine contradicente habet Apostolica Sedes mittendi Nuncios in casibus extraordinariis , explicaturque praesens extraordinarius status Archidioecesium Moguntin. , Treviren. , Colonien. , et Salisburgen. , aliarumque Germaniae Ecclesiarum . *Pag. 176.*

SECT. II. Probatur Jus Sanctae Sedis mittendi Nuncios
Ordinarios

(III)

Ordinarios stabili praeditos Jurisdictione ex Jure Primatus.

Pag. 183.

SECT. III. Probatum Jus idem Ordinariorum Nunciaturarum ex constanti Ecclesiae Disciplina a primis Saeculis ad Saeculum usque nonum.

Pag. 198.

SECT. IV. Confirmatur idem Jus ex eadem Ecclesiae Disciplina a Saeculo nono ad Saeculum usque decimum quintum.

Pag. 234.

SECT. V. Confirmatur idem Jus Nunciaturarum cum stabili Jurisdictione junctarum ex constanti Ecclesiae Disciplina a Saeculo XV. ad nostram usque aetatem.

Pag. 258.

SECT. VI. Confirmatur Jus stabilium Nunciaturarum auctoritate Conciliorum, exemplisque Episcoporum, et quatuor praesertim Metropolitaram, Moguntini, Trevirensis, Coloniensis, atque Salisburgensis.

Pag. 271.

SECT. VII. Confirmatur denique Jus stabilium Nunciaturarum exemplis Imperatorum, et Imperii, celebriorumque Jureconsultorum Germanicorum etiam Protestantium auctoritate.

Pag. 279.

C A P. I X.

Demonstratur, ea etiam, quae objici solent, si ab erroribus vindicentur, stabilium Nunciaturarum Jura confirmare.

Pag. 297.

SECT. I. De iis, quae Sacri Ordinis nuncupantur.

Pag. 298.

SECT. II. De iis, quae profani Ordinis vocitantur.

Pag. 317.

SECT. III. De iis, quae ab aliquibus peculiari ipsorum nomine objiciuntur.

Pag. 328.

Litterae in forma Brevis SS. D. N. PII PP. VI. ad Archiepiscopum Coloniensem.

Pag. 337.

Aliae ejusdem Pontificis Litterae ad Coloniense Capitulum.

Pag. 348.

PIUS PP. VI.

Venerabilis Frater salutem, et Apostolicam Benedictionem.

POtuissimus equidem nulla interposita mora tuis rescribere litteris, ad Nos datis [*]. . . *Kal. Decembris superioris anni*, si, relicto rerum, et rationum examine, placuisset Nobis eam Tibi responsionem dare, quam litterae tuae postulabant. Cum enim Tu, aliis tribus Metropolitanis adjunctus, peteres cujusdam quasi *Concordiae* loco, ut Nostrum assensum praeberemus *Nunciaturarum Apostolicarum abolitioni*, prompta sanè et expedita occurrebat *responsio*, neminem unquam petiisse ab altero *transigendi gratia totum* id, de quo disceptatur. Sed studium, et singularis Dilectio in Te Nostra, qua Te acriores etiam inter contradictiones persecuti sumus, in causa fuit, cur *aliam* agendi Tecum rationem iniremus. Satis namque intelleximus fore, ut haec Responsio Nostra, justitiae inprimis consona, facile Tibi quidem ostenderet, quam absona, et repugnans, et absurda esset petitio ista tua, sed nequaquam obtinuisset, quod maxime interest, ut Tibi, tuisque Confratribus *insidias* patefaceret, quae Vestrae Virtuti, ac Religioni instructae, et paratae sunt, utque omnibus aequè persuaderet è sententia decedere. Hanc provinciam aggressi, vidimus extemplo, quàm arduum moliri opus oporteret, non propter ambiguitatem quaestionis, qua nihil est, nec potest esse expeditius, sed propter multiplicem rerum congeriem, quae, quamvis a quaestione plurimum abhorrerent, licentius tamen cumulatae, et vulgatae sunt ad odium, et invidiam conflandam in Nos, et Apostolicam Sedem. Nullus enim, ut ita dicamus, Tabellarius è Germania Romam commebat, qui *Commentaria*, *Lucubrationes*, *Encyclicas*, et alia id genus scripta non afferret ad Urbem ita multa, ut omnia propemodum Germanicis rebus, et Libris redundarent. Accedebat ad haec multarum *novitatum* rumor, quae isthic identidem factae sunt. Hinc intelligit quisque per se, tantum Librorum, querelarum, novita-

[*] XIV. ab Electore *Treviren.*, VIII. ab Arch. *Salisburgen.*, VI. a *Moguntino*, IV. a *Colonien.* Electoribus.

vitatum, omnia ut resellerentur, Volumen exposcere: quod quidem, si longissimi temporis spatium ab alio quoquam postulasset, multò certe magis postulavit a Nobis, quos in hac rerum, temporumque perversitate immensae fere premunt solitudines Apostolici, quo fungimur, Ministerii. At nulli parentibus labori licuit Nobis tandem, favente Deo, hanc *Responsionem* absolvere, his adjunctam Litteris, quae *communis* cum aliis Confratribus in Causa, quam *communiem* appellatis, quamque Comuni Nomine agitis, luculentissime vindicat agendi rationem cum Nostram, tum Nunciorum Nostrorum: utpotè quae, disjectis procul erroribus, locupletissima demonstratione Jus, et Potestatem ostendit, quae est Apostolicae Sedi a primis Ecclesiae Saeculis ad haec usque tempora habendi *Nuncios stabili Jurisdictione pollentes*. Plurimum equidem in Te, Ven. Frater, et in Tuis Confratribus confidimus, certique sumus fore, ut, si Vosmetipsi Nostrarum rationum momenta perpendatis, non modò nihil allaturi sitis obstaculi Apostolicis Nunciaturis, sed, qua praestatis fide, et justitia, eas obsequio, uti Vos decet, colatis, et ab aliorum aggressionibus tueamini. Interim Te, Confratresque Tuos, quantum in Domino possumus, obsecramus, ne Ecclesiam, tantis afflictam aerumnis, novo dolore cumuletis, cui nihil accidere exitiusius potest, quam ut Membra adversus Caput praelientur. Tolle è medio *novitates*, ad quas vel nolentem Te aliena malicia deduxit, resituens res ad eum, in quo erant, statum, et factis probans illam, quam erga Matrem fovere observantiam affirmas; agnosce tandem Jus illud, quod Divina Institutione cum *Primatu* ipso conjunctum est, ac colligatum, quod a Nobis abdicare non possumus, quodque subire nequit Judicium Comitiorum, uti Tribunalis incompetentis; quemadmodum saepius ab ipsis Comitibus agnitum est. Firmo *Nunciaturarum Jure* manente, si quis in Nunciaturas irrepsit *abusus*, Nobis ignotus, ut in fine *Nostrae Responsionis* jam diximus, Nos fidenter adi, Ven. Frater, sive per litteras, sive per Negotiorum Gestorem, veluti toties Natio jam praestitit, et ad Nos referre ne graveris, *qualis* praecipue sit *abusus* in exercitio solitarum Facultatum invecus, relictis antiquis *Querelis*, quibus opportune consultum jam est, quaeque vel ab Auctoribus ipsis desertae, vel ab Imperatoribus, et ab Imperio fuerunt omnino despectae: Nos enim

enim *Potestatem* tuemur, non potestatis abusum, nihilque habemus antiquius, quam ut Tibi obsecundemus in iis omnibus, quae iustitia, aut aequitate nitantur. Ingenuos hosce in Te sensus prae animo ferentes, Apostolicam Tibi, Gregique Tuae curae concredito Benedictionem [*]... impertimur. Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Novembris 1789. Pontificatus Nostri Anno XV.

[*] *Amantissime* tribus Electoribus, *peramanter* Archiepiscopo Salisburgensi,

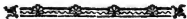

me...

PARTITIO RERUM, Q U Æ IN RESPONSIONE CONTINENTUR.

QUÆ nuper in GERMANIA excitata contentio est *pro Nunciaturarum Apostolicarum conversione*, quemadmodum plures litterae significant a Vobis, Ven. Fratres, ad Nos datae XIV., VIII., VI., et IV. *Kalend. Decembris elapsi* A. 1788., ea quaquaaversum inspiciatur, videri sane non potest, nisi absurda, indecora, injuriae plena, et cum summa injustitia conjuncta; tam si **CONDITIO** spectetur eorum, qui ad illam fovendam accesserunt, *contra quem, qua ope, seu mediis, quibusve consiliis* ad id praestandum incumbant; tam si **CAUSAE** perpendantur, ob quas haec contentio instituitur; tam si denique ad trutinam revocetur **RES IPSA**, ejusque vis, ac natura.

Equidem hoc rerum ordine, ac partitione indubiè speramus futurum, ut non solum Vestris epistolis, quas modò indicavimus, satisfiat, sed alia etiam Vestra *Scripta, Opuscula*, et cujusvis generis *Commentationes*, quae non sine Nostri offensione hac usque prodierant in lucem, retundantur, ac profligantur. Verum haec ipsa rerum partitio satis superque indicat, intra angustos *epistolae* limites contineri, ac comprehendi non posse ea, quae ob gravitatem rei longam, et fusam orationem requirerent. Hinc tametsi aliis curis, iisque gravissimis, distenti, scripta haec concinnavimus, quibus Nostra Defensio contineretur, eaque idcirco in plura *Capita* tribuenda esse duximus, ut magis dilucidè, atque ordine Oratio Nostra procederet.

C A P U T I.

DE PERSONIS,

quae excitarunt, foveantque turbas

SUPER NUNCIATURARUM OMNIUM GERMANICARUM EVERSIONE,

CONTRA QUEM id agatur,

ET QUIBUS MEDIIS, AC RATIONIBUS,

UNA CUM RERUM GESTARUM NARRATIONE.

§. I. **S**I *conditionem* respicimus Eorum, qui Nunciaturarum Apostolicarum eversionem moliantur, et si examini parumper subijcitur, contra *quem* id fiat, qua *ope*, quibusve *consiliis*, haud profecto multis opus est verbis, ut contentionis hujusce pateat absurditas, atque injuria quammaxima. Vos, Venerabiles Fratres, (dolentes equidem dicimus) quamquam virtute praediti, decepti tamen ab iis, qui *inimici pacis* sunt, *novisque rebus* quotidie student (1), VOS, in tota, qua latè patet, Germania soli estis novae hujus perturbationis *Auctores*; APOSTOLICA HAEC SEDES, cui *Jus* est mittendi Nuncios quocumque magis censuerit expedire, quaeque in *Possessione* est hujusmodi a toto retro Saeculis, *Apostolica Sedes*, inquit, est illa, contra *quam*, et de cujus *Jurisdictione* unice agitur.

2. Vos autem, *Moguntiae Elector*, et *Salisburgensis Archiepiscopo* (2), *Ecclesiastica* dignitate fulgentes, et in partem

(1) Vid. Opusculum, cui Titulus = *Véritable état du différent élevé entre le Nonce Apostolique résident à Cologne et les trois Electeurs Ecclesiastiques*. A Dusseldorff chez Pierre Kaufmann 1777. = 1. edit. pag. 72. c., et alterum = *Supplément au véritable état etc.* = ibid. pag. 16. b.

(2) *Litterae Caesareae* diei 12. Octobris 1785, quas ELECTOR COLONIENSIS communicavit cum Nuncio

ad Tractum Rheni die 13. Novembris ejusdem anni, in principio = *L'Electeur Archeveque de Mayence ainsi que l'Archeveque de Salzbourg m'ont représenté etc.* = Animadvertas, quaeso, nonnulla, quae in hac etiam editione adduntur litteris ad Metropolitanos missis, ita indicari. ADD., nullam duorum Archiepiscoporum mentionem fieri in earumdem litterarum italica versione in Opusculo = *Reinitede del*

tem vocati Nostrarum sollicitudinum, *adversus* MATREM arma sumpstis, et *Vestro ipsi* CAPITI bellum intulistis, CÆSAREM nil tale cogitantem excitantes, ut Nunciaturae adversaretur, quam *pro Religionis bono* in sua *Ditione* MONACHII DUX erigi postulabat. Nec ab incepto destitistis, licet essetis per Nos certiores effecti, non aliam novum Bavariae Nuncium exerciturum Jurisdictionem in Ditione Palatino-Bavara ab ea, quam usque tunc in eadem Regione exercuerat Nuncius Apostolicus ad Tractum Rheni, absque ulla vel minima Metropolitico-um, et Episcopali-um Jurium violatione, aut imminutione (3).

3. Sed ubi ex una parte constitit Vobis, nil timendum omnino esse, et nihil ex alia parte deterriti sapienti illa, ac religiosa *Responsione*, quae Vobis a CÆSARE data est, = *qu'il dépendoit du Saint Siege d'envoyer en tel endroit, ou il le jugeroit a propos, TROIS Nonces meme au LIEU d' UN; marque, que ce Chef de l' Empire ne se MELOIT pas de cette affaire, et la regarde comme fort INDIFFERENT aux Constitutions de l' Empire* = (4), non amplius institistis in una Monachii Nunciatura evertenda, quippe quae, caeteris in sua firmitate manentibus, everti omnino non poterat; sed multo altius vestra consilia paulatim evehentes eò devenistis, ut *omnibus* Nunciaturis bellum indiceretis, tantique vestrae apud Caesarem importunae preces valuerunt, ut extorquere tandem aliquando datum Vobis fuerit

B

celo-

del Congresso di Ems etc. corredato dagl' Atti autentici. Francfort e Lipsia 1787. =, ubi num. I. pag. 13. ita legitur = *Dalla Lettera indirizzata mi ho veduto etc.* =

(3) Ita Pontificis Jussu respondit die 7. Maii 1785. Praesul FEDERICI, *Secretarius ab arcanis notis*, ad ea, quae nomine Archiepiscopi Moguntini exponebantur in quodam scripto, cui Titulus = *Pro-Memoria* =.

(4) Verba sunt COMITIS SEIM-SHEIM, *Ministri* Electoris Palatini scribentis die 8. Julii 1785. ad *Ministram* ejusdem Electoris Palatini,

et Electoris Coloniensis apud S. Sedem. ADD. Adversus Caesaream hujusmodi Responsionem, qua usus est etiam Pontifex in Litteris ad defunctum Episcopum Frisingensem scriptis die 18. Octobris 1786, nil unquam opposuit Caesar, vel alius quis, cujus interesset; adeo per jocum locutus videatur Anonymus Auctor libelli = *Istoria Prammatica della Neo-eretta Nunziatura di Monaco etc. Francfort e Lipsia 1787.* =, qui §. 28. dubitat primum de Responsi-
veritate, mox contra omnem verisimilitudinem illud interpretatur.

celebrem illam *Epistolam diei 12. Octobris A. 1785.*, in qua Caesar, tanquam *Advocatus Imperii*, Metropolitanos, et Episcopos *hortabatur*, ne vellent Nunciis permittere = *aucun exercice de Jurisdiction dans les affaires Spirituelles, ni aucune Judicature quelconque* = (5).

4. Tunc factum est, ut Tu *Coloniæ*, Tuque *Trevirensis* Elector, quorum uterque non significaveras modò, sed etiam declaraveras Nostro Nuncio, hujusce novitatis nec *Auctorem*, nec *Suasorem* fuisse (6), factum est, inquit, praeter omnem expectationem, ut conjuncti aliis duobus Metropolitanis, conspiratione veluti facta, *sensum* Epistolae hujus perperam contorquentes, et verba *consilii*, atque *hortationis* in verba *praecepti* consulto immutantes, et auctoritatem *Legislatoris* ei tribuentes, qui *Advocatum* se esse profitebatur, non dubitaveritis per idem serè tempus *Decreta* in vulgus edere adversus Auctoritatem Apostolicæ Sedis, et *poenarum* comminatione *Assessores*, *Curiales*, et *Advocatos* prohibere, quominus *deinceps* ullo unquam tempore sisterent Se in *Tribunalibus Nunciaturæ ad Tractum Rheni* (7), de-

(5) Cit. litteræ *Cæsareæ* §. C' est pourquoy.

(6) Elector COLONIÆ in litteris diei 23. Decembris 1785. Nuncio BELLISOMI datis professus est, = *Che non sono stato nè l'INVENTORE, nè il PROMOTORE di questo Rescritto Cæsareo; e se caso mai non bastasse la mia parola, ne posso renderla convinta con lettere scritte, che IO, E L'ELETTORE DI TREVERI non volemmo entrare NELL'OPPOSIZIONE ALLA NUNZIATURA DI MONACO, ED IO PARTICOLARMENTE* = Elector autem TREVIRENSIS in aliis litteris eidem Nuncio datis die 18. Januarii 1786. rem ita narravit = *MORGUNFINUS, et SALISBURGENSIS Archiepiscopi reliquorum Coepiscoporum Germaniae expetiere VOTA* (adversus Nunciaturam Monachicam); *verum huic postulationi*

accedere NOLUI. Singularis namque, qua feror DEVOTIO in sedem Apostolicam, cujus AUCTORITATEM quanti ego faciam, semperque fecerim, Rûa, et illius Dominatio Vestra ignorare nequit, animum RETINEBAT, addiditque, = *ME NEC CONSTITUTIONIS HUIUS PROMOTOREM, ne AUTHOREM dicam, fuisse* =.

(7) Archiepiscopus TREVIRENSIS edidit *Decretum Commune* die 25. Novembris; Archiepiscopus verò COLONIENSIS plura vulgavit *Communia Decreta* diebus 19., et 28. Decembris A. 1785., 12., et 23. Januarii 1786. ADD. Referuntur hæc Decreta in libro: *Colloquia Doctoris Ingolstadiensis etc. Dusseldorpii 1789.* = n. V. LVII. pagg. 205. seqq., ac de iisdem agit *Doctor Colloqu. XIII.* p. 97. affirmans idem praestitisse *Mogunt. Trevir.*, et *Salib.* Archiepiscopos.

despectui habentes paternas Nostras querelas ad Vos per Nuncium delatas, et per Nationem *vulgatas* Litteris in forma *Brevis* datis ad *Clerum Leodiensem* (8), et ad defunctos Episcopos *Frisingensem* (9), et *Hildesensem* (10).

5. Nec satis fuit Vobis, id omni ope curasse, ut Nuncii ea Jurisdictione carerent, quae *contentiosa* dicitur, quam praedicta Epistola *bortatoria* innuebat; sed eò Epistolae *sensum* trahendum quoque esse praedicastis, ut *voluntariam* etiam Jurisdictionem comprehenderet, eam nempe, quae in concedendis *Dispensationibus* quoad dirimentia Matrimonii Impedimenta versatur.

6. Quamquam verò certi essetis, *nequire* Vos solvere Impedimenta Matrimonium dirimentia, quae ab Ecclesia praestituta fuissent in *generalibus* Conciliis, nisi in certis *dumtaxat* Gradibus, et juxta eas *tantummodo* *Facultates*, quas unusquisque Vestrum *quinquennio* *quotlibet* ab hac Apostolica Sede petierat, atque impetraverat, a recta tamen via, qua Majores Vostri, et Vos ipsi incessestis, quàm longissimè recessistis. Etenim qui A. 1782. aperta fronte *Caesari* restitistis, dum is errore deceptus Episcopis suadere nitebatur, posse illos hujusmodi Impedimenta *propria Auctoritate* dissolvere, Tuque inter caeteros (11), Venerabilis Frater Ecclesiae *Trevirensis Archiepiscopo*, qui reluctantiae, constantiaeque tuae *causas* palam facere non dubitasti in iis litteris, quae per Germaniam *vulgatae* (12) singulari Te gloria cumularunt;

B 2

post-

(8) Die 29. Aprilis, et 4. Octobris A. 1786.

(9) Die 8. Octobris ejusdem anni.

(10) Die 24. Martii A. 1787.

(11) Quae in hunc rem scripserunt sive ad Caesarem, sive ad Belgii Gubernatorem Archiepiscopus MECHLINIENSIS die 25. Martii 1782., et die 28. Septembris 1784; Episcopus ANTWERPIENSIS die 31. Martii 1782., et die 18. Junii 1786.; Episcopus NAMURCENSIS sub finem anni 1786., nec non STATUS PROVINCIAE MECHLINIENSIS die 5. Novembris 1787., legi possunt in Opere inscripto = Re-

cueil des representations, protestations, et reclamations dans les Pays Bas Catholiques 1787. - Par. Ecclesiast. III. pag. 189., Par. IV. pagg. 191. 198. 201., Par. V. pagg. 312. 318. 354. ADD. Quae item ad Caesarem scripserit Hungariae Primas CARD. DE BATHYAN, ibidem prostant Par. Eccles. III. pagg. 251. 252.. Quid tandem ea de re senserint caeteri Hungarici Episcopi colligitur ex quaestionibus die 20. Aprilis 1782. Pontifici Pindobonae propositis, quae ibid. referuntur pag. 252. et seqq.

(12) Alterae datae fuerunt die 7. Martii 1782. ad Card. Archiepiscopum

pium

postquam Caesar ipse a Nobis, dum *Vindobonae* essemus, veritatem edoctus, juxta *Concordatum* inter Eum, et Nos constitutum, publicè, et palam *Episcopis Monarchiae suae* declaraverat, = *ipsis nunc LIBERUM relinqui, ut FACULTATES dispensandi circa Impedimenta Matrimonii in Gradibus prohibitis Consanguinitatis, et Affinitatis, in quantum hac in Gradu quarto, et tertio, nullatenus tamen tangente SECUNDUM, Ipsi hac usque PRO PAUPERIBUS concessae erant, etiam pro NOBILIBUS, et DITIORIBUS ROMÆ AD DIES VITAE IMPE- TRARE, atque hac ratione Ipsi etiam in formula CONSUETA dispensare POSSINT, ac VALEANT* = (13), mutato consilio in eam mentem venistis, ut eam Vobis *Auctoritatem* arrogaretis, qua paulò ante *carere* Vos sancte, religioseque defenderatis, Vestris *Vicariis* praecipientes, atque mandantes, ut ab *antiqua* formula, hactenus in Dispensationibus servari solita, verbis illis deletis = *Auctoritate Delegata*, nova haec verba = *Auctoritate Ordinaria* = subrogarent, ut Apostolicus Nuncius Nobis significavit (14).

7. Non defuit sane inter *Vicarios* ipsos, ad quos haec jussio pervenerat, qui ingenuè professus fuerit, allatisque rationum momentis demonstraverit, se id, *salva conscientia*, facere omninò non posse; sed huic responsum scimus fuisse, *Dispensationes* hujusmodi, quotquot prodissent, non in capita Vicariorum, praeepta exequentium, sed in caput *Archiepiscopi* mandantis recasuras, ut ad Nos retulit idem Apostolicus Nuncius (15).

8. Vos, et Vicarii Vestri a Nostriis Nunciis fuistis saepius *admoniti*, ut abstineretis ab Apostolicorum Jurum invasione, ex qua tantum detrimenti. et calamitatis in Ecclesiam, et in Reipublicam ipsam importabatur (16); sed tantum abest, ut Conati-

bus

pum Mechliniensem, alterae verò ad *Albertum Saxoniae Ducem* eodem mense, et anno; ac legi possunt in cit. Opusc. = *Veritable etas etc.* = pag. 75., et seqq., et in cit. = *Recueil des representations etc.* = Par. Ecclesiast. III. pag. 216., et 219. ADD. Insidiis *Aulicorum* id attribuit DOCTOR INGOLSTADIENSIS *Colloqui*. IX. pag. 62.

(13) Ita legitur in cit. Opusculo = *Veritable etas etc.* = pag. 11. a.

(14) In *epistola* diei 20. Julii 1786.

(15) In cit. *epistola*.

(16) Vid. cit. Opusc. = *Veritable etas* = pag. 2., et pag. 71. d., et alterum = *Rescrit du Conseil Aulique de l'Empereur etc. A Dusseldorff* 1787. = pag. 6. d. ADD. Id speciatim de Nun-

Nun-

bus Summi Pontificis fuerit obsecundatum, = *ut Archiepiscopis COLONIENSIS respondere Nuncio Apostolico non dubitaverit*, RATAS JAM, FIXASQUE esse plures rerum MUTATIONES, quae ad OMNE DISPENSATIONUM GENUS pertinerent =; quemadmodum Nobis a Nuncio ad Tractum Rheni relatum est(17).

9. Ignorabamus sane per id tempus, et ipsa Natio Germanica ignorabat, quales nam essent hujusmodi rerum mutationes, quas inito inter Vos foedere constitueratis; cum, obstupescentibus Nobis, et ipsa Nazione Germanica obstupescente, auditum est, coactum fuisse *VIII. Kal. Sept. A. 1786.* per Vestros Ministros CLAM, et OCCULTE in *Oppido Emsensi* quoddam quasi *Conventiculum*, Vestro Nomine, et Amplitudine prorsus indignum; cujus quidem Deliberationes statim ac prodierunt in lucem, satis superque patuit, quod vestra consilia, quod curae, quod molimina vestra spectarent, ad deprimendam nempe, atque elevandam Sanctae Sedis *Auctoritatem*, non quoad Nunciaturas modò, sed quoad *Appellationes* quoque, et cactera omnia *Jura Primatus*: qua in re molienda *Auctorem* secuti estis eum, cujus *doctrinae*, a doctrina Ecclesiae prorsus *alienae*, fuerunt a S. Sede *damnatae*, et ab ipsis Germaniae Episcopis, atque Archiepiscopis *reprobatae* (18). Auctoritate enim S. Sedis depressa, aut imminuta, et Nunciis expulsi, facile Vobis persuadebatis, fore, ut *Metropolitanorum* Auctoritas *Auctoritati Pontificiae* exaequaretur in omni genere Dispensationum, et in aliis Facultatibus quibuscumque: ex quo facilis Vobis aditus pateret ad quemdam quasi *Dominatum* assequendum in Suffraganeos, et in Dioeceses, *alienis* etiam Ditionibus aliquando subjectas, et lata aperiretur via ad *novas Saeculi doctrinas* per Germaniam importandas, ac disseminandas,

Nuncio BELLISOMI testatur DOCTOR INGOLSTADIEN. *Colloqu. XIII.* pag. 95.

(17) In foliis suae epistolae adjunctis, quam scripsit die 27. Maii 1787.

(18) Is est JUSTINUS FEBRONIUS in Opere = *de Statu Ecclesiae* =, teste Weismann, ut inquit Auctor Opusculi italicè versi = *Colpo*

d' oechio sul Congresso di Ems =, ubi invictis documentis probat, opus hujusmodi non ab *Archiepiscopis* modo, sed et ab *Episcopis* Germaniae proscriptum, damnatumque fuisse, uti scandalo, ac periculo plenum, *filium tenebrarum, succum haeresum, partum Satanæ*. V. Dis. Cap. V. per tot., et praesertim pag. 34., et pagg. 48. 51. utrobique n. 1.

das, non sine totius Ecclesiasticae Disciplinae subversione (19) :

10. Ubi tam funesta nuntiata sunt, in Ecclesiastica Historia fere inaudita, dolentes equidem flevimus, fueruntque lacrymae Nostrae panes die ac nocte. Sed flevit Nobiscum *Natio ipsa Germanica*, quae hujusmodi Conventiculum incredibili horrore conspexit : flevit per eandem Germaniam *Episcopi* complures, virtute ac religione praeclari : qui certè tantum abest, ut tot tantorumque novitatum participes existimari queant, velut dictitare Tu, *Moguntiae* Elector, consuevisti, perinde ac si *Episcopalis* Auctoritatis depressio, (*alter* scopus consiliorum vestrorum) essent *terriculamenta*, et *vexationes* a S. Sede profectae (20) ; ut imò aliqui ex Germaniae Episcopis, ac praesertim Episcopus, ac Princeps *Spirensis*, cum intellexerint, Archiepiscopos ad Caesarem confugisse (21), quo Conventiculi Deliberationes defendendas susciperet, gravissimè apud Ipsum conquesti fuerint, quod Archiepiscopi, caeteris Episcopis *inscientibus*, Conventum hujusmodi *clanculum* coegissent, quodque novae illae Deliberationes

ma-

(19) Occultum hoc Consilium, Metropolitanorum agnovit, patefecitque idem Germanicus Scriptor L. WEISMANN in suo Libro = *Brevi Osservazioni intorno il Risultato del Congresso d'Emm. Argentina 1787*., illudque vindicandum sibi sumpsit in alio Libro = *Nuove Osservazioni etc. Augusta 1788*. = n. 6. vers. *Del resto* ; nec non CHRISTIANUS REINFELD in Opusculo = *Osservazioni sul Risultato del Congresso d'Emm etc. Damiatina ed Atene 1787*. = Artic. VII. n. 41. ; et Auctor Libri, cui titulus = *Riflessioni sopra i 73. Articoli della Pro-Memoria dell'Arcivescovo di Colonia alla Dieta di Ratisbona sulle Rinzature, tradotte dal Francese. Milano 1789*. = ad conclusionem, scripti pag. 223., et seqq. Quam exitiales vero effectus ex his possent oriri, quae in Conventu Emsensi constituta sunt, agnoverunt Assessores

ipsi Consistorii *Argentoratensis*, ut patet ex litteris datis ad *Episcopum Spirensis* die 18. *Januarii 1787*., quae extant in cit. Libro = *Riflessioni sopra i 73. Articoli etc.* = loc. cit. pag. 225. a. ADD. DOCTOR INGOLSTADIENSIS *Colloqn. XVII.* page. 112. seqq. pluribus evincit, sententiis Emsensibus *everti*. 1. Episcoporum Jurisdictionem, 2. Capitulorum, et Cathedralium Jura, 3. Religiosorum Disciplinam, 4. Imperantium Potestatem, et Populorum tranquillitatem, et Religionem.

(20) In *Epistola Encyclica*, quam ex *Asceburgo* die 20. *Sept. 1788* scripsit ad Suffragantes universos Comitum generalium §. *Ad Viri*.

(21) *Archiepiscoporum* litterae ad Caesarem prostant in cit. Opusculo = *Risultato del Congresso di Emm* = n. III. pag. 30., et seqq.

maximum detrimentum afferrent = ai diritti EPISCOPALI, e per una natural conseguenza alla COSTITUZIONE DELL'IMPERIO sì intimamente LEGATA colla Costituzione, e colla Gerarchia DELLA CHIESA GERMANICA . . . Ma siccome IL CORPO EPISCOPALE non v' ha parte alcuna, Noi teniamo per certo, che l'equità di S. M. I. non seconderà ATTENTATI DI TAL FATTA per parte de' SOLI Arcivescovi = (22). Ex quo factum est, ut Caesar ipse apertè Vobis responderit, = qu' il FALLOIT attendre L' ACCORDRE DES EVEQUES, et des Princes temporels sur cet article =, subdens praeterea, = qu' elle APPUYEROIT les pretentions des Metropolitains, QU'ILS PROUVEROIENT ETRE JUSTES = (23).

11. Vos autem tum *Nostras*, tum *totius Germanici Coetus Episcopalis* oppugnationes nihili facientes in sententia perstitistis ea omnia exequendi, quae in memorato *Conventu* fuerant attentata, ac recipere detrectastis tam Archiepiscopum *Damiatensem* Praesuli BELLISOMIO in *Nunciatura ad Tractum Rheni Successorem* a Nobis destinatum, quam Archiepiscopum *Athenarum*, *Nuncium in Ditione PALATINO-BAVARA* à Nobis electum; licet rogati Nos *secunda vice* a Ministro Tuo, Ven. Frater *Elector Coloniensis*, super Jurisdictione utriusque Nuncii, iterum iterumque certum Te esse voluissemus, omnino futurum nunquam, ut *II alia* uterentur *Jurisdictione*, atque *Auctoritate*, quam ipsorum *Antecessores* usi fuissent, profitentes *insuper*, Nos promptos, et paratos futuros ad omnes *malos usus* radicitus evellendos, si qui uspiam quoquo modo irrepsisse deprehenderentur, et Auctoritati Metropolitanorum, aliorumve Episcoporum adversarentur (24).

12. His tamen iteratis animi Nostri significationibus per Vos spreto, penitusque despectis, *iniquam conditionem* non dubitatus Nunciis proponere, quam Tu, Ven. Frater *Elector Coloniae*

(22) Sunt verba *epistolae* Episcopi, et Principis *Spirensis* scriptae die 1. Novemb. 1786. italice relata in cit. Libro = *Riflessioni sopra i 73. Articoli* = ad §. 1. pag. 16., et 17.

(23) Ita legimus in cit. Libro = *Perisable état etc.* = pag. 86. k., et

in alio Libro = *Risultato del Congresso d'Emi* = n. V. §. *Sopra*. pagg. 34. 35.

(24) Die 11. Julii 1786. per Secretariam Status ad MARCHIONEM ANTICI, nunc S. R. E. Cardinalem.

niac, aequum desiderium appellabas (25), ut scilicet declararent iimet ipsi *Nunciaturas extinctas*, atque *deletas*, et *verbis, scriptoque* pollicerentur, Se nullos unquam *Jurisdictionis* actus exercituros (26). Volentes autem è contra uti Vos illa Auctoritate, quam *Conventus* ille *Emsensis* arrogandam Vobis curaverat (27), nullam Nostrarum *Monitionum* rationem habentes, a *dirimentibus* Matrimoniorum vinculis laxandis minimè abstinuistis (28).

13. Non *valentes* itaque tunc Nos ex una parte tantum *maiorum* dissimulare, nolentesque ex altera a semita *mansuetudines*, atque *benignitatis* decedere, *jubendum* censuimus Apostolico Nuncio ad Tractum Rheni, nt majori, qua posset, uteretur cura, ac vigilantia, daretque operam, ne *qui* forte hujusmodi Dispensationes obtinuissent, earumdem *inanitatem* ignorarent; utque, errore detecto, ab ineundis hujus generis Matrimoniiis, quammaximè possent, retraherentur (29). Sed *responsum* accepimus

(25) In epistola ad Pontificem data die 2. Aprilis 1787., et vulgata latine ac gallicè in Opusculo = *Coup d'Oeil sur le Congres d'Emis precedé d'un second supplement au Véritable état etc. a Dusseldorf 1787.* = pag. 37. et seqq. vers. Hanc ob rem. pag. 39.

(26) In dicta epistola cit. vers. et pag. 39., et in scripto cui titulus = *Pro Memoria presentata alla Dieta dell' Impero sulle Nunziature da parte dell' Arcivescovo Elettore di Colonia* = §. 54. in cit. Opusc. - *Riflessioni etc.* = pag. 135.

(27) Artic. II. (2) in cit. Opusculo = *Resultato del Congresso etc.* = p. 18. ADD. P. FLORIAN. DALHAM in recentissimo opere, cui titulus = *Concilia Salisburgensia Provincialia, et Dioecesana etc. 1788. Augustae Vindelicorum* = in *Appendice* pag. 657. b., ubi *Emenses* Deliberationes referuntur lingua germanica, ac latina: ast cavendum ab hujusmodi versione, quae brevitatem magis, quam veritatem sectatur.

(28) De Dispensatione in secundo

Affinitatis gradu, Auctoritate *Propria* ab Archiepiscopo Moguntino concessa, vide cit. Opusculum = *Istoria Prammatica* = §. 19.; de alia itidem Dispensatione per Curiam *Coloniensem* concessa cuidam Ditioni *Palatinae* subjecto, vide aliud Opusculum = *Coup d'Oeil etc.* = pag. 255.; necnon = *Defens des Reflexions etc. Ratisbonne 1789.* = n. xi. pag. 117., ubi refertur *Votum* a Moguntino missum ad *Colonienae* Consistorium in fine anni 1788. circa Dispensationem *Presbyteri* ad *Matrimonium*. ADD. aliam Dispensationem a *Tresvirensi* Vicariatu, in scio forsàn Archiepiscopo, concessam, de qua loquitur DOCTOR INGOLSTADIIEN. *Colloq. IX.* pag. 66.

(29) Eodem modo die 31. Januarii 1671. non Nuncii solum *Vindobonensis*, *Colonienis*, *Helveticus*, et *Bruxellensis*, sed etiam *Elyssiponenis*, et *Polonus* jussi sunt A CLEMENTE X. = MONERENT DISPENSANDOS, ut *verum eorum statum exhibeant, ne DISPENSA-*

pimus, concedi hujusmodi Dispensationes = *secretissimamente, e poche ore prima, che seguisse il Matrimonio* =, itaut nullo modo possent opportunè hujusmodi Contrahentes admoneri (30).

14. Necesse ergo fuit ad aliud remedium manus admove-
re, et ipsi Nuncio praecipere, ut *Parochos* officii sui in re tam
gravi moneret. At *primus* Parochus, ad quem per Nuncium No-
stra Hortatio pervenit, respondit = *che avea ben conosciuto la*
NOVITA' di tal Dispensa, e per questa ragione l' avea segreta-
mente consultata co' suoi Collegbi, e con altri; e che erano que-
sti convenuti di potere in BUONA COSCIENZA attenersi a ciò,
che veniva loro ingiunto dal PROPRIO SUPERIORE, qual' è
L' ARCIVESCOVO, e che doveano in lui SUPPORRE quelle fa-
coltà, delle quali egli fa uso, SINO A TANTO CHE NON
CONSTI LEGITTIMAMENTE L' OPPOSTO PER L' ORA-
COLO DELLA S. SEDÉ; (subdens), che un PRIVATO AV-
VISO non era UNA FORMALE PUBBLICA PROTESTA . . . ,
che questi Parochi sono già d' ACCORDO di congiungere IN
AVVENIRE in Matrimonio SENZA DIFFICOLTÀ I DISPEN-
SATI IN TAL GUIA, NON FACENDOSI VERUNA PRO-
TESTA, O DICHIARAZIONE FORMALE =, quemadmodum
ex Nuncii litteris plane intelleximus (31).

15. Hinc ne *Parochi* deinceps *bonam fidem* praetexerent,
qua tueri Se posse arbitrabantur, coacti fuimus praecipere Nun-
cio, ut per *solitos Tabellarios* mitteret ad *Parochos*, ad *Vicarios*,
et *Officiales Archiepiscoporum*, atque *Episcoporum Epistolam*
quamdam *Encyclicam merae instructionis*, qua, ne quis = FA-
CTORUM IGNORANTIAM in re tam gravi praetexere valeat=,
narratione praemissa *Facultatum*, quibus Archiepiscopi, et Epi-
scopi utuntur ex *Apostolico Indulto*, quasque Archiepiscopi, et Epi-
scopi, eorumque Antecessores de *quinquennio in quinquen-*
nium semper postularunt, fieret cuique notum, atque perspec-
tum, *Dispensationes* ab Iis datas *ultra* suarum fines *Facultatum*

C

nul-

TIO per eos obtinenda, ob falsam eo-
rum status expressionem INVALIDA
reddatur, PROLUSQUE exinde SU-
SCIPIENDA ILLEGITIMA reman-
eat =. *Arch. Secr. Vatic. in Tom.*
litterarum ad Nuncium Vindobonen-

sem A. 1671. pag. 60. terg.

(30) In litteris datis die 20. Au-
gusti 1786.

(31) In sua epistola dicit 21. Se-
ptembris 1786., et consonat Opusc.
= *Véritable état* = pag. 2. §. Charles.

nullius roboris futuras, Matrimonia irrita, et Prolem, quae inde susciperetur, fore omnino illegitimam (32).

16. Epistolam huiusmodi, quam Nuncius *Nostro Jussu* misit *pridie Kal. Decembris A. 1786.*, lactanter COLONIÆ accepisse *Suffraganeum, Vicarium Generalem, et Parochos*, nec solum summo cum gaudio illam accepisse, sed etiam cum eo animi obsequio, quo recipi opus erat Epistolam, quae a Pontifice ipso manabat; eandemque Epistolam missam a Se fuisse ad *alios Vicarios* tum Generales, tum Foraneos, et ad *Parochos* omnes ARCHIDIOECESUM, et DIOECESUM *aliorum Electorum* Nuncius ipse Nobis testatus est (33).

17. Tot inter *Episcopos*, ad quorum *Vicarios* haec Epistola missa est, ne *unus* quidem fuit, qui illi *non plaudendum* putasset. *Vos uni*, Ven. Fratres, aliorum insidiis decepti, injurias injuriis cumulantes, quaedam *Mandata* per *Vicarios* Vestros edicurastis in vulgus (34), in quibus huiusmodi Vicarii ausi sunt *Nostri* Apostolicum Nuncium *injuriis* nominibus afficere, eumque compellare = *Eveque étranger, qui se dit Nonce Apostolique* = (35), et *Epistolam* Pontificio nomine editam perinde habere, ac si esset = *atteinte injurieuse portée a la puissance Archiepiscopale* = (36), et = *entreprise hardie* = (37); jubentes proinde, ut *quotquot* Epistolam accepissent, *eandem* per *eosdem Tabellarios* ad *eundem Nuncium* remitterent (38), non sine totius Germaniae offensione, atque admiratione (39).

18. Jam

(32) Haec *Encyclica* legitur latine, ac gallicè in cit. Libro = *Véritable état etc.* = pag. 3., et seqq.

(33) In litteris datis die 14., et die 17. Decembris 1786.

(34) Haec tria *Mandata*, *Coloniense* videlicet diei 19., *Trevirensis* diei 20., et *Moguntinum* diei 21. Decembris 1786. referuntur gallicè in libro = *Véritable état etc.* = a pag. 13. ad p. 19.

(35) Ita *Mandatum Coloniense* cit. loc. pag. 14.

(36) Ita *Trevirensis* pag. 17.

(37) Ita *Moguntinum* pag. 13.

(38) = *Faut-il être SURPRIS,*

que la PLUPART des Curés des trois Electorats, CEUX MEME qui sur l'ordre des Vicariats ont renvoyé l'encyclique du Nonce, ont PROTESTÉ, aimer mieux QUITTER leurs cures, que de BENIR des mariages contractés selon les PRETENDUS CANONS de L'ESTAMINET d'Embs? verba sunt Opusc. = *Supplément au véritable état etc.* = pag. 14. Hoc ipsum satis ostendit, quia lactitia Parochi trium Archidioecesium amplecti fuerint *declaratoriam* Nuncii Epistolam.

(39) Vid. Opusc. = *Véritable état*

18. Jam verò licet Apostolica Sedes, tot tantisque modis indignè habita, jure meritoque potuisset a Vobis exposcere, ut per *Vicarios* tantum sibi officio satisfaceret, quantum sibi illatum esset *injuriae*; Tu nihilominus, Ven. Frater *Elector Coloniae*, per Oratorem Tuum Romae degentem tuas adversus *Nunciam* ad Nos querelas detulisti, perinde ac si Tu *injuriam* affectus, NON AU-CTOR esses *injuriae*. Nos autem, omni redargutione seposita, ad Te Litteras dedimus paterni plenas amoris, ut Te ad officia revocaremus, et vindicata prius agendi ratione, quam *Nuncius* inierat, mox = Te in Domino obsecravimus, ne his MISERRIMIS Ecclesiae temporibus Nobis NOVA infligantur vulnere . . . Ea certè est Nostra de Regio animo tuo Fiducia, ut RATIONES has, PRECESQUE non sis rejecturus = (40). Sed omnia haec in irritum cessere: Tu enim misisti ad *Parochos* tuos *Pastoralem* quandam *Epistolam* (41), in qua eadem, ac majores etiam (42) evomuntur *injuriae*, et contumeliae, quae alias a Te, et ab reliquis Electoribus fuerant in memoratis *Mandatis* effusae adversus *Nuncium*; *Pastoralem*, inquit, *Epistolam*, quam Tu ipse publica luce indignam putasti, praecipiens, ut neque affigatur, neque ex *Cathedris* publicetur (43).

19. Accedit ad haec, quod Tu (44), caeterique Electores

C 2

ad

état = a pag. 19. ad 22. ADD. Testatur DOCTOR INGOLSTADIEN. Colloq. XIII. pag. 96., rem hanc uti inverecundam, et arrogantiam plenam a bonis quibuscumque, imo ab ipsis Aetholicis fuisse valde improbatam.

(40) In Pontificis Litteris in forma Brevis datis die 20. Januarii 1787., quae habentur latine, et gallice cum Notis in cit. Opusculo = Coup d'Oeil etc. = a pag. 1. ad pag. 36.

(41) Haec Pastoralis Epistola diei 4 Februarii A. 1787., in gallicum sermonem conversa, et aucta Notis edita fuit eodem anno a Petro Kaufmann Dusseldorpii.

(42) In Pastoralis = les termes de SÉDITIEUX, D'IGNORANT, de

MFRGENAIRE, D'HOMME INSTIGUE' PAR L'ESPRIT DES TENEBRES etc. lui furent prodigués = ; ita in Opusc. = Coup. d'Oeil etc. = p. 45.

(42) Uti addit Vicarius Generalis JOANNES PHILIPPUS de HORN GOLDSCHMIDT in postscripto editionis Germanicae ad Parochos, ad quos Pastoralem misit die 9. Februarii 1786., prout in exemplo publicè recognito, quod vidimus, et prout etiam refert = Lettre a l'Auteur du Vritable état etc. 19. Mars 1787., quae praemittitur Opusc. = Supplement. etc. = pag. 4. n. 5.

(44) Id praestitit COLONIENSIS Elector suis ad Caesarem datis litteris die 17. Decembris 1786., auct scilicet quam

ad communes errores vindicandos, ac protuendos ad *Caesarem* denuò confugistis (45), qui vestrarum querelarum definitionem ad *Consilium Aulicum* ablegavit. Sicut autem minimè dubitastis *Archiepiscopali* dignitate fulgentes in hoc Vos sistere, ibique vestem *Actoris* induere (46); ita narrantibus Vobis, quae magis expedire videbantur, haud difficile profectò fuit sine Contradictore *contumaciæ Conclusum* obtinere (47), quo declaratum fuit, ut = RATUM HABERET *Sua Caesarea Majestas*, quod *Dominus Elector* REMISSIONEM *hujus Encyclicae* MANDAVIT =; utque praeciperet, = *qua Supremus* PROTECTOR *Ecclesiarum Germaniae* = Serenissimo Electori Palatino, ne = Pontificio NUNCIO ZOLLIO in suis JULIACENSIBUS, et MONTIENSIBUS *Ditionibus* ULLAM esse sinat JURISDICTIONEM, PRÆPOSITO ROBERTZ (ab eodem Nuncio delegato), EXECUTIONEM *incompetentium ordinationum dicti Nuncii* prohibeat = (48).

20. Imò animadversione dignum est, ab ipso *Consilio Aulico*, etiam post vulgatam Caesaris Encyclicam, consideratas, et appellatas fuisse Nunciaturas tamquam *adhuc permanentes*, et tamquam *veros* ac *legitimos* habitos, et reputatos fuisse *Nuncios Apostolicos*; cum idem *Consilium Aulicum* *Papales in Imperio* nominaverit *Nunciaturas* (49), cum Praesuli PACCA intactam relinquendam esse putaverit eam Jurisdictionem ad Tractum Rheni, quam ipsius Antecessores habuerant [*]; cumque Praesuli ZOLLIO

quam ejus Minister Romae degen-
suas ad Nos querelas deferret: quæ
de re consulendus Liber = Coup
d'Oeil etc. = pag. 49. a.

(45) Litteris diei 22. Februarii
1787. *communis* Electorum nomine
scriptis, uti colligitur ex Decreto ip-
so *Consilii Aulici* num. 1., de quo infra.

(46) Nullam *Archiepiscopi* hac in
re *excusationem* præbere, quod id
fecerint = non pas comme *Prelats*
mais COMME PRINCES, dont le
TERRITOIRE a été violé par un
ETRANGER =, animadvertit, et
probat Auctor Opusculi = *Veritable*
déjà = pag. 12., et 13.

(47) Die 27. Februarii 1787.

(48) = *Rescrit du Conseil Auli-*
que de l'Empereur émané sur les plain-
tes des Métropolitains contre les Non-
cés du Saint Siège. = num. 2. et 3.
pag. 3. et 4.

(49) Cit. = *Rescrit etc.* = vers.
Quod concernit. pag. 3., et pagg. 5-9.
a. b.

[*] ADD. De hac enim Nuncia-
tura abolenda nè verbum quidem
factum in Decreto Consilii Aulici;
cum illud unice respexerit = *non per*
factas a Nuncio PACCA usurpation-
es, et in Episcopalia Jura invasion-
es =, ut ipsius verbis utamur.

LIO liberam Jurisdictionem reliquerit in *omnibus* Locis Ditioni Palatino-Bavaræ subjectis, Territoriis tantum *exceptis Juliacensi, et Montienſi* (50), non alia quidem de causa, nisi quia *secundum allegata*, ut ajunt Germani, *per errorem* putavit, ut *infra* videbimus, non potuisse a Nuncio Praepositum ROBERTZ delegari.

21. Nemo sane credidisset nunquam, hoc *Judicium* Aulici Consilii, quo Nuncii Nostri Encyclica, atque adeo Nostra etiam Jussio impetebatur, ad Nos mittendum fuisse ab *aliquo* ex Archiepiscopis Electoribus: ita enim agi sane oportuisset cum *alio quocumque* ob *mutuum* illud officium, quo Se ultro citroque prosequi Magni Principes consueverunt. At secus Nobiscum actum est; cum Nobis enim, quos, meritis licet imparibus, Divina tamen Providentia ad regenda gubernacula Religionis constituit (51), nullus servatus est modus, officia nulla adhibita, coactique fuimus illud accipere una cum litteris, quas Tu, Ven. Frater *Electoꝝ Coloniae*, ad Nos scripsisti (52), in quibus intelliget nemo, quomodo gloriari potueris, esse Te = *Nostrorum Jurium non derogatorem*, sed PROPUGNATOREM ACERRIMUM = (53).

22. Haec omnia *patienter* Nos tulimus: non ita tamen faciedum Sibi esse duxit *Electoꝝ Palatinus*, qui aegrè ferens Principatus sui Jura occupari, turbarique quietem Subditorum, et intelligens, = *que le VICARIAT EPISCOPAL DE WORMS . . . a OSE' intimer aux Curès, et au Clergé du Palatinat Electoral... des Ordonnances non seulement avec défensè d'accepter la LETTRE CIRCULAIRE DU NONCE APOSTOLIQUE, qui declare* NUL.

(50) Idem = *Rescrit* etc. = sub cit. num. 2. et 3. pagg. 3. 4., et pagg. 9. 10. b. l.

(51) S. GREGORIUS PONTIFEX ad AUG. CONSTANTINAM scribens ait: = *et si peccata GREGORII tanta sunt, ut pati solia debeat*, PETRI tamen APOSTOLI PECCATA NULLA sunt, ut VESTRIS TEMPORIBUS PATI ista mereatur = Lib. V. Epist. 21. Edit. Venet. A. 1770.

(52) Haec epistola dici 2. Aprilis 1787. latine, gallicèque reddita, et notis aucta legitur in cit. Opuscu-

lo = *Coup d' Œil* etc. = a pag. 37. ad p. 58.

(53) Ita gloriatus est cum PIO II. CAROLUS REX FRANCIAE, at respondit *Pontifex*: = *dicis Te OBSEQUENTISSIMUM, et OBIEDIENTEM S. Sedis Romanae Filium . . . PARCE FILI, si hoc parum pernegamus* =. Opera omnia AENEÆ SILVII edit. Basileae A. 1571. Lib. I. Ep. 375. pag. 847. Confer *Opuscu- Coup d' Œil* = pag. 44. a., et DOCT. INGOLSTADTENS. Colloqu. XIII. pagg. 97. 98.

NULLES les concessions contraires aux Reserues Pontificales ; mais encore avec ordre de la RENVOYER SUR LE CHAMP = , professusque insuper , = qu' on ne peut regarder avec indifférence LES DIVISIONS et les TROUBLES DES CONSCIENCES , qui en résultent = , Decreto (54) edixit = A LA REGENCE d' enjoindre dans le cas présent à TOUS LES DOYENS , et CURE'S du Palatinat Electoral sous peine de séquestration , et de confiscation de leur temporel , de RENVOYER INCESSamment les ORDONNANCES , qui leur seront adressées dans LE CAUSE SUS-DITE de la parte des Archevêques , ou Evêques = (55) .

23. Neque hic satis : sed ad *Caesarem* litteras misit (56) , quibus docuit meridiana luce clariùs , *nullo* uiti fundamento ea , quae a Metropolitanis fuerant apud Consilium Aulicum jactata , quodque inde *Judicium* prodierat ; subdens praeterea , nolle , ac non posse se pati , ut ulla hujusmodi *Judicii* pars suum haberet effectum , ne sui Principatus Jura laederentur ; uterque enim Ducatus Juliensis , et Montensis , in quibus statutum fuerat , ne Jurisdictionem exerceret ullam nec Nuncius Pontificius , nec Praepositus ROBERTZ ab eo Delegatus , ad suam Ditionem pertinebat ; proindeque nemo prohibere unquam poterat , quominus *ibi* , aliisque in Locis suae Ditioni subjectis *liberè* , et absque ullo impedimento Nuncius uteretur omnibus iis Facultatibus , quas Apostolica Sedes sine ulla Metropolitanorum Jurium *offensione* Nunciis impertitur , quas inveteratus , et ante ipsa Concordata receptus confirmavit *Unus* , et quas ipsae Imperii *Leges* probarunt (57) .

24. Addebat his , Praepositum ROBERTZ *sua cum scientia* fuisse a Nuncio delegatum = SEULEMENT pour RECEVOIR , et ENVOYER A MUNICH les REQUÊTES , et les affaires de mes sujets de ces Duchés , et ensuite LEUR COMMUNIQUER les RESOLUTIONS portées . . . pour plus grande FACILITE de

(54) Die 6. Martii 1787.

(55) Verba sunt *Decreti* , quae legi possunt in cit. Opusc. = *Supplement etc.* = pag. 12. d.

(56) Die 4 Aprilis 1787. , quae referuntur in Opusc. *Coup d' Oeil etc.* = pag. 248. ad 257. Alias misit litteras ad Comitata Ratisbonentia die 27. Au-

gusti 1788. , quae partim referuntur in alio Opusc. = *Riflessioni sopra i 72. Articoli* = ad §. 51. pagg. 130. 131.

(57) Ut videre est in cit. *litteris* dici 4. Aprilis §. Si de telles , §. Que j'afe. §. En accordant , et seqq. in cit. Opusc. = *Coup d' Oeil* = pagg. 249. 250. 252. et seqq.

de mes sujets dans leurs besoins ; comme on peut voir dans mon DECRET DE NOTIFICATION à mon Conseil intime de BERG , et de JULIERS , dont je joins ici une copie . Tant ce qu' on prétendrait déduire au-delà relativement aux vœux de l'établissement de ce Commissariat , seroit une CALOMNIE INDECENTE , et on ne pourroit JAMAIS PROUVER , qu' il soit un acte CONTRAIRE au bon droit , et à la bonne raison = (58) .

25. *Nullus denique aiebat , nec Metropolitanus , nec Te praesertim , Coloniae Elector , debuisse unquam = me savoir MAUVAIS GRE , que je n'aie pas voulu consentir à ses sollicitations , ni m'unir avec lui pour m'opposer à l'exercice des facultés du Nonce dans mes Etats = , quinimo debuisse Te = ETRE BIEN CONTENT , que je laissasse les choses DANS L'ETAT PRESENT , et que je ne me visse à la fin CONTRAINT , pour me délivrer une bonne fois de ces VAINES IMPORTUNITES , à me servir pleinement de cette Ecclesiastique souveraine protection , qui me compete sans le moindre doute , et de DETACHER les Communautés de mes Duchés de BERG et de JULIERS de son TROP VASTE Diocèse , et pour LE BIEN DE MES SUJETS ériger un NOUVEL EVECHE , AVEC L' APPROBATION et le CONCOURS DE L' AUTORITE PAPALE = , subdens tandem , = L'EXEMPLE digne d'éloges , avec lequel V. M. I. , comme ARCHIDUC D' AUSTRICHE a pourvu au bien-être de ses états héréditaires dans l'Allemagne , en DEMEMBRANT BEAUCOUP D' ANCIENS Archevêchés , en EVECHÉS pour en établir de NOUVEAUX , me fourniroit un juste et équitable OBJET D'IMLTATION = (59) .*

26. Non potuit profecto Caesar harum rationum pondere non commoveri , proindeque jussit , ut Negotium omne super Nunciatura MONACHII . et super aliis Germanicis Nunciaturis ad Consilium Aulicum denuo deferretur . Re itaque ad Consilium delata , ibique examini subjectis tum *Vestris Reclamationibus* , tum praesertim jactata , et objecta *Germanicarum IMPERII Legum re-*

(58) *Cir. §. Si de talles , et §. 7° an resu.* pagg. 249. 250.

(59) §. En accordant . §. L' Electeur de Cologne . et §. L'Exemple . pagg. 254. 256. 257. Hoc Electoriae Palatini sensus nervose exprimit Juriconsultus BAZUZE in sua quadam vulgata Epistola A. 1787 , cuius gra-

tulum legere est in cit. Opusculo = Rescrit. etc. = pag. 1. m. ADD. Hac Electoris Palatini minus de nova Dioecesi instituenda ad Suffraganeorum Comitionum exeunte A. 1789. Rationum dilatas , in Commentario , sive Pro-Memoria , fuerunt in causa , cur Capitulum Coloniaense configureret

ad

pugnantia, *majori* Suffragantium pars sive ex Catholicis, sive ex Protestantibus *circa medium* Decembrem A. 1787. ad IMPERATOREM VOTUM dedit, minime certe suspectum, et a Constitutione Germanica, sibi satis superque perspecta, non alienum, quod studio, et calliditate Vestrorum Ministrorum in *Acta Imperii*, ut moris est, relatum non fuit [*]. Verum enim verò quò spectet hujus Voti *occultatio*, cum Judicium contumaciale, seu *Conclusum*, de quo paulò ante meminimus, in lucem statim, aspectumque hominum prodierit, nemo est qui non videat, et loquitur res ipsa per se.

27. Caeterum *universam Nationem* non latuit, et *Nos* ipsi certis, probatisque Auctoribus scimus, (quorum nomina justis de causis patefacere non arbitramur), quantum faveat Suffragantium *sententia omnibus Nunciaturis*. Omnes autem *Nunciaturas* cum dicimus, non de *Vindobonensi* tantum, et *ad Tractum Rheni* loquimur, tot jam ab annis ita constitutis, et per Imperium receptis, ut Consilium Aulicum judicaverit, *nullo modo prohiberi* illos Nuncios posse, quominus suam Jurisdictionem exerceant; sed loquimur etiam de *Nunciatura Monachii*, quae licet nuper instituta sit, jure tamen meritòque visum est Suffragantibus, *novam* dici non posse *Jurisdictionem*, semel ac *nova* tantum est *Nuncii Persona*, quae illam exercet *iisdem* Facultatibus, quibus *ante* Nuncii *Vindobonenses*, et *ad Tractum Rheni* eam exercebant.

28. Scimus praeterea, *majorem* quoque Suffragantium partem *Caesari* illud sedulo animadvertendum proposuisse, quod cum Ipse impulsu, hortatuque vestro *impedivisset Nuncios Vindobonenses*, et *ad Tractum Rheni* exercitium illius Jurisdictionis, cui Dittio quoque *Palatina* subdebatur, Jus quidem erat *Electori Palatino alia via*, ac *ratione* consulendi, ne *Subditis* subsidia deessent, quae a *Nunciis* facile, promptèque exhibentur.

29. Si sapientissimum hoc Aulici Consilii suffragium fuisset a *Caesare* approbatum, omnis dirempta esset de *Germanicis Nunciaturis* quaestio. Sed aliorum solertia factum est, ut *Caesar* rem omnem ad *Comitiorum generalium* deliberationem ablegaret

ad Pontificem datis Eidem die 17. Februarii hujus anni litteris obsequentissimis, cui rescripsit Pontifex die 27. Martii aliis Litteris: utraque ob rei affinitatem coniecimus ad calcem, pag. 348.

[*] ADD. Elector PALATI-

NUS in cit. *Pro-memoria Ratisbonae* distributo Suffragantibus Comitiorum Generalium refert, prodiisse *Votum* hujusmodi die 17. Novembris 1787. instante potissimum Electore COLONIENSI, ejusque opera factum esse, ne referretur ad *Acta*.

rit (60). Eiferbuit tunc in *Vobis* magis magisque ardor, et studium, quod vestris jam insederat animis, Venerabiles Fratres, adeoque nil habuistis antiquius, quam trahere in vestras partes, quotquot sunt Imperii Proceres, et *Principes*, in medium proferentes nonnullas *Commentationes* plenas insidiis, et nationibus minus veris (61), nec non Epistolam *Encycli-*

cam

(60) Id accidit Decreto diei 9. Augusti 1788. contra expectationem trium Ecclesiasticorum Electorum, quorum consilium erat. ut Nunciaturae abolerentur *Encyclicae Caesaricae* vi, quin opus esset = di ricorrere all' INTERO Collegio Elettorale, o di conferire DI NUOVO insieme con tutt' i Stati Imperiali =, ut refert = *Istoria Prammatica* = §. 72.

(61) 1. De Legatis, & Nuncii Pontificum, eorumque satis, et potestate *Commentatio historico-canonica* 1785.; 2. Scritti mesirni di Magenza di cose Ecclesiastiche; 3. Risultato del Congresso di Ems etc. Francfort e Lipsia 1787.; 4. Annotazioni Preliminari alle Osservazioni di Weismann intorno il Risultato del Congresso di Ems Francfort e Lipsia 1787.; 5. Pensieri di GIORGIO LUD. BOEHMER sopra il Congresso d' Ems 1787.; 6. Preliminare Dilucidazione, e Schiavitenti sulla Risposta fatta dal Principe Vescovo di Spira all' Elettore di Magenza sull' appuntamento di Ems. Francfort e Lipsia 1787.; 7. Osservazioni sul Risultato del Congresso d' Ems scritte colla Franchezza Germanica da Don CRISTIANO REINFELD. Damiatina ed Atene 1787. dedicate al Nanzio di Monaco Monsig. Zollio Arcivescovo di Atene; 8. Breve Dilucidazione della Punizione di Ems tratta in gran parte dalla Storia. Francfort e Lipsia 1787. 9. Disput. de Juribus Imp. Rom. Germ. circa Lega-

tos, & Nunc. Pontif. in Germania, Praes. JO. ANDREA HOFFMANN; 10. JAC. ABEL *Disquisitio de Jur. et offic. Summor. Imper. Tribunal. circa usurpatoriam Nuncior. Pontific. in Causis Germaniae Ecclesiasticis Jurisdictionem*. Weizlariae 1787.; 11. Relation du Different elevé depuis peu entre les Archeveques, et Eveques d'Allemagne, et les Nonces du Pape, a Munich, et a Cologne. A Paris chez le Cler 1787.; 12. Riflessioni sopra una Lettera del Papa Pio VI. al Principe, e Vescovo di Frisinga del 18. Ottobre 1786. esposte al Pubblico con Germana schiettezza da GIUSEPPE HERMANN. Damiatina 1787.; 13. *Istoria Prammatica della neo-eretta Nunziatura di Monaco con dilucidazione del Breve di Pio VI. diretto al Principe Vescovo di Frisinga con documenti autentici*. Francfort e Lipsia 1787.; 14. *Solida Analysis controversiarum de Dispensationibus, et Nunciaturis etc.* BONNOSI RESCHAMPIL. Sunt et alia ejusdem furfuris Opuscula, quae brevitatibus gratia omittuntur; quaeque omnia suadentibus vel approbantibus saltem Archiepiscopis fuisse in vulgus edita satis aperte significat Elector MOGUNTINUS in cit. *Encyclica* §. *Superfluum*. ADD. Ex horum classe expungendum est Opus. = *Istoriche Osservazioni sopra il così detto Risultato del Congresso di Ems con una vera dilucidazione etc.* Francfort e Lipsia 1787. = quod Titulus

simi-

cam (62), et *Lucubrationem* quamdam circumferentes in *tria* ac *septuaginta Capita* tributam (63), aliaque huiusmodi parantes, quae libenter silentio praeterimus.

30. Post tot molimina, et tanta vulnera APOSTOLICAE AUCTORITATI infligta, nunc, Ven. Fratres, ad Nos confugitis, postulantes, ut Nosmetipsi *Nunciaturas omnes* uno ietu concidamus, nec permittamus, rem ad *generalia Imperii Comitia* deferri, in qua Vos, duplici veste induti *Actorum, et Judicum*, CÆSARIS patrocinio subnixi, spemque maximam collocantes in maiori suffragiorum parte, ad *minas* etiam descenditis, perinde ac si: *IRREVOCABILI Sententia ad perveniam Nostre Curiae iacturam* = egredi quamprimum debeat = *et finibus IMPERII PROPULSA NUNCIORUM JURISDICTIO, ac sublata Gravamina, et CONCORDATUM ipsum ASCHAFFENBURGENSE RESCIS-SUM, ac REVOCATUM esse debeat* = (64).

31. At vixit Vestrum igitur, imo Vos, *Electores Moguntiac*

similitudine decepti in hunc locum coniecimus in *prima* editione n.8. Hoc enim Opusc. egregii Auctoris, de bona causa optime meriti ob alias etiam *Lucubrationes* est confutandis *Deliberationibus* Emaensis *Conventiculi*, e-
jusque pravis consiliis detegendis optissimum, etoque proinde usi sumus in *hac* editione.

(62) Electoris MOGUNTINI, de qua vid. N.20.

(63) Electoris COLONIENSIS, cuius titulus est: *Pro-Memoria presentata alla Dieta dell' Impero sulla Nunziature da parte dell' Arcivescovo Electore di Colonia* &c. Simile scriptum edidit Arch. Salisburgensis ADD. *Lucubrationem* Coloniensem oppugnandam suscepit cit. Libellus = *Reflexions sur Pro-Memoria di Colonia* &c. germanica, gallicaque lingua Ratisbonae distributus: cumque Catholicorum aequae, ac Protestantium *pluribus* exceptus fuisset, apparuit illico Opusculum *germanice* scriptum = *Kurze Widerlegung der Reflexion* &c. sed vulgatum max fuit Opusc. aliud, cui ti-

tulus = *Defense des Reflexions sur le Pro-Memoria de Cologne, suivie de l'examen du Pro-Memoria de Salzboung, Ratisbonne 1789.* =, quo confutatur praecedens Opusculum, unaque simul, et *distinctim* etiam pag.48., et seqq. refellitur *Lucubratio* altera *Salisburgensis*, Coloniensi *Lucubrationi* plerumque similis, at in quibusdam, et praesertim in referendis a pag.3. ad 1 nonnullis *Metropolitaram, Episcoporum,* aliorumque in *Nuncios* facinoribus, aeterna oblivione dignis, etiam illa *de-*terior, adeo ut certum sit, inquit DOCTOR INCOLSTADTENSIS, = *Praesulem COLLOredo, si haec nefanda nefariorum facta in suo Memoriali irrepitisse sinisset, illa fuisse expun-*cturum. Quippe illa harum ferocitatum commemoratio approbatio est &c. Collog. XVIII pag.131. Quid ad haec objecta facinora reponet cit. Opusculum *De-*fense etc., vid. pag.50., & seqq.

(64) *Epistola* Archiepiscopi SALISBURGENSIS diei 2. Novembris 1783. §. Quod si.

tiae, (65) et Coloniae (66) meministis, petitionem *Nunciatarum coertendarum* factam fuisse A. 1594. coram *Caesare* a *Protestantibus*, qui tamen paulò post Catholicorum defensione devicti de suo proposito decesserunt. Nunc verò fieri ne poterit, ut quae Jura, ac Possessiones reverentur, et in statu quo sunt, tueantur *Protestantes*, ea a *Vobis* despiciantur?

32. Nos equidem CAESARIS religioni confidimus. Si enim Ipse tamquam *Advocatus Imperii* in solemnem *Capitulatione* juravit, se defensurum Libertatem, et Privilegia Germaniae, omnemque operam daturum apud Pontifices, ne quidquam de Privilegiis, et Consuetudinibus Episcoporum, Ecclesiarumque Germanicarum unquam detraheretur (67), in eadem quoque *Capitulatione* uti *Advocatus Ecclesiae* primo locus juravit (68) = *tenir en notre bonne et fidele Garde et Protection LA CHRETIENETE, LE SIEGE DE ROME, SA SAINTETE, LE PAPE, et L' EGLISE CHRETIENNE en qualitté d' AVOCAT d' icelle* = . Porro sicut hodie non id agit S. Sedes, ut quidquam detractum sit de Juribus Metropolitanorum, sed cum *Metropolitani* è contra sint ii, qui adversus sententiam *Episcopalis Coetus Germanici* in eo laborant, ut de praecipuis, deque certioribus *Juribus*, et *Possessionibus* ejusdem S. Sedis derogetur; ita per se satis *Caesar* intelligit, se ea tantum Juramenti parte teneri, quae spectat ad ECCLESIAE, PONTIFICIS, et S. SEDIS munitionem, ac defensionem, itaut dubium non sit, quin ea, qua praestat, Justitia, ad *primam* sententiam reversurus sit, *Nunciaturis* minimè adversantem, ipsoque *Consilii Aulici suffragio* comprobata, et fraude detecta revocaturus sit *hortatorium* illam Epistolam, qua tantopere *Metropolitani* abutuntur; nec certe committat, ut ECCLESIA ROMANA eo jure expoliata remaneat, quod et a *Primatu* ipso descendit, et est cum bono *Religionis* conjunctum.

33. Nec hujus rei in *Ecclesiastica* Historia desunt exempla. Deceptus THEODOSIUS IMPERATOR ORIENTIS ab aliquibus dissidentibus *Illyrici Episcopis*, *Pautanio*, *Cyriaco*, et *Calio*.

D 2

(65) In epistola diei 26. Novembris 1788. §. Equidem.

(66) Cit. Commentat., cui titulus *Pro-memoria* §§. 13. 14. 15. in Opus. *Riflessioni etc.* pagg. 40. 41.

44-ADD. Id ipsum repetit Arch. SALISBURGENSIS in *Pro-Memoria* pag. 10.

(67) Artic. I. §. 2., Artic. IV. §. 1.

(68) Artic. I. §. 1.

liopo, id Sibi negotii dederat, ut ECCLESIAE ROMANAE Jus praeriperet habendi in ea Regione *Vicarium Apostolicum*, ejusque vices committendi *Episcopo Thessalonicensi* cum certis quibusdam, ac *perpetuis* Facultatibus, quibus etiam *hodierni Nuncii* muniuntur, ut *inferius* ostendemus. Placuit Ei igitur Jurisdictionem omnem super *Illyrici Ecclesiae* *Episcopo Constantinopolitano* tribuere, eamque *facto suo* ECCLESIAE auferre ROMANAE, pro qua *antiquior* Consuetudo militabat.

34. Sicut non desunt *hodie* per *Germaniam*, ita minimè *tunc* per *Illyricum* defuerunt virtute praestantes *Episcopi*, qui ad meliorem Causam defendendam surrexerunt, illamque eo animi ardore, et constantia tuendam aggressi sunt, ut prompti, ac parati essent ad occurrendum cuicumque calamitati. Accessit etiam ad ROMANAE SEDIS defensionem IMPERATOR OCCIDENTIS HONORIUS, qui id sua causa impetrandum a THEODOSIO suscepit, ut *Christianitatis memorem* non interrompi sineret *antiqua Ecclesiae Romanae Privilegia*, utque editum a Se Rescriptum *abrogaret*, = *universis remotis, quae diversorum EPISCOPORUM SUBREPTIONIBUS per Illyricum impetrari dicuntur* =: aurea illa sententia orationem concludens suam, digna sane, quae altius CHRISTIANORUM PRINCIPUM mentibus infigatur, = *ne sub CHRISTIANIS PRINCIPIBUS ROMANA perdat ECCLESIA, quod ALIIS IMPERATORIBUS non amisit* = (69).

35. Et re quidem vera vis hujus orationis adeo animum THEODOSII percussit, ut *novam* suam Legem *abrogare* minimè dubitaverit, et in hunc modum HONORIO rescribere: = *omni supplicantium EPISCOPORUM per Illyricum SUBREPTIONE REMOTA STATUIMUS OBSERVARI, quod PRISCA APOSTOLICA DISCIPLINA, et CANONES VETERES eloquuntur. Super qua re secundum formam Oraculi Perennitatis Tuae ad Viros Illustres Praefectos Praetorii Illyrici nostri scripta porreximus, ut, CESSANTIBUS EPISCOPORUM SUBREPTIONIBUS, ANTIQUUM ordinem specialiter faciant custodiri, ne VENERABILIS ECCLESIA SANCTISSIMA URBIS*

(69) Epistola HONORII ad THEODOSIUM lecta fuit in Concilio Romano III. A. 531., et prostat in Actis ejusdem Concilii n.XI. apud LABBÆUM edit. Venet. A. 1733. Tom.V. col.853.

URBIS PRIVILEGIA A VETERIBUS CONSTITUTA AMITTAT, quae perenne NOBIS sui nominis consecravit IMPERIUM = (70); dignum sane exemplum, quod CAESAR sibi sumat ad imitandum.

36. Confidimus etiam in Religione CAETERORUM IMPERII PRINCIPUM CATHOLICORUM, et in Justitia quoque confidimus PRINCIPUM PROTESTANTIUM, qui Membra pariter sunt ejusdem Imperii, quibuscum communia sunt Jura Gentium, Pactorum sanctitas, et constantia Conventionum. Scimus enim id Sibi honori, et gloriae ducere, ne novitates invehantur, utque res, in quo sunt statu, in eo maneant, atque constant (71). Imo si fiet aliquando, ut generalia Comitia convocentur, non poterunt sane Principes, et Membra Imperii non intelligere, eò etiam consilia vestra spectare, ut ipsa Imperii Jura laedantur (72), nec committent unquam in hac re, quae

(70) Rescriptum THEODOSII ad HONORUM datum, lectumque in eodem Concilio, reperitur in ejusdem Actis n. XII. loc. cit.

(71) Etiam A. 1457. accidit, ut MARTINUS MEYERUS, Cancellarius Moguntinus, nomine quorundam Optimatum in Dieta quadam, siue Convectu sinuul unitorum, minatus fuerit, factum iri Sanctionem Pragmaticam adversus Jurisdictionem Apostolicam. Minae hujusmodi haud sane tales fuerunt, quales hodie jactantur. At Imperator, ad quem legati fuerunt Oratores, et plerique ex Principibus opposuerunt sese huic molitioni, itaut malesanus Pragmaticae conatus evaserit in auras. Vid. hac super re Epistolam Martini Meyeri ad Card. Aeneam cum Apologetica hujus Epistola, cui titulus = De ritu, situ, moribus, et conditione Germaniae descriptio = relat. in volumine = Commentarii Pii II. = edit. Romae ex Typographia Dominici

Basae 1584. Par. III. pagg. 661. 662.

710., et 711., ubi postquam significavit = neque Principes, neque Optimates esse, qui novitates exquirunt, sed homines ex ima plebe, quamvis forsitan peritos, seditiosos tamen, et invidia, atque ambitione caecos =, subdit: = Scimus, NIHIL horum placere divo IMPERATORI, MAJORIQUE PRINCIPUM parti, quorum mentibus nihil suaderi NON DIGNUM SANCTUMQUE potest. Vid. etiam Epistolam, quam eadem super re scripsit CALLIXTUS III. IMPERATORI FRIDERICO in alio volumine = Aeneae Silvii Opera Omnia = Epist. 371. pag. 840.

(72) Haec etiam erat mens, et consilium eorum, qui de nova ferenda Pragmatica cogitabant, quemadmodum CARD. AENEAS SILVIUS animadvertit, sic alloquens fautores: = Vos non Sedis Romanae, si rectè intelligimini (nam illa, ut palam est, Vobis non plus imperat, quam

quae quanta quanta est, vestra est, VOS uno eodemque tempore *Actoris*, ac *Judicis* personam, vicemque sustinere [*].

37. Hae sunt *Spes Nostrae* firmiter, ut videtis, in Religione, ac Justitia UNIVERSI CORPORIS GERMANICI constitutae. Caeterum erratis quammaxime, cum dicitis, fore, ut *majora* Sanctae Sedis Jura a generalibus Comitibus *irrevocabili Sententia* evertantur, atque extinguantur. Etenim ipsae *Imperii Leges* (73), *Confessiones* vestrae (74), *Exempla* Annorum 1473., 1500., 1510., 1518., 1521., 1522., 1530., 1654., 1719., et 1764. (75), per Vos etiam in medium allata (76), ipsique *Scriptores vestri* (77) id animum ferunt, ac docent, ubi de *Religione* agitur, aut Juribus *Apostolicae Sedis*, non *aliam Comitibus Auctoritatem* inesse, nisi res ipsas ad *Imperatorem referendi*, cumque compellendi, ut officio suo ineundam, conciliandamque curet *amicam cum Sancta Sede Concordiam* [*].

38. Interea *Nobis* sane persuasum est, fore, ut si *Vos* liberi ab alienis insidiis parumper animum adjiciatis ad seriem il-

quàm DIVINÆ leges ferunt) sed PRINCIPUM vestrae Nationis IMPERIUM effugere conamini, illos abjicere, illos sternere, atque conterere anhelatis: cit. *Epist. Apologet.* pag. 678

[*] Quaestionem hujusmodi movet, ac pro *negativa* absolvit Auctor Opusculi *Riflessioni sul Pro-Memoria di Colonia* ad postrema ejus scripti verba pag. 322. a.

(73) *Capitulatio Caesarea Art. XIV.* §. 5.

(74) Vide litteras *Metropolitano-rum* ad *Caesarem* datas mense *Novembri* 1786., quibus illum orabant, ut se ipsos inter, et Romanum Pontificem *conciliationem* iniret. Cit. *Opusc. Risultato del Congresso di Emi.* n. III. §. V. M. I. pag. 32.

(75) In Comitibus generalibus *Con-suetudinis, Augustanis, Wormatten-sibus, Ratisbournensibus*, et in *Con-ventibus Electoralibus*.

(76) Vide cit. *Encyclicam* Electo-

ris MOGUNTINI §. *Perinde*; et litteras ejusdem ad Pontificem datas die 26. *Novembris* 1783. §. *Quamvis*.

(77) BARTHEL de *Concord. German. Dis. general.* Sect. III. num. 9. et 10., A. SCHMIDT *Distrib. de Imperat. Concordat.* Prolect. §. 5. 5. 7. 8. 9. in *Thesaur. Jur. Eccles.* Tom. I. Dis. VIII. pagg. 393., 394., 395; O. MICH. DAHM, aut potius BEHLEN in cit. *Thes. Jur. Eccl.* Tom. V. Dis. II. de *Jur. Comit.* circa *Sacra* §§. 32. 42. 52. pagg. 56. 68. et 81.; RIEGGIER = *Principia Jurisprud. Germanic.* = §. 171., et prae omnibus JO. WOLFANGUS TEXTOR in *Disputationibus* ad *Recessus Imperii* anni 1654.

[*] ADD. Hac quidem mente, et non alia certe de causa *Electo-r Palatinus* in litteris diei 4. *Aprilis* 1787. provocavit ad *Comitia Imperii generalia*; prout palam fecit *Suffragan-tibus* Comitiorum Generalium in cit. *Pro-Memoria Ratisbonae* distributo.

illam rerum gestarum, quae ingenuè, et sine fūco huc usque exposuimus, habita praesertim *Personarum, auxiliorum, consiliorumque* ratione, excitari illicò debeat Vestra Virtus, et sponte sitis ab incepto destituri, quod tantis nominibus est Vestro Ordine, ac Dignitate prorsus indignum. Mementote, quæso, Auctoritatem Vestram *Metropolitica* non esse Divinae, sed *humanae*, atque *Ecclesiasticae* Institutionis, et Privilegiis niti a *Sancta Sede* profectis (78). = *Quomodo* (opportunè agebat S. NICOLAUS I. ad *Hinemarum Rhemensem*) *Privilegia TUA stare poterunt, si ita Privilegia ILLA cassentur, per quae TUA Privilegia IN TIUM sumptisse noscuntur? aut cuius momenti erunt TUA, si pro nihilo NOSTRA pendantur?* = (79): quia quidem sententia sapienter usus est CARDINALIS JENEAS SILVIUS de Natione vestra optime meritis, dum ad THEODORICUM ARCHIEPISCOPUM COLONIENSEM ita scripsit: = *Oro, ne Tua circumscriptio his aures addibeat, qui NOVITATES efficere cupiunt, ut vel sic emergant. Namque si ROMANÆ SEDIS Auctoritas DEPRIMERETUR, credito, quia nec TUA SALVA MANEBIT* = (80).

39. *Servate Vos, Metropolitani*, eas praerogativas, quae Vobis concessae fuerunt, sed veremini salubres MATRIS Constitutiones perrompere, atque infringere; et *honore* prosequimini in *Personis Nunciorum APOSTOLICAM SEDEM*, quae tanto Vos honore cumulavit. = *Nullus* (agebat S. SIXTUS ad *Episcopos Synodi Thessalonicensis*, cum in *Anastasiū* illius Urbis Episcopum solitas *Vicarius* facultates detulerat, quae ipsius etiam Antecessoribus concessae jam fuerant) *nullus ob-*
viet

(78) Hoc ipsum fatetur Auctor Opusc. *Istoria Præmuntica* §. 24., et CRISTIANUS REINFELD in Libro = *Osservazioni sul Risultato del Congresso di Em.* etc. = n. 81. vers. *Una questioncella*; idque magis magisque conprobat *Elencbus Ecclesiarum*, quæ ad gradum *Metropoliticum* sunt a *Pontificibus* evectae, quæque recensentur in cit. Libro = *Riflessioni sopra i 73 Articoli* = ad §. 72. pag. 190. et seqq. Consule cit. Opusc.

= *Defense etc.* = pag. 35., ubi respondetur *Widerleger*, seu Confutatori P. 135. 136. ejus Opusc. *Kurtze* etc., quod ineptissimè rursus excipit hujusmodi distinctionem.

(79) Vide ejus *Litteras* apud LABBEUM n. XXVIII. To. IX. col. 1424. A.

(80) Cit. = *Opera Omnia* = *Epist.* 303. pag. 309., quæ *epist.* refertur etiam ab HONTHEIM in *Prodrom. Hist. Treviren.* Tom. I. pagg. 726. 727. b.

vict salubribus CONSTITUTIS ; nullus PRÆCEPTIONEUS HIS resultet . Habeant honorem suum Metropolitanis singularem , SALVO HUIUS PRIVILEGIO , QUEM HONORARE DEBEANT AMPLIUS HONORATI = (81) .

40. Considerate , ac memoria repetite diligenter eam , quam idem CARDINALIS ÆNEAS dedit monitionem MARTINO MEYERO , Cancellario Moguntino , qui animi sui sensus Eidem confidenter patefecerat . = Equidem , agebat ille , INDIGNA putavimus , quae NOMINE ARCHIEPISCOPI peterentur , nec arbitramur , EOS BENE AGERE , qui ARCHIEPISCOPO EA PETENDA SUADENT : quamvis nec suae menti , quae semper modestissima fuit , talia credimus esse persuasa . SUAE namque DIGNITATI id SATIS esse debet , ut ANTECESSORIBUS SUIS ÆQUALIS existat . Neque illa QUÆRAT , quae ANTE CENTUM ANNOS NULLUS obtinuit ARCHIEPISCOPUS . RECTUM , et LAUDABILE fuit propositum ejus , si neque ROMANUM PONTIFICEM MINOREM , nec SE MAJOREM suis Antecessoribus esse velit . Illud quoque attendit considerabit QUISQUIS ECCLESIAE MOGUNTINAE praefuerit , ut neque ROMANA SEDES CONCULCETUR , aut quovis modo DAMNETUR . Certum est enim , quia LANGUENTE CAPITE nequeunt MEMBRA consistere , neque possunt rivuli non ardescere fonte siccato . SALUS ECCLESiarum OMNIUM PROPECTO EX ROMANÆ SEDIS PRÆCELLENTIA , ET SUMMA AUCTORITATE DEPENDET = (82) .

41. Frequentes Metropolitanorum Reclamationes ad Laicam Potestatem , Potestatem extraneam , atque illegitimam in rebus Ecclesiasticis , non sustentant ECCLESIAE Auctoritatem , sed elevant ; imò ECCLESIAM ipsam in captivitatem reducunt , et turpiter Episcopatum dedecorant . = Les Princes et les grands du Monde (agebat DUGUETIUS , cujus auctoritas suspecta esse non potest) connoissent les obligations des Evêques , et n'estiment , que ceux qui les remplissent L'Autorité SEUL DE JESUS-CHRIST a formé l'Eglise , et la conservera . Un Evêque bien

(81) Vide ejus Litteras in . Actis ejusdem Concilii Romani III. n. XV. apud LABBÆUM Tom. V. col. 355. C

(82) Cit. Opera Omnia Epist. 338. pag. 822.

bien instruit de son esieace, et de son étendue, n'implorera point le SOCCOURS D' UN AUTRE . . . On a AFÔIBLI l' Episcopat, en prétendant le soutenir par des apuis ETRANGERS. On s' est LIÉ, en erojant S' AFRANCHIR. On a apellé des MAITRES, en pensant n' acceper, que des COADJUTEURS. On s' est jésé dans MILLE PÉRPLEXITES, et MILLE INCERTITUDES, en recevant sans necessité des guides, MOINS INSTRUITS du chemin, que ceux qu' ils conduisoient = (83) .

42. Minimè est, quod timeat ECCLESIA aggressiones atque invasiones laicae Potestatis, si Membra SUO CAPITI coalescant; at timet, defletque quodcumque calamitatis genus, ubi Filii bellantur adversus PATREM. = *Ceux-mêmes* (ita loquebatur Bajocensis Episcopus in Comitibus Provincialibus A. 1765.), qui nous viennent de la part des NOVATEURS, ou de celle des Tribunaux SECULIERS, ne sont pas ceux, qui nous affligent LE PLUS: tant que les PREMIERS PASTEURS se tiennent UNIS par les sentimens d' une même Foi, par le même langage, la même façon de penser, et la même conduite; L' ENFER aura beau se débattre, ses portes ne PREVAUDRONT POINT, l' ERREUR sera détruite, et la VERITE triomphera. Mais les COUPS, qui nous sont portés par NOS CONFRERES MEMES, par ceux qui partagent le soin de l' hérédité du Seigneur, qui ont entre leurs mains le dépôt de la Foi, l' enseignement de la vérité, le maintien de la Discipline de l' Eglise, et de la Hiérarchie Ecclesiastique, VOILA LES PLAIES, aux quelles nous devons être SENSIBLES, et qui mettent le COMBLE à notre douleur, et à notre étonnement = (84) .

43. Et re quidem vera Vos ipsi, Ven. Fratres, haud ita pridem publicè ac palam professi estis, vehementer admirari,

E

quod

(83) = *Explication du Livre de la Genèse à Paris 1732.* = Chap. 33. vers. 15. Tom. IV. pagg. 312. 313. 314. Quae sententia deprompta, atque hausta ex S. HILARIO AD AUXENTIUM n. 3. refertur etiam à FLEURYO in Libro, cui titulus = *Mœurs des Chrétiens Orientaux* = pag. 359. ADD. Id ipsum ratione, et exemplis tum antiquis, tum recentibus, atque etiam

hodiernis, probat DOCTOR INGOLSTADIENSIS omnino legendus in Colloq. XVIII. a pag. 124. ad p. 133., pro coronide argumenti subiciens oculis Metropolis inorum, quis sit in Austriacis Regionibus praesens Episcoporum status.

(84) Ita legitur in cit. Opusculo = *Supplément au véritable état etc.* = pag. 25.

quod non inimici modò, sed ipsi etiam *Ecclesiae Filii* moliantur evertere *immobilia S. Sedis fundamenta*; Tuque in primis, *Trevirensis Archiepiscopo*, in *Pastorali* quadam Epistola ad Tuarum Dioecesum Populos sermonem convertens non dubitasti in has voces erumpere: = *Que les ENNEMIS de l'Eglise, convertis de la peau de brebis, se réunissent pour DEPRIMER SES PREMIERS PASTEURS, et pour surprendre la simplicité des fideles par une APPARENCE DE REFORME, et DE ZELE; que sous PRETEXTE DE CORRIGER les ABUS, ils rappellent les FONDemens du SAINT-SIEGE, qui est le Centre de l'Unité; Nous en GEMIRONS sans être surpris. La chaire de S. Pierre sur-tout leur a toujours été odieuse, parce qu'elle leur a toujours été redoutable; et jamais nous ne craindrons pour elle, parce que celui qui l'a fondée, ne lui refusera point l'assistance, qu'il lui a promise. Mais ce que nous ne SAURIONS ASSEZ DEPLORER, c'est de voir ceux, qui se disent encore ENFANS DE L'EGLISE, se JOINDRE A SES ENNEMIS pour faire revivre leurs INVECTIVES CONTRE SOUVERAIN PONTIFE, et répéter des CALOMNIES CENT FOIS REFUTEES* = (85). Tu quoque, *Moguntiae Elector*, declarare non dubitasti *pseudo-canonico medio* uti eos, qui ad *Saecularem coactionem* confugiunt (86).

44. *Vos ipsi nunc quoque* diffiteri minimè potuistis, quam absurda res sit, indecora, et scandalì plena, ut = *inter CAPUT, et MEMBRA Ecclesiae Catholicae beata . . . in Imperio HARMONIA . . . non sine maxima animorum offensione interrupta fuerit* = (87). *Vos ipsi affirmastis auxilia, seu media per Vos adhibita esse Vobis indigna; = Ast ingenuè fateor (tua haec sunt verba, Ven. Frater Elector Coloniae) non sine maximo moerore id factum fuisse; quod ADVERSUS COMMUNEM FIDELIUM PATREM, quem summo semper amore,*

(85) Haec *Pastoralis* Epistola ex germanico sermone in gallicum versa typis edita fuit *Lutetiae Parisiorum* chez Laporte 1783. I. vol. in 12. pag. 69., referturque etiam in cit. Lib. = *Coup de Oeil* etc. = pag. 71. a.

(86) Cit. *Encyclica* §. *Insuper pla-*

ceat., ubi minus vere vitii hujus insinuat personas a Nuncio Monachien- si delegatas.

(87) *Litterae* Electoris TREVIRENSIS diei 18. Novembris 1788. §. *Deus pacis.*

ac summa pietate veneror . ad EJUSMODI MEDIA recurrendum fuerit = (88) .

45. Quae si unumquemque ex Vobis , Venerabiles Fratres , minime deceat , multo sanè magis *Te ipsum* dedecet , MOGUNTIAE ELECTOR , utpote qui die 2. Maii 1787. obstrictum Te Nobis esse velle declarasti = AD VERAM AMICITIAM , ac UNIONEM cum Aula Romana ineundam , AD OMNES DISCORDIAS , quae in Ecclesia Germanica praesertim CIRCA NUNCIATURAS , Principiaque IN CONGRESSU EMS stabilita fervent , AMICE' tollendas , ad Auctoritatem Pontificiam , Romanaeque Sedis Jura in Germania CONSERVANDA = (89). Quod quidem onus a Te ultro susceptum , Sibi etiam imposuit BARO DAHLBERG nunc Tuus in Archiepiscopatu Coadjutor (90), et pro utroque Sponsorem , ac Praedem So dedit inclytus BORUSSIAE REX . Marchio enim LUCCHESINIUS , Curator Negotiorum a Rege selectus , declaravit habuisse se = DALLA MAESTA' DEL RE DI PRUSSIA suo Signore ORDINE ESPRESSO di farsi per essa MALLEVADORE , che il Serenissimo ELETTORE DI MAGONZA , attualmente Regnante , come pure il di lui COADJUTORE BARONE DI DAHLBERG non saranno NE' PROMOTORI , NE' FAUTORI delle Convenzioni del CONGRESSO DI EMS , e con questo stesso conserveranno lo STATU QUO a tenore delle Credenziali dell' Elettore di Magonza dirette al Marchese Lucchesini in data del dì 2. Maggio = (91) .

46. Equidem Obligationem hanc Tuam occultam , ac tectam Nos semper habuissemus , nisi non sine admiratione ad Nostras aures accidisset , eam fuisse per Germaniam vulgatam una cum quadam Notula , a Tuo Ministro exhibita die 3. Novembris 1788. Ministro Regis Borussiae eo consilio , ut illi persuaderes tum Obligationem

E 2

nem

(88) Litterae Electoris COLONIENSIS die 2. Aprilis 1787. In cit. Lib. = *Coup d'Oeil* = pag. 38.

(89) Ita solemniter professus est in litteris Credenzialibus MARCHIONIS LUCCHESINII die 2. Maii 1787. exhibitis ab eodem LUCCHESINIO die 14. ejusdem mensis CARDINALI A SECRETIS STATUS.

(90) In suis litteris ad Electorem MOGUNTINUM datis die 4 Maii 1787. , eidemque CARDINALI exhibitis .

(91) ITA LUCCHESINISUS in suo Epistolio ad dictum CARDINALEM A SECRETIS STATUS dato die 14. Maii 1787.

nem Tuam, tum ejusdem *Regis Sponsonem* cessavisse, quasi per *novitates* a Nobis invectas *status quo* fuisset *immutatus* in grave Episcopaliū, atque Archiepiscopaliū Jurium detrimentum; et quasi per Nos sublata, atque eversa esset *Conditio*, quam Declarationi suae LUCCHESINIUS adjecerat (92). Sed hoc novum genus est, quo Nos lacessis, injuriae, et quo pro certo habemus, minime passurum Se *decipi*, atque *eludi*, ea qua praestat fide, consultissimum *Borussiae Regem*. Ad Nos enim quod attinet, summa equidem religione servabimus *imposterum*, non secus atque *hactenus* factum a Nobis fuit, eam *Conditionem*, de qua sermo est. Quas autem in medium *Tu* profers *novitates*, ad ostendendum Nos conditioni defuisse, eae fere omnes Tuam *Promissionem*, ac Regis Sponsonem *anteceperunt*; et si accuratè singulae perpendantur, ne paulisper quidem eum statum *immutant*, quem justissimus *Rex* Se defensurum pollicitus est; veluti manifestum moxerit ex *disquisitione*, et *examine* singularum hujusmodi novitatum, quibus *Tu*, et *Vos Metropolitani* omnes vestram agendi rationem *excusare* conamini, perinde ac si id feceritis adstricti *necessitate*, et *justa de causa* a Nobis oblata. Nam agnita etiam ex ore vestro *mediorum indignitate*, finem huic *Capiti* imponimus, et eo jam progredimur, ut *justam causam habuisse Vos nullam* demonstremus.

(92) Haec Notula *Ministri Mogensis Aprilis*, et in Opusc. = *Dengumini HAZFELD* apud Aulam, *fense des Reflexions etc.* = n. VII. Borussiae relata fuit in *Diario Politico Hamburgensi* A. 1789. num. XII. pag. 102. et seqq.

CAPUT II, DE CAUSIS,

ex quibus hujusmodi turbæ excitatæ asseruntur ,

et primo

de querela *Communi Nomine* proposita

S U P E R

INSTITUTA MONACHII NUNCIATURA

PRO DITIONE PALATINO-BAVARA.

§. 1. **T** Ali equidem Nos , ac tanto afficeremur dolore , nulla ut posset consolatione leniri , si conscii essemus , *novis* hisce perturbationibus vel *minimam* Nos *causam* præbuisse . Sed certum Nobis , exploratumque est , Nostram agendi rationem Deo , atque hominibus probari . Vos , qui estis *Accusatores* , vestras *nulla probatione* defenditis accusationes ; eas tamen Nos funditus evertendas curabimus , nihil aliud agentes , quam eas ipsas causas ad *examen* revocare , quibus justè animos vestros concitari potuisse putastis ad tam graves injurias , in Nos vel jam illatas , vel , ut vestrae minantur *litterae* , inferendas .

2. Harum porro *causarum* aliae sunt unicuique *Vestrum Communes* ; quales sunt *Nunciatura Monachii* nuper constituta , *Delegatio* Ecclesiasticorum Virorum ROBERTZ , et HENNING per Nuncium *Palatino-Bavarum* facta pro Palatinatu Rheni , et pro Territoriis Juliacensi , et Montiensi , *Encyclica* denique per *Coloniam* Nuncium ad *Vicarios* , et ad *Parochos* missa super Matrimoniorum Dispensationibus : aliae vero *Peculiares* , et uniuscujusque propriae , quarum altera , quæ ad Te unicè spectat , Ven. Fratres *Electores Coloniae* , est *negata Tibi novi Tribunalis erectio* , et institutio , quod ex Judicibus Pro-Synodalibus coalesceret ; *altera* autem , quæ ad *ambos Vos* aequè pertinet , *Salisburgensis* ; et *Trevirensis Archiepiscopi* , sunt *Nostrae Litterae in forma Brevis* ad Nuncium ZOLLIIUM missae *cum facultate prorogandi* solutionem quarundam Decimarum , ipso Electore *Palatino* petente , ac postulante ,

3. U

3. Ut a *Nunciatura Monachii* initium sumamus, quae est *prima* Querelarum causa, ut diximus, Vestrum unicuique *Communis* (1), animadvertimus sane, *varii* generis vestras hac de re fuisse querelas. Doluistis enim *primo*, fuisse illam erectam *praecipitanter* non sine vestro detrimento, et *nullo dato responso* reclamationibus per Vestros Ministros ad Nos delatis (2). At certiores deinde cum facti essetis, diu multumque hac de re actum fuisse inter Aulam Palatini Electoris, ac Nostram, cumque Vobis patuisset, non unam, sed *duas* per Nostros Ministros fuisse vestris querelis datas *Responsiones*, quarum paulò ante meminimus [Cap. I. §. 2.], tunc in *ipsas* Responsiones invehi coeptum est, jactatumque satis injuriose, non alio eas fundamento niti, quam illo = *stat pro ratione voluntas* = (3), a qua certè sententia ita Noster abhorret animus, ut nihil supra.

4. Profectò vestra concertatio omnis huc tandem recidit, ut Nunciatura Palatino-Bavara sit *recens* invecta, et *nullo* sit *Jure Possessionis* suffulta; proindeque adversetur *Imperii Legibus*, quae *novas* invehi Jurisdictiones vetant absque Principum placito, et Comitiorum generalium consensione. At Responsio Nostra vestrarum concertationum *fundamenta* ipsa subvertit, atque delet: brevi enim, sed ineluctabili oratione evicimus, Palatino-Bavaram Nunciaturam verè appellari *novam Jurisdictionem* non posse; quam enim *Jurisdictionem* exercebat *prius* Apostolica Sedes in Ditione Palatino-Bavara per *Nuncios Vindobonensem*, ad *Tra-*

(1) Elector MOGUNTINUS in cit. Encylica §. 1., et §. Charitati, et in litteris Pontifici datis §. Meminerit, et §. Haerebit; TREVI-RENSIS in suis litteris §. 1.; COLONIENSIS in suis §. 1., et in = Pro-Memoria = §. 51. in cit. Opusc. = *Riflessioni etc.* pag. 129.; Archiepiscopus verò SALISBURGENSIS in litteris eidem Pontifici datis §. Doleo., et §. Quod si. Has Metropolitanorum querelas praeivit A. 1785. Auctor ANONYMUS Opusc. = *De Legatis*, et *Nuntiis Pontificum* = §. 41. pag. 97., & mox renovarunt inter caeteros Germanicos Scriptores

JOSEPH HERMANN in *Liberculo* = *Riflessioni sopra una Lettera etc.* = §§. 47. 48. pag. 30., et seqq.; nec non ANONYMUS alter in Opusc. = *Istoria Prammatica contro la nocivetta Nnziatura di Monaco*; JAC. ABEL in = *Disquis. circa usurpat. Nuntior. Pontific. Jurisdic.* = Sect. IV. §§. 136. 137. 138., et FLOKIANUS DALHAM in cit. *Appendic.* pagg. 655. 656.

(2) Vid. cit. Opusculum = *Riflessioni etc.* = HERMANN. §. IV. pag. 5. et Opusc. = *Istoria Prammatica etc.* = §. 5.

(3) Idem HERMANN loc. cit.

Tractum Rheni, et *Helveticum*, eam exercet modo ad maiorem POPULORUM commoditatem per *Nuncium* in Civitate *Monachii* commorantem (4).

5. *Alia* porro res est novae Jurisdictionis invectionio, et alia veteris Jurisdictionis divisio. Si Dicitio Palatino-Bavara nulli ante hoc tempus obnoxia fuisset Apostolico Nuncio, tunc sane Nunciaturae hujus introductio novam Jurisdictionem praesetulisset; at si Dicitio hujusmodi, ut certo constat inter omnes, partim Nuncio *Vindobonensi*, partim Nuncio ad *Tractum Rheni*, et partim *Helvetico* Nuncio antea subdebatur, hujus certè antiqua Jurisdictionis partitio, atque divisio comprehendi nequit omninò sub novarum Jurisdictionum prohibitione; cum eadem semper sit Jurisdictio. Hac autem posita antiquae Jurisdictionis nova divisione, jam nemo non videt, Nunciaturam Palatino-Bavaram nihil esse aliud, nisi Nunciaturarum antiquarum veluti ramum decerpum a planta, et quemdam quasi rivum a fonte deductum; quemadmodum agnovit *Consilium* ipsum *Aulicum*, Legum Germanicarum peritissimum, in suo VOTO, quod ad CÆSAREM dedit [C. I. §§. 27. 28.], quodque frustra occultatum in auras taudem erupit.

6. Haec verò Jurisdictionis divisio, quae non rem, (res enim remanet in quo erat statu), sed *Personas* tantum immutat, quemadmodum fieri solet a Principibus laicis quoad Causas profanas; ita ejusdem usus vetitus omninò esse non debet APOSTOLICÆ SEDI quoad *Ecclesiasticas* Causas (5); nec ab alio potest

(4) Eodem hoc argumento usus est BAVARIÆ ELECTOR in suis litteris diei 4. Aprilis 1787., et 27. Augusti 1788. ad Caesarem, et ad Comitum Ratisbonensium; utrobique docens, Nunciaturam Monachiensem nihil novae Jurisdictionis praeseferre [C. I. N. §6. 57.]. Testem hac de re damus ipsum COLONIÆ ELECTOREM in cit. = Pro-Memoria = §. 57. in Opusc. = Reflexioni etc. = pag. 148. ADD. Id ipsum luculentius probat DUX BAVARIÆ in cit. Pro-Memoria nunc Ratisbonae distributo.

(5) Audi VALAFRIDIUM STRA-

BONEM in Lib. De rebus Ecclesiast. Cap. ult. ita aientem = Ordinationes MUNDANÆ sapientiae in SPIRITUALEM universalis ECCLESIAE Rempublicam SACRIS distinctionibus praecedentibus COMMUTATÆ fuerunt = ; CLEMENS autem IV. Cap. Legator. 2. de Offic. Legat. in 6. verba faciens de Legatis, = quibus in certis Provinciis committitur Legationis officium =, eos reputat tamquam ORDINARIOS ad instar PROCONSULUM, caeterorumque PRÆSULUM, quibus certae sunt decretae PROVINCIÆ moderandae =.

potest in controversiam adduci, nisi ab eo, qui et esse, et nominari velit hostis publicorum commodorum: ab his enim velut a fonte manant omni aetate *tot divisiones Jurisdictionum*, REL-PUBLICÆ bono in usum receptae, et ab IMPERATORE JUSTINIANO commendatae, quippe qui *exempla* imitatus *Praefectarum Orientis*, atque *Illyrici*, instituit CARTHAGINE novam AFRICAE Praefecturam, pluresque Judices pro rei opportunitate pluribus in locis collocavit (6).

7. Hinc est quammaxime a veritate alienum, nullum S. Sedi Possessionis Jus esse quoad Palatino-Bavaram Nunciaturam: quam enim Jurisdictionis Possessionem habuit Ipsa ante plura saecula in hac Ditione per suos Nuncios Vindobonensem, Coloniensem, et Helveticum, eandem exercet modo per Nuncium Monachii degentem. Juris est enim non ambigui, mutatione Personae, quae delegatur ad Jurisdictionem exercendam, antea per alium exercitam, Possessionem non immutari, quae favet *Deleganti*. Quemadmodum autem Nuncii omnes non sibi possident, sed SANCTÆ SEDI, *cujus vices* funguntur, ita si placuit Ipsi Jurisdictionem suam uni potius, quàm alteri tradere, eadem semper est S. SEDIS Possessio, veluti idem est Jurisdictionis fons, et origo (7).

8. Non est ergò, cur amplius queraris, *Moguntiae Elector*, quod = *omnis Responsio* (Nostra) *consistebat in eo*, quatenus Nuncius ZOLLIIUS eandem Jurisdictionem, uti Nuncius Coloniensis, *exercendi potestate polleat* = (8). Etenim si vim Nostrae Responsionis paulò diligentius perpendes, intelliges profecto

(6) L. Quas gratias 1. §. 2. Col. de Offic. Praef. Praet. Africae. Simile quid statuit idem IMPERATOR pro ÆGYPTIACO tractu, vel adjuncta ei utraque LYBIA, pro ASIANA Dioecesi, vel PONTICA, et pro toto ORIENTALI tractu = in Novel. 28. Cap. 34., quae refertur etiam in Decreto GRATIANI. Can. 2. 2. 6. Can. Anteriorum. 28. vers. Illud.

(7) Idem ferunt RR. I. C., atque IMPERATOR JUSTINIANUS

quoad Praetorem Urbis, Praefectum Augustalem, virosque Spectabiles, Comites, vel Proconsules in Provinciis in l. Quaecumque. 1. §. 1. de Offic. ejus, cui mand. est jurisdic., l. etti Praetor. 3. eod. tit. 1. Brevisser. an. de off. Praef. Praet., et in cit. Novel. 27. Cap. 3.

(8) Cit. Eccyclic. §. Nec minus 2. eandem querelam Archiepiscoporum, Episcoporumque nomine repetit Auctor Opusculi = *istoria Præmatica* = §. 13., et 15.

ctò, eam esse ejusmodi, ut nulla replicatione posuerit adhuc, aut possit imposterum labefactari, et everti. Necessarium itaque minimè esset aliud addere iis, quae jam dicta sunt. Verum ut magis magisque rei veritas pateat, atque splendescat, *petimus a Vobis*, si quis Vestrum, aut alius quispiam per Germaniam Episcopus, cujus Dioecesis longè lateque pateat, vellet *plures* Vicarios in *diversis* Dioecesis partibus constituere ita, ut quae prius Jurisdictio per *unum* exercebatur, ea pro majori Populorum commoditate, mox divisa, ac dispartita esset in *plures*; esset ne id *Legibus Imperii* contrarium? Minimè quidem. Quamvis enim *specie tenus* *Judices*, et *Tribunalia multiplicari* quodammodo videantur, Jurisdictio tamen in *plures* divisa semper est *eadem*, atque illa, quae penes *unum* antea residebat; *Vicariatus* verò, quantumvis in varias Personas divisi, pro *uno* tantum sive Episcopi, sive Archiepiscopi *Tribunali* habentur, et sunt ..

9. Quot revera per Germaniam Episcopi suorum Populorum bono consulentes in variis peramplae Dioecesis suae Locis *varios* invexerunt, et habent *Vicarios*, *Officiales*, seu *Decanos* (9), absque eo, quod insimulati, aut accusati unquam fuerint, tamquam *Constitutionis Germanicae violatores*, etiamsi ad id *explicita Imperii Sanctio* minime accesserit? Verum enim verò si permissum est *Episcopis* in *plures* Vicarios *Ordinariam* illam Jurisdictionem dividere, quae ab *uno* exercebatur; licitum non erit SANCTÆ SEDI *Apostolicam suam Jurisdictionem*, ab *uno*, alterove prius exercitam, *pluribus* subinde *Nanciis* delegare; cum *Nanci* denique ii sint, qui Apostolicae Sedis *Vicarias* *vices* gerunt?

10. Hinc quoque pertinet, et majori quidem ratione, *Dioecesium divisio*, et *novorum Episcopatum institutio* facta per Ger-

F

ma-

(9) Archiepiscopus TREVIRENSIS duos habet *Officiales*, alterum, in Districtu *Trevirensi*, alterum in *Confluentino*, ut testatur HON-
THEIM in *Hist. Trevir.* Tom. II. pag. 8., et 41. Item COLONLÆ esse *plures* *Decanos*, et *Judices inferiores* patet ex ipsa *Ordinatione Colonicensi* diei 18. *Septembris* 1743.,

ac LEODII simultaneam *Scabino- rum*, et *Officialium* Jurisdictionem introductam esse ad *faciliorem*, et *celeriorem Litium expeditionem* testatur I. C. *Leodensis* in *Narrat. histor. de Jurisdictione Officialis Leodiensis*, quae refertur a GEORG. MELCH. DE LUDOLFF = *Variar. Observa- tion. forens.* = Par. I. pagg 386-387.

maniam ab Apostolica Sede sine ulla Imperii Sanctione tum saepe alias, tum his praesertim temporibus, nunc uno, aut altero Imperii Principe postulante, nunc sponte sua, et quandoque etiam Episcopis dissentientibus (10). Ignorat autem nemo, novae Ecclesiae institutionem aliquid longe majus praeseferre, quam simplicem divisionem Ordinariae, aut Apostolicae in plures Vicarios, et Nuncios Jurisdictionis. Hoc enim differt institutio novae Sedis a simplici Jurisdictionis divisione, quod haec pristinum rerum statum non immutat; immutat autem illa, utpotae novum constituit Pastorem, novumque Tribunal. Sed quemadmodum novus Pastor, novumque Tribunal non aliam Jurisdictionem exercet, quam quae exercebatur ab Episcopo, a quo decerpta fuit pars Dioecesis in novam Cathedram evecta, ita jurè, ac meritò novi Episcopatus institutio nunquam per Germaniam ita habita, atque accepta fuit, perinde ac si nova esset Jurisdictio, quam Imperii Leges vetarent.

II. Illud denique hoc loco addendum arbitramur, non ad Defensionis quidem necessitatem, sed ut detur veritati locus, quod IMPERII LEGES, ad quas appellatis, tamquam novis Jurisdictionibus adversantes, contrariae Nobis minimè sunt. Illae enim, aut verba ipsa inspiciantur, aut contextus, et continuatio verborum, aut denique illorum vis, ac natura, ad eas tantum novae Jurisdictiones referuntur, ac pertinent, quae immutare quodammodo possunt formam, et constitutionem Imperii, Supremorum scilicet Tribunalium CAMERÆ VETZLARIENSIS,

(10) Constat ex Indice Ecclesiarum ad gradum Metropoliticum evectarum, qui prostat in cit. Opusc. = Reflexioni supra i 72. Artic. = ad §. 72. pag. 202., et seqq. Artic. 4., cui Titulus = Contradictiones non attentae =, et Artic. 5., cui Titulus = Mutationes quoad Ecclesias Germaniae =. Huc quadrat Responsio cum documento V. Opusculi = Defense des Reflexions etc. = pagg 32. 94. 95. 96., et sententia, ibidem relata cujusdam Scriptoris, minimè quidem de tuenda Ecclesiae, et Nunciorum Jurisdictione solliciti,

qui = L'Electeur, inquit, de BAVIERE, comme FILS OBEISSANT et CHERI^r DE L'EGLISE auroit bien dû OBTENIR DU PAPE un EVEQUE PARTICOLIER POUR SES ETATS. Il a jugé apparemment que ce remède étoit trop bruyant. Il a MEUX AIME^r avoir un NONCE A^r MONICH..... il lève peut-être par là plus promptement divers autres obstacles désagréables, que ce conflit de pouvoir lui suscite. = Vid. Cap. I. §. 25.

SIS, et AULIGI CONSILII: hæc enim Tribunalia *omnium Principum consensu* constituta ad quodcumque controversiarum genus dirimendum, quæ Ipsos inter oriri aliquando possent, immutari ullo modo *nequeunt*, nec quoad *numerum*, nec quoad *formam*, nec quoad *auctoritatem*, nisi prius Comitiorum *generalium* deliberatio, et ipsorum *Principum consensus* accedat.

12. Ad *Ecclesiastica* autem Tribunalia quod spectat, quæ nihil habent cum *Civili* potestate commune; *Imperii Leges* eo semper, quo decet, obsequio sunt prosecutæ Auctoritatem *Ecclesiasticæ*, atque Apostolicæ Sedis, *nihilque* unquam de horum *numero*, aut *forma* oblocutæ sunt. Immo commemorantes hæc *Leges* NUNCIATURAS APOSTOLICAS, illud *tantum* in votis habuerunt, ut Nunciorum Jurisdictio ad *solas Ecclesiasticas* Causas ex Canonum præscriptio coaceretur, quemadmodum *inferias* demonstrabimus, ubi de Sanctæ Sedis Jure generatim disseremus.

13. Interea ipsa *rerum Historia* satis superque docet, juxta *Germanicas Leges* opus minimè esse, tametsi de *nova* prius instituta *Nunciatura* ageretur, *explicita* Imperii Sanctione, sed *liberum* esse Principibus petere ab Apostolica Sede Nuncios, eosque in suas *Ditiones* recipere; veluti probavit *Elector Palatinus*, *expensis Imperii Legibus*, *Juribus Territorialibus*, et *constanti Observantia* (11). Latæ jam erant hæc *Leges*, cum *sine ulla Imperii* SANCTIONE, ipsis petentibus *Austriæ Principibus*, ante plura Saecula instituta est *Nunciatura Vindobonensis*, cæteris antiquitate, et dignitate eminentior (12); cumque pariter *sine Imperii Sanctione*, petente Duce FERDINANDI I. Filio, erecta est A. 1564. *Nunciatura Graeciensis*, in qua Bavariae Electoratus, et Archidioecesis Salisburgensis includebatur, quæ *Nunciatura ad annum usque* 1621. circiter perduravit; tunc enim, rebus immutatis, ad *Nunciaturas Vindobonensem*, et *Helveticam* adjecta est (13). Item *sine* hujusmodi *Sanctione*, au-

F 2

ctore

(11) In cit. litteris A. 1787. ad CÆSAREM, et A. 1788. ad COMMITIA RATISBONENSIA.

(12) HOLL in *Statistica Ecclesiæ Germanicæ*. Itedelbergæ 1779. To. I. Par. I. Cap. 6. §. 36.; et Opusc.

= *Riflessioni sul Pro-Memoria* = ad §. 69. = pagg. 173. 174., et ad *conclusionem Scripti* pag. 221. b.

(13) Consule idem Opusc. = *Riflessioni sopra* 173. *Artic.* ad §. 69 pag. 173, et ad cit. *Conclusionem* pag. 221. b

ctore S. CAROLO BORROMÆO erecta fuit A. 1579. *perpetua Helvetica Nunciatura* (14), et A. 1584. *Ordinaria Nunciatura ad Tractum Rheni, et ad inferiores Partes Germaniae* (15). Si itaque Imperium tamquam *legitimas* agnovit omni tempore has Nunciaturas *sine ipsius Sanctione* per Germaniam invectas [*], multo potiori ratione pro *legitima* debbit agnoscere *Nunciaturam Palatino-Bavaram*, quæ nihil aliud est, nisi quidam quasi surculus ex veteris Jurisdictionis planta desumptus.

14. Sed

(14) Cit. *Statistica* eod. loc. § 38., Præsul SCOTTI in LIBRO = *Helvetica Saera* = *Maceratæ* 1632. pag. 12., et luculentius JO. PETRUS GLUS. SIANUS, sive BARTHOLOMÆUS RUBEUS = *De vita, & rebus gestis S. Caroli Borromæi. Mediolani* 1751. = Cap. XII. Integrum locum refert Opusc. = *Défense des Reflexions etc.* = pag. 54.

(15) Constit. GREGORII XIII. diei 19. Januarii 1584., quæ incip. = *Romænum decet* =, de qua agit Opusculum = *Riflessioni sopra i 73. Articoli* = ad q. 18. pag. 52., et seq.

[*] ADD. Ita de *Vindobonensi*, et *Coloniensi* Nunciaturis ratiocinatur D. INGOLSTADIENSIS: = *Nonne a FERDINANDO I. ad JOSEPHUM II., sub decem scilicet Caesaribus permanens fuit Vindobonensis Nunciatura? nonne Coloniensis ab Apostasie GHE-BARDI TRUCHSES ad MAXIMILIANUM usque bodiernum Electorem?* = *Colloqn. XVIII.* pag. 22. Hujusce rei rationem tradit A. SCHMIDT *Inst. Jur. Ecclæ. German. Par. 1. Cap. 2. Sect. 3* §. 73. Tom. I. pag. 209. = *Quod si vero PONTIFICI Jus perfectum eos mittendi denegari a CATHOLICO non possit; HUC vicissim ex altera parte respondebit OBLIGATIO in THESI saltem certa, NE LEGA-*

TOS EJUSMODI AB INGRESSU in Terras SUAS PROHIBEANT, aut legitimis eorum FUNCTIONIBUS in salutem animarum necessariis sese OBSTACULO ponant =; et in not. = neque hic argumentum duci poterit a LEGATIS aliis, cum jam per sese sat luculentum appareat DISCRIMEN: NULLI quippe Principi Supremo quidpiam in ALTERUM item talem, ejusque Terræ, juris competit; cum contra PONTIFICI vî PRIMATUS cura TOTIUS ORBIS CHRISTIANI inenimbat, atque in rebus ad salutem animarum pertinentibus ejus sese JURISDICTIO UBLIQUE proferat =. Quod autem hic in *Thei* certum esse pronuntiat, idem ex Consuetudine confirmat BARO DE SPON, Auctor certe minime suspectus, in notis ad Librum = *La Capitulation de l'Empereur François combinée avec la Capitulation de l'Empereur Charles VII. etc. A Francfort sur le Meyn. 1746.* = *subi ad Artic. XIV. §. 6.* cum quaerat, num = *L'AUTORITÉ et la JURISDICTION des Nonces Apostoliques peuvent elles avoir lieu EN EMPIRE avant que l'EMPEREUR ait été PRÉVENU, ou ait donné SON CONSENTEMENT?* =, respondit = *Les LEGATS, ou NONCES APOSTO-*

LI.

14. Sed quid est, quod diutius immoremur in vindicanda *Monachii Nunciatura*, semel ac Illa, instituta *Loci Domino ac Principe postulante*, non modò est Religioni utilis, sed etiam Populorum bono accommodata, *nihilque Vobis* affert detrimenti, quemadmodum *Dux ipse Bavariae cum Caesari* (16), tum *Comitiis Ratisbonensibus* (17) dilucidè demonstravit. Potuit profectò cum hac emendicata causa fucus fieri aliquibus tunc, cum, quò consilia Vestra spectarent, ignorabant. Nunc autem nemo est, qui nesciat (18), nihil Vestra interesse *Monachii Nunciaturam*, si *alias omnes Germaniae Nunciaturas* jamdiù receptas, probatasque, et a cunctis pro legitimis habitas, unà evertere nequeatis, quo *liberum Vobis* aliquando sit nefarii *Conventiculi novitatibus* sine ulla offensione aditum patefacere.

15. Id prae caeteris (19), Tu, *Moguntiae Elector*, declarasti non modò in *litteris* ad Nos scriptis (20), verum etiam in *Encyclica* Epistola ad *Suffragantes generalium Comitiorum* data (21), et in *aliis scriptis* per Tuum Extraordinarium Oratorem exhibitis *Regi Borussiae*, Viro Principi longe eximio, et spectatissimo (22), ubi explanatè, et sine velamine ullo haec advertere non dubitasti = *Per prevenire OGNI EQUIVOCO sulla vera situazione dell' Affare; commanda S. A. al*

LIQUES sont en POSSESSION d'y exercer TOUTE l'AUTORITE' annexée à leur mission SANS ETRE DANS L'OBLIGATION DE DEMANDER AUCUNE PERMISSION =.

(16) In cit. *Responsione* diei 4. *Aprilis* 1787.

(17) In *Declaratione* diei 27. *Augusti* 1788.

(18) Post *hortatoriam* Imperatoris Epistolam, post *Congressum Emsensem*, post anonymum Opusculum = *istoria Prammatica etc.*, cujus nefarium propositum est *violenta Nunciaturarum omnium ex Alemania expulso*, ut exprimit §. 73. ADD. Post duplex scriptum *Pro-Memoria* Archie-

piscoporum *Colonientis*, et *Salisburgensis* Vid. Libellum = *Riflessioni sul Pro Memoria di Colonia* = ad *Conclusionem* pag. 223., et seqq.

(19) Hoc ipsum significarunt alii *Metropolitani* in *litteris* ad *Pontificem* datis: *Elector autem COLONIENSIS* clarius id exprimit etiam in fine scripti, cui Tit. = *Pro Memoria* = in Opusce *Riflessioni* pag. 213. ; similiter et *Archiepiscopus SALISBURGENSIS* in = *Pro-Memoria* = passim.

(20) §. *Haerebit vers. Expectandum*, §. *Ecce*, et §. *Haec sunt*.

(21), §. *Initius*.

(22) Cit. *Notula* D. HAZFELD [Cap. I. N. 97.]

A. al suo Inviato Straordinario di aggiungere a tutto questo, che ripetendo l' Elettore il suo Padrone la sua richiesta presso S. Maestà, per il suo VOTO nella Dieta dell' Impero CONTRO LA GIURISDIZIONE DELLA NUNZIATURA, non parli delle SOLE Nunziature di MONACO, o DI COLONIA IN SPECIE, ma dell' OGGETTO DELLE NUNZIATURE IN GENERE; che l' IMPERO non abbia da dare il SUO VOTO sopra UNO, o l' ALTRO FATTO, ma SUL PRINCIPIO, e che non possa essere la QUESTIONE DA ALCUNE ECCEZIONI DALLA REGOLA, quando si tratta di fissare la REGOLA MEDESIMA = (23). Sed neque BORUSSIAE REX peracris sane iudicii, neque caeteri SUFFRAGANTES ea, qua pollent iustitia, timendum est, ut se decipi, et aliorum abripi se sinant; imò pro certo habendum, fore, ut tam EXCEPTIONEM, quam REGULAM aequo animi horrore prosequantur.

(23) Ead. Notula §. penult.

C A P U T I I I.

De altera *Communi* querelaQUOD FACTAM A NUNCIO PALATINO-BAYARO
DELEGATIONEM

DUORUM ECCLESIASTICORUM VIRORUM

PRO PALATINATU RHENI,

et PRO DUCATIBUS JULIACENSI, et MONTIENSI.

^{1.} **I** Nanior est altera a Vobis omnibus proposita querela de facta per *Bavariae Nuncium Delegatione* Praepositi ROBERTZ, et HENNING in Civitatibus *Dusseldorpii* et *Heidelbergae* A. 1786., perinde ac si hujusmodi Delegatione fuissent = MULTIPLICATA in *Germania Ecclesiastica Tribunalia*, et constituti INFERIORIS ORDINIS CLERICI, qui suis invigilarent EPISCOPIS = (1). Si enim ROBERTZ, et HENNING, *Ecclesiastica* Dignitate fulgentes, fuerunt per Nuncium delegati = SEULEMENT pour RECEVOIR, et ENVOYER A MUNICH les requetes et les affaires des mes sujets des ces Dnebs, et ensuite leur COMMUNIQUER les resolutions portees =, ut *Elector Palatinus* *Caesari* testatus est, ad quem etiam *Decreti* misit exemplum (2), utque ipsis *Comitiis Ratisbonensibus* scripto declaravit (3); nemo non videt, Delegationem hujusmodi, in recipiendis, reddendisque supplicibus *Libellis dumtaxat* coercitam, non esse veram Delegationem cum *Auctoritate* conjunctam, sed simplex praeseferre officium *Astoris*, aut *Procuratoris*, quod per

(1) Archiepiscopus COLONIENSIS in cit. *epistola* diei 2. Aprilis 1787. vers. *Tantum enim* in *Opusculo* = *Comp d'Oeil etc.* = pagg. 38. 39.; in cit. *Pro-Memoria* §. 51. in *Opusc. Riflessioni* pag. 129. Archiepiscopus autem MOGUNTINUS in cit. *Encyclica* diei 20. Septembris 1787. §. *Insuper* *ruminationi*, et §. *Insuper* *placuit*; et in *epistola* ad *Pontificem* data §. *Haecbit* vers. *Verum*

quod. Hoc ipsum *querelae* genus videre est in *Liberulo* J. HERMANN = *Riflessioni sopra una Lettera di Pio VI. al Vescovo di Friburgo* = §. VII. pag. 5., et in *Opusc. = Istoria Prammatica etc.* = §. 21.

(2) Die 4. Aprilis 1787. [Cap. I. §. 24.]

(3) Die 27. Augusti 1787. [Cap. I. N. 56.]

per Leges tam *Communes* (4), quam *Germanicas* (5) potest *cui-cumque* demandari. Multum itaque abest, ut hinc aut *Tribunalia* multiplicentur, aut inferioris Ordinis Clerici ipsis *Episcopis* praeferantur; quod quidem querelae genus *Nos a facti veritate alienum* quammaximè dicimus; *Electores* autem *Palatini* in litteris ad Caesarem datis illud non immeritò appellavit = *UNE CALOMNIE INDECENTE* = [Cap. I. §. 24.].

2. Multo sane *maiores* potuisset *Nuncius* Auctoritatem conferre in suos *Delegatos*. Notum enim exploratumque est, *Delegatum Principis*, quales sunt *Nuncii Apostolicae Sedis*, posse aliis delegare non modo unam, aut alteram Causam, sed *Universitatem* quoque Causarum ex *Juris Civilis* (6), et *Canonici* (7) constitutione, quam laudant, commendantque omnes *Canonistae* (8), ne illis quidem exceptis, qui scientiam Canonum *Vindobonae* profitentur (9).

3. Ist-

(4) L. Solet 16., L. Praetor 17. ff. de *Jurisdictione*: Cap. Cum te 18. ibi = *Testium examinationem* =, Cap. Super 27. vers. *Intentionis*, et Cap. Pastoralis 28. vers. Item: De offic., et potest. Jud. deleg., = *Delegatus CITATIONIS OFFICIUM potest CUILIBET demandare* =.

(5) B. DE SPON. in cit. Notis ad *Cepitulationem Caesaream Artic. XVI. §. 17.* pag. 324. quaerit 6. = *La CHAMBRE peut Elle DELEGUER ou COMMETTRE d'autres juges pour terminer les differens pendans par devant Elle?* Cette delegation peut BIEN se faire ou quant à CERTAINS actes judiciaires, ou quant à CERTAINS INCIDENTES, que des Commissaires sur les LIEUX peuvent FACILEMENT éclaircir, ou terminer =.

(6) L. Solet 16. ff. De *Jurisdic.*, = aut OMNES mandata, aut speciem unam =, et L. Quod dicitur 1. Quis, et a quo appellatur, L. Praecipuus 32. §. hanc 3. C. De appellat.

(7) Cap. Si pro debilitate 3., C. Quamvis 6., C. Cum te consulente 18., C. Super 27. vers. Nos autem, vers. Quod si, et seq., ubi ita legitur = *Intentionis igitur nostrae fuit, quod, ut judicialis Auctoritas LIBERIUS valeat exerceri, DELEGATUS a NOBIS LICITE possit et PRINCIPIUM, et FINEM, et MEDIUM Causae sibi commissae, non solum CONJUNCTIM, sed etiam DIVISIM delegare* = i. Cap. Pastoralis 28. vers. Item, C. Quoniam 43. De offic., et potest. Jud. deleg., et Cap. Cum Causam 62. De Appellatione, ibique Gloss. v. *Delegatus*, ubi de delegata Causarum universitate, Cap. Quamvis 6., C. Si delegatus 7. De offic. Jud. deleg. in 6.

(8) Inter Germanos A. SCHMIDT Instit. Jur. Eccles. loc. cit. §. 81. pag. 217.

(9) PEHEM Praelect. in Jus Ecclesiast. Par. II. Cap. IX. §. 445., et 493.

3. Isthac autem delegandi facultas, quam Leges omnes sinunt in *dissitis praesertim Locis = ad parcendum laboribus Partium, et expensis =*, ut verbis utamur ALEXANDRI, et INNOCENTII III. (10), mirum in modum cohaeret, et consona est Decretis *Basileensis Concilii* (11), quae tantis per *Vos laudibus* effertur, et *expressa* legitur in *Brevibus Facultativis veterum Vicariorum Apostolicorum* (12) eo fere modo, quo expressa etiam nunc legitur in *Brevibus praesentium Nunciorum* (13), qui in locum hujusmodi Vicariorum suffecti sunt; fuitque *semper*, et *ubique* Locorum, ac etiam per ipsam *Germaniam* ab Utrisque exercita, *videntibus*, et *probantibus* non Principibus Imperii modò, sed *Archiepiscopis* etiam, et *Episcopis*. Id enim Delegationis proprium est, ac peculiare, ut nec *numerum* augeat Tribunalium, nec *novam* ullam Jurisdictionem praeseferat; quippe quia, ut probatum est [Cap.II. §.7.], Delegati Judices *ea* utuntur Jurisdictione, *qua* Delegans ipse uteretur.

4. Nec si Judex Delegatus *inferior gradu* est ipsis Episcopis, id in eorum recidit *injuriam*, aut *vilipendium*. Non enim, *quo gradu* sit Delegatus, inspicitur, sed *dignitas* spectatur, et

G

ampli-

(10) Cit. Cap. *Cum te consulente* 18., et C. *Super* 27. *De offic. Jud. deleg.*

(11) Sess. 31. in Decreto *de Causis*, et *Appellationibus*, quod incipit = *Ecclesiasticae sollicitudinis studium* = vers. *Inoleverunt* apud LABBÆUM T. XVII. col. 371. A.

(12) Vide *Litteras Summorum*, Pontificum Saeculi V. ad *Vicarios Apostolicos*, et *Episcopos Illyrici*, videlicet INNOCENTII I., S. BONIFACII, et S. SIXTI ad *RUFUM Vicarium Thessalonicensem*, et ad *Episcopos per Macedoniam, Achajam etc. constitutos*, et ad *Synodum apud Thessaloniceam congregandam*, in *Actis* cit. *Concilii Romani* III. num. V. X. et XV. apud LABBÆUM Tom. V. col. 845. 850. 855., nec non *Epistolam* 32. S. GREGORII ad *Roma-*

num Defensorem Siciliae relatum in *Can. Pervenit*. 39. *Cau.* 11. *Qu. 1.*, ubi haec delegandi facultas *illisdem* confertur.

(13) *Nunciis* conferri solet in *Apostolicis Brevibus* facultas tum = *VISITANDI loca*, et *Personas Ecclesiasticas per Te ipsam, vel ALIUM*, seu *ALIOS probos Viros* =, tum = *CAUSAS audiendi*, et *terminandi*, seu *ALII*, vel *ALIIS idoneis pariter audiendas*, et *terminandas DELEGANDI* =, tum generatim = *in TOTO*, vel *in PARTE COMMITTENDI Judices Assistentes*, *Commissarios*, et *Exequutores praedictarum*, et *Tuarum litterarum EXECUTIONE*, et *OBSERVATIONE DELEGANDI* = : sunt ipsissima verba *Brevium* hujusmodi per *Germaniam* notissimorum.

amplitudo Delegantis, cuius *vices* gerit, et *Auctoritate* fungitur *Delegatus* (14). Ipsi etiam *Judices Synodales*, quibus praecepit Tridentina Synodus, ut a S. Sede Causae in Partibus delegandae committantur (15), sunt Clerici *inferioris Ordinis* (16); decorati tamen *delegata S. Sedis Auctoritate* Sententias Episcoporum, atque Archiepiscoporum examinandas suscipiunt, quin unquam *Patribus Tridentinis* venerit in mentem, id fieri non posse, nisi cum *Episcopalis Dignitatis injuria*, atque *dedecore*. Memento, quaeso, *Coloniae Elector*, Te *novum Tribunal Archiepiscopalis Officialatus* instituere nuper molientem [a], de quo suo loco dicemus, non Clericos tantum *inferioris Ordinis*, sed aliquot etiam *LALCOS* designavisse in *Judices Commissarios*, sive *Assessores*, qui *latae ab Episcopis Suffraganeis*, et ab ipsa *Tua Curia* Sententias *novo examini* subjicerent, atque cognoscerent.

5. Hinc tantum abest a vero, ut *Nuncius Palatino-Bavarus* per *arrogantiam* fines excesserit suarum Facultatum, quemadmodum Tu, *Moguntiae Elector*, asfirmas (17), ubi in duos Ecclesiasticos Viros ROBERTZ, et HENNING officium contulit *Procuratoris*, et *Commissarii*, ut imò inficiari nequeat nemo, *satiscu-*

(14) Peculiaris in hanc rem est responsio ALEXANDRI III. data Carnotensi Episcopo, et relata in Cap. Sane 11. De offic. Jud. delegat., ibi *tuas QUESTIONI* duximus respondendum, quod *Judex a NOBIS DELEGATUS viros NOSTRAS* egerit: unde in *Causa ILLA SUPERIOR est*, et *MAJOR ILLIS, QUORUM CAUSAM SUSCEPIT TERMINANDAM* =.

(15) Sess. 25. de reform. Cap. 10.

(16) Cap. Statutum 11. de Rescriptis in 6., et Tridentinum cit. loc. Hinc non alios, nisi Clericos *inferioris Ordinis*, videlicet = CLEMENTEM AUGUSTUM MARIAM DE MERLE, GERARDUM JOSEPHUM DE HERRESTORFF Ecclesiae meae Metropolitanae CANONICOS CAPITULARES, nec

non JOANNEM MATTHIAM MAYER, HERMANNUM JOSEPHUM ZAAREN, JACOBUM GUIDONEM SCAAFF, JOANNEM MICHAELBM DUMONT, et BALDUINUM NEESSEN 7. D. respectivè Doctores, et Licentiatos = idemmet COLONIAE Elector in *Judices Pro-Synodales* elegit, ac Summo Pontifici adprobandos proposuit in litteris Eidem datis Bonnae die 10. Maii 1785.

[a] Hoc super Tribunali Officialatus consule Litteras Summi Pontificis die 24. Martii currentis anni 1790. datas Arch. et Electori Coloniae, additas in calce pag. 337., easque hic confer praesertim a §. 1. ad §. 12.

(17) In cit. Encyclica §. 1., et §. Patabatur.

cantè, et *moderatè* illum egisse, semel ac constat, licuisse Eidem sine offensione cujuspiam praedictos *Ecclesiasticos* Viros non tamquam Procuratores, et Actores, sed tamquam *Judices* delegare.

6. Nova autem, et absurda prorsus est contentio illa tua, *Coloniae Elector* (18), quod neque *Nuncius Palatino-Bavarus*, neque Viri ab Eo *delegati* possint ullam exercere in *Ducatu Juliaceusi*, ac *Montiensi Ecclesiasticam* Jurisdictionem, eo quod illa Jurisdictio *privativè* quoad alios omnes, hac S. Sede, ejusque Nunciis minimè exceptis, ad Te spectet tam in prima, quam in *ulterioribus* Instantiis; perinde ac si id exigat, postuletque *Declaratio* facta die 20. *Septembris* 1550. a DUCE GUILLELMO tunc Possessore Ducatum Clivensis, Juliacensis, et Montiensis, et ab Eodem subindè confirmata per *Legem*, seu *Ordinationem* diei 20. *Martii* 1551., et perinde ac si id ipsum pariter exigat, postuletque *Conventio* inita die 28. *Julii* 1621. inter FERDINANDUM ELECTOREM COLONIAE, et WOLFANGUM GUILLELMUM Possessorem Ducatum Juliacensis, et Montiensis, a quibus eo tempore divisus jam fuerat Ducatus alter Clivensis (19); in qua quidem Conventione cautum est, ut quae die 20. *Martii* 1551. a DUCE GUILLELMO pro *tribus* Ducatibus simul conjunctis fuerunt praestituta, ea omnia pro *duobus* Ducatibus Juliacensi, et Montiensi servarentur.

7. Nova, inquit, et absurda contentio. Nam si res sit de *Declaratione* DUCIS GUILLELMI diei 20. *Novembris* 1550., haec nihil est aliud, nisi significatio animi quaedam, qua Dux *permittebat Electori Coloniae super Ducatibus* liberum Ecclesiasticae Jurisdictionis exercitium, = *com' era stato accordato da' Sovrani suoi Antecessori per la gloria di Dio, per l'avanzamen-*

G 2

to

(18) Cit. ejus = *Pro-Memoria* = 55. 58. 59. 60. 62. 63., et 64. in Opusc. *Riflessioni etc.* pag. 149. et seq.

(19) Post varias contentiones exortas, et tractatus initos inter Gentem *Brandenburgicam*, et Comitum *Palatinorum, Neoburgicorumque* Familias super horum trium Ducatum Successione, eo quod JOANNES GUILLELMUS A. 1609. obierat, nulla post se *Prole* relicta, = *tandem*

A. 1666. DUSSELDORFI pactis ita conventum inter utroque, ut PALATINUS JULIACI, atque MONTANI Ducatum *particeps* fieret: *BRANDEBURGICA* gens CLIVIAM acciperet, MARCAM, et RAVENSBERGAM: quem rerum ordinem *Regiones* HACTENUS servant = LUD. PETRI GIOVANNI = *Germania Princeps* = Lib II, Cap. 2. Tom. I. pag. 283.

to di una buona riforma, e per l'estirpazione delle novità = (20). Haec porrò permissio *Ordinariae* Jurisdictionis exercendae impedire, ac prohibere nullo modo potest Auctoritatem APOSTOLICÆ SEDIS, quae vi, ac ratione *Primatus* Jus habet exercendi Auctoritatem super singulas Dioeceses, eas ipsas ob causas in GUILLELMI Declaratione memoratas, ob majorem nempe *Dei gloriam*, ob *Reformationis incrementum*, et ob *novitatum eversionem*; ita ut quibuscumque in Locis CATHOLICA floret RELIGIO, et *Ordinaria* viget *Eccllesiastica* Jurisdictio, ibi APOSTOLICÆ SEDIS Auctoritatem praeceminere Catholici omnes profiteantur. Fieri enim non potest, ut, salva Corporis integritate, Membra a Capite suo dividantur, ac divellantur.

8. Si autem de *Lege* loquimur, ab eodem DUCE GUILLELMO lata die 20. *Martii* 1551., quae fuit postmodum confirmata in Conventione diei 28. *Junii* 1621., per id nempe temporis, quo Ducatus Clivensis ab alijs duobus Ducatibus divisus jam fuerat, haec pariter minimè quidem *excludit* Jurisdictionem APOSTOLICÆ SEDIS, sed illam luculenter praesefert, favetque plurimum iis *Delegationibus*, de quibus hic agitur. Vetat enim, ne ii, qui sibi subsunt, in *prima* Instantia ad externa Tribunalia avocentur, praecipitque, ut illorum Causae cognoscantur = *giusta l' antico costume dagli Arcidiaconi, o dai loro* SUDDELEGATI, *e dai Decani Rurali* = (21). Permittit autem, ut a Decani Sententia provocetur ad Archiepiscopum, et a Sententia Archiepiscopali = *ex causa legitima* SECUNDUM TERMINOS JURIS = (22); ad APOSTOLICAM scilicet SEDEM, ad quam Causae per Archiepiscopos definitae *de Jure* devolvuntur.

9. Perspicuae huic, atque obviae interpretationi etiam *Observantia* respondet. Etenim, *Te ipso fatente*, scimus, eundem DUCEM GUILLELUM A. 1575., paucis nempe Annis post suas Declarationes, et leges, rogasse GASPAREM GROPPERUM *Nuncium Coloniensem*, ut Capitulorum suae Ditionis *Visitationi* operam daret (23). Scimus pariter, neque a Te negari id posse arbitramur, Apostolicos Nuncios *post* illa etiam tem.

(20) Sunt verba *Declarationis*, MI ab eodem *Coloniae* Electore relata in = *Pro-Memoria* = §. 62. loc. cit. p. 155. cit. = *Pro-Memoria* = §. 59. in eodem Opusc. *Riflessioni* pag. 150.

(21) *Ibidem* §. 62. pag. 153.

(22) Cit. = *Pro-Memoria* = §. 61.

(23) Sunt verba *Legis* GUILLEL- pag. 153.

tempora in *his ipsi Ducatibus*, de quibus loquimur, Sanctae Sedis nomine *Jurisdictionem* jugiter exercuisse (24).

10. Sed quoniam ad Leges Nos provocas, ab antiquis horum Ducatum Principibus latas, ignorare Te minimè arbitramur ea, quae ab *hodiernis Ducibus* sunt constituta, ab *Electore* scilicet *Palatino*, ad quem pertinent Ducatus Juliensis, et Montiensis, et a *Rege Borussiae*, cujus Ditioni subest Ducatus Clivensis, Horum *Primus* Tuam sane super Ducatibus Juliensi, et Montienſi *Ordinariam* agnoscit Jurisdictionem; sed eo, quo praestat in Ecclesiam studio, et obsequio, jubet, ut in *universa Ditione ab omnibus agnoscatur Apostolici Nuncii Auctoritas*, et *Delegatorum officium* (25). E contra *Secundus* edito die 14. *Maii* 1787. Rescripto = *A la Regence du Pays de Cleves* =, inherens aliis Rescriptis diei 9. *Januarii*, 3. *Februarii*, et 17. *Martii* ejusdem anni = *concernant la NONCIATURE PAPALE, et les PRETENSIONS DE L' ARCHEVEQUE DE COLOGNE, dans le PAYS DE CLEVES* =, *negat*, aliquid esse Tibi facultatis, aut Jurisdictionis in *Ducatu Clivensi*, eo maximè nixus fundamento, = *qu' en vertu d' une Bulle du PAPE EUGENE IV. de l' A. 1444. ce Pays est INDEPENDANT de tout Diocese; et que nous avons le droit de faire faire les fonctions Episcopales par un Evêque Titulaire, et consequemment par TOUT EVEQUE voisin* = (26). Hanc autem *Ordinariam Jurisdictionem* dum Tibi *negat*, permittendum Sibi esse putavit = *A NOS SUJETS CATHOLIQUES DE S' ADRESSER DORENAVANT AU PAPE, A SON NONCE A COLOGNE* = (27).

11. Si igitur hodierni Principes, non secus ac veteres praestiti-

(14) PETRUS ALOYSIUS CARAFA Apostolicus Nuncius ad *Tractum Rheni* visitavit *Heinsbergae* Ditionis *Juliensis Parthenium Caenobium* Ordinis S. Norberti, missis etiam Apostolicis Commissariis, et *implorato* contra nonnullas Sanctionales rebelles *Ducis Neoburgici* *brachio Saeculari*. Vid. Librum = *Legatio Apostolica P. A. Carsfae etc.* = *Leodii* 1634. §. 26. pag. 67., et seqq. Id ipsum generatim refert *Opusc.*

= *Riflessioni sopra i 73. Articoli* = ad §. 59. pagg. 150. 151.

(15) Consule cit. *litteras datas Casari* die 4. *Aprilis* 1787., et *Comitiis Ratisbonensibus* die 27. *Augusti* 1788. ADD. Celebre scriptum *Pro-Memoria A. 1789. Ratisbonae* distributum.

(16) In *Opusc.* = *Comp d' Oeil* = pag. 92., et *italicè* in alio = *Riflessioni sopra i 73. Artic.* = ad §. 1. pag. 5.

(17) In cit. *Opusculis* pag. 91., et pag 5.

stiterunt, sartam, tectamque tuentur *S. Sedis*, et *Apostolicorum Nunciorum Auctoritatem*; qui fieri poterit, ut Tu, Elector *Coloniae*, Tuique Collegae bellum huic Jurisdictioni indicatis sine manifesta tum *S. Sedis*, tum ipsorum Principum offensione? Quo in loco illud tacere omnino non possumus, quod Tu ipse a Nobis petiisti, ut ratione habita *Locorum distantiae*, quae intercedebat inter Territorium *Juliacense*, et *Montiense*, ac *Monachii* Civitatem, Sedem Nuncio Palatino-Bavaro designatam, praedicta duo Territoria *sejungeremus* a nova Nunciatura, eadem relinquentes ob *majorem propinquitatem* sub Jurisdictione *Nuncii ad Tractum Rheni*. Dum tuae istae ad Nos petitiones pervenerunt, *instituta* jam erat *Nunciatura* cum mutua *Utriusque Partis* consensione. Cum itaque maxime dedeceret, ut res *sine Alterius placito* immutaretur, haud destitimus Tui gratia adhibere officia, et studia omnia *apud Territorii Dominum*, cujus *praecipua* cura esse debebat, ut ejus Populi eo, quo minori possent, incommodo uterentur; unàque simul datis ad Te litteris peramanter Tibi significandum duximus, = *Cognitione desiderii tui nunc primum accepta*, quod *salva dignitate Nostra fieri modò potest*, ID ULTRÒ AGGRESSOS NOS esse = (28). At *Electori Palatino* ad minuendum, tollendumque suorum Populorum *incommodum*, et *dispendium* arbitratus est, illam *Delegationem* sufficere, de qua sermo est. Tanto ergò minus decet, ut *Delegationem* reprehendas, cui Tu *occasionem* quodammodo praebuisti, animadvertens magnam *Locorum distantiam*, et grave *Populorum incommodum*, quae duo habita semper fuerunt *pro justis causis* dividendi Jurisdictiones, *Judices dandi*, ac *Delegatos* constituendi.

(28) In cit. Litteris diei 8. Octobris 1785. vers. *At cognitione*.

CAPUT IV.

De altera querela

Communi Electorum Ecclesiasticorum Nomine
proposita

SUPER LITTERIS ENCYCLICIS

A NUNCIO AD TRACTUM RHENI MISSIS

AD SUFFRAGANEOS, VICARIOS, ET PAROCHOS

ARCHIDIOECESUM

MOGUNTINAE, TREVIRENSIS, ET COLONIENSIS.

I. S Atius profectò fuisset, si Vos, Venerabiles Fratres, al-
to praeteriissetis silentio *Encyclicam Nuncii super Dispen-*
sationibus Matrimoniorum, quae *tertia* denique causa est Com-
munium Querimoniarum Vestrarum (1). Etenim tantum abest, ut
vel minimò *Vobis* sit inde allatum *injuriae*, ut inò *Auctoritas*
S. Sedis, cujus praecipua cura esse debet de SACRAMENTO-
RUM VALIDITATE adlaborare, indignè fuerit *violata*, ac pes-
sumdata; cujus quidem *injuriae* gravitas, atque indignitas ut cla-
rè elucescat, satis est ea commemorare, quae consultò praenar-
ravimus [Cap. I. a §. 5. ad 19.], quaeque vel *ante* Encyclicae
missionem acciderunt, vel *postea* sunt consecuta.

Do-

(1) Hac super *Encylica* Electores
Ecclesiastici suas *Caesari* detulerunt
querelas *Communi* Nomine die 22. Fe-
bruarii A. 1787. [Cap. I. N. 45.]:
easdem refutavit COLONIENSIS
Electorum tum in *Epistola Pastoralis*
4. Februarii 1787. §. 1. vers. *Mais*
comme, et §. Si donc in cit. edit.
gallica *Dusseldorpii* pagg. 1. 2. et 19.,
tum in *litteris Pontificis* datis di-
2. Aprilis 1787. vers. *Hoc ab aequa*,
et seqq. = *Coup d'Œil* = pag. 37.
42. et seqq., et in *Pro-Memoria*
§. 55. in. *Opusc.* = *Riflessioni etc.* =

pag. 136. Idem praestitit Elector
MOGUNTINUS in cit. *Encylica*
§. *Charitati* vers. Imò, in dicta *No-*
tula §. *Così comanda*; et in *litteris*
Pontificis datis §. *Haerebit* vers. *Ac-*
cessit. Querelis Electorum accesserunt
querelae plurium *Germanicorum*
Scriptorum, inter quos Auctor *Augu-*
nymus *Opusc.* = *Istoria Præmatti-*
ca etc. = §. 20., et alterius *Opusc.*
= *Relation du différent élevé depuis pen-*
entre les Archeveques etc. et les
Nonces du Pape, a Munich, et a
Cologne =.

2. Dolet Vobis, quod Praesul PACCA Archiepiscopus *Damiatensis Encyclicam* jusserit circumferri, quodque *Dispensationem* concesserit in *secundo Consanguinitatis gradu* tamquam *Apostolicum Nuncius*, antequam Nostras ad Vos *Litteras exhiberet*, quae de ejus Apostolico munere isthic obeundo fidem facerent (2); quibus *aliqui* Scriptores Vestri illum etiam *caruisse falsò* affirmarunt (3). Sed ignotum Vobis esse non potest, quanto cum studio, et labore Praesul BELLISOMIUS cum Electore *Coloniensi* egerit, ut novum Nuncium, sibi *Successorem* designatum, *solito ritu* reciperet (4); et quam saepe Praesul PACCA, Nuncio BELLISOMIO suffectus non postulaverit modò, sed etiam flagitaverit, ut ad *Electorem* sibi *aditus* pateret, utque eo, quo fieri solet, ritu posset *Litteras* Eidem ostendere indices, atque testes sui Apostolici muneris, satis caeteroquin aliundè jam noti (5); ut *Cardinalis a Secretis Status* scripto jam per Germaniam vulgato significavit Electoris Ministro (6). Si igitur

(2) Cit. *Pro-Memoria* Electoris COLONIENSIS. §. 55. in *Opusc. Reflexioni etc.* pag. 136., et in *Opusc. Germanico-Kurtze Widerlegung* = pagg. 46. 47.

(3) HEIMBURG, et JO. ANDR. HOFFMANN. in cit. *Disput. de Juribus Imper. circa Legat. et Nunc.* = §. 7.

(4) Consulenda Opuscula = *Coup d'Oeil* = pag. 45. a, et = *Defense des Reflexions* = pag. 16. adeundus etiam DINGOLSTADIENSIS *Colloq.* XIII. pagg. 91. 92.

(5) Pontificium Breve super suppressione ejusdam Coenobii Osabrucensis cum *Epistola* conjunctum, quam Pontifex scripsit ad *Electorem Coloniensem* plenam officii, et magnae benevolentiae significatione refertam, misit *Nuncius PACCA* ad *Electorem* datis ad eundem suo quoque nomine litteris obsequentissimis. Verum si quis scire cupiat, quomodò *Electer* cum *Nuncio* se gesserit, adeat *Opusc.* = *Coup d'Oeil* = pag. 46. a., et *Colloq.* XIII. DOCTO-

RIS INGOLSTADIEN. pagg. 93. 94. ubi dolenda hujus rei historia universa narratur. ADD. *Lex*, et *Consuetudo* tradendi litteras, quas vocant *Credenciales*, in manibus Electoris vetabant Nuncio, ne eas ad eundem mitteret; quam legem *Imp. Justinianus* praescripserat *Praetibus* *Provinciarum* his verbis: = *Mox autem ut ingredieris Provinciam, convocatis omnibus in Metropoli constitutis (dicimus autem Deo amabili Episcopo, et venerabili Clero et Nobilibus Civitatis) insinabis haec nostra sacra praecepta sub gestorum insinuatione.*

(6) Quae *Cardinalis a Secretis Status* scripsit Romae ad Electoris COLONIENSIS *Ministrum* apud S. Sedem die 26. Decembris 1788 legi possunt in duobus Opusculis inscriptis = *Documentum important pour servir d'an plus grand eclairoissement aux p'zinter, q' on fait en Allemagne contre les Nonciatures Apostoliques;*

igitur justis novi Nuncii petitionibus praefractè restitutum est, si eidem *conditiones*, atque *obligationes* hujusmodi fuerunt ad adstipulandum propositae [C.I.§.12.], quae se *omni Jurisdictione* vacuum declararent, suumque officium omne redderent irritum, atque inane (7), non *Vobis* profectò, sed *Nobis* illata *injuria* est; et *Litterae Nostrae*, quae *vestra culpa* nunquam potuerunt exhiberi, perinde habendae sunt, ac si *exhibitae* forent. Quod adedò verum est, ut non *Episcopi* (8) modò, et *Principes Imperii* (9), sed ipsum etiam *Consilium Aulicum* [C.I.§.20.] habuerint *Archiepiscopum Damiatensem* pro vero, ac *legitimo Nuncio*, itaut, quoties illum nominarunt, NUNCIUM APOSTOLICUM compellarint.

3. Eo vel magis, quia Archiepiscopus *Damiatensis* et Encyclicam misit, et Dispensationem concessit, non vi suarum Facultatum, quibus muniri solent Nuncii, sed *speciali Jussu Nostro* ad Ipsum dato (10), ut ipsa *Encyclica* praesefert (11): quod fieri a Nobis

H

po.

gues. 1778. = num.III. pag.9., et = *Défense des Reflexions etc.* = num.II. pag.79. Confer hic alia Opuscula = *Riflessioni sopra i 73. Articoli* = ad §.55. pagg. 136., 137., et = *Coup d'Oeil* = pag.45. a.

(7) Quot nominibus *iniqua* fuerit conditio Nuncio *PACCA* proposita, nullam prorsus exercendi *Jurisdictionem* probè declarat Opusc. = *Coup d'Oeil* = pag.52. et 53. a.

(8) Videlicet = *les Evêques de PAUVERBON, de HILDESHEIM, de SPIRE, de WIRTZBOURG, de RATISBONNE, de LIEGE, de FULDE etc.* continuerunt-ils à se conduire à l'égard DU PAPE, & des NONCES COMME CI-DEVANT, ut his verbis testatur idem Opusc. = *Coup d'Oeil* = pag.90.

(9) Id latius etiam *Decretis* professus est inter caeteros *Electores Palatino-Bavarns*, idque apertè quoque declaravit *Rex Borussiae* in cit. *Rescri-*

pto diei 14. Mail 1787. [C.III.§.10.], cujus egregiae Declarationis robur, ac vim non sentire non debuit cum, universa Natione Germanica. *A nonymus Auctor* Opusculi = *Historia Prammatica* =, qui ad Regis *confidentiam* imminuendam, et ad *invidiam* creandam adversus Pontificem tam multa commentus est §.65.

(10) Intellige hic Dispensationem a secundo Consanguinitatis gradu, quam die 3. Novembris 1785. *Commissae DE BLANKENHEIM*, et *Principi DE HOHENLOE* imperitus est *Nuncius PACCA*.

(11) = *Quum ad NOTITIAM SS. D. N. PII PAPAE VI. pervenerit, DISTRICTE NOBIS PRÆCEPIT DIE 18 OCTOBRI PROXIME ELAPSI, ut palam omnibus faceremus etc.*, quemadmodum incipit *Encyclica* in cit. Opusc. = *Veritable état. etc.* = pagg.3-4.

potuisse et Vos non negatis (12), et Vestri Scriptores ipsi contententur (13).

4. Dolet insuper Vobis, quod Encyclica, de qua res est, fuerit circumlata *nulla Vobis facta prius bujus rei monitione* (14). Sed qui fieri potest, ut justè conqueramini, si admoniti Vos Jusu Nostro a Nuncio Antecessore [C.I.N.16.], non solum Capam deliberationem non deserendam putastis, *rationi inimicam* (15),

1an-

(12) Agnoscunt et ipsi *Metropolitani* in Summo Pontifice Jus *Extraordinarios* mittendi Legatos ad *Ecclesias*, *aliaque* in iis peragendi = *pro conservanda Religionis unitate*, ac *punitate*, *quoties*, et ubi *Ecclesiae* *necessitas* *postulaverit* = sunt verba Electoris COLONIÆ in litteris diei 2. Aprilis vers. Si *Officio*. in *Opusc.* = *Coup d'Oeil* = pag. 39, cui consonat MOGUNTINUS Elector in *litteris* diei 16. Novembris 1788. §. *Equidem*. vers. *Et id*.

(13) Inter caeteros recentiores videndus JAC. ABEL in cit = *Disquisition. circa usurpat. Nuntior. Pontific. Jurisdict.* = Sect. V. §. 139.

(14) Elector COLONIÆ in cit. *Epist. Pastoralis* vers. *Teletoit* pag. 18; et in *litteris* diei 2. Aprilis vers. *Præclaræ* etenim. in *Opusc.* = *Coup d'Oeil*. = pag. 38.

(15) Certum est Juris Axioma = *numquodque solvi eo modo, quo colligatum est* =; et in eo omnium sententia convenit, ut qui inferior est nequeat Leges solvere Superioris auctoritate conditas. Hinc est, ut nequeant *Episcopi*, uti *singuli*, Dispensationes concedere a Decretis Synodi *Provincialis*; multoque etiam minus a Canonibus Conciliorum *generalium*, ut *fassi* sunt in *Conventu Emensi* Delegati ipsi Electorum *Coloniensis*, ac *Trevirensis*, qui non alia

ratione quibusdam propositis, ac speciatim super *abstinentia*, novitatibus contradicere se posse putarunt, nisi quia = I VESCOVI non *poteant* derogare *ciò che avea* . . . la SANZIONE della Chiesa universale =. Id agnovit etiam CHRISTIANUS REINFELD = *Osservazioni ecc.* = Artic. II. (1) num. 10. vers. *Ma qui*, præclareque quoad ipsas Dispensationes, de quibus agitur, agnovit ipse TREVIRENSIS Archiepiscopus in cit. ad Albertum Saxoniae Ducem *epistola* vers. *Ce n'est donc* = *Recueil des Représentations etc.* = Par. Eccles. III. pag. 217., et inter caeteros Gallus Scriptor COMPANS in recentissimo Opere = *Traité des Dispenses etc.* a Paris 1788. = Liv. I. Chap. II. n. 10. et seqq. hæc disserens: = 1. *Quoi qu'un EVEQUE ait reçu de JESUS-CHRIST même un très grand pouvoir dans l'Eglise, il n'a pas celui de DISPENSER sans exception des empêchemens dirimans du mariage*. 2. *il lui est AVANTAGEUX de ne l'avoir point* =. Et sane quò tandem Ecclesiae unitas abiret, si singuli Episcopi possent Leges *Oecumenicas* solvere? Vide *Opuscula Peritable desat* = pag. 83. b, & = *Coup d'Oeil* = ad Artic. II. pag. 153., ANTONIUM A TURRE in = *Expostulat. cum Bonoso Reschampio etc. Montibus* 1789 = Cap. II. §. 1. pag. 67. et seqq.

sanctioni Canonum, et Decretorum tam particularium, quam gener alium Conciliorum adversantem (16), *Vestris Factis*, Scri-

H. 2

ptis-

(16) Plures extant in Jure *Canones*, qui saluum voluerunt esse *Pontifici Jus privativum* dispensandi in iis, quae ad *Disciplinam* spectant *universalis Ecclesiae*, quique proinde multo magis saluum esse, saltem *tacite*, voluerunt *Jus privativum Pontificis dispensandorum dirimentium Matrimonii Impedimentorum*. Hanc ipsam dispensandi *privativam* Facultatem *Pontifici* inesse non *tacite*, sed *explicitè* declarat *Synodus Provincialis Coloniensis A. 1526.* (Can. 46. Par. VIII.), aliaque *Synodi* complures in *Gallia* praesertim habitae; quas inter memorari oportet *Thuronensem A. 1583.*, *Tholosanam A. 1590.*, et *1592.*, *Diamperitanam A. 1599.*, et *Narbonensem A. 1609.* His apprime cohaeret *Concilii etiam Tridentini* Constitutio, deprompta ex *Occumenica Impedimentorum dirimentium Sanctione* (Can. 2. 4. 9. Sess. 24.), et ex *Potestate illorum solvendorum*, quae reservata fuit *Ecclesiae*, (d. Can. 3.) et *Pontifici*, cujus Auctoritatem *salvā in omnibus* esse jussit, (Sess. 13. Decr. de ref., Cap. 21. Sess. 25. de ref.), quaeque è *contra* post maturum rerum examen *denegata* fuit *singulis Episcopis* etiam in *quarto Consanguinitatis gradu*, veluti ex *Actis* eruitur hujus *Concilii* penes *PALLAVICINIUM* (Lib. XXIII. Cap. IX. num. 17., et penes *SARPIUM* Lib. VIII. n. 31. vers. *Molti sentivano*) : quo in loco animadvertendum est, hanc dispensandi facultatem in aliis rebus quibusdam non solum *denegatam Episcopis* a *Concilio* non fuisse, sed fuisse *explicitè concessam* (Sess. 23. de ref. Cap. 14.,

Sess. 24. de refor. Matr. Cap. 1. 6. 7.) Quae quidem *diversa* agendi ratio in eodem *Concilio* adhibita, et *proximis* etiam temporibus per plures *Declarationes* a *S. Congregatione Concilii* editas (in *Andrien.* diei 24. *Martii* 1592., in *Matharic.* 13. Aprilis 1630., in *alia* 22. *Decembris* 1640. et in *antiquioribus* inter *Declarationes CARDINALIS BELLARMINI* ad Cap. 5. Sess. 24. de ref.) confirmata, et recepta, *radicitus*, ut ita dicam, evertit *Galli* cujusdam *Episcopi* sententiam, quam in sua *Pastorali Elector COLONIENSIS* amplectitur (vers. *Praetextat* pag. 9.) affirmans, *Potestatem dispensandi* non esse *S. Sedi* reservatam = *ni dans le Code de Droits Canon, ni dans le CONCIL DE TRENTE* = eademque repetit in *epistola* ad *Pontificem* data die 2. *Aprilis* (vers. *Ex historia* = *Coup d'Oeil* = pagg. 40., et 55.). In hunc *Pastorali* locum consule *Not. 7.* pagg. 10. 11., et *Opusculum* = *Veritable etat* = pag. 84.; consule etiam *Litteras* in forma *Brevis* a *Pontifice* ad *Electorem* datas die 30. *Jan.* 1787. §. *Praemittimus*, et seqq. in cit. *Opusc.* = *Coup d'Oeil* = pagg. 2. 3. 4. 5., et in *Notis* gallice conscriptis pagg. 18. 43. 55. 57., ubique lit. *b.*, vindicatas a calumniis *P. JUNG* in aliis *Notis* pagg. 59. 60., et seqq. Consule tandem cit. *A. TORRE* in *Libello* = *Expostulat. cum Reschampio etc.* = dict. Cap. II. a pag. 58. ad pag. 95. ADD. Hoc ipsum *privativum* Jus *S. Sedi* agnoscit, et *Archiepiscopi* opponit *ELECTOR PALATINUS* in cit. *Pro-Memoria*.

ptisque contrariam [C. I. §. 6. n. 11. 12.], a *veteri Ecclesiae universae Disciplina* (17), ab ipsa *Archidiececum Vestrarum Consuetudine* (18), et a *longaeva S. Sedis Possessione* abhorrentem (19), et cum ipsa *Conventione* inter Caesarem, et Nos nuper inita pugnantem [C. I. §. 6.]; ut aliis etiam *Nostris Litteris* in forma *Brevis* demonstravimus (20): sed etiam *respondistis*, pro-

(17) Auctores, qui Potestati *Episcopali* plurimum favent, quique sunt Potestati *Pontificiae* infensiores, quos inter FEBRONIUS, PEHEM, et HEDDERICHIUS (*Element. Jur. Canon. Par. IV. Tit. I. §. 40.*, et 41.) fateri omnino debuerunt, ex inveterata *Consuetudine* esse = Pontifici *RESERVATAM Dispensationem in Impedimentis Matrimonii dirimentibus* =. Vid. COMPANS cit. loc. num. 13.; L. WEISMANN = *Nuove Osservazioni* etc. = ad §. 24. 47., et Opusc. = *Coup d' Oeil* = pagg. 55. et 57., utrobique lit. a, et pag. 65. b.

(18) Ipsi *Rituales Libri* tam *veteres*, quam *recentiores*, qui in Urbe *Moguntina*, *Trevirensi*, *Coloniensi*, *Salisburgensi*, *Monasteriensi*, *Vormaciensi* asservantur, dum casus praefiniunt certos, ac *peculiares*, in quibus *Episcopus* dispensare possit, ceteros omnes in *Suprema Pontificis Potestate* relinquunt. Vide Opusc. = *supplement au Veritable etat* = a pag. 7. ad pag. 11., et = *Coup d' Oeil* = ad Artic. II. a pag. 157. ad 161. ADD. Concilium *Provinciale Salisburgense A. 1569* Constit. II. Cap. 6. mandavit, ut *Liber Agendorum* mox in lucem edendus pro *Sacramentorum administratione* ab universis in omnibus, et per omnia observaretur: et Constit. XLII. Cap. 1. et 2. poenam adiecit *Privationis*, et *Suspensionis* con-

tra *inobservantes*, declarans habenda esse contenta in *Agendario*, = ac si huic nostrae sanctae Synodo ad verbum essent insertae. Vid. FLORIAN. DALHAM in cit. collectione *Concil. Salisburgen.* pagg. 367. 487. 488.

(19) A *praeiis Ecclesiae Saeculis* ad nos usque *Apostolica Sede* usa semper est facultate laxandi *Impedimenta Matrimonium dirimentia* sive per Se, sive per *Episcopos* a Se *Delegatos* ad certum tempus, et certis quibusdam conditionibus, data eisdem lege, ut *Delegationem* hanc ipsam exprimerent; = aliis *Dispensationes nullae sint* =, ut fassi sunt ipsi *Metropolitae*, aliique *Episcopi Germaniae*, ac nonnulli *Scriptores Theotoni*, i, *Hollandique*; quos videre est in Opusculo = *Veritable etat* = pag. 19. et seqq., quibus consonant quamplures *Galli Scriptores*, inter quos COMPANS cit. Chap. II §. I. n. 12. vers. *Ce qui est*; et §. III. n. 34. *Consulti etiam possunt Notae in Pastoralem Archiepiscopi Coloniae a lit. f. ad p. pagg. 8. 9. 10.*, aliudque Opusculum = *Coup d' Oeil* = pag. 62., et seqq. in *Notis*, in quibus *auctoritates*, et *exempla in Pastoralis Archiepiscopi Coloniensis adducta* refutantur.

(20) Datis die 2. *Februarii* 1781. ad Archiepiscopum Electorem *Trevirensis*, quae prostant in cit. *Lib. = Recueil* = Par. *Ecclesiast. III. a* pag. 220.

propositum suscepisse Vos concedendi = *omne Dispensationum genus* [= §. 8.]; adeoque auxiliis, seu mediis adhibitis, ipsimet Nationi invisus [§. 9.], in id Vobis enitendum curastis, ut falsum hoc, novumque *Doctrinae* monstrum inveheretur, atque invalesceret. Hinc et *novi Nuncii* vocem audire detrectastis, ne *monita veteris Nuncii* fortasse Vobis repeterentur (21), et Vicariis, licet *justè* reluctantibus, praecepistis, ut Dispensationes huiusmodi *occultè* darent paucis ante Matrimonium horis, itaut illud a *Nuncio* intercepti, aut impediri non posset [§§. 6. 7. 13.].

§. *Vestrae ergo culpa* vertendum unicè est, si Nos, *conatibus* omnibus Nostris apud *Vos* [§. 8.], apud *Parochos* ipsos [§. 14.] in irritum cadentibus, si Nos, inquit, *necessitate* coacti ad tantam Canonum laesionem prohibendam (22), et ad retrahendos *ab errore Parochos*, qui, Nobis *tacentibus*, Dispensationes suorum Episcoporum *impune* exequi se posse arbitrabantur (23), Pontificum exempla, et Patrum documenta sequentes, consilium cepimus prae-

pag. 210. ad 230., et datis 20. Januarii 1787. ad Archiepiscopum, Electorem Coloniae, quae prostant in alio cit. Lib. = *Coup d'Oeil* = 2. pag. 1. ad 36.

(21) Vid. Opusc. = *Vritable etat* = §. Charles: vers *Ceux du Nonce* pag. 2.

(22) Ita S. LEO in Proemio Epistolae I. ad Italicae Episcopos. = Non levi nos MÆRORE contristat, quoties aliqua CONTRA constituta CANONUM, et ECCLESIASTICAM DISCIPLINAM praesumpta, vel commissa cognoscimus; quae si non, quae debemus, VIGILANTIA reseccimus, illi, qui nos SPECULATORES esse voluit, excusare non possumus, permitteutes SINCERUM CORPUS ECCLESIAE, quod ab omni puram macula custodire DEBEMUS, ambientium IMPROBA CONTAGIONE foedari. = S. PP. Leonis Ma-

gni etc. *Heptas Praesulam Christiana*. Edit. Rainaudi Parisiis 1761. pag. 97. col. 1.

(23) S. CÆLESTINUS Pontifex quosdam reprehendens Galliarum Episcopos, quod *Saucti Augustini* defensionem non suscepissent adversus *Misilienses*, = *Timco*, inquit, ne CONNIVERE sit hoc TACERE: timore magis IPSI loquantur, qui PERMITTUNT illos taliter loqui. In talibus casibus non caret SUSPICIONE TACITURNITAS; quia occurreret VERITAS, si FALSITAS displiceret. Merita namque causa Nos respicit, si SILENTIO favemus errori. ERGO CORRIPIANTUR HUIUSMODI = Epist. I. apud LABBAEUM Tom III. col. 470. A; et S. CYPRIANUS ad *Demetrium* inquebat: = Tacere ULTRA non oportet, ne jam non verecundia, sed DIFFIDENTIA esse incipiat, quod TACETUR =

praeciendi Nuncio, ut per *Tabellarios* (24), ea scilicet via, ac ratione, quae cuilibet privato homini permittitur, certam quamdam *Declarationem* in modum *Encyclicae* hac super re ederet, atque vulgaret [§. 15.].

6. Non equidem *Sacras Litteras*, et *Canones* ignoramus, ad quos provocatis (25) ad suadendum, non unas, sed *plures Monitiones* Nostras praecedere huic rei debuisset: sed non item ignoramus, horum Canonum sanctioni *tunc* esse locum, cum vel de *Poenis Canonicis* infligendis agitur, vel *Monitionum* repetitus *usus* potest sine *mali* periculo, et cum spe *boni* eventus adhiberi. Verum enim vero ubi res est de nuda, ac simplici *Declaratione*, ad Populos edocendos parata; ubi *certum*, ac *praesens* est mali discrimen; ubi remedium non est *profuturum*, vel *difficili* nequit omnino *ob illius culpam*, cui est adhibendum; ubi denique malum ipsum in *aliorum* recidit detrimentum, Conjugum nempe, Reipublicae, et Ecclesiae; *tunc* et *Canones*, et EVANGELII *Lex* ipsa mandant, ut *Monitionibus* praetermissis, quae sunt *Charitatis* officia, ad ea deveniatur, quae ex *Justitiae* Lege praeciuntur, ut *mala*, quo meliori fieri potest modo, averrantur (26).

7. Quamobrem si Nos eam rationem ineundam putavimus, quae simplicem *Catechesis* modum minime excederet, non *Vobis* conquerendum, sed *Nobis* habendae gratiae fuissent. Etenim si Nobis libuisset *rigore* uti, et nostrorum Antecessorum *Exempla* imitari (27), potuissemus equidem jure, ac merito manus admo-

vere

(24) = SANS AFFICHE, NI PROCLAMATION AUCUNE, avec si PEU DE BRUIT qu'aucune Gazette, Journal, Brochure etc. n'en a fait mention, jusque a LA PUBLICATION DES DECRETS des trois Archevêques, qui SEULS ont donné de l'éclat, et de la publicité à la chose =, ut animadvertit Opusc. = *Véritable état* = pagg. 2, 3., et alterum = *Coup d'Oeil* = pag. 25. a., repetitque D. INGOLSTADIEN. colloq. XIII. pagg. 95. 96.

(25) Elector COLONIENSIS in

cit. *Pastorali* §. Tel étoit. vers. Et au cas pag. 18., et in litteris diei 2. Aprilis vers. *Praeclaras* etenim. In Opusc. = *Coup d'Oeil* = pagg. 38. et 46.

(26) Ita S. THOMAS 2. 2. Quaest. 33. Art. 4. et 7., eumque sequitur, declaratque CORNEL. A LAPIDE in Commentar. Cap. 18. vers. 15. S. Matthaei edit. Lugdunen. A. 1638. Tom. 1. pagg. 346.; et seqq.

(27) Idest NICOLAI I. cum Archiepiscopis Colonienii, ac Trevirensi GUNTARIO, et THEUTGAU.

vere ad comminationem *Canonicarum Poenarum* tum adversus eos, qui Vicariis mandata dispensandi dabant, tum adversus eos, qui mandata hujusmodi exequabantur, tum denique contra Parochos ipsos, et contra illos, qui tali Matrimonio jungebantur. Nemo enim non videt, *excusari* aliquo modo eos nequuisse, eo quod Dispensationes hujusmodi a *suorum Episcoporum* Auctoritate proficiscerentur, = *quia si de MANDATO ARCHIEPISCOPI constaret, cum Illi hujusmodi Dispensatio a CANONE MINIME SIT PERMISSA, IPSI OBTEMPERARI NON DEBUIT in hac parte* =; veluti HONORIUS III. respondit, cum *Episcopum Trecent.* suspensione mulctavit, quamvis *Cassalensis Archiepiscopi, Metropolitae* sui Auctoritate inunitum se fuisse affirmaret, = *ut Canonicum quemdam uno, et eodem die ad tres Sacros Ordines promoveret* = (28).

8. Ex quo faciliè patet, quàm injustè doceatis, quod = *Nunciis*

GAUDO, qui *exanctorati* a Pontifice fuerunt in Concilio Romano III. A. 863., eo quod partem habuissent in *divortio Regis Franciae*, et Imperatoris LOTHARII (Can. Scelus 21. Caus. 2. Qu. 1., et melius in Actis ejusdem Concilii Can. 2. apud LABBEUM Tom. X. col. 236.) ; Item EUGENII IV. cum THEODORICO, et JACOBO Colonienſi, et Trevirienſi Archiepiscopis, qui pariter fuerunt à sua Sede *dejecti* tamquam fautores FELICIS V., pro quibus IMP. FRIDERICUS suas Pontifici preces adhibuit postulans, = *Episcopos RESTITUI, non autem CASARI privationem* = (KOLLAR. *Analec. monumen. Vindobonen.* Tom. II. col. 120. vers. A. Eugenius, et col. 123. vers. *Videri*) ; Item PII II. cum DIE. THERO Archiepiscopo, et Electore Moguntino, pariter Archiepiscopali Sede sua *privato*, nil aliud praeter *corruptionem Primae Sedis* superbis consiliis agitante (Card. Papien. Epist. 182. post *Commentar. Pii II.* = Jo. Gobellini edit. Francofurti 1614.

pag. 668.), et denique PAULI V., quo regnante Pontifice = VICARIUS alter *Episcopatus Leodiensis FERME EXAUCTORATUS EST, quoniam in periodo AUCTORITATE PROPRIA CIRCA MATRIMONIA DISPENSAVERAT* =, ut indubiam fidem facit cit. = *Legatio Apostolica P. Aloysii Carafae etc.* = §. 19. pag. 42.

(18) Cap. Dilectus 15. De tempor. Ordin. Id ipsum jam iisdem prope verbis declaraverat INNOCENTIUS III. Regest. 12. Epist. 194. inquit = *Cum illis (Episcopis) huiusmodi Dispensatio MINIME SIT PERMISSA, quam ad SOLUM R. PONTIFICEM non est dubium pertinere* = . Unde eruditissimus GONZALEZ in cit. Cap. 15. cum gravissimis Auctorib. ad rem nostram sic ait: = *DISPENSATIO non est ex his, quae COMPETUNT, si non PROHIBENTUR, sed ex his, quae non COMPEIUNT, nisi concedantur* = ; similique modo argumentatur COMPANS cit. Chap. II. §. 1. n. 12. vers. *On dit.*

cini Litteras Encyclicas Pontificias, PRÆTEREUNDO DOMINUM ELECTOREM, AD SUBJECTOS ILLI ECCLESIASTICOS ablegaverit = (29), ac si = *son but étoit de SOULEVER les CURE'S contre leur PASTEUR légitime, D' AFFLOIBLIR leur confiance réciproque, de TROUBLER l' ordre hierarchique* = (30), ac praeterea = *di eccitare del tumulto nel Popolo* = (31). Nam illud *primo* verum non est, quod Electores fuerint omnino *præteriti*, semel ac inficiari potest nemo, *Encyclicam* huiusmodi fuisse eodem tempore missam ad *Curias Archiepiscopales*, sive ad *Metropolitanorum Vicarios* (32), qui *Archiepiscopales Curias* repraesentant (33); adeoque significatio *Vicariis* facta habetur, ac si *ipsis Archiepiscopis* facta fuisset. Hinc nonnisi ad *invidiam* conflandam obtruditur, mentem, et propositum S. Sedis fuisse, ut *inferiores* adversus *Superiorum* potentiam concitaret (34). Novum enim profecto esset *seditionis* genus, eos de *seditione postulare*, contra quos irruitur. Multoque etiam minus licet in Apostolicam Sedem irruere, quod *Encyclicam* iusserit praecipue ad *Parochos* mitti, utpote qui a *Conciliis* tam Generalibus (35), quam Provincialibus (36) jubentur *inquirere diligenter*

(29) Sunt verba CONSILII AULICI in cit. *Rescripto* super *Querelis* Electorum vers. *Rescribatur*. loc. cit. p. 3.

(30) Verba sunt Electoris COLONIENSIS in cit. *Epist. Pastoralis* §. *Si* *donec*. pag. 19.

(31) Ita addit Elector idem COLONIENSIS in *Pro-Memoria* Comitii Generalibus inscripto §. 55. *Opusc. Riflessioni etc.* pag. 136., eumque sequitur Elector MOGUNTINUS in cit. *Encyclia* §. *Charitati*. in fine.

(32) Praeter Nuncium Pontificium in cit. *litteris* diei 14., et 17. Decembris 1786., id ipsum sine ulla contradictione significaverunt plura per Germaniam vulgata *Opuscula*, quae indicantur not. d. ad = *Rescrit* du *Conseil* *Aulique* = pag. 6.

(33) Ut ipse agnovit Elector CO-

LONIENSIS, dum ait, = *il n'auroit par conséquent point du RECHERCHER l' ABOLITION de ce prétendu abus du pouvoir Episcopal, prés des Pasteurs subalternes; mais son devoir exigeoit qu' il s' adressât à cet effet AUX EVEQUES, et à leurs VICAIRES* = cit. *Pastoral*. §. *Tel étoit* pagg. 18. 19.

(34) Quot è *converso*, quamque utiles cum Ecclesiae, tum Reipublicae effectus ex *Encyclia* manarint legere est in *Opusc.* = *Coup d' Oeil* = pagg. 42. 43. 6.

(35) *Lateranense* IV. Cap. 51, apud LABBAEUM Tom. XIII. col. 987., de quo in Cap. cum inhibitis 3. de clandestinis desponsat., et Tridentinum Cap. I. Sess. 24. de reform.

(36) *Colonienae* A. 1536. Par. VII. Can.

ligenter in ea omnia, quae ad *validitatem Sacramenti* sunt necessaria, et praecipue cognoscere, num *legitima* Dispensatio intercesserit; itaut = *cum probabilis apparuerit* CONJECTURA *contra copulam contrahendam* =, teneantur ipsi Matrimonii celebritatem *suspendere* (37).

9. Praeterea etiamsi Electores praeteriti, ut Vos affirmatis, fuissent, de nullo alio, quam de *Se ipsis* conqueri debuissent. *Ipsi enim Nos primitus* neglexerunt *Nos facto suo expoliantes privatione* *jure* simul, ac *Possessione* hujusmodi Dispensationes concedendi, quin aliquid Nobis *antea* innuissent (38). Si igitur *Eis* visum est, collatis consiliis, *alienam* aggredi Auctoritatem, ut Vicarios, Parochos, aliosque Sibi subjectos inducerent ad *illegitimas* Nuptias celebrandas, nemo sane erit, qui non videat, planèque cognoscat, quanta Nostri muneris *obligatione*, et quam gravi *necessitate* teneremur *errore* deceptos a falsitatis semita revocandi, illique morbo occurrendi, qui *alia ratione* averti, ac dispelli omnino non poterat (39).

10. Nemini magis quàm Nobis curae esse debet, et est, ut qui *inferiores gradu* sunt, eo, quo decet, obsequio Auctoritatem vereantur Episcoporum, et Metropolitaram, ubi Episcopi, Archiepiscopi que contineant Se *intra terminos a PATRIBUS constitutos* (40). Verum ubi hos fines *praetergrediantur*, sibi-

I

Can. 46. LABB. Tom. XIX. col. 1263, his verbis = *Qu' il ait EN FIN*
Cameracense A. 1586. Tit. XI. n. 11. *averti les Archevêques, les Vica-*
col. 1240. , Tholosanum A. 1590. *ristis, et les Curés par une lettre*
Par. II. Cap. 8. n. 3. et 4. col. 1290. , *ENCYCLIQUE après que TOUS*
Mechliniense A. 1607. Tit. X. Cap. IV. *LES AUTRES MOYENS de se faire*
col. 1453. , et Narbonense ejusdem, *entendre lui avoient été ENLE-*
anni Can. 22. vers. *Qui*. col. 1501. *VES* = ; et alterum = *Comp d' Oeil* =
(37) *Concl. Lateranen. IV. dict.*
Can. 51. loc. cit. *pag. 42. a. ibi = Il étoit dans le cas*
de dire avec S. PAUL. Si evangeli-

(38) Has, aliasque novitates ab Electore Coloniensi praesertim inventas, posthabito, et neglecto Summo Pontifice, enumerat advertitque Auctor Opusc. = *Comp d' Oeil* = pagg. 44. et 45. a. ad dispellendam, refutandamque objectam hanc *Metropolitaram* querelam.

(39) Id animadvertit Opusc. = *Supplem. au véritable état etc.* = pag. 13.

zavero, NECESSITAS mihi incumbit. VAE mihi est, si non evangelizavero I. Cor. 9. = Consonat Not. I. ad Epist. Pastoral. pag. 19., et DOCTOR INGOLSTADIEN. Colloqu. XIII. pag. 94. et seqq.

(40) Ita S. GREGORIUS Lib. III. Epist. 20., et 30. = *Sicut ab aliis nostra exigimus, ita singulis sua jura reservamus* = .

que arrogare contendant facultates a *Canonibus* *veritas*, tolerare equidem non possumus *Christianitatis scandalum*, et eorum, qui subsunt, *deceptionem* (41); palamque declarare debemus (42), teneri eos in hac parte = *obedire magis* DEO, et ECCLESIAE, quam hominibus = (43).

11. Quoniam verò contenditis, rationem per Nos Vobiscum initam = *omnibus retro Saeculis fuisse in ECCLESIA IN-AUDITAM*, cuiusque NULLUM HISTORIA refert EXEMPLUM = (44), ita Nos, aliis missis Encyclicarum exemplis, duo

(41) Audi S. LEONEM M. in hanc rem ita scribentem cit. Epist. 24. ad ANASTASIUM Thessalonicensem Episcopum Cap. 22. pag. 155. = Qui ergo scit, se quibusdam esse Praepositum, non moleste ferat ALI-QUEM SIBI esse PRÆPOSITUM, sed OBEDIENTIAM, quam exigit, etiam ipse DEPENDAT; et S. GREGORIUM M. Lib. II. Epist. 52. = Si Canones non custoditis, et Majorum vultis Statuta convellere, non cognosco, qui ceteris =, et Lib. VIII. Epist. 28. = Quanto cordi Nostro LAETITIAM Ecclesiae ordo inculpabiliter CUSTODITUS infundit, tanto RESCISsus TAEDIUM DOLORIS imponit =; nec non Pontificem SIXTUM ad PROCLUM Thessalonicensem Vicarium Apostolicum ita scribentem, monentemque, = ut contra SUBREPTIONES ALIQUORUM circumspicieta Sanctitas Tua facultatem non praebeat horum INCONGRUE volantati, qui ECCLESIA per se scandalum cupiant, et DISCORDIAM generare: volentes per ECCLESiarum PERTURBATIONES crescere... reverentiae vestrae in comune praestatur, si ALTER ALTERIUS honori debita, praevenerint invicem per chari-

tatis gratiam, reservetis: discant omnes illius Provinciae SACERDOTES, tantae Fraternalitatem Tuam esse CENSURAE, ut NON PERMITTAS fieri, quod NON LICET a Sacerdote tentari LABB. Tom. IV. col. 856. n. XVI.

(42) Idem S. GREGORIUS Lib. IV. Ep. 47. = Ante paratior summa MORI, quam B. Petri Apostoli Ecclesiam MEIS DIEBUS DEGENERARE =.

(43) Ita respondit S. ANSELMUS Archiepiscopus Cantuariensis GUILLELMO Angliae Regi cum impediendi Sedem Apostolicam appellare, cogentique servare nonnullas Regni Leges, vel Consuetudines, quas Deo, et rectitudini Ipse proclamabat contrarias. BARON. ad A. 1095. n. 54., et A. 1097. n. 4. et §. ADD. Hac ipsa sententia cum Praedican-tes abusi fuerint adversus FERDINANDUM Archiducem Austriae, eadem contra ipsos egregie usus est idem FERDINANDUS in scripto diei ultimi Aprilis A. 1599., quod summatus refert HANSIUS = *Or- monia Sacra, Augustae Vindelicorum* = Tom. II. Par. II. pag. 725., et seqq.

(44) Elector COLONIAE in cit. Epist. Pastoral. §. 1., et §. Tel erit.

VCLH.

duo tantum indicabimus, quorum *primum*, utpote ab ipsis *Apostolicis* deductum *temporibus*, auctoritatem praefert talem, ac tantam, ut nihil supra. Erat in Asia *ambitiosus* quidam *Episcopus* nomine DIOTREPHEs, qui *primas* sibi arrogans *nullis* se submittebat, ne S. JOANNI quidem, qui licet Jure Episcopali praesideret alicui ex Ecclesiis, *Dignitate* tamen *Apostolica*, sive qua APOSTOLUS *praecebat* in *omnibus Asiae*, imò *totius Orbis Ecclesiis*. Hic autem DIOTREPHEs eò devenerat, ut contra *communem* aliorum Episcoporum, atque Ecclesiarum sententiam vetaret, ne, qui *Judaismum* ejuraverant, *hospitio* reciperentur, et eos, qui *contra* facerent, *Anathemate* etiam percelleret. Volens itaque JOANNES APOSTOLUS solitas tradere *Commendatitias* Epistolas *Hebraeis quibusdam*, qui se a *Judaismo* abdicaverant, timensque, ne *superbus* Episcopus ejus scripta in *Ecclesia* legeret, nec legi *permitteret*, et ne *susciperet Fratres a Se missos*, ac nolens *praeeminentem* Auctoritatem suam in *discrimen* adduci, in eam mentem venit, ut *praetermisso* Episcopo DIOTREPHE, et *ejus Ecclesia*, solitas Litteras *Commendatitias* mitteret ad CAJUM, pium quidem, ac religiosum Virum, sed *Episcopi ipsius Jurisdictioni subjectum*. Et ne ipsum *causa* lateret, cur ita agendum cum eo Sibi esse duceret, = SCRIPSISSEM (inquit *Apostolus*) FORSITAN ECCLESIAE; SED IS, QUI AMAT PRIMATUM GERERE IN EIS, DIOTREPHEs NON RECIPIT NOS = (45); reprehensionemque tali scelere, & homine dignam ad aliud tempus differens, haec praeterea subdidit = *Propter hoc, si venero, COMMONEBO ejus OPERA, quae facit, VERBIS MALIGNIS GARRIENS IN NOS, et quasi ei ISTA non sufficiant, neque ipse SUSCIPIT FRATRES, et eos, qui SUSCIPIUNT, PROHIBET, et DE ECCLESIA EJICIT* = (46).

12. Alterum exemplum, quod ad tempora pertinet paulò propinquiora, ECCLESIA GALLICANA Nobis suppeditat, ha-

I 2

bet-

vers. Combien. pag. 3. et 17., et litteris diei 2. Aprilis vers. *Tractatae*. = *Comp d' Oeil* = pagg. 38., et 46.; Effector autem MOGUNTIAE in suis litteris §. *Haerebit*. vers. *Accessit*.

(45) Epist. III. S. JOANNIS *Apost. ad Cajum* vers. 9., ibique Interpretes CORNEL. A LAPIDE, et CALMET.

(46) Cit. Epist. III. vers. 10., ibique citati interpretes.

betque magnam cum re, de qua agitur, similitudinem. Legite, quaeso, ENCYCLICAM a CARDINALI PLACENTINO CLEMENTIS PAPÆ VIII., ac SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ in REGNO FRANCÆ de LATERE LEGATO scriptam X. Kal. Augusti A. 1593. non *Parochis* modò, sed = UNIVERSIS EJUSDEM REGNI CATHOLICIS =, in qua metuens Ille, ne *quidam Praesules*, qui insimul *convenerant*, *Jura Sanctae Sedis* invaderent (47), = *quia in ERROREM faciliè inducere possent eos praesertim*, qui *IMBECILLIORIS sunt judicii* =; idcirco, *Praesulibus illis omissis*, muneris sui esse duxit, = *ne quis IGNORANTIÆ CAUSAM praetexere possit*, OMNES, ET SINGULOS CATHOLICOS ADMONERE =; declaravitque = NULLUM, IRRITUM, ac INANE *quidquid super eo negotii a PRÆLATIS hujusmodi, aut aliis Personis Ecclesiasticis cujuscunque conditionis, dignitatis, status, praecminentiae fuerint, ab eorum quolibet ATTENTATUM, vel ACTUM fuerit* =, prohibens, ne *Praesules* id facerent = PRO AUCTORITATE NOBIS AB APOSTOLICA SEDE CONCESSA =; quodque magis est, haec insuper addens = *Eos verò, qui CONTRA fecerint, CONVENTUIQUE, seu actui hujusmodi interesse non dubitaverint, cum EX COMMUNICATIONIS, et PRIVATIONIS Beneficiorum, ac Dignitatum, quas forsitan obtinebant, PERICULO id facturos denunciamus* = (48).

13. De hac Epistola nemo conquestus est, nec *Episcopi* scilicet, qui *neglecti* esse videbantur, nec *Princeps*, de quo agebatur. *Episcopi* enim *litteras* dederunt *Pontifici* 8. Idus Augusti ejusdem anni obsequii plenas promittentes, Se missuros = STATIM unum ex *Nostris*, qui, *quae gesta sunt*, SANCTITATI VESTRÆ *amplius aperiat, et exponat, cognoscatque apertè S. V.*, OMNIA CUM DIGNITATE S. SEDIS, ET SANCTITATIS VESTRÆ REVERENTIA TRANSACTA, ET PERACTA ESSE (49) =, et cum expressa hac loquendi formula = SALVA S. SE-

(47) Agebatur de solvendo vinculo Excommunicationis S. Sedis reservatae, utpote ab Eadem inflictæ contra HENRICUM IV. Regem Gallicæ.

(48) Insigne hoc Monumentum

edidit AMELOTIUS DE LA HOUS-SAJE in Notis ad Epistolas CARDINALIS D' OSSAT. *Amstelodami* 1732. Tom. I. pag. 246., et seqq.

(49) Hæc *Episcoporum* litteræ loc. cit. pag. 250., et 251.

S. SEDIS APOSTOLICÆ AUCTORITATE = (50) : *Princeps*, verò omnia Pontifici Summo obtulit *Apostolica Ipsius Auctoritate munienda*, ut ex Ejus *litteris* patet diei 18. Augusti 1593. (51).

14. Illud denique dolet Vobis, quod Matrimonia, sine venia Apostolicæ Sedis contracta ultra Gradus Vobis concessos, non solum in *Encyclica* declarentur inania, et irrita, sed *illegitima* quoque declaretur *Proles*, = *signa ex hujusmodi incestis Nuptiis prodierit* =, perinde ac si per hujusmodi Declarationis partem etiam = in *Jura Territorialia Statuum Imperii sine auctoritate invaderetur* = (52). Sed omnis conquestio penitus contiscet, semel ac animadvertatis, Declarationem hujusmodi non esse, neque *Nostram*, neque *Nostræ Nuncii*, sed CONCILII GENERALIS LATERANENSIS IV. Hujus enim Synodi PATRES coercentes Impedimentum Cognationis ad *quartum* Gradum, non modo irritum voluerunt esse *Matrimonium* in Gradu prohibito initum, sed ILLEGITIMAM quoque declarant PROLEM ex tali Matrimonio susceptam, tam si Contrahentes Impedimentum scirent, quàm si illud ignorarent. Caverunt enim conceptis verbis, ut = *Si qui clandestina, vel INTERDICTA Conjugia inire præsumpserint, in GRADU PROHIBITO, etiam ignoranter, SOBOLES DE TALI CONJUNCTIONE SUSCEPTA, PRORSUS ILLEGITIMA CENSEATUR, de Parentum ignorantia nullum habitura subsidium, cum illi taliter contrahendo non expertes scientiæ, vel saltem AFFECTATORES IGNORANTIÆ videantur. Pari modo ILLEGITIMA PROLES censeatur, si ambo Parentes, Impedimentum scientes LEGITIMUM, PRÆTER OMNE INTERDICTUM in conspectu Ecclesiæ contrahere PRÆSUMPserint* = (53).

15. Hujus Concilii *Lateranensis* Sanctioni conveniens, et consona est CONCILII etiam TRIDENTINI Sanctio (54), quæ duo *Generalia Concilia* vulgata, et recepta sunt non per Ger-

(50) Vide *Annotationem* AMELO-TII pag. 248.

(51) Hæc *litteræ* legi item possunt pag. 249. et 250.

(52) Cit *Re-crit du Conseil Aulique* n. 2. pag. 3., et *litteræ* Electoris COLONIÆ 2. Aprilis cit. vers.

Hoc ab æqua = Comp d' Oeil = pagg. 37. et 42.

(53) Can. 51. apud LABBAEUM Tom. XIII. col. 987., qui refertur in Cap. 3. de *cland. desponsat.*

(54) Ses. 24. de Ref. Matr. Cap. 1.

Germaniam modo, sed per omnes etiam *Regiones Catholici Orbis* sine ulla *Civilis Potestatis* querela, aut detrimento. Quinimo Concilium *Provinciale Colonienſe* coactum A. 1536. ab HERMANNO *Coloniae Archiepiscopo*, atque *Electore*, cui Legati interfuerunt *Suffraganeorum Leodiensis, Monasteriensis, Ornabruſensis, et Mindensis*, in id maximè incubuit, ut quae *ŒCUMENICUM LATERANENSE CONCILIUM* edixerat, sanctè, religiosèque servarentur, utque peculiaris hac de re *Canon* eſſet, in haec verba conceptus: *Quod ad GRADUS Conſanguinitatis, et Affinitatis attinet, qui Matrimonium contrahendum, ac contractum DIRIMUNT, DECRETUM CONCILII GENERALIS OBSERVABITUR*; excepto dumtaxat casu, = *ubi ROMANUS PONTIFEX DISPENSATORIO DIPLOMATE Matrimonium ſecus contractum ADPROBANDUM iuſerit* = (55).

16. Idem quoque constitutum ſciſus fuisse in *Provinciali Forſullienſi* Concilio, quod A. 791. PAULINUS *Aquilejenſis Patriarcha* convocavit. In illo enim declaratum eſt, ut = *Filii de hoc tam INCESTO Conjugio nati IMPROBI habeantur, NULLAMQUE RERUM adipiſci valeant PARENTUM FACULTATEM* = (56). Idem denique praſcriptum fuiſſe conſtat tum a Synodo *Provinciali Turonenſi* A. 1583. (57), tum ab aliis Synodis, à quibus commemorandis conſultò abſtinemus. In *Corpore enim Canonici Juris*, quod ubique pariter receptum eſt, integer extat *Titulus*, illud unicè ad inquirendum inſtitutus, = *QUI FILII SINT LEGITIMI* = (58); *Titulus*, cujus finis, et ſcopus appellari non poteſt merè *Politicus*, ſemel ac in eo agitur de *Prolis legitimitate*, aut *illegitimitate*, non quoad effectus tantum *Civiles*, ſed etiam quoad *Sacros Ordines*, quoad *Beneficia*, et quoad alios denique effectus *Eccleſiaſticos* (59).

17. Quemadmodum autem apud *Catholicos* Proles legitima, aut

(55) Can. 46. Par. II. LABB. Tom. XIX. col. 1268.

(56) Cap. 8. LABB. Tom. IX. col. 45.

(57) Tit. IX. vers. *Can. Matrimonium* Tom. XXI. col. 819. Vid. Opusc. = *Coup d' Œil* = pag. 60. a

(58) *Decretalium GREGORII IX.* Lib. IV. Tit. 17.

(59) Cap. *Per venerabilem* 13. *Qui filii ſint legitimi*. Conſule hac ſuper re notas in = *Reſcrit du Conſeil* *Autiquas* pag. 6. c., et in *Epist. Pastoralis* pagg. 17. 18. f.

aut non legitima ita pendet a Sacramenti validitate, aut nullitate, ut ab eo nequeat separari; ita Ecclesia, ad quam *juxta Dogmaticos TRIDENTINI CONCILII Canones* Jus pertinet constituendi *Impedimenta Matrimonium* dirimentia (60), dum de Sacramenti validitate, aut invaliditate cognoscit, non potest simul non cognoscere etiam de *Prolis legitimitate*, aut *illegitimitate*. Nec tale Ecclesiae Judicium quidquam detrahit de *Jure Principum Territoriali*; quippe quia illud praecipue versatur super validitate, aut invaliditate Sacramenti, quae est *causa Prolis legitimae*, aut non legitimae; cum nequeat effectus a causa separari, ac scungi. Quod adeo verum est, ut *Scriptores Regiae Auctoritati* plus nimio faventes (61), et *laica ipsa Tribunalia* (62) non potuerint non fateri, necesse omnino esse, ut ad *Ecclesiasticos* Judices ablegarentur Causae praediciales *SUPER PROLIS LEGITIMITATE*, etiamsi de legitimitate non ageretur, nisi ratione *Successionum*, aut alterius effectus *civilis*, utpote a Sacramento profuētis, aut cum ipso Sacramento conjuncti.

18. Percurrite, quaeso, duas illas *Epistolas*, quas duo Vestri Confratres, Archiepiscopus nempe *Mecbliniensis* (63), et Epi-

(60) Sess. 24. Can. 3., & 4.

(61) CHOPPIN de Sac. Polit. Lib. II. Tit. I. n. 16., *Regens Neapolitanus DE PONTE* de Potest. Proreg. Rubr. Tit. VI. n. 50., VAN-ESSEN *Jus Eccles.* Par. III. Tit. 2. Cap. 1. num. 4. 13. 14., et BOEHMERUS, = *Jus Eccles. Protestan.* = T. II. Tit. II. §. 25.; et seqq.

(62) *Concordatum A. 1544.* initum inter *Episcopum Leodiensem*, et *Carolus V. Imperatorem* Tit. II. Art. 1., *Regium Consilium Neapolitanum* dec. 219. apud MATTH. DE AFFLICTIS, *REGENS DE FRANCHIS* dec. 512. Tom. III., *REGENS DE PONTE* loc. cit., ubi testatur de antiqua Regni Consuetudine. Hanc ipsam Consuetudinem mirifice comprobatur Causa *Successionis ad Bona Feudal-*

lia Marchionis LUCAE DE PETIO, ab eodem Regio Consilio delegata ad Judices *Ecclesiasticos* ob *praedicialem* quaestionem super *PROLIS LEGITIMITATE* subortam; quae quidem Causa *tribus* vicibus subiit *Romanae Rotae* Judicium, ut videre est in ultima Decisione, quae prodit die 12. Junii 1690., quaeque est decisio 81. cor. *Caprara*.

(63) Die 28. Septembris 1784. cit. = *Recueil* = Par. Eccles. V. a pag. 318. ad pag. 323., et a §. *Les consequences* ad §. *L'Article* pagg. 320. 321. His consona sunt ea, quae *Belgica Natio* referenda esse duxit *Imperatori* adversus *Edictum* diei 28. Septembris 1784. = *Le quel depuis lors a jetté les Familles dans la CONSTERNATION la plus affligeante, et dans*

Episcopus *Anturpiensis* (64) scripserunt ad *Nationis Proceres*; et ad *Caesarem* quoad Impedimenta Matrimonii, et quoad effectus etiam *civiles*, ex hisce Impedimentis redundantes; percurrite ea, quae ad ipsum *Caesarem* eodem exemplo significanda duxit CARDINALIS DE BATHYAN Archiepiscopus *Strigoniensis* (65); et Vos ipsi iudicate, num *iusto* fundamento nitantur vestrae querimoniae adversus Declarationem *Encyclicae* super Prolis illegitimitate; adversus *Declarationem*, inquit, *multo antea* jam factam a Conciliis tum Generalibus, tum Provincialibus, in omnibus Catholicorum Principum Ditionibus receptam, a Vestris Confratribus vindicatam, ab Auctoribus Regiae Auctoritatis faventibus, et a laicis ipsis Tribunalibus comprobata.

19. Si nihil ergo Vobis causae fuit, cur de *Encyclicae* conquereremini, sive ipsius argumentum inspiciatur, sive modus spectetur, quo oportuit illam mitti, ac circumferri; magna è contra *Nobis* causa est, cur circa *rem ipsam*, et circa *modum* vehementer de *Vobis* conqueramur. Etenim si de *RE* loquimur, *Vos*, Venerabiles Fratres, *uni* estis, qui minimè cum Vobismet ipsis constantes, et cohaerentes, Auctoritatem eam agerendiendam suscepistis, quam *nemo alius* aggredi ausus est ex *Archiepiscopis*, et *Episcopis* GERMANIAE, GALLIAE, HISPANIAE, LUSITANIAE, *aliarumque* Regionum Christiani nominis universi; Auctoritatem, inquit, nullo Vobis modo *competentem* juxta Leges, communemque Ecclesiae Consuetudinem; Auctoritatem, de cuius *exercitio* non *alii* tantum Episcopi (66), sed Tu ipse, *Trevirensis Elector*, lassus es, NULLUM OCTODECIM SAECULORUM SPA-

dans l'incertitude la plus affreuse sur la VALIDITÉ ou INVALIDITÉ des LEURS MARIAGES, et conséquemment sur la LEGITIMÉTÉ des LEURS ENFANS, & sur LEURS DROITS, ou Succession futures = pag. 240. in princip. ADD. Quæstionem super legitime Prolis, et Jure Successionis ob illegitimè concessam a Vicariatu Trevirensi Dispensationem coram Officiali Leodiensi actam refert D. INGOLSTADIEN. Colloqu. IX. pag. 66.

(64) Die 31. Mart. 1782. cit. Par.

Eccles. V. 2 pag. 312. ad pag. 318. §. Mais Supposons, et §. Et bien pag. 316., et 317.

(65) Vide cit. Librum = Recueil = Par. Ecclesiast. III. pag. 251., et 252.

(66) Haec sunt verba Archiepiscopi MECHLINIENSIS = L'HISTOIRE de L'EGLISE ne fournissant pas même un SEUL exemple d'une EVEQUE, qui ait pris sur lui de dispenser INDIFFEREMMENT, et DE SA AUTORITÉ dans les empêchemens DIRIMANS du Mariage = cit. Recueil etc. Par. Ecclesiast. III. pag. 190.

SPATIO AB ECCLESIASTICA HISTORIA EXEMPLUM sup-
 peditari (67); Auctoritatem denique, in cuius occupatione nec
 animus *vester*, nec *eorum*, qui Dispensationibus indigent, vel eas
a Vobis impetrarunt, potest ullo modo conquiescere (68). *Hi*
 enim *ad Nos* confugerunt, quo suis Matrimonii robur adju-
 remus *ex integro* : quin imò factum est, ut ex Archidioecesi
Moguntina, Trevirensi, Coloniensi, potiusquam ad *vestram*
incompetentem Auctoritatem confugerent, ad *Nos* venerint be-
 ne multi, quò *legitimas* a Nobis Dispensationes obtinerent (69).
 Vos autem *post* ipsum Conventum Emsensem, in quo com-
 muni consilio statueratis = *Non saranno PFU' chieste alla Cor-
 te di Roma le così dette FACULTATES QUINQUEN-*
NALES (70) =, *post* hanc ipsam Nuncii *Encyclicam*; *post*
 tot, tantasque Querelas in illam effusas, *Vos*, inquit, has ipsas
 FACULTATES *de more* postulastis, atque impetrastis ab Aposto-
 lica Sede (71); Tu quidem, Elector *Trevirensis*, die 17. *Januarii*
A. 1787. tamquam Ecclesiae *Augustanae* Administrator (72), et

K

Tu

(67) In cit. epistola data ad Du-
 cem Albertum Saxoniae mense Mar-
 tio A. 1782., ubi haec ait = *il m' a
 été par exemple IMPOSSIBLE de me
 persuader, que les EVEQUES aient
 en ORIGINAIEMENT le pouvoir
 d' accorder des Dispenses, dont DIX-
 HUIT SIECLES ne fournissent PAS
 UN SEUL EXEMPLE* = cit. loc.
 pag. 216.

(68) Vide *Epist. Pastoral.* pagg.
 3. 4. c.

(69) Constat ex *Actis Apostolicae*
Datariae ab A. 1785. ad totum men-
 sem *Julium huius A. 1789.* pro tribus
 Provinciis *Coloniensi, Trevirensi,*
ac Moguntina quatuor et octoginta
 concessas fuisse Dispensationes :
 pro *Coloniensi* scilicet *quinque*; pro
Trevirensi *quindecim*; et *sexaginta-*
quatuor pro *Moguntina*, quarum una
 pertinet ad Dioecesim *Wormatiensem*,
 duae ad *Moguntinam*, septem ad

Constantiensem, & quinquaginta qua-
tuor ad *Augustanam.* Hae porro Dis-
 pensiones prodierunt solitis prae-
 euntibus uniuscujusque Ecclesiasti-
 cae Curiae *Testimoniis*. Consule in
 hanc rem *Opusculum = Coup d'Oeil* =
 ad *Artic. XXII.* pagg. 255. 256. a.,
 et *DOCT. INGOLSTADIIEN. Col-*
loqu. XX. pag. 159. a.

(70) *Art. IV. (1)* in *Opusc. = Re-*
sultato etc. = pag. 19., et apud *DAL-*
HAM loc. cit. pag. 658. (a).

(71) Prout eruitur ex volumine
 inscripto = *Fasoldi ordinarie di Pro-*
paganda =, quod prostat in *Regestis*
Sac. Inquisitionis.

(72) Id testatur etiam *Opusc.*
 = *Coup d'Oeil* = pag. 24. a., pag. 43. b.,
 & pag. 86. a. inquit = *L'electeur
 de Treves sur une FORTE REPRESENTATION
 du CONSISTOIRE D'AUSBOURG A REDEMAN-*
DE' pour le Diocese les FACUL-
 TA-

Tu, *Moguntiae* Elector, die 9. *Augusti ejusdem anni* pro utraque Ecclesia, *Moguntina* scilicet, ac *Wormatiensi* (73). Has eadem Facultates pro Ecclesia *Omnabrugensi* Tu, Elector *Coloniae*, postulasti, et die 8. *Augusti* 1784. obtinuisti, non ut *testimonium* praeberes *alicujus reverentiae erga Pontificiam Sedem*, quemadmodum *Parochis Tuis* persuadere velle visus es (74), sed *necessitate ipsa coactus*, eum *supplex Libellus* Tui nomine exhibitus praesefert (75), et eum pariter non modo Elector *Trevirensis* (76), verum etiam alii Vestri *Confratres* declarant (77), uno Te, o *Salisburgensis Archiepiscopo*, contumace, cui *Facultates* usque a die 23. *Junii* A. 1787. cessaverunt.

20. Si verò de MODO res sit, alium illo indigniorem, et majori cumulatam injuria excogitari profectò non posse arbitramur, semelac *Archiepiscopum Damiatæ* appellare in *publicis Actis* non dubitastis = *Eodè*que ETRANGER, qui SEDIT Nonce Aposto-
li.

TATES QUINQUENNALES, et cela pour ne pas exposer à la NUL-LITE le sacre lieu du mariage; point de vue, que les CONSISTORIAUXavoient mis en EVIDENCE, et alterum = Supplement au véritable diat = vers. S'il avoit. pag. 5. 3. et not. a. Sic addens = Pourquoi plutôt pour AUBOURG que pour TREVES? Un Archevêque a-t-il en ce genre plus de pouvoir qu'un Evêque? a-t-il PLUS d'autorité sur les loix de l'Eglise universelle; sur la validité des Sacrements etc. Qui EXPLIQUE de telles INCONSEQUENCES dans un Prince sage, religieux, juste, et pieux etc. =

(73) Idem testatur Opusc. = Coup d'Oeil = in citatis locis.

(74) Cit. Epist. Pastoral. §. Aussi l'introduction. pag. 12.

(75) His verbis = L' Elettore Massimoiliano Francesco Arcivescovo Elettore di Colonia; e come tale Amministratore nato IN SPIRITU ALI-

BUS del Vescovado, e Diocesi di OSNABRUG, trovandosi BISOGNO delle facoltà suddette per la spirituale Amministrazione di tale Diocesi, supplica la S. V. a volerglielo BENIGNAMENTE concedere =.

(76) In epistola ad Pontificem data A. 1782. §. Non dabimus, in cit. = Recueil etc. = Par. Eccles. III. pag. 202., et in alia ad Ducem Albertum. §. Il faudroit. ibidem pag. 217.

(77) Archiepiscopi, et Episcopi Austriaci in cit. Conventu Vindobonense cum Pontifice habito die 20. Aprilis 1782., prout legitur in = Recueil = Par. Eccles. III. pag. 252. & seq., Archiepiscopus Strigoniae in quodam scripto Imperatori exhibito, quod summarie ibidem refertur pag. 251. 252., et Episcopus Autunensis in cit. epist. diei 31. Martii 1782. ad Belgii Gubernatores data Par. V. pag. 312., et seqq.

lique = (78); semelac *Catechesim*, a Pontifice Summo profectam in re *merè Spirituali*, esse ATTENTATUM proclamatis (79); quodque gravius est, *Parochis* iussistis, ut per quos Tabellarios Pontificiam receperant Epistolam, per eisdem illam remitterent (80), praecipientes eisdem, ne PASTORIS UNIVERSALIS (incredibile dictu !) HORTAMENTA, et VOCES audirent [C. I. §. 17.]. Quod quidem adeo multiplex injuriarum genus taciti ferendum duximus, et adhuc toleramus *espe* freti, fore, ut *Vos* insidiis tandem liberati, quae Virtuti Vestrae instructae, et paratae sunt, harum injuriarum gravitatem, horroremque agnosceretis, et *publicis Actis* eas sponte curaretis evertendas, atque delendas, ut *debitus ordo satisfactionis* exposcit

K 2

(78) Consule *Epistolam Pastorem* pag. 18. g. b., et *Opusc.* = *Veritable etat.* = pag. 16. ADD. Sic Apostolicum Nuncium compellare ne FEBRONIUS quidem ausus fuisset, cujus haec sunt verba in opere de *Statu Ecclesiae* Cap. II. §. 10. = *Papae* ... incumbit cura, inspectio, et quaedam superintendencia in omnes Ecclesias, adeo ut is NULLIUS quoad hoc potest haberi PRO EXTRA NEO =.

(79) Quale erit imposterum tam sanctum Apostolicae Sedis Judicium, quod nefariam attentati notam non subeat, statimac attentatum dicitur simplex Declaratio ab Eadem profecta in re Sacramentum Matrimonii respiciente? = *A quoi s'interessera le CHIEF de l'Eglise Catholique, si la VALIDITE' des Sacrements, si la sainteté de l'union conjugale deviennent pour lui des choses INDIFFERENTES?* = ; ut probè animadvertit cit. *Opusc.* = *Coup d'Oeil* = pag. 16. a. Vid. DOCT. INGOLSTAD. Colloq. IX. pag. 64. 65., et not. a.

(80) Graviter questus est Pontifex S. GREGORIUS MAGNUS de

MAXIMO Salonitano ob minus grave delictum his verbis: = *Quia dudum scripta tibi TRANSMISIMUS, ut quoadusque etc., SOLEMNI* nullo modo celebrare auderes; sed in elata mente egisti CALLIDE, ne eadem scripta DISCIPERES; quae tamen eorum esset Sententia quoquomodo cognovisti, sed servare NOLISTI =. Lib VI. Epist. 25. Quanto gravius Pontifex questus fuisset, si et Epistolam ipsam MAXIMUS remisisset. Vid. *Opusc.* = *Veritable etat* = pag. 13. c. ADD. In mandatis Archiepiscoporum illud etiam additum fuit, ut *Postarum*, seu Veredario- rum administratores probarent Litteras Pontificias a se fuisse remissas; uti narrat DOCTOR INGOLSTADIENSIS, qui Vicariis excessum hujusmodi attribuens = *Certum est, inquit, eorum METROPOLITAS* hoc nequaquam aut dictasse, aut jussisse; sed coniecere licet, illos turpiter illuc, ac deceptor ad summum dissimulasse, vel non graviter satis inbibuisse =. Colloq. XIII. pag. 96.

scit (81). Similes enim contumelias, rarò quidem illatas, nec *Nostrì* tulerunt *Antecessores*, *Ætati* huic penè suppare, nec antiquiora *Concilia* Provincialia, et Generalia.

21. Convertite oculos ad *Constitutiones* CLEMENTIS XL (82), et BENEDICTI XIII. (83) contra eos, qui *Nuncios* recognoscere detrectarunt, habentes illos tamquam *extraneos*, prohibentesque cuilibet, non secus ac Vos praestitistis, quominus *coram Eìs* sisterent se; atque intelligetis, *Archiepiscopos*, et *Episcopos* fuisse *Suspensionis* poena mulctatos (84). *Perpendite, rogo* (ita aiebat S. NICOLAUS A. 867. ad HINGMARUM, et cæteros *Episcopos*, in *Regno Caroli constitutos*, collacrymans ausus *Episcoporum Graecorum*, qui missos *abì Se Legatos*, suasque *Epistolas* recipere recusaverant), *perpendite, rogo*, si *SEDIS APOSTOLICÆ MISSOS a visione sua excludere, vel EOS aut EPISTOLAS NOSTRAS spernere debuerint: et UBI SIT ALIQUANDO GESTUM, quaeso, memorare contendite . . . Nam si HUIUSMODI MOS in Ecclesia CHRISTI fuerit exortus, videlicet ut LEGATI, seu LITTERÆ singularum Ecclesiarum, vel Personarum ab his, quibus mittuntur, MINIME SUSCIPIANTUR, QUIS LOCUS RESTET SALUTI, NOS PENITUS IGNORAMUS* = (85).

22. Concilium TURONENSE IV., sive, ut alii malunt, PARI-

(81) Exemplum imitantes S. THOMAE Cantuariensis, qui victus *Insidis* quorundam *Episcoporum Patriis Consuetudinibus* subscripsit; sed statim male facti eum poenituit, et veniam postulavit AB ALEXANDRO III., palam faciens *Regi* non minus, quàm *Episcopis*, eas se observare non posse, utpote *Auctoritati Ecclesiae contrarias* (BARON., et SPONDAN. ad A. 1164.); nec non SABINIANI *Episcopi Tudertini*, quem pariter poenituit *adhaerionis* imitæ cum MAXIMO Salonitano, et cui ita S. GREGORIUS M. mox scripsit: = *STUDE itaque in culpas lapsos erucere, STUDE errantibus regrediendi viam ostendere, STUDE com-*

munione privatos ad communionis san-
*ctibriter gratiam revocare. SIT CÆTERIS CARITATIS VESTRÆ REVER-
SIO EREPTIONIS OFFICIUM, SIT SALUTIS EXEMPLUM* = Lib. VIII. *Epist.* 17.

(82) *Alias ad Apostolatus. diei* 17. *Octobris* 1711. in *Bullario Romano* edit. Rom. Mainardi num 159. Tom. X. Par. I. pag. 270.

(83) In *Supremo. diei* 25. *Septembris* 1723. in cit. *Bullar. n. 42. T. XII.* pag. 323.

(84) Cit. *Constit. In Supremo.* §. 5. pag. 324. col. 2.

(85) Apud LABBÆUM *Epist.* 70. T. IX. col. 1491. B. C.

PARISIENSE A. 849., ut *Apostolicam Auctoritatem* vindicaret, datis ad NOMENOJUM DUCem, et *Britanniae Administratorem* pro CAROLO Francorum Rege Litteris per duos et viginti Archiepiscopos, Episcoposque subscriptis, Eundem acriter reprehendere non dubitavit, eo quod *alia* inter facinora PONTIFICIAS quoque LITTERAS recipere renuisset; = *Sed* (haec sunt Concilii verba) *ad cumulum malorum auxisti temeritatem, et OMNEM LÆSISTI CHRISTIANITATEM, dum VICARIUM B. PETRI APOSTOLICUM, cui dedit DEUS Primatum in omni Orbem terrarum, SPREVISTI: cum DIRECTIS LITTERIS* (hortatoriis ipsius Pontificis), *NE LITTERAS QUIDEM IPSAS RECEPISTI. Et quia nolebas A MALO desinere, timuisti BENE MONENTEM audire. In eo igitur laesisti APOSTOLOS, quorum est Princeps PETRUS. . . MAXIMUM REATUM Te contraxisse scimus, quod EPISTOLAM SEDIS APOSTOLICÆ RESPUISTI =* Nec satis hoc: sed ipsum monendo, ut *imposterum PONTIFICIAS RECIPERET LITTERAS*, ad Monitiones etiam *Anathematis* minas adjecit, ubi is in suo proposito perstitisset; = *Et propterea* (pergunt verba Concilii) *parati sumus, si vis, secundo LEGATUM Sedis memoratae CUM SCRIPTIS TOTI MUNDO VENERANDIS, dirigere. . . Si verò Nos BENIGNE MONENTES contempseris, CERTUM TIBI SIT, nunquam Tibi futurum locum in Coelum, et cisd non futurum in Terra; quod TUA CULPA separatus ab Apostolica, et Nostra Societate Anathematis ultione, locum habebis, quod avertat Deus, in Tartaro =* (86),

23. Concilium vero CALCEDONENSE A-451. edita Sententia dejecit ab *Episcopali Dignitate* DIOSCORUM PATRIARCHAM ALEXANDRINUM, Eundemque omni *Sacerdotali Ministerio* exauctoravit, eo quod, inter *alias* causas, impediens per *ambages*, et per *cuniculos*, non sine ipsorum *Imperialium Ministrorum admiratione*, quominus legeretur *Epistola Dogmatica* a S. LEONE ad FLAVIANUM scripta *Constantinopolitanum Episcopum*; illud praecipue animadvertens, quod tale impedimentum attulerat = *scandalum, et laesionem S. Dei Ecclesiae per totum Orbem Terrarum*. Quinimò ad scelus hoc improbum tanto exarserunt horrore hujus Synodi PATRES, ut illud *pari lance* exaequandum esse putaverint cum *Haeresi ipsa*, quam DIOSCORUS fuerat profec-

(86) Apud eundem T. IV. col. 1056., 1059., et 1060.

fessus, et cum *Anathemate*, quo Sanctum Pontificem percellere ausus fuerat, perinde ac si huiusmodi culpae *eadem* essent poena plectendae (87).

24. Jam verò si ita iudicatum est a *Calcedonensi* Concilio adversus *Episcopum*, qui *impedimento* fuerat, quominus Pontificiae Litterae legerentur, et rursus si Concilium *Turonense* PRINCIPEM LAICUM *Anathemate* dignum reputavit, eò quod *illas recipere recusasset*; multo sanè acrius egissent PATRES utriusque Concilii, tam contra DIOSCORUM, quàm contra NOMENOMUM, si, ut a *Vobis* factum est, EPISTOLAS JAM LECTAS ausi fuissent publice, ac palàm præcipere Suis, ut eò, unde venerant, remitterent, et inanes relinquerent. Hoc enim contemptus, ac scandalì genus multo maiorem praeseferre videtur improbitatem.

25. Nec Vobis admirationi sit huiusmodi poenarum severitas; utpote quae criminum gravitati respondet. Tolerari enim nequit, non dicemus in *Ecclesiastico* Viro, et in EPISCOPO, sed in *Catholico homine quolibet*, ut EXTRANEUM appellare audeat ARCHIEPISCOPUM LEGATUM APOSTOLICÆ SEDIS, quae communis Mater est, quacque, ut *Fidei Dogmate* edocemur, Potestatem habet *Jurisdictionis in singulas Catholici Orbis Ecclesias* (88); multòque etiam minus ferri potest, ut tamquam ATTENTATUM rejiciatur, ac proscribatur *Epistola*, et *Catechesis Pontificis in re mere Spirituali*, digna sane, quam totus Orbis obsequio, ac veneratione prosequatur, tamquam ab Eo profectam, cui Jus est, a CHRISTO ipso collatum, *docendi Populos, et confirmandi Fratres*, absque eo quod pendeat a quacunque Potestate, et a quovis *Principum placito*; quemadmodum Tu ipse, *Treuirensis* Elector, dilucido demonstrasti tuuc, cum Episcopalia Tua Jura es ad defendendum aggressus (89), et quemadmodum doctè, copiosèque demonstrarunt alii *Vestrae* Na-

(87) Actio I., et III. apud LAB-
BEUM Tom. IV. col. 828., et seqq.
et col. 1303. D.

(88) Fatetur id et ipse FEBRO-
NIUS in Opere *De Statu Ecclesiae*:
cit. Cap. II. §. 10. alibique: vid.

Opusc. = *Veritable état* = pag. 16. l.

(89) In litteris diei 1. Junii 1781.
ad *Cactarem* datis, quae leguntur in

Opusc. = *Veritable état* = pag. 73. c.,
et cit. = *Recueil* = Par. Eccles. IV.
pag. 122., et seqq.

Nationis Episcopi (90), ac multi per *Germaniam Scriptores* (91), *Elucubrationesque* complures, typis editae, ac per *Almanniam* vulgatae (92). Si itaque Nos ab iis temperavimus, quae

No.

(90) Archiepiscopus STRIGONIENSIS in scriptis ad *Caesarem* datis A. 1782., quae prostant in = *Recueil* = Par. Eccles. IV. pag. 129., et seqq.; Archiepiscopus MËCHLIENSIS in suis epistolis ad *Belgii Gubernatores* missis die 4. April. ejusdem A. 1782., et anno 1786. §. *Enfin* et seqq.; et Episcopus NAMURCEN. in alia diei 16. Novembris ejusdem anni 1786. §. *Ces droits*, et seqq., quae paciter ibidem prostant Par. Eccles. II. pag. 139., III pag. 289., et V. pag. 260. cum seqq.; quin Archiepiscopus ipse SALSBURGEN., ejusque Suffraganei in Congressu A. 1772., et in Gravaminibus die 19. Decembris ejusdem anni oblatis *Duci Bawaro-Palatino*, quorum V. generale erat = Circa Collegium sic dictum Electorale - Ecclesiasticum. VI. circa Placitum Regium, seu Ducale. VII. contra Recursum ad Principem, et Appellationem tamquam ab abusu; reclamantes = *TÖRA GERMANIÆ, USUMQUE ANTE, ET POST CONCORDATA VIGENTEM* in rebus mere Ecclesiasticis, et Disciplinam utriusque Cleri concernentibus, SOLI EPISCOPATUS vi Institutionis, Ordinis, Jurisdictionis, et Juris Dioecetani proprii. Deprompsimus monumentum hujusmodi ex cit recentissima collectione Conciliorum Salsburgens. P. FLOR-DALHAM pagg. 642. 643., qui licet ad vindicandas suscipiat, praesertim in Appendice, Archiepiscoporum oppositiones adversus Monachii Nunciaturam,

et Emsensis Conventiculi Deliberationes, praeclara tamen argumenta suppeditat, quibus peropportune ad rem nostram utemur, quae Jura Apostolicae Sedis confirmant, suscepiamque Archiepiscoporum tuitionem evertunt.

(91) Sic instar omnium P. JOSEPHUS BERTIERI in suo recenti Opere de Legibus Lib. I. Cap. 17., ubi haec ait = *Est in Ecclesia, prout Patrum ordinem complectitur, Potestas ferendi Leges Ecclesiasticas: et haec potestas SUMMA est, et a POLITICA INDEPENDENS*. Cujus Viri auctoritas nulli suspicioni obnoxia apud Germanos esse potest, quippe qui in Lycaeo *Indobonensi* Theologiam professus publice est, et in Episcopum vacantis Ecclesiae Comensis est a Caesare nominatus. ADD. BARO DE SPON ad cit. Art. XIV. §. 6 pag. 299. explicitè agens de Principum placito haec indubie tradit = *Les brefs, ou les Bulles de Pape rendues sur matiers Ecclesiastiques ou de Religion peuvent elles avoir lieu en Empire avant que l'Empereur ait été prévenu, et ait donné son consentement? LES LETTRES D'ATTACHE SONT INCONVENES EN ALLEMAGNE* =.

(92) 1. = Lettre du R. P. François de Woelmont, Récollet, à M. de Kusterberg, Président du Comité etc. 2. NN. per la misericordie de Dieu, et par la grace du Saint-Siège Apostolique Archevêque (Evêque) et ..., au Clerge Seculier, et Regulier de no-
116

Nostri Decessores , quaeque Concilia ipsa praestiterunt, id officii Vobis incumbit, Venerabiles Fratres , ut Nobis , et Ecclesiae ultro exhibeatis satisfactionem dignam injuria .

tre Dioecese salut , et benediction en celui , qui est la voie , la vérité , et la vie . 3. Avis Doctrinal , sur l'indépendance du Pouvoir qu'a reçu l'Eglise , pour enseigner les vérités de la Foi , avec une pleine liberté à l'occasion de la défense faite aux Evêques , de publier leurs mandemens sans en avoir obtenu la permission du Gouvernement . 4. Vrais Principes de la Constitution de l'Eglise Catholique , opposés aux spéculations modernes destructives de la Hierarchie et de la Jurisprudence Canonique . 5. Réflexions sur l'Autorité séculière dans les matières qui concernent la Religion . Quae monumenta qui legere cupit , adeat cit. = Recueil = Par. Ecclesiast. I. pag. 229. , III. pagg. 73. et 261. , IV. pagg. 150. 207. , et seqq. Id ipsum inter caeteros Italiae Scriptores solide probat doctissimus Auctor in Libro = Opuscula ad Hierarchicam Ecclesiae constitutionem spectantia . Parmae ex Regio Typographico 1789. = Par. I. praesertim §. Quod si . pag. 54. , qui ita distinguit = Haec itaque Imperantis Sanctio non ad id necessaria est , ut fideles parendi obli-

gatione teneantur , sed hoc praestat , ut quae ante LEX PUBLICA erat tantummodo ECCLESIAE , jam incipiat LEX etiam PUBLICA esse REIPUBLICAE . ADD. Neque haec recens est opinio , sed antiquissima , et semper constans fuit in Ecclesia tam persecutionum tempore , quam restituta pace ; uti colligitur ex S. ATHANASIO , qui eandem sequitur sententiam , atque confirmat . = Si namque , ait S. Doctor , illud EPISCOPORUM decretum est , quid illud attinet AD IMPERATOREM ? Sin IMPERATORIAE MINAE sunt , quid opus hominibus nuncupatis EPISCOPIS ? Quandonam A SAECULO res hujusmodi audita est ? quandonam Ecclesiae decretum AB IMPERATORE accepit auctoritatem , aut pro decreto illud habitum est ? NUNQUAM IMPERATOR ECCLESIASTICA CORIOSE PERQUISIVIT . , Ex Caesaris domesticis quidam PAULO APOSTOLO amici fuere sed nequaquam illos JUDICIORUM consortes admisit = Hist. Arian. ad Monachos numer. 52.

C A P U T V.

De peculiari *Electoris Colonienſis* querela

SUPER NEGATA SIBI FACULTATE

EFFORMANDI EX JUDICIBUS PRO-SYNODALIBUS

NOVUM TRIBUNAL

CUM GENERALI MANDATO;

Et

DE INSTITUTO [a] PER EUMDEM ELECTOREM

OFFICIALATUS TRIBUNALI.

I A Communibus causis, et querelis ad *Peculiares* modò gradum facientes, illam *primò* putamus examini subjiciendam, caeteris antiquiorem, quam Tuo peculiari Nomine proponis *Coloniae Elector* (1), quod scilicet *negata Tibi fuerit facultas novum efformandi Tribunal ex Judicibus Pro-Synodalibus abs Te cum Capituli Tui consensu eligendis, et a Nobis Mandato, seu generali Delegatione muniendis*; itaut possent hi Causas omnes in gradu *Appellationis* cognoscere, quae *prius* aut a *Nunciatura*; aut ab *Apostolica Sede* cognoscebantur. Hujus autem Tribunalis *isthic* instituendi contentio Tua omnis eo nitebatur *fundamento*, quòd Partes minori fatigarentur dispendio, quòdque multò majori peritiâ Tui, quam Romani Judices praestarent, utpote qui *isthic* commorantes multo magis Patrias Leges, Consuetudinesque Germanicas callent (2).

2. Vix pervenit ad Nos ista Tua petitio, quam tuae Nobis

L

lit-

[a] Vid. cit. novas Litteras Pontificis ad Electorem Colonienſem a §. 1. ad 12.

(1) In litteris diei 2. Aprilis 1727. vers. *Verum* apud Opusc. = *Coup d'Œil* pag. 38. ; in = *Pro-Memoria alla Dieta* = §. 50. loc. cit. p. 127. ; et in posterioribus litteris diei 28. Novemb. 1788. vers. *Neque*.

(2) Ita in litteris super petitione *Mandati Generalis* ad Pontificem datis die 12. Martii, 10. Maii et 10. Novemb. 1785., nec non in = *Memoire* = a Ministro Electorali data, mense Junio ad Nuncium Pontificium; quae incipit = *S. A. S. mon tres gracieux* = ad 6.

litterae attulerunt datae die 11. Martii 1785., planè intelleximus, eò illam spectare, ut ad Te, et ad Tuum Tribunal Facultates Apostolicae Sedis transferres, et ut Nunciaturam, atque adeo Sanctam ipsam Sedem Appellationum Jure privares; jure inquit illo, quod ab Ejus Primatu profisciscitur, tamquam a fonte, et quo pacificè, ac semper usa est. Intelleximus etiam, petitionem hujusmodi novam esse, atque inauditam non per Germaniam modò (3), sed per omnes quoque Catholici Orbis plagas. Auditum enim est nunquam, Judices Synodales, aut Pro-Synodales tum Archiepiscopis, tum Episcopis ipsis communes, proprium, ac peculiare constituisse Tribunal, et facultate praeditos fuisse suas in qualibet Causa Sententias ferendi; cum è contra indubitati Juris sit, non alia illos Jurisdictione pollere, nisi quam Eisdem in unaqualibet Causa aut S. Sedes, aut Apostolicus Nuncius. deleget (4).

3. Perpendimus insuper, petitionem hujusmodi adversari penitus Ordini Ecclesiasticae Hierarchiae, quo semel turbato, nihil jam amplius intercedet Superiorem inter, atque Inferiorem.

discriminis.

(3) Sedula animadversione digna sunt ea, quae disserit JACOBUS ABEL in sua = Disquisit. circa usurpator. Nuntior. Pontific. in Caus. German Jurisdict. = Sect. IV. n. 110. tacitè irruens his verbis contra hoc ipsum Generale Mandatum, = quae-so! QUIS Appellationes, evacuata coram Metropolitanis Instantia, in Causis appellabilibus ROMAM LEGITIME? DEVOLVI POST CONCORDATA NEGAVIT UNQUAM, vel NEGAT ETIAM NUNC; dummodò per Judices in Partibus datos terminentur; QUIS GERMANUS CONQUESTUS FUISSET, si in his Appellationum Causis legitime devolutis vel CURIA, vel quod idem refert, ejus vice, atque auctoritate Nuncii Pontifici JUDICES COMPETENTES IN PARTIBUS NOMINASSENT? = Idem

sentit HERMANN cit. Opusc. = Reflexioni = §. 43. pag. 27.

(4) Concil. Trident. Sess. 25. de reform. Cap. 10., Esm ejusdem Concilii Interpretes in Causa Janu. 15. Maii 1601. cit. a BENEDICTO XIV. de Synod. Dioces. Lib. II. Cap. V. num. 6. in edit. Rom. 1767. pag. 63., ibi = Personas designandas in Synodo ANTE DELEGATIONEM NULLAM habere Jurisdictionem =; et auctor Belgicus auctoritati Apostolicae infensus BERN. VAN-ESPEN. Jus. Ecclesiast. Par. III. Tit. V. Cap. 3. num. 31. 33., et seqq., potissimum ibi = Litterae Delegationis non tantum NECESSARIAE sunt, ut Delegationem suam Delegatus probare queat, sed insuper, ut ex earum tenore auctoritatem, et potestatem suam metiri possit =.

minis (5); adversari vi, ac naturae Appellationum, quae sicuti in Civili, ita in Ecclesiastico Regimine ab Inferioribus ascendant ad Superiores oportet (6); adversari denique tum Sacris Canonibus (7), tum Apostolicis Constitutionibus (8), tum inveteratae Ecclesiae Disciplinae (9).

4. Animadvertimus praeterea, rationem ex minori Partium impendio desumptam, - quemadmodum apta minime est auferenda

L. 2

dae

(5) S. LEO M. in Epist. 14. al. 12., et in cit. = Heptat. = 54. ad Anastasium Thessalonicen. Episc. Cap. II. pag. 355., item S. GREGORIUS M. Lib. V. Epist. 54. diei 12. Augusti A. 594., data Universis Episcopis Galliarum sub Regno Childeberti: Ad hoc dispensationis Divinae provisio GRADUS DIVERSOS, et ORDINES constituit esse DISTINCTOS, et dum reverentiam MINORES POTIORIBUS exhiberent, et POTIORES MINORIBUS dilectionem impenderent, UNA CONCORDIA fieret ex diversitate CONTEXTIO, et RECTE Officiorum gereretur administratio singulorum. Neque enim UNIVERSITAS ALIA poterat RATIONE subsistere, nisi huiusmodi MAGNUS eam differentiae ORDO servaret. Conveniunt quicumque Primatum JURISDICTIONIS in R. Pontifice agnoscunt, non excepto novatore FEBRONIO, ejusque Secretariis. Consideranda in hanc rem Epistola APOLOGICA CARDINALIS AENEAE SILVII in respons. ad Par. II. cit. loc. pag. 756. et seqq.

(6) Leg. Appellandi 1. si quis 3., L. Imperatores 21. ff. de Appellat., L. Praecipimus 20. Cod. eod. Tit., et distinctionem JUSTINIANUS in Novell. 14., quoniam Imperialem Sanctionem Jus Canonicum est amplexum in Cap. Anteriorem 28. §. illud etiam. Cau. 2.

Qu. 6. illis praesertim verbis = Cum non oporteat ad COMPARES Judices Appellationes referri, sed a MINORI Judicio in MAJUS Tribunal ascendere =.

(7) Cap. Ut debitus 59. de Appellat., C. Nonnulli 28. de Rescript. 3. C. Cordi 1. de Appellat. in 6., C. Statutum 11. de Rescriptis, et Clem. Appellanti 5. de Appellatione, quae fura plerumque edita a Pontificibus in Generalibus Conciliis praeseferunt Delegationes factas, et faciendas in singulis Causis: consonant his Statuta in Concilio Provinciali Moguntino A. 1310. Tit. de Rescriptis, in Diocesis Argentina. A. 1435. Can. 92., et in Herbipolen A. 1446. Tit. de Rescript. Prae omnibus autem habenda est Sanctio Concilii Tridentini in cit. Cap. 10. Sess. 25. de reform.

(8) Haec inter praecellecti Constitutionis BENEDICTI XIV. = Quamvis Paterna diei 16. Augusti, 1741. in ejus Bullar. Tom. I. num. XXVIII. pag. 68.

(9) Eruitur haec ex longa Canonum serie, quos retulimus in proxima N. 7., nec illam diffiteri valet P. HEDDERICH, sive quis alius Auctor Anonymus = Tractat. Jur. publ. de Appellat., et Avocat. ad Cur. Rom. = §. 30., quae refertur Tom. II. = Concordat. Nat. Germ. int. = num. III. pag. 193., et seqq.

dae a *Suprema Civili Potestate* Jurisdictioni, adeo ut nequeat *Principis* Curia Causas *profanas* in gradu Appellationis cognoscere; ita apta, idoneaque non est huic eidem Juri auferendo *Supremae Ecclesiae Potestati* in Causis *Ecclesiasticis*: cum Jura haec *utriusque* Potestatis ex eodem *Superioritatis* fonte dimanent (10).

5. Eò vel magis, quia, praeter *alia* rationum mōmentā (11), ad parcendum potissimum expensis, et ad majorem Populorum commoditatem inventae fuerunt, ac petitaē, et institutae *Nunciaturae*, missique a S. Sede *Legati* (12). Hi autem consule electi inter *peritiores* Legum Communium, et Consuetudinum in illis Regionibus vigentium, ad quas sunt destinati, *iisdemque* in Locis, in quibus Vestri Judices degunt, commorantes, et selectis praeterea *Assessoribus*, ac *Ministris* etiam *Indigenis* adjuti, evadunt *Legum* etiam, et *Consuetudinum Germanicarum* peritissimī; itaut si ipsis Vestris Judicibus non antecellant, iis certe sint pares. Caeterum cum Locorum Usus, et Consuetudines a *Defensoribus Partium* comprobentur, et cum plerumque *Legibus Ecclesiasticis*, atque *Communibus* (13) consentanea esse

50-

(10) Idem dicas de *Metropolitans*, atque *Episcopis* quoad inferiores, de quibus haec ait CARD. AENEAS Par. II. *Epist. Apologet.* pag. 688. = *Aspice Metropoliticas Curias; quis Pontifex nec acerbo audit animo Diocetanos suos ad Archipraesulem evocari, argentumque apud illum relinquere? At quemadmodum EPISCOPI IN SUOS METROPOLITANOS, pari modo et PLEBANI in suos latrant EPISCOPOS: sed NECESSARIUM est, ordinatam esse Rempublicam, et MINORES Curias subesse MAJORIBUS: de expensis vero Judiciorum haec inquit pag. 683. = Est illud SINGULARE, ut quomvis LONGINQUIS à Regionibus huc (Romam) litigaturi decurrant (Germani) saepe tamen Litrem hic, quam domi, MINORIS faciunt. Tanta est aliquando apud eos non Tabellionum tantum,*

sed etiam Judicum ingluvies, ac rapacitas = Videant tandem *Metropolitani*, quam perperam, et inconsulto suam agant Causam.

(11) Quae legi possunt in cit. *Epistola Apologetica* CARDINALIS AENEAE ad II., et III. Part. pagg. 689. 687. 688. 705. 711. 731. et seqq., apud JO. A CHOKIER in Libro = *Judiciae Libertatis Ecclesiasticae* = Cap. 33., et apud JOS. SACRIPANTEM in alio Libro = *Defensio Jurisdictionis Ecclesiasticae* = Cap. XIV.

(12) THOMASSINUS = *Ver. et nov. Eccles. Discipl.* = Par. I. Lib. I. Cap. 18. num. 8.

(13) Hae Leges potissimam in Judiciis omnibus *Ecclesiasticis* etiam Germaniae partem habent. Impp. enim *Fridericus II.*, et *Rodolphus* sanctionibus suis jusserunt, ut res, et *Judicia Ecclesiastica Ecclesiasticis*

solcant, satis superque cognitae, perspectaeque sunt non modò *Nunciis*, verum etiam apud *Urbis Tribunalia* (14), et praesertim apud ROTAM, Tribunal cacteris praestantius, in quo perpetuus sedet ad judicandum unus *ex ista Natione Praesul*, a Capite Imperii nominatus, qui Praesul possit Collegas suos, ubi res postulet, *Patrias Consuetudines* edocere, vel eas eisdem enucleare.

6. Graves itaque erant, nexuque inextricabili implexae, quae undique occurrebant *difficultates*. Volentes tamen Nos agi Tecum majori, qua fieri posset, indulgentia, ac benignitate, mandatum dedimus Praesuli BELLISSOMIO Archiepiscopo Thianensi, ut Tecum de tali negotio ageret, Tibique propensorem animi in Te Nostri significationem patefaceret; quoad *Judices Pro-Synodales* Nos promptos esse eorum *Electioni probandae*, semel ac li necessariis dotibus praediti fuissent ipso-
rum

sticis Legibus absolverentur; atque hinc est, ut *Tribunalia Germaniae* sequantur *Corpus Juris Canonici*, prout narrat BARTHEL in Corollariis post Diss. = De eo, quod circa libertatem exercitii Religionis ex Lege Imperii instum est = §. VII. n. 4 : idem, ferè testatur ipsemet Auctor Opusculi = *Istoria Praemmatica etc.* = §. 40. Atque hinc etiam est, ut Concilium Provinciale Salisburgense A. 1569. postquam *Constit. XIX. Cap. 1.* retulerit, morem esse = in nonnullis nostrae Provinciae Cathedralibus Ecclesiis, ad majorem SACRORUM CANONUM observantiam, suo OFFICIALI alium, UTRIVSQUE TAMEN JURIS peritum, tamquam CONSULTOREM assignare virum, quem ASSESSOREM vocant, qui OMNIBUS actionibus OFFICIALATUS assistere debet (cum voto tantum consultivo), ut suo consilio, atque peritia NIHIL fiat, vel statatur, quod SACRIS contrarium videatur CANONIBUS =, declaraverit Cap. 2., non aliam tum

in Officialibus, tum in Assessoribus, quam Juris Canonici scientiam desiderari, his verbis = *Assessores Officialibus in supplementum quoddam sunt adjuncti*. Nam si Officialis esset JURIS CANONICI satis peritus, Assessoris opera minime indigeret. = DALHAM in cit. Opere = *Concilia Salisburgensia etc.* = pagg. 400. 401.

(14) Audi CARD. AENEAM ita agentem ad Cancellarium MEJERUM = Si velis conferre simul omnia, et minores sedes pro suis portionibus comparare majoribus, NULAM invenies Curiam, in qua magis ex ordine, rectoque Instituto, quam IN HAC ROMANA res gerantur; nec usquam terrarum tantam doctrinam, tantam rerum experientiam; tot bonorum artium studia, tot Viros sanctimonia vitae praeclaros, quot in ROMANA reperias Curia, ut rectè hic esse DOMICILIUM Litterarum, et OFFICINAM virtutum quis affirmaverit. = Cit. Epist. Apolog. Part. II. pag. 685.

rum officio accommodatis; quoad *Mandatum generale* verò ac grè Nos quidem ferre, quod illud concedere *nullo modo* possemus *multis de causis*, quas Tibi jussimus aperiendas (15); sed aliam Nos ultro offerre Tibi *liberalem Concessionem*, quae et tuis Votis satisfaceret, et salva Apostolicae Sedi Appellationum Jura relinqueret; *spondere nos*, scilicet, SINGULAS PAUPERUM CAUSAS, et eas, quae CERTÆ summae non excederent modum, delegaturos uni, aut pluribus ex Judicibus Pro-Synodalibus, potius quam illae Romae retinerentur, vel relinquerentur *Judicio Nuncii* definiendae, aut *Ordinariis* committerentur (16).

7. Si ea in memoriam revocabis, quae Jussu Nostro scripsit Tibi Nuncius diebus 16., et 25. *Maii*, et diebus 21., et 23. *Julii* A. 1785., quaeque Tu eidem rescripsisti diebus 18. *Maii*, 23., et 25. *Julii* ejusdem Anni; si mente repetes, quae Nuncius cum Te ipso est Mense *Junio*, et *Augusto* iterum iterumque collocutus, quaeque per Ministros ultro citroque scriptis consignata, et mutuò subinde communicata sunt mensibus *Junio* et *Julio*; si denique Tecum reputes, quae Nos ad Te scripsimus Litteris in forma *Brevis* datis die 24. *Septembris* ejusdem anni 1785; non poteris non intelligere, *ista plane ratione* fuisse tuam a Nobis postulationem exceptam.

8. Sperabamus sane, *satisfactum* Tibi cumulatè fuisse (17):
sed

(15) Id praestitit Nuncius per litteras diei 25. *Maii* 1785.

(16) Ut addit idem Nuncius n. 3. et 4. = *Pro-Memoire* = exhibit. Ministro Electorali sub initium mensis *Julii* ejusdem anni, utque significavit litteris diei 7. *Julii* ad Pontificem datis.

(17) Supplex petiit, & libentissimè accepit JOANNES *Trevirensis* Archiepiscopus Indultum A. 1533. a CLEMENTE VII. (non aderat tunc temporis in Germania Nuncius *Ordinarius*) delegandi per se ipsum illis in *secunda* Instantia Causas, quae certam summam minimè excederent, relictis aliis praefinitam sum-

mam superantibus *Apostolicae Sedis* *Judicio*. Habes hac de re monumentum apud HONTHEIM *Histor. Trevir.* Tom. II. num 953. pag. 643. Romani quoque Imperatores has tantum Causas definiendas relinquebant in remotis Provinciis a Praefecto *Augustae* vice Sacri Cognitoris, idque in *Africa* servari jussit JUSTINIANUS Imp., ut ex cit. *Novell.* 23. Cap. 3. Quin = *Les Princes*, et autres *Etats*, qui ont le meme droit (de non appellando) n'en jouissent, que par des concessions *PARLEMENTAIRES*, et SEULEMENT jusqu'à la concurrence d'UNE SOMME ASSES MODIQUE = , ut de

sed Nostra spes in irritum cessit. Denunciatum enim Nobis fuit, fore ut, nisi *Ducatus Juliensis, et Montiensis disjungerentur a Nunciatura Palatino-Bavara*, quod novum erat a Te excitatum quaestionis genus, *Auctoritate tua Iudicum Pro-Synodali Tribunal institueres*. Vix haec, praeter omnem Nostram expectationem, accepimus, alias ad Te scripsimus Litteras in forma *Brevis* die 8. *Octobris* 1785., de quibus *supra* facta mentio est [C. III. §. 11.], Tibique demonstravimus, quaestionem super Nunciatura Bavara rem esse *planè diversam* ab institutione Tribunalis, et Te rogavimus, ut ab *omni novitate* abstineres, resque relinqueres eo loco, in quo hactenus fuerant. Illud etiam abs Te voluimus = animadverti, quod hi *Judices Pro-Synodales, etsi UNA Fraternitatis tuae NOMINATIONE suffulti Causarum cognitioni operam darent, APOSTOLICA tamen DELEGATIONE destituerentur; ac proinde PERTURBATIONEM potius, quam legitimam Juris tuitionem Earum Responsa inducerent* = (18).

9. At Nostrae preces vim, impetumque cohibere nequiverunt, quo agi coeptum erat. Die enim 12. *Januarii* insequentis A. 1786. (19) editum abs Te est *Decretum Commune*, quo Tu
pro

de praesenti Germaniae statu testatur Liber, cui Titulus = *Le Droit Public Germanique. On l'on voit l'Etat present de l' Empire etc. A Amsterdam chez Pierre Mortier* 1749. Tom. I. Chap. V. §. Les Electeurs pag. 196.

(18) Litterae Pontificis diei 8. *Octobris* 1785. vers. Id unum.

(19) Edita paulò ante fuere alia duo *Communia Decreta*; alterum die 19. *Decembris* 1785., quo = singulis Praelatis, et Judicibus Ecclesiasticis, nec non Superioribus utriusque sexus Regularium etiam exemptorum Ordinum (mandabatur), ut nemo amplius ad Nunciaturam Colonientem, quibuscumque in Causis, quocumque nomine imposterum recurrat, sed ut OMNES recursum ad ORDINARIUM sumant =; alterum verò die

23. ejusdem Mensis nuncupatum Omnibus Curiae Assessoribus, Advocatis, et Procuratoribus =, quo iisdem inhibebatur, = ut in *ULLA causa NUNCIATURAM* adirent, neque in Causis coram Eadem HUC USQUE PENDENTIBUS ulla Decreta, vel Sententias SOLLICITARENT, vel ACCEPTARENT. = [Cap. I. N. 7.] ADD. die 23. *Januar.* 1786. aliud edidit Elector Commune Decretum, quo declaravit, = *UT NUNCIATURAE* Jurisdictio tamquam pro toto Romano Imperio sublata recipiatur =; ac proinde praecedentia Decreta omnia intelligenda esse = ne Tum in Causis internis, sed et EXTERNIS, unde DOCTOR INGOLSTADIEN. ad document. VII. a. pag. 207. ita animadvertit = Ergo Romanum Imperium non
pro-

pro extincto habens TRIBUNAL NUNCIATURÆ, affirmansque, non posse amplius ex illo obtineri *Appellationes* = a *Sententiis* nostris definitiis, aut *Decretis* vim definitivæ habentibus in prima, vel ulteriori *Instantia* =, *Procuratoribus*, et *Advocatis* præcepisti, ut = *Commissionem* REVISIONIS *immediatè* petant a *Serenitate Sua* =, a qua *Commissarii* delegarentur.

10. Obtestari non destitit *Nuncius*, fieri id minimè posse, *firma* præsertim adhuc manente *Nunciatura* [C. I. §. 20.]; *impedimentum* verò proprio Marte, et *sine Justa causa* (20) interjectum nil *Juris* posse *cuiquam* suppeditare arrogandæ sibi illius *Potestatis*, quæ ad Sanctam Sedem unicè spectat, quæque ipsius Sanctæ Sedis Nomine exercetur a *Nunciis*; itaut si *Nunciatura* defecisset, *Commissiones* illas *Appellationum*, quæ prius a *Nunciis* facillimè impetrabantur, oportuisset ab *Ipsa S. Sede* impetrari (21); quemadmodum *Tu ipse* paulò post veritate convictus de-

de-

protenditur ultra quatuor *Metropolitaram* *Ditionem*? Ergo *Regis Borussiae*, et *Ducis Electoris Palatini Dominiæ*, *Urbanum Imperialium territoria*, *Diocesis Leodien.*, *Spiren.*, *Ratisbonen.*, *Paderbonen.*, *Hildesien.* etc. sunt extra *Romanum Imperium* sita? *Ibidem* enim *viget sacræ Nunciaturæ Jurisdictio* . . . RISUM TENEATIS AMICI. At quis non mirabitur *Coloniensis*, aliorumque *Metropolitano- rum inconstantiæ*, qui dum pro instituenda *Monachii Nunciatura* propugnant necessariam esse Nationis *Sanctionem*, sine hujusmodi *Sanctione* evertere se posse putant jamdiu receptas in Imperio *Nunciaturas*. Vid. Opusc. = *Riflessioni sopra* l. 73. *Articoli* = ad conclusionem pag. 214., et not. a.

(30) *Encyclica* *Cæsarea* dici 12. *Octobris* 1785., ad quam appellabatur in *Decretis* *Communibus*, erat simplicis *insinuationis*; nec *Metropolitano* cogebat, vel cogere poterat ad declinandum a *Nunciaturi* jamdiu in

Imperio receptis, quas proinde, ut antea, venerantur non modo plures Imperii *Principes*, verum etiam plerique *Episcoporum*, quemadmodum evincunt *Opuscula* = *Veritable* erat = pag. 16. g., = *Coup d'Oeil* = pagg. 34. 48. utrobique a., et pag. 88. cum seqq., *Epist. Pastoral.* pagg. 15. 16. b., et *DOCTOR INGOLSTADIIEN.* pag. 207. a., qui pag. 206. a. hæc ad rem inquit = *Si extinctum* (*Tribunal Nunciaturæ*), cur igitur tot apud *Commissarios*, ut extinguatur? =

(21) *Episcopus Terracinenis* *Nunciis Apostolicis* *Hispaniarum* *Jussu* PII IV. respondit FRANCISCO REGI, qui quasdam super ea *Nunciatura* novitates moliebatur, = *Imponesse silenzio alla proposta d' Arseniore, eleggendo come le paresse meglio, o che 'l Nunzio esercitasse le consuete sue Facoltà, o che per LE SPEDIZIONI SI MANDASSE A ROMA* =, ut refert PALLAVICINIUS in opere = *Storia del Concilio di Trento* = Lib. XIV. Cap. 13. n. 4.

declarasti: scribens enim die 7. Martii ejusdem anni 1786. ad Episcopum, et Principem *Leodientem* es illum hortatus, = *ut Commissiones in Partibus non amplius a Nunciatura Colonienſi, cujus omnis Jurisdictio sublata est, sed immediatè A SEDE ROMANA impetrentur* = (22).

11. Addidit ad haec *Nuncius*, multo consultius futurum, agi de Judicibus *Pro-Synodalibus* juxta modum a Nobis oblatum, adeoque id sibi negotii dedit, ut nova Scripta concinnaret, atque exhiberet hac super re. Sed omnia in irritum cecidere: *primò* enim respondisti, haec Scripta *ad Acta* relatum iri, cum de hujusmodi negotio agi nequiret, quousque controversiae *super Nunciatura Monachii* perdurassent, veluti *Nuncius* Nobis significavit (23); *deinde* autem curasti in tuas partes trahere inclytum *Clerum Leodientem* pro Tribunali Synodali instituendo (24). Sed recusante, ac renuente *Illo* hisce ausis adhaerere, Tu; Nostro Nuncio, ac Nobis ipsis *penitus neglectis*, eò devenisti, ut Tua quādam *Ordinatione* ARCHIEPISCOPALE OFFICIALATUS TRIBUNAL institueres die 23. *Novembris* 1787. [a], adeoque non *Ecclesiasticam* modo, sed etiam *Imperialem Legem* violares, *novam Jurisdictionem* inveheudo; Legem inquitus Imperii, quam paulò ante ad Coelum usque extollebas [C. II. §. 4.].

12. Si haec Tua nova Constitutio, et *Ordinatio* conferatur, ac comparetur tam cum *Lege Edictali* a CÆSARE edita die 21. *Julii* 1782. per Loca haereditaria Austriaca, quā cum *Deliberatione* in CONVENTICULO ESENSI capta, licet harum *utraque* nil habeat momenti pro Causis *Ecclesiasticis* in iis, quae ab Ecclesiae *Lege* dissentiunt (25); Tua tamen Constitutio multo sano *deterior*

M

esse

(22) Ita retulit *Nuncius* litteris diei 18. *Junii* 1786.

(23) Aliis litteris diei 18. *Septembris* 1785.

(24) Missus hac de causa *Leodium* fuit quidam WREDEN, qui non in manibus, sed domi unius ex *Directoribus* Cathedralis Leodiensis reliquit die 26. *Decembris* 1786. quoddam scriptum, cui titulus = *Pro-Memoriam* = seu = *Projectum Conventio-*

nis inter S. E. Arch. Colonienſem, et Cels. Principem Episc. Leodienſem de Appellationibus ad Metropolitānum, et de erigendo Judicio Synodali ABSQUE PONTIFICIS CONSENSU =

[a] Consule cit. novas Litteras Pontificis Electori Colonienſi datas a §. 1. ad 12.

(25) Veluti demonstrant complures in Belgio *Episcopi*, et praes-

scr-

esse comperietur. *Edictum enim Cæsaris liberum relinquit suis appellandi ad Sanctam Sedem, ubi Sententiæ Curiarum Episcopi immediati, vel Metropolitanæ fuerint inter se discordes, ac dissonæ. Ad Deliberationes verò quod pertinet Emsensis Conventiculi, quavis istæ prohibeant = ogni ricorso a Roma ad esclusione del proprio Pastore =, illud tamen declarant, quod = non vien tolto di servirsi gradatamente del mezzo dell' APPELLO ne' casi, che s'anno DI RAGIONE secondo la Costituzione Germanica = (26); eo scilicet ordine, ut Causa deferatur primò ad Ordinarium cuiuscunque Diocesis, deindè ad Metropolitanum, et tandem ad Sedem Romanam devolvatur (27).*

13. Illud etiam *Deliberationes Emsenses* ejusdam consilii loco proponunt, quod = *più utile, e più tendente al vero fine sarebbe*

sertim Archiepiscopus MECHLINIENSIS, et NAMURCENSIS Episcopus una cum BRUGENSI Clero in suis elaboratis Commentationibus AA. 1785., 1786., 1787. ad Belgii Gubernatores, ubi tanto animorum studio certatum est adversus *Edictum* in Belgio vulgatum die 27. Septembris 1784. super cognitione Causarum Matrimonialium. Huic eidem *Edicto* acriter adversatos fuisse plures *Status*, et præsertim NAMURCENSEM, ac TORNACENSEM satissimorum Scripta declarant, quæ omnia legi possunt in cit. Libro = *Recueil* = Par. Ecclesiast. II. pag. 33., IV. pag. 193., V. pagg. 207. 208., 293., 331., et 338. cum seqq. Hodiernus etiam SALISBURGENSIS Archiepiscopus cum *Suffraganeis* in cit. Congressu, et Gravaminibus generalibus A. 1772. reclamavit Cap. III. = *Circa Mandata Electoralia DE SPONSALIBUS*; quibus declaratur: sponsalia nihil spirituale in se continere; ideoque cognitio, et iudicium de ipsorum validitate RR. DD. Ordinariis contra doctrinam uniformem S. Ecclesiæ, a primis ad nostra usque sæ-

cula propagatam, contra usum, et observantiam, imò leges ipsas, non Imperii Germanici solum, sed ipsius etiam Bavarie eripitur. = Cit. Concil. Salisburg. pag. 642., et Cap. VII. Gravamin. particular., ubi n. 6. pro fundamento Gravaminum assertur, = *Hæc omnia facta, et ordinata fuisse SINE PRÆSCITU ORDINARIORUM, SINE CONSENSU PONTIFICIO, et ultra.* = Loc. cit. pag. 647. Sed tanti in Principe illo valuerunt querelæ Archiepiscopi, et Suffraganeorum super argumento Sponsalium, ut de eorum = cognitione falsæ conventum = referat idem FLORIANUS DALLHAM cit. pag. 647. col. 1.

(26) Cit. Artic. I. (2) in Opusculo = *Resultato* = pag. 17., et *latine* apud DALLHAM in cit. collectione Concilior. Salisburgen. pag. 656. (b).

(27) Non aliter intelligi potest hæc, quæ gradatim, et ex Jure fieri debet Appellatio, quæque ab inferioribus ad Principem usque provehitur; atque hunc in modum eam accepere adeo commendati Canonæ Basilicenses Sess. 31. de Causis.

rebbe, se ogni Vescovo cercasse di erigere un proprio Tribunale Sinodale Provinciale per la terza istanza per poter ivi giudicare tutte le Cause di Appello = (28). Sed malignum hoc consilium (29), quod nunquam excogitari debuisset, utpote contrarium Constitutioni Hierarchicae, et S. Sedis Primatus (30), quem hujusce Consilii Auctores agnoscunt, et ipsis, quas adeo verentur, et praedicant, Imperii Legibus (31), negant executioni posse committi = SENZA IL CONSENSO DE' SUFFRAGANEI . . . per mezzo di una COMUNICAZIONE . . . L' Arcivescovo potrebbe nominare per questo Tribunale il Direttore, ed alcuni Assessori, e ciaschedun Suffraganeo uno, o due Assessori da mantenersi a proprie spese = (32). Quae quidem conditio ampliata etiam fuit a Caesare tunc cum Tibi, caeterisque Metropolitanis rescribens apertè affirmavit, executionem harum Deliberationum pendere = in gran parte dal CONSENSO firmito, e costante degli Arcivescovi cogli Esenti, con i loro Suffraganei, e con quelli Stati dell' Impero, ne Paesi de' quali si estendono le loro Diocesi = (33). Hic autem consensus si justus, et necessarius visus est quoad Suffraganeos, Exemptos, ac Status; multò sane magis necessarius, ac justus debebat esse quoad APOSTOLICAM SEDEM, de cujus Jure potissimè agitur; ut appositè

M 2

obte-

(28) Cit. Artic. XXII. (5) Opusc. = Risultato = pag. 28., et apud DALHAM pag. 665. (c).

(29) Hujus Tribunalis novae institutioni non modo contradixit Episcopus SPIRENSIS litteris datis Electori Moguntino, ac in publicam lucem editis, n. 22. E., sed etiam L. WEISMANN in suis ad Congressum Emensis Animadversionibus eod. n. 22. E. addit. = In hoc non consentient Episcopi exempti Directorium =, idque probat multis, et validis rationibus; id ipsum generatim sentit etiam REINFELD, Auctor in Sedem Apostolicam admodum infensus, in citat. Opusculo = Riflessioni = num. 80., ibi = Questo progetto non verrà eseguito = et rursus = In somma questa progetto

ha l'odore della VOGLIA DI DOMINARE, la quale non soffrirà sì facilmente UN SIGNOR PRINCIPE VESCOVO TEDESCO =. ADD. Opusc. = Osservazioni storiche sul Congresso d' Ems etc. Francfort e Lipsia 1787. =

(30) Vid. Opusc. = Defente etc. = pag. 35. ad pag. 137., et pag. 98. a.

(31) Ad has pertinent Concordata Principum, quibus contraire Tribunal hujusmodi idem Episcopus SPIRENSIS, et L. WEISMANN apertè affirmant, et probant juxta Germanorum sententiam in citat. locis.

(32) Cit. Artic. XXII. (5) pag. 28. et apud DALHAM cit. pag. 665. (c).

(33) Ita legitur in Opusc. = Risultato etc. = n. IV. §. Sopra pagg. 34-35. Vid. C.I. §. 10.

obtestatum est *Capitulum Metropolitanum Mechliniense apud Belgii Gubernatores* (34).

14. Tu vero è contra, cum manifesta *S. Sedis dissensione*, sine ulla *Suffraganeorum scientia* (35), quorum aliqui suas querelas apud Caesarem detulerant adversus Emenses Deliberationes [Cap. I. §. 10.], et absque *Statuum consensu*, instituisti TRIBUNAL [a], non pro illa tantum parte Dioecesis, quae Tuae Ditionis Electoralis ambitu continetur, sed pro illis etiam partibus, quae *alienae Ditioni* subijciuntur, et pro Dioecibus quoque Ecclesiarum *Suffraganeorum*, quae in Ditione *alieni Principatus* existunt.

15. Tu ne verbum quidem facis de Iudicibus *Pro-Synodali-bus* [b], sed *Officialem* tantummodo, et *Assessores* nominas, et eos quidem tum Ecclesiasticos, tum *Laicos*; utrisque pariter tribuens Jus defendendae Sententiae, etiam in Causis *Ecclesiasticis* (36), sive res spectent, sive Personas respiciant, sive crimina comprehendant, (37), adversus omnium *Canonum* sanctionem (38).

16. Tu Officiali, omnibusque Assessoribus praecipis, ut *Juramenti* vinculo promittant, servaturos se = *Ordinationes tam*

(34) In Notula eisdem data, signataque die 22. Junii 1787., quae prostat in cit. = *Recueil*. = Par. Ecclesiast. III. pag. 9. et seqq. = *Nous croyons DEVOIR reclamer aussi celle des Juges Synodaux établis et en USAGE dans ce Pays depuis un tems immémorial; et si nous avouons volontiers, qu'il conviendrait, qu'il soit fait une réforme salutaire dans le nombre des sententiers de ces Juges, requis pour mettre fin à l'appel, nous pensons avec raison, que la JUSTICE exige, que le SOUVERAIN PONTIFE, l'Archevêque, et le Chapitre Métropolitain y interviennent.*

(35) Vide cit. Opusc. = *Defense etc.* = pag. 98. 4.

[a] Confer cit. novas Pontificis Litteras 2 §. 1. ad 12.

[b] Vide cit. Litteras §§. 4. 5. 6. 11.

(36) *Ordinationis* Tit. I. §. 4., Tit. VII. §§. 14. et 16.

(37) Tit. II. §. 7., Tit. XVI. §. 69. et seqq., Tit. XVII. §. 74. et 75.

(38) Ad hoc Canones arcendos evadunt *Laicos* a Judiciis Ecclesiasticis, ut ne *Episcopi* quidem possint illas ad Judicia hujusmodi advocare, vel *Clericorum* Causas sive Civiles, sive Criminales, ac multo magis Ecclesiasticas eisdem sive solis, sive una simul cum Clerico delegare Judicandas ad Text. in Cap. *Decernimus* 1. de Judiciis, C. Cum *Lais* 12. De rebus Eccles. non alienant., C. Si diligenti 12., C. Significasti 18. De for. competen., et C. unic. de Cleric. Conjugat. in 6. Id ipsum vetuit Concilium Salisburgense A. 1569. Constit. XXXIX. Cap. 4. jubens, ut Consistorii Ecclesiastici = *Judices ipsi ECCLESIASTICI sine aetatis maturae* . . . et in SACRIS constituti = cit. *DALHAM* pag. 452.

foctas, quam foctendas = (39): Tu Assessores, praesertim secundae Instantiae, prohibes [a], quominus permittant, ut = *propter aliquam in Officialatus Tribunali pendentem, vel decisam Causam a quoquam, vel minimum quocunque modo appellari possit* = (40): Tu denique Assessores adstringis ad omnia definienda = *secundum Synodalia Statuta, veteres, et novas Reformationes Curiae nostrae Archiepiscopalis Colonien., et in Edictorum collectione contentas, ad OFFICIALATUS TRIBUNAL concernentes Archiepiscopales, et Electorales Ordinationes* = (41); caeteras abrogando Ecclesiasticas Leges, Constitutionibus hisce adversantes; = *Quod verò, inquis, in his non est praescriptum, vel imposterum non ulterius ordinabitur, hisce exclusum, iisque derogatum esto* = (42).

17. Ad evellendam autem è Populorum mentibus quaecumque speciem antiquae, et legitimae formae Iudiciorum, et ad longius arcendam quamlibet sive *Nunciaturae*, sive *S. Sedis* mentionem, abolenda censes tum *Monitoria*, tum *Citationes* typis impressas, novasque formulas in usum vocas (43); et Officiis *Notariorum* delectis, novam instituendam curas *Cancellariam* (44); *Procuratores* denique cogis, ut eadem Juramenti lege se adstringant, qua supra diximus Officiales, Assessoresque colligatos (45).

18. Ad *Tua Jura* quod pertinet *Diocesana*, atque *Metropolitica*, sive ex Jure Communi descendant, sive ex *nova* etiam, ac Legibus *contraria* Consuetudine [b] profisciscantur, edicis, ut integra omnia, et salva maneant: praescribitur enim a Te novo huic Tribunali = *universalis in PRIMA Instantia cum omnibus in iis per specialia Privilegia non exemptis Iudicibus Dominis subordinatis, et Tribunalibus CONCURRENS JURISDICTIO* = [c]; Jurisdictio, inquit, cujus origo petitur a quadam *Ordinatione* diei 18° Septembris 1743. (46); idque praecipitur, locum habere in Causis etiam *criminalibus* per haec verba, = *Quantum ad Cognitionem super DELICTIS ECCLESIASTICORUM servabitur, quae hactenus in usu fuit, CONCURRENTIA cum* De.

(39) In *Appendice Ordinationis* num. I., et II.

[a] Consule *novas Pontificis Litteras* §. 16.

(40) Cit. *Append.* num. III.

(41) *Ordinationis* Tit. XIX. §. 37.

(42) Cit. §. 37. in fine.

(43) Tit. V. §. 12.

(44) Tit. VIII. §. 29.

(45) Eod. Tit. §. 30.

[b] Vide cit. *novas Pontificis Litteras* a §. 4. ad 7.

[c] Vide cit. *Litteras* §. 14. et §. 5.

(46) Tit. II. §. 7.

Decanis Capitulorum, et Ruralibus = (47). Imo vis, ut firma, atque interemerata maneat *Officialatus* facultas relaxandi *Mandata poenalia* adversus ipsa *Tribunalia minora*: haec enim jubere pergis; = maneat, quae hactenus in usu fuit. CONSTITUTIO, serveturque facta clementissima ORDINATIO die 18. Septembris 1743; quod nimirum TRIBUNAL OFFICIALATUS ad SUBORDINATA *Tribunalia in Territorio Colonienſi cis, et trans Rhenum* MANDATA PŒNALIA mittere possit (48).

19. Ad *Jura* autem *Sanctae Sedis* quod pertinet, nulla est tam sancta *Lex*, quae non violetur, nulla longaevae possessionis *Præscriptio*, quae non profligetur, atque evertatur, non sine manifesta, ac turpi *contradictione*. Ad Te enim unum *Jura* transfereſ, quae propria erant *Sanctae Sedis*, utque omnes *Instantiae* in Te uno deinceps cumulentur, atque uniantur, Legem *tertiæ Appellationis* evertis; legem, inquit, Jure tum *Civili* (49), tum *Canonico* (50) firmiter constitutam, et in *Tribunalibus* praesertim *Ecclesiasticis* tum *Galliae*, tum *Germaniae* constanti usu receptam (51). Nil enim considerans, num concordēs sint, an *discordes* quae eduntur *Sententiae*, praecipis, ut = a *Sententiis* in SECUNDA *Instantia* latis nulla ULTERIOR *Appellatio*, quam ad REVISIONEM locum habeat = (52): quod quidem Revisionis remedium *extraordinarium* Principis proprium (53), nulloque Jure Tibi competens in *Causis Ecclesiasticis* (54) Tibi uni adhibendum reservas juxta *Decretum Commune* diei 12. Januarii 1786. (55).

20. Ex quo fit, ut si agatur de *Causis Ecclesiasticis* *Tri-*

rum

(47) Tit. XVI. §. 73.

(48) Tit. XII. §. 54.

(49) Leg. un. C. Ne liceat tertio provocare.

(50) Cap. Sma nobis 65. de *Appellatione*, Clementin. un. de *Sentent. et re judic.*

(51) ALTESERRA = de *jurisdic. Ecclesiast.* Lib. VIII. Cap. 4., VAN-ESPEN. *Jus. Ecclesiast.* Par. III. Tit. X. Cap. I. num. 34., et Cap. II. num. 14. et 15.

(52) Tit. VI. §. 13.

(53) Leg. Niquis 5. C. De *precibus*

Imperatori offerendis, et BENDER de *Revision.* Conclus. I. num. 3. Juri *Communi* consona est *Constitutio Germanica*, expressa in *Capitulazione Caesarea* Artic. XVII. §. 10., ubi *Imperator Revisionem* *Causarum Civilium* certis sub *legibus* pollicetur.

(54) In his *Ecclesiasticis* *Causis*, sive *Ordinario*, sive *Metropolitico* Jure definitis gerere nequit *Archiepiscopus*. *Electores* ea, quae *Romani Pontificis* sunt propria, qui est *Ecclesiae Princeps*, et *Caput*.

(55) Tit. XIV. §§. 60. et 64.

rum Dioecesanorum, Tuæ sint tres Instantiæ, tresque Sententiæ, quarum ultima est omnino peremptoria; *prima* scilicet, quam Tuus fert *Vicarius Generalis*, aut *Officialis*; *secunda*, quæ profertur in *Tribunali Officialatus* a Te novissimè instituto, quod in *prima* etiam Instantia potest aliquando concurrere [a], quodque Sententiam non dicit *sine speciali Commissione* Officialis, aut *Capitis Tribunalis* in qualibet Causa (56); *tertia* denique, quam *Judices* dicunt in gradu *Revisionis* a Te *deputandi*: si verò de Causis agatur *Diocesum Suffraganearum*, præterquam quod Tu in *prima* Instantia cum *Judice primæ Instantiæ* aliquando concurris [b], habes etiam reliquas duas, unam scilicet in gradu *Appellationis*, et alteram in gradu *Revisionis* (57).

21. Absurdissima hæc *Constitutio* fuit sine mora Curii Dioecesium Suffraganearum indicta, ne iis quidem exceptis, quæ sunt *Exemptæ*, qualis est *Curia Leodiensis*. BARO enim DE WALDENFELS, Tuus Minister die 2. Aprilis 1783. litteras dedit ad *Officalem Leodiensem*, eidem significans deliberationem abs Te captam de novo instituendo Tribunale = *ad effetto di giudicare in ULTIMA istanza le Cause Ecclesiastiche tanto dell' Arcidieocovado, che delle Diocesi DIPENDENTI, com'è quella DI LIEGI, e le altre* =; et apertè declarans, id *consilii* ceptum unicè fuisse, = *affinchè per una terza, ed ultima Istanza non cisia più OBBLIGO DI RICORRERE A ROMA* = (58).

[a] Confer cit. novas Pontificis Litteras §. 13.

(56) *Ordinationis* Tit. XIV. §. 8.

[b] Confer easdem Litteras Pontificis cit. §. 13.

(57) Utut *diversi* in singulis Instantiis sine *Judices*, destinantur tamen ab eodem *Electore*; suspicio hinc cadere potest, ut illi in rebus dubiis ex *Politica* potius, quam ex *Legibus* Jus interdum dicant juxta monitum D. SELCHOW (Elem. jur. publ. German. Tit. de Observantia Imper. §. 356.). Suspicio hæc eo magis invalesceret, si *Judices Ecclesiastici*, et *Tribunalia Germaniæ hodierna*, quod non credimus, ejus essent conditionis, cujus erant ætate CARD.

Qui-
JENÆ, qui ita eos objurgavit *Judices* = *Oportet ei vos justos esse, non autem pecunia, aut odio, vel amore PERVERBOS* Justitiæ eludere jannas. Vidimus et Nos *Tribunalia Vestra*, et quomodo præbeantur *INOPIBVS* aures non ignoramus: quid mirum si oppressos a suis *Judicibus ROMANÆ SEDES* audiendos, sublevandosque censet: *patrocinium hoc Orbis terræ, ac refugium a Domino constitutum est*, in quo *PARTI LANCE DEBILI, AC POTENTI* Jus reddatur = cit. *Epist. Apologeticæ* Par. II. pag. 685.

(58) Ita legitur in Opusc. = *Riflessioni sopra i 73. Artic. etc.* pag. 96. a., et fusiùs gallicè in alio Opusc.

22. Quicumque justus aestimator *conferat* tina simul rerum gestarum seriem a *Nobis* sincerè expositarum cum illa rerum gestarum serie, quae multa arte conficta, summaque industria *Scriptis* mandata (59), *tuo Nomine Comitibus generalibus* fuit exhibita [C. I. §. 29. N. 63.], facili negotio intelliget, quàm manca, et injusta sit *tua reclamatio*; ac vehementer non admirari non poterit, quod *Tu* de ea re *conqueraris*, quae multis nominibus suppeditat *Nobis ipsis gravissimarum querelarum argumentum*. Debuissimus equidem Nos istius Tui *Tribunalis fundationem* [a] rescindere, atque abolere, illamque irritam penitus declarare una cum omnibus *Actis*, quae *postea* sunt consecuta. Quod si ad aliud tempus hujusmodi *Declarationem* differendam putavimus, accidit id quidem tum ex *Nostra* benignitate, tum ex *non dubia spe*, qua ducimur, fore, ut *Tu* sis *Nobis* spontaneam, condignamque *satisfactionem* praebiturus.

23. Ne patère, quaeso, Ven. Frater, ut in *errorem* inducare. Quam *Tu* nuper *quaestionem* excitasti adversus hanc *Apostolicam Sedem*, Jus Tibi attribuens *delegandi* Judices *Appellationum*, ac *Revisionum* in *secunda*, et in *tertia Instantia* a *Sententiis* tum *Suffraganeorum*, tum *Tuae ipsius Curiae Metropolitanæ*, ea excitata *quondam* fuit a *Suffraganeis adversus Metropolitanos*. Contendebant enim olim *Suffraganei*, Jus esse sibi *delegandi* Judices in *Causis Appellationum* a *Sententiis* suorum *Vicariorum* in *secunda Instantia*, quae *de Jure* spectat *ad Metropolitanos*.

24. Ecclesiastica Historia exemplum *Nobis* suppeditat non absimilis controversiae inter *Archiepiscopum Rhemensem*, ejusque *Suffraganeos* exortae. Delata ipsa, ut par erat, ad *judicium* Sum-

Opusc. = *Defense etc.* = n. VI. p. 90. seqq. Quod ipsum Opusc. legi potest pagg. 35. 36. ad P. 137. *Confutatoris* super ultimis Epistolae Baronis de Waldenfels verbis, quae etiam latine referuntur a DOCT. INGOLSTADIEN. n. VIII. p. 208.

(59) Commentationis, cui titulus = *Pro-Memoria alla Dieta etc.* = auctor reputatur P. HEDDERICH, qua super re legendum Opusc. = *Defense des Reflexions etc.* = pag. 6. §. *Mais ce* : quale autem de HEDDERICHIO

latum jam a S. Sede, et ferendum ab omnibus sit *judicium*, videre est in alio Opusc. = *Riflessioni etc.* = ad §. 73. p. 226. a., et Colloq. VI. DOCT. INGOLSTADIEN. a p. 35. ad 41. ADD. *Disceptat. Foren.* I. et II. Viri CL. GOS. JOS. DE BUINICK = *De illuminato crimine falsi Litterarii etc.* Dusseldorpii 1788. =, et novas Pontificis Litteras §. 18.

[a] Consule cit. novas Litteras Pontificis §. 13.

Summi Pontificis INNOCENTII IV. in generali Concilio *Langdu-
nensi* l. post inspectam, et consideratam Appellationis naturam,
et vim, non potuit communi Patrum sententia non rejici, ac non
profligari contentio *Suffraganeorum*, ac una opera Metropolitani
Jus sequenti Canone non vindicari = Cum SUFFRAGANEO-
RUM *Rhemensis Ecclesiae*, suorumque OFFICIALIUM (*qui
generaliter de Causis ad ipsorum Forum pertinentibus eorum vices
supplendo cognoscunt*) UNUM, ET IDEM CONSISTORIUM,
sive AUDITORIUM sit censendum; ab ipsis OFFICIALIBUS
NON AD DICTOS SUFFRAGANEOS (*ne ab eisdem ad se
ipsos interponi Appellatio videatur*), sed de Jure AD RHEMEN-
SEM EST CURIAM APPELLANDUM = (60).

25. Qui Canon adeo visus est *Ecclesiasticae Hierarchiae or-
dini* accommodatus, ut Concilia quoque Provincialia, et Colo-
nienſia praesertim AA. 1423., et 1470, a FRIDERICO, et
ROBERTO Tuis Antecessoribus habita, voluerint hujusmodi Can-
onem *nova Lege* firmare. Praeceperunt enim, ut = OFFICIA-
LIS NOSTER COLONIENSIS, qui fuerit pro tempore in Cau-
sis Appellationum, quae AD CURIAM NOSTRAM AB AU-
DIENTIA SUFFRAGANEORUM nostrorum, seu eorum OFFI-
CIALIUM devolvuntur, seu hactenus sunt devolutae, SERVET
JURA COMMUNIA, et maxime illa, quae introducta sunt
per *fel. rec. INNOCENTIIUM PAPAM IV.* (*Cap. Romana de
Appellat. in 6.*), quae hodie sunt inserta *Lib. VI. Decretalium*,
ALIOQUI IPSUM OFFICIALEM NOSTRUM AB OFFICIO
SUSPENDIMUS = (61).

26. Jam verò si adeo probata est, et etiam nunc probatur
Metropolitanis Decisio INNOCENTII IV., et rursus, si ra-
tio decidendi *contra Suffraganeos* pro justa habita fuit; non vide-
mus sane, qui fieri possit, ut *Metropolitani*, modo constantes
sibi esse velint, non fateantur in simili Causa *Suffraganeorum*
suam quoque Causam non fuisse *pari Judicio definitam*, atque ab-
solutam; eadem enim ratio, quae contra Suffraganeos faciebat,
= ne ab iisdem ad seipsos interponi Appellatio videatur =, uno co-

N

dem

(60) Cap. Romana 1. de Appellat. in 6.

apud LABBAEUM T. XVII. col. 89.,

(61) Concil. Colonien. sub Archiepiscopo Friderico A. 1423. Can. 3.

simile sub Archiepiscopo Roberto A. 1470. in Exordio T. XIX. col. 362.

demque modo *contra Te* facit, et *contra Tuum Tribunal*, quod cum in *secunda*, et in *ulteriori* Instantia *Te unum* semper referat, et *tua vice* fungatur, = *unum et idem Consistorium*, sive *Auditorium est censendum* =. Quae quidem rationis eadem, ac par similitudo perpensa a *Patribus Tridentinis*, eos induxit ad statuendum *peculiari Capite* (62), ut = *Legati, et Nuncii Apostolici, Patriarchae, Primates, et METROPOLITANI in Appellationibus ad eos interpositis, in quibusvis Causis, tam in admittendis Appellationibus, quàm in concedendis Inhibitionibus post Appellationem servare teneantur formam, et tenorem Sacrarum Constitutionum, et praesertim INNOCENTII IV., quae incipit ROMANA* =, ne quisquam in sua *competenti Jurisdictione* laederetur.

27. Si *Pontificibus* religio fuit *Metropolitica Tua Jura* adversus *Suffraganeos* vindicare, grati animi officium, et *Justitiae* lex abs *Te* postulat, ut *Tu obsequio* prosequaris *Apostolicae Sedis Jura*, quae pejore, ac deteriore conditione esse nequeunt, quàm *Jura Metropolitanorum*; aliàs id sequeretur *absurdi*, ut si *Tibi* per novas *Delegationes* liceret *Sanctam Sedem* supremis *Appellationum Juribus* expoliare, licitum quoque *Suffraganeis* foret eadem via, ac ratione *Te Tuosque Collegas expoliare Juribus Metropolitanis*, itaut dum *Tu moliris nova Jura* nancisci, *vetera amitteres*.

28. Post haec, bona cum venia apertè dicimus, esse *Te* prorsus indignam, quam desperatam suscepisti provinciam defendendi, potuisse *novum Tribunal* institui [a], absque eo quod *novus S. Sedis consensus* accederet (63). Nemo enim sibi persuadebit unquam, *Te exquisitum* illum fuisse, si *necessarium* *Tibi* minimè esse putasses (64). Sed momenta expendamus novi hujus diffugii, a *Te* non alia ratione excogitati, nisi quia *consensus* iste, per se necessarius, & a *Te* expetitus, *Tibi* fuit a *Sancta Sede jure denegatus*. Quod quidem examen dum a *Nobis* instituitur, ut tuis *ratiocinationibus* fiat satis, erit sequentis *Capitis* materies. CA.

(62) Sess. 22. de ref. Cap. 7.

[a] Scilicet *Revisionis* juxta *novas Pontificis Litteras* §. 7.

(63) Cit. *Pro-Memoire*, seu *Projectum Conventionis* *Ministri Electo-*

ralis Deputato Cathedralis Leodiensis exhibet. §. Ex his quoque.

(64) Consule in hanc rem *notas in Epist. Pastoral.* pag. 22. r.

C A P U T V I.

DE ARGUMENTIS,

quibus idem *Coloniae Elector* contendit,

NOVUM AB SE INSTITUI POTUISSE OFFICIALATUS [a] TRIBUNAL

SINE AUCTORITATE, ET CONSENSU S. SEDIS

in vim

ULT. DECRETI *Sess. 31. de Causis Concilii Basileensis*,

INSTRUMENTI ACCEPTATIONIS, seu ADHESIONIS

*Diei 26. Martii 1439.*ET CONCORDATORUM GERMANIAE, nec non TRIDENTINI CONCILII
CONSTITUTIONUM BENEDICTI XIV.

ET CONSUETUDINIS ALIARUM ARCHIDIOECESUM.

1. **T**otum *novitatis* hujusce fundamentum *Decreto* innititur
Basileensis Concilii Sess. 31. Contenditur ergo, in *acce-*
ptione quorundam dumtaxat Decretorum hujus Concilii (1) fa-

N 2

cta

[a] Sive potius *Revisionis* juxta
novas Pontificis Litteras cit. §. 7.(1) Omnia non fuisse acceptata
Decreta ipse refert *Annotator* = *Fa-*
stic. III. Docum. ad Concord. Nat. Germ.
integ. = num. VI. pag. 83., inquit
de Concilio Basileensi, = *è* *cujus*
sessione prima. solummodò decretum
UNUM, ex undecim sequentibus
NOVUM, ex duodecima *UNUM*, *è*
Sessionibus decimatertia, et quarta
NOVUM, *è* decima quinta tantum
ALIQUA etc. admittuntur, et De-
cretorum MODIFICATIONES, DE-
CLARATIONES, et LIMITATIO-
NES adhuc reservantur =, et P.
HEDDERICH in *Diss. ad Concordat.*
German. 1773. Pars. I. §. VII., quae
refertur in *Fascic. III. ad Concord. etc.*num. XIV. p. 163. ADD. Paucis ab hinc
mensibus CHRISTOPHOR. GUL-
IELMUS KOCH Instrumentum Ac-
ceptionis Germanorum enarraturus
Librum edidit jam adpromissum ab
aliis Germaniae Scriptoribus hoc Ti-
tulo = *Sanctio Pragmatica Germano-*
rum illustrata, Argentorati typis Rol-
andi, et Jacobi 1789. =, in quo haec
ait de *acceptatione* Decretorum Basi-
leensium = *Ordines decreta Concilii*
Basileensis numero circiter XXVI. . .
sibi acceptanda esse censuerunt. Ex
his XXIII. ante disidium Patrum cum
Eugenio ab anno MCCCXXXI. ad an-
num MCCCXXXVI. condita; reli-
qua post enatas jam turbas anno
MCCCXXXVII. et sequenti fuerant
conscripta. = Histor. Cap. I. §. 10. p. 157.

cta cum *modificationibus* per ALBERTUM II., et *Germaniae Proceres* in instrumēto *acceptationis*, sive *adhaesionis* diei 26. *Mar-tii* 1439. comprehensum fuisse = *ultimum Decretum tricesimae primae Sessionis*, disponens de *Causis*, et de *Appellationibus* etc. *Quod incipit ECCLESIASTICAE SOLICITUDINIS STUDIUM* etc.; contenditurque praeterea, istam acceptationem *probatam* quoque fuisse ab EUGENIO IV., et A NICOLA O. V. *confirmatam* subinde ad instar *Regulae* in *Concordato Aschaffenburgi* inito per *Annum* 1448. inter NICOLAUM, et FRIDERICUM III. IMPERATOREM, aliosque *Principes Imperii* per clausulam *IN ALIIS* ibi adhibitam; ac denique *commemorata* in variis *Imperii Legibus*, ac *Comitiis*, in *Capitulatione Caesarea*, nec non in *Constitutionibus*, et *Litteris* plurium posteriorum *Pontificum*.

2. Cum autem *Canones Basileensis Concilii* in cit. *Sess. 31. De Causis* jubeant, ut per *Sanctam Sedem Causae* ad se *revolutae committantur ad Judices in Partibus*; hinc Tu, *Coloniae Elector*, argumentaris, *obligationem* delegandi *Causas ad Judices in Partibus a Sancta Sede susceptam*, tunc cum hujusmodi *Decreta approbavit*, *CONSENSUM* praeseferre quoad omnes omnino *Causas delegandas*, et cuidam *MANDATO GENERALI* equiparari posse; itaut *inutile* prorsus sit, *novum consensum* exquirere, *namque* *Commissionem* in *unaqualibet Causa* postulare (2).

3. Sed totum hoc *rationandi* genus fallax est, atque *insidiosum*, utpote quod tam in *re proposita*, quam in *inductione* vehementer errat. Nos in tanta *quaestionum copia* nolumus in rebus *immorari* minime *necessariis*; quemadmodum *necessarium* sane non esset, ad *rerum propositarum* *confutationem* *descendere*; cum satis superque esset ipsa *evidens inductionis falsitas*. Sed ne quid *intactum* relinquamus, breviter, ac per *summa* veluti *Capita*, dicimus PRIMO, *objectum Concilii Basileensis Decretum* *Sess. 31. de Causis* prodixisse A. 1438., eo scilicet tempore, quo expressa *declaratione* EUGENII IV. legitimi *Pontificis* praedictum *Concilium* jam *Schismaticum* evaserat (3), veluti *solemni* *decla-*

(2) In cit. = *Project. Conventionis* = *Leodiensis* dato a §. *Primum* ad §. *Cum igitur*. ADD. cit. *Epistola* *Baronis de Wandelsels* datam die

2. *Aprilis* 1788. *Officiali Leodiensi*. (3) Ut observat. BINIUS in *notis* ad *Acta Concilii Basileensis* verb. *Oecumenicum* apud LABB. T. XVII.

decisione statuit *Concilium Lateranense V.* sub LEONE X.; illud appellans = *Conciliabulum*, seu *Conventiculum nullius roboris* = (4), ac veluti agnovit ipse Scriptor *Anonymus* = *de Legatis*, et *Nuntiis Pontificum* = (5), et ipse *Adnotator Fasciculi tertii Documentorum ad Concordat. Nat. German. integ.* (6).

4. SECUNDO; *dubitari* meritò posse de instrumenti acceptationis dici 26. Martii 1439. *authenticitate*, quae ab eo probanda est, qui instrumentum ipsum profert in medium, illoque nititur. Scimus enim, *post trecentos et amplius annos* sumptum hujusmodi instrumentum fuisse *occasione controversiae in Causâ Scyrum ex priato Archivo*, seu Chartario Collegatae Ecclesiae S. Mariae ad gradus Moguntiae (7); unde mirum esse non debet, si de hujusmodi authenticitate dubitent Germani ipsi, quem-

admo-

T.XVII. col. 1271, cum quo concordat Germanicus Scriptor GEORG. CHRISTOPH. NELLER in = *Dis. jurid. de certis S. Concilii Basileensis Decretis etc.* Aug. Treviror. 1764. = §. 16. in *Thesaur. Jur. Ecclesiast.* A SCHMIDT Tom. I. pag. 307., ab eoque non dissentit P. HEDDERICH in cit. *Dis. ad Concord. German. Par. I.* §. VI. ** pag. 156. ADD. CHRISTOPH. KOCH loc. cit., et not. x. (4) Sess. XI. in *Bulla*, quae incip. = *Pastor aeternus*, quaeque in eodem Concilio lecta, et a PP. probata refertur a LABBÆO T. XIX. col. 967. C. D.

(5) Cap. III. §. 22. pagg. 42., 43. (6) Pag. 82. §. 3. his verbis: *Quod Concilium Basileense primitus equidem legitime congregatum, tandem verbò in CONCILIABULUM degeneris.* (subditque) *Decreta saepe facta non ut Decreta Concilii... considerantur... Quid enim auctoritatis illud habeat Concilium?* = Id

ipsum dilucidè probat ANDREAS DUDVALLIUS Sorbonae Doctor in Libro = *De Suprema Romani Pontificis potestate*, inquires contra *Vigorium* = Basileensem hanc Congregationem non Concilium, sed *EXERCITIUM*, non *conventionem*, sed *CONVENTIONEM*, non Ecclesiae subsidium, sed *EXITIUM*, nisi *DEVS* solita providentia succurrisset, *existeret*, ac concludens, = *nemo erga mentis COMPOS*, et *judicii illud vere Oecumenicum praebeat, sed potius tamquam LATROCINIUM ETHERISINO PEJUS exhorretet*, et *execrabitur*. Apud JO. TH. DE ROC-CABERTII in *Bibliotheca Max. Pontificae*. edit. Rom. A. 1698. To. III. pag. 416. col. 1.

(7) P. HEDDERICH = *Element. Jur. Canon.* = Par. II. pag. 120., et 190. ADD. CHRISTOPH. KOCH cit. *Opusc.* = *Sanctio Pragmatica etc.* in *Historia* Cap. I. §. 23. fff. pag. 46.

admodum testatur idemmet Suffraganeus *Wormatiensis* WURD-
TWIEINIUS, qui apographum illud evulgavit (8).

5. TERTIO; Nihili prorsus faciendam esse *confirmationem*
acceptationis, per EUGENIUM IV. factam in Constitutione
= *ad Tranquillitatem* =, dum maximis premeretur angustiis (9),
et per NICOLAUM V. renovatam, ut Ipse asseris; quid enim
roboris habere potest *haec confirmatio*, semel ac probari *authen-*
tica ullo monumento nequit, fuisse in actu confirmato compre-
hensum *Decretum Sess. 31. de Causis*, de quo agitur?

6. QUARTO; Confirmationem ipsam EUGENII IV., a
NICOLAUS V. renovatam nec indefinitam, nec perpetuam fuis-
se, sed *conditionibus* alligatam, et *temporarie* factam, itaut ces-
sare deberet, altera obveniente ex duabus conditionibus, ab EU-

GE-

(8) Tom. VII. *Subsidiorum Diplom.*
n. XLII. pag. 330. ADD. WURDT-
WIENIUS editurum se monumen-
tum hujusmodi publice professus jam
erat in *Elenco Conciliorum Mogun-*
stia, quem A. 1761. *Moguntiae* typis
vulgavit. Sed hujus promissa prae-
vertit A. 1763. HORIUS, qui
edito absque die et consule Libello,
cui Titulus = *Concordata Nationis*
Germaniae integra = hoc instrumen-
tum edidit, quod iterum evulgavit
in alia ejusdem Libelli una cum qui-
busdam *lucubrationibus* editione AA.
1771. et 1773. *Francfurti et Lipsiae*;
quin tamen, unde monumentum illud
depromperit, unquam indicasset, ac
probatum daret. WURDTWEINIUS
autem A. 1776. instrumentum acce-
ptationis, uti sumptum ex *Archivo*
Ecclesiae Collegatae Moguntinae B.
M. V. ad Gradum edidit *Subsid.* *Dip-*
lomat. loc. cit. Qui modo ad *authen-*
titatem hujus instrumenti proban-
dam superaccessit CHRISTOPH.
GUIL. KOCH in cit. Libro: *Sanctio*
Frugmatica etc. = omne se punctum
tulisse arbitratur, eo quod duo pro-
tulit similia Instrumenti monumen-

ta, quae prostant in *Moguntino*, et
Salisburgensi Archivo. Sed, ut alia
mittamus, *discrepantia* quaedam hu-
jusmodi exemplorum, et *errores*,
quibus scatent, prout idemmet *editor*
fatetur tam in *Praefatione*, quam in
Notis, foveat de falsitate suspicio-
nem; praesertim cum validissimum
accedat argumentum ex trium Sae-
culorum *silentio* desumptum; cujus
vim perperam eludere conatur cit.
KOCH falsas silentii causas effingens
(*Histor. Cap. I. a §. 19. ad 22. pag.*
38. et seqq.), quae rebus *vere* actis
non conveniunt, et Apostolicam Se-
dem aequè ac Caesarem, ejusque Ora-
torem AENEAM SILVIUM, nec non
Archiepiscopos, et *Episcopos* omnes
Germaniae, qui Concordato a Na-
tione cum Sede Apostolica inito ac-
cesserunt, *graviter* laedunt.

(9) Ad caeteras accedebat angus-
tias extrema corporis infirmitas, qua
pressus procumbebat in lecto, uti
refert ipse NELLER in cit. = *Dis- de*
certis etc. = §. 10. d. Tom. I. pag. 278.
ADD. Id ipsum narrat KOCH loc.
cit. §. §. 12. 13. pag. 20. et seqq.

GENIO *distinctim* adhibitis per haec verba, = *donec per LEGATUM concordatum fuerit*, VEL per CONCILIUM, *quod convocare proponimus, aliter fuerit ordinatum* = (10); hac insuper adjecta animi sui *declaratione*, animadversione dignissima, = *Speramus autem, et a certo tenemus, dictos Regem, Archiepiscopum, Marchionem, et alios Principes, et Praelatos tamquam devotos ipsius Sedis non passuros, medio tempore Romanam Ecclesiam remanere in suis Juribus spoliata* = (11). Jam verò non una tantum, sed *utraque* satis sollicite obvenit conditio post mortem EUGENII mox insequentam. Etenim inter NICOLAUM V. ipsius Successorem, et NATIONEM GERMANICAM initum fuit *Concordatum*. Quare jam tum factus est *primae* conditioni locus, quae sola sufficiebat, ut confirmatio evanesceret, atque abiret in auras. Notum enim Juris Axioma est, ut duabus conditionibus disjunctim positis, *alterutrius* eventus sufficiat; adeo ut si *confirmatio* durare *tantum* debebat, = DONEC

(10) Indigitatur hoc loco maxime infensa S. Sedi collectio *Horixiana*, cum adjunctis *Fasciculis* Vid. *Concord. N. G. I.* Tom. I. num. V. §. 4. pagg. 145., 146. Vim hujus *suspensivae* clausulae probè intellexere NELLER §. 14. * * pag. 282., et JO. HENR. THIERY in dia. = *De libertate Ecclesiar. German. Concordatis vindicata* = §. 13. *Fascic. III. ad Concord. Nat. Germ.* num. XVI. pag. 292., eamque *suspensivam* clausulam nervosè obfiscit contra *Protestantes* P. HEDDERICH in sua *Diss.* = *ad Concordata etc.* = Par. II. §. 6. * pag. 195. ADD. ÆNEAS SILVIUS, PROCOPIUS, JOANNES DE LYSURA, FRIDERICUS SESSELMANNUS, quorum primi duo erant *Caesaris*, secundi vero *Principum Foederatorum* ad Pontificem EUGENIUM *Ligati*, non aliud postulabant quam *temporariam*, et conditioni alligatam confirmationem Decretorum, uti aperte colligitur ex *Relatione* hu-

jusee Legationis ab ÆNEAS SYLVIO exarata A. 1447. ad FRIDERICUM III. in qua haec *Legatorum* omnium nomine reposita Cardinalibus ad Concordiam designatis fuisse narrat = *Nationes non posse exemplo uti nostro, qui TEMPORALIA, NON PERPETUA* quaterbamus, ad futurum usque Concilium mansuri =, ut legitur apud KOCH in cit. *Opusculo Sanctio Pragmatica etc.* pag. 323., qui documentum hoc ex BALUTIO desumptum integre refert in *Sylloge Documentorum* num. XXX. subdens loc. cit. b. = *Ex hoc Æneae loco intelligimus, eam vero tam fuisse Preciscantum mentem, ut pactum non perpetuum, sed TEMPORARIUM conficerent.* = V. cit. *Syllog.* num. VII. pag. 183. et seqq. ubi refertur *Bulla* EUGENII super confirmatione Decretorum Basileensium.

(11) *Concord. N. G. I.* loc. cit. pag. 146. ADD. KOCH loc. cit. pagg. 184. 185.

NEC fuerit concordatum =, ab ipsa die initi Concordati cessaverit [*].

7. Nec cessationi adversatur clausula = *In aliis* = in Concordato apposita, et in haec verba concepta = IN ALIIS *autem*, quae per felicis recordationis Dominum EUGENIUM PAPAM QUARTUM pro Natione praefata usque ad tempus futuri generalis Concilii permissa, concessa, indulta, atque decreta, ac per memoratum Sanctissimum D. N. PAPAM NICOLAUM confirmata fuere, in quantum illa Concordiae praesenti non obviant, ista vice nihil extitit immutatum = (12). Nam huiusmodi clausula congruè intelligenda est de aliis dumtaxat rebus, quae ab EUGENIO concessae, et a NICOLAO confirmatae quemdam quasi nexum habebant cum Concordato, cum Re scilicet Beneficiaria, quod unicum erat Concordati argumentum (13) in

[*] ADD Celebris Auctor Goettingensis L. T. SPITTLER Lutheranus in *Dissertat. relata in Goetting. Historisch. Magazin. Band. I. Stuck. II. pag. 376.* hoc ipsum propugnans videlicet Decreta Basileensia non comprehendit in Concordato, verbaque Bullae EUGENII IV., quae Decreta firmantur, ita sciopienda esse, ut consensum Decretis acceptatis accomodet tantum Pontifex, donec cum Legato ejus concordetur; pectoque semel inito, omnis horum Decretorum obligatio cesset; praesertim cum verbum *aliter* in Eugeniana Bulla, non Concordato ineundo, sed Concilio convocando fiamuletur; quae profecto Bullae lectio a Germanis accepto habitae praefenda est, verbis nonnullis, quae occurrunt in *Relatione Aeneae Sylvi ad Fridericum III.*, quibusque abutitur KOCH in cit. *Historia* Cap. I. §. 24. pag. 49., et in *Summario*, sive *Epigraphie* cit. *Eugenianae Bullae* in *Sylloge Documentor.* num. VIII. pag. 183.

(12) Cit. Tom. I. Collect. *Horixianae* num. VII. pag. 173. 174.,

ubi refertur Concordatum *sub imagine*, et ratione Pacti, prout scilicet initum fuit die 17. Februarii 1448. inter JO. CARVAJALEM Cardinalem Legatum de Latere missum, et Nationem Germanicam. Sub altera autem formula, videlicet *sub stylo Bullae*, quam rogatu Nationis pro confirmatione conclusi edidit NICOLAUS V. Kal. Aprilis ejusdem anni per Constit. *Ad Sacram* =, refertur idem Concordatum in variis collectionibus Bullarum RR. PP., ac praesertim in edit. *Romanae Mainardi* Tom. III. Par. III. Constit. I. Nicolai V. pag. 61. et seqq. ubi clausula *In aliis* legitur §. 6. pag. 63. Utramque formulam distinguit BARTHEL in Dis. III. *de Concordat. German.* = Cap. I. §. a. ADD. Concordatum sub utraque formula refert KOCH in *Sylog. Docum.* n. XIII. XIV. XV. a pag. 201. ad 244.

(13) Id utraque praefertur Concordati formula; in ea enim per modum Pacti ita legitur = *conclusa, landata, et acceptata sunt Concordata SUBSCRIPTA*, Sanctissimus D. N. Nicolaus

quantum illa Concordiae praesenti non obviat; dēptis enim *Beneficiorum* pragmaticis, reliqua Conciliabuli Basileensis Statuta rejecta fuerunt, teste Cardinale AENEAS SILVIO, qui, cum nomine Imperii Concordato interfuerit, est ejusdem Concordati *interpres* locupletissimus.

8. = *Erant*, inquit ille ad Martinum Meyer, QUI decreta Basileensis Concilii OMNIA suscipienda contenderent, illisque salvo Papae obediendum. Contra LEGATUS APOSTOLICUS ejus Concilii Legibus, quod Romana Sedes refutaret, NULLAM inesse vim, agebat: ALII, quibus MEDIA sententia placebat, VERUM Basileae Concilium ALIQUANDO fuisse affirmabant, EJUSDEM TEMPORIS Constitutiones HAUDQUAQUAM rejicendas esse putabant. POSTREMO eo modo CONCORDIAE locus fuit, ut Sententia QUORUMDAM Decretorum

O

torum

colaus Papa Quintus SUPER PROVISIONIBUS ECCLESiarUM, BENEFICIORUMQUE quorumcumque nectur reservationibus juris scriptis, et Constitutionibus = Execrabilis = et Ad Regimen = modificatis, ut sequitur etc. Item circa provisionem Apostolicae Sedi ordinandam, modus ANNATARUM hoc modo CURRAT etc. = Sequitur mox clausula In aliis autem etc. = (Tom. I. Concord. N. G. I. n. VII. pagg. 161. 171. 173.) in altera vero formula sub stylo Bullae sic = Nos Statuta, Ordinationes, et Concordata praedicta. . . . APPROBAMUS, ratificamus . . . juxta MODUM, et FORMAM subsequentes. PLACET Nobis, SUPER PROVISIONE ECCLESiarUM, et BENEFICIORUM Ecclesiasticorum quorumcumque provisionibus uti Juris scripti Reservationibus et = Execrabilis =, ac = Ad Regimen = Constitutionibus modificatis, UT SEQUITUR etc. Placet SIMILITER Nobis, quod circa PROVISIONEM dictae Sedis or-

dinandam MODUS ANNATARUM hoc modo CURRAT etc. IN ALIIS AUTEM etc. = Bullar. Rom. loc. cit. in Constit. I. Nicolai V. §§. 2. 5., et 6. pagg. 61., 62., et 65. ADD. Audi, quid animadvertat KOCK ad cit. num. XIV. pag. 234 (85) = ubi de vera lectione agitur, authenticam potius Germanicam Pacti, quam Romanam Bullae Nicolai V. Pontificis esse attendendam =. Inutile hic est, hanc refelle re opinionem, cum ex ipsis documentis ab Auctore prolatis conficiatur, Germaniae Principes Concordatum suscipientes, Episcoposque illud in vulgus edentes respexisse Bullam Nicolai V., non pactum cum Natione initum. At insuper extra controversiam est, nullam adesse lectionis varietatem inter utramque formulam tum ipsa clausula in aliis, tum in caeteris Concordati partibus, quibus Pontifex Summus utitur hoc loco ad eandem clausulam interpretandam.

torum Basilensis Concilii reciperetur, RELIQUA verò EJUS STATUTA REJECTA viderentur = (14). Si itaque *Sententia tantum quorundam* Decretorum recepta fuit, RELIQUA verò ejus Concilii Statuta REJECTA; *recentes* Scriptores (15), *Delegatique Metropolitano*rum ad Congressum Emsensem (16) nemini poterunt adversus tam nobile testimonium suadere, Basilensia Decreta efficere REGULAM *Concordatorum*, cum è contra *via Exceptionem* eorumdem efficiant in iis tantummodò partibus, quae *quorundam* Basilensium Canonum *Sententiae* cohaerent.

9. Haud ignoramus equidem fuisse quosdam, qui contendunt, = *plures in Concordatis materias contineri, quam vulgus existimat . . . etiam punctum DE CAUSIS (HOC EST DECRETUM SESS. 31. BASILEENSIS DE CAUSIS, ET APPELLATIONIBUS) fuisse determinatum* = (17), quique defendant
huc

(14) In Cit. *Epist. Apologet.* part. II. §. Et primum pag. 674. Cum his egregiè concordant quae jam scripserat idem MEYER in litteris diei 6. Augusti 1457., quae referuntur in alio cit. volumine = *Aeneae Silvii Piccolomini Opera omnia* = Lib. I. Epist. 269. pag. 389. Viri hujus loquendi formulae probè novit Germanus Auctor NELLER §. 14. * pag. 282., tam scilicet secumferre = *omnia rejecta fuisse TACITE*, quae non fuerunt EXPRESSE in *Concordatis adoptata* = improbè autem, et sine ulla causa corripit AENEAM, adèd praeclarum actorum in *Concordia Testem*, inquit = *debuisset ille converso stylo sic scribere, ut sententia quorundam Decretorum dimitteretur, caeterorum verò, quæ nulla contigit expressa variatio, retineretur.* = ADD. Cum Nelleri opinione convenit KOCH cit. recentissimo Opus. c. in *Histor. Sanction. Pragm.* Cap. II. §. 14. pagg. 49. 50. *inconstantiæ* accusans AENEAM, qui dum aliud

docuerat in *Historia Austriaca* = in alia omnia paulo post discessisse videatur, ingeniosè persuasurus Germanis, *pactione Vindobonensi RELIQUA OMNIA BASILEENSIA DECRETA FUISSE SUBLATA* =.

(15) P. HEDDERICH in *Tract. de Appellation.* §. 44. d. Tom. II. *Conc. Nat. Germ. Int.* pag. 228., et in *Dis. ad Concord. German.* Par. I. §. X. cit. *Fascic. III.* pag. 178., JO. THIERY §. 14. pag. 293., ANONYMUS *de Legat. et Nunt. Pontif.* Cap. III. §. 27. pag. 53., REINFELD = *Osservazioni sul risultato etc.* = Art. VII. a. n. 35. vers. *Questæ*; BOEHRER = *Pensieri etc.* = §. 11., aliique. ADD. Hos inter recensendi sunt Scriptores potissimum Moguntini, quos laudat, sequiturque KOCH loc. cit. §. 23. pagg. 45. 46.

(16) ARTIC. VII. (1) in cit. Opus. = *Resulato* = pag. 21., et apud DALHAM pag. 660. (2)

(17) Ita ANONYMUS in *Scripto* = *De insigni Libertate Cleri Germanici*

hoc respexisse ipsum CARDINALEM ÆNEAM in *Historia Austriaca*, quam ex Codice Vindobonensi erutam publici juris fecit A. 1762. ADAM FRANCISCUS KOLLARIUS Bibliothecae Caesareae Custos (18): ibi enim legitur, statutum in *Concordato fuisse modum*, = *qui servandus esset in futurum*, et *circa Collationes Beneficiorum*, et CIRCA CAUSAS = (19); sed non ignoramus quoque, huic editioni, omnium recentissimae tres alias editiones praevisse, alteram *Argentinensem* A. 1685. cum *Notis* JOANNIS HENRICI BOECLERI, alteram *Elmstadiensem* per SUSTERMANNUM concinnatam A. 1700., alteram denique JOANNIS HINDERBACHII (20) *Argentinae* vulgatam A. 1702. cura JOANNIS SCHILTERI (21): cui quidem postremae editioni *Supplementa* quaedam paraverat GENTILOTTUS et ipse Bibliothecae Caesareae Custos, sed adhuc inedita typis vulgavit KOLLARIUS A. 1762., haec de se scribens; = *Loca plurima vel EXPLEVI, vel INTEGRITATI SUÆ RESTITUI, et quae HINDERBACHIUS PARUM CAUTE RESECUERAT, suis locis INSERUI* = (22). Jam verò certum est, ac legenti patet, in his *antiquioribus* editionibus, et in editione praesertim HINDERBACHII, cujus opera est usus *Cardinalis AENEAS* idiomatis *Theutonici* ignarus = *in ipsa conscribenda Austriaca Historia* = (23), minime contineri *Tractatum* inter S. Sedem, et Nationem initum, multoque minus fieri mentionem *de Causis*: quod luculentissimo est argumento, gravissimae suspi-

O 2

cioni

nici circa impositionem Decimarum = § 3. in collectione *Horitziana* Tom. I. Additam. II pag. 183. 184., cui consonat P. HEDDERICH in cit. = *Tractat. de Appelationibus* etc. = §. 41. pag. 223. ADD. KOCH loc. cit. § 24. pag. 49., et in *Sylloge Document.* n. XXIX. pag. 313. b.

(18) Tom. II. cit. *Operis*, = *Annecta Monumentorum omnis aevi Vindobonensis* = *Vindobonae* A. 1762. col. 1. ad 476.

(19) Cit. To II. col. 139. A.

(20) Vixit HINDERBACHIUS aetate Cardinalis Æneae, et reliquit manu exaratum Codicem, inscri-

ptum, commendatumque MAXIMILIANO FRIDERICI Imperatoris Filio, qui Codex *Brisaci* adservabatur, continetque exemplum *Historiae Austriacae*. Vid. *Epistolam ad Lectorem* ab ipso KOLLARIO praefixam cit. Tom. II.

(21) Super tribus hisce editionibus consulenda cit. *Epistola ad Lectorem* d. Tom. II.

(22) Cit. *Epist. ad Lectorem* pag. incip. quae extat.

(23) Ut refert KOLLARIUS ipse in *Monito* II. ad *Continuat. Hist. Austr.* d. Tom. II. col. 551., et 552.

sioni obnoxium esse oportere id omne, quod *postremae* huic editioni *recenter* accessit, quodque ibi legitur minutioribus characterum formis expressum (24).

10. Crescit autem magis, magisque suspicionis *fundamentum*, eo quod ex *una* parte constat ex testimonio LAMBECHII alterius Custodis Bibliothecae Caesaræ (25), et ipsiusmet KOLLARII (26), *duos* in *eadem* reperiri authographos *manu scriptos* Codices *Historiae Austriacae* (27); constat verò ex *altera*, faciente eodemmet KOLLARIO editore (28), *additionem* ab ipso factam *Hinderbachianae*, sive *Boeclerianae* editioni UNI tantum inniti ex duobus Codicibus. Accedit ad haec, quod *ambo* hi Codices sunt = LECTU DIFFICILLIMI *propter frequentes* LITURAS, quibus, *ut inter componendum fieri solet*, *inquinati*, *et conturbati sunt*: DISCREPANT *etiam iidem* NON MEDIOCRITER *a se invicem* =, veluti LAMBECHIIUS oculus Testis affirmat (29), ac veluti ex testimonio GENTILOTTI Editor ipse fatetur (30). Hinc sanioris *Critices* regulæ non suadent modò, sed persuadent, ut potius quam *sublestam* sequamur fidem *recentis* editionis, quæ prodiit in vulgus, dum celebris ferret

(24) Cit. Tom. II. 2 col. 112. ad col. 168.

(25) In epistola diei 18. Septembris 1669. ad Boeclerum, quam refert KOLLARIUS in Monit. II. ad = Boecleri in *Historiam Aeneas Silvii Austriacæ Aduotationes* = cod. Tom. II. col. 487., et seqq.

(26) Cit. *Epist. ad Lectorem* pag. incip. fuisse etc. ibi = *Lambecius ex-usum typis, et a Boeclero, ut videtur, submissum exemplum cum* UTROQUE MANU EXARATO LIBRO composuit =.

(27) Unus incipit = *Historiarum Scriptores, qui veraces sunt etc.* =, alter verò = *Federici Tertii Romanorum Imperatoris, qui fuit etc.* =, uti legitur in ead. *epist.* loc. cit. col. 484. in princ.

(28) Audi illum ita ajentem.

col. 111. (1) = In *editione* (*Hinderbachii* videlicet, sive *Schilleri*) DEERANT *integra novemdecim folia manuscripta cum dimidio, quæ extant in CODICE CÆSAREO I. a fol. 1. pag. 2. usque ad fol. 21. p. 1.* = De uno itaque tantum collato Codice loquitur, sive de uno tantum exemplo; de alio enim ne verbum quidem. Id porro sive ex negligentia Lambecii factum fuerit, qui aliud exemplum consulere prætermiserit, sive ex ejusdem calliditate acciderit, eo quod nulla ibi mentio de Concordato, sive de Causis occurrat, aliorum erit iudicium.

(29) Ead. *epist. ad Boeclerum* loc. cit. col. 484.

(30) *Epist. ad Lectorem* cit. pag. incip. fuisse.

veret *super causa Styrum* controversia, quae non parum ab *anti-*
quis editionibus differt, et auctoritati innixa est *unius* tantum ex
 duobus cacteroquin *simillimis*, et *obscuris* Codicibus, consule-
 re debeamus, et sequi *Responsiones* per CARDINALEM AENEAM
Martino Meyero datas, quae, et *sententiarum similitudine* con-
 stantes, et in *quacumque* editione sine ulla varietate *concordes*,
 omnem sibi vindicant fidem.

11. Binae sunt MEYERI litterae, in quibus suas adversus
 Curiam Romanam querelas effundit (31). Nullam in *primis* litte-
 ris mentionem DE CAUSIS habet (32); habet verò in *secundis*,
 in quibus de *Indulgentiis* etiam, deque iis conqueritur, quae ad
rem Beneficiariam pertinent hoc sub apparatu: = *frequentes af-*
feruntur de Romano Pontifice querelae, qui neque CONSTAN-
TIENSIS, neque BASILEENSIS DECRETA CONCILII custo-
dit, nec SE PACTIONIBUS ANTECESSORIS SUI teneri arbi-
tratur = (33). Quo in loco minime sane explicavit MEYERUS,
 quae *Capita* querelarum spectarent ad *Conciliaria decreta* violata,
 quaeque ad *Concordatum* infractum, atque perruptum. At quod
 MEYERUS explicare praetermisit, egregiè, ac disertè CARDI-
 NALIS AENEAS in sua *duplici Responsione* explicavit; is enim
 postquam *praefatus* fuerat, *non omnia* Basileensia decreta in *Con-*
cordatum transiisse, sed *ea tantum*, quae in illo fuerant *recepta*: =
Neque enim Romana Sedes ALIAS Constitutiones servare tene-
tur, quàm quae RECEPTAE videntur = (34), distinctè desi-
 gnat, ac notat querelarum *Capita*, ad *Concordatum* pertinentia,
 quae

(31) Alterae = ex *Hateffemburga*
Prid. Cal. Septembris 1457., alterae
 anterioris temporis.

(32) Hae litterae non habentur;
 verum id colligitur ex *responsione* iis-
 dem data a CARD. AENE. die 8.
Augusti A. 1457., in quibus licet sat-
 is fiat *quatuor* Capitibus querelarum
 a *Meyero* propositis, tamen ne ver-
 bum quidem occurrit de *Causis*. *Re-*
sponsio autem huiusmodi est *Epistola*
 369. cit. volum. = *Aeneae Silij Opera*
 omnia = pag. 836., et seqq.

(33) Hae alterae *Meyeri* litte-

rae referuntur a plurimis Germanis,
 exterisque Scriptoribus; eas refert
 etiam idem CARD. AENEAS in in-
 itio Libri = de *Moribus Germanorum*
etc. = sive in *Epist. Apologetica* cit.
 volumine = *Pii II. Pont. Max. Com-*
mentarii = pagg. 661. 662.

(34) Ita in *posteriori responsione*,
 seu in cit. *Epistola Apologetica* Par. II.
 loc. cit. pag. 671. C, et consonat
 alia *responsio* dici 8. *Augusti 1457.*,
 quae est cit. *Epist. 369.* loc. cit. pag.
 836., et seqq.

quae profectò ad *rem Beneficiariam* referuntur omnia, cujusmodi generis sunt *Electiones Praelatorum, Reservationes, Expectativae, Beneficiorum minorum Collationes*, et *Annatae* (35), ibique objectam violationem strenuè vindicandam aggreitur (36).

12. Transit deinde AENEAS ad peculiares SUPER CAUSIS, et super *Indulgentiis* querelas dissolvendas (37). Quemadmodum autem *Basileensia decreta* ad duo haec Capita pertinentia *recepta non fuerant in Concordia*, ita nullam, dum *de his lo-*

qui-

(35) Loco verborum, quae in memorato Codice leguntur, circa *Causas*, fortasse reponenda sunt verba circa *Annatas*; de his enim in *Concordato* actum fuisse nemo ambigit. ADD. Huic conjecturae maximum robur adiungitur ex documento *Concordatis* coeво, sive ex quibusdam litteris patentibus FRIDERICI III. sub dato *Vicennae* 17. Febr. A. 1448. ad FRIDERICUM Archiepiscopum Sals., quibus et notificat *Concordiam*, seu *Concordata* inter Joannem Card. S. Angeli per *Alemaniam* Legatum, vice, et nomine *Sedis Apostolicae*, ac *Nationem Germanicam* super *Provisionibus Beneficiorum*, *ANNATIS*, et aliis factam, et habitam, seu inita, et conclusa. Vides hic nullam DE CAUSIS fieri mentionem, sed *Causarum* loco *ANNATAS* poni; quae autem sequuntur verba = et aliis = recte sunt intelligenda de aliis in *Concordato* contentis ad *rem Beneficiariam*, et ad *medios fructus*, qui etiam *Annatarum* nomine veniunt, quoquo modo pertinentibus. Praestantissimum hoc monumentum nunc primum, in lucem protulit CHRISTOPH. KOCH in recentissimo eius Opere *Syllog. Documen. n. XLV. (1)* pag. 212.

(36) Accipe ex Eiusdem verbis, uti querelas has omnes super *Concor-*

datis constituat. Ait enim quoad *Electiones*, = Sed pergis ulterius, et *CONCORDIAE formulam* arripient *DECRETUM SUPER ELECTIONIBUS IN BASILEA promulgatum tamquam RECEPTUM esse in CONVENTIONIBUS* videatur *INFRINGI*, REIICIQUE *contentis* (loc. cit. pag. 672.) ; quoad *Expectativas*, = De *gratiis EXPECTATIVIS* conquereris etc. A si *conventa* legeris etc. = (pag. 686.) ; quoad *Reservationes*, = Nunc de *RESERVATIONIBUS CARDINALIUM* dicendum occurrit etc. Sed illud fortasse te movet, quod *MONASTERIA* quoque *reservari* videntur, quod est *PACTIONIBUS* adversum = (pag. 683.) ; quoad *Beneficia minora* ; = Illud autem constat, neque *NICOLAO* quondam, nec hodie *CALISTO PLUS AURI* ob commissas *Eccllesias* datum esse, quam ipsa *CONVENTA* permittunt = (pag. 684.) ; tandem quoad *Annatas*, = Illud sinemus intactum, quod ad exigendos *Beneficiorum*, quae *ROMAE* conferuntur, *medios fructus*, si ve, ut ajunt, *Annatas*, nullam *permitteri* *Creditoribus* *moram* accusas ; quod tamen *CONVENTA* ipsa *deponant* = (pag. 687.)

(37) Pag. 683. C., et pag. 686. B.

quitur, habet *de Concordato* mentionem: imò DE CAUSIS agens, excitat Nationis studium, et illam hortatur, ut se ad Sanctam Sedem convertat, ab Eaque *novam quandam Constitutionem* exposcat *aequitate*, ac benignitate plenam, ubi tamen certò constet, *quid perperam, quid indignè agi* ab Apostolica Sede; his denique verbis suam Responsionem absolvens: = TUA Natio, si moderatione uti velit, operam in primis dabit, ne *Majora Judicia Primae Sedis contemnantur*, EXINDE MINORIBUS AEQUA CONSTITUI POSTULARE: si *quid PERPERAM, si quid INDIGNE agitur*, EMENDARI CURABIT=(38): quae sanè *aequae Constitutionis* postulatio nec Cardinalis animò obversata unquam fuisset, nec ab Eo fuisset unquam Nationi ad amplectendum proposita, si *Decretum de Causis* contineri quodammodo in CONCORDATO credidisset.

13. Ad confirmandum autem locupletissimum CARD. AENEAE testimonium, et ad Germanorum *quorundam* (39) retundendam audaciam, atque inconstantiam, qui quam prius Cardinalis auctoritatem in *explicando Concordato* magnificè extulerant, eo quod *eidem interfuerit*, eam postea detrahendam putant, perinde ac si AENEAS auctus *Cardinalatus honore* de priori sententia decesserit; ad hujusmodi, inquit, calumnia vindicandas illud praestat animadvertere, quod cum *Cardinalis sententia* mirificè conveniunt *Imperii Principum Consilarii*. Ipsi enim *novam reformationem* A. 1563. PIUM IV. postulantes, nulla *Concordati* mentione injecta, illud tantum a Pontifice petierunt, = *ne Causae, nisi in TERTIA instantia, Romam devolverentur*=(40); quodque cum eadem Cardinalis sententia conveniunt *Nationis etiam Comitibus, Constantinum, et Norimbergense* AA. 1479., et

1522.:

(38) Pag. 686. B.

(39) Primus fortassè omnium fuit LUTHERUS, quem citat, sequiturque ejusdem assecla JAC. FRID. GEORGIUS in nefario illo Opere, quo passim abusi sunt recentiores Scriptores, cui titulus = *Gravamina adversus Sedem Romanam, totamque Ecclesiasticum ordinem etc.* = Francofur. et Lipsi. pagg. 249. 251. nec non HERMANNUS VAN-DER

HARDT in Opere = *Magnum Occumenicum Constantiense Concilium* = Tom. I. Par. IV. pag. 181. vers. verum, et ex recentioribus JO. THIERY §§. 11. et 16. pagg. 187-197. AD D. CHRISTOPH. KOCH. in cit. *Histor. Sanct. Pragm.* Cap. II. §. 20 pag. 39, et Syllog. Document. n. XIV. (3) pag. 212.

(40) Vid. RAYNAEDUM ad A. 1563. n. 43. vers. ad primum.

1522. : in his enim, denuò refficitis *Meyerianis* querelis, eas tantum querelas Germanica Natio fulciendas *Concordato* putavit, quae ad rem *Beneficiariam* pertinerent (41).

14. Illudque etiam est animadversione dignissimum, quod JACOBUS WIMPHELINGIUS, *Meyero* vita functo, respondens *Epistolae Apologeticae* CARDINALIS AENEAË, in sua hac Responsione, quae, Natione ipsa probante, prodiit in lucem A. 1515., nihil omninò *hac super re* sibi reponendum esse authumaverit, intactamque prorsus reliquerit adhibitam a CARDINALI AENEA distinctionem inter querelas SUPER CAUSIS, et *Indulgentiis*, et inter querelas *super re Beneficiaria* versantes. Imò ne ausus est quidem aut clausulam *In aliis etc.*, aut alteram *Concordati* partem objicere, ut omnibus persuaderet, *Concordato* adversari *indistinctam* illam Causarum, et *civiliū* praesertim, ad quas tantum ipsius querelae referuntur, ad *Romana Tribunalia avocationem* (42). Quin in scripto = *Avisamenta ad Caesaris Majestatem* =, quod mandato Caesaris, aut Imperii Ordinum WIMPHELINGIUM elucobrasse ferunt (43), haec affirmare non dubitavit, = ET AUDITORES ROTAE JUXTA ILLA (*Concordata*) HUC USQUE FERUNTUR JUDICASSE = (44). Tantum abest, ut vel ipse, vel Natio, cujus imperio scribebat,

cre-

(41) In *Confluentinis* Comitibus, quae quatuordecim priora Gravamina afferuntur in medium circa rem *Beneficiariam*, et *Annatas*, ea velut totidem *Concordati* violationes praedicantur: caetera verò, inter quae n. 17. *avocatio Causarum* locum habet, perinde obijciuntur, ac si Pontifices decessissent = *Statutis*, et *Consuetudinibus Ecclesiarum* =, ut apud LEIBNITIUM in *Cod. Jur. Gen. Diplom. Par. I.* pag. 439. et seqq. in *Norimbergensibus* autem IX. X. XI., et XII. Gravamen circa *Causas* constituitur, fundaturque IN JURIS RATIONE, = ut distincti sint *Jurisdictionum limites*, et ut quilibet *Ordinarius* suis sit finibus contentus, alterumque in excrcenda

Jurisdictione non perturbet =, ut apud GOLDASTUM *Constit. Imperial.* Tom. I. pag. 456., et seqq.

(42) WIMPHELINGII *Replicas* = de *Germaniae Nationis*, et *Imperii* Gravaminibus contra *Sedem*, et *Curiā Romanam* adversus *Aeneam Silvium* = adjunctas deprehendens *Politiciis Imperialibus GOLDASTI* Par. XXIII. n. IV. pag. 1035., et seqq., ut et FRIEHERI Tom. II. *Rer. Germanicar.* pag. 381., et seqq.

(43) SIC TENZELIUM secutus putat JO. GEORGIUS loc. cit. Cap. VII. §. 9. vers. *sub finem*. pag. 293.

(44) Apud eundem GEORGIUM loc. cit. pag. 290., et apud FRIEHERUM cit. To. II. pagg. 375. 376.

crederet, Decretum Basileense *de Causis* in CONCORDATO comprehendí.

15. Quocirca minimè mirum esse debet, quod hanc *Concordati* DE RE BENEFICIARIA *interpretationem* secuti sint non modo *Nostrates Scriptores*, verùm etiam *Exteri*, et *Germani* ipsi. Inter *Nostrates* quidem recensendi sunt LAERTIUS, et FLAVIUS CHERUBINUS, qui in suo *Bullario* referri clausulam illam putarunt oportere ad *postremam* EUGENII IV. Constitutionem, quae incipit = *Inter caetera* = (45), quaeque *Collationes Ecclesiarum, et Beneficiorum* unice comprehendit. Inter *Exteros* verò locum habet ANDREAS DUDVALLIUS Sorbonae Doctor, et Universitatis Parisiensis Antecessor, qui sine ulla ambage professus est, *Acta Basileensis Concilii, = demptis BENEFICIORUM Pragmaticis, recisa, damnataque in Ecclesia SEMPER fuisse* = (46). Inter *Germanicos* tandem referendus est GREGORIUS ZALLWEIN, cujus haec sunt verba = *Etsi per Concordata Germaniae quamplurimis controversiis COLLATIONES BENEFICIORUM spectantibus fuerit controventum, nihilominus CAETERA GRAVAMINA, ex. gr. ea, quae Germani CONTRA AVOCATIONES CAUSARUM, FREQUENTES APPELLATIONES AD CURIAM ROMANAM afferebant, in SUO permanserunt VIGORE, rescruerunt, et majori feroore urgebantur* = (47).

16. QUINTO. Res in idem recideret, etiamsi uno temporis momento *fingeretur*, clausula illa = IN ALIIS = comprehensum fuisse Decretum *de Causis*. Nam quemadmodum *clausula* haec erat certae temporis definitioni alligata, scilicet, *usque*

(45) Vid. = *Magnum Bullar. Romanum etc.* = Laertii Cherubini Lugduni A. 1692. Tom. I. pag. 374. in Constit. Nicolai V. *Ad Sacram*, ibique Notam marginalem ad §. In aliis, quae sic habet = *Approbans Constitutionem Eugenii IV., quae est ultima, ut supra* = . Vid. etiam = *Flavii Cherubini Romani etc. Compendium Bullarii etc., Ex Typographia Cam. Apost. 1623.* = Tom. I. pag. 62. ad = *Constit. I. Ad Sacram* =, ubi §. 5. (*In aliis*) haec ad-

notantur, = *Constitutionem ultimam Eugenii IV. hanc immediate praecedentem comprobat* = .

(46) In Opere = *De Suprema Pontificis Potestate* = . Vide ANT. A TORRE in = *Expostulat. cum Reichampio* 2 Cap. I. §. 3. vers. *Nonne vides*. pag. 34.

(47) In Opere, cui titulus = *Principia Juris Ecclesiastici universalis, et particularis Germaniae. Augustae Vind. et Osniponti 1763.* = Tom. III. Qu. II. Cap. II. §. 3. pag. 277.

que ad tempus futuri Concilii = . ita dubio procul cessasset suspensio illa, quam huiusmodi clausula induxisset, penitusque evanisset confirmatio EUGENII, et NICOLAI, propter Concilium Lateranense A. 1512., ad quod Germani vocati sunt (48), et magis propter CONCILIUM TRIDENTINUM, a PAULO III. intra fines Germaniae juxta Nationis vota (49) convocatum, petente CAROLO V. IMPERATORE (50), cui tam Episcopi Germanici, quàm Oratores Imperatoris, et Principum interfuissent (51); quae erat altera conditio, in Pontificum confirmatione primum, et deinde in ipsis Concordatis adhibita.

17. Id argumenti genus talem vim habet, ac tantam, ut licet nonnulli ex Germanicis Scriptoribus summa ingeniorum contentione evadere illud adnisi fuerint, hactenus tamen nequiverint, nequeantque imposterum idem evertere. Et saepe nil aliud ad-

SUS

(48) Vide Bullam JULII II., quae incip. = *Sacrosanctae Ecclesiae* = diei 18. Julii 1511., quae = Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Monasteriorum Abbatibus, et Praelatis, omnibusque ALIIS Ecclesiasticis, vel Saecularibus, etiam Regibus, et Principibus, ceterisque Personis, quae de Jure, et Consuetudine in Congregationibus GENERALIUM Conciliorum solent intervenire (mandat), ut ad ipsum Concilium Lateran. accedere, et usque ad Concilii conclusionem, et dissolutionem in dicta Urbe morari debeant = in cit. Bullar. Rom. Tom. III. Par. III. Constit. 33. §. 19. pag. 329. Vide etiam Summarium ejusdem, Concilii apud LABBEUM T. XIX. col. 655. B., ubi lectum refertur in Tertia Sessione = *Mandatum Sereniss. Imp. Maximiliani per D. Thomam Thaedram Concilii Secretarium in personam Reverendi Episcopi Gurcenis sub data prima Septembris 1512.* = omni cum potestate = ad revocandum, annullandum, irritandum, et penitus delendum omnia,

et singula ea, quae per Ecclesiam Gallicanam in Civitate Turonis, eodem anno superiore fuerunt acta, conclusa, et deliberata =; ut refert DALLAM loc. cit. pag. 276. col. 2.

(49) Ut advertit ipse PAULUS SARPI iniquens = *Desiderando* (Pontifex) questo più da Prelati, e Principi di Germania, PER CAUSA DE' QUALI IL CONCILIO E' INTIMATO NELLA CITTA' DESIDERATA DA LORO = cit. Istoria del Concilio Tridentino 2 Lib. I. n. 67. vers. Con tutto ciò in fine, et fatetur ANONYMUS in cit. Opusc. de Legatis etc. Cap. III. §. 29. pag. 59.

(50) Id testatur PALLAVICINIUS in cit. Historia hujus Concilii Lib. III. Cap. V. num. 2., et integris Cap. VII., et XII., nec non P. SARPI cit. Lib. I. num. 54. vers. Ma l'imperatore; Lib. II. num. 28. vers. L'imperatore.

(51) Consule Indicem Legatorum, ac Patrum, qui ad Concilium Tridentinum convenerunt in fine ejusdem Concilii.

ius illud reponunt, quam cavillationes quasdam allatas primum ab infensissimo Auctore P. HEDDERICHIO, ac partim repetitas a JOANNE THIERY, et a *Scriptore Anonymo* = *De Legatis*, et *Nuntiis Pontificum* = . Cavillatio quidem est affirmare, = *Concessionem EUGENII circa Decreta Basileensia eatenus se referre ad aliam ejusdem promissionem circa Concilium generale intra decem Menses* (a die 5. Februarii A. 1447. computandos) *celebrandum* . Jam verò *Concilium hoc nunquam exiit, adeoque confirmatio Decretorum Basileensium Germaniae facta nullum terminum ad quem vidit, per consequens reddita est perpetua* = (52).

18. EUGENIUS enim in sua Constitutione *AD EA Nomis Februarii* data A. 1447. , quae agit de *celebratione Concilii* (53), nunquam Se profectò adstrinxit *Generali Concilio* = *intra decem Menses* = convocando, et cogendo; quod *tentare* quidem poterat, certò autem obtinere non item, ob asperitiorum temporum difficultatem, et praecipuè ob *diversam* aliorum Regum, vel Principum sententiam, ut legitur in *Proemio* ejusdem Constitutionis. Hinc si alii Reges, et Principes = *per Vos fuerint opportuna cum instantia REQUISITI, CONTENDAMUS*, inquit, *apud Reges, et Principes Christianos CURAM, et DILIGENTIAM adhibere fideliter, ut ad votum vestrum trahi valeant, et conduci, ita quod in uno ex quinque (Germaniae) Locis* (54) *consentiant Generale Concilium convocari, quod infra*

P 2

decem

(52) Ita HEDDERICIUS in cit. *Tract. de Appellationibus* §.42. pag. 214., THIERY §.15. pagg. 293. 294., et ANONYMUS = *De Legatis etc.* = Cap. III. §.26. vers. *Quamvis*. pagg. 52. 53. ADD. Simili fere modo argumentatur CHRIST. KOCH in cit. *Sylloge document.* pag. 181. a., qui ex pactis, ut ille inquit, hujus Concilii celebratione per Pontificem omissa evenisse ait, ut Germani = *de nova* *Sautione Pragmatica tollenda, restringendisque denno Pontificis Juribus*, quae *pactione Vindobonensi nitentur*, A. 1457. *consilia* = inie-

runt. Ita *Auctor* conjectavit quorundam sequens sententiam Germanorum, qui *ob conditionem non adimpletam Concordati vim omnem evanuisse* contendunt. Sed *eodem responsione* isthaec etiam cavillatio cum *Auctoris* argumentatione refellitur.

(53) Refertur haec *Tom. I. Concordat. Nation. German.* num. IV. pag. 138., et seqq. ADD. Refertur etiam a KOCH in *Syllog. docum.* num. VI. pagg. 181. 182.

(54) = *Videlicet, Constantiae, Argentinae, Moguntiae, Wormatiae, Treviris* =, ut in §.1. cit. *To. I. pag. 139.*

decem Menses a die dato praesentium computandos, intendimus experiri = (55). Huic verò tam dilucidæ animi Sui significationi illud quoque addidit, quod nisi Principes suum consensum praestitissent, is Concilium aliò convocasset, = *tam ut Vobis rem gratam faciamus, quam ut Ecclesiae necessitatibus succurratur* = (56).

19. Mox eòdem die EUGENIUS per alteram Constitutionem = *Ad Tranquillitatem* = confirmavit *acceptationem Decretorum Basileensium* (57). Sed quoniam convocatio Concilii *intra decem menses* curanda, adhibitis frustra diligentis, obtineri fortè nequivisset; idcirco in ea nullam *temporis* mentionem fecit *pro celebratione Concilii*, sed *duobus* tantummodò voluit confirmationem Suam limitibus circumscriptam, = *donec*, scilicet, *per LEGATUM concordatum fuerit, vel per CONCILIUM, quod ad praedictorum Regis, Praelatorum, et Principum exhortationem CONVOCARE PROPONIMUS, aliter fuerit ordinatum* = (58).

20. Vix paucis a duabus hisce Constitutionibus elapsis diebus, EUGENIUS obiit [*], ei que successit NICOLAUS V., qui, loco habendi Concilii, *cum consensu Nationis* (59) iniiit cum ea DE CONCORDIA Tractatum, et ad exitum perduxit die 17. Februarii 1448. (60) ea pactione, ut *In aliis*, quae per EUGENIUM

(55) §.3. dict. pag.139.

(56) §.3. pag.140.

(57) Sequitur haec in eodem, Tom.I. num.V. pag.142., et seqq. ADD. KOCH loc. cit. num. VII. pag.183., et seqq.

(58) §.4. pagg.145. 146.

[*] ADD. Constitutiones ab EUGENIO datae fuerunt die V., et VII. Februarii: exhibitionem Obedientiae die VIII. Februarii factam esse ex AENEAE ad Caesarem Relatione colligimus, in qua affirmat *sextadecima* post solemnitate hanc die, videlicet XXIV. ejusdem mensis obiisse EUGENIUM Vid. KOCH in *Hist. Sanction. Pragmat.* Cap.I. §.13. cum

not. x. pag.31., et §.14. pag.32.

(59) AENEAE SILVII Litterae ad Joannem Campesium significantes aegritudinem animi abortam ex dilato adventu Legati Romani ob *ineundam Concordiam* leguntur apud VAN-DER HARDT cit. Tom.I. Par.IV. pag.178.

(60) Extat Tom.I. Collect. Horvician. num.II. pag.161., et seqq. ADD. KOCH loc. cit. num. XIII. et XIV. a pag. 201. ad p. 235., ubi pag.210. (1), animadvertit errorem quorundam, qui decepti Bulla Nicolai V. data XIV. Kal. Aprilis A. 1447., qua Concordata confirmantur, Concordata ipsa referunt ad A. 1447. Sed perperam: N-

NIUM concessa usque ad tempus futuri Concilii, et per eundem NICOLAUM confirmata fuerant, *nihil ista vice esset immutatum* (61). Quae quidem pactio inita post lapsum decem mensium, ad curandam convocationem Concilii designatorum, satis evincit, quàm a vero aliena sit *inductio*, *confirmationem Eugenianam*, non convocato intra decem menses Concilio, evasisse perpetuam; quoniam si a *Contrahentibus* pro perpetua habitata fuisset, utique non convenissent, ut *nihil ista vice esset immutatum* IN ALIIS ab EUGENIO concessis usque ad tempus futuri Concilii [*].

21. *Dilatio* igitur Concilii efficere ad summum poterat, ut *confirmatio* Decretorum Basilcensium, quae aliàs, habito citius Concilio, expirasset, *protraheretur*, quousque haberetur Concilium; sed efficere nunquam potuit, ut *perpetua* evaderet. Hinc si confirmatio huiusmodi non vidit terminum ad quem sub EUGENIO, et NICOLAO, vidit sane sub JULIO II., et LEONE X., qui *Latranense* Concilium; et sub PAULO III., JULIO III., et PIO IV., qui *Concilium Tridentinum* habuerunt; proindeque in alterutrius Concilii convocatione certo certius *expiravit*.

22. Falsa verò evidenter est alia cavillatio, qua abutitur HEDDERICHIIUS; in *Concordato* scilicet stipulato die 17. Februarii 1448., elapsis jam mensibus decem, fuisse *confirmationem Eugenianam = simpliciter salvatam, non adjecto tempore usque ad futurum Concilium =* (62). Etenim si in *Concordato* post allata superius verba = *In aliis autem, quae per EUGENIUM USQUE AD TEMPUS FUTURI CONCILII concessa fuerant =*, addiderunt *Contrahentes, = nihil ista vice extitis immutatum =*, haec verba, quibus Ipsi se retulerunt ad *confirmationem Eugenianam*, duraturam usque ad tempus futuri Concilii,

eolans enim secutus est morem Romanae Curiae servari solitum in Bullis, juxta quem cum annus incipiat die XXV. Martii, currebat adhuc annus 1447., cum *Concordata* inita fuere mense Februario A. 1448.

(61) *Concord. N. G. I. loc. cit. pagg. 173., et 174.*

[*] ADD. Multoque minus Archiepiscopi MOGUNTINUS, TRE-

VIRENSIS, et COLONIENSIS alique Episcopi, elapsis jam ab inito *Concordato* non modo decem mensibus, sed annis *Concordata* ipsa edidissent, prout Eos fecisse narrat, comprobaturque documentis idem, CHRISTOPH KOCH in cit. *Historia etc. Cap. II. §. 22. pag. 42. et seqq.*

(62) *Cit. Tract. §. 42. pag. 25.*

cilii, dilucidè praeferunt eandem temporis adjectionem; perinde ac si dictum denuò fuisset, = nihil extitit immutatum USQUE AD TEMPUS FUTURI CONCILII =; itaut veluti confirmatio cessavisset, si CONCILIUM convocatum esset ante Concordatum, ita cessare debuisset in posterum, si inito, et absoluto Concordato, CONCILIUM convocaretur.

23. At hujusmodi Auctor de constantia nihil sollicitus, a Concordato discedens pedem refert denuò ad confirmationem Eugenianam, atque ita argumentatur: = Jam verò (in Concessione Eugenii IV.) Decreta Basilcensia NON SIMPLICITER usque ad existentiam generalis Concilii confirmabantur, sed potius EOUSQUE, DONEC in Concilio generali DECRETA haec, Germaniae specialiter concessa, ITERUM FUERINT ABROGATA: quis verò inquam audiuit, IN CONCILIO TRIDENTINO DE DECRETIS Germaniae specialiter concessis RURSUS ABROGANDIS actum fuisse? quapropter nil aliud concludi potest, quam Decreta Basilcensia ETIAM POST TRIDENTINUM Germaniae confirmata MANERE = (63).

24. Haec ultima sanè cavillatio est caeteris quoque deterior. Nam sive animum adjiciamus ad formulam, qua usus est EUGENIUS, sive alteram formulam respiciamus subinde in Concordatis adhibitam, ex neutra illarum consequitur id, quod hujusmodi Auctor conficere se posse arbitratur, ad cessationem scilicet confirmationis inducendam opus fuisse explicita Basilcensium Decretorum derogatione. Nam si ad EUGENII formulam attendas, durare confirmatio debebat, = donec per CONCILIUM fuerit ALITER ordinatum =; si verò ad formulam Concordati respicias, easane durabat = USQUE AD TEMPUS FUTURI CONCILII =. Defendimus Nos quidem, habendam rationem esse formulae per Concordatum adhibitae, quippe quia posteriori, ac solenni Pacto in illam Contrahentes convenerunt; adeout confirmatio in Concordato expressa simpliciter = USQUE AD TEMPUS FUTURI CONCILII =, evanescere debuerit, statimac Lateranense, et Tridentinum Concilium convocata fuere. Sed res in idem recidit, etiamsi formulae ab EUGENIO adhibitae rationem habere vellemus. Nam haec minime postulat, ut Decreta

(63) Cit. §. 42. pag. 224; idemque ferè repetit THIERY §. 21. n. 3. pagg 214, 216.

ereta Basileensia *specialiter*, et *nominatim* abrogentur, sed postulat tantum, ut per *Concilium* ALITER fuerit ordinatum.

25. Quod autem HEDDERICHIO inauditum videtur esse, = in *Concilio Tridentino actum fuisse de Decretis Germaniae specialiter concessis*, RURSUS ABROGANDIS =, id extra omnem dubitationis aleam est positum apud eos, quos *rerum Historia* non latet. *Concilium* enim praeceperant *Nationis Querelae*, Decretis Basileensibus etiam *consentaneae*, praesertim super iis, quae spectant *ad Causas*; sive quia illae ROMAM deferrentur in *prima* Instantia, sive quia per *Exemptiones Ordinariis* auferrentur, sive quia *Appellationes* darentur *omniq. medio*, sive quia Commissiones *denegarentur*, sive quia demum a *Judicibus Conservatoribus*, et a Sancta Sede *Delegatis Ecclesiasticae Causae a profanis* minime secernerentur: Querelae, inquam, quae *post Concordatum* habuerunt originem a MARTINO MEYERO per A. 1457. (64), quaeque modò *conjunctim*, modò *divisim* renovatae saepius fuerunt nedum a *Principum Consiliariis*, et in Comitibus *Confluentinis*, et *Norimbergensibus*, ut paulò ante diximus [§. 13.], verum etiam per A. 1518. in Comitibus *Augustanis*, et per A. 1521. in Comitibus *Wormatiensibus* (65).

26. Constat porro, FERDINANDUM IMPERATOREM, qui CAROLO V. successit, per *Legatos suos* exhibendas curasse *Pontificis Legatis* hujusmodi *Querelas in unum Volumen* collectas, ut *Concilium* jam convocati *judicio*, ac *deliberationi* subicerentur (66). Quamvis autem *Legati Pontificis* in id incubissent, ut per *Litteras*, et opera MUGLITII *Archiepiscopi Pragensis* a proposito Imperatorem dimoverent, nihilominus cum tam Imperator (67), quàm etiam Pontifex (68) *arbitrio Legatorum*, et

Con-

(64) Duabus litteris ad *Card. Aeneam* datis, de quibus *superius* facta est mentio.

(65) Hanc Querelarum *renovationem*, importunè tamen, et malignè, memorat HEDDERICHUS in cit. = *Tractat. de Appellationibus* = §. 45. pag. 232., et seqq., THIERY §§. 15. et seqq. pagg. 293., et seqq., nec non ANONYMUS = *De Legatis etc.* = §§. 27. et seqq., pagg. 54. cum seqq.,

et JAC. ABEL = *Disquisit. de Jure, et officio etc.* = Sect. IV. §. 78. et seqq. eandem repetit. Elector MOGUNTII in epist. ad Pontificem scripta §. *Quamvis* vers. *His non obstantibus*, et seqq.

(66) Vid. PALLAVICINIUM cit. Lib. III. Cap. V. n. 2.

(67) Idem PALLAVICINIUS loc. cit.

(68) Idem Lib. IX. Cap. X. n. 6.

Concilii permisissent proponendi *Querelas*, et super iis consulendi, certum est, hujusmodi *Querelas* fuisse in *Concilio* propositas, et ad trutinam revocatas; veluti luculenter *Concilii* ipsius *Sanctiones* indignant summa cum sapientia, ac justitia latae, et ad genera *Querelarum accommodatae* (69), itaut qui *secus* rem actam harrat, nullo modo possit *falsitatis*, et *mendacii* notam effugere; et qui audent accusare PATRES, perinde ac si *aliqua* reliquerint = *intacta, quae cum antiqua, et puriori Disciplina non satis conveniunt* = (70), merito de *calumnia* postulentur.

27. Jam verò cum *Sanctiones* hujusmodi quoad *complura Capita*, et praecipuè QUOAD CAUSAS, de quibus nunc agitur, *diversae* omnino fuerint ab illis, quae in *Basileensi Concilio* prodierunt, veluti mox videbimus, cum Decretorum utriusque Concilii *comparatio* a Nobis instituetur; sic dubium nemini debet esse, quin per *diversam* hanc CONCILII TRIDENTINI *Sanctionem cessaverit protinus*, et *ipso facto* EUGENIANA CONFIRMATIO, utpote quae durare non debebat, nisi = *donec per Concilium fuerit ALITER ordinatum* =. Datà vero operà TRIDENTINI PATRES abstinerunt a *Decretis Basileensibus nominandis*, non quod illa ignorarent, aut illorum rationem nullam habuerint; sed quod illa *indigna* prorsus putarunt, quae *nominarentur* exemplum in eo secuti tùm APOSTOLICÆ SEDIS, tùm NATIONIS, quae in *Concordatis* Decreta haec nunquam nominarunt, utpotè quae a *Concilio* prodierant in *Schisma* prolapsa, itaut jure, ac merito ille in *reprehensionem* inciderit, qui semel eorum auctoritate uti se posse in eodem *Concilio* putavit; quemadmodum ab *Historicis* memoriae proditum est (71), et idem refert P. HEDDERICHUS, Auctor sanè Apostolicae Sedi inter omnes infensissimus (72).

28. Omnibus hisce *Sanctionibus* Tridentinis accessit etiam *Nationis acceptatio*, facta ab Imperii Oratoribus *per publicum instrum-*

(69) Quemadmodum fassi sunt ipsi Germanici Scriptores, inter quos NELLER §.17. pag.310., P.HEDDERICH in Dis. = de *Appellationibus* = §.46. pag. 236., et THIERY §§.11.22.33. pag.314., et seqq.

(70) Sic efflunt ANONYMUS

= De *Legatis etc.* = Cap.III. §.19. vers. *Agnoverant* pag.59

(71) PALLAVICINIUS Lib. XVIII. Cap.IV. n.20.

(72) In Dis. = ad *Concordat. German.* = Par.I. §.V. ** pag.156.

strumentum, eaque prorsus libera, et absque ullo nexu *reservationis* (73), et praesertim *quoad Causas* (74); itaut desiderandus non sit *Nationis consensus*, qui caeteroquin minimè erat *necessarius*, cum ex inita conventione illud taurum satis esset ad *temporarium Indultum* è medio tollendum, ut *per Concilium* fuisset *ALITER* ordinatum.

29. Haec *cessatio* acceptationis, et confirmationis Decretorum Basileensium praesertim *quoad Causas*, inducta tum a *Concordato*, tum a *Tridentino Concilio* adeo certa, atque explorata fuit penes universam Nationem, ut ab illis temporibus ad Nostram usque Aetatem commemoraverit *numquam* nec hujusmodi *Decreta*, nec *Instrumentum acceptationis*, nec *Confirmationes Pontificias*; tametsi eadem Natio neque *paucas*, neque *infrequentes* quoad *Causas* ipsas tam *ante*, quam *post CONCILIUM TRIDENTINUM Querelas* effuderit. Quodque animadversione dignum est, *contra* Basileensium Decretorum Sanctionem tam ante Concilium Tridentinum, quam illo absoluto ROMANAE Causae etiam *minores* delatae, et a Tribunalibus S. Sedis definitae fuerunt juxta Canonicas Sanctiones, *scientibus*, *prostantibusque* Imperatore, Principibus

Q

(73) PALLAVICINIUS Lib. XXIV. Cap. 8. n. 15., cui consonat JO. FRIDKARG, qui fuit a Consiliis Maximiliani Henrici Electoris Coloniensis, in Libello inscripto = *Pax Religiosa etc.* = recuso *Punctis* 1778., ubi § 708. nedum testatur de generali per Germaniam receptione Concilii, *urgente* CAROLO V. Imp., verum etiam de peculiari hujus Concilii receptione in Provinciis *haereditariis Austriae Domus*, necnon in *Archidioecesibus* Coloniens., et Salisburgens., atque in *Dioecesibus* Augustana, et Bambergens. per Concilia AA. 1567., 1569. et 1687. Idipsum *generatim* affirmat etiam P. HEDDERICHUS in = *Elem. Jur. Canon.* = Par. I. §. 108., colligiturque ex eisdemmet *Actis Cleri Gallicani* AA. 1579., 1582., 1585.,

1598., et 1605. testantis de receptione Tridentinorum Canonum *tum circa Dogmata*, tum *circa Disciplinam*, sive *morum reformationem* per totum *Catholicum Orbem*; quae Acta referuntur in *Proemio* recentissimi *Opusculi*, cui Titulus = *Il diritto delle Romane Appellazioni, vindicato dalle ingiurie di Edmoudo Richer*, Roma 1785. = pag. XL. ad *refutandam* Schismaticam RICHERII sententiam agentis = *Synodus Tridentina non est universalis ratione Politicorum* =, hoc est, *quoad Capita Reformationis*.

(74) Ut fateatur Elector MOGUNTIAE in *epist. ad Pontif.* §. *Quamvis* vers. *Etiam*; de Archidioecesi autem Salisburgensi constat etiam ex Concilio A. 1569. Const. II. Cap. 1., et 2. apud DALHAM pagg. 305. 366.

bus (75), ipsisque Germaniae *Metropolitanis*, atque *Episcopis* (76).

30. Vestrae igitur istius *Nationis Facta*, quae utpotè Vobis apprimè nota singillatim referre praetermittimus, hanc ipsam veritatem patefaciunt; idemque prorsus commonstrant Vestrorum etiam *Scriptorum* magis Nobis infensorum *Testimonia*. Accipite ea, quae scripsit BARTHEL, *Germanicus Auctor* egregius,

(75) Cit. = *Avissamenta ad Caesarem Majestatem* = sub Annum 1510. §. 1., et LEOPOLDUS CAESAR in litteris relatis a GEORG. SIGISM. LAKICS in *Praelect. Canon. de legit. Episcoporum. instit.* ac destit. ratione, ibi = *Regnum nostrum in eo privilegium esse constat, ne ullus extra hoc Regnum ad Judicia auctoritate Litterarum Apostolicarum, NISI quum Causae aliquae per Appellationem legitime furrint ad Sedem Apostolicam devolntae, attrahatur* = . Quin ipse JOSEPHUS II. in = *Pro-Memoria* = ejus nomine dat. A. 1786. a CARD. HERZAN, uti *Nationis Protectore*, occasione controversiae ortae super *Visitatione Monasterii S. Maximini prope Treverim* declarat, = *Esse lontanissima S. M. D' IMPEDIRE IL CORSO LEGALE ALLE CAUSE, DI CUI LA SENTENZA FINALE APPARTIENE ALLA S. SEDE* = . Id ipsum de *causa Styrum* declaravit ELECTOR PALATINUS in *Litteris scriptis CLEMENTI XIII. die 12. Maii, et 11. Augusti 1764.*

(76) Hos inter speciali mentione dignus est Archiepiscopus, et Elector MOGUNTINUS in alijs litteris Pontifici scriptis in eadem *Causa Styrum* die 16. Julij 1764., ibi = *Quotidie ME SCIENTE, ac VOLENTE Moguntinae Appellationes*

ad TRIBUNALIA URBIS devolvuntur, HOC IPSO TEMPORE COMPLURES Ibi pendunt, ac tractantur Et contestor, non tantum HUIUS Appellationi Spirensi a me tunc deferendum esse, quando evacuata fuit in Partibus prima Instantia, quae citò finiri poterit; sed modis insuper viribusque omnibus a me curandum, ne PARS ROMAM APPELLATA IBI ET COMPAREAT, ET JUDICATIS TRIBUNALIUM CURIAE ROMANAE PLENISSIME PAREAT = . Sit instar omnium testimonium Protestantis BOEHMERI in Opere = *Jus univ. Cath. et Protest.* = , ubi Tit. de Officio Vicarii §. 6. distinctis Ecclesiasticis a Saecularibus Curijs, haec habet. = *In Curijs ECCLESIASTICIS Processus peraguntur LATINO sermone, QUOD ab eis patet RECURSUS ad CURIAM ROMANAM; adeoque ACTA PRIMAE Instantiae ita instrui debent, ut ea INTELLIGI QUEANT; aut in SAECULARIBUS Curijs idioma GERMANICO omnia decernuntur, et proponuntur; ab ILLIS appellari potest ad Metropolitanos, et IPSUM PONTIFICEM, vel EJUS NUNCIOS; non verò ab his, a quibus potius appellandum ad Supremae Imperii Tribunalia etc.* = . Id ipsum, confirmat Tit. de Officio Legat. §. 16.

gius, magnique apud Vos nominis, agens de clausula IN ALIIS, = *Haec inter concessa, et adpromissa, inquit ille, equidem NON-NULLA erant, quae MOX omnem suum effectum consecuta. HODIE nullum amplius effectum juridicum habent, mereque ad ILLUSTRATIONEM hujus materiae subserviunt; qualia sunt I. QUOD DECRETA BASILENSIA PER ALBERTUM II. Romanorum Regem IN GERMANIA INTRODUCTA SUO IN VIGORE PERMANERE DEBEANT, USQUE DUM VEL CUM LEGATO PONTIFICIO ... CONCORDATUM, VEL IN FUTURO CONCILIO ALITER ORDINATUM FUERIT. Id quod concessit EUGENIUS IV. per Breve Apostolicum Nonis Februarii 1446., quod incipit AD TRANQUILLITATEM* = (77): non ita verò de aliis Articulis locutus est, = *qui revera, pergit ille, considerationem merentur, et notabiles ADHUC HODIE effectus Juris producere possunt, et DE QUIBUS MAXIME SUPRA ADDUCTA CONCORDATORUM VERBA SUNT INTELLIGENDA* = (78). Accipite etiam, quae GREGEL alius ex ista Natione Scriptor refert, = *Romae nullam AMPLIUS Decretorum Basileensium rationem haberi, non secus ac si PER EXCEPTIONES AD TEMPUS STABILITAS, ILLA PRORSUS ABOLITA ESSENT* = (79).

31. Accipite denique verba L. T. SPITTLER: = *I Decreti di Basilea non sono un accordo FONDAMENTALE, al quale il Concordato di Aschaffemburgo avrebbe poi fatte DELLE MODIFICAZIONI, e dell' ECCEZZIONI; perchè una volta che il CONCORDATO di Aschaffemburgo fosse CONCHIUSO, la nostra ACCETTAZIONE dei Decreti di Basilea, anche riconosciuta dal Papa, VENIVA A CESSARE. Ah! CHE QUESTI DECRETI PER TUTTI QUELLI, CHE HANNO ACCONSENTITO AL CONCORDATO DI ASCHAFFEMBURGO, SONO OMAI DIVENUTI UNA VERA ANTICHITA' IN MATERIA DI STORIA POLITICA! Nè giova obiettare, che i Decreti di Basilea debban sussistere, perchè quelli di As-*

Q 2

chaf-

(77) In Dissertat. Inaugurali = *De Concordat. German.* = Cap. 1. §. 13. pag. 60.

(78) §. 14. pag. 61.

(79) Dissert. = *De iuribus Nationis*

Germanicae ex acceptatione Decretorum Basileensium quaesitis per Concordata Aschaffenburgensia modificatis, aut stabilitis. Mogunt. 1787. = §. 37.

*chaffemburgo non trattano, come i primi, le materie le più importanti. A una tale obiezione si risponderebbe, che sarebbe dunque convenuto RINNOVARE i Decreti di Basilea nel Concordato posteriore, posto, che PAPA EUGENIO non avea a que' Decreti accordato, che effetti LIMITATI PER UNO SPAZIO DI TEMPO, CHE IN OGGI E' TRASCORSO, e al quale non è succeduta veruna ulteriore stipolazione = (80). Et pervulgata est Thesis TREVIRIS publicè defenza die 26. Augusti 1776. in Collegio SS^{iss}ae Trinitatis his concepta verbis: = *Alutus hodie sermo est inter Publicistas de Concordatis Principum Moguntiae A. 1439., non adeo pridem ex Archivi custodia in liberum aere productis. Gratias utique publicas Editor, atque Promotores eorum merentur, cum illorum mentio sat diu a Scholis exisset*; AT PARTEM CONCORDATORUM GERMANIÆ DE ANNO 1448. ILLA ESSE, NONDUM SUMUS IN CLARO =.*

32. Hinc mirum esse non debet, quod, semel ac evanitis Decretorum Basileensium acceptatio, nulla cura esset alicui diligenter asservandi *Autographum* acceptationis Instrumentum, quodque etiam = *Jurium illorum memoria obliterata*, NUNQUAM AMPLIUS a fine Saeculi decimi quinti usque ad A. 1762. ad Decreta Basileensia provocatum fuerit =, ut sequitur laudatus GRÉGEL (81), qui novitate rei correptus = *cur inde*, exclamat, a Saeculo XVI. NUNQUAM ad Instrumentum acceptationis, et Jura ex eo servata provocatum fuit; quomodo tūc Nationi integrae, nili singulis quandoque Statibus ANSA data fuerit? = (82). Apprimè enim veritati respondet effatum illud, Germanicorum Auctorum ore vulgatum, = *che questi Decreti sono divenuti UNA VERA ANTICHITA' IN MATERIA D' ISTORIA POLITICA* = [*].

33. Ex

(80) Dis. = *Istoria della Legge fondamentale della Chiesa di Germania* = in *Magazzino Goettingensi* 1787. Tom. I. Par. 2. pag. 374., et in *Opusc. = Riflessioni sopra i 73. Artic. = ad §. 5., et 7. pagg. 31. 33., et 34.*

(81) Cit. Dissert. *De juribus etc.* §. 37.

(82) Loc. cit. §. 41.

[*] ADD. Haec itaque pro vera est habenda hujus silentii causa, ea prorsus rejecta, quam Marte suo fingit KOCH, uti diximus N. 8. Nec attendenda sunt, quae idem reponit contra auctoritatem *Baribellii*, ea scilicet obtinuisse, = *quamdiu delictiscebatur Instrumentum acceptationis* = (Hi-

33. Ex hactenus dictis liquidò patet, nullo fundamento niti ea, quae ultimo tandem Tu proponebas loco, quod scilicet IMPERATORES in *Capitulatione Caesarea*, COMITIA GENERALIA in *Legibus Imperii*, et PONTIFICES etiam in quibusdam *Constitutionibus*, et *Litteris* mentionem facientes CONCORDATORUM PRINCIPUM, vel CONCORDATI GERMANICI, referenda esse hujusmodi verba intellexerint ad *Instrumentum acceptationis*: ex quo arguis, = *Concordatorum Principum vim, et auctoritatem agnovisse LEGES IMPERII, et COMITIA, MAXIMILIANUM I., aliosque Imperatores ab A. 1558. ad Nos usque IN CAPITULATIONE JURATA, nec non Summos Pontifices, EUGENII, et NICOLAI Successores, HADRIANUM VI., CLEMENTEM VII., JULIUM III., et CLEMENTEM XIII. in speciali Bulla ad Serenissimum Electorem Palatinum data* = (83).

34. Etenim sub hisce vocabulis = CONCORDATA PRINCIPUM = adhibitis a *Legibus*, ab *Imperatoribus*, et a *Pontificibus*, intellecta semper fuerunt, intelligique debebant CONCORDATA ASCHAFFENBURGENSIA, utpote quae a Principibus inita cum Apostolica Sede verum, legitimumque exhibent *Bilaterale Pactum*, quod est uniuscujusque *Concordati fundamentum*; nec unquam intellectum fuit, intelligique poterat illud *acceptationis Instrumentum*, a *solis Germaniae Principibus* stipulatum, et a *Concordati nomine* prorsus alienum. Eo vel magis, quia *tenor* hujusce Instrumenti *ignotus* erat omnino tunc, cum *Leges* prodierunt, cum constituta fuit *Capitulatio Caesarea*, cumque *Imperatores*, et *Pontifices* locuti sunt; itaut ne excogitari quidem valeat, potuisse *Leges, Imperatores, atque Pontifices ignotum monumentum* respicere.

35. Neque haec ex Nostro ingenio dicimus, sed ex *Germanicorum Scriptorum* sententia, quos inter principem locum

to-
storia etc. Cap. II. §. 23. sff pag. 45.) Cum enim scribebat *Barthel*, ignotum omnino non erat Instrumentum hujusmodi, utpote quod, fatente *Koch*, indicatum jam fuerat a *Rainaldo* non minus quam a *Labbaco*. Sententiae autem *Barthelii* inter alios accessit modo *SPITTLER*, qui A.

1787. scripsit, plures scilicet post vulgatum hujusmodi Instrumentum annos.

(83) Cit *Project.* ad Leodienses num. 4., et 5., ubi per errorem citatur HADRIANUS IV., qui multò ante NICOLAUM V., Saeculo nempe XII. Pontifex fuit.

tenent CLEMENS BECHER, et quem supra nominavimus; GREGEL : = *Per Concordata Principum* (ait Becher) *primitus designata sunt* CONCORDATA ASCHAFFENBURGENSIA. Nam in *Bibliotheca Rm̃i*, ac *Illm̃i Dñi ab Hellesheim Ecclesiae Cathedralis Coloniensis Canonici adnotatae eruditionis Viri*. *vidi manuscriptum antiquum in folio pergameni amplissimo, ubi exhibetur duplex* CONCORDATORUM ASCHAFFENBURGENSIUM *exemplar. Primum ipsorum* PRINCIPUM ASCHAFFENBURGI; *alterum* NICOLAI V. *Pontificis Romani confectum cum ejusdem manus inscriptione* CONCORDATA PRINCIPUM = (84): ait autem Gregel, = *Libros Juris Ecclesiastici in instructissima Bibliotheca Goettingensi perquirenti mihi in manus incidit Libellus Anonymi A. 1713. Argentinae impressus, cui titulus* CONCORDATA PRINCIPUM NATIONIS GERMANICAE *cum argumentis sive summariis jamjam additis etc.* = : loquens insuper idem Auctor de verbis in *Capitulatione Caesarea* adhibitis, haec addit : = *Constat, Juris Ecclesiastici Doctores ante Annos quatuor supra viginti in exponendis mutuis Nationis Germanicae, et Sedis Apostolicae Juribus, SOLIS CONCORDATIS ASCHAFFENBURGICIS inhacuisse; quomodo hoi LATERE potuerunt, quae verbis, ut dicitur, APERTIS in Capitulationibus ad nostra usque tempora repetita fuerant* = (85)?

36. Accedit, Pontifices HADRIANUM VI., CLEMENTEM VII., et JULIUM III. nunquam hac *simplici* formula fuisse usos = *Concordata Principum* =, sed perspicua haec verba semper adhibuisse = *in Concordatis inter S. Sedem ex una, et inclytam Nationem Germanicam ex altera parte dudum initis* = (86). Ita CLEMENS XIII. in neutra ex Litteris ad Electorem Palatinum datis A. 1764. (87) illa adhibuit verba, quae *Tuus Minister* refert, quaeque ne in *Monumento* quidem extant, ab ipso in medium allato, = *mentem, scilicet, Sanctae Sedis esse, ut Concordatorum* Ar-

(84) *Hist. Eccles. et Praec. Lib. VII. pag. 473.*

(85) *Cit. Dissert. §. 40.*

(86) Uti legere est in iismet litteris *Julii III.* relatis a RAINALDO ad A. 1554. n. 19., quem falso citat ad suam fulciendam sententiam Au-

ctor cit. *Project. num. 4. vers. Nec minus*. Eadem ferè formula occurrit in Litteris *Hadriani VI.*, et *Clementis VII.*

(87) Die 9. Junii, et 26. Septembris.

Articulus, qui de Appellationibus agit, rite servetur = (88); sed longè diversis usus est verbis, ut in allato monumento videri potest, videlicet remissionem Causae *Styrum* ad Curiam Moguntinam in prima Instantia ab Electoribus *Moguntino*, et *Palatino* postulatam, et ab Se concessam, esse = *a Concordato Germanico non abhorrentem* = (89); utpote quod cum nihil circa Causas statuisset, hujusmodi remissioni *impedimento* esse nequibat.

37. Et sane qui fingi potest, CLEMENTEM XIII. hujusmodi verba adhibentem, agitasse animo *Basileenses Canones*, et *acceptationis Instrumentum* tunc, cum non Elector modò, et Archiepiscopus *Moguntinus*, sed *Palatinus* etiam Elector *nihil* prorsus hos Canones, aut Instrumentum cogitantes, remissionem hujusmodi Causae postularunt = *Ad normam Sacrorum Canonum*, et praecipuè *S. Concilii Tridentini Sess. 14. Cap. 20.*, salva tamen omniù utrique Parti ad Sanctam Sedem postmodum *Appellatione*, ut *Pars Romam appellata* IBI ET COMPAREAT, ET JUDICATIS TRIBUNALIUM CURIAE ROMANAE PLENISSIME PAREAT = (90)?

38. Nos equidem dolemus, quod *Minister Tuus* nonnulla mutaverit verba Litterarum CLEMENTIS XIII., sed aequè dolemus, quod *HORIX*, Auctor praefatae *Collectionis*, ad quam se retulit idem Minister (91), easdem Litteras obtruncaverit in ea maximè parte, in qua Pontifex altè conqueritur de *Litteris a Collegio Electorali ad Imperatorem datis*, Canonum *Basileensium* fundamento subnixis, eas declarans *S. Sedi injuriosas* (92), quae

(88) Cit. *Project.* num. 4. vers. Et *Clemens*.

(89) Vid. *Concordat N.G.I.T.O.II.* num. VI. pag. 371., ubi sic legitur = *Id JUSTITIAE consentaneum existimavimus, cum Decanus bonum Jus, et aequum orare videatur, tum A CONCORDATO GERMANICO NON ABHORRENS*, et sedandis omnibus turbis judicavimus opportunum =: eademque verba repetuntur ab *HEDERICHIO* in Dis. = *Ad Concordata Germaniae* = *Par. III. §. 2.* * pagg. 203. 204.

(90) Verba sunt Electoris *PALATINI* in litteris diei 11. Augusti 1764., quibus consonat Archiepiscopus, et Elector *MOGUNTINUS* in aliis litteris die 26. Julii ejusdem anni,

(91) In *Project.* cit. num. 4. vers. Et *Clemens*; ubi post relata verba = *mentem esse etc.* = subdit = *P. Concord. N.G.I. German. I. 1. Tom. 2. n. 6. p. 270.* =

(92) Digna est haec Pontificiae Epistolae pars, ut hic afferatur. Post verba itaque hujus Epistolae *Collectio-*

Litterarum pars si relata fideliter fuisset, tantò manifestius, ac luculentius enituisset *mens Pontificis adversus Canones Basileenses, et acceptationis Instrumentum.*

39. Quae omnia, digna sanè ut de iis fusa, ac distincta oratione dissestatur, veluti aliquando praestabimus, si necessitas postulabit, evidenter demonstrant, quàm aliena a veritate sint ea, quae Tu proponis, et satis superque sufficiunt, ut *Germanici Scriptores* non amplius magnificis verbis *abutentes* Canonum Basileensium, Instrumenti acceptationis, Pontificiarum Adprobationum, Imperialium Legum, Capitulationis Caesareae, desinant *tandem*, uti hactenus consueverunt, Nationi imponere, et tunc Imperitioribus facere. Caeterum *ad Mandatum Generale* quod attinet, hodiernae quaestionis argumentum, quo Tu uteris tamquam *inductione* ex rebus *indubiis* profluente. Nos in optima Causa *Tui ipsius armis* pugnabimus, iisdem scilicet *Canonibus Basileensibus*, quos perperam arbitraris accepto habitos, confirmatos, et adhuc vigentes.

40. Afferantur ergo *Canones Sess. 31. de Causis*. Cavent hi quidem de *prima Instantia*, ut = *in Partibus ultra quatuor dietas a Romana Curia distantibus omnes quaecumque Causae, exceptis Majoribus, in Jure expressè enumeratis, et Electionum Ecclesiarum Cathedralium, et Monasteriorum Causis, quas Causas immediata subiectio ad Sedem Apostolicam devolvit, apud illos Judices in Partibus, qui de Jure, qui de Consuetudine praescripta, vel Privilegio cognitionem habent, REMITTANTUR, ac sintantur* (93).

41. Cavent de *Appellationibus*, ut = *Si quis offensus coram suo*

ctionis *Horixianae*, = ubi iustae causae Nostram proliciant *Apostolicam beneficentiam* =, haec addenda sunt = Cum autem hujusmodi sint, semperque fuerint *Apostolicae Sedis*, Nostrique animi sensus, perquam Nobis visum est *INFURIOSUM* quicquid per occasione eligendi Regis Romanorum in postrema *Francofurtensi Dieta* exposuerunt *Legati Tui*, quorum oratio Electorali illi ad Imperatorem *Epistolae* praebuit argumentum. Sed ubi *Litteras Tuas* legimus ad Nos datas

die 11. *Augusti* summae tuae erga *Sacram B. Petri Sedem* observantiae, devotionis, ac religiosissimae reverentiae plenas, facili superiores omnes acerbitates sempiterna oblivione contrivimus. Tibique *Dilecte etc.* =

(93) *Decret. ult. Sess. 31. §. Inoleverunt* 1. vers. Quae attendens, quod integre refertur in *Collectione Horixiana Tom. I. num. II. aa. pag. 123.*, et seqq. *ADD.* Refertur etiam a *KOCH* in *Sylog. Document. num. II. pag. 162.*, et seqq.

quo Iudice habere non possit Iustitiae complementum; ad immediatum Superiorem per Appellationem recursum habeat, non ad quemcumque, etiam ad Papam, omisso medio = (94). Pergunt = Neque a gravamine in quacunque Instantia ante definitivam Sententiam quomodolibet appelletur, nisi forsitan tale gravamen extiterit, quod in definitiva reparari nequiverit, quo casu non aliter quàm ad immediatum Superiorem liceat appellare = (95). Cavent tandem, ut = Si quispiam a Sedis Apostolicae immediatè Subiecto ad ipsam Sedem duxerit appellandum, CAUSA COMMITTATUR IN PARTIBUS = (96).

42. Sed adeo falsum est, ista Lege fuisse per Canones MANDATUM GENERALE concessum, itaut nullo opus esset Rescripto, aut Commissione Apostolicae Sedis in qualibet Causa, ut imò conceptis verbis pro *Lege* edixerint, ut = CAUSA PER RESCRIPTUM COMMITTATUR IN PARTIBUS; NISI forte propter defectum Iustitiae, aut iustum metum, etiam in Partibus conviciis, de quibus in Commissione exprimendis legitimo prius documento, aliàs quam per Juramentum, summarie constiterit, apud ipsam Sedem foret meritò retinenda = (97).

43. Si itaque horum Canonum vi, tametsi latorum ab Episcopis in Schisma prolapsis, SANCTA SEDES debet Causas committere in Partibus per Rescriptum; si ad eam spectat eligere Iudices in Partibus, qui opportunores sibi videantur, modò Cognitionem habeant de Jure, vel Consuetudine praescripta, aut Privilegio; si denique Eidem arbitrium, et *Jus est penes Se retinendi Causas easdem, ubi tinendum sit de administratione Iustitiae etiam in Partibus conviciis*; nemo erit omninò, qui non intelligat meridiana luce clarius, hujusmodi Canonum verbis *excludi* MANDATUM GENERALE, novumque requiri, atque postulari in *qualibet* Causa SANCTAE SEDIS *consensum, seu Rescriptum, seu Commissionem*.

44. Tu verò incassum existimas, haec Jura aut *inane* circuitum praeserferre, aut *parvi*, vel etiam *nullius* momenti esse. Interest enim quamaxime *Jus* concedendae, aut negandae Appellationis; interest, quo praesertim modo concedatur, in Devo-

R

luti-

(94) Cit. Decret. vers. Statutis d. Tom. I. Collect. Horisian. pag. 127.

(95) Vets. Neque loc. cit. pag. 127.

(96) Vers. Si verò ead. pag. 127.

(97) Cit. vers. Si verò in hac. pag. 127. 128.

luto nempe, an in *Suspensio*; interest *Jus eligendi Viros* magis idoneos administrandae Justitiae; magisque etiam interest *Jus cognoscendi*, *num* illae adfint rationes, quas *Canones* indicant ad Causas Romae *retinendas*.

45. Utque clariori in luce collocetur id, quod per se satis est manifestum, ad memoriam parumper revoca *Tuam* SUPER TRIBUNALI OFFICIALATUS *Ordinationem*. Imperas ibi, ut Causae Ecclesiasticae ad hoc *delegantur* Tribunal; jubes tamen in antecessum, ut *Officialis* ritò, ac meditatè cognoscat, sit ne hujusmodi *Delegationi locus* (98); deindeque praecipis, ut *Delegatio* per COMMISSIONEM fiat, his per Te adhibitis in *Ordinatione* verbis, = *Officialis res ad primam Instantiam pertinentes COMMITTIT uni, vel etiam duobus Assessorum* = (99), et rursus = OMNES Causae pro prima Instantia COMMISSIONI subjiçendae sunt (100): ad secundam verò Instantiam quod pertinet, jubes, ut *Officialis* constituat REFERENTEM (101), et mandas denique, ut in utraque Delegatione *Officialis* = *observet inter eos aliquam*, (imò) *exactissimam aequalitatem*, hac tamen cautione, ut *rationem potius habeat DILIGENTIORUM*, MAGISQUE PERITORUM = (102), illis a Judicio ferendo *semper* amotis, quorum Sententia vel propter *Consanguinitatem*, vel *aliam* ob causam *suspecta* esse posset (103). Nunc autem quemadmodum ex hujusce *Ordinationis* praescripto *Tu*, Tuique Tribunalis Assessores Tecum putant, non posse Causas *referri*, aut *cognosci* absque eo, quod *una qualibet Vice* SPECIALIS COMMISSIO OFFICIALIS antecedit, ita oportet, ut *Tu*, Tuusque *Officialis*, et omnes Tui Tribunalis Assessores illud denique fateantur, quod cum Decreta Basileensia postulent *Rescriptum*, aut *Commissionem* APOSTOLICÆ SEDIS, cognosci non possint Causae ad Ipsam devolutae, etiamsi sint *in Partibus delegandae*, SINE SPECIALI EJUSDEM COMMISSIONE IN SINGULIS CAUSIS.

46. Desine itaque, Ven. Frater, in Tui auxilium vocare *Basileensia Decreta* sub praesidio *Instrumenti acceptationis*, èe
Con-

(98) Cit. *Ordatio* Tit.V. §.12.

(99) Tit.I. §.4.

(100) Tit.II. §.3.

(101) Tit.VII. §.18.

(102) Tit.I. §.4. et Tit.VII.

§.18.

(103) Eod. Tit.I. §.5., et Tit.VII.

§.17.

Concordatorum; ista enim Decreta *nil* revera habent auctoritatis, aut virium; et si *quid* virium, aut auctoritatis haberent in te, de qua agitur, ID TOTUM *contra Teiptum* converteretur.

47. Sed si Tibi adversatur Concilium Basileense, Concilium nullius auctoritatis, multò sane magis adversatur Tibi SYNODUS TRIDENTINA, quae *longe recus*, atque in Concilio Basileensi factum fuerat, sanciendum sibi esse putavit in omnibus iis partibus, in quibus S. Sedis Jura fuerant violata; quae quidem *Oecumenica Synodus*, ab ista etiam Natione accepto habita [N. 73. et 74.], est legitimae auctoritatis Concilium toto Orbe Christiano sanctè, religiosèque servandum. Vidimus paulò ante [§. 40.], contendisse Concilium Basileense adimere Apostolicae Sedi facultatem omnem *avocandarum* in prima Instantia Causarum, *exceptis* Causis Majoribus, & Cathedralium Ecclesiarum, ac Monasteriorum Electionibus. Volens è contra TRIDENTINUM Concilium consulto satisfacere Querelis Nationis super Causarum *profanarum* invasione, dum Ordinariis Locorum reservavit Causas omnes ad Forum *Ecclesiasticum* quomodolibet pertinentes in *prima* Instantia, non solum cavet generatim, ut = *ab his excipiantur Causae, quae juxta Canonicas Sanctiones apud Sedem Apostolicam sunt tractandae* =, sed addidit quoque, = *vel quas ex urgenti, rationabilique causa judicaverit Summus Romanus Pontifex per speciale Rescriptum Signaturae Sanctitatis Suae manu propria subscribendum COMMITTERE, aut AVOCARE* = (104): quod *avocationis* Jus in *prima* quoque Instantia ex gravi causa ad Sanctam Sedem pertinet, tamquam ad *Supremum Ecclesiasticum*

R 2

rum

(104) Sess. 24. de ref. Cap. 20. Futili labore declinare conatur HEDERICHIUS in = *Tract. de Appellationibus* = §. 46. c. pag. 237. cum THIERY §. 21. pagg. 315. 316., et JAC. ABEL in *Disquis. de Jure, et officio* etc. Sect. IV. §. 104. vim hujus sanctionis pro Apostolica auctoritate *avocandi* Causas, aut ad *Isidorianas* appellans Decretales, aut confugiens ad *Concordata Nationis*. De *Isidorianis* agit inferius *Responsio Summi Pontificis*. Ad *Concordatum*

verò quod pertinet, illud *de Causis* non loquitur, nec etiam si de iis loqueretur, habere posset vim ullam post Concilium Nationis *consensum* initum, ab Eaque *receptum*. Cacterum *Heddericibus* parum cohaeret sibi, dum eodem loco ad *Concordatum* provocat, et *desiderium* commemorat, quo Nationes flagrabant, ut a *Tridentinis Patribus* deliberationes caperentur = *accomodae, et ipsis Regionibus Concordato fruentibus non inutiles* =.

tum Causarum Judicem, non secus ac idem Jus in Causis *profanis* ad Suprema pertinet Imperii Tribunalia, et ab illis quoque pro rerum opportunitate exercetur (105).

48. Vidinus [§. 41.], Concilium *Basileense* statuisset, ut *Appellationes* in secunda, et in ulterioribus Instantiis deferrentur = *ad immediatum Superiorem, prohibita ad Sanctam Sedem Appellatione, omisso medio* = . At longe secus statutum est in Concilio TRIDENTINO, hac re maturè discussa. Quamvis enim JOANNES GROPERUS artificiosa oratione, ex qua Tu forsàn Tuas oppositiones hausisti, studuisset PATRIBUS suadere, ut hoc *Privilegio* Apostolicam Sedem exuerent; nihilominus strenuè JOANNES BAPTISTA CASTELLII huic contradixit, aliàque multo graviori, ac sapientiori oratione demonstravit, opus omnino esse ad avertendam tyrannidem *Procerum Provinciae*, ad *graviora etiam mala* propulsanda, ad *intactam Populorum, libertatem* relinquendam, quodque caput est, = PER SERVARE L'UNITA' DELLA CHIESA ERA NECESSARIO LASCIARE LE COSE NELL'ISTESSO TERMINE =; quemadmodum SARPIUS ipse dissiliter minimè potuit (106).

49. *Vicit* autem Sententia CASTELLII, eodem referente SARPIO his verbis = *L'andar per gradi nell'appellazione, sebben sostenuto da molti, FU ESCLUSO DALLA PLURALITA' DE' VOTI* = (107); adeoque TRIDENTINI PATRES, *recedentes* a formula adhibita a Concilio *Basileensi* = *ad immediatum Superiorem* =, apertè sanxerunt, ut = LIBERUM esset Partibus, vel alteri illarum Judices SUPERIORES aliàs tamen *competentes adire* = (108); quae formulae *diversitas* satis ostendit, praeservatam voluisse PATRES Appellationem *omisso medio AD PAPAM*, qui SUPERIOR est omnium *Episcoporum*, et semper COMPETENS. Id autem luculentius declararunt, ubi conceptis verbis permiserunt in Causis etiam *criminalibus* ad Sanctam Sedem

(105) PUTTERUS = *Novae Epistole Process. Imper. amborum Tribunalium Supremorum* = Lib. IX. Cap. II. De deneg. just. §. 226.

(106) Cit. = *istoria del Concilio Tridentino* = Lib. IV. n. 16., ubi utramque refert Groperii, et Castellii ora-

tionem, quarum *postrema* digna est, ut integre legatur.

(107) Loc. cit. vers. *Ma nè questo*, et cum Sarpio convenit PALLAVICINIUS Lib. XII. Cap. IX. n. 8. in fine.

(108) Cit. Sess. 24. de ref. c. 10.

dem Appellationes = a *Sententia Episcopi*, vel *ipsius in Spiritualibus Vicarii generalis* = (109), tametsi de *Episcopo* ageretur *Metropolitano*.

50. Vidimus tandem [d. §. 41.], Concilium *Basileense* adstringere contendisse Apostolicam Sedem ad delegandas in *Partibus* Causas ad Se devolutas, iis tantummodo Causis *exceptis*, in quibus esset de recta *Justitiae* administratione *metuendum*. TRIDENTINUM è contra Concilium, si *Pauperum* Causae *Matrimoniales* demantur, pro quibus *dumtaxat* tantum est, ut = si *Pars* *vere* *paupertatem* probaverit, *non cogatur extra Provinciam*, *nec in tertia Instantia in eadem Causa Matrimoniali litigare*, nisi *Pars altera et alimenta*, et *expensas litis* velit *subministrare* = (110), *Tridentinum*; inquit, Concilium, si hae demantur Causae, in omnibus aliis integrum reliquit ARBITRIUM Apostolicae Sedis easdem vel *retinendi* penes Se, vel aliis *committendi*, ne *criminalibus* quidem Causis *exceptis*. Etenim noluit, ut quamvis ad Sanctam Sedem appellaretur = a *Sententia Episcopi*, vel *ipsius in Spiritualibus Vicarii* =, *omisso Metropolitano*; aut ad eandem appellaretur ab ipsa *Metropolitani* sententia, ulla APOSTOLICÆ SEDI inesset *obligatio in Partibus committendi* Causas; cum id tantummodo jusserit, ut = si *Apostolica Auctoritate in Partibus eam committi* CONTIGERIT, *Metropolitano*, seu *illius etiam Vicario in Spiritualibus Generali*, aut si ille *aliqua ex causa suspectus foret*, vel *ultra duas legales dictas distet*, seu ab ipso appellatum fuerit, *uni ex vicinioribus Episcopis*, seu *illorum Vicariis*, non autem *inferioribus* *Judicibus*, COMMITTANTUR = (111). Quae quidem verba = si *Apostolica Auctoritate in Partibus committi* CONTIGERIT =, omnem procul dubio *liberam* praeserunt in S. Sede Causarum penes Se *retinendarum potestatem*.

51. Quoniam verò intererat, ut si contingeret, pro *arbitrio* Sanctae Sedis, Causas in Partibus committi, et delegari, *Judices* essent *idonei*, curarunt PATRES, = in *singulis Conciliis Provincialibus*, aut *Dioecesanis aliquot Personas*, quae *qualitates* habeant *juxta Constit.* BONIFACII VIII, quae *incipit*.

STA.

(109) Sess. 13. de ref. Cap. 2.

(110) Cit. Sess. 24. de ref. c. 20. vers. *Ad haec*.

(111) Sess. 13. de ref. Cap. 2.

STATUTUM, et alioquin ad id APTAS designari, ut praeter Ordinarios Locorum iis etiam posthac Causae Ecclesiasticae, ac Spirituales, et ad Forum Ecclesiasticum pertinentes in Partibus delegandae committantur = (112). Sed cautione hujusmodi ad Judicium, quibus Causae delegarentur, idoneitatem certius habendam excogitata, nunquam id se praestitisse intellexerunt, quod Te intellexisse cognovimus; Judices videlicet *Synodales*, statim ac designantur, esse praeditos *Mandato generali*, aut facultate singulas Causas cognoscendi *absque ulla S. Sedis, ejusdem Nunciorum Commissione*. Namque haec mox addere voluerunt, = *quibus* (id est Judicibus *Synodalibus*, vel *Pro-Synodalibus*) *hujusmodi Causae a quolibet Legato, vel Nuncio, atque etiam a Sede Apostolica COMMITTANTUR* = (113): hac enim *sine Commissione* nihil omnino *Jurisdictionis* est Judicibus *Synodalibus*, aut *Pro-Synodalibus*; ut praeserunt verba ipsa TRIDENTINI Concilii, quae a Germanis solent *silentio* praeteriri; ut declaravit *Congregatio S. Concilii* Interpretes (114); utque denique *ipse* demonstrat omnium Ditionum, et praesertim Germaniae, teste VAN-ESPENIO (115).

52. Ex hac Canonum utriusque Concilii *comparatione*, quam Nos eramus polliciti [§.27.], meridiana luce clariùs se prodit *diversitas* Sanctionum Tridentini Concilii a Sanctionibus Concilii Basileensis quoad *Causas*, et *Appellationis*, et aequa luce se prodit *Mandati generalis exclusio*, quae ex utroque Concilio dimanat. Sed eandem exclusionem magis magisque confirmant *Respon-*

110

(112) Sess. 25. de ref. Cap. 10. Haec Tridentina sanctio, consona desiderio Constantiensis, et Basileensis Conciliorum, atque Nationis, laudatur a NELLER §. 16. ** pag. 308., a P. HEDDERICH in = *Tractat. de Appellatione*, = §. 46. pag. 237., et a TILLEY §. 23. n. 4. pag. 323.

(113) Ut sequitur idem Cap. 10.

(114) Referente BENEDICTO XIV. in Opere = *de Synod. Diocesis* = Lib. IV. C. p. 5. n. 6., his verbis = *Neque a Judicibus Synodalibus e.g. sedis EPISCOPOS venerari debet TIMOR, ne illi QUODDAM QUASI TRIBUNAL*

erigant, quasi aliquam Jurisdictionem STATIM adepti essent; nam S. Congregatio Concilii in Causa Januarii diei 15. Martii 1601. (Lib. 9. Decr. pag. 134.) jam statuit, PERSONAS DESIGNANDAS IN SYNODO EX CAP. 10. SESS. 25. ANTE DELEGATIONEM NULLAM HABERE JURISDICTIONEM =.

(115) = *Jus Eccles. univers.* = Par. III. Tit. V. Cap. 3. n. 18. 32. 33. et seqq., et Tit. X. Cap. 2. n. 9., quo cum *Auctore* plerique conveniunt Nationis Scriptores.

io COLLEGII ELECTORALIS, et CONVENT^uCULI EM-
SENSIS *Deliberationes*. Etenim *Collegium Electorale* in litteris
diei 19. Martii 1769. ad Caesarem datis inter caetera postula-
bat, = *ut Sedes Romana temper teneatur DARE Judices in Parti-*
bus = (116); *Emenses* verò *Delegati* ita statuendum sibi esse ar-
bitrati sunt = *Se si appella da questo* (idest a Metropolitano)
alla Sede Romana, allora il Papa è obbligato di DARE per la
terza istanza Giudici IN PARTIBUS... e questi saranno fissati
congruamente secondo la prescrizione del Concilio di Trento, e
poscia NOMINATI A ROMA = (117).

53. Post haec incassum Te refers ad *Constitutiones BENE-*
dicti XIV. Nam altera, quae incipit = *Quamvis paternae* =,
quaeque *Tridentinae* Sanctioni, ad quam se refert, est apprime
consentanea, tribuit quidem Archiepiscopis, et Episcopis facul-
tatem constituendi Judices *Pro-Synodales* = *cum consensu suorum*
Capitulorum =, si iustis de causis convocari Synodi nequeant; sed
eodem tempore mandat, ut = *Nomina Electorum in Albo reda-*
cta NOBIS REMITTANT, et si mori aliquem contingat, alios
cum consilio Capituli sufficient, suffectorque NOBIS INDILATE
DENUNCIENT = (118).

54. Subdit subindè laedatus Pontifex = *Nostraeque erit vi-*
gilantiae solerter cavere, ne in posterum ab Officialibus Nostrae
Curiae ad id deputatis Causae ad Partes COMMITTI solitae
ALIIS, quàm dictis Judicibus, DELEGENTUR = (119). Quae
verba nullo egent interprete, ut unicuique pateat, excludi a Ju-
dici-

(116) Vid. ANONYMUM = *de*
Legatis = Cap. III. §. 33. vers. Tercio
pag. 74.

(117) Artic. XXII. (4) pag. 27, et
apud D. ALHAM pag. 655. (4)

(118) Constit. = *Quamvis pater-*
nae = diei 26. Augusti 1741. in Bul-
lar. Benedic^t. Tom. I. num. XXVIII.
§. 5. pag. 63., ibidemque §. 4., refun-
dens in ipsos Germanos causam que-
relarum, inquit, = quia NEGLIGI-
TUR ad praescriptum Canoniarum
Sanctionum Judicium Synodaliu desig-
natum, quorum nulli si Romani
pro tempore Pontifici exhibita fuisset,

eisdem TANTUMMODO Judicibus
facta fuisset Causarum delegatio, SE-
MOTA QUAVIS QUERELARUM
OCCASIONE = Quod ipsum compro-
bat NELLER loc. cit., ibi = sed
MULTUM SOPINE res haec ad
NOSTRATIBUS geritur, Personae
delegandae non denominantur =, repe-
tisque THIERY §. 22. n. 4. f. pag.
324. ADD. Nellerum citat., sequi-
turque KOCH cit. Libel. in *Argu-*
men. Sancti. Pragm. Cap. IV. §. 1. f.
pag. 81., ubi etiam commemorat
hanc Benedic^t XIV. Constitutionem =
(119) Dicta Constit. §. 6. loc. cit.

ficibus quodcumque *generale Mandatum*, mirumque in modum *necessitatem* comprobare, atque evinci *petendas* in *qualibet* *Causa* a *SANCTA SEDE Commissionis* (120), quae teste Pontifice dabitur = in *Causis committi solitis* = ; nempe in *Causis minoris momenti*, quas *BENEDICTUS XIII.*, ampliando veteres *Constitutiones*, statuit eas esse, quae non excedere summam *scutorum centum* (121), summam, inquit, ea, quam Nos Tibi obtulimus, *longè minorem* (122). 55. *Alia*

(120) Hanc *necessitatem*, missis aliis exemplis, ultimis hisce temporibus aperte agnovit Episcopus *POSNANIENSIS* in scripto, quod ejus nomine Pontifici oblatum fuit die 8. Aprilis 1785, in quo oravit Sanctitatem Suam = ut imposterum in *OMNIBUS Delegationum Brevibus* pro sua *Dioecesi* apponatur *Clausula*, atque conditio = *Dummodò Juxta Pro-Synodalis ab Episcopo in Dioecesi praedicta electus, ac deputatus existat* =, vel si id Sanctitati Vestrae non ardeat, saltem in ipso *BREVI* addatur conditio, quod ipsum *Delegationis Instrumentum*, ac Breve prius *Apostolico Nuncio* exhiberi debeat, ad hoc ut ipse cognoscat, num *Judex Deputatus* sit unus ex *Judicibus Pro-Synodalibus* ab Episcopo electus, atque a *S. Sede* approbatus = ; atque hanc ipsam singularum in singulis *Causis Commissionum necessitatem* confirmans, eandem cautionem pro caeteris imploravit *Regni Episcopis*, subdens = *Adens, devotumque studium*, quo ipse erga *S. Sedem* fertur, eundem impellit, ut hanc eandem methodum in quibuscumque *Delegationum Brevibus* pro universis *Poloniae, ac Lithvaniae Dioecibus* constabundem, atque servandam commendet, tanquam *MAGNUS CORONAE CANCELLARIUS, ac PRI-*

MARIUS REGNI MINISTER. Hoc pacto Sanctitas Sua, nedum Episcoporum Juri, atque Jurisdictioni, ad propriam etiam, ac S. Sedis Auctoritati consulat. Nimirum HAC METHODO CONSTABILITA, NULLUS ERIT AMPLIUS EPISCOPORUM OFFENSIONI, AC QUERELIS LOCUS, OB APPELLATIONES AD APOSTOLICAM SEDEM INTERPOSITAS IN CAUSIS SUARUM DIOECESUM, ET EPISCOPI OMNES GRATO, AC DEVOTO ANIMO PROVIDENTISSIMUM SANCTITATIS VESTRAE STUDIUM IN EORUM JURIBUS TUENDIS, ATQUE SERVANDIS EXCIPIENT = . Libenter justis petitionibus annuit Pontifex, Rescripto diei 25. ejusdem mensis, et anni, injungens *Officiali Commissionum*, ut in singulis *Poloniae Brevibus* conditio apponeretur praesentationis *Nuncio* faciendae. Colliges hinc unius integrae Nationis sensa tam super necessitate singularum *Delegationum*, quam super opportunitate remedi ad quascumque *Episcoporum Querelas* avertendas.

(121) Vid. *Appendicem Concilii Romani A. 1725. num. XIII. in Addit.* = ad 12. et 13. *Decretum Clementis VIII.* = §. *Quia in Causis*.

(122) In foliis a Pontificio Nuncio exhibitis *Ministro Electorali* inen-

55. Asia verò *Benedictina Constitutio*, quae incipit = *Ad militantis* = (123), dum una ex parte studuit *moderandis* Appellationibus, et Inhibitionibus illegitimis a Sancta Sede extortis, intactum ex alia parte reliquit APOSTOLICÆ SEDIS *Jus quoad Appellationes, et Inhibitiones legitimas*; et utrâque Constitutione factum est, ut *Nationis Votis* cumulâtè satisfaceret, quae quasdam hæc de re *Querimonias* excitaverat. in *Conventu Electorali* A. 1741, uti testis est JACOBUS ABEL Jurisdictionis Nunciorum hostis, et Imperialis Camerae Advocatus (124).

56. Tandem manus niteris admoveere ad ultimam ex naufragio tabulam, ad *Consuetudinem* nempe aliorum Locorum; perinde ac si licitum Tibi esset agere in Archidioecesi Colonienſi = *eundem in modum, quo in aliis Germaniae Archidioecesibus Observantia est* =, ut verbis utamur *Tui Decreti Communis* (125); quibus respicere velle videris JUDICIUM REVISORIUM LEODIENSE, et CONSISTORIUM TREVIRENSE, veluti *alia Tua Scripta* luculentius Nobis indignant (126). Verum *primò* adversus extremam aggressionem hanc tuam notissima facit *Juris Regula*, quae fert, ut Consuetudo in rebus licitis, minimeque rationi adversantibus, suam exerat vim in iis tantummodò Locis, ubi fuit *legitimè* inducta, nec possit a *Loco*, in quo viget, ad *Locum* trahi, deducique, in quo nondum *recepta* est.

57. Fateris Tu quidem ingenuè, Consuetudinem hujusmodi pro Ecclesiasticis Causis *numquam* in *Tua Archidioecesi* viguisse; idque Nobis comprobât locupletissimè testimonium *tredecim Procuratorum, Notariorumque* istius Curiae Tuæ Archiepiscopalis jurato a die usque 20. *Maii* 1757. affirmantium, = *Ratum, ac Perillustrem Dñum Officialem ejusdem Curiae in Causis EC-*

S

GLE

ineunte mense Julio A. 1785. num. 7. promptum se obtulit Pontifex delegandis tum Causis *Pauperum*, tum aliis etiam Causis, quae non excederent summam florenorum Imperial. 509.

(123) Diei 30. Martii 1742. in ejr. Bullar. Tom. I. n. 48. pag. 134, et seqq.

(124) Cit. *Disquisit.* Sect. IV.

§. 130., ubi de *Querellis* agens in *Conventu Electorali* propositis adversus Curiam Romanam = *fractus fuere*, inquit, duæ *Constitutiones Benedictinae* =.

(125) Die 12. Januarii 1786.

(126) Cit. *Pro-Memoire*, sequi *Projectum* ad Leodiensens §. Ex his quoque, num. 2.

ELESTASTICIS in PRIMA Instantia COMMISSIONEM NUNQUAM DECERNERE, MULTO MINUS EASDEM, si appellatur, POST decisionem a se factam, vel ipsum Dñum Officalem, vel ipsum Serenissimum Archiepiscopum Coloniensem Dñum Nostrum Clementissimum COMMITTERE, sed easdem INDISTINCTIM omnes, in gradu APPELLATIONIS, vel AD SANCTAM SEDem APOSTOLICAM, vel ad SACRAM NUNTIATURAM COLONIENSEM liberè, et absque ullo impedimento CONSTANTER DEVOLVI = (127). Nil itaque adjumenti Tibi obveniret ex aliarum Archidioecesium Consuetudine, cum Tibi semper onus inesset servandae Consuetudinis per Tuam Archidioecesim vigentis, Legibusque Ecclesiasticis consentaneae.

§ 8 Deinde certum est, Tribunal Revisorium Leodienae fuisse lege JOSEPHI I. Imperatoris constitutum die 5. Maii 1710. non pro Causis Ecclesiasticis, sed dumtaxat = in SAECULARIBUS, PROFANISQUE Causis, quae ratione summae, aut tamen, seu alio ex capite INAPPELLABILES sunt = (128). Nosque minime

(127) Nomina Notariorum, et Procuratorum haec sunt.

BALDUIN. PHILIP. CLAESSEN
Coloniensis Curiae, et Appellationum Werlensium Notarius m. pp.

CORNEL. ANTON. CLAESSEN
Curiae Notarius.

HEM. DANIEL PASTORS
Curiae Notarius.

PET. JOSEPH SCHMITZ
Curiae Notarius.

FILMAN. LAURENT. VON FELCH
Curiae Notarius communis, Fiscalis, ac Sententiarum.

WILHELM. JOSEPH VIRNICH
Curiae Notarius.

FRANS. THEOD. HOENINGH
Curiae Archiepiscopalis Procurator senior.

MATTH. MULLER Procurator
Curiae Archiepiscopalis.

B. H. STEINHOFF Procurator
Curiae Archiepiscopalis.

PET. JOSEPHUS NINGELGEN.
Archiepiscopalis Curiae Colonien-
sis Procurator.

JOANNES MATTHIAS BEBER
praedictae Curiae Procurator.

A.G. WASSERFALL Curiae Procurator.

MATTH. WILHELM BAUM
Curiae Archiepiscopalis Colonien-
sis Procurator.

(128) Confer Edictum Caesareum, praesertim in Exordio, et n. Primo quod integrè refertur in Tom. VIII. Additamentor. ad Opera CAROLI DE MEAN = Ad Jus Civile Leodienae Leodii 1741. = pagg. 16. 17.

nimè latet, quo studio *Leodienses* Sanctam Sedem; atque Apostolicas Nunciaturas prosequantur (129).

59. Tribunal verò *Revisorium Trevirense*, prius adpromissum a FRANCISCO LUDOVICO Archiepiscopo in *Ordinatione* diei 1. *Januarii* 1719. (130), institutum scimus ab Eodem fuisse alia *Ordinatione* diei 27. ejusdem mensis, et anni (131) pro Causis domtaxat, et *Judiciis profanis*; prout ipsa praesciunt *Ordinatio*, in qua nulla de Causis *Ecclesiasticis* fit mentio; utque declarat praescripta pro obtinendis Processibus *Revisoriis* FORMULA, quae Sententias tantummodò respicit, a *Tribunali Laico Electorali* prolata (132). Id ipsum agnovit FEBRONIUS (133), et quod magis est idem *Trevirense Consistorium*, ut patet ex iis, quae A. 1749. scripsit *Nuncio ad Tractum Rheni*, non alia ratione contendens, ad Se *cujusdam* Causae cognitionem spectare in *tertia* Instantia, nisi quia *civilis*, et *profana* esset omnino; hac insuper addita declaratione = *Eminentissima Sua Electoralis Celsitudo APPELLATIONUM, quae in Causis ECCLESIASTICIS AD NUNTIATURAM rite interponuntur, CURSUI ullam injicere REMORAM mentis minimè sit* = (134).

60. Quinimò utrumque hoc *Revisorium Leodiense*, ac *Trevirense* Tribunal, ad *civiles* tantum Causas cognoscendas institutum, quae *ordinario* Appellationis auxilio carerent, quaeque ex-

S 2

traor-

(129) De *Leodiensis Cleri* erga Nuncios Apostolicos observantia testatus est idemmet Episcopus, et Princeps *Leodiensis* in quibusdam litteris diei 24. *Maii* A. 1786.

(130) Num. XIII., in ea scilicet *Ordinationis* parte, quae ad Causas *civiles*, et *Saecularis* Judicia pertinet. Integra *Ordinatio* prostat apud HONTHEIM *Hist. Treviren.* Tom. III. pag. 903. et seqq. cum hac Epigraphe = *Generalis, et Praeliminaris Ordinatio omnium Archidioecesis Trevirensis Judiciorum, et Districtiorum* =.

(131) Haec item *Ordinatio* legitur in cit. Tom. III. pag. 909. et seqq. hac

inscriptione = *Constitutio Judicii Revisorii Trevirensis* =.

(132) Cit. *Ordinat.* Tit. I. §. VIII. loc. cit. pag. 909.

(133) In Dis. ad Saec. XVII., et XVIII. §. VIII. vers. *Civilium* d. To. III. pag. 207., ubi inquit = *CIVILIU Cantarum TERTIA Instantia est apud Judicium REVISORIUM* =.

(134) Hae litterae a *Consistorio Trevirensi* nomine *Archiepiscopi*, et *Electoris* scriptae ad Archiepiscopum *Laodiceae* SPINOLA die 3. *Aprilis* 1749. extant in *Arch. Secr. V. sic. regest.* Litterar. Nuncii *Colonien.* A. 1749. 50.

traordinariae dumtaxat *Revisioni* subijci possunt ; (135) vehementer adversatur TRIBUNALI OFFICIALATUS a Te INSTI-
TUTO [a] , pro concedenda Revisione Causarum *Ecclesiasticarum* , quae de *Jure* ad Apostolicam Sedem per *Appellationem* deferuntur . Hoc enim *Jure* exui SUPERIOREM quoquomodo posse ab *Inferiore* commentus est nemo , et *contrariam* Sententiam DO-
CTORES magni nominis protulerunt (136) .

61. Scimus , abs Te quoque Causas *civiles* quandoque dele-
gatas fuisse in gradu *Revisionis* , ut affirmant *Procuratores* , et *Advoca-
tati* in allato testimonio [N. 127.] . Maximum autem est inter
Causas profanas , et Causas *Ecclesiasticas* *discrimen* ; nam quoad
Causas verè *profanas* , seu *Saeculares* tam Tu , quàm Trevirensis
Electo summi tenetis *Principatum* ; quoad *Ecclesiasticas* verò
non item : in his enim , sive tamquam *Ordinarii* , sive tamquam
Metropolitani judicetis , estis semper *Judices* APOSTOLICÆ
SEDI *subjecti* .

62. Denique si *Treviros* , aut ad *alium* quemcunque Ger-
maniae Locum *malus* accessisset *unus* Appellationem dandi in Causis
Ecclesiasticis , itaut illae a primis Sententiis ad Consistorium
in gradu *Revisionis* deferrentur ; *malus* hic usus numquam S. Sedi
probatus est , et ne in *posterum* quidem probabitur ; cumque *ra-
tioni* pariter adversetur , ac *Legibus* , vergatque in *Supremorum*
S. SEDIS *Jurium* *occupationem* , nullam *quocumque* temporis in-
tervallo vim , ac robur nancisceretur *legitimae* Consuetudinis :
quinimò *Acta* , et *Sententiae* omnes , quotquot *antea* prodissent ,
essentque *imposterum* proditurae , fuissent , ac forent *inanes* ,
et *irritae ipso Jure* .

63. No-

(135) Vid. CARD. DE MEAN
loc. cit. *Observ.* 163. n. 2. , 548. n. 1.
2. 3. 5. , et 651. n. 4.

[a] Vid. novae Pontificis Litteras
ad Archiepiscopum Colonensem §. 12.

(136) JO. NARBONA = de Ap-
pellat. a Vicariis ad Episc. = Par. I.
n. 168. , ZIEGLERUS = De Jur. Ma-
jestatis = Lib. I. Cap. 30. §. 30. = Quid-
quid vergit in PRÆJUDICIUM
SUPERIORIS id ab INFERIORE
per Statutum disponi nequit = , et

AUGUSTINUS A LEYSER = Me-
ditat. ad Pandect. = Specim. 654.
§. 10. et 11. Tom. X. pag. 475. re-
sponsum refert Jureconsultorum Hel-
mstadiensium mensis Decembris A.
1719. , qui licet speciali Consuetudi-
ne subnixi provocari posse aucthama-
rent ad *Judices inferiores* , id tamen
hac tantum lege fieri posse declara-
runt , ut = per eam *Judicis superioris*
potestas nec infringatur , nec immi-
nuatur = .

63. Neque Nos id primi decidimus, cum tot ante annos hoc ipsum BONIFACIUS VIII. judicaverit in hunc modum rescribens : = *Non putamus illam Consuetudinem, quantocumque tempore de facto servatam, consonam rationi, quod AB OFFICIALI EPISCOPI AD EUMDEM EPISCOPUM VALEAT APPELLARI* = (137). Multoque etiam clarius idem A TRIDENTINO CONCILIO definitum est ; cum enim illud observantiam *Constitutionis INNOCENTII IV. in Cap. ROMANA*, a Nobis jam commemoratae [C.V.§.24.], qua Appellatio *ab iisdem ad Scipos* proscripita fuit, *ampliandam* putasset ad Legatos, Patriarchas, *Primates*, ac *Metropolitanos*, haec subjunxit verba, digna certè, quae diligentissima animadversione pendantur ab iis, qui quoquo modo in haec suprema Ecclesiae Jura aut invasissent, aut invadere molirentur ; = *Quacumque Consuetudine etiam immemorabili, aut stylo, vel privilegio in contrarium non obstantibus* ; ALITER INHIBITIONES, ET PROCESSUS, ET INDE SECUTA QUaecumque SINT IPSO JURE NULLA = (138). Tu Ipse igitur judica, num bona cum fide possit in ullam Archidioecesim, in qua *antea* non fuerit, hujusce naturae *Consuetudo* introduci, cum constet, Oecumenici Tridentini Concilii apertissima Lege *irritas*, inanesque esse *cum* omnibus suis *Actis* hujusmodi *Consuetudines* in iis quoque Locis, in quibus *ante* omnem memoriam hominum *servatae fuissent*.

(137) Cap. 2. de Consuetud. in 6.

(138) Cit. Cap. 7. Sess. 22. de ref.

CAPUT VII.

De *ultima*, quam proponunt, querela

ELECTOR TREVIREN., ET ARCHIEPISCOPUS SALISBURGEN.

SUPER FACULTATE

AB ELECTORE PALATINO BAVARIAE DUCE POSTULATA,
ET A NOBIS CONCESSA

per Litteras in forma Brevis diei 6. Novembris 1787.

PROROGANDAE

IN SUBSIDIIUM PUBLICARUM CALAMITATUM

EXACTIONIS DECIMAE OMNIUM REDDITUUM

OEVENIENTIUM EX REBUS, ET BONIS ECCLESIASTICIS
SITIS

IN EJUS DITIONE PALATINO-BAVARA.

1. **P**ertinet id querelae genus ad *utramque* Potestatem. Ad hanc usque diem fuit hoc in more posuitum, institutoque Majorum, et Ecclesiae praescripto constitutum, ut *Principes*, publicis licet rerum angustiis pressi, nullam tamen *Propria Auctoritate* seu *Decimam*, seu *tributum*, seu *decigal* imponerent *Bonis Ecclesiasticorum* suae Ditioni subjectis, tamquam rebus SUPREMO NATURAE AUCTORI dicatis, sed ut *ad Apostolicam Sedem*, et *ad Pontificem Summum* fidenter confugerent, qui vi, ac ratione PRIMATUS cum *supremam* apud se habeat horum Bonorum custodiam, et curam, et *primarius* sit *Ecclesiasticorum* rerum Dispensator, non defuisset, *iusta*, ac *legitima causa cognita*, Ipsorum indigentis subvenire.

2. Hinc *Palatinus Elector* eo, quo decet, obsequio hanc Legem Ecclesiae prosecutus in magnis rerum, quibus premebatur, angustiis, a Nobis suas Ipsius necessitates edoctis petiit, impetravitque veniam *prorogandae collectionis*, atque *exactionis Decimae*, de qua agitur. Tot inter Episcopos, atque Ecclesiasticos Viros cujusvis generis, solutioni Decimae hujus obnoxios, Vos
tan-

tantum. Ven. Fratres *Trevirensis* Elector (1), et Archiepiscopo *Salisburgensis* (2), Vos tantum, inquit, contradicere statuitis, vestrasque ad Nos querelas deferendas putastis, non *alia* ratione ducti, nisi quia Vestrarum Dioecesum *pars quaedam* sita est in Ditione Bavaro-Palatina, intra cujus fines solutio hujusmodi *Decimae* continetur. Ex aliis omnibus ad memoratam Ditionem pertinentibus *nemo unus* contradixit unquam; idemque credendum Nobis esse de Electoribus *Moguntino*, et *Coloniensi* ipsorum litterae ad Nos scriptae persuadent, utpote quae nullam hac de re mentionem fecerunt (3).

3. Sed *Contradictio Vestra* est hujusmodi, ut *utramque* simul laedat Potestatem; perinde ac si *absque vestra consensione* nequeat *Laicus Princeps a Suprema Ecclesiastica Potestate petere*, ut Clero *vestigal* ullum imponatur; et perinde ac si nequeat *Supremus Ecclesiae Pontifex* hoc ipsum *iusta* de causa petenti *concedere*: contradictio, inquit, *periculi*, et *injuriae* plena, utpote quae *ansam* praebere posset *Laicae* Potestati decedendi a consultissimis Ecclesiae Legibus; quemadmodum evenire plerumque solet, ubi *Clerus injustè utrique* Potestati resistat.

4. Si vestras *singillatim* expendimus querelas, facili negotio illud deprehendemus, quod ubi *Vos* decepti a Vestris Consiliariis, parum certe sibi constantibus, defendere putatis *Libertatem*, aut *Immunitatem ECCLESIAE GERMANICAE*, ambabus ulnis amplexantes doctrinam, atque sententias *Anonymi Auctoris* Opusculi = *De insigni Libertate Cleri Germanici circa impositionem*

(1) In Litteris Pontifici hac super re scriptis die 11. Julii 1788.

(2) In similibus litteris diei 28. Julii 1788. Hac ipsa die duo hi *Metropolitani* litteras dederunt super eadem re *Principi Electori Palatino*, easdemque mox typis mandarunt, illo penitus incito; unde mirum non est, si de illis vehementer *questus* sit idem Elector in Opere *germanica lingua* conscripto, et ipsius jussu *Monachii* edito ex *Typographia Aca-*
demicae hoc titulo = *Beleuchtung der Zwei Erzbischoflichen etc.*, ubi *Me-*

tropolitani litterae referuntur, et *Electoris* responsio data die 30. Augusti 1788., additis etiam *Nois*. Haec, et alia circa hujusmodi Opusculum *Monachiense* habes in alio cit. Opusc. = *Disense des Reflexions* = pagg. 100. 101. 102.

(3) Nec in citatis litteris diei 26. et 28. Novembris 1788., nec Elector *Coloniensis* in = *Pro-Memoria* =, nec *Moguntinus* in *Encyclica* & quamvis *ibidem* multas querelas adversus *Monachiensem* Nunciaturam, et *Nuncium* effuderint.

nem Decimarum = (4), ubi, inquit, *Libertatem* tueri arbitramini, id *volentes* efficitis, ut Episcopi, et Ecclesia omnis sua *exnatur* Auctoritate Decimas, et tributa imponendi, utque Jus omne generis ejusdem *solis* Saeculi Principibus tributis, quasi de rebus dumtaxat *temporariis* ageretur. Veniamus ergo absque ulla mora ad *rem ipsam* propius examinandam, quo manibus, ut ita dicamus, contractetur querelae hujus injuria, injustitia, atque absurditas.

5. Quicumque *vestras litteras* leget, putabit, Nos concedentes = *de plenitudine Potestatis* = Principi Territoriali id postulantem facultatem colligendae *Decimae* ex redditibus Bonorum *Ecclesiasticorum* Ditionis suae, non obstante *Immunitate* quacumque, etiam ex causa, et titulo *onerato* acquisita, adjectis *poenis* Spiritualibus, et pecuniariis contra *renuentes*, cujuscumque fuerint dignitatis, nec non *implorato* adversus eos *brachii saecularis auxilio*, nullaque attempta *exceptione*, aut Regula de *Jure quacumque* non tollendo, ac omnibus iis *derogatis*, quae adversari possent, etiamsi speciali mentione digna forent, putabit, inquit, Nos quidquam commisisse *invisitatum*, *inauditumque*, itaut = *omnes Germaniae Archiepiscopi, et Episcopi, atque universa Natio Germanica quàm debementissimè perculsi fuerint* = (5), eamque de Nobis opinionem habebit, tale quid *novitatis* Nos fuisse motifs, quod = *injustas aggressiones* = praeseferat, quod = *in tota Germania horrorem, et indignationem maximam excitaverit* =, quodque = *epocham futuris temporibus constituet* (Nostro Nomini) *multum indecorum* = (6).

6. At si è contra *Nostras Litteras* in forma *Brevis* leget, non poterit non deprehendere evidentem, atque intolerandam injuriam, qua Nos afflicimur, dum de hujusmodi *novitate* insimulamur; semel ac animum parumper adiciat ad ea, quae scripsimus. ad *Archiepiscopum Athenarum Nostrum Nuncium* per haec verba: = *Nos plurimorum Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum* EXEMPLO *insistentes, qui ex certis tunc expressis causis*

(4) Jam diximus, referri hoc Opusculum in Collectione *Horiziana*, Tom. I. *additum*. II. a pag. 180. ad pag. 230.

(5) Verba sunt Electoris TRE-

VIRENSIS cit. *epist.* in fine §. Cum est.

(6) Verba sunt Archiepiscopi SALISBURGENSIS in cit. *epist.* §. Intermitt.

sis integram Decimam omnium, quoruncumque fructuum, reddituum, et proventuum super Bonis omnibus Ecclesiasticis in Ditione Bavarica existentibus ad quinquennium indixerunt, ac respectivè imposuerunt, quam ipsam taxam, seu Decimam Nos etiam per Nostras in simili forma BREVIS diei 20. Augusti 1782. expeditas Litteras ob validissimas vigentes rationes ad quinquennium pariter indiximus, atque imposuimus, SUPPLICATIONIBUS (Caroli Theodori Comititis, et Ducis) inclinatis, JUSTISSIMIS itidem NUNC URGENTIBUS RATIONIBUS id ipsam suadentibus, de Nobis attributae Potestatis plenitudine tenore praesentium indicimus, atque imponimus ad aliud decennium ab expiratione ultimi dicti quinquennii, a mense scilicet Januarii proximo futuri A. 1788. numerandum, unam integram Decimam = (7).

7. Et sane convertite oculos ad Litteras CLEMENTIS VII. in forma Brevis datas ad Bavariae Duces cum facultate destinandi Ecclesiasticum Virum, qui voluntatem Pontificis exequeretur; Ipsumque intelligetis, Episcopis minime interpellatis, concessisse Ducibus facultatem Decimae imponendae Bonis omnibus Ecclesiasticis, ne demptis quidem Ecclesiis Cathedralibus, et Metropolitanis sub poena Excommunicationis, privationis, et aliis arbitrio, etiam pecuniariis, invocato quoque pro executione Impositionis auxilio brachii saecularis, quocumque privilegio non obstante (8). Subjicite oculis Litteras INNOCENTII XII. (9), CLEMENTIS XI. (10), CLEMENTIS XII. (11), et BENEDICTI XIV. (12) in forma Brevis ad Nuncium Coloniae datas; et comperietis, hujusmodi Pontifices de Sibi attributae divinitus Potestatis plenitudine concessisse Electori Palatino similem facultatem iisdem verborum formulis omnino conceptam; illud insuper addentes; tametsi = quomodolibet interesse habentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, et auditi fuerint =.

T

Le.

(7) Vid. Litteras in forma Brevis sub initium.

(8) Clementinae Litterae diei 15. Januarii 1724. leguntur in Opere, cui titulus = Rerum Borcarum Scripores collecti, et editi ab Andrea Felice Oesilio. Augus. Vindob. 1763. = Tom. II. pagg. 232. 283. quibus Ponti-

fex confirmat Praedecessoris sui Adriani VI. Concessionem, quae pariter legitur in cit. To. II. pag. 278. et seq.

9) Anni 1694.

(10) Diei 27. Januarii 1708., et alius anni 1717.

(11) Diei 17. Aprilis 1734.

(12) Diei 29. Novembris 1757.

Lesire demum Litteras CLEMENTIS XIV. (13), et *Nostras prae- cedentes Litteras* ad Te datas, *Salisburgensis* Archiepiscopo (14): hasque omnes Litteras *Conferentes* simul cum *postremis Nostris*, quas scripsimus biennio ante, planè videbitis, esse *ultimas* Nostras Litteras *simillimas* omnino Litteris *aliorum* Pontificum, et etiam *Nostris*, tam si *modus*, quàm si *res ipsa* spectetur.

8. Hac instituta comparatione, animi vestri candor non poterit vehementer non commoveri, et inagno certè iracundiae aestu flagrare debebitis adversus eos, a quibus in *errorem* inductos Vos fuisse intelligeris; cum Nos de *novitate* postulastis, quasi *status*, in quo erant res, per Nos *immutatus* fuisset, quasi *indignationem* excitavissemus Germaniae universae, et quasi *Nomen ipsum Nostrum* insigni *dedecoris* macula per Nos fuisset inustum: tametsi Nostrae *ultimae* Litterae nihil aliud egerint, quàm Nostrasipsas, Nostrorumque Decessorum *Concessiones renovare*, ac in longius tempus *prorogare*. Jam verò si quae ante hos annos *praecesserant* Concessiones tùm Nostrae, tùm *Decessorum* Nostrorum, eae fuerunt *sine ulla admiratione* GERMANIÆ, et *sine ullo* SANCTÆ SEDIS *dedecore* tùm a *Vobis*, tùm a *Praedecessoribus Vestris*, tùm *ab aliis* Episcopis omnibus *receptae*, et *executioni* mandatae eo animi obsequio, ac veneratione, quae *Supremam* decent *Ecclésiasticam Potestatem*; quì fieri poterit, ut *postremae* Nostrae Litterae *causam* praebeant *offensionis*, ac *justae querelae*, quae omnium Superiorum Litterarum prorsus *simillimae*, et ab *eadem* Auctoritate proficiscentes, dignae sanè sunt, quas, non secus ac caeteras omnes, Vos obsequio, atque observantia prosequamini?

9. Huc perbellè quadrat PII II. *Responsio ad Oratores Gal- lia.*

(13) Die 24. Septembris 1771.

(14) Die 1. Martii 1776., et 20. Augusti 1782. Consulto omit- timus referre *alias* Pontificum Prae- decessorum Litteras, de quibus abun- de testatur recentissimum Opuscu- lum = *Defense des Reflexions etc.* = pag. 101. &c. his verbis: *Cet Indult cou- chant les dîmes a été obtenu par l'Ele- ctur de S. en 5. ans, sans interruption*

depuis 1759., SANS AUCUNE RE- CLAMATION ni de l'Archevêque de SALZBOURG, ni de celui de TRE- VES (comme Evêque d'Ausbourg), et voilà TOUT-A-COUP des PLAÎN- TES et des MENACES. On voit à quel point le CONVENTICULE D'EMS a grossi les PRÉTENTIONS de ces Messieurs. CRESCIT EUN- DO =.

*liarum Regis data in Conventu Mantuano A. 1459. (15), praesentibus tum Imperatoris, tum aliorum Principum Legatis: = Tolerabilia sunt, inquit ille, quae Nostri Antecessores fecerunt: quod Nos facimus, ferri non potest; Illi excusati, Nos injusti, Nos ingrati, Nos IMPII sumus, quamvis PII nomine vocitemur = (16). Tu ipse, Salisburgensis Archiepiscopo, probe intellexisti. offendisse Nos verbis injuriis in tua prima epistola adhibitis, in qua haec affirmabas; = *Liberius* fortasse, atque oporteret, haec Sanctitati Vestrae enuncio animi mei sensa = (17): Tecumque reputans aliquam praebere Te justis Nostris querelis satisfactionem, haec in secunda epistola tua scripsisti; = *Magno cum animi doloris sensu percepi, postremam meam de Decimatione Cleri Palatino-Bavari epistolam Sanctitati Tuae non sine quali quali offensa displicuisse = (18).**

10. Verum eodem tempore declarasti; = *Id unum benevolentiae, ac gratiae genus a Sanctitate Tua mihi impendi enixe postulo, ut existimes, totum meum obloquendi zelum nullatenus in Sanctitatis Tuae Personam collimare, sed in Curiam dumtaxat = (19);* subdens insuper, = *Justitiae, et Aequitatis amor diffusus in omnem quemquam Praesulem Jura sua defendentem me erigit, ut sperem, nullatenus me postulatam iri a Sanctitate Tua aut culpa illius, aut laesae reverentiae, ETSI EUMDEM PERGAM TEXERE SERMONEM = (20).* Quae sit *Declarationis* istius Tuae vis, ac natura, intelligit quisque per se: hac scilicet *distinctione* adhibita inter *Nostram Personam*, et *Curiam*, pergis Tu Nos *injuriis* afficere, *eundem* texendo *sermonem*, non minus Te, quam Nobis prorsus indignum. Hic sane de *Brevi* agitur a Nobis profecto, in quo *partem Curia Nostra* habet *nullam*. *Defensionibus* Nostrae semper aures patebunt, liberumque semper dabimus *reclamationibus* locum; sed neque ulla *defensionis ratio*, nec *pietas in Patriam* sinit, ut quis *contumelias*, ac *conviciis* proscindatur, utque per manifestam falsitatem pro *novitate*

T 2

ven-

(15) Commemoratur hic Conventus ab Auctore praefati Opusc. = *De insigni Libertate* etc. = §. 21. pag. 213.

(16) V. LABBÆUM Tom. XIX. col. 243. &.

(17) Cit. *epist. die 28. Julii 1788. §. Liberius.*

(18) In alia diei 24. Novembris ejusdem anni in principio.

(19) Cit. *epist. §. In hac rursus.*

(20) Ibidem §. *Quemadmodum.*

venditetur in vulgus *antiqua*, et *consueta* Concessio, quæ semper recepta est, semperque executioni commissa.

11. Satis id quidem esset Nostræ agendi rationi a quacunque nota vindicandæ, omnique *novitatis* suspicioni depellendæ, atque iniuriæ vestrarum querelarum manifesta in luce collocandæ. Sed ut clarius id elucescat, demus *parumper*, agi hic oportere juxta *Decretum*, tantopere a Vobis magnificatum, *Constantiensis Concilii Sess. 43.* Jubet primò *Decretum* hujusmodi, = JURA, quæ prohibent Inferioribus a Papa Decimas, et alia onera Ecclesiis, et Personis Ecclesiasticis imponi, DISTRICTIUS OBSERVARI = (21); præservans ista ratione soli Pontifici Summo, sicut antea antiquis Legibus fuerat præservatum, Jus, et facultatem, *Decimas*, aliaque tributa imponendi.

12. Sicut verò mens, et consilium Canonum erat, ut *Decimas* non imponeret Pontifex, nisi ex magna, et ardua causa; ita de gravi ista causa ut certò constaret, jubendum censuit *Constantiense* Concilium, ut ubi de *Decima* ageretur per Clerum pendenda *Catholici Orbis*, eam imperaret = de consilio, et consensu Cardinalium, et Praelatorum, quorum consilium commode haberi poterit =; si autem de *Decima* ageretur per Clerum pendenda specialiter in aliquo Regno, vel Provincia, = non eam imponeret = inconsultis Praelatis ipsius Provinciae, et ipsis non consentiensibus, VEL EORUM MAJORI PARTE =.

13. Pertinet id quidem, ut nemo non videt, ad *Decimam imponendam*, non ad IMPOSITAM PROROGANDAM, quas inter maximum intercedit discrimen. Sed illud insuper defendimus, Nobis nec gravem causam, nec consensum majoris partis Episcoporum defuisse. Si de gravi causa loquimur, eam ne Vos quidem negatis adesse, Ven. Fratres. Ita enim animum Tuum declaras, *Salisburgensis Archiepiscopi*: = Quamvis optarem, inspecta NECESSITATE exhausti *Ærarii*, et commensuratis Cleri viribus pro situ, et exigentia circumstantiarum ELECTORI PALATINO hac in re LUBENS GRATIFICARI = (22). Nec dissimili uteris declaratione Tu, *Treuirensis Elector*: = Episcopis namque omnibus GAUDIO erit, et CURÆ MAXIMÆ, ubi de eorundem circa exigendas Decimas, prout aliàs fieri deberet, con-

(21) Apud LABBÆUM To. XVI. (22) Cit. prim. epist. §. Inimicus r. col. 720. B.

consensu serino movebitur, VOTIS SERENISSIMI ELECTORIS PALATINO-BAVARI, *quantumcumque licuerit*, ANNUE RE = (23).

14. Si autem *de consensu* loquimur *majoris partis* Episcoporum, qui *superuacuis* esset, ubi *gravis causa certa* est; quique *sufficit*, tam si Concessionem ipsam praecedat, quam si tunc *subsequatur*, cum *executioni* committitur ipsa Concessio; veluti colligitur ex PII II., antea sub nomine ÆNÆ SILVII notissimi Viri, testimonio (24); et quemadmodum Tu ipse confirmas, Treuirensis Elector, his verbis = *Cum enim id genus BREVIA, quae Decimas imponunt, nusquam ABSQUE CONSILIO Episcoporum Provinciae EXECUTIONI hucusque data fuerint* = (25); si, inquit, *de consensu* loquimur *majoris partis* Episcoporum, hic quidem tam certus est, quam certò constat, utrumque Vestrum *dumtaxat* adversus Decimam ad Nos reclamasse; ejusdemque exactioni obstitisse pro illis Partibus, quae ad Vestras pertinent Dioeceses, quaeque in satis ampla Palatino-Bavara Ditione continentur. Reliqui enim Episcopi *Spirensis, Wormatiensis, Herbipolensis, Frisingensis, Ratisbonensis, Passaviensis, Constantiensis*, alique complures, *multò ampliores* in eadem Ditione Dioeceses habentes (26), non solum *nihil* ad Nos *perlatum* detulerunt unquam, sed etiam Nostrum *Breve* ultro *receperunt*, et sunt *executi*, non secus atque in superioribus quoque Concessionibus praestiterunt; cum magis indubium, atque illustre *consensus* monumentum dari nequeat, quam *factum ipsam executionis*.

15. Patet itaque, *nihil* Nobis eorum deesse, quae *Decretum Constantiense* requirit. Sed eo etiam accedit, quod *Decretum*

(23) Cit. *epist. §. Quae cum ita* sinr. in fine.

(24) Quod assert Auctor Opusculi § 21. pag. 113., *imposita est (scribit Aeneas) sed non imperata Decima... Veniens ad Legationem Niceno COLLIGENDO Decimae dedimus litteras... Mandata de COLLIGENDO tractavit, non tamen ad EXECUTIONEM VLLAM processit.*

(25) In *epist. Cit. §. Mirum*.

(26) Parochiae Dioecesium Treuirensis, Augustanae, et Salisburgensis in Ditione Palatino-Bavara sunt numero circiter 250. Aliarum verò Dioecesium Parochiae in eadem Ditione sitarum ascendunt ad numerum multo majorem, ac ferè millesimum.

tum hujusmodi, tamquam *Concilii Canon* consideratum, *impedimento* esse non posset, quominus Romanus Pontifex eidem pro Sua Potestate *derogaret*, Decimasque imponderet, nulla habita ratione *consensus Episcoporum*, quem caeteroquin exquiri *non expedit aliquando*, ad dissensiones arcendas, et ad simulates *Liticae Potestatis* cum *Episcopis dissentientibus* evitandas [*]. Quodcumque enim sit *Conciliorum Oecumenicorum* praescritum in re, quae ad *Disciplinam* pertinet, id omne censetur inductum, *salva semper Apostolicae Sedis Auctoritate* (27).

16. Sentit profectò *Opusculi Auctor* hujusce vim argumenti, adeoque ita obtestatur ingenuè; = *Quaestio haec aliis forte Juris ECCLESIASTICI esse videbitur: verum bona cum pace ita sentientium aliam fovemus sententiam, scilicet hanc unicè è principis Juris PUBLICI nostri esse decidendam existimamus, undè nequidem DE ULLO CANONE mentionem facimus, sed tantum de Pactis Publicis* = (28); et paucis adjectis declarat, ad hoc *Decretum* se provocare, non ut ad *Canonem Concilii Oecumenici*, sed ut ad *articulum Pacti Publici* (29), = cum unicè ut *PUBLICISTÆ GERMANICI Decretum hoc in ratione COMPARTIS CONCORDATORUM consideremus* = (30).

17. Nunc ut *fraus*, et *insidiae* hujusce *Auctoris* detegantur, oportet.

[*] Hac potissimum de causa nulla fuit ratio habita *contradictionum Metropolitanorum* in plurium *Archidioecesium dismembrationibus*, quarum exempla colligit *Opusc.* = *Riflessioni sopra i 73. Articoli etc.* = ad §. 72. Artic. 4. pag. 202. Ex hujusmodi autem exemplis *Regulam* deducit THOMASSINUS: *Vet. et nov. etc.* = Lib. I. Cap. 45. n. 9. vers. *Hoc*.

(27) Clausula = *salva semper in omnibus Apostolicae Sedis Auctoritate* = adhiberi solita in Conciliis Generalibus, expressa in duabus Sessionibus fuit Concilii TRIDENTINI, videlicet ante *Reformationis Decreta Sess. 7.*, et distinctius in Cap. 21. Sess. 25. in *conclusionem* Concilii. Hujus vi clausulae *explicitè reservata*

Apostolicae Sedi Facultas solvendi Statutorum Generalium Conciliorum, quam caeteroquin Eisdem inesse vel ipsi Gallici Scriptores affirmant. Ita recens *Auctor COMPANS* in cit. *Opusc.* = *Traité des Dispenses en général, et en particulier* = Tom. I. Liv. I. Chap. II. §. 1. pag. 17. = *Aussi quoique en France on regarde le Pape comme inférieur au Concile général, y reconnoit-on, ainsi qu'AILLEURS, qu'il PEUT DISPENSER dans TOUS les points, qui sont objets DE DISPENSE, et même dans LES CANONS DES CONCILES GÉNÉRAUX.* =

(28) §. 2. pag. 182.

(29) §. 11. pag. 194.

(30) §. 7. pag. 188.

oportet animadverti, qua via, et ratione ab eo *Decretum hoc Constantiensis Concilii ad rationem Pacti Publici*, et ad *partem Concordatorum* transferatur. Ponit ipse veluti *fundamenti loco*, Decretum hocce *Constantiensis Concilii* amplexatos fuisse *Basileensis Synodi Patres*, et *utriusque Concilii Decreta recepta fuisse a Principibus* Instrumento acceptationis, adhaesionisque A. 1439. (31). Quemadmodum autem nemini, quàm ipsi notius est, *hujus Decreti acceptationem non fuisse neque a Concilio Basileensi*, neque a *Principibus* factam, ita *acceptatione vix indicata*, statim haec subdit, = *Decreta Basileensia sub ALBERTO II. Moguntiae per Nationem nostram acceptata HIC FERE PRAETERIMUS* = (32).

18. Abutitur mox *quibusdam* verbis confirmationis eorum; quae a Concilio Basileensi, et a Principibus acceptata fuerant, factae ab EUGENIO IV. Nationis rogatu in sua Constitutione = *Ad ea ex debito* =, et in alia Constitutione = *Ad tranquillitatem* =, in quarum *prima* ita legitur = *Concilium Generale Constantiense, Decretum FREQUENS, ac alia ejus Decreta suscipimus* =; indeque arguit, inter Decreta *Constantiensis Concilii*, a *NATIONE recepta*, et ab EUGENIO *confirmata* = *occurrere Sess. 43. Decretum speciatim de Decimae indictione agentibus*; et hoc quidem Decretum semel acceptatum, confirmatumque considerari amplius non debere tamquam Concilii Oecumenici Canonem, sed uti *publicum*, ac *solemne Pactum*, cui non liceat derogari; *Pactum*, inquit, quod ex hujus *Auctoris* sententia *praeservatum* fuit in *Concordato Aschaffenburgensi* cum clausula *IN ALIIS* (33), rursusque instauratum ab *Legibus Imperii*, et a *Capitulatione Caesarea*, tunc cum *Principum Concordata* religiose servanda, et custodienda esse jusserunt (34).

19. Haec est *Auctoris* ratiocinatio tota, quem ita sequeris Tu, *Treirensis Elector* (35), Tuque, *Archiepiscopo Salisburgensis* (36), ut ab eo ne latum quidem unguem discedas. Sed praecipiti statim labefactata motu concidat, necesse est, si ad *trutinam*, ut par est, revocetur tum *acceptatio* Decretorum a Patri-

bus

(31) §. 4. pagg. 184., 185.

(32) Cit. §. 4. pag. 185.

(33) §§. 4. 5. 6. et 7. a pag. 184. ad pag. 189.

(34) §. 10. pagg. 192. 193.

(35) Cit. §. *Mirum*.(36) Cit. §. *Inimicus*.

bus Basileensibus, et a Principibus facta, tum *petitio* Principum EUGENIO exhibita ad confirmationem ipsam obtinendam: quae duo sunt praecipua objectae ratiocinationis *fundamenta*; et mira quadam conspiratione ad confirmationem Eugenianam, ad Concordatum, ad Capitulationem Caesaream, et Leges Imperii *declarandas* inserviunt.

20. Percurrite, Ven. Fratres, *singulos actus* Concilii Basileensis, vestrisque met oculis perspicietis, Basileenses Patres *trium dumtaxat Decretorum Constantiensium* mentionem fecisse; Decreti scilicet *Sess. V. super Auctoritate* ejus Concilii, et alterius cujuslibet celebrandi *pro extirpatione Schismatis*, quod incipit = *Sacrosancta* = (37); Decreti *Sess. XV. contra invasores*, seu *spoliatores* accedentium, et recedentium a Concilio (38); et Decreti quod incipit = *Frequens* = *Sess. XXXIX. super convocazione* Generalium Conciliorum, unius quidem = *in quinquennium immediate sequens*, alterius *in septennium*, et deinceps *de decennio in decennium* = (39).

21. Percurrite illud percelebre *acceptationis Instrumentum* A. 1439., haud ita pridem è tenebris erutum, quod tametsi contra Nos nihil habeat virium, plurimum tamen *Auctoritatis* exerit adversus *Auctorem* ipsius, et adversus *Vos*, qui illo *uti* estis; sta-

(37) Decretum hoc Constantiense perfectum, renovatumque fuit in Concilio Basileensi Sess. II. Art. II., et III. apud LABBÆUM To. XVII. col. 236. Animadvertit autem BLINIUS in Notis ad Concilium Constantiense verb. *Ex parte*, apud LABBÆUM T. XVI. col. 875. C. = *Quae de auctoritate Concilii supra Pontificem constituerunt* (Constantienses PP.) *Sententia FLORENTINI, et LATERANENSIS Conciliorum plenè REPROBATA* fuisse. Videndus *Auctor Animadversionum* ad Diss. NAT. ALEXANDRI super Constantiensi, et super Basileensi Conciliis, qui pluribus ostendit, nullam rationem habendam esse hujusce Decreti, editi tempore, quo Conci-

lium non erat Oecumenicum, et quia Papam dumtaxat *dubium* respexerit, et quia nunquam *approbatum* fuerit nec a Martino V., nec ab Eugenio IV., quinimo refutatum in Florentino, ac Lateranensi Concilio. Edit. Paris. A. 1744. Tom. 18. pag. 289. cum seqq., nec non pag. 564., et pluribus seqq.

(38) Hoc item Decretum lectum Basileae fuit Sess. I. Artic. XVIII., confirmatumque Sess. II. Artic. IV. LABB. cit. Tom. XVI. col. 230., et 236.

(39) Hoc etiam Decretum lectum Basileae fuit Sess. I. Artic. III., renovatum, declaratumque fuit Sess. II. Artic. IV. loc. cit. col. 236.

statimque comperietis, acceptasse quidem *Principes Decreta Constantiensis Concilii*, sed ea tantum acceptasse Decreta, quae *Basileenses Patres* fuerant amplexati; in toto enim *Instrumento* nihil aliud occurrit quoad *Constantiensia Decreta*, quam ea, quae sequuntur verba, sedula animadversione dignissima, utpote quae nullum relinquunt controversiae locum: = *Et primò Decretum per Sacrum Constantiense Concilium factum, et per Sacrum Basileense Concilium renovatum, de auctoritate, et potestate Sacrorum generalium Conciliorum, temporibusque, et modis eadem convocandi, et celebrandi, quod est primae Sessionis, et incipit: FREQUENS GENERALIUM CONCILIORUM CELEBRATIO AGRI DOMINICI PRÆCIPUA CULTURA EST* = (40).

22. Percurrere *monita Moguntina* per Nationem excogitata A. 1440., et rursus A. 1446. instaurata, quae norma essent, et regula *petitionis* EUGENIO Pontifici Summo exhibendae; et haec quoque videbitis in una *Decretorum Constantiensium super Auctoritate Conciliorum confirmatione* versari = IN PRIMIS, ajunt illa, quia *Basileae hucusque non est nominatus aliquis Locus pro futuro Concilio celebrando juxta formam Constitutionis FREQUENS &c.*, expedit, quod ille, qui facienda est haec adhaesio, omnes, et singulas Constitutiones, olim in *CONSTANTIENSI Concilio super auctoritate, honore, et reverentia SACRORUM GENERALIUM CONCILIORUM promulgatas approbet, recipiat, et provideat* = (41).

V

23. Pe-

(40) Cit. Collect. *Horixiana* To. I. num. II. pag. 42. ADD- KOCH in *Syllog. Document.* n. II. pag. 108., et seqq., qui mox pag. 111. in medium profert Decretum aliud *Constantiense*, quod incip. *Sacrosancta*; perinde ac si hoc etiam Decretum a Principibus receptum in *Instrumento adhaesionis*, et *unius Scribae negligentia* fuerit omissum; prout suadere studet in *Præfatione* cit. Opusc. pag. IX., et seqq. Id autem, quod affirmare ne *Horixius* quidem primus ejus *Instrumenti* editor ausus est, pugnat apert-

tè cum ipso *acceptationis Instrumento*, quod *singularis Decreti*, et *Decreti Frequentis* mentionem facit.

(41) Referuntur haec *Advisamenta Moguntina* in *Theatro MÜLLERÆ* Lib. V. Par. I. pag. 51. et seqq., ex eoque exscribit GEORGIUS in Cit. Opere Lib. I. Cap. 6. §. 2., ubi illud, de quo agitur, refertur Cap. 2. §. 1. pagg. 214., 215. Quod etiam monitum, sive *Advisamentum* legitur apud *BARHEL* in cit. Dis. III. = *de Concordat. German.* = Cap. I. §. 14. pagg. 61. 62.

23. Peculiari huic *quorundam* tantum Decretorum acceptationi factae tam a Patribus Basileensibus, quàm a Principibus, et peculiari itidem petitioni Nationis EUGENIO exhibitae pro *quorundam* dumtaxat Decretorum confirmatione respondent, cohaerentque mirum in modum *ambae Eugenianae Constitutiones* tam in iis partibus, quae *narrativae*, quàm in iis partibus, quae *dispositivae* appellantur. In *prima* enim Constitutione, quae incipit *AD EA*, post commemoratam Nationis *petitionem*, factam multiplicatis vicibus *per Vestros Oratores* (42), haec Pontifex ad rem nostram declarat. = *Concilium autem Constantiense, Decretum FREQUENS, ac ALIA ejus Decreta, sicut caetera alia Concilia Catholicam militantem Ecclesiam repraesentantia, IPSORUM POTESTATEM, AUCTORITATEM, HONOREM, ET EMINENTIAM, sicut et caeteri Antecessores Nostri, a quorum vestigiis deviare nequaquam intendimus, suscipimus, amplectimur, et veneramur* = (43): quibus sane verbis manifestius patet, quàm a Nobis exprimi possit, confirmata a Pontifice Summo minime fuisse *omnia* Constantiensis Concilii Decreta, veluti per summam fallaciam, et contra omnes Juris regulas *disjunctis*, ac *dissociatis* vocabulis = *ac alia ejus Decreta* = ab illis, quae *proximè* subsequuntur, et *silentio* praetermissa *acceptatione*, ac *petitione*, ANONYMUS AUCTOR argumentatur; sed confirmatum fuisse dumtaxat Decretum *FREQUENS, ac alia ejus Decreta*, quae = *potestatem, auctoritatem, honorem, et eminentiam* = CONCILIORUM GENERALIUM respiciebant; quemadmodum requirit, postulatque tum *continentia*, et *continuitas* sermonis, tum Patrum Basileensium, et Principum *acceptatio*, tum actus denique ipsius *vis et natura*: fieri enim non potest, ut magis latè *confirmatio* pateat, quàm *actus* ipse, qui *confirmatur*.

24. In

(42) Plures misit AA. 1445., et 1447. Natio Germanica Legatos, *Aeneam Sylvium*, aliosque AD EUGENIUM IV., prout aliis omissis, legitur apud GOBELLINUM in *Commentar. Pii II.* Lib. I. Vide etiam HEDDERICHIIUM in *Dis. de Concordata* = *Par. I.* q. IX. pagg. 167. 168., et ANF. A TORRE in *Expo-*

stulae. Cap. I. §. 3. pag. 33. ADD. KOCH in *Hist. Sancti. Pragm.*: Cap. II. §§. 2. 7. 8. pagg. 20. 26. Vid. Cap. VI. in ADD. N. 10.

(43) In cit. Collect. *Horiziana* Tom. I. num. IV. §. 4. pag. 140. ADD. KOCH in *Syll. Document.* num. VI. pag. 182.

24. In *secunda* autem Constitutione, quae incipit *AD TRANQUILLITATEM*, quacque *una eademque die* data est, volens EUGENIUS disertius id, quod ex obvia intelligentia manabat, exprimere, dilucidis verbis affirmavit, *Se = per alias Litteras nonnulla circa Concilium Constantiense, ejusque Decreta, nec non convocacionem Concilii Nationem Vestram concernentia = declarasse* (44): tantumque Se alienum esse ostendit *ab amplianda* in minima etiam parte, quam *Principes* fecerant, Decretorum Constantiensium, ac Basileensium *acceptatione*, ut obtestandum omnino Sibi esse duxerit, *permittere Se interea*, ac tolerare tantummodò observantiam Decretorum hujusmodi acceptatorum *usque* ad tempus *Concordati, vel futuri Concilii*; et cum *modificationibus*, quibus recepta sunt (45).

25. Si igitur evidèntia *facti* constat, *Decretum Concilii Constantiensis Sess. 43. de Decimis* comprehensum minimè fuisse inter Decreta ejusdem Concilii a Basileensibus Patribus, et a Principibus *accepta*, et ab EUGENIO *confirmata*, haud *ab simili* evidèntiae luce constabit, clausulam illam = *In aliis autem* = in Concordato Aschaffenburgensi eo consilio adhibitam ex ANONYMI sententia, ut per illam *cetera omnia* servarentur illaesa, quae in *Instrumento acceptationis*, et in *Concessione* EUGENII continebantur; constabit, inquirimus, *clausulam* illam pertinere nequaquam posse ad *Decretum de Decimis*, utpote quod comprehensum minimè erat *inter* Decreta a Principibus *acceptata*, et ab EUGENIO *confirmata*; cum nequeat clausula, quae *relativa* dicitur, longius latiusque patere, quam *actus ipsi*, quibus illa refertur. Hinc si *Imperii Leges, et Capitulatio Caesarea* CONCORDATI custodiam jubent, atque tuentur, poterit quidem haec jussio, atque tuitio suum habere *locum* quoad *eas res*, quas *Concordatum* ipsum aut patenter, aut implicite complectitur, sed non poterit ad *eas res* porrigi, protrahique, quae *nullo modo* in ejusmodi *Concordato* continentur.

26. His ex facto demonstratis, ultro abstinemus hoc loco a commemorandis tum *verò* hujus clausulae sensu, tum *cessatione* Instrumenti acceptationis, et Eugenianae confirmationis, de qua

V 2

jam

(44) Cit. Collect. *Horiziana* num. V. 9. 2. pag. 143. ADD. KOCH loc. cit. num. VII. pag. 183.

(45) Eadem Collect. §. 4. pag. 145. ADD. KOCH loc. cit. pag. 187.

jam egimus [Cap. VI. a §. 6. ad 15.]; semel enim everso *Auctoris* fundamento, quo ipse subnixus *Canonem Concilii de Decimis ad rationem Pacti publici*, et ad partem *Concordatorum* transferebat, supervacaneum videtur esse aliud omne ratiocinationis subsidium.

27. Quinimò facili negotio intelligitur, quàm perperam *Anonymus Auctor* abutitur *Querelis Nationis adversus Decimas*, quae temporibus *CONCORDATO proximis* fuerunt propositae: quo in loco alia inter exempla commemorat tum *Epistolam* Cancellarii MEYERI, tum Cardinalis AENEAE *Responsiones* A. 1457., tum *Querimonias Nationis* propter *Decimas* ab ipso Cardinali AENEAE, tunc PIO II., in *Conventu Mantuano* indictas, tum *Responsionem* a Pontifice datam, tum denique *novas Querimonias* per AA. 1510., 1518., et 1521. a Natione instauratas (46).

28. Ad MEYERI enim *Epistolam* quod attinet, redeunt ea, quae eidem epistolae reposuimus circa *Causas* [Cap. VI. §. 11.]; proindeque querelam *de Decimis*, omissam in aliis ejus litteris, referendam potius esse ad *Decreti Constantiensis*, quàm ad *CONCORDATI violationem*; utpote quod nullam neque *Decimarum*, neque *Causarum* rationem habuit, prout ipsae confirmant perperam objectae Cardinalis AENEAE *Responsiones*, qui ex ejusdem *Auctoris Anonymi* sententia ut *Minister publicus ad confectionem Concordatorum erat adhibitus*, adeoque accuratissimam notitiam habebat = (47). Quandoquidem agens AENEAS de objectis *Gravaminibus*, haec in tria capita dispertit. inquit: = Nam ET *Constantiensis Decreta Concilii* VILIPENDI, ET *Basileensem CONTEMNI Synodum*, ET *Concordiam cum Natione habitam VIOLARI vociferas*. DE SINODO CONSTANTIENSI PRIMUM AGAMUS = (48).

29. Atque in hac prima *Responsionis* parte paucis se expedit a proposita super *Decimis* querela, quam uti *Concilii*, non *CONCORDATI violationem* clarius ipse, quàm MEYERUS, proponit his verbis; = *Nec Decimas adversus ordinationem Concilii Tuas Nationi impositas meritis calumniaberis* = (49): quâ ipsa in *Responsionis parte* appositè animadvertit, = *Synodalem Legem Dogmata*

non

(46) Cit. Opusc. §. 8. et 9. pagg. 189. 190. 191., et Elector TREVIRENSIS in dicta prima epist. §. Mirum.

(47) §. 3. pag. 183.

(48) Cit. Epist. Apologet. sub initium §. Et primum pag. 665.

(49) Loc. cit. pag. 669.

non statuentem, et VARIABILEM esse, et ROMANI PRÆSULIS ARBITRIO, si ratio exigat, ABROGANDAM (= 50); quod nunquam profectò affirmasset, si *Decretum de Decimis* fuisset *passione* firmatum, et *Concordati* naturam induisset. Huic verò *Cardinalis* FINEAE responsioni super *Meyeriana Decimarum* querela non habuit quod opponeret idem WIMPHELINGIUS in sua, de qua jam diximus [C.VI. §.14.], *replicatione*.

30. Duabus hisce Epistolis, ab FINEA conscriptis cum adhuc *Cardinalis* esset, litterae quoque cohaerent ab eodem exaratae A. 1459., dum jam ad *Pontificiam* dignitatem fuerat evectus; in his enim *nihil* prorsus de Decreto Constantiensi, neque de Conventionibus cum Natione initis dixit. Sicuti autem agebatur de *Decima*, tota consentiente *Congregatione Mantuana*, non *Ecclesiasticis* tantum imposita, sed *Laicis* etiam Ecclesiarum Occidentalium, ita = *imposita est*, (scripsit) *sed non imperata Decima* =; et paucis adjectis, = *venienti* (subdit) *ad Legationem Nicaeno colligendae Decimae dedimus litteras; hoc tamen adjecimus, ut nummum sine consensu Nationis non peteret. . . Satis est Nobis implere quod est debiti nostri; si alii desunt officio suo, Dei est illud judicium* (= 51). Quod igitur circa Nationis *consensum* praestitisse videtur PIUS II. *justa* aliqua ratione ductus erga *Laicos* in illa impositione comprehensos, non debet pro certa quadam lege *necessitatis* obtrudi (52); ac praesertim cum agitur de *Decima* ad sublevandum Principem Territoriale indicta, solisque imposita *Ecclesiasticis* Viris, qui tantò magis, quàm *Laici Pontificiae Auctoritati* subduntur.

31. Satiùs profectò fuisset praeterire silentio *Querelas* a Natione habitas AA. 1510., 1518., et 1522. *Primae* enim *duae* ad defectum *consensus* Episcoporum minimè pertinent, neque Pontificis Auctoritatem oppugnant; sed super *causae* defectum unicè cadunt, perinde ac si = *Decimae sub praetextu expugnandorum Tur-*

(50) Pag. 666. In fine.

(51) Est Epistola 28. *Cardinalis Papensis pro Pio II. Pont. Max. post Commentar. Pii II. cit. edit. Francofur. 1614. pag. 470. 471.*

(52) *Necessitatem* consensus excludere videtur idemmet PIUS II.

in cit. *Epist. Apologetica*, quam cum esset *Cardinalis* scripsit, et in qua respondens querelae super *Decimis*, de *causa* tantum loquitur impositionis, et ne verbum quidem habet de *consensu*. Loc. cit. pag. 669.

*Turcarum exigantur, nulla expeditione facta = (53). Aliis vero, praecedentium simillima, super exactionibus versatur, quae pro Indulgentiis fiebant, quasi pecunia haec, quae a volentibus frui benignitate Ecclesiae pensabatur, = non in rem Fidei, aut aliquam Reip. Christianae necessariam, sed in propinquorum luxum = converteretur (54). Quae quidem Querelae quantum plenae sunt falsitatis, et calumniarum, egregie vindicatae a FRIDERICO NAUSEA *Blancicampiano* Imperatoris FERDINANDI Consiliario (55), et a THOMA CAMPEGGIO Episcopo *Feltriensi*, et Sedis Apostolicae Legato (56), auctoribus coarctis, tan-*

(53) Verba sunt ipsiusmet *Gravaminis IX.* apud GEORGIUM loc. cit. pag. 282., quem citat ANONYMUS §. 8. pagg. 190. 191.

(54) Ita *Gravamen Norimbergense IV.* apud eundem GEORGIUM pag. 380., quod non audet opponere ANONYMUS, opponit autem Elector TREVIRENSIS in sua *epist. §. Mirum vici. Omittis.*

(55) Hic typis edidit = *Responsa SS. Sedis Apostolicae ad aliquot inelytae Germanicae Nationis adversus illam Gravamina. Coloniae A. 1538.* cum gratia et privilegio =; et ad *IV. Responsum* dedit, = non satis constare *Indulgentiarum collecta IN MALUM USUM versa* =, addens in *Declarat. responsi* = *Quis dubitas ex ea pecunia, quae tamen SATIS MODICA Rhoenam venit, subventum esse, et PAUTERIEBS;* et contra *Infideles ipsius Rodiensibus, et HUNGARIS,* quibus aliquantisper Turca insolentissime insidituri esset, et hodie hodie insultat, missum, et ad instaurandum SACRAS BASILICAS, et alioqui ad INSTAURATIONEM, DEFENSIONEMQUE ECCLESIAE, vel contra priores hostes, qui aliquoties

*Romanae Ecclesiae propria sibi vi conati sunt usurpare, vel bella aliis inferre praeter jus, largitum esse Praeterea quid obferis, inde etiam vel parentibus, vel amicis in bonum usum piumque aliquicquam, sine Republicae incommodo, communicare? Cum Sacrae litterae admonent, parentes ubique honorandos, utique et verbo, et facto amandos =, ac denique subdicens in *Moderamini,* = *Ex Indulgentiis collecta sub cautione adversus infideles, pro Christianae Reipublicae defensione, vel etiam necessitate cogente, IN ALIUM PIUM USUM esse vertenda* =.*

(56) Synodum Hic plurium Episcoporum *Auctoritate Apostolicae Ratisbonae* coegit A. 1524., et Libellum exaravit, cui titulus = *Gravamina Sedis Apostolicae non referenda Germanis* =, qui manuscriptus reperitur in *Archivo Vaticano*. Respondens in eo Libro CAMPEGGIUS ad *Gravamen III., et IV.,* non modo ad propugnandum aggreditur *Indulgentiarum Jus,* et non solum demonstrat *insupportabile onus appellari non posse, utpote quod = ultra appetitur, sponte subitur, et multis precibus impe-*

tantum aberrant ab illo scopo, quò diriguntur, perinde ac si evincerent, *Decretum Constantiense* evasisse *partem Concordatorum*.

32. Quoniam verò provocamur ad *Observantiam* (57), facillimè demonstrabimus, neque Imperatores, neque Imperii Principes, neque Pontifices Summos, neque ipsos Germaniae Episcopos excogitasse unquam hoc Decretum = *ad rationem Pacti Publici* = fuisse translatum. Etenim *Imperatores*, et *Principes* pro variis rerum opportunitatibus *sine ulla consensione Episcoporum* a Pontificibus Summis omni aetate *petierunt* hujusmodi Decimas Clero imponendas; *Summiq; Pontifices* eas illis concesserunt, easque cum *Episcopi*, tum reliqui *Ecclesiastici* omnes, *pensitarunt*.

33. Ut nihil dicamus de *Decima*, quam a GREGORIO XI. imperatam fuisse A. 1373. *Clero Salisburgensi* per AGAPITUM Episcopum *Ulixiponensem* Apostolicae Sedis *Nuncium* testatur HANSITIUS (58), quamque *solutam* fuisse a *Salisburgensibus* fateatur idem Opusculi *Auctor* (59), certum est, atque exploratum A. 1468.

pretatum =, sed etiam haec ulterius animadvertit, = *Nec ad poenitentem attinet, erogatam pecuniam in alios usus transferri; reddant Deo rationem, qui aliò transulerint, si modo aliqui in alios, et malos nunc transulere* =.

(57) *ANONYMUS* §. 8. et 9. pag. 189., et seqq.

(58) *German. Sac. Tom. II. Par. I. pagg. 459. 460.*, ubi litterae referuntur missae ab *Archiepiscopo Salisburgensi* ad *Archidiaconum* suae Diocesis, quibus eos urget pro publicatione *Processus aggravationum* ejusdem *Nuncii* = *in facto decimali executoris Provincialis*, ita addens = *caeterum certis personas, quae Decimam non solverint, NOMINATIM; alios verò, qui fraudem, dolum, aut malitiam in facto decimali adhibuerint, IN GENERALI, pulsatis*

campanis, et accensis, ac extinctis candelis EXCOMMUNICATOS, et eorum LOCA INTERDICTA in vestris Ecclesiis *PUBLICE NUNCIENTIS*, et eos personaliter ad *CURIAM ROMANAM* ceteris, et *ADMINISTRATIONE OMNIUM BONORUM SUORUM MOBILIIUM, ET IMMOBILIIUM SUSPENDATIS* juxta *traditam in ipsis PROCESSIBUS formam* = Vid. *DALHAM* pagg. 159. et 160.

(59) §. 22. pag. 214. *ADD.* Pudeat *Anonymum*, hic retulisse hujus Decimae impositionem utpote factam a GREGORIO XI., eamque in *terre*, quam facit hujusmodi impositionum inscripsisse A. 1473., cum GREGORIUS XI. ante Saeculum Pontificatum gesserit, scilicet ab A. 1370. ad A. 1378. : magisque eum pudeat, ita scripsisse, cum HANSITIUS, quem citat

A. 1468. *Constantiensi* Concilio valde proximo imposuisse PAULUM II. *Decimam toti* GERMANIÆ Clero, veluti ipsius Litterae indicant ad *Nuncium* datae (60). Similem A. 1586. SIXTUM V. *Decimam* imposuisse Clero Electoratus Coloniae, ELECTORE ipso *postulante*, ejusdem Litterae declarant *Nuncio ad Tractum Rheni* conscriptae (61). Item CLEMENTEM VIII., *petente* RODULPHO IMPERATORE, aliam A. 1594. *Decimam* imposuisse Clero *haereditariorum Statuum* Ipsius, patet ex Ejus Litteris *ad Nuncium Vindobonensem* datis (62), et hanc ipsam *Decimae* solutionem fuisse ab eodem Pontifice rursus indictam A. 1599. novae ejus Litterae docent ad eundem *Nuncium* conscriptae (63). PAULUM etiam V. eorum *precibus* obsecundantem, qui GERMANICO FÖEDERE continebantur, aliam *Decimam* A. 1620. imposuisse Clero *Germanico Foedere* obnoxio, ex Litteris Ipsius intelligimus *ad Nuncium Vindobonensem*, et ad Episcopum *Eistetenensem* missis (64). Utque alia praetereamus, INNOCENTIUM XI. A. 1685., LEOPOLDO IMPERATORE *flagitante*, Subsidiū quoddam indixisse, ex Clericorum Bonis *Statuum haereditariorum* retrahendum, constat ex Ipsius *ad Nuncium*, et ad Episcopum *Vindobonensem* Litteris (65); quod quidem Subsidiū precibus CAROLI VI. IMPERATORIS a CLEMENTE XI. A. 1716.

citāt ibidem (b), hanc ipsam *Decimam* retulerit ad A. 1373., ad quem pertinet. Incredibile autem videtur prorsus, eundem *Auctorem* in *praecedenti* §. 19. pag. 209., de hac ipsa *Decima* agentem, quam forte *diversam* putavit, eandem retulisse ad GREGORIUM XI., et ad A. 1375., sive cum TRITHEMIO, quem pariter citat (rr) ad A. 1377. *Ab uno dicte omnia*.

(60) = Ven. Fratri Laurentio Episcopo Ferrariensi Referendario Domestico, ac NUNTIO, et ORATORI NOSTRO. Ven. Fr. salutem. Cum Te ad Partes Germaniae etc., non obstantibus quibuscunque PRIVILEGIIS, et INDULTIS GENERALIBUS, vel SPECIALIBUS, quibuscunque concessis etiam quoad SOLU-

TIONEM DECIMAE, vel impositionis alienius etc. Datum Romae apud S. Marcum Anno Incarnationis Dominicae 1468. duodecimo Kal. Mali Pontificatus nostri Anno IV. =

(61) Die 23. Januarii.

(62) Tertio Kalendas Maii.

(63) Tertio Kalendas Julii.

(64) Die 31. Julii.

(65) Die 3. Februarii. De hujusmodi *indulto* testatur etiam FRANCISCUS WAGNER in = *Historia Magni Caesaris Augusti* = Tom. I. Lib. VIII. ad A. 1683. pagg. 576. 577., et Lib. IX. ad A. 1685. pag. 652., nec non BURCARDUS GOT. STRUVIUS = *Corpus Historiae Germanicae* etc. = edit. Jenae Tom. II. §. 58. pag. 1384.

A. 1716., et subinde a BENEDICTO etiam XIII. A. 1725. sèmel, iterumque indictum fuisse utriusque Pontificis *ad Nuncios* datae Litterae demonstrant (66).

34. Quibus *exemplis* si aliae addantur *Decimarum* impositiones a *Pontificibus Summis* indictae, tum *Bavariae Ducibus*, tum *Comitibus Palatinis supplicantibus*, quas initio commemoravimus [§.7.], utpote quae ad *Decimam* pertinent, de qua agitur; nemo erit sane, qui, inspecta *jugi*, et constanti *trium*, et *amplius Saeculorum Observantia*, non risu excipiendum putet novum *Auctoris* commentum, quo persuadere sibi arbitratur, frequentes Imperatorum, Principumque *petitiones*, multiplices Pontificum *Concessiones*, et continuas Episcoporum, Clerique *solutiones* totidem esse VIOLATIONES PUBLICI PACTI, ET CONCORDATORUM.

35. Contendis Tu quidem, Elector *Trevirensis* (67), Te- cumque *Anonymus* contendit *Auctor*, hujusce Observantiae *rationem* habendam esse *nullam*, eo quod *Concessiones* a Pontificibus factae Imperatoribus, et Germaniae Principibus fuerint aliquando *per Reclamationes* ad Suprema Imperii Tribunalia *in contentione* adductae, et nonnunquam *Inhibitionibus* etiam interceptae; quemadmodum evenisse affirmat ANONYMUS quoad *Decimam* ab INNOCENTIO VIII. impositam A. 1487. (68), et quoad *Concessionem* a CLEMENTE XII. *Electori Palatino* factam A. 1734. (69). Sed Tua isthaec, Tuique *Auctoris* contentio *futilis* est, nulliusque prorsus momenti; cum nequeant *aliquot* actus, quibus *olim* est contradictum, *tam multis* actibus *exactionum* anteponi, quibus nullum fuit unquam paratum *impedimentum*. Eo vel magis, quia probatum est nunquam, veluti oporteret, aut *contradictiones* hujusmodi idcirco exortas, quod *Episcoporum consensus* desideraretur, aut *tanti* valuisse, ut *exactiones* fuerint *contra* voluntatem Pontificum *retardatae*, et *interceptae*.

X

36. Nos

(66) Videlicet Clementis XI. die 15. Februarii, Benedicti XIII. 31. Januarii. Horum autem Pontificum Litterae, aequae ac *praeecedentes*, hucusque commemoratae, iisdem sunt *clausulis* munitae, quibus munitae reperiuntur *postremae* Pontificis Litterae

pro Electore Palatino-Bavaro, ac *Prædecessorum* Pontificum pro aliis Bavariae Ducibus.

(67) Cit. *epist. §. Miram.*

(68) §. 12. pagg 214. 215.

(69) §. 1., ubi per errorem refert hanc *Concessionem* ad A. 1735.

36. Nos è contra horum *neutrum* evenisse demonstramus. Constat enim ex allato ipsius TRITHEMII testimonio, oppositiones *adversus Decimam INNOCENTII VIII.* ex eo profectas, quod *justa* impositionis causa defuisset. Ex quo factum est, ut provocante Clero *ad Pontificem*, ad quem scripsit etiam FRIDERICUS III. Imperator, non dubitaverit INNOCENTIUS, agnita querelarum justitia, ipsam Concessionem abrogare (70). Constat quoque, *Subsidium* biscentum mille florenorum a CLEMENTE XII., *consulta prius Congregatione Immunitatis*, indictum Clero *Ditionis Palatinae* pro ipso Electore, imperatum non fuisse, nisi hac adjuncta conditione, = *dummodò Ecclesiastici non fuerint comprehensi in oblatione florenorum noningentorum viginti septem millium A. 1732.* = (71).

37. Contendebant autem *Ecclesiastici* Viri Ducatum *Jacobiensis*, et *Montiensis*, non teneri Se *ex verbis Apostolici Brevis* ad novum *Subsidium* pensitandum, utpote qui *aliud A. 1732.* *Subsidium* exsolverant. Hinc A. 1735. tam *ad Imperatorem*, quam ad *Congregationem Immunitatis* confugerunt orantes, ac postulantes, solutione Se liberari. Prodiit tunc *Imperiale Rescriptum* diei 29. *Martii* 1735., quo *Ecclesiastici* quidquam solvere vetabantur (72): quod quidem *Rescriptum*, per Cardinalem CIENFUEGOS Imperatoris Oratorem ad eandem *Congregationem* delatum (73), tanti non fuit, ut *Ecclesiasticos*, qui altius solutionis onus Se subiisse affirmabant A. 1732., nova solutione liberandos esse putaret, adeoque die 7. *Augusti* ejusdem anni in hunc modum rescripsit = *Non retardata exactione currentis anni, dilata, et scribatur Nuncio juxta Instructionem* = (74), ut, scilicet, pergeret *Nuncius* in exactione ejus anni coepta, suspen-

sa

(70) Prout idem refert *Anonymus* cit. §. 22.

(71) Ita fert *Rescriptum Congr. Immunitatis* diei 6. *Aprilis* 1734., cui corson. ut *Litterae Pontificiae* in forma *Brevis* diei 17. *Aprilis* ejusdem anni.

(72) Vide *litteras* a CAESARE datas die 23. *Januarii* 1736. ad Co-

mitem DE HARRACH Ministrum *Romae* Caesareum §. *Agrè*.

(73) Id constat ex hisdem CAESARIS *litteris* cit. §. *Agrè*.

(74) Prout ex *Archivo Immunitatis*, in quo prostant etiam *Defensiones* nomine *Ecclesiasticorum* concinnatae, et typis editae.

sa tantum assignatione, et attributione pecuniae usque ad exitum Causae (75).

38. Haec Congregationis Deliberatio Ecclesiasticis minimè attriit, proindeque ausi illi sunt rursus Imperatori se sistere, qui Decreto Suo diei 23. Januarii 1736. jussit fieri = restitutionem exactarum Collectarum, et pro futuro ulteriorem exactionem = interdixit (76). Mandavit hinc idem Imperator Comiti DE HARRACH Suo apud Sanctam Sedem Oratori (77), ut praetermissis adversus Nuncium querelis Electori propensioem, quam Clero, in id maximè incumberet, ut Indultum Pontificium abrogaretur (78). Sed nolens Pontifex a Deliberatione Congregationis recedere, proponendum Ecclesiasticis jussit, ut posthabitis Imperialibus Rescriptis, ad eandem Congregationem redirent, ibique suorum Jurium periculum facerent.

39. Iterum hinc se sistentibus Ecclesiasticis in Congregatione Immunitatis, ac sua Jura una ex parte tuentibus Ecclesiasticis Juliacensibus, et Montiensibus, nec non aliis Ecclesiasticis

X 2

Tre-

(75) En postrema verba Instructionis Nuneio datae ab eadem Congregatione una cum Litteris diei 3. Septembris 1735. = Intanto che V. S. Illma anderà raccogliendo le opportune notizie per formare le risposte, che si richiedono nella presente Istruzione, dovrà continuare l'esazione dell'anno corrente a tenore del sopraccennato Decreto, che si acclude in autentica forma, sospesa però l'applicazione del denaro usque ad exitum Causae, secondo l'ordine già dato al di Lei Antecessore con Lettera della Sac. Congregazione suddetta in data del 2. Aprile prossimo passato =.

(76) Cit. litterae Caesaris ad Com. DE HARRACH §. 2.º Aggrè.

(77) Per nominatas litteras diei 23. Januarii 1736., quarum ea tantum pars citatur in = Pro-Memoria = Electoris COLONIENSIS §. 67. apud Opusc. Riflessioni etc. pagg. 162.,

163., quae S. Sedi, et Jurisdictioni Nunciorum adversatur.

(78) Profectò qui abrogari postulat Indultum, ejusdem robur agnoscit. Haec autem ratio afferrebatut abrogandi Indulti: = Depote quod aliunde CONDITIONATE, si videlicet Clerus ad novem centum vigin'i septem florenorum millia A. 1732. praenominato Electori promissa nondum prorsus contribuerit, DATUM EST; adeoque dum idem Clerus id REALITER praestitit, DE PLANO CESSAT, dumque foret, ut SOLUS STATUS ECCLESIASTICUS nunc demum graci hujusmodi onere, a quo LAICI in iisdem Territoriis Bonae possidentes immunes erant, affligeretur =. Cit. litterae §. Cum autem. Quam sane rationem eo, quo praestat, Justitiae studio Congregatio Immunitatis approbavit.

Treuirensis, et *aliarum* Dioecesium Ditionis Palatinae, et ex *alia* parte Suam *Electore Palatino* Causam orante, cum *Primi* docuissent, Se *Sabridium* pensitasse A. 1732., *Secundi* verò docere id non potuissent, neque ullam *aliam* pro liberatione afferrent *Canonicam* causam; die 23. *Julii* 1737. hoc prodiit Rescriptum, quo *Jus* unicuique suum tributum est: = *Quoad Ecclesiasticos possidentes in Ducatibus Juliae, et Berghae Indultum non esse exequendum, et pecunias pro primo termino exactas esse restituendas; quo verò ad possidentes in ALIIS Statibus Serenissimi Electoris Indultum ESSE EXEQUENDUM pro rata eisdem tangente* (79); neque ad novum Examen semel, iterumque revocatà die 17. *Septembris*, et *Novembris* 1737., quam primo fuerat amplexa, in eadem semper sententia perstitit *Congregatio* (80). Quae quidem *Congregationis* Deliberationes, *executioni* subinde mandatae augent quasi quodam cumulo *PONTIFICIAM AUCTORITATEM*, illiusque *Jus*, ac *Possessionem* commonstrant imponendarum per *GERMANIAM* praesertim *Decimarum*, veluti *Vestrates* ipsi Scriptores confitentur (81).

40. Post haec quis unquam crederet, Vos *Constantiensi* Decreto tantopere fidentes, ne *ANONYMI* Scriptoris desereretur sententiam, ejus *auctoritatem* impugnaturus? Sed veri quaecumque similitudo veritati cedat oportet. Illud adversatur apertè *primae* parti *Constantiensis* Decreti, quod *Vos* tamquam *Metropolitani* Decimas imperare possitis *absque Pontificis Auctoritate*, veluti certam quamdam *Consuetudinem* praetextens *Anonymus Auctor*,

(79) Constat ex ejusdem *Congregationis Archivis*.

(80) Prout ex *Actis* ejusdem Causae.

(81) VAN ESPEN = *Jus Eccles.* = Par. II. Sect. IV. Tit. IV. Cap. III. n. 20. 23. et 42., A. SCHMIDT = *Instit. Jur. Eccles.* = Par. II. Cap. II. Sect. II. §. 298., P. ZECH = *De Jure rer. Ecclesiast. ad German. Cathol. princ. et usum* = §. 183., et aliis missis, P. GREGORIUS ZALLWEIN = *Principia Jur. Eccles. etc.* = Tom. IV. Qu. III. Cap. IV. §. II., ibi = *Ve-*

rum et id MORIBUS conformiter SS. Canonibus receptum esse dignoscitur, quod Imperator ab Ecclesiis Germaniae nexu Feudali Imperio obligatis NOVAS collectas, et exactiones SINE CONSENSU PONTIFICIS, quod idem de ALIIS PRINCIPIBUS respectu Ecclesiarum in suo Territorio existentium dicendum est, facere NON SOLEAT, vel NON POSSIT, id quod Nos ULTIMIS HISCE ANNIS EXPERIENTIA tum IN IMPERIO, tum IN ALIIS PROVINCIIS docuit, =

etor tuetur (82). *Constantientes* enim *Patres* probè scientes, *abusum* hunc, quæ *Consuetudo* appellatur, ab universo *Canonico Jure* abhorre- re, mandarunt = *JURA*, quæ *prohibent* *INFERIORIBUS a Papa Decimas, et alia onera Ecclesiis, et Personis Ecclesiasticis imponi*, *DISTRICTIUS OBSERVARI* = [§. 11.] .

41. Quæ *Decreti pars* nihil est aliud, ut videtis, quam *renovatio* quædam veterum Canonum, ac *Decretorum Concilii Lateranensis* III. (83), ab *INNOCENTIO* III. (84), et a *CLEMENTE* V. (85) confirmatorum; quibus tam Vos, quam alii *Episcopi* quoque subduntur. *Adversus* hunc *abusum* in *Germania* renascentem *Clerus Moguntinus, Coloniensis, et Trevirensis* in *Comitiis Consuentinis* A. 1479. de ope, et auxilio *PONTIFICIS* implorando cogitarunt, ut ex §. 19. demonstratur; = *Item ultra præmissa gravatur Clerus Coloniensis PER THELONEA mirabiliter; nullus enim curat Jus eorum, neque Bullam die Jovis Sancta publicatam* = (86).

42. Graviore etiam, ac dignæ, quæ majori diligentia perpendantur, sunt *Querelæ* adversus hujusmodi *abusum* propositæ in *Comitiis Norimbergenibus* A. 1522. = *Insuper*, [ait §. XLVI.] *nimumque pro viribus, illicitis exactionibus gravant EPISCOPI Beneficia, Subsidij nimirum, NULLAE licet subsint argentes, aut illud sibi admodum postulantes CAUSAE; hoc est, quod Jura vocant, manifestæ, et rationabiles: ULTRA etiam MODUM, quem Jura Communia in casibus evidentibus, et necessariis præscribunt; illis nempe casibus, quibus solis Jura Subsidium ab Ecclesiasticis erogari permittunt, sitque ejus rei immodico usui, ut Presbyteris VITAE NECESSARIA vix, aut certè NE ILLA quidem relinquuntur. Demum et IN TOTIUS POPULI CAPUT hoc redundat onus, quando ita premuntur SACERDOTES, ut RESPIRARE eis non liceat, nec vicissim subditam Plebeculam arrodant. Ita ex onere seritur onus eo usque, ut nullum gratis, nisi numeretur semper aliquid, ministrent Sacramentum, Ecclesiaeque Christianae donum: ad quod*

(82) §. 26. et 27. pag. 220., et seqq.

(83) A. 1179. sub ALEXANDRO III. Cap. 19. apud LABBÆUM T. XIII. col. 427.

(84) Cap. *Adversus* 7. de Immunit. Ecclesiar.

(85) Clement. un. cod. Tit.

(86) Apud cit. GEORGIUM Lib. I. Cap. VI. §. XI. pag. 256.

quod tamen praecipuum, gratis ut facerent, darentque ea gratis, quae nullo Ere reddimi possunt, atque ipsi gratis accepissent, Sacrosancti Evangelii attestantibus Litteris, tenebantur. At illud res ipsa fecit notorium = (87).

43. Nos equidem probabimus nunquam hujusmodi Usus, omnem legitimae Auctoritatis modum excedentem, quem non complures modò Germaniae Episcopi, sed Laici etiam Principes oderunt, ac detestantur; quemque adversus novissimos Consistorii Augustani conatus PALATINUS etiam ELECTOR comprobavit (88). Perpendite interea diligenter, qui fieri possit, ut quem Vos, Legibus Ecclesiae subjecti, Auctoritatis usum arrogandum Vobis arbitramini, eum in PONTIFICE consistere posse denegatis, cujus Auctoritas quamcumque Ecclesiasticarum Legum Auctoritatem antecellit.

44. Illud quoque cum Decreto Constantiensis Concilii manifestè pugnat, estque novum offensionis, et inconstantiae argumentum, quod Vos, dum contenditis nequivisse Electorem Palatinum Principem Imperii Territorialem petere a Summo Pontifice facultatem imponendi Decimam super Bonis Ecclesiasticis Suae Ditionis, substrictis Jus hoc competere Vobis tamquam Principibus Territorialibus, excluso Romano Pontifice, et omni exclusa penitus Ecclesiastica Potestate, perinde ac si = Supremorum Imperii Tribunalium Res Judicatae, universum Legum Imperii systema, imò ipsa fundamentalis Constitutio omnem Potestatis Ecclesiasticae circa temporalia in Imperio nostro disponendi facultatem abhorreant, et damnent =, ut Tu erroris plenam Anonymi Auctoris sententiam secutus (89), Elector Trevirensis, affirmas,

(87) Apud eundem Lib. II. Par. II. Sect. II. pag. 440.

(88) Decreto Monachiensi diei 13. Januarii 1789., quo irritum, et invalidum declarat Decretum diei 15. Octobris Consistorii Augustani, quod = refusant de déléguer à une BULLE PONTIFICALE, à la levée DES DIXMES, s'est permis de SUBSTITUER SA PROPRE AUTORITÉ PRIVÉE, en faisant émaner UN DE-

CRET DANS LA FORME DES BULLES ROMAINES, avec les clauses remarquables = MOTU PROPRIO =, = QUAMDIU NOBIS VISUM FUERIT, = AD NOSTRAM VOYDE REVOCATIONEM =. Vid. Opusc = Defense des Reflexions etc. = num. VIII. pagg. 112. 113., et DOCTOR INGOLSTADIEN. colloq. XVIII. pag. 130.

(89) §. 12. et 13 pag. 194., et seqq.

mas (90), utque Tu pariter, occultè quidem, Archiepiscopo *Salsburgensis*, indigitare velle videris, dum ad memoriam revocas *Edicta* Supremorum Imperii Tribunalium, dumque *Decimam* a Sancta Sede imperatam appellare non dubitas indigno *exterae nationis* nomine, *Decretis* *Judicis* proscribendae (91). Etenim memoratum *Constantiense* Decretum dum jubet, ut *Decimae* *Auctoritate Apostolica* DUMTAXAT *levantur* = (92), facultatem hanc adimit non solum Episcopis, sed etiam *Principibus Laicis*, qui jam pridem prohibebantur tam a Conciliis (93), quàm a Pontificibus (94) *Decimas* super Bonis *Ecclesiasticis* imponere.

45. Legibus Canonici *Civiles* quoque Leges consentiunt, quae bona DEO semel dicata a *Principum* eximunt *potestate* (95). *Leges*, inquit, nemini ignotae, a quibus commemorandis hoc loco idcirco abstinemus, quia Nobis est animus revincendi Vos rebus, et exemplis ab Imperatore, a Principibus Imperii, et ab ipsa Vestra Natione desumptis. Vos sane, *Actoris* personam induti, quibus *onus* incumbit id, quod probare contenditis, demonstrandi, ne indigitatis quidem *Edicta*, *Res Judicatae* *Imperialium Tribunalium*, aliasque *Constitutiones*, quas tantopere praedicatis, ut triumphum penè agere videamini. *Auctor* autem *Opusculi* commiseratione dignus videtur, dum in tanta monumentorum copia vix *unum* indicat A. 1530. *Recessum*, et *Consilii Aulici* Rescripta quae tam AA. 1410., 1747., et 1748. ut doceat, facultatem administrandi bona temporalia, etiam *Ecclesiastica*, penes *solos Principes Territoriales* residere (96).

46. Quemadmodum verò minimè ignorat, neque *Legibus*,
ne-

(90) Cit. §. *M'rum*. in fine.

(91) In cit. *epist.* §. *Inimicus*. vers. *Quae omnia*.

(92) Apud LABBEUM T. XVI. col. 720 B.

(93) Praescriptum *Lateranensi* III. in cit. Cap. 19.

(94) INNOCENTIO III. in cit. Cap. 7. de *Immuni. Eccles.*, et CLEMENTE V. in d. Clement. unic. eod. Tit.

(95) *Instit.* Lib. II. Tit. I. De *rer. divi.* §. *Nullius* 7., et toto fere Co-

dicis Tit. de *Sacrosan. Eccles.* ADD.

Veritas haec summo argumentorum pondere demonstratur in duobus *Anonymis* recentissimis Opusculis, quorum uni Titulus est = *Observations sommaires sur les biens Ecclesiastiques, du 10. Aout 1789. A Paris* =, inscribitur alterum posterius vulgatum = *Questions sur la propriété des Biens fonsi Ecclesiastiques en France* (96). Cit. §. 12. et 13. a pag. 194. ad p. 197.

neque *Constitutionibus* tueri se posse, ita spem totam in *Observantia* defigit: cumque illud sibi disquirendum proponat, = *An haec Observantia Imperii, an haec Consuetudo sit LEGITIMA, an vero potius pro IRRATIONABILI habenda, cum meris oppositionibus DE FACTO susceptis innitatur, quæ NULLUM JUS acquiri posset* = (97), quaestionem absolvit hac responsione *Auctore* digna: ait enim = *Objectioni huic primo intuitu admodum speciosae ut respondeamus, praemonendum erit, hanc argumentationem esse JURIS CONSTITUENDI, non vero JURIS CONSTITUTI; adeoque cum Jurisconsultorum sit, unice secundum Jus, QUOD EST, non vero, quod unus, alterve forte sibi EXOPTAT, pronuntiare, sua sponte consequitur, argumentationem hujusmodi a Jurisconsultis jam de se esse explodendam, utpote quæ sub infamia, aliisque poenis graviter est prohibitum, aliter quam SECUNDUM JURA PRÆSCRIPTA judicare, aut docere* = (98); itaut illud pro certo habeat, de quo disceptatur, existat ne scilicet *Jus hoc constitutum*, quod ipse nec probavit hactenus, nec unquam probabit.

47. Nobis contra suppetunt *Ecclesiasticae, Civilesque Leges* in Imperio receptae; Nobis praesto est *Consuetudo*, non illegitima quidem, rationis expert, et meris subnixa oppositionibus ultro paratis, atque susceptis; sed *legitima*, et *rationi consona* Consuetudo, et quæ fulciunt undique saepius *iteratae* Imperatoris, Principum, Nationisque *petitiones*, Pontificum *Concessiones*, ipsarumque concessionum *executiones*, ab omni *contradictionum* genere vindicatae.

48. Absit injuria dicto, Ven. Fratres, si cogimur affirmare, Pietatem, Religionemque Vestram in maximum discrimen adduci. Ubi Imperator CAROLUS V., omnes *Ordines Sacri Romani Imperii, et Electores, caeterique Principes, ac aliorum Ordinum Status Saeculares* in Civitate Imperiali Norimbergensi convenerunt adire Pontificem HADRIANUM VI. pro quodam *Decimae* Subsidio, bonis *Ecclesiasticis* imponendo, aliud non postularunt, nisi ut ex *Apostolica Auctoritate* = ea, quæ *SOLUM DIVINAE MAJESTATIS CULTUI dedicata, consecrataque existimantur, AD JUSTITIAE, PACISQUE CONSTITUEN-*
DAE

DAE USUM IN PARTE *convertantur* = (99) ; quae quidem , vel similia verba toties fuerunt adhibita ab *Imperatoribus* , a *Principibus* , a *Natione* , quoties earumdem petendarum Impositionum occurrit *ocasio* . Vos autem , Ven. Fratres , qui *Principatum* eatenus geritis , quatenus *Metropolitica* dignitate , et *Ecclesiasticorum Electorum* honoris luce fulgetis , Vos Vestrorum Majorum degeneres , et Vobis ipsis absimiles (quod non sine lacrymis dicimus) in proposito adhuc perstat *eo Jure SANCTAM SEDEM* , atque *ECCLESIAM expoliandi* , quod *Laicae Potestati* concedere non dubitatis , ita ut possit Haec convertere in usus *Saeculi* ea , quae DEO dicata sunt , et consecrata .

49. Pugnat tandem cum *Constantiensii* Decreto postrema omnium querela , quae nihil *commune* habet cum *Opusculi Auctore* , sed tota *vestra* est ; quod scilicet BREVE fuerit pro executione commissum = *Extraneo Archiepiscopo ZOLLIO* , cuius in Imperio *Jurisdictionem* non agnoscunt *Episcopi* , *Leges* autem , et *Imperatoris resolutio* dudum *profigarunt* = (100) . Concilium enim *Constantiense* nullum *discrimen* adhibet inter *Ecclesiasticos Extraneos* , et *Indigenas* , solamque *ECCLESIASTICAM* Dignitatem requirit per ea verba = *ita ut Decimae per Personas ECCLESIASTICAS* , et *Auctoritate Apostolica dumtaxat levantur* = (101) . Accedit eodem , quod nonnisi per summam injuriam dici *Extraneus* potest is , quem *APOSTOLICA SEDES* delegavit , quique Ejus vices obit , utpote quae supra omnes *Episcoporum Catholicorum Dioeceses* habet *Jus Ordinariae Potestatis* , ut jam diximus [C. IV. N. 78.] , et sequenti *Capite* demonstrabimus .

50. Tu quoque , *Salisburgensis* Archiepiscopo , cui hujusmodi *Brevia* commissa sunt *aliquando* ab Apostolica Sede , appellari , et haberi tamquam *Extraneus* potuisses pro *Dioecesibus* *Patrinae Ditionis* , quae *aliis* *Episcopis* parent , *Ecclesiae Tuae* non
Y
Suf.

(99) GEORGIUS Lib. II. Par. II. Sect. I. pag. 359. ADD. Quas Imp. CAROLUS M. declarationes emisit , Legesque ediderit ad *Populi petitionem* A. 803. super hac ipsa bonorum *Ecclesiasticorum immunitate* , a quavis *Suprema Civili Potestate* videre est in *Capitular. Reg. Francor.*

Tom. I. pagg. 405. 408. 410.

(100) Ita Elector TREVIRENSIS in cit. *epist.* §. *Miram* ; similiter et Arch. SALISBURGENSIS , qui *exterum* vocat Archiepiscopum ZOLLIO in sua *epist.* §. *Inimicus* 1.

(101) Apud LABBEUM To. XVI. col. 720. B.

Suffraganeis: at cum *Delegatione Pontificia* fungereris, nemo ausus est unquam tam indigno *Extranei* nomine Te compellere.

51. Dum similes *Concessionones* singillatim superius recensere-remus, *consultò* Eos omnes *nominatos* volumus, quibus fuerunt *Brevia* commissa, ut liquidò omnibus constaret, consuevisse plerumque Apostolicam Sedem *Nunciis BREVIUM executiones* committere. Vos *Jurisdictionem* Archiepiscopi Athenarum *Nostrì legitimi Nuncii* agnoscere omnino debetis, quin ullum præbere possint obstaculum neque *Leges Imperii*, neque *Litteras hortatorie Imperatoris*, ut suo loco a Nobis est demonstratum [C. II., C.V.N.20.].

52. Caeterum *confundi* non debet *Jurisdictione* Archiepiscopi Atheniensis, tamquam *Nuncii* pro negotiis *omnibus Ecclesiasticis* ad Sanctam Sedem pertinentibus, cum *peculiari* illa *Jurisdictione*, qua Idem pollet in *vim peculiari Delegationis ad Decimas* exigendas, de quibus agitur. Exercet Is *diversam* hanc, *peculiaremque* *Jurisdictionem*, non secus ac reliqui *Apostolici Nuncii*, quibus *Brevia* hujusmodi commissa fuerunt, non uti *Nuncius*, sed tamquam *Apostolicus Delegatus*. Quae igitur controversia a Vobis est injustè nuper excitata adversus Archiepiscopum, uti *Nuncium*, ea Vobis nullam rationem suppeditat in discrimen vocandae Ipsius *Jurisdictionis*, quam uti *Delegatus* exercet; *Jurisdictionis*, inquam, quam Nos cuique *Ecclesiastico Viro* committere potuissimus.

53. Sed pluribus non est opus, cum ad Nos delatum jam fuerit, Te, *Salisburgensis* Archiepiscopo, justitiam Nostri *BREVIS* agnoscentem, videntemque *impediri* amplius non posse *ceptam* ejusdem *BREVIS executionem*, AD ELECTOREM PALATINUM scripsisse, Eunique enixè rogasse, ut *Collectori* per *Nuncium* designato *subrogari* permitteret *unum ex Consiliariis Consistorii Tui Archiepiscopalis*. Verùm si ista *Petitio Tua* certos Nos reddit, *veritatem* abs Te agnitam fuisse tandem, *Responsio* sanè *Electoris* tuis data litteris (102) non minus certos Nos facit, *consultò*, et justa omnino de causa fuisse Tibi *contenium* ab Eodem denegatum. Scimus praeterea ab *Electore* propositum fuisse Tibi ad cogitandum, quantum dedecet, ut = *un Vescovo, il quale ha avuto tutte le sue prerogative, e diritti Arcivescovili* DALLA

COR-

(102) Die 21. Augusti 1789.

CORTE DI ROMA, E DAL PRIMATE DE' VESCOVI, E DELLA CHIESA, *creda di avere il diritto d' IMPEDIRE, O DI LIMITARE, PER QUANTO GLI E' POSSIBILE, L' INFLUENZA DELLA SEDE PONTIFICIA NELLA SUA DIOCESI* = .

54. Expendimus hactenus genera omnia *Querelarum tum Communium, tum Peculiarium*; Nobisque certo persuademus, satis Vobis evidenter patuisse, nil a *Vobis*, aut a *Vestris Collegis* in medium afferri, quod vel leviter RERUM STATUM, IN QUO ERANT, IMMUTET; quodque VESTRA JURA sive EPISCOPALIA, sive METROPOLITICA LAEDAT. Imò caput Querelarum est nullum, quod multis, iisque gravissimis Nos non laceat injuriis, quodque in *Supremorum Jurium Nostorum invasionem* non vergat. Hinc licitum Nobis erit id Vobis dicere, quod AD CAROLUM Regem Franciae PIUS II. aiebat; = *Injurius eris ipse, si sine causa Te passum injurias dixeris, et praesertim ab ea Sede, quae Mater est Justitiae, et Aequitatis* = (103); quodque ad FRIDERICUM Imperatorem scripsit CALLIXTUS III. = *Ita Nos agere in hanc usque diem curavimus, ne de Nobis cuivis homini querela competere possit; nec putamus, aliquos esse, qui se laesos, aut spretores a Nobis dicant, NISI FORTASSE ALIQUI FUERINT, QUI DESIDERIA SUA NON RECTE METIENTES, TUNC SE CONTENTOS, AC GRAVATOS ARBITRANTUR, CUM PETITIONIBUS EORUM INJUSTIS NON ANNUIMUS* = (104).

55. His absolutis, jam Oratio Nostra progreditur ad ultimam partem Nostrae Responsionis, AD JUS scilicet APOSTOLICAE SEDIS SUPER NUNCIATURIS.

(103) Cit. = *Op. omni. Aeneas Silvii* = Epist. 375. pag. 847.

(104) Loc. cit. Epist. 375. pag. 849.

CAPUT VIII.

DE JURE APOSTOLICAE SEDIS.

MITTENDI NUNCIOS

tam

EXTRAORDINARIOS,

quàm

ORDINARIOS

STABILI JURISDICTIONE POLLENTES.

1. **Q**UOD Vos, Venerabiles Fratres, ADVERSUS OMNES NUNCIATURAS bellum indixistis, id quemadmodum praecipuum est Nostrae Responsionis argumentum, ita majorem a Nobis animadversionem expostulat. Nihil enim est, in quo arte, et studio *Consiliariorum Vestrorum* structae, et comparatae *Pietati Vestrae* fuerint *insidiae* magis exitiales, et majoribus lacrymis prosequendae. Agitur de graviore, atque insigniori Jure PRIMATUS in *Petro*, ejusque *Successoribus* a CHRISTO instituti; quo praeditus *Romanus Pontifex*, dum *Agnorum*, et *OVIUM* Sibi concreditarum curam gerit universam, suo fungitur Apostolico munere per *Ecclesiasticos Viros*, sive *Stabiles*, sive *ad tempus*, veluti magis expedire censuerit, *Delegatos* in iis *dissitis Locis*, ubi *Ipsae* interesse non potest, praecipiens Eisdem, ut ibi *Suas vires* obeant, eamque *Jurisdictionem* exerceant, quàm *Is per Se, si adesset, exerceret*.

2. Non audent sanè callidi *Consilarii* veritatem hanc E DOGMATE profectam adversa fronte oppugnare; quinimò si ulla eorum *verbis* habenda fides est, vix inveniri aliquis potest, qui magis, quàm ipsi, *Primatum Jurisdictionis super universam Ecclesiam in Pontifice Romano* profiteatur, ac veneretur. = *Veneramur equidem* (verba sunt *Auctoris* Opusculi = *De Legatis, et Nunciis Pontificum, eorumque fatis, et potestate.* =) *PONTIFICEM, ut SUPREMUM ECCLESIAE CAPUT, omnemque Ei Auctoritatem, et Jurisdictionem ultro largimur, quae pro Unione conservanda, custodia Canonum, et Ordine in Ecclesia* recti-

retinendò necessaria est = (1), cui apprimè consenit JOSEPH HERMANN inquiens, *io venero il Papa, come CAPO della Cattolica Chiesa* = (2), et AUCTOR ANONYMUS *Historiae Pragmaticae etc.* his verbis = *Nessun Cattolico nega, che il Papa sia il PRIMATE di tutta la Chiesa, e che questo Primato gli sia confidato da Dio* = (3).

3. Sed cavendum *Vobis* est diligenter a *fraudibus* eorum, qui quem PRIMATUM amplissimis verbis profitentur, eum *factis* negant, et adeo illum elevandum, deprimendumque curant, ut fere *ad nihilum* redigatur (4). Cavete ab iis, qui dum Vobis non solum callidè *eos fontes* occultant, ex quibus suas doctrinas hauserunt, sed *exitiales* etiam *effectus* celandos Vos curant, qui ex hisce *doctrinarum* portentis consequuntur; cavete, inquit, ab

(1) Cap. III. §. XXXVII. 2. pagg. 84. 85.

(2) In Opusc. = *Riflessioni sopra una Lettera del Papa Pio VI.* = in Proemio pag. 3.

(3) = *Istoria Prammatica della neo-creata Ranzatura di Monaco etc.* = §. 26.

(4) *Artificiosum* agendi modum Novatorum hujusmodi probè detexit, divulgavitque recentissimus Libellus inscriptus = *La Lega della Teologia moderna colla Filosofia a danni della Chiesa di Gesù Cristo* = integrè legendus, et praesertim pagg. 13. 14. 15., et in supplementis 2. editionis. ADD: Horum fraudes graphice depingit SCYPRIANUS haec inquiens = *Plus metendus est, et cavendus INIMICUS, cum LATENTER obrepit, cum per pacis imaginem fallens occultis accessibus serpit CAVENDA sunt, Fratres dilectissimi, non solum quae sunt aperta, atque manifesta, sed et ASTUTAE FRAUDIS SUBTILITATE fallentis. Quid vero ASTUTUS, quidve SUBTILIS, quam ut . . . inimicus . . . excozi-*

taverit novam fraudem, ut sub ipso Christiani nominis TITULO (idem dic de Primatus nomine) fallat incautos? Haereses invenit, et Schismata, quibus subverteret fidem, veritatem corrumperet, scinderet Unitatem. Quis desinere non potest in vias veteris caecitate, circumscribit, et decipit novi itineris errore. Rapiunt de ipsa Ecclesia homines, et dum sibi appropinquasse jam luminis, atque evasisse Saeculi noctem videntur, alias nescientibus tenebras rursus infundit, ut cum Evangelio Christi, et cum observatione ejus, et lege non stantes CRISTIANOS SE VOCENT, et AMBULANTES IN TENEBRIS HABERE SE LUMEN EXISTIMENT . . . ut, dum verosimilia mentiuntur, veritatem subtilitate frastrentur. Hoc eo fit, Fratres dilectissimi, dum ad veritatis originem non reditur, nec CAPUT quaeritur, nec Magistri Caelentis doctrina servatur . . . Loquitur Dominus ad Petrum . . . TU ES PETRUS etc. = Lib. = De unitate Ecclesiae = in init.

ab iis, qui Vobis divenditant, Ecclesiam fuisse a CHRISTO ad instar Reipublicae institutam, ejusque Regimen aequaliter fuisse Pontifici, Episcopisque conceditum, ac demandatum, istiusque Reipublicae pro bono Unitatis ita CAPUT esse Pontificem, ut Auctoritas Ipsius supra Episcopos non sit immediata, sed mediata, utque exerceri illa nequeat ab Ipso, nisi ubi Casus aliquis insuetas acciderit; scilicet = *Allorquando l'unità della Fede, la purità de' costumi, la Costituzione della Gerarchia, gli uoi essenziali spettanti alla conservazione dell'unione, particolarmente per mezzo de' proprj Prepositi della Chiesa dovessero correre vischio* =; verba sunt Auctoris Historiae Pragmaticae (5).

4. His, aliisque exceptis similibus casibus, pergit Auctor (6), = *Egli ha nelle rimanenti Diocesi altrettanta meno immediata Giurisdizione universale, quanta il Metropolitano nelle Diocesi de' suoi Vescovi Suffraganei. Subito che fuori de' ridetti Casi Primaziali l'arrogare qualche cosa di più, e non può legittimare le sue azioni, mediante le vere sorgenti del Giur Canonico, si rende appunto reo dell'istessa pena, che incorre un Vescovo, se viola l'altrui Giurisdizione* =; et paulo inferius = *I Vescovi hanno un diritto esclusivo, ed una potestà compita di amministrare il Distretto della loro Chiesa, e di ordinare tutto quello, che spetta al bene del loro Gregge, senza che un altro Vescovo vi abbia da mescolarsi, et ingerirsi* =: ac tandem = *Il Papa ha sì poca Autorità di fare amministrare IN PARTIBUS JURA COMPETENTIA per mezzo di un Ministro ioi residente, quanto un Arcivescovo a motivo de' suoi particolari dritti Metropolitani di stabilire, e mettere i proprj Officiali nelle Diocesi de' Suffraganei* = (7): eique apprimè consentiunt Auctor Anonymus: De Legatis &c. = (8) HERMANN (9), et RESCHAMPIUS (10).

5. Hinc ipsi argumentantur, posse quidem Pontificem legare Extraordinarios Nuncios, ubi Archiepiscopi, Episcopique suo muneri in re gravi defuerint, et ubi remedii adhibendi necessitas id postulet, Eisdemque Facultates committere pro rei opportunitate

(5) Cit. §. 29.

(6) Loc. cit.

(7) §. 70.

(8) Cit. Cap. III. §. XLI. 2.

pag. 99.

(9) Cit. Opusc. = *Riflessioni etc.* =

§. VIII. pag. 7.

(10) In Libro, qui falsè inscribitur = *Solidis analysis controversiarum* = pag. 354.

tate praefiniendas, et durante tantum casu duraturas; his tamen *demptis Casibus Extraordinariis*, non posse Pontificem Nuncios legare *Stabiles*, et *Permanentis*, atque ea praedictis Jurisdictione, quae propriis, ac peculiaribus singulorum Pastorum Juribus adversetur (11).

6. Incredibile dictu esse: hujusmodi opinionum, et argumentorum *portenta* fuisse *Vos* unquam sequutos, si *Vestra Scripta* ad Nos missa, et ad manus Nostras delata, non sine immensa animi aegritudine, Nobis non persuaderent, Vos aliorum malicia circumventos penitus hujus generis sententiis *adhaerescere*, perinde ac si de rebus ageretur, de quarum veritate piaculum esset ambigere. Vos enim de Vobismet ipsis *noovo proutus* *Judicio* Sententiam ferentes, vacuos esse praedicatis *omni culpa*, quae vestrum munus, ac ministerium respiciat; a Vestris Dioecesebus, atque Archidioecesebus rationem *Extraordinarii Casus* quam longissimè abesse defenditis; Nosque Facultate constituendi *Stabiles*, et *Jurisdictione* munitas *NUNCIATURAS* destitutos omnino esse propugnatis.

7. Si officio *Archiet Episcopali*, ajebas Tu, *Colonienis* Archiepiscopo, in tuis ad Nos datis *litteris* (12) = *buc auque pro viribus a Me satisfactum, nihilque intermissum fuit, quod rectum Ecclesiarum Mibi commissarum Regimen exposcebat, urgentes illas causas subintrare non video, quibus Sanctitati Vestrae vi Primatus a Deo instituti sui competit, pro comercanda Religionis anitate, ac puritate EXTRAORDINARIOS mittendi Legatos ad Ecclesias, ubi Religionis necessitas id postulaverit; si hoc, ut confido, non existit, multo minus me OBLIGATUM censeo, ut NUNCIO JURISDICTIONE, et FACULTATIBUS INSTRUCTO, in grave Potentatis meae Ordinariae praeejudicium, locum cedam, quem CHRISTUS, ut tibi vigilem, ut ibi laborem, mibi commisit*.

8. In *Scriptis* autem ad *Comitiorum Suffragantes* datis haec majori animi confidentia ajebas: = *E' una verità incontrastabile, ed universalmente ricevuta in fatto di Diritto Ecclesiastico-Politico, che il Papa non può inviare Legati negli Arcive-*

100-

(11) HERMANN. cit. §. VIII. (12) Die 2. Aprilis 1787. in Opusc. pag. 7. ANONYMUS in Opusc. = *Comp d'Oeil* = pag. 39. et p. 50.
= *Istoria Prammatica etc.* = cit. §. 29.

scoyadi, e Vescovadi, SE NON SE IN CASI URGENTI, e ciò per conservare l'unità, e la purità della Religione Cattolica; che in conseguenza LE NUNZIATURE PERMANENTI, E FORNITE DI GIURISDIZIONE SONO PROIBITE = (13).

9. Nec diversi admodum tui, Archiepiscopo Moguntine, sunt sensus; quippe qui in *Encyclica ad eosdem Suffragantes Comitiorum* missa haec dilucide declarasti: = *Sanctitas Papalis, qua Primas totius Ecclesiae Catholicae juxta naturam officii sui, et ex Ordinatione Divina TUNC SOLUM Jurisdictionem habet, QUANDO Episcopi, aut Archiepiscopi suae obligationi desunt, aut quando conservatio incolumitatis Fidei, aut Concordiae id exproscit* = (14); et in litteris ad Nos datis haud absimiliter es locutus his verbis: = *In his circumstantiis EXTRAORDINARIIS, quas autem non vidimus, quasque etiam Superi longe ab Archi-et Episcopatibus Germaniae avertant, adhuc hodie Sanctitas Sua potest, ac debet Nuncios Facultatibus EXTRAORDINARIIS munitis ablegare, qui AD TEMPUS, QUOUSQUE PERICULUM EXISTIT, Gregem verbo, et exemplo pascant* = (15).

10. Id ipsum praesefereunt litterae ad Nos scriptae tam abs Te, Archiepiscopo Salisburgensis, quam abs Te, Trevirensis Archiepiscopo, in quibus utrique non aliter STABILES NUNCIATURAS appellatis, quam alienas usurpationes in Dioecesium Vestrarum Regimine (16); tametsi, ut debitus veritati sit locus, hoc alios inter, et Te, Archiepiscopo Trevirensis, discriminis interest, quod Tu non sine obsequentis in Nos animi tui significatione haec fueris palam professus; = *Ego Sanctitatem Vestram veneror profundissime, ceu Caput visibile Ecclesiae, Centrum Unitatis, et Divi Petri Successorem, nec unquam, quantum in me erit, committam, ut Sanctitati Vestrae subtrahatur vel minimum, quod Sacrae Sedi Romanae juxta a majoribus tradito usu-*

(13) = *Pro-Memoria alla Dieta* = §. 1. in Opusc. = *Riflessioni* = pag. 19.

(14) §. *Sanctitas*.

(15) §. *Equidem vers. In his*.

(16) Archiepiscopus TREVI-REN. in *epist. diei 18. Novembris 1788*. §. *Novis*, et §. *Ego S.V.*, et SA-

LISBURGEN. Archiepiscopus in *epist. 24. Novembris* §. *Quod si*; et magis aperte in = *Pro-Memoria* = Suffragantibus Comitiorum dat., de quo agit Opusc. = *Defense des Reflexions* = praesertim pag. 48. ad P. 1.

Usu Ecclesiastico competis , et vi Ordinis Hierarchici debet competere = (17).

11. Cogimur ergò , atque compellimur , unumquemque Vestrum *ab errore* revocare , in quem estis miserè prolapsi , indigentes Vobis *impuros illos fontes* , ex quibus vestrae tum *sententiae* , tum *argumenta* sunt hausta , et luculentissimè Vobis demonstrantes , quanta , et quali *falsitatis* labe inficiantur tam *prima* vestrarum opinionum *fundamenta* , quàm quae *consecutaria* exinde deducere Vos posse arbitramini . Utque haec *ordine* quodam in tanta argumentorum copia disserantur , rem totam in *plures Sectiones* dividemus .

(17) Cit. §. Ego S.P. ADD. Longe secus se gessit Archiepiscopus SALISBURGENSIS in cit. = *Pro-Memoria* = , uti animadvertit Opusculum = *Defense des Reflexions etc.* = pag.64. ad P.38.

S E C T I O I.

Explicatur verè JURIS illius notio ,

Quod nemine contradicente habet

APOSTOLICA SEDES

MITTENDI NUNCIOS IN CASIBUS EXTRAORDINARIIS ,

Explicaturque

PRAESENS EXTRAORDINARIUS STATUS

ARCHIDIOECESUM

MÖGUNTIN., TREVIREN., COLONIEN., ET SALISBURGEN.,

ALIARUMQUE GERMANIÆ ECCLESiarUM .

12 **A** Nunciis EXTRAORDINARIIS ut initium ducamus, certum, atque exploratum etiam apud *Vos*, *Scriptoresque Vestros* est **JUS APOSTOLICÆ SEDIS MITTENDI NUNCIOS ad reparandum malum**, quod vel ex Episcoporum, Archiepiscoporumque *socordia*, aut *malitia*, vel ex alia quavis *extraordinaria* causa fuerit inventum. Usa semper hoc Jure est APOSTOLICA SEDES, tribuens *Nunciis*, sive *Legatis de Pontificis latere* missis *peculiaribus* extra ordinem Facultates; et in iis etiam *Locus* usa est, in quibus *Ordinarius* Nuncius adesset, cujus tamen Jurisdictio adventu ipso Legati, ut *infra* videbimus, quiescebat omnino.

13. Illud porro *salsum* est, et cum manifesto errore conjunctum, quod ad *Archiepiscopos*, et *Episcopos* spectet *cognoscere*, sit ne *Locus* EXTRAORDINARIOS Nuncios legandi; veluti *Vos* contenditis ad eludendum scilicet, atque è medio tollendum ipsum illud *Extraordinarium Jus*, quo Romanum pollere Pontificem aperte conceditis (18). Quomodo enim *sperari* unquam posset, futurum,

(18) Ut animadvertit ANT. A TORRE in = *Expostular.* = Cap. III. §. I. vers. *Potestas* in fine pag. 113., qui ita contra RESCHAMPIUM arguit = *Adeo ne STUPIDOS nos fingis, ut non intelligamus, non videamus,*

non palpemus, OMNEM PONTIFICIÆ POTESTATIS VIM a vobis infringi, omnem OBEDIENDI necessitatem eludi, omnes Apostolicorum fontium RIVOS obstrui, et abscondi? =

sum, ut homines a sua pasciendi infirmitate satia natura ali-
ni, atque abhorrentes, suos ultra vellet morbos prodere, ac
denuntiare, et ab alio auxilium quaerere, qui medicas sibi ma-
nus afflaret? Nota est, ac pervulgata interrogatio illa, ac re-
sponsio, sapienti homine digna = *Si on lui demandé à HER-
MAN DE WEIDEN, et à GEBHARD TRUCHSES, s'il étoit
NECESSAIRE d'envoyer dans leurs Dioceses un Nonce Apostoli-
que? ils auroient certainement répondu, QUE NON* = (19).

14. Quod ille rogando est percontatus, quodque conjicit
ex interrogatione responsum, id adeo extra omnem ambiguitatem
est positum, ut *Scriptores Vestri* nil unquam reposuerint. Sed
ad veritatem hujusmodi comprobandam lubet Nobis *rem ipsam*,
de qua agitur, propius attingere. Cupientes *Vos*, ut è Vestris
Diocesisibus, et è Germania tota Nuncii expellantur, *negatis*
omnino, *vel leviter vestro* unquam *desuisse Vos muneri*; quini-
mò *affirmatis*, nihil modo in Vestris Diocesisibus, et in Ecclesiis
Germanicis esse, quod *curationis* indigeat, omnemque isthinc
necessitatem *extraordinariam* abesse contenditis, quae *NUN-
CIATURAS* expostulet. At liceat Nobis ea libertate *Vos* al-
loqui, qua uti *PATREM* oportet in *Filios*. Vos igitur ita animo
comparati estis, ut *infirmitatem vestram*, quae patens est, non
intueamini, utque eam minimè videatis *necessitatem*, quae omnium
incurrit in oculos. Si *de Vobis* res est, sufficit, ut animum ad-
vertatis *ad foedus*, quod adversus *MATREM* iniistis; sufficiunt
celebres *EMSENSIS CONVENTUS Deliberationes*, quo con-
festim intelligatis, esse *vestras errores* tam *graves*, et *extraor-
dinarios*, quàm *gravia*, et *extraordinaria* sunt ea rerum *Capita*,
quae in Emsensi Conventu fuerunt *Examini* subjecta, quaeque
vergunt omnia *ad Dominatum* aucupandum super Juribus tam
Episcoporum, quàm *APOSTOLICÆ SEDIS*, ad *novitates Doctrinæ*,
aut *Disciplinae* iuvendendas, ad *Schisma* molliendum (20);

Z 2

ve-

(19) Ita Opusculum = *Coup d'Oeil*
pag. 51.6, et aliud Opusc. = *Reflexioni
supra* i 73. *Articoli &c.* = ad §. 2.
pag. 19., nec non *DOCTOR IN-
GOLSTADIENSIS Colloq. XIII.*
pag. 87.

(20) Iis, quae hac super re ad-
notavimus Cap. I. N. 19., addas *DO-
CTOREM INGOLSTADIENSEM*,
cujus haec sunt verba = *Punctationes
famosae* (*stulida sane nuncupatio*)
*REM CATHOLICAM funditus
ever-*

veluti non sine lacrymis *Germanica Natio*, et *Episcoporum Germanicorum coetus* agnovit [Cap.I. §§. 9. 10.]: quae quidem rerum Capita, quam citius poterit; erunt a Nobis severiori, acriorique iudicio, et condemnationi subjicienda, praevio *Examine*, et *Consilio* plurium *Episcoporum*, et *S.R.E. Cardinalium*, quos ad id jam destinavimus. Hisce autem erroribus, qui sunt Vobis *Communes*, alii quoque errores accedunt *Uniuscujusque Peculiares*, et *proprii*, superiori Nostra Oratione jam patefacti (21).

14. Huc etiam *timor* accedit, qui nedum Nos vehementer sollicitat, sed plures etiam angit *Episcopos Germaniae*, ne *Synodus* a Te, *Moguntiae Elector*, indicta eos *praetergrediatur fines*, quos bene, sapienterque TRIDENTINUM CONCILIUM praestituit, (22) et BENEDICTUS XIV. Noster Praedecessor distinctè, doctèque explicavit (23); et ne *novitates* amplectatur, atque suscipiat ausu temerario invectas in *Emensi Congressu*, aut in *alio* hujus generis *conventiculo*. Tu enim in Tua *Encyclica* (24) modò *antiquae* Disciplinae studiosius adhaerens, et modò ab *eadem* arbitratu tuo longius recedens, Synodi *Suffragantes* hortaris, ita se animo comparent, ut et *novi quid* inducere, et *quid antiqui* abolere ne detrectent (25); quod certè si fiet, praesto erit APOSTOLICÆ SEDIS *Judicium*, et *animadversio*.

16. Si de *statu* sermo est *Archidioecesum*, ac *Dioecesum Vestra-*

eventent = ; et rursus = *Sed quis ex dictis non sentiat, quam foede illa NOVITATUM intemperantia a minimis initiis AD IPSIUS REIPUBLICÆ LABEM, ET EXITUM gliscat?* = Colloq. XIX. pagg. 136. seqq., et Colloq. XX. pagg. 148. 159. ADD. MART. GERBERTUM in recentissimo operè, cui Titulus = *Ecclesia Militans etc.* = 1789., in quo Conventiculi Emsensis Deliberationes singillatim perpendit, ac funditus evertit. To. II. Cap. 43. pag 131. et seqq.

(21) *Trium*, videlicet, *Electorum Ecclesiasticorum* super *Encyclica* Nuncii ad Tractum Rheni, de qua actum est Cap. IV., *Archiepiscopi Co-*

loniensi super instituto *Officialatus* Tribunali (Vid. novas *Pontificis* Litteras ad Arch. *Colonicen.* a §. 1 ad 6.), de quo Cap. V. et VI. tandem *Archiepiscoporum Trevirensis*, et *Salisburgensis* super *Decimis* Clero *Palatino-Bavaro* a Pontifice impositis, seu potius prorogatis, de quo Cap. VII.

(22) Sess. 24. de ref. Cap. 2.

(23) In universim recepto Opere = de *Synodo Dioecessana* = Lib. VI. Cap. I., et toto Lib. VII., qui inscribitur = *De his, quae cavenda sunt in Constitutionibus Synodalibus* =

(24) *Diei* 18. Julii 1789.

(25) *Encyclica*. §. *Propositum*. in fine pag. 7.

strarum [a] deteriore, ac magis lacrymabilem esse illum non posse testantur ipsi Conventiculi Emsens *Delegati*, utpote quos constat pacto inter se cavisse = *d'intraprendere LA RIFORMA della Disciplina Ecclesiastica in tutte le sue parti, e di togliere dalle radici GLI ABUSI, che vi si sono introdotti* = (26); et eò rem deduxisse, ut *non semel* affirmarint, cògi Concilium sive *Generale*, sive *Nationale* oportere (27). Audent Illi quidem per summam improbitatem has Dioecesum corruptelas depromere, ac derivare = *dalle oppressioni della Curia Romana* = (28). Sed haec est *Schismaticorum* solita *calumnandi* ratio, ut quam corruptelam *negare* non possunt, eam non sine impietate conferant in *Apostolicam Sedem*, utque Reformationem solo Imperitis decipiendi animo polliceantur, minimè intelligentes, *ab se* duci oportere *Reformationis initium*. Pergant, ut oportet, NUNCII *Sua Jurisdictione liberè uti*, pergant ARCHIEPISCOPI eo, quo debent, *obsequio PRIMAM SEDÈM colere*, ac *venerari*, unaque cum NUNCIIS inita consiliorum, et animorum *societate in usum* curent revocandas, ac restituendas providas ECCLESIAE *Leges*, ac CONCILII TRIDENTINI *Sanctiones* (29); et tunc sine no-

vi

[a] Circa statum Dioecesis Coloniensis, et *Doctrinas*, quae in Bonnensi *Universitate*, et a Bonnensibus *Professoribus* traduntur, consule novas *Pontificis* Litteras ad Archiepiscopum §. 18., et ad Capitulum Colonie §§. 3. 4.

(26) Artic. XXIII. in Opusc. = *Resulato etc.* = pag. 28., apud DALHAM pag. 665.

(27) Artic. VII. (6), Artic. XV. (4), Artic. XXI., et Artic. XXIII. in cit. Opusc. pagg. 12. 25. 26. 27. 28., et apud DALHAM pagg. 660. 663. 664. 665. ADD. *Lacrymabilem* quatuor Germaniae *Archidioecesum* statum describit Opusc. = *Riflessioni etc.* = ad conclusionem pag. 225. et seqq.

(28) Cit. Artic. XXIII. in citatis locis.

(29) Hoc fuit *consilium*, quod FELICIANUS NINGUARDA *Theologus Archiepiscopi Salisburgensis* oratione habita die 3. Septembris 1573. in fine *Concilii Salisburgensis* ejusdem anni sapienter dedit *Archiepiscopo*, et *Praesulibus Provinciae*, nempe, ut pro viribus incumbere in executionem constitutorum *Decretorum Apostolica Auctoritate confirmatorum*; his, quae forsitan objici potuissent, sic respondens = *Cum NICHIL videam, quod IMPEDIRE debeat. An rei gerendae NOVITAS?* at nihil vetustius, nihil adhuc ab inunte *Ecclesia* usque usitatus est *AD NOVITATES TOLLENDAS, ABOLENDASQUE*... At cum subditis in *GRATIA* esse oportet? *Quis BONVS ab his GRATIAM ineat, qui*

si convocacione Concilii (30), omnes è radicibus tollentur *abusus*, et cuncta simul in Vestris Archidioecesisibus, ac Dioecesisibus cessabunt *incommoda*, quibus eas *hodie* premi *Vestri Consiliiarii* confitentur. Haec enim *incommoda* tum maximè importantur, et inualescunt, cum vel *absint* Nuncii, vel suam exercere Jurisdictionem *prohibentur*, ut NATIONES ipsae testantur (31).

17. Si

qui per *SDOS* *ERRORES*, et *CON-
TUMACIAM* IN *GRATIA* DEI non
sunt? *At* urgebimur omnium *CON-
VICIO*? *Quis* *EORUM* *MALEDI-
CTA* magnopere curet, quibus etiam
si *BENE* *FACIAT*, *BLANDIA-
TOR*, *INDULGEAT*, *NON* *TAMEN*
EFFICIAT, *QUIN* *OSTRE-
TENT*? *AT* *FUGIENT*, *ABIBUNT*,
A *NOBIS* *SECEDENT*: *Quis* *NON*
JURE *LÆTETUR*, *PROVINCIAM*
tanta peste, et tanta perditurum ho-
minum *COLLUPIONE* *LIBERARI*?
DALHAM pag. 569. col. 1.

(30) Solitum hoc est effugium Schis-
maticorum, ut palam fecit CARD.
ÆNEAS cit. *Epist. Apologet.* in re-
spons. ad II. Par. 6. Et primum pag.
666. inquit: = Intelligimus, quo ten-
dit: omnes tuæ Nationis homines,
qui paululum docti sunt, quaedam
CONCILII CUPIDO exagitat.
Nam cum Synodi celebrantur, EPI-
SCOPI VESTRI DOMI remanent,
VOS concilium PETITIS, ibique
LAUTE vivitis sumptibus alienis,
et REGENTES orbem in MAGNOS
et ADMIRABILES evaditis *Virus*.
Hinc voces illæ: Conciliorum aucto-
ritas SALUBRIS, atque ÆTERNA
est; Mundum CONCILIO regendum,
ad CONCILIUM CUNCTA defer-
enda: sine Concilio NIHIL esse,
quod rectè perfici queat. PRIVATA
vos trahis utilitas, et CRESCENDI

CUPIDO: scitis enim RAROS esse
conventus, quia RES IMMUTEN-
TUR, et in SEDITIONIBUS, ma-
gisque motibus OBSCURO emen-
gere, atque illustrari homines; cum-
que lucra vestra DAMNOSA esse
PRÆLATIS non ignoretis, ingenio
subtili, et peracuto illis Concilium ab
eis EXPETENDUM suadetis, in quo
SEDIS APOSTOLICÆ SUMMUM
IN EOS ARBITRIUM COAR-
CTETUR: et quemadmodum VOS
EOS CORRADITIS, ita et ILLIS
APOSTOLICUM SOLIUM COR-
RODENDUM ESSE OFFERTIS.
At finito conventu EPISCOPI EX-
PENSO ARGENTO, NIHIL PLUS
DIGNITATIS, QUAM PRIUS
HABENT: VOS AUGTI AURO,
BENEFICIIS CUMULATI, ÆSTI-
MATIONE MAGNIFICATI, DO-
MUM REDITIS. QUID MIRUM
SI CONCILIUM AMATIS, et eos
quaeritis ventos, qui ALIENAM
NAVIM ad vestros LITUS illudat?
ALIENA MISERIA, VESTRA FE-
LICITAS EST: BELLUM VOBIS
PACE SALUBRIUS, ET TEM-
PESTAS QUIETE MELIOR. Idem
fere repetit Par. III. pag. 746.

(31) Inclutus POLONIÆ Clerus
A. 1556. Nuncio declaravit, hære-
sim propterea serpere latius, = quod
a triginta, et amplius annis, quo
coepit hoc malum, ROMANI
PON-

17. Si agitur denique de *Seatu Ecclesiarum Germanicarum*, qui quotidie Vestris observatur oculis, nolite, quaeso, expectare, Ven. Fratres, dum a Nobis lamentabili oratione describatur. Vos enim, qui in medio estis Germaniae sinu, ignorare non potestis omnino, in *quali*, et *quanto* rerum discrimine versetur, quamque sit acrumnosa, et Christianae Reipublicae exitialis, et quantum fuerit jam acerbe defletus a pluribus *ex Vestris Fratribus*, quorum NOMEN nulla obliterabit oblivio (32), ita ut si modò *Nuntii* in Germania non essent, illos quanto citius *legare* omnino deberet APOSTOLICA SEDES, ne Suo deesse muneri videretur (33);

ad

PONTIFICES, qui pro tempore fuerunt, excepta Sanctitate Sua, cui Deus inglissimam vitam concedat, nullum v. l. LEGATUM, vel NUNCIUM ad hoc Regnum mittere, qui apud Reges instantes sollicitarent, juxta paternas leges temerarios hos animos comprimerent, et etiam Ecclesiae defensores existerent, proindeque subdebat; = PRIMUM remedium esse videtur, quod Sancta, et Apostolica Sedes HOC IN REGNO, sicut et APUD ALIOS PRINCIPES FACIT, NUNCIUM CONTINUE haberet, vel LEGATUM Virum doctum, bonum, et Deum timentem, rerum gerendarum scientia peritum, qui . . . IN CURIA RESIDERET, SEMPERQUE REGIS LATERI ADHÆRERET, atque Eum officii sui admoneret; hic CATHOLICAM FIDEM, atque LIBERTATEM ECCLESIASTICAM tueretur, et Sedis Apostolicae obedientiam, et reverentiam in Regno conservaret, et ad eum tanquam AD ASYLUM Viri boni semper pro justo patrocinio confugere possent = Vid. MARTEN. Coll. Vet. Scrip. Tom. VII. col. 1452. 54.

(32) Caveant è converso Metropolitani ab insidiis sibi illatis ab Ano-

nymo pacis inimico Auctore Libri = *Istoria Præmatica* etc. 2, qui §. 124. i. eos in erroribus fovet = E non rasterà all'incontro la MEMORIA degli gran quattro Arcivescovi IMMORTALE, ed io ETERNA BENEDIZIONE, quantunque contro ogni aspettativa LA LORO IMPRESA RIMANESSE INFRUTTUOSA. = sibi que tandem persuadeant, suum in ævum duraturum Nomen, quoties A NOVITATIBUS destiterint.

(33) Haec est etiam Germanicorum sententia Scriptorum. Audiamus A. A. TORRE in *Expositulat*. Cap. III. §. VII. pag. 120. = Ipsi EPISCOPIS nihil opinione mea optabilius, atque ad implenda gravissima munia praestabilius esse potest, quam si APOSTOLICOS NUNTIOS, quibus LATRI SUO adhaerentes habeant, HIS PRÆSERTIM DIFFICILISSIMIS TEMPORIBUS, religionique ac sanctitati morum maxime infensis, quibus nonnulli homines Apostolicam Sedem non minus, quam Apostolicos Nuntios aversantur, atque istos tanto se intervallo remotos cupiunt, quanto ab utrisque abhorrent animo, atque alienati sunt. = *De quidem cum Germania*

ad Ipsam enim spectat tantummodo *de extraordinaria* temporum, ac rerum *necessitate* cognoscere, ac judicare (34).

maniae Praesules minimè fugiant, incitamento esse debent, ut SACERDOTALIS CONGLUTINATIONIS VINCULUM CUM APOSTOLICA SEDE ARCTISSIME CONSTRINGANT, communique deliberatione, ac diligentia divinae religioni, ac sempiternae hominum salutis consulere satagent. Ob quam eansam in eam JAMDIU sententiam abii, NULO FORTASSIS TEMPORE MAJOREM NUNTIORUM APOSTOLICORUM NECESSITATEM EXISTISSE, QUAM HOC NOSTRO, quo Eisdem ex-terminare certi homines modis omnibus adlaborant =. Auctor autem Opusculi = Defense des Reflexions = postquam mala omnia enumeravit, quae per Germaniam grassantur, ita ratiocinatur pag. 75. = Cet aspect des choses a jeté la terreur dans l'ame des Catholiques, ils craignent que cette terre, arrosée des sueurs des Boniface, des Wolfgang, des Valric, etc. qui a porté si long-tems les fruits de la piété et d'une foi pure, n'engendre dorénavant que des plantes amères et

letifères. Et BIEN LOIN DE PENSER, QUE CE SOIT LE MOMENT DE RENUOYER HORS DE L'ALLEMAGNE LES LEGATS DU PREMIER PONTIFE, les Ministres du Siège de Pierre, dont elle a reçu la lumière de l'Evangile, ILS CROYENT, QUE CE SEROIT CELUI DE LES Y APPELLER, S'ILS N'Y ETOIENT PAS =.

(34) Apertè id agnovit S. BASILIUS Epist. 52. ad S. Damasum Romanum Pontificem inquires = *Debebant continuè a Vestra dilectione EX SINCERIS FRATRIBUS ALIQUI MITTI, qui nos AFFLICTOS, et OPPRESSOS inviserent, et MULTO CREBRIUS amicæ ad Nos vestrae destinari LITTERÆ, quibus vel in PROPOSITO CONFIRMAREMUR, vel si qua in re OFFENDAMUS, CORRIGEREMUR. Non enim negamus INNUMERIS NOS ERRORIBUS obnoxios esse, QUUM HOMINES SIMUS, ET IN CARNE VIVAMUS, PARATI IN HAC RE VESTRAM INSTITUTIONEM AMPECTI =.*

S E C T I O I I.

Probatur

JUS SANCTAE SEDIS MITTENDI NUNCIOS ORDINARIOS

STABILI PRAEDITOS JURISDICTIONE

EX JURE PRIMATUS.

18. **D** Etecto Vobis, ac patefacto illo, in quo estis, errore *super notione Casus Extraordinarii*, ad profligandum aggredimur errorem *alterum*, primo deteriore, quo Vos decepti contenditis, **JUS APOSTOLICÆ SEDIS mittendorum cum Jurisdictione Nunciorum**, et exercendae suae Primatialis Potestatis in *Dioecesis* aliorum Episcoporum, *tunc tantum* vindicare sibi locum posse, ubi *Casus extraordinariae necessitatis* adveniat. Fuit haec opinio a M. ANTONIO DE DOMINIS primum invecata in impio illo = *de Republica Ecclesiastica* = Libro (35), quam postea palam, et apertè amplexus est EDMUNDUS RICHERIUS in Scriptis = *de Potestate Ecclesiastica, et Politica* = editis (36), quamque denique EYBELIUS recentissimus Auctor Libri = *Quid est Papa?* = suscepit, atque amplificandam curavit (37). Sed opus M. ANTONII DE DOMINIS, quo ausus est comminisci, esse Ecclesiam *Reipublicae* instar, et nihil aliud esse Pontificem, nisi veluti quoddam ipsius *Caput*, *Ministrum*, ac *Ducem*, damnatum fuisse constat A. 1618. ab UNIVERSITATE SORBONAE (38), et per idem fere tempus a FACULTATE THEOLOGICA COLONIENSI. Haec enim cum a FERDINANDO *Coloniae* Electore, atque Archiepiscopo de ipsius Sententia, et Judicio fuerit rogata, haec, inquit,

A a

mus,

(35) Editio in *Anglia* A.A. 1617. et 1622., et in *Germania* A. 1658.

(36) Anno 1611.

(37) Librum hujusmodi *Germanico* sermone conscriptum edidit Eybelius A. 1782., audito vix nuncio Vindobonensis itineris Religionis causa a Pontifice suscepti: cumque mox

in *alias* linguas versum, et in *Graecam* etiam *Vulgarem* linguam translatum divulgari curarunt *Hostes Apostolicae Sedis*.

(38) = *Le Grand Dictionnaire Historique Par M. Louis Moreri. Dixieme Edition. 1717.* = Tom. II. pag. 368. col. 1.

mus, = *Libro evoluto*, et *Spiritu veritatis solemniter convocato* =, declaravit, = *totum quidem illum veluti HÆRETICUM, SCHISMATICUM, SCANDALOSUM, ac SEDITIOSUM abolendum, et extirpandum* = (39).

19. Quo in loco est illud sedulo animadvertendum, quod cum M. ANTONIUS inter caetera pronuntiasset, = *Legatos Romani Pontificis EXTRA ECCLESIAM ROMANAM VIX ULLAM habere Potestatem* =, FACULTAS THEOLOGICA COLONIENSIS notandum censuerit cum locum his verbis, = *Titulus HÆRETICUS, SCHISMATICUS, et SEDITIOSUS* = (40). Id Vos, quaeso, animadvertite, Ven. Fratres, qui ulterius etiam progressi non partem aliquam, sed omnem omnino negatis APOSTOLICIS NUNCIIS *Jurisdictionem*.

20. Idem evadere non potuit censorium THEOLOGICAE FACULTATIS *Judicium* alia illa M. ANTONII sententia, quam Vos toties litteris consignastis, ita Apostolicos Nuncios habentes, ac reputantes, quales *Regii Oratores* esse solent (41). Cum enim M. ANTONIUS haec de Nunciis dixisset, = *Nuncii verò Papae nunc dierum ad Imperatorem, Reges, Potentatus Christianos eodem pariter loco sunt, quo REGUM LEGATI in Curiis Principum Saecularium pro Negotiis potissimum saecularibus tractandis, et indagandis commorantes. Et certe si optimo eos nomine insigniamus, sunt Oratores, sin verò EXPLORATORES* =; non potuit praedicta FACULTAS tantam audaciam tali non cohibere *Judicio*: = *Propositio FALSA, SEDITIOSA, in Romanum Pontificem, ejusque Legatos CALUMNIOSA* = (42). Hinc mi-

(39) Vid. Opuscula = *Riflessioni sopra i 73. Articoli etc.* = ad §. 19. pag. 68., et = *Défense des Réflexions etc.* = pagg. 19. 29. ad P. 86. 87. 88. ADD. Censura Coloniensis prostat apud DU-PLESSIS in = *Collect. Judicior. de novis erroribus* = To. III. Par. II.

(40) Opusc. = *Riflessioni &c.* = loc. cit.

(41) Id tacite significarunt Archiepiscopi MOGUNTINUS, COLONIEN., et SALISBURGEN. in

suis = *Pro-Memoria* = exhibit. Ministris Pontificis, quos percontabatur, an, et qua Jurisdictione muniretur Nuncius Monachiensis. *Aper-te* autem declaravit Elector COLONIENSIS tum saepe alias Antecessori Nuncio BELLISOMI, tum in = *Pro-Memoria presentata alla Dieta* = §. 52. in Opusc. *Riflessioni etc.* pag. 132.

(42) Cit. Opuscula, = *Riflessioni* = ad §. 19. pag. 69., et = *Défense etc.* = pag. 20.

mirum esse non debet, quod *haeretici*, et *schismatici argumenti* Liber hujusmodi ex tot falsis, seditiosisque sententiis contextus; fuerit etiam a SANCTA SEDE, et ab ECCLESIA damnatus (43), reprobatusque, a quo prodierat, *Auctore*. Is enim ex Anglia, quo confugerat, Romam reversus A. 1622. *suos ejuravit errores*, *veniamque* sibi IN PUBLICO CONSISTORIO deprecatus est; quamquàm paullo post, ut homines solent hujus generis, et ingenii, non leves de sua dubia Fide suspiciones ingesserit (44).

21. Liber autem *Richerianus* fuit A. 1612. a Concilio *Senonensi*, et *Aquensi* pro HÆRETICO habitus (45), et *Romae DAMNATUS* (46); itaut *Auctor* ejusdem in REGUM indignationem inciderit, et munere *Syndaci*, quod obibat, fuerit a FACULTATE PARISIENSI privatus, et duabus Declarationibus AA. 1620., et 1629. editis sua ipsa Scripta *damnariis*, ac *reprobaris* (47).

22. Liber denique EYBELII, in quo temerario ausu jactatum, et praedicatum est, = *Quemlibet Episcopum vocatum a Deo ad gubernationem Ecclesiae NON MINUS, quam Papam, NEC MINORI praeditum esse Potestate . . . : voluisse Christum Ecclesiam REIPUBLICÆ MORE administrari: ei quidem Regimini opus esse Praeside pro bono Unitatis, verum qui non audeat Se ALIORUM, qui simul regunt, NEGOCIIS IMPLICARE; privilegium tamen habeat COHORTANDI ad sua implenda munia: vim PRIMATUS hac una praerogativa contineri SUPPLENDÆ ALIORUM NEGLIGENTIAE, PROSPICIENDI CONSERVATIONI UNITATIS HORTATIONIBUS, ET* EXEMPLO: *Pontifices nil posse IN ALIENA Dioecesi, praeterquam EXTRAORDINARIO CASU* =; Liber, inquit, hujusmodi nihil novi praeseferens, nisi *inverecundam inscriptionem*,

A a 2

nem,

(43) Decr. diei 2. Decemb. 1617. Vid. = *Index Librorum prohibitorum Benedicti XIV. jussu recognitus, atque editus Romae A. 1758.* = pag. 75.

(44) Narrat idem MORERI loc. cit.

(45) Idem MORERI Tom. IV. pag. 261. col. 2., et T. II. Sup-

plem. pag. 429. col. 1., et 2.

(46) Decr. 10. Maii 1613., 2. Decembris 1622., et 4. Maii 1709. Consulendus cit. *Index Libr. prohib.* pag. 208.

(47) Refert idem MORERI in *Supplem. loc. cit.*

nem, et quamdam impiorum dictorum congeriem; cum denud ferat easdem sententias M. ANTONII DE DOMINIS, et RICHERII jam ab Ecclesia damnatas, meritò a Nobis pro muneris Apostolici ratione fuit *Solemni Ritu* proscriptus (48); quae quidem Proscriptio licet a perditissimis quibusdam hominibus malignius excepta, a *Bonis* tamen fuit publicè commendata, ac doctè, copioseque vindicata (49).

23. Persuasum certè Nobis est, ut si Consultores Vestri hos Vobis *fontes* indigitassent, ex quibus de verbo ad verbum *doctrinas suas* depromebant, hoc solum *satis* fuisset Vestrae Religioni, ac Pietati excitandae, et improbis insidijs magno animi horrore praecavendis. Nimium sane *interest* scire, quo ex fonte sententiae manarint, et *quale* super illis ab Ecclesia Judicium prodierit. Semel ac enim ECCLESIA, columna, et firmamentum

(48) Constitutione diei 28. Novembris 1786., quae inc. = *Super soliditate* =, quaeque latine, galliceque *Notis* illustrata refertur tum in *Opusc.* = *Vritable état* = a pag. 23. ad p. 60., tum in cit. = *Recueil* = Par. Eccles. II. a pag. 5. ad p. 44.

(49) Tam ab *exteris*, quam ab *Indigenis* Scriptoribus. Ad primam classem pertinet = *Discours prononcé a l'Assemblée des Etats de Brabant*, le 30. Juin 1787. =, cujus Auctor nedum graviter reprehendit praecipitem, violentamque *Nunciū Brunxillensis*, ejusque *Auditoris* expulsionem, exclamans = *Voilà donc un Ambassadeur, un Archevêque, un Novice Apostolique, condamné et exilé sur un RAPPORT. Mais quel est CE RAPPORT, PAR QUI est-il FAIT, PAR QUI est-il VÉRIFIÉ?* Et sur quel GENRE DE RAPPORT est-il permis de traiter ainsi UN MINISTRE PUBLIC, revêtu de tout ce qui peut rendre respectable LE DROIT DE GENS? =, ve-

rum etiam ad *propugnandum* suscipit *Breve*, sive *Bullam* Pontificiam, contra *Eybelium*, urpote quae = *Est un Decret du Pape REÇU SANS CONTRADICTION DANS TOUT LE MONDE CATHOLIQUE, répandu sans aucun murmure DANS TOUS LES ETATS HEREDITAIRES D'AUTRICHE, un Decret qui établit la PRIMAUTE' DU PAPE ET SON AUTORITE' DANS TOUTE L'ETENDEU DE L'EGLISE CHRETIENNE* = (= *Recueil* = Par. Eccles. II. pagg. 114. 118. 119.), et pertinent etiam *PLISTI ALETHINI* = *Epistolae ad Auctorem Anonymum, quid est Papa?* = editae duplici volumine *A.* 1787. Ad alteram vero classem est referendus *DOCTOR INGOLSTADTENSIS Colloqu. IV.* pag. 14. et seqq., qui refert *Colloq. III.* pag. 12., = *Eybelium JOSEPH CESAREO* fuisse *Vienna* expulsam, quamquam deinde *Novatorum factione* revocatum =.

tum *Veritatis* locuta est, suamque dixit sententiam, piaculum *Catholicis* esse debet Ipsius *Judicium in quaestionem*, et in *disputationem* vocare. Ita profecto sentiebat Magnus ille AUGUSTINUS inquitens, = *Quid adhuc quaeris* EXAMEN, *quod jam FACTUM EST* APUD APOSTOLICAM SEDEM = (50); et rursus, = *inde* (Roma) *rescripta venerunt*, CAUSA FINITA = (51); cujus dicto inhaerens S. BONIFACIUS rescribens = *DILECTISSIMO FRATRI RUFO* = aiebat; = *Nunquam licuit de eo RURSUS, quod semel statutum est ab APOSTOLICA SEDE, tractari* = (52). Inutile hinc esset, et supervacaneum, eas hic *rationes* exponere, quibus lata ab ECCLESIA *Judicia* fulciantur -

24. Sed ut rei veritas magis elucescat, eas modo Vobis *rationes* explicandas suscipimus, quae cuilibet persuadeant, JUS esse ROMANO PONTIFICI habendi aliquos in *dissidiis* praesertim Locis, qui *Sui absentis* Personam repraesentent, qui Jurisdictionem Suam, atque Auctoritatem *Stabili Delegatione* collatam exerceant; qui denique *Suas vices* obeant, idque *ex intima vi*, ac *natura PRIMATUS, ex Juribus, dotibusque* CUM PRIMATU IP SO CONJUNCTIS, *ex constanti ECCLESIAE DISCIPLINA a Primis usque Saeculis deducta, ex auctoritate ECCLESIASTICARUM, atque IMPERIALIUM LEGUM, ex comitum* denique CANONISTARUM, ac JURECONSULTORUM, praesertim GERMANICORUM etiam PROTESTANTIUM *sententia*.

25. Exordientes autem a PRIMATU, quem CHRISTUS JESUS ita instituit in PETRO, ut ex Persona PETRI *ad omnes Ejus Successores* manaret ad finem usque Saeculorum (53); Vos etiam atque

(50) Lib. II. Oper. Imperf. contra Julianum 103.

(51) Serm. 131. alias 2. De verbis Apostoli Cap. 10.

(52) LABBÆUS Tom. V. col. 849. B.

(53) FEBRONII in Opere = De statu Ecclesiae = Cap. II. §. 3., aliorumque cum eo insipientium, affirmantiumque, Primatum auctoritate Ecclesiae transferri posse ad alium Episcopum, c. g. Mediolanensem,

Parisiensem, errorem manifestum, coarguit brevis, perdocta, et elegans Dissertatio, cui titulus = *Epistola Sillasipi a Lapide in causa, an Summus Pontifex a Romana Ecclesia avelli et alio transferri possit* Augustoduni 1782. = ADD. Vid. recentissimum Librum, cui Titulus = *L'Episcopo, ossia della Potestà di governar la Chiesa* 1789. = Par. I. Cap. III. a num. 29. ad 40. pag. 39., et seqq. usque ad p. 87.

atque etiam obsecramus in Domino, ut diligentissimè caveatis ab *erroribus* toties ab Ecclesia damnatis; Vosque etiam atque etiam precamur, ut veritatem à DOGMATIS fonte profectam toto animo amplexi pro certo habeatis, PRIMATUM hunc *Divinitus* institutum non iis dumtaxat fuisse limitibus circumscriptum, ut PETRUS, ejusque *Successores*, Ecclesiae universae CAPUT effecti, et *Vicaria* JESU CHRISTI *vice* fungentes, *malis* occurrerent, et *Fratres errantes*, ac *negligentes in viam reducerent*, et è *socordia excitarent*; sed Auctoritatem secumferre *Stabilem*, *Perpetuam*, numeris omnibus *Absolutam Pascendi, Regendi, et gubernandi* tam POPULOS, quam POPULORUM ipsos PASTORES absque ulla certi temporis constitutione. Unde hoc *proberemus*, quaeret fortasse Unusquisque Vestrum? EX VERBO DOMINI respondemus cum S. BERNARDO (54), cujus Vos auctoritate consuevistis *abuti*. Plura quidem sunt EVANGELII loca, ex quibus manifeste se prodit *Suprema haec Potestas, soli PETRO, et Successoribus ejus a JESU CHRISTO collata* (55). Nos brevitatem, ubi commodè possumus, libenter sequentes, duo tantum seligemus ex pluribus; *illud* nempe, in quo DIVINUS MAGISTER ita est PETRUM allocutus = *Et Ego dico TIBI, quia Tu es PETRUS, et SUPER HANC PETRAM aedificabo Ecclesiam meam, et portae Inferi non praevalent adversus eam, et TIBI DABO CLAVES REGNI CAELORUM, et quodcumque LIGAVERIS super Terram, erit ligatum et in Coelis, et quodcumque SOLVERIS super Terram, erit solutum et in Coelis* = (56); et *alterum* illud, in quo = *Dicit SIMONI PETRO JESUS: SIMON JOANNIS, DILIGIS ME PLUS HIS? Dicit ei: etiam, Domine Tu scis, quia amo Te. Dicit ei: Pasce Agnos meos . . .*, PASCE OVES MEAS = (57).

26. Haec porro Divina Verba *decretoria* sunt, et omnem *cavil-*

(54) De Consideratione ad Eugenium III. Lib. II. Cap. 8.

(55) = Tu vocaberis CEPHAS = JOAN. Cap. I. vers. 42.; = Et elegit duodecim ex ipsis (quos et Apostolos nominavit) SIMONEM, quem cognominavit, PETRUM = LUC. VI. 13. 14. = Beatus es Simon BAR-JONAS =

MATTH. XVI. 17., = CONFIRMAT FRATRES TUOS = LUC. XXXII. 32., = Dicit Discipulis ejus, et PETRO = MARG. XVI. 7.

(56) S. MATTH. Cap. XVI. vers. 18. et seqq.

(57) S. JOAN. Cap. XXI. vers. 15. et seqq.

capillandi facultatem, ac libidinem superant (58). = *Pascit igitur PETRUS Agnos, pascit et OVES, pascit Filios, pascit et MATRES, regit et Subditos, et PRÆLATOS. OMNIUM IGI- TUR PASTOR EST, quia præter Agnos, et OVES in Ecclesia nihil est* = (59). Hinc SS. PATRES, quotquot de hac Divina Institutione sunt locuti, *unanimes consensione* professi sunt, PETRUM = *omnibus anteferri* =, ut aiebat AMBROSIIUS (60); idemque confirmat S. LEO, = *Ideo*, inquit, PETRO hoc SINGULARITER creditur, *quia cunctis Ecclesiae Rectoribus PETRI FORMA PRÆPONITUR* = (61); = *De toto Mundo* (pergit idem S. LEO) UNUS PETRUS *eligitur, qui et UNIVERSARUM Gentium vocationi, et OMNIBUS APOSTOLIS, CUNCTISQUE ECCLESIAE PATRIBUS PRÆPONATUR, ut quomodo in Populo Dei multi Sacerdotes sint, multique Pastores, OMNES TAMEN PROPRIE REGAT PETRUS, quos principaliter regit et CHRISTUS* = (62); et S. AUGUSTINUS = *Multi, inquit, erant Apostoli, et UNI dicitur PASCE OVES MEAS* = (63): = *Deus unus est*, inquit S. CYPRIANUS, *et Christus unus, et una Ecclesia, et CATHEDRA UNA, SUPER PETRUM DOMINI VOCE FUNDATA* = (64). Ipsi enim PETRO data est Potestas SUPER OMNES numeris omnibus cumulata; = *Sicut Filius a Patre*, verba sunt S. JOANNIS CHRYSOSTOMI inclyti Ecclesiae Doctoris, *ad Salutem omnium mittitur cum Potestate plena super omnes, sic A CHRISTO PETRUS, ET EJUS ECCLESIA AD SALUTEM OMNIUM MITTITUR CUM POTESTATE OMNI* SU-

(58) Audebunt ne FEBRONIUS, ejusque Consectanei in Divinis etiam, Verba illud maledictum conficere, quo solent configere nonnullorum, Patrum sententias his verbis = *FIGURATÆ* sunt, aut *AMPOLLÆ*. Tæ Patrum elocutiones, quæ rei substantiam non mutant? = Vid. Colloq. IV. DOCTORIS INGOLSTADIIEN. pag. 20., et seq.

(59) Homilia in Natali Apostolorum, cujus Auctorem esse S. Encbe-

rium Lugdunensem putant Eruditiores. Prostat in = *Bibliotheca Veterum Patrum. Lugduni 1678.* = T. VI.

(60) Lib. X. in Cap. 24. S. Lucae.

(61) Serm. III. de Assumpt. ad Pontij.

(62) Serm. III. in Anniversario suæ Assumptionis Cap. 2.

(63) Serm. XLVI. Cap. 13.

(64) Epist. 72. Eadem fere habet Epist. 57. 70. 71. 73., et in Libro De unitate Ecclesiae.

SUPER OMNES, quod nulli hominum credimus esse concessum = (65).

27. Caeteris missis, agmen claudat S. BERNARDUS in-
quiens: = *Dicit aliquis: debitam reverentiam exhibebo* (Rom.
Ecclesiae), *et nihil amplius. Esto: fac, quod dicis: quia si*
EXHIBEAS DEBITAM, ET OMNIMODAM. PLENITUDO
siquidem POTESTATIS SUPER UNIVERSAS ORBIS ECCLE-
SIAS, singulari praerogativa APOSTOLICAE SEDI donata
est. Qui igitur HUIC POTESTATI resistit, DEI ORDINA-
TIONI resistit = (66).

28. Quinimo PATRES, et CONCILIA, tam ante, quam
post S. GREGORIUM M. (67), inito veluti inter se foedere
ROMANUM PONTIFICEM certatim appellaverunt SACER-
DOTEM SACERDOTUM, PATREM PATRUM (68), PA-
STOREM PASTORUM (69), EPISCOPUM EPISCOPO-
RUM

(65) Homilia in S. Math. 16.

(66) Epist. 131.

(67) Quem Novatores recentiores
ad instar *Haereticorum* alterius *Aes-*
tla odisse factant nomen *Episcopi*
Oecumenici. At S. GREGORIO non
alia de causa huius nominis usum di-
splicuisse, nisi quia illo abutebatur
JOANNES Episcopus Constantino-
politanus, luculenter evincit Opuscu-
lum = *Esame della Vera Idea della*
S. Sede stampata in Pavia nel 1784. =
edit. secund. Maceratae 1788. §. 53.
pagg. 83. 84. ADD. Vid. cit. Librum =
L'Episcopato = Par. II. Cap. V. h. 224.
A. pagg. 388. 389.

(68) Orthodoxi Episcopi Orienta-
les in Concilio Constantinopolitano
congregati sub MENNA A. 536. Li-
bellum obulerunt Pontifici contra
ANTHIMUM, SEVERUM, alios-
que *Acephalos*, cuius haec erat in-
scriptio = *Domino Nostris per omnia*
Sancitissimo, et Beatissimo PATRI
PATRUM Archiepiscopo Romano-

rum, et Patriarchae AGAPITO =,
et in quo Pontifex S. MARTINUS
appellatur = *Omnibus his* (Episcopis)
PRÆMINENS SACERDOS SA-
CERDOTUM, et PATER PA-
TRUM = (LABBEUS Tom. VI.
col. 113.): eadem adhibuit appella-
tiones SERGIUS Episcopus Cypri
in epistola THEODORO Pontifici
scripta, lectaque in Concilio La-
teranensi sub MARTINO I. A. 649.
(Act. seu Secret. II. cit. LABB.
T. VI. col. 121.): par monumentum
exhibet Africa, seu epistola Con-
ciliorum trium Numidae, Bizacene,
et Mauritaniae lecta in eodem Late-
ranensi Concilio cum hac inscriptio-
ne = *Domino Beatissimo Apostolico*
Culmine sublimato, Sancto PATRI
PATRUM THEODORO Papae,
et SUMMO OMNIUM PRÆSU-
LUM PONTIFICI = (cit. Secret. II.
T. VI. col. 128.). De Episcopis illy-
rici infra agit Responsio.

(69) S. EUCHERIUS loc. citat.

= BONY

RUUM (70); et EPISCOPUM UNIVERSALEM (71), itaut FACULTAS THEOLOGICA PARISIENSIS A. 1413. *erroris* notam inusserit huic sententiae = *Papa Romanus . . . non est Episcopus Universalis* = (72); eundemque etiam nuncuparunt JUDICEM SUPREMUM, quippe qui = *specialiter Claves Regni Coelorum, et PRINCIPATUM JUDICIARIE POTESTATIS*
 B b *obti.*

= non solum Pastorem, sed PASTOREM PASTORUM eum (Petrum) constituit =, et S. AVITUS Vienneſis in epistola Gallicanorum Episcoporum nomine scripta Synodo Palmari in Causa SIMMACHI Papae, haec habet: = *Reddet rationem, qui Ovilli Dominico praestit, qua commissam sibi Agnorum curam administratione dispenset: ceterum non est GREGIS, PASTOREM PROPRIUM terrere* = . Animadvertas, quaeſo, hic Gregis nomine venire Episcopos, ad quos epistola dirigitur, eosque veluti Gregem haberi, cujus Pastor proprius sit Romanus Pontifex.

(70) TERTULLIANUS Lib. de Pudicitia Cap. I. = *Pontifex Maximus EPISCOPUS EPISCOPORUM edicit etc.* =, ubi quamvis in haeresim jam prolapsus loquatur per Ironiam, et Romanam Sedem insectetur, testimonium tamen invitus perhibet, ea Aetate jam consuevisse Romanum Pontificem nuncupari *Pontificis Maximi*, et *Episcopi Episcoporum* appellatione. ADD. Aliter = *Questa beffa sarebbe itata senza fondamento, se il Papa non fosse stato da tutti i Cattolici riguardato in effetto, COME CAPO DELLA RELIGIONE, E IL PASTORE DEGLI STESSI VESCOVI* =, ut ed rem animadvertit FLEURIUS in *Hist. Eccles.*

Lib. V. num. 46. Tertulliano consentit ARNOBIUS Junior in Ps. CXXXVIII. haec de PETRO inquit = *Ecce Apostolo poenitenti succurritur, qui est EPISCOPORUM EPISCOPUS* = .

(71) Legati Pontificis LEONIS ad Concilium Calcedonense A. 441., nec non quatuor illi, qui provocarunt contra Dioscorum, Romanum Pontificem vocarunt = *Episcopum Ecclesiae UNIVERSALIS, Sanctissimum, et UNIVERSALEM EPISCOPUM et Patriarcham Magnae Romae*. = (Concil. Calced. Act. III. apud LABB. Tom. IV. col. 1267. C., 1274. B., 1281. D., 1290. C., et 1335. D.); MAURUS Episcopus Ravenn. in litteris datis MARTINO PAPE, quae recitatae, probataeque fuerunt in Concilio Lateranensi A. 649., Pontificem appellat = *Toto Orbe Apostolico UNIVERSALEM PONTIFICEM* = (T. VII. col. 98. B.); et *vetus Auctor Libelli super exilio, et morte ejusdem MARTINI Papae eundem vocat = Sacerdotum Principem*, et APOSTOLICUM UNIVERSALEM Papam. = (Ibid. col. 68. A.).

(72) Sic = *Error temerarius, scandalosus, et totius Ecclesiasticae Hierarchyae confusivus*. = NAT. ALEXAN. *Hist. Eccles. Saec. XV. et XVI. Cap. II. §. III. num. 6. cit. Edit. Paris. 10. XVII. pag. 177.* ..

obtinuit = (73); DISPENSATOREM CANONUM, et CHRISTI VICARIUM. Sit instar omnium S. BERNARDUS = Tu PRINCEPS Episcoporum, Tu haeres Apostolorum, Tu Primatu ABEL etc. Tu es, cui CLAVES traditae, cui OVES creditae sunt: sunt quidem et alii Coeli Janitores, et Gregum Pastores; sed Tu tanto gloriosius, quanto et differentius UTRUMQUE PRÆ CAETERIS NOMEN haereditasti. Habent illi sibi assignatos Grege, singuli singulos: TIBI UNIVERSI CREDITI, UNI UNUS; nec modo Ovium, sed et PASTORUM TU UNUS OMNIUM PASTOR =; qui rursus paulò post Pontificem vocat = Assertorem veritatis, Doctorem Gentium, Christianorum Ducem, Cleri Ordinatorem, PASTOREM PLEBIUM, Regum Patrem, CANONUM DISPENSATOREM, VICARIUM CHRISTI = (74).

29. Haec Auctoritas Pascendi cum Clavium Potestate conjuncta PETRO peculiarem in modum attributa (75), sicut Auctoritatem praesefert IN OMNES FIDELIS Ordinariam, atque Immediatam, ita eandem praesefert Auctoritatem Ordinariam, atque Immediatam IN OMNES PASTORES, qui quicumque demum praefulgeant Dignitate, non solum non sunt PONTIFICI pares, sed ita ejus Auctoritati subduntur, ut qui Pastores appellantur, et sunt, si Populos respicias, ii, si PONTIFICEM spectes, nonnisi OVium numero habeantur. Quae quidem OVES juxta Divinae Institutionis praescriptum debent a PONTIFICE SUMMO pabulum petere, et expectare eo prorsus modo, quo FIDELIS OMNES, qui AGNORUM nomine censentur, passum ab Eodem, et alimenta praestolantur. = PETRO imperatum est, ait BOSSUETIUS, ut AMORE caeteros Apostolos antecelleret, mox ut CUNCTA gubernaret, et pasceret OMNES Agnos, et OVES, Filios, et MATRES, et IPSOS quoque PASTORES; Pastores inquam, si Populi respiciantur, OVES, si PETRO comparentur = (76). Unde rectè est

(73) BEDA Homil. in die festo ss. Petri, et Pauli Apostolorum.

(74) De Considerat. Lib. II. Cap. 6.

(75) = CUI ENIM NON DICO EPISCOPORUM, SED ET IAM APOSTOLORUM sic absolute, et indiscrete TOTAE commissae sunt

OVES? Si amas, PETRE, pasc OVES MEAS, inquit. Cui non planum, non designasse aliquas, sed assignasse OMNES? Nihil excipitur, ubi distinguitur nihil. = S. BERNARDUS loc. cit. Cap. 8.

(76) Serm. De unit. Eccles.

est illud a GERSONE animadversum, quod quemadmodum *Episcopi in tota Dioecesi, et in omnibus Dioecesis Parochiis suam Jurisdictionem exercent, ita praestare idem possit SUMMUS PONTIFEX in tota, quafate patet ECCLESIA, et in omnibus Dioecibus Episcoporum* (77).

30. Quod *Divina* verba patefecerant, quodque concors *Patrum* Sententia prodiderat, id a CONCILIIS quoque luculentissime definitum est. Ea quippe Summuu agnoverunt, et coluerunt in *Romano Pontifice PRIMATUM, seu PRINCIPATUM SUPER UNIVERSAM ECCLESIAM*; cumulum scilicet *Potestatis, et Ordinariae Jurisdictionis super omnes, et singulas Catholici Orbis Dioeceses ad Causas etiam definiendas, quae aut Fidem respiciant, aut negotia spectent ad Ecclesiasticum Forum pertinentia*. Quod adeo verum est, ut GRÆCI ipsi, dum in Concilio *Lugdunensi* II. A. 1274. suam CATHOLICAM FIDEM profiterentur, haec palam affirmare non dubitaverint: = *Ipsa quoque Sancta Romana Ecclesia SUMMUM, ET PLENUM PRIMATUM, ET PRINCIPATUM SUPER UNIVERSAM ECCLESIAM CATHOLICAM obtinet: quem Se ab ipso DOMINO in Beato PETRO Apostolorum Principe, sive Vertice, cujus Romanus Pontifex est Successor, CUM POTESTATIS PLENITUDINE recepit, et humiliter recognoscit. Et sicut prae caeteris tenetur Fidei veritatem defendere; sic et, si quae de FIDE subvorsae fuerint QUÆSTIONES, SUO DEBENT JUDICIO DEFINIRI. Ad quam potest Gradatus quilibet super negotiis ad ECCLESIASTICUM Forum pertinentibus APPELLARE: et in OMNIBUS Causis ad examen ECCLESIASTICUM spectantibus, ad Ipsius potest JUDICIUM RECURRI; et EIDEM OMNES ECCLESIAE SUNT SUBJECTÆ, ipsarum Praelati OBEDIENTIAM, et REVERENTIAM Sibi dant. Ad HANC autem sic Potestatis PLENITUDO consistit, quod Ecclesias caeteras AD SOLI- CITU- DINIS PARTEM admittit* = (78).

31. Egregiae huic *Græcorum* confessioni consentanea quoque erat praecedentis Concilii LATERANENSIS IV. A. 1215. *Senten- tia*, quippe quod de *Romana Ecclesia* verba faciens affirma-

B b 2

vit.

(77) *De Stat. Eccles. Considerat.* (78) LABB. Tom. XIV. col. 512. Ill. edit. DUPIN *Antuerpiae* 1706. A. B.

vit, eandem = *Disponente Domino SUPER OMNES ALIAS ORDINARIÆ POTESTATIS OBTINERE PRINCIPATUM, utpote Matrem universorum Christifidelium, et Magistram* = (79); et Concilium BASILEENSE, quod agnovit = *solum PETRUM in PLENITUDINEM POTESTATIS vocatum esse, alios in PARTEM SOLICITUDINIS* = (80). Idem præstitit Concilium FLORENTINUM A. 1439., cujus hæc sunt verba: = *Definimus, Sanctam Apostolicam Sedem, et Romanum Pontificem IN UNIVERSUM ORBEM TENERE PRIMATUM, et ipsum Pontificem Romanum Successorem esse B. PETRI Principis Apostolorum, et verum Christi Vicarium, TOTIUSQUE ECCLESIAE CAPUT, et OMNIUM CHRISTIANORUM PATREM, et DOCTOREM existere, et Ipsi in B. PETRO PASCENDI, REGENDI, GUBERNANDI ECCLESIAM UNIVERSALEM A CHRISTO PLENAM POTESTATEM ESSE; quemadmodum etiam in gestis Conciliorum Oecumenicorum, et in Sacris Canonibus continetur* = (81); idemque postremò Oecumenica Synodus TRIDENTINA confirmavit, quæ non alia certè de causa unicuique præcepit *Episcopo* (82), ut Juramenti religione obstrictus *Obedientiam* polliceatur = *ROMANO PONTIFICI B. PETRI Apostolorum Principis Successori, ac JESU CHRISTI Vicario* = (83).

32. Si

(79) Can. V. apud LABB. Tom. XIII. col. 937. et 938.

(80) In *Respons. Synod. III.* ad proposita per Tarentinum Episcopum apud eundem LABB. T. XVII. col. 455. A.

(81) LABB. T. XVIII. col. 526. E., et 527. A. ADD. Hujus Concilii Decretum super Primatu a Novatorum quorundam, qui Tridentino Concilio abutuntur, fallacis vindicat Liber = *L'Episcopo* = Par. II. Cap. V. n. 226., et N. 4. pagg. 390. 391.

(82) Sess. 24. de ref. Cap. 1.

(83) Verba sunt *Professionis Fidelis*, quam præstant *Episcopi* juxta formulam a Pio IV. præscriptam in ejus Bulla, quæ incip. = *Injunctum* =, dat.

Idib. Novembris 1564. Frequentes admodum sunt hujusmodi Sententiæ in Conciliis Provincialibus, quas brevitate gratia omitimus recensere. Præterire autem non possumus Concilii Provincialis Salisburgensis A. 1451. Decretum, = *Ut in Missæ collectas, et nomen PONTIFICIS, et Archiepiscopi inferretur* =, hæc quoad Pontificem expressa ratione; = *Hoc enim SS. Patres universalis Ecclesiæ UNITATI PERTINERE arbitrati sunt* =. Atque hinc sic consequentiam trahit pro singulis Episcopis: = *Sicut ROMANUS PONTIFEX UNIVERSALIS ECCLESIAE CURAM HABET, ita in SOLICITUDINIS PARTEM SINGULI EPIS-*

CO.

32. Si igitur ex una parte abhorret a vero, et VERBO DEI cum *Scripto*, tum *Tradito* repugnat, *Romanum Pontificem* NIL posse in *ALIENA Dioecesi*, praeterquam *EXTRAORDINARIO CASU* = (84), eumque non posse, nisi AD TEMPUS, QUOUSQUE periculum existit, *Gregem* VERBO, et *EXEMPLO* pascere = (85); jam funditus concidit ea *Nunciorum Ordinariorum*, et *Extraordinariorum* *DISTINCTIO*, quam suo ingenio constitam, nullaque auctoritate subnixam *Vestri Schismatici Scriptores* obtrudunt (86). Et rursus, si VERBO cum *Scripto*, tum *Tradito* constat ex alia parte, *ROMANUM PONTIFICEM* in vim sibi conceditae *Universorum* curae, ac sollicitudinis, non solum posse, ac debere in *extraordinariis* eventis *Frates fluctuantes confirmare*, et *obvenient* malo occurrere, sed *insuper posse*, ac debere SEMPER omni cum Auctoritate ORDINARIA, atque PERPETUA MALUM IPSUM, quoad ejus fieri potest, ANTEVERTERE, ac PRÆCAVERE *pascendo*, ac *regendo* tam *Filios*, quam *MATRES*, tam *Populos*, quam *PASTORES*, itant *incolumis* sit semper UNITAS FIDEI, salva MEMBRORUM ERGA CAPUT SUBMISSIO, quae ad ipsam Unitatem servandam plurimum vallet, intacta MORUM PURITAS, intemerata DISCIPLINÆ, CANONUMQUE CUSTODIA, prompta ad repellendos evascentes morbos REMEDIA, parata cuique pro rerum opportunitate SUBSIDIA in *Dispensationibus*, in *Causis*, et in aliis rebus; quae a *Suprema* tantum *Ecclesiastica* pendent Potestate (87); si iniqui-

COPI vocati noscuntur: quare etiam convenit, IN SINGULORUM Dioecesium pro PONTIFICIBUS SINGULIS orationes effundi = *Deer. I. apud DALHAM cit. Collect. pag. 221.*

(84) Ut ex *Novarum* sententia tradit *Elector COLONIENSIS*. Vid. §§. 3. 4. 7. 3. hujus Capituli.

(85) Et repetit *Elector MOGUNTINUS*. Vid. 6. 9.

(86) His, aliisque rationibus innixus contra eosdem *Germanicos Scriptores* probat *DOCTOR INGOLSTADIENSIS*, = *Frustraneum esse DISCRIMEN inter Nunciaturas*

Extraordinarias, seu ad tempus, et inter Ordinarias fixas, et permanentes = *Colloq. XVI. I. pag. 111. 112.*

(87) Non ob solum conservationem Unitatis Fidei, sed ad efficiendam ipsam Fidei Unitatem, et ob Charitatis etiam, et Conjunctionis Unitatem Primatum esse a Deo institutum contra HEDDERICHISM, aliosque sustinet, ac probat *DOCTOR INGOLSTADIEN. Colloq. V. pag. 81.*, et *Auctor Opusculi* = *In Fr. Philippi Hederich Dis. Juris Ecclesiast. German. Specimen. animadversionum*. Placentiae 1789. = §. 1. pagg. 4. 5. 6.

inquimus, hæc omnia Verbo constant tum Scripto, tum Tradito (88), jam nemo non intelligit, *Vos* aliorum captos *insidiis* adversus veritatem praeliari. Quomodo enim Ipsi *conceditis*, inesse PONTIFICI, ubi *extraordinaria* eventa id postulent, Facultatem mittendi Nuncios *Extraordinarios* ad mala purganda, et tollenda, quæ *altera* pars est Apostolici muneris cum Primatu conjuncti, ita *concedatis oportet*, inesse *Eidem* Facultatem mittendi, et habendi Nuncios *Stabili* præditos Jurisdictione ad *bonum servandum, ad pascendum, et ad gubernandum*, quæ *altera* pars est Jurium, atque Officiorum Apostolici Principatus; pars, inquimus, quæ nullis nec *Temporis*, nec *Loci* limitibus est circumscripta, quæque si non magis, non minus certe, quam *prima* interest CHRISTIANÆ REIPUBLICÆ; itaut quicumque Jus hoc PONTIFICI adimendum curet, is naturam, vimque *Primatus* a CHRISTO instituti radicitus convellat, atque eruat.

33. Atque hoc loco nec magis absurda, nec magis evidens esse potest Vestra, Vestrorumque *Scriptorum pugna*, et *contra-*

(38) Brevitatis causa omissæ hic fuere plures *Veterum Pontificum* Decretales Epistolæ, quæ hanc ipsam *Traditionem* confirmant; quarum alia citantur *inferius* in *Responsione*, ubi agitur de origine, et causa *Vicariatus Illyrici*, alia videri possunt in *Epist. Apologet. CARD. AENEÆ* Par. III. pagg. 723. 725., qui ut confundat *Magistros FEBRONII* agentes de his Pontificum Decretalibus, *Humana sunt testimonia, et suspecta; nam eorum voce Romanam Ecclesiam extollit, qui præsiderunt in ea: suam agebant causam, se laudant, cum Sedem Apostolicam magnificant*; Pontificum dicta et rationibus, et *Evangeliorum testimoniis* comprobant. Sed hujusmodi tam veteres, quam novos calumniatores valide repressit BOSSUETIUS, seu quicumque alius sit Auctor *Defensionis* etc. his verbis = *Audite quid dicant: Romanis Pontifi-*

cibus, Sedis suæ dignitatem commendantibus, in PROPRIA videlicet CAUSA non esse credendum: sed absit; pari enim jure dixerint, ne EPISCOPIIS quidem, aut PRESBYTERIS esse adhibendam fidem, cum Sacerdotii sui honorem prædicant, quod contra est... Quod quidem hic semel dicere placuit, ut TEMERARIAM, ac PESSIMAM responsionem confutarem; profecto quæ, me de Sedis Apostolicæ Majestate, ROMANORUM PONTIFICUM DOCTRINÆ, et TRADITIONI crediturum: quamquam eorum Sedem non IPSI magis, quam RELIQUI, ac TOTA ECCLESIA, atque ORIENTALES haud minus, quam OCCIDENTALES prædicant = Par. III. Lib. X. Cap. 6. Vid. DOCT. INGOLSTADIEN. Colloq. IV. pag. 21.

tradictio. Etenim *ex verbis*, quae *inpra* in medium attulimus [a §. 3. ad 9.] tam a *Kobis*, quam ab *illis* pro legitima habetur mittendorum Nunciorum Facultas = *pro conservatione Unitatis Fidei, Puritatis Morum, Constitutionis Hierarchicae, Canonum, et Disciplinae* = . At hujusmodi rationum momenta, quae vestro iudicio apta sunt vindicandis *Legationibus* Nunciorum, qui a S. Sede per Christiani Orbis plagas mittuntur, ibique habentur, proprio quodam jure ad *Nunciaturas* pertinent *Ordinarias*, et *Stabiles*; utpote quae solae possunt *assidue* NUNCIORUM *vigilantia*, et *stabili* Eorundem *Auctoritate* custodire, ac tueri *Fidem, Mores, Hierarchiam, Canones, et Disciplinam*; nihilque prorsus commune habent cum *Extraordinariis* Nunciaturis, quarum scopus cum eò maxime spectet, uti Vos affirmatis, Vestrique *Scriptores* contendunt, ut in vectum Archiepiscoporum, Episcoporumque negligentia *malum avertant*, non possunt illae quidem *bonum servare*, quod jam abiit, atque recessit. Quamobrem si *rationum* momenta potentiora sunt *verbis*, id omne, quod Vos in medium affertis adversus *Stabiles* Nunciaturas, mirum in modum confirmat, ac fovet indubia PONTIFICIS Jura habendi Nuncios *Stabili Jurisdictione* pollentes.

S E C T I O III.

Probatur

JUS IDEM ORDINARIARUM NUNCIATURARUM

EX

CONSTANTI ECCLESIAE DISCIPLINA

A PRIMIS SÆCULIS AD SÆCULUM USQUE NONUM .

34. **J** Us hoc in *Primatus* cardine solidè constitutum multò fulgidiorem lucem mutuatur a **CONSTANTI ECCLESIAE CONSUETUDINE**, ac **DISCIPLINA**. Ad hanc enim oculos convertentes, non jam *Isidorianarum Decretalium* praesidio (89), sed firmissimis monumentis ostendemus, **ROMANUM PONTIFICEM**, quo recte defungeretur injunctum Sibi a Deo Apostolatus officium, habuisse semper a *Primis Ecclesiae Saeculis* ad haec usque tempora in *dissitis* Locis sub *variis* nominibus varios *Ecclesiasticos* Viros, aut ex Provinciae Episcopis selectos, aut ab Urbe missos, qui *Stabili* Jurisdictione muniti *Suas illis vices* obirent. Utque in hac parte, quae tantopere interest, nullus sit locus diffugio, eam Nobis lubet *Temporum sequi distinctionem*, qua *Vester Scriptor* in Libro = *de Legatis etc.* = est usus.

35. Tres porro hic distinguit *Epocheas* Temporum, quarum primam a *Saeculo quarto ad nonum* ducit, alteram a *Saeculo nono* protrahit ad *decimum quintum*, tertiam a *decimo quinto Saeculo ad Nos usque* deducit. Agens itaque de Legatis, et Nunciis Pontificum usque ad *Saeculum nonum* = *Restituta*, inquit, *paxe Ecclesiae*, *Saeculo quarto Pontifices suos ablegarunt Legatos ad Concilia* = (90), et = *ad certum aliquod negotium ea lege, ut negotio absoluto ad Pontificem redirent* = (91). = *Diver-*

111111

(89) Ut *Auctor Opusculi* = *Historia Præmatica* = §. 29. persuadere conatur Germanis, innixum nempe quibusdam dumtaxat *Isidorianis* affirmasse Pontificem in Litteris in forma *Brevis* diei 18. Octobris 1786. ad defunctum Episcopum *Frisingensem* da-

tis, = *Notissimae sunt Canonicae Sanctiones, per quas potest Romanus Pontifex vi sui Primatus . . . suos mittere Nuncios* = .

(90) Cap. 1. §. 1. pag. 3.

(91) §. 4. pag. 5.

sum a prioribus (pergit Auctor) Legatorum genus originem accepit Saeculo quinto. Hi namque non ad breve tempus, specialiter negotii causa mittebantur, sed longiores moras in Aula, et Comitatu Imperatorum trahere, ibidemque pro Causis Fidei, et Disciplinae excubare debebant. . . . Haec ipsa res occasionem dedit sequentibus Saeculis mittendi ad Urbem Constantinopolitanam RESPONSABLES (graece APOCRISARIOS) SEDIS APOSTOLICÆ, QUI PERPETUO IN AULA PERMANERENT, et tam Romanae, quàm TOTIUS ECCLESIAE NEGOCIA ibidem prosequerentur = (92).

36. Dum haec Auctor fatetur, ad defendendum aggreditur, = nulla illos (Responsales) Jurisdictione fuisse instructos = (93). Quemadmodum verò omnem hanc cujuscumque Jurisdictionis privationem vidit Auctor a Coaevis monumentis, quae temporum evaserunt injuriam, labefactari, eam idcirco aliquantulum temperavit his verbis, = nisi specialis quaedam Causa vel a Principe, vel a Pontifice committeretur, quod tamen raro fiebat. Atque hinc Episcopis sua Jura salva manebant = (94). Id autem facill negotio probare se posse sibi persuadet: tum quia S. LEO I., dum Apocrisarium destinavit JULIANUM Episcopum Coensem, his usus est verbis; = Sequestrata earum actione Causarum, quae in quibuscumque Ecclesiis Praesulum suorum debent cognitione firmari =: tum quia S. GREGORIUS haec declarare non dubitavit; = Si sua unicuique Episcopo Jurisdictio non servatur, quid aliud agitur, nisi ut per Nos, per quos Ecclesiasticus custodiri debet ordo, confundatur? Tunc vere honoratus sum, cum singulis quibusque honor debitus non negatur = (95).

37. Sed haec arguendi subtilitas minimè potest negotium facessere. Apocrisarii enim, = qui PERPETUO in Aula permanebant, et CAUSAS Fidei, et Disciplinae, ac totius Ecclesiae negotia prosequerentur = [§. 35.], Saeculo quinto sunt antiquiores (96),

C c

et

(92) §§. 3., et 4. cit. pag. 5., et pag. 6.

(93) §. 5. pag. 6.

(94) Loc. cit.

(95) Cit. §. 5. pag. 7-8.

(96) HINCMARUS Rhemensis primam Apocrisariorum originem

repetit a temporibus, quibus Constantinopoli Sedem Imperii statuit CONSTANTINUS. = Apocrisarii ministerium, inquit, ex eo tempore sumpsit exordium, QUANDO CONSTANTINUS MAGNUS SEDEM SUAM IN CIVITATE SUA, quae

et eorum Jurisdictio nec adeo *rara* (97) erat, nec talibus *limitibus* circumsepta (98); utpote quae unice pendebat ab *arbitrio* Pontificum, qui quoties eandem delegabant *Exteris* plerumque, sive *Episcopis*, sive *Romanae Ecclesiae Diaconis* (99), toties Jus exercebant Suum STABILES mittendi, et habendi LEGATOS, qui modò *majori*, modò *minori* Jurisdictione fulgentes (100), Causas apud *exterarum* Ditiones definiebant. Quod si memorati Pontifices salva, et integra esse voluerunt Jura Episcoporum, et Privilegia Metropolitaram in Causis, quae ad Ipsos pertinerent; *salva*, et *integra* pariter esse voluerunt Jura APOSTOLICAE SEDIS *super Episcopos*, et *super Metropolitanos* tam

antea BIZANTIUM vocabatur, AEDIFICAVIT. Et sic RESPONSABLES tam ROMANAE SEDIS, quam et aliarum praecipuarum Sedium, in *Palatio PRO ECCLESIASTICIS NEGOTIIS exuebant*. = Tom. II. pag. 206.

(97) Talis non erat *Apoerisarium* Jurisdictio ex THOMASSINI sententia (*Vet. et nov. Eccles. Discipl. Par. I. Lib. II. Cap. 108. n. 1.*); id quod confirmat Cap. 118. n. 14. ex petitione ab Imp. CONSTANTINO POGONATO facta LEONI II., ut *Apoerisarium* ad Se mitteret, qui *in emergentibus* sive *Dogmaticis*, sive *Canonicis*, ac *provis in OMNIBUS ECCLESIASTICIS NEGOCIIS VESTRAE SANCTITATIS EXPRIMAT, AC GERAT PERSONAM* =.

(98) Ex eodem THOMASSINO adeo *tenuis*, et *cigua* esse non poterat *Apoerisarium* Jurisdictio, cum delegatos referat ad *Disciplinam* in Provinciis redintegrandam, ad *Materia* pristinae Sanctimoniae restituenda, ad *Causas* abdicatarum, Episcoporum *turnus* ad Examen vo-

candas, ad servandam tam *Decretorum Pontificiorum*, quam *Canonum* custodiam, uno verbo ad *Personam Papae* repraesentandam. Cit. Lib. II. Cap. 107. fere per tot.

(99) HINCMARUS loc. cit. ita prosequitur; = *Aliquando per Episcopos, aliquando vero per Diaconos Apostolica Sedes hoc officio fungebatur* =; et THOMASSINUS Cap. 108. n. 14. „qui mox *seriem* necit *Apoerisarium* Constantinopolim ablegatorum, quos inter recenset *Pelagium, Sylvarium, S. Gregorium M., Sabinianum, Bonifacium*, aliosque, quorum plerique ad *Summum Pontificatum* evecti postea fuere.

(100) Consuetudo erat Sedis Apostolicae a *Primis* Saeculis modo *majorem*, modò *minorem* tribuendi suis *Vicariis*, sive *Legatis* Jurisdictionem, uti testatur IVO Epist. 59. iniquens: = *Quum secundum LEONEM Legationis officium pars sit Apostolicae sollicitudinis, non plene potestatis, quae etiam PARS modo PLUS, modò MINUS recipit PRO ARBITRIO COMMITTENTIS* =.

tam in *Causis*, quàm in *aliis* omnibus rebus, quae ad eandem S. Sedem spectarent (101).

38. Clariùs profecto hoc ipsum Sanctorum Pontificum LEO-
NIS, et GREGORII tum *auctoritas*, tum *exempla* monstrassent;
nisi *Auctor* tam multa inutili labore effudisset super *Apocrisario-
rum* Jurisdictione, de qua ob monumentorum deperditorum *ja-
cturam* certant Eruditi; et nisi *malitioso silentio* praeteriisset *sup-
parem* VICARIORUM APOSTOLICORUM *Jurisdictionem*, de
qua multa ad Nos *indubia* monumenta pervenerunt. = *Superest*,
inquit ille, *ut de Vicariis Romanae Sedis QÆDAM dicamus* =.
Narrat itaque, = *Pontifices Romanos, qui non solum Primatis
in Ecclesia, sed etiam Patriarchae Occidentis vices sustinent. de
re sua esse putasse, ut in Regionibus valde dissitis Vicarios sibi
constituerent, quibus ad tuendam Fidem, seruandam Disciplina-
m, iuvandamque Canonum executionem uterentur. Placuit autem
ad id muneris assumere illustrissimarum Ecclesiarum Episco-
pos* = (102). Narrat insuper, = *Inter hos Vicarios antiquitate,
et celebritate enituisse Episcopum THESSALONICENSEM
IN ILLYRICO, ARELATENSEM IN GALLIA . . . , quibus
generali Concessione Jus PERPETUÆ LEGATIONIS fuit tribu-
tum, et ordinatum* = (103). Narrat denique, = *alios Vicariatus
tum antiquos, tum recentiores fuisse institutos* = (104).

39. Hac autem pandita, et narrata APOSTOLICORUM
VICARIORUM *serie*, tacet omninò *Auctor* Eorum *Jurisdictionem*;
et LEONIS, GREGORII, aliorumque auctoritate usus
illud *rursus* obtrudit, = *Quod Pontifices Vicariatum, et Lega-
tionem illustrioribus Ecclesiis PERPETUAM concedendo, sum-
mopere semper caverint, ne Jura, et Privilegia Metropolitanarum*

C c 2

vig-

(101) Id de S. LEONE patet ex
jam *ullatis*, magisque patebit ex *affer-
endis* in *Responsione* locis super *Illy-
rici Vicariatu*. Ad S. GREGORIUM
verò quod attinet, sat est Ejus per-
currere *Litteras*, quae testatum fa-
ciunt, plenam in *omnes*, etiam *Orien-
tis*, Ecclesias *Sibi re, factisque* non
semel vindicasse *Jurisdictionem*. A-
gnovit id THOMASSINUS inquiring

= *Indubitatum* certe est, *NEMINEM*
Pontificum *Apostolicæ Potestatis*
PLENITUDINE, et *UNIVERSA-
LITATE* tam *LONGE, LATEQUE*
regnasse, quam *GREGORIUM* =.
Par. I. Lib. I. Cap. 6. n. 21.

(101) §. 6. pag. 9.

(103) Cit. §. 5. pag. 10.

(104) Loc. cit. vers. *Similia*.

violarentur, sed ut haec illis integra, et intacta permanerent = (105).

40. Nos itaque ad emendandam dolosam Auctoris reticentiam inquirendum suscipiemus, quo ex tempore VICARII APOSTOLICI esse coeperint, quo nomine, et qua de causa a Pontificibus designati sint, qua Jurisdictione insigniti fuerint, in quas Personas, et pro quibus negotiis. Initium autem sumemus a Vicariatu ILLYRICI, qui antiquitate caeteris antecellit.

41. Ad ORIGINEM quod attinet Illyriciani hujus Vicariatus, ea incomperta, atque obscura est apud Eruditos; cum praeterea antiquorum Pontificum, et praesertim DAMASI Epistolae interierint. Sed dubitari non potest, quin a Primis Ecclesiae Saeculis ea sit repetenda; cum S. INNOCENTIUS, qui A. 412. novum Vicarium delegavit, id se facere declaraverit = Praedecessores nostros Apostolicos imitatos = (106); idemque prorsus innuunt verba S. BONIFACII ita ad RUFUM Thessalonicensem Episcopum scribentis A. 422. = Retro MAJORIBUS TUIS super Provincias Apostolicae Sedis injunctum diligenter a Tua Charitate debet impleri = (107); et verba alterius Epistolae = Ad universos per Thessaliam Episcopos = ab Eodem per idem fere tempus missae, in qua Pontifex eo prorsus modo Vicarii designationem considerat; perinde ac si esset JESU CHRISTI Praeceptis consentanea: = Audio enim, ait, Episcoporum quosdam; Apostolico Jure contempto, novum quidquam CONTRA CHRISTI PROPRIA PRÆCEPTA tentare . . . Legantur etenim PRÆCEPTA MAJORUM, et quibus in Ecclesias Juris aliquid dederint, invenimus . . . NIHIL NOVUM Auctoritas Nostra concedit, sequens PRIORUM gratiam, qua huic cura Ecclesiarum saepe videtur injuncta. Quod factum ita servari volumus in futurum, sicut A PATRIBUS hujus Dispositionis forma servata est . . . Nullus ea, quae sunt A PATRIBUS gesta, et
PER

(105) §. 7. pag. 11.

(106) Epist. ad Rufum, quae est V. apud LABBEUM To. V. col. 846. B. Similia habet in anteriori Epist. IV. ad Anisium col. 845. D. ADD. Haec tradit THOMASSINUS de origine hujus Vicariatus: = fecere DAMA-

SUS, et SIRYCIUS prima fundamenta Vicariatus Apostolici Thessalonicensis: culmen vero imposuit INNOCENTIUS I. = Pet. et nov. etc. = loc. cit. Cap. 13. n. 7.

(107) Epist. VIII. LABB. To. V. col. 843. D.

PER TANTUM TEMPORIS *custodita, temerare contendat* = (108).

42. Similiter S. SIXTUS eo nomine *Tertius*, ad Episcopum *PERIGENEM* scribens A. 431., de *Vicarii designatione* locutus est, tanquam de more *Ecclesiastica Disciplina* recepto; ait enim = *Cum NIHIL NOVUM illi a Nobis fuerit concessum, sed id, quod EJUS DECESSORIBUS NOSTRI DECESSORES detulerunt, habita consideratione Disciplinae Ecclesiasticae constitutum* = (109); eademque fere habet in alia *Epistola*, quam ad Episcopos *Thessalonicensis Synodi* scripsit, = *Nos Fratres*, inquit, *et Coepiscopo nostro ANASTASIO tantum tribuimus; quantum DECESSORIBUS IPSIUS A NOSTRIS DECESSORIBUS attributum. PRIORUM Judicium sequimur haec constituendo, quae AB HIS novimus constituta* = (110); nec dissimili sermone usus est S. LEO I. in *Epistola*, quam *Metropolitani Illyrici* scripsit A. 444., hac edita declaratione, = *Vicem itaque Nostram Fratres, et Coepiscopo nostro ANASTASIO, secuti eorum EXEMPLUM, quorum Nobis recordatio est veneranda, commisimus* = (111).

43. Hisce Pontificum testimoniis mirificè respondent testimonia ipsorum *EPISCOPORUM ILLYRICI*, qui in id maximè incubuerunt, ut antiquam hanc Consuetudinem tuerentur *adversus Patriarcham Constantinopolitanum, et aliquot Episcopos ejus Assclas* (112) NOVA molientes *contra S. SEDIS*, ejusque *VICARIO-RUM Jurisdictionem*, quo *Soli* dominarentur, et imperitarent, *Episcopis* reliquis in *servitutem* redactis: quod quidem *Consilium Vestri* quoque iniisse videntur *Emsensis Conventiculi Delegati* [C.I. N. 19.]

(108) Epist. IX. *ibidem* col. 850.

A. B. C.

(109) Epist. XIV. col. 855. A.

(110) Epist. XV. col. 855. B.

(111) Epist. XXV. col. 857. D.

(112) Hi erant *PROBIANUS* defamator *Demetriadae* Civitatis Episcopus, quem *Abundantius* nec debere Episcopum secundum *Canones* nominari aiebat, utpote qui eam Ecclesiam *invaserat*, et per *temeritatem* usurpaverat, ac potius *legitimè* non obtinuerat; necnon *DEME-*

TRIUS Scistensis Civitatis Episcopus, alique nonnulli, qui contra electionem *Stephani ad Larissaeam* Ecclesiam, quae est *Metropolitana* Provinciae *Thessaliae*, confugerant ad *Epiphanium* Patriarcham Constantinopolitanum, ut *Ius* in *Provincia* *Sibi* facere praepararent. Vid. primum *Stephani* libellum supplicem, aliumque trium Episcoporum *Elpidii, Stephani, et Timothei* *BONIFACIO* porrectos apud *LABB.* cit. T. V. col. 836., et 842.

N. 19.] . Celebris , ac pervulgata est *Epistola* , quam *STEPHANUS Thessaliae Metropolitanus* scripsit Pontifici Summo *BONIFACIO PATRI PATRUM* , et *Archiepiscopo* , atque *Patriarchae* , Ejus auctoritatem , et auxilium exoraturus . = *Hoc* , sunt Ejus verba , *allegare non distuli* , *Sancti* , ac *beati Capitis Vestri Sedem Apostolicam implorans* , et *CONSUETUDINEM* , QUÆ *USQUE HACTENUS* IN *NOSTRA* *TENUIT* *PROVINCIA* . *NON DEBERE CONVELLI* : et supplicabam , ne *Auctoritas Sedis Apostolicae* , quæ ut a *Domino Nostro JESU CHRISTO* , et a *Sacris Canonibus data est* , ita et *PER ANTIQUAM CONSUETUDINEM SERVATA* in aliquo violaretur = (113) .

44. Celebris quoque , ac pervulgata est alia *Epistola* , quam eidem Pontifici scripserunt *Elpidius* , *Stephanus* , et *Timotheus* *Episcopi* vehementer dolentes , querentesque , quod *Contradictiones* eò denique devenissent , ut = *Nemo audeat de Sanctarum Ecclesiarum nostrarum Jure* quidquam dicere , nec *MEMORIAM* facere *ANTIQUITATIS* , vel *EORUM* , quæ *USQUE HACTENUS* tennuerunt . *Quia studii eorum est* , ut sub *Ordinationem* , et *Jus Sanctae Regiae Civitatis Ecclesiae* *NOS* *MISEROS EFFICIENT* . *Pro quibus omnibus lugentes die* , ac *noctu omnium Salvatori JESU CHRISTO Deo Nostro lacrymas fundimus* , et *miseram nostram praetendimus canitiem supplicantes* , ne *Nos* IN *MANIBUS EORUM* *tradi patiamini* . *Pro his enim et Vestram appellamus Beatitudinem* , et *Apostolicam Sedem* ; et *per eam ter Beatum PETRUM* , atque *Sanctae Ecclesiae Primum Pastorem CHRISTUM Dominum Nostrum audire* , et *adorare credimus* *prospicientes in futurum* , ut *CONSUETUDO SANGTARUM ECCLESIARUM NOSTRAE PROVINCIAE NULLATENUS CONVELLATUR* (114) .

45. Hae autem *Episcoporum Illyrici* , *Pontificum* , et *aliorum* *Epistolae* , quas *infra* in *medium afferemus* , fuerunt tanquam *omnibus notae* a *THEODOSIO* *Episcopo Civitatis Echinensis* *exhibitae* in *Concilio Romano* *III. A. 531.* (115) , = *Nota sunt* , en
Ejus

(113) *Epist.* , quæ incip. = *Quae autem* = col. 840. D. E.

(114) *Epist.* , quæ incip. = *Necessitates* = col. 842. E. , et col. 843. A.

(115) *Plurima* hujus *Concilii* *fragmenta* jam *publici Juris* fecerat *LEO ALLATIUS* ; sed *Acta* omnia ex *Barberina Bibliotheca* primus edidit *LU-*

Ejus verba, *Vobis omnibus PRÆCEDENTIUM Scripta PONTIFICUM, verumtamen QUARUMDAM Epistolarum exemplaria profero, quarum fidem fieri ex vestro nunc scrinio postulo* = (116); jussuque S. BONIFACII fuerunt in eodem Concilio recitatae (117); itaut nullus sit ambigendi locus de earumdem *Authenticitate*, quam critici, et infensissimi Scriptores STEPHANUS BALUTIUS (118), JUSTUS HENNINGIUS BOEHMERUS (119), FEBRONIUS (120), et *Auctor Libri = de Legatis* = (121) unanimi consensione confitentur. Si itaque ex *indubiis* monumentis certum est, VICARIORUM APOSTOLICORUM *Destinationem* cum *Jure Perpetuae* Legationis habitam fuisse jam inde *ab ineunte Saeculo V.* tamquam VETEREM ECCLESIAE DISCIPLINAM, a *Patribus*, et a *Majoribus* institutam, et *per tantum temporis* custoditam; nemo unus negabit, hujus institutionis *Originem* esse a *primis* ferè Ecclesiae incunabulis repetendam.

46 *Origine* patefacta, videamus modo, **QUALI JURE; QUAVE DE CAUSA** usi **PONTIFICES** fuerint hujusmodi *Delegationibus*. Si verum esset, quod *Auctor Libri = de Legatis* = (122), et

LUCAS HOLSTENIUS Vaticanæ Basilicæ Canonicus, et Bibliothecæ Praefectus, et in suam Collectionem intulit LABBÆUS cit. Tom.V. 2. col.835. ad 865. Vid. THOMASSIN. cit. Cap.18. n.7.

(116) Sic legitur post dictam *Epistolam* cit. col.843. C.

(117) = BONIFACIUS *Episcopus* dixit. *Prolatae Epistolae* recitentur, et *Scriptorum fides* in *Sedis Apostolicæ* requiritur *scrinio*. Cumque suscepta fuissent *exemplaria Litterarum*, MENAS *Notarius* recitavit = ead. col.843.

(118) In *Notis* ad PETRUM DE MARCA = de *Concord. Sacerd. et Imper.* = Lib.IV. Cap.2. verb. *Sed Theodosii conatus*; et in *Continuatione* Lib. V. Cap.24. 25. et 26., ubi agens de *Juribus Vicariatus Thessa-*

lonicæ his ipsis utitur *Epistolis*.

(119) In *Observat.* ad eundem de MARCA Lib. V. Cap. 24. §. 9. Obs. XVIII.

(120) *Nov. Comment.* Posit. VII. pag.45., ubi plures citat *Summorum Pontificum Epistolas* ad *Episcopos Thessalonicenses*, ex quibus ita argumentatur 1 = *Ejusmodi Legatos, seu Nuntios, qui et Vicarii quandoque appellabantur, mittendi morem ANTIQVISSIMUM* esse, et *ADMODUM FREQUENTEM*, nos docent *Pontificum Epistolae*, veluti LEONIS MAGNI *Epist.* 12. ad *Anastasio Thessalonicensem*, INNOCENTII I. *Epist.* 13. ad *Rufum Thessalonicensem* etc.

(121) Hic pariter pluribus est usus ex iis *Epistolis* Cap. I. §. 6. 7. a pag. 9. ad 12.

(122) Cit. Cap. I. §. 6. pag. 9.

et alius quidam (123) videtur innuere, id scilicet praestitiss³ Pontifices, tamquam *Patriarchas Occidentis*, in *Illyrici Partibus*, Romano Patriarchatui subjectis, nil Vobis illud *adjumento* esset, Vcu.

(123) Auctor scilicet *Adnotationum ad Breves Litteras PII VI. ad Arch. Colonien. datas 20. Januarii 1787*, reclaratur in *Diario Moguntino Mensis Junii 1787. Ars.V. n.3. pag. 505. seqq.*, qui Auctor ad exemplum S. Leonis in iisdem *Litteris* allatum praeficientis ANASTASIIUM in Vicarium Apostolicum *Illyrici* illud memorandum putat, = quod Papae quod ad ILLYRICUM adhuc PARTICULARIA JURA PATRIARCHALIA exerceant, quae cum Juribus PRIMATIALIBUS non sunt confundenda. De Marca Concor. Sacer. et Imp. Lib. V. C.6. = At PETRUS DE MARCA neque hic, neque in Dis. de Primatibus §§.39., et seqq., ubi fusè agit de Vicariis *Illyrici* verbum ullum facit de distinctione hujusmodi, qua praefatus Auctor abutitur. Eam quidem distinctionem innuit Lib. V. Cap. XIX. §.3. de Conc. Sacerd. etc., sed ejus Capitis, ut et sequentium ejusdem, Libri Auctor est STEPHANUS BALZOTIUS infensissimus contra Sedem Apostolicam Scriptor. Illud verò hic animadvertere opus est, quod ANONYMUS = de Legatis, alique tum eo hanc distinctionem sectantes niteries progrediantur, quam corum Dux, et Magister FEBRONIUS, qui in opere = de Statu Ecclesiae = Cap. II. §. 10. Vicarium RUFFI Thessalonicensis Episcopi repetit ab exercitio, et non Jurium Primatus Romano adhaerentium, in cuius vim = Papae (inquit) Facultas competit habendi in Provin-

ciis, et Regnis VICARIOS, et LEGATOS =. Clarius id ipsum docuit DALHAM in Dis. praev. ad Concil. Salisburgen. §. XII. pag. 17. col. 1. affirmans cum S. Gregorio M., Vicarius hujusmodi = pro Hierarchiae com- modo, et remotarum Ecclesiarum promptiori nexu SEMPER PERUTILES extitisse =: explicansque hoc modo titulum constitutorum Vicariarum; = Si enim Romanus Pontifex Primatu donatus est a Christo non honoris modò, sed et JURISDICTIONIS, ut Catholicorum est Axioma, sique Primatus hujus causa ei sollicita incumbit TOTIUS VINEAE, idest ECCLESIAE custodia, atque UNITATIS PROCURATIO; RECTE ille ac LAUDABILITER suas administrandi vices in remotissimis POPULIS DEMANDABIT illustrioribus quibusdam Praesulibus, ut... consensionem omnium FELICIUS moderetur =. Quis autem non mirabitur inconstantiam Auctoris, audiens in postrema ejusdem Collectionis parte pag. 667. cum sic dixisse = Pontifices elati favoribus CANONIS SARDICENSIS, et DECRETI IMPERATORIS miserunt Vicarios Apostolicos per Occidentem, qui suo nomine Episcoporum, Ecclesiarumque CAUSAS definirent? = At admiratio quaevis cessabit, quoties animadvertas, ipsum *Deliberationibus* Emensibus adeo adhaerescere, ut affirmare minime dubitaverit, in iis = notas superioris Disciplinae apprehendi =.

Ven. Fratres. Cum enim *Germania* quoque sit *Patriarchatus Occidentis* obnoxia, teneremini et *Vos*, non secus atque *Episcopi Illyricani*, recipere, ac obsequio prosequi **PONTIFICIUM LEGATUM** *Stabili* Jurisdictione pollentem (124).

47. Nimium tamen abest a vero, Pontifices tamquam Patriarchas Occidentis tantummodo Suos per *Illyricum* Vicarios ablegasse. Omnes enim Pontificum *Litterae*, quae de *Viciorum destinatione* loquuntur, exhibent Nobis constanti more Pontifices, tamquam **PRIMATES** **ŒCUMENICÆ ECCLESIAE**, et praeserunt pro causa necessitatem gerendae per alios in tanta *Locorum distantia* curae, et solitudinis **UNIVERSI GREGIS**, Sibi unis **PRIMATUS** Jure concediti. Ita **S. INNOCENTIUS** ait: = *Divinitus ergo hac procurrens gratia, ita LONGIS INTERVALLIS determinatis a me Ecclesiis discat consulendum . . . Arripe itaque, dilectissime Frater, Nostra vice per suprascriptas Ecclesias, salvo earum Primatu, curam, et inter Primates primus* = (125).

48. Ita **S. BONIFACIUS** = *Summi Rectoris, inquit, utaris officio. Nec potest Tibi esse non proximus, qui PASTOR DOMINICARUM OVIVM est PERPETUUS constitutus; aut aliquam ubivis positam Ecclesiam non curare, in quo UNIVERSALIS ECCLESIA positum legimus fundamentum* = (126); et in cit. *Epistola Ad universos per Thessaliam Episcopos sermonem suum ita sublimiter exorditur*: = *Institutio universalis Ecclesiae de Beati PETRI sumptis honore principium, in quo Regimen ejus, et summa consistit . . . Nicaenae Synodi non aliud praecepta restantur . . . omnia denique huic novrat Domini sermone concessa. Hanc ergo ECCLESIIS TOTO ORBE DIFFUSIS VELUT CA-*

D d

PUT

(124) Exemplum hoc ipsum Vicariatus Illyrici satis per se errorem arguit Auctoris Anonymi Opuse. = *Storia Prammatica della neo-eretta Nunziatura di Monaco etc.*, qui §. 42. haec inter caetera portenta excogitavit: = *Dopo l'introduzione delle Decretali, e peribè i Pescovi Romani a misura del loro particolare diritto Metropolitano, ch' esercitavano sopra i Vescovi Suburbicani, volevano poco a poco ancora stenderlo su tutta la Chiesa,*

hanno i medesimi stabilito de' principi affatto diversi, mandato nell' Impero Germanico de' Nunzi, ai quali compartirono, in pregiudizio manifesto dei diritti Pescovili, una Potestà molto ampia relativamente a tutti quelli, ed ancora maggiori atti di Glorisdizione da esercitarsi in più Pescovadi =

(125) Epist. V. ad Rufum col. 846. A.

(126) Epist. VII. ad Eundem col. 847. E.

PUT suorum certum est esse *Membrorum* = (127). Nec minori sublimitate orationis in alia *Epistola* utitur data = *RUFO*, et eacteris *Episcopis* per *Macedoniam*, *Achajam* etc. constitutis =, ubi sic ait: = *Manet*, *Beatum Apostolum PETRUM* per *Sententiam Dominicam UNIVERSALIS ECCLESIE* ab hoc sollicitudo susce-pta: quippe quam *Evangelio* teste in *Se* noverit esse fundatam: nec unquam ejus honor vacuus potest esse curarum; cum certum sit, summam rerum ex *Ejus* deliberatione pendere. QUÆ RES ANIMUM MEUM USQUE AD ORIENTIS LOCA (scilicet *Illyriciana*), QUÆ PER IPSAM SOLICITUDINEM QUODAMMODO VIDEMUS, EXTENDUNT = (128).

49. Ita S. CÆLESTINUS in *Epistola* loquitur, quam *Episcopus* per *Illyricum* scripsit; = Nosque præcipue CIRCA OMNES cura constringimur, quibus necessitatem DE OMNIBUS tractandi CHRISTUS in Sancto PETRO Apostolo, cum illi Claves aperiendi, claudendique daret, induisit; et inter Apostolos suos, non qui altero esset inferior, sed eum maxime, qui esset PRIMUS, legit etc. = (129).

50. Ita S. SIXTUS eo nomine Tertius in ea, quam A. 437. misit, *Epistola* Ad *Episcopos* omnes *Illyrici* = nullum Corpus est, inquit, quod CAPITE non regatur; Estis quidem MEMBRA, ut novimus, sancta, sed VESTRUM CAPUT respicere, et honorare Vos condecet; quoniam honor Capitis ad spem totius proficit Sanctitatis: et SUUM CORPUS sollicitis tuesur oculis, quod sibi aptum, et dignis videatur ad unamquamque rem officii convenire = (130). Ita denique S. LEO ad *Metropolitanos Illyrici* inquebat; = Quia PER OMNES ECCLESIAS cura Nostra distenditur, exigente a Nobis Domino, qui Apostolicæ Dignitatis Beatissimo Apostolorum PETRO PRIMATUM FIDEI sui remuneratione commisit, universalem Ecclesiam in fundamenti ipsius soliditate constituens, necessitatem sollicitudinis, quam habemus, cum his, qui Nobis Collegii caritate juncti sunt, sociamus = (131).

51. Quin et *Episcopi* quoque *Illyriciani* perspicue agnoverunt, ac venerati sunt PRIMATUS nomen, et Jura, quibus Pontifi-

(127) Epist. IX. col. 849. E.

(128) Epist. X. col. 850. D.

(129) Epist. XIII. col. 854. B. C.

(130) Epist. XVII. col. 857. D.

(131) Epist. XXV. col. 863. D.

tificiae Epistolae personabant, simulque causam agnoverunt IN CURA UNIVERSI GREGIS constitutam, quam Pontificiae Litterae exhibebant. Ipsi enim Litteras dederunt Pontifici, uti PATRI PATRUM, Archiepiscopo, et Patriarchae = (132); ac declârarunt, Se Facultates Apostolicas protueri; = Quoniam nullus Ecclesiasticus Ordo illam Vestram, quae a Salvatore omnium, et primo Pastore Vobis est conlata, potest PRÆCELLERE Potestatem: exiguum est, vel humile, in quo providentia Vestra respicit. Quantum Vos apud Deum OMNES praececellitis, tantò Vos necesse est cogitare, quia haec est probatio Deum amantium, ut post Deum Pater, et Doctor S. Ecclesiae PETRUS Vestrae, et TOTIUS MUNDI testatur. Quia Domino dicente tertio: AMAS ME? PASCE OVES MEAS; tradit prius Vobis mandata ostendens, et PER VOS DEINDE omnibus per universum Mundum Sahctis Ecclesiis condonavit = (133); et rursus, = Quia AUCTORITAS SEDIS APOSTOLICAE, quae a Deo, et Salvatore nostro Summo Apostolorum data est, OMNIBUS Sanctorum Ecclesiarum PRIVILEGIIS ANTECELLIT: in cuius confessione OMNES MUNDI requiescunt ECCLESIAE = (134).

§2. Hinc titulus Patriarchae Occidentis, qui in Pontifice coalescit cum titulo, et dignitate Primatis, nihil potest vi ac naturae PRIMATUS adimere; cum praesertim titulus Primatis a Pontificibus delegantibus expressus, fuerit ab Episcopis, ad quos VICARIUM delegabantur, agnitus, ac receptus. = HOC ENIM (inquebat STEPHANUS AD S. BONIFACIUM) opus vestrum est, Beatissime, die ac noctu Sanctorum Patrum, et Venerabilis, atque Apostolicae Vestrae Sedis Leges, atque Constituta in OMNIBUS quidem Ecclesiis, PRÆCIPUE autem in Vestra Illyriciana Provincia custodire = (135); addiditque THEODOSTIUS Episcopus Echinienis: = Nam constat, Venerandos Sedis Ve-

D d 2

strae

(132) Ita Stephanus Ecclesiae Larissae Episcopus in duobus supplicibus Libellis BONIFACIO exhibitis in I. Sessione d. Concilii Romani III. Similiter Episcopi Elpidius, Stephanus, et Timotheus in alio libello Eidem porrecto in II. Sess. loc. cit. col. 836. 840. 842.

(133) Stephanus Episcopus BONIFACIO col. 836. E.

(134) Idem Stephanus in alio supplici Libello ad BONIFACIUM col. 841. B.

(135) In primo supplici Libello col. 839. D.

strae Pontifices, quamvis IN TOTO MUNDO Sedes Apostolica Ecclesiarum sibi jure vindicet Principatum, et solam Ecclesiasticis Causis UNDIQUE appellare necesse sit, SPECIALITER tamen Gubernationi suae Illyrici Ecclesias vindicare = (136): quemadmodum hoc loco perdoctè LUCAS HOLSTENIUS advertit (137). Quod si alter ex hisce titulis ipsa Contradictorum sententia sulliceret Perpetuae LEGATORUM Destinationi vindicandae, multò sane magis aptus erit uterque hujusmodi Delegationibus per GERMANIAM tuendis.

53. Reliquum est, ut videamus, qualibus Facultatibus, in quas Personas, et pro quibus Rebus ILLTRICIANI VICARII stabili ratione muniebantur. Amplissimae quidem erant huiusmodi Facultates, adeout PONTIFICES professi fuerint, Se illis ea CUNCTA committere, quae a Se geri potuissent. = Ita quippe, aiebat S: BONIFACIUS, vice sua B. Apostolus PETRUS Ecclesiae Thessalonicensi CUNCTA commisit, ut intelligat, se sollicitudinem manere multorum = (138). Nos, ut ordine procedat oratio, Facultates distinguemus, quae Voluntariae Jurisdictionis sunt, ab iis, quae Contentiosae Jurisdictionis vocitantur, ne latum quidem unguem ab Epistolis Pontificiis recedentes, quae certa, et indubia sunt DELEGATÆ POTESTATIS monumenta. Ad Facultates VOLUNTARIÆ Jurisdictionis quod attinet, concessum eis fuit

54. PRIMO Jus illud, quod VISITATIONIS ECCLESiarUM appellamus. = Te ergo (verba sunt Litterarum), Frater carissime, omnis cura respectat earum Ecclesiarum, quas Tibi vice Sedis Apostolicae a Nobis creditas RECOGNOSCES, UT ET PRAVA-

(136) In Supplici Libello a tribus Latisensis provinciae Episcopis eidem Bonifacio exhibito col. 843. C.

(137) Inquiens in Notis ad verba *Quamvis in toto Mundo etc.* = Diligenter notanda haec verba sunt, et quae sequuntur ad sextum hinc versum. In his enim clarissimè distinguitur DUPLEX in Romano Pontifice potestas, Prior UNIVERSALIS in

OMNEM Ecclesiam jure SUPREMI PRIMATUS, et officio PASTORIS OECUMENICI Ei competens: altera conveniens Eidem tanquam PECO-LIARI PATRIARCHÆ TOTIUS ECCLESIAE OCCIDENTALIS, ad cujus Dioecesim ILLTRICI quoque Ecclesiae pertinerent = col. 869. C.

(138) In Epist. ad Rufum n. VIII. col. 848. E.

VA CORRIGAS, ET DISSIPATA COMPONAS = (139).

§5. SECUNDO fuit Eis concessum *Jus* INQUIRENDI, PROBANDIQUE IDONEITATEM illorum, qui ad *Episcopate* munus eveherentur. = *Ipsum* (verba itidem sunt *Litterarum*) *major cura respectet* EORUM, QUI AD EPISCOPATUM VOCANTUR, DISCUTIENDI SOLICITIUS, ET PROBANDI = (140), ita ut = *citra ejus conscientiam* = (141), = *et sine ejus consilio* NULLUS ORDINETUR; NULLUS USURPET EODEM INCONSCIO COMMISSAM ILLI PROVINCIAM = (142); et rursus, = *Hoc inscio, vel invito, quem* DE OMNIBUS volumus ORDINATIONIBUS consuli, NULLUS AUDEAT ORDINARE = (143); et similiter, = *Nullus, te inconsulto, per illas Ecclesias ordinetur Antistes. Ita enim fiet, ut sint de* ELIGENDIS MATURA JUDICIA, dum *Tuae Dilectionis* EXAMINATIO FORMIDETUR. *Quisquis* verò de *Metropolitanis* *Episcopis* contra *Nostram Praeceptionem* PRÆTER TUAM NOTITIAM fuerit *Ordinatus*, NULLAM SIBI APUD NOS STATUS SUI ESSE NOVERIT FIRMITATEM, eoique *usurpationis* suae rationem, qui hoc praesumerint, reddituros = (144).

§6. TERTIO fuit Vicariis *Jus* datum ORDINANDI METROPOLITANOS, facta prius diligentiori in Illos *inquisitione*. = *Singulis autem Metropolitanis* (verba sunt earundem *Epistolarum*)

(139) BONIFACIUS *Ruso* n.VII. col.847. E. Hanc unam fuisse Vicarii *Thessalonicensis* curam agnoscit et ipse BALUTIUS, qui hanc *Bonifacii* Epistolam, uti et sequentes fere omnes citat, ut ex *HOLSTENIO* desumptas pro comprobandis *Vicariis* *Thessalonicensis* *Facultatibus* in *continuazione* Lib. V. P. de *Marca de Cont. Sacerd. et Imper.* Cap.24. §.8. Similiter et THOMASSINUS cit. Lib.I. Cap. 18. n.7., ubi *Facultates* hujusmodi recenset.

(140) S. SIXTUS III. *Episcopis*. *Synodo* apud *Thessalonicam* congregandis n.XV. col.855. C.

(141) S. BONIFACIUS *RUSO*, et

cæteris Episcopis etc. n. X. col.853. A.

(142) S. CÆLESTINUS *Episcopis* per *Illyricum* n.XIII. col.854. C.

(143) S. SIXTUS in Cit. *Epist.* n.XV. col.855. C.

(144) S. LEO *Fratri ANASTASIO* n.XXIV. col.862. C. *Jus* ordinationis in *Vicariis* *Illyrici* agnovit etiam DE MARCA in *Dissert. de Primatibus* §.42., inquit = *Inter mandatorum capita est, ut de persona consecrandi Episcopi Metropolitanus ejusque Provinciae, de Metropolitanis autem Electione provinciales Sacerdotes ad THESSALONICENSEM referant, ut ejus Auctoritate Ordinatio celebranda firmetur.*

ram) sicut Potestas ista committitur, ut in suis Provinciis Jus habeant ordinandi, ita eos METROPOLITANOS A TE VO-
LUMUS ORDINARI, MATURO TAMEN, ET DECOCTO
JUDICIO = (145): = *Ut verò* (ita habet *Epistola ad ipsos Me-*
ropolitano Illyrici data) *Vestrae Dilectioni Provinciae suae Or-*
dinatio permittitur Sacerdotum; ita Fratrem, et Coepiscopum
Nostrum ANASTASIUM de ordinando Antistite volumus, con-
sultatis: CUI METROPOLITANI EPISCOPI CONSECRA-
TIONEM STATUIMUS RESERVARI = (146).

57. QUARTO fuit Eisdem tributum Jus CONVOCAN-
DI CONCILII, si legitimaе causae convocationis adessent, in-
juncto illis onere mittendorum Actorum AD APOSTOLICAM
SEDEM pro eorumdem Actorum confirmatione. = *Sit Concilium*
(ita Litterae praescribunt), quoties CAUSÆ fuerint, quoties
Ille pro NECESSITATUM emergentium ratione DECREVERIT,
ut meritò SEDES APOSTOLICA RELATIONE EJUS instructa,
quae fuerint ACTA, CONFIRMET = (147): item = *Ad Synodum*
quisquis Fratrum fuerit evocatus, OCCURRAT, nec Sanctae
Congregationi se debeat = (148). Quin evocari ad Concilium sine
Ejus voluntate Episcopi non poterant; = *Colligere, NISI CUM*
EJUS VOLUNTATE, Episcopos praesumant = (149); et quoties
evenisset, ut *Vicarii Apostolici sententia foret a sententia Epi-*
scoporum simul unitorum diversa, tunc omnia essent sustinenda,
et *Judicium APOSTOLICÆ SEDIS expectandum*: = *Si autem in*
eo, quod cum Fratribus tractandum, definiendumve eridideris,
DIVERSA EORUM FUERIT A TUA VOLUNTATE SENTEN-
TIA, AD NOS OMNIA SUB GESTORUM TESTIFICATIO-
NE FERENTUR, UT REMOTIS AMBIGUITATIBUS, QUOD
DEO PLACEAT, DECERNATUR. Ad hunc enim finem omnem
affectum Nostrum, curamque dirigimus, ut quod AD UNITA-
TEM CONCORDIÆ, et quod AD CUSTODIAM pertineret
DISCIPLINÆ, nulla dissensione violetur, nulla desidia negli-
gatur = (150).

58. QUIN-

(145) S. LEO ad Anastasium
n. XXIV. col. 892. C.

(146) Idem S. LEO n. XXV.
col. 864. B.

(147) S. SIXTUS universis Epi-
scopis Illyrici n. XVII. col. 857. B.

(148) S. LEO Fratri Anastasio
n. XXIV. col. 863. D.

(149) S. CALESTINUS Episco-
pis per Illyricum n. XIII. col. 854. C.

(150) S. LEO in Decretis Cap. 41,
et Epist. 48.

58. QUINTO *Jus* CONCEDENDÆ METROPOLITANIS EPISCOPIIS VENIÆ è suis discedendi Ecclesiis, itaut *Si quis prae-ter Ejus conscientiam, sine ejus Epistolis, atque Formata venire tentaverit, tamquam DISCIPLINÆ ECCLESIASTICÆ DESPECTOR, ET CONTEMPTOR CANONUM, quos Nos temerari aliqua ex parte non patimur, habeatur* = (151).

59. SEXTO fuit Eisdem *Jus* datum, ut CERTIORES fierent eorum, quae a quocumque sive Episcopo, sive *Sacerdote* gerebantur: = *Ad Eum, quidquid A SINGULIS SACERDOTIBUS agitur, referatur* = (152).

60. SEPTIMO attributum pariter Eisdem fuit *Jus* AD EXAMEN REVOCANDI, curaue, et studio diligenti REFERENDI ea, quae quis vellet AB APOSTOLICA SEDE *postulare*. = *Quidquid Eos ad Nos necesse fuerit mittere, NON SINE TUI POSTULENT ARBITRATU. Ita enim aut per Tuam experientiam quidquid illud est, finietur, aut TUI CONSILIO ad Nos usque perveniendum esse mandamus* = (153).

61. OCTAVO concessum Iis denique fuit *Jus* NOSCENDI STATUM ECCLESiarUM, deque illo AD S. SEDEM ea, qua par esset, diligentia REFERENDI, ne VICARIORUM culpa verteretur, si quid in antiquas Sanctiones accidisset. = *Ipsam verò (ita Litterae pergunt) secundum definita Canonum hoc Vestra Dilectio Nostris Epistolis admonitum esse cognoscat, UT DE STATU ECCLESiarUM VESTRARUM CERTIORES SUBINDE SUA RELATIONE NOS FACIAT, scituras Sibi a Nobis imputandum, si quid de his, quae statuimus, a quocumque fuerit temeratum* = (154).

62. Ad Facultates verò quod spectat CONTENTIOSÆ Jurisdictionis, *Judicium* VICARIORUM APOSTOLICORUM subire primo debebant CAUSÆ MAJORES in prima Instantia: = *Ad Thessalonicensem MAJORES CAUSÆ referantur Antistitem* = (155). Deinde Causae QUÆCUMQUE inter Episcopos,

et

(151) S. SIXTUS *Proclo* Episcopo Constantinopolitano n. XVI. col. 856. B.

(152) S. SIXTUS *universis* Episcopis Illyrici = XVII. col. 857. B.

(153) S. INNOCENTIUS I. *Rafo* n. V. col. 846. C., et S. CÆLESTINUS *Episcopis per Illyricum*

n. XIII. col. 854. C.

(154) S. LEO *Metropolitans Illyrici* n. XXV. col. 864. C.

(155) S. SIXTUS *Episcopis ad Thessalonicam congregandis* n. XV. col. 855. C., et S. LEO *Metropolitans Achaiae* n. XXVI. col. 864. C.

et Patres obortae : = Si QUÆ inter Episcopos, vel inter Fratres nascentur ACTIONES, eveniant CAUSÆ, sub Divini Iudicii timore DISTINGUAT, atque DEFINIAT = (156) : = QUIDQUID CAUSARUM, ut assolet, inter Consacerdotes eveniret, EJUS, cui vicem Nostram commisimus, EXAMINI RESERVENTUR ; ut illo sub Dei timore Præcæle OMNIS AMBIGUITAS FINIATUR = (157). Tertio Causæ, et Actiones QUÆVIS, quibus aliquis contra EPISCOPUM ageret : = Si QUOD CAUSARUM, aut inter Fratres natum fuerit, aut Fratri cuicumque ALIQUA ACTIO, qua pulsetur, ILLATA, aut ILLIC FRATRE, ET COEPISCOPO NOSTRO ANASTASIO JUDICE EVENIENS NEGOCIUM TERMINETUR, qui vices Apostolicæ Sedis agere ex nostra voluntate cognoscitur, aut ad Nos, si illic finire non potuerit, EODEM TAMEN SUIS LITTERIS CAUSAM OMNEM, QUÆ VERTIT, PROSEQUENTE, veniat Examen = (158).

63. Licitum præterea erat Vicariis Apostolicis de ALIIS CAUSIS ECCLESIASTICIS Iudicium ferre sive PER SE, sive adhibitis IN SOCIOS, ET CONSILIARIOS illis Episcopis, quos eligere maluissent, permissumque erat Eisdem DESIGNARE JUDICES, illisque Causas definiendas DELEGARE. = Licitum autem (perampla sunt Litterarum verba), et Apostolicæ Sedis favore permissum Tuae Fraternitati cognosce, ut cum ALIQUA ECCLESIASTICA RATIO vel in memoratis Provinciis agitata, cognoscendaque fuerit, QUOS VELIS EPISCOPORUM SOCIOS QUIBUSCUMQUE DE ECCLESIIS ASSUMAS TECUM, quorum et fide, et moderatione quidquid necessitas, Causæ flagitaverit, OPTIMUS dirigas ARBITER, et PRÆCIPUUS, quippe a Nobis lectus, DEFINIAS INTERCESOR = (159) : = Ipse optimos, solertissimosque de vestro numero ELIGAT, quos negotiis secum adscribat Arbitros, aut SINE SE TRI-

(156) S. BONIFACIUS Ruffo n. VII. col. 847. E., S. SIXTUS universis Episcopis Illyrici n. XVII. col. 657. A. et B.

(157) S. LEO Metropolitanis Illyrici n. XXV. col. 864. A.

(158) S. SIXTUS Episcopis Illyrici n. XVII. col. 857. C.

(159) S. INNOCENTIUS Ruffo. n. V. col. 846. C., et S. BONIFACIUS Episcopis Macedoniae, Achajæ etc. n. X. col. 832. E.

TRIBUAT; QUI IN DISCEPTATIONE MISSA COMPO-
NAT = (160).

64. Ad hæc judicabat quoque DE CAUSIS, quæ juxta tunc vigentem Disciplinam IN GRADU APPELLATIONIS AD SYNODOS deferrebantur. = Si quæ verò Causa Major euerit, quæ a TUA FRATERNITATE ILLIC (nempe in Synodo) PRÆSIDENTE NON POTUERIT DEFINIRI, Relatio tua missa Nos consulat, ut revelante Domino, cujus misericordiae profitemur esse, quod possumus, quod ipse Nobis aspiraverit, rescribamus; ut cognitioni nostræ, pro traditione veteris Instituti, et debita Apostolicæ Sedis reverentia, nostro examine vindicemus = (161).

65. Si verò de Causis gravioribus ageretur, aut si Partes in Causis minus etiam gravibus AD APOSTOLICAM SEDEM voce provocassent a Decretis Episcoporum, aut Vicariorum Apostolicorum, tunc earumdem Judicium ad solum Pontificem unice pertineret. = Ut enim Auctoritatem Tuam vice nostra exercere Te volumus, ita NOBIS, quæ illic componi non potuerunt, vel QUI VOCEM APPELLATIONIS EMISERIT, RESERVAMUS = (162): = Si quæ verò Causæ GRAVIORES, vel APPELLATIONES emergerint, eas sub ipsius Relatione ad Nos mitti debere decrevimus, ut NOSTRA SECUNDUM ECCLESIASTICUM MOREM SENTENTIA FINIANTUR = (163).

66. Hæc autem FACULTATES, cum Voluntariæ, tum Contentiosæ Jurisdictionis quemadmodum omnes Causas, et negotia Ecclesiastica comprehendebant, ita comprehendebant etiam FIDELES OMNES, OMNESQUE EPISCOPOS, et METROPOLITANOS, qui certiores effecti per Epistolas DE VICARIORUM AD SE LEGATORUM DESTINATIONE explicite monebantur, ut illos suscipere, susceptosque reverentia, et honore prosequerentur, ut in Delegatis Supremam DELEGANTIS Dignitatem suspicerent, utque eorum voluntati, et Constitutis parerent, ac se conformarent; si sua Privilegia salva esse vellent, sique cuperent, ut nihil de ipsis debito honore decederet. Vos.

E e

Ven.

(160) S. SIXTUS Episcopus Synodo apud Thessalonicam congregandis n. XV. col. 855. C.

(161) S. LEO Fratri Anastasio

num. XXIII. col. 861. E.

(162) Idem S. LEO loc. cit.

(163) Idem Metropolitanis Illyrici n. XXV. col. 864. G.

Veni: Fratres, qui estis GERMANIÆ *Metropolitae*, pronis, quaeso, auribus accipite ea, quae ILLYRICI *Metropolitae* dicta sunt, perinde ac si ad Vos haec monita ex eadem voce prodirent.

67. En *Litterarum* verba: = *Servate honorem debitum CAPITI* . . . *Ordinationi nostrae* pareat quisquis se EPISCOPUM recognoscit = (164); = *Vestrum CAPUT* respicere, et honorare Vos concedet, quoniam honor Capitis ad spem totius proficit Sanctitatis. *Reservate Fratri, et Coepiscopo nostro REVERENTIAM, QUAM DEBETIS* = (165); = *Nullus OBVIET* salubribus *Constitutis*, nullus *Præceptionibus* his RESULTET. *Habcant honorem suum Metropolitanis, salvo hujus Privilegio, QUEM HONORARE DEBEANT MAGIS HONORATI* = (166); = *Nec credatis VOBIS MINUI* quidquid *REVERENTIÆ* Illius, ad *Quem et Majores nostri, et Nos Ilyricianas Ecclesias juxta morem traditum volumus pertinere, a vestra Dilectione, ET SERVARI VOLUMUS, et DEFERRI* = (167); = *Ad ipsos etiam Metropolitanos singularum Provinciarum nostra, quibus Eos MONEREMUS, Scripta direximus, ut noverint, APOSTOLICIS OBE- DIENDUM ESSE SENTENTIIS, et tunc se NOBIS parere, cum FRATERNITATI TUÆ EX NOSTRA DELEGATIONE CØPERINT secundum ea, quae scripsimus, OBEDIRE* = (168).

68. Et sicut omnis vilescit *Auctoritas*, nisi vim habeat adjunctam continendi homines in officio, et compellendi, coercendique *Contumaces* formidine poenae; ita haec, provido sane consilio, addita sunt: = *Hac præceptione cognoscent, et cum, qui refragandum Nostrae Auctoritati, vel Illius crediderit Jussioni, A FRATERNITATIS CØTU, cum ipse se separet, SEGREGANDUM* = (169); = *Quapropter, Frater carissime, fretus jamdudum a Te Auctoritate suscepta CONTRA INIMICAS TURMAS idoneus Dei nostri miles armare. Nihil hic timebis dubii, nihil*

(164) S. BONIFACIUS *universis per Thessaliam Episcopis* n. IX. col. 850. B. C.

(165) S. SIXTUS *Episcopis Ilyrici* n. XVII. col. 857. D.

(166) Idem S. SIXTUS *ad Episcopos Synodi Thessalonicensis* n. XV. col. 855. C.

(167) Idem *ad Episcopos Ilyrici* n. XVII. col. 857. E.

(168) S. LEO *ad Anastasium* n. XXIII. col. 863. A.

(169) S. CAELESTINUS *Episcopis Ilyrici* num. XIII. col. 854. D.

nihil incerti formidabis eventus. Habes BEATUM APOSTOLUM PETRUM, qui ante Te pro sua possit vi repugnare . . . NON PATITUR ILLE SEDIS SUÆ PERIRE PRIVILEGIUM, Te laborante, PISCATOR. OMNIS TUMOR FLUCTUUM, OMNIS PROCELLA CESSABIT, eo favente nisibus Tuis, cui soli Mare peritum fuit. ADERIT nimirum, et VIOLATORES CANONUM, atque ECCLESIASTICI JURIS INIMICOS Deo Auctore compescet. IN CÆTEROS ETIAM CONTUMACES JUS CONCESSÆ POTESTATIS EXERCE = (170).

69. *Stabili huic Voluntariae, et Contentiosae Jurisdictioni parerunt EPISCOPI, ut ex Litteris constat in Concilio Romano III. A. 531. recitatis; imo = DEBITUM se commodare CONSENSUM PLURIMI SACERDOTUM Sacram. Traditionumq. memores SUNT PROFESSI = (171); quos inter recensendus merito est STEPHANUS (172), de quo supra diximus [§.43.]. Is enim Causas praesertim respiciens, CAUSAS, inquit, super quibus Vos tantum turbaturum, et contentionis excitastis, hæc scripsit: = Dixi, Apostolicam Sedem, idest Vestram Beatitude, CAUSAS NOSTRÆ PROVINCIÆ, ET AUDIRE CONVENIT, ET FINIRE = (173); et THEODOSIUS Episcopus, de quo item facta mentio est [§.45.], quiq. Concilio intererat, = Constat, exclamavit, in toto Azundo Sedes Apostolica Ecclesiarum sibi vindicet Principatum, et SOLAM ECCLESIASTICIS CAUSIS UNDIQUE APPELLARE NECESSE SIT = (174).*

70. *Quod si nonnulli ex Episcopis Illyricianis = a grē ferentes, sibi IN OMNIBUS CAUSIS ECCLESIASTICIS superpositum esse THESSALONICENSEM EPISCOPUM, nacti OCCASIONEM turbandi, QUERELAM istam ad aures THEO-*

E c 2

DOSII

(170) S. BONIFACIUS *Refso* n. VIII. col. 848. E., et col. 849. A.

(171) S. BONIFACIUS in alia *epist. ad Refsum* n. VII. col. 848. A.

(172) Cui adhaerebat ABUNDANTIUS *Demetriadae* Civitatis Episcopus, THEODOSIUS *Echinensis*, nec non ELPIDIUS, STEPHANUS, et TIMOTHEUS *Episcopi*; prout colligitur ex supplicibus Libel-

lis, et litteris in eodem Concilio Romano III. perfectis.

(173) *Supplex Libellus* a Stephano datus BONIFACIO, qui incipit = *Quae antea* = col. 840. D.

(174) Haec THEODOSIUS adjecit verba, postquam lecta in Concilio fuerat *Epistola trium Episcoporum* ad BONIFACIUM data. col. 843. C.

DOSII AUGUSTI *detulerunt, simulque suggererunt, ut Constantinopolitanae Urbis Antistiti, quae se Veteris Romae praerogativa gaudere gloriabatur, hunc honorem tribueret* = (175); et rursus si THEODOSIUS *falsis* est circumventus horum Episcoporum clamoribus; si denique idem THEODOSIUS = *horum INVIDORUM suasionibus permotus LEGEM edidit* A. 421. *Notis Episcoporum consentaneam* = (176); *Vos, Venerabiles Fratres, qui, miserandum in modum in errorem inducti, illorum estis exempla secuti, AD CÆSAREM deferentes injustas Vestras Querelas ADVERSUS STABILES NUNCIATURAS, ignorare non potestis, B. APOSTOLUM PETRUM = Sedis Suae perire privilegium = minime permisisse. Consulto enim ab ipso Nostrae hujus Responsionis initio [C. I. §§. 33. 34. 35.] tum VOBIS, tum CÆSARI, tum reliquis IMPERII PRINCIPIBUS ad imitandum proposuimus ea, quae illa tempestate acciderunt.*

71. *Contra horum Episcoporum conatus (177) alii insurrexerunt Episcopi (178), seseque opposuerunt Romani Pontifices, et praesertim S. BONIFACIUS, qui, Epistola data Rufo post THEODOSII Legem (179), non irrita modo declaravit, quae per illegitimam Potestatem invehi contendebantur, sed firmam, immotamque jussit esse VICARIATUS APOSTOLICI Auctoritatem, = Quam MINOREM facere NOVA, QUÆ VIRES HABERE NON POSSUNT, TENTAMENTA NON DEBENT.*

Noti

(175) Verba sunt BALUTHII in continuatione Petri de Marca de Conc. Sacerd. et Imp. = Lib. V. Cap. 24 n. 10.

(176) Idem BALUTHIUS loc. cit. num. 11.

(177) Indicare videtur hos Episcopos BONIFACIUS in Epistola ad Rufum sic, = PAUSANIUM, CYRIACUM, atque CALLIOPUM a nostra communione penitus summovendos = LABB. loc. cit. n. VIII. col. 849. C., eosdemque putat intelligendos HOLSTENIUS in Notis ad verb. *Audio Episcoporum quosdam etc.* col. 372. C.

(178) Inter caeteros sunt certe re-

censendi ADELPHIUS, et PERIGENES, quos inter plurimos Sacerdotum debitum commodantes consensum Jurisdictioni Vicarii recenset nominatim BONIFACIUS in alia Epist. ad eundem Rufum n. VII. col. 848. A.

(179) Scilicet = data F. Idus Martii Honorio XIII., et Theodosio X. Augustis Cons. = n. VIII. col. 849. D., ad quae verba HOLSTENIUS in Notis haec animadvertit = *Est hic Christi 422. Quare haec Epistola scripta est nono mense post rescriptum Theodosii, quod datum fuit Constantinopoli 14. Julii An. 421. = col. 872. C.*

Non est enim EORUM CEDENDUM STUDIIS, QUOS NOVITAS RERUM, ET INDEBITÆ DESIDERIUM DIGNITATIS ACCENDIT; *sed elaborandum est, et Deo nostro favorem præstante certandum, UT QUISQUIS CONTRA LICITUM NITITUR, SIBI PER OMNIA RECOGNOSCAT OCCURSUM* = (180); et rursus in alia *Epistola* data pariter. post THEODOSII *Legem* (181) *Universis Episcopis per Thessaliam constitutis*, = *Audio, inquit, Episcoporum QUOSDAM, Apostolico Jure contempto, NOVUM QUIPPIAM CONTRA CHRISTI PROPRIE PRÆCEPTA TENTARE, cum se ab Apostolicæ Sedis Communione, et, ut dicam verius, POTESTATE separare nituntur, EORUM PETENTES AUXILIUM, QUOS ECCLESIASTICARUM SANCTIO REGULARUM MAJORIS ESSE NON DEDIT POTESTATIS. Legantur etenim Præcepta Majorum; et quibus in Ecclesias Juris aliquid dederint, invenimus. Jam temerator est Ecclesiasticæ Disciplinæ quisquis in ejus Leges, cum sibi nihil debeat, inrepsit ea sibi vindicando, quæ sibi a Patribus negata videantur . . . Ergo servate honorem debitu Capiti . . . NON DECEAT FRATRES ALTERIUS DIGNITATE MORDERI* = (182).

72. Quodque majori animadversione dignum est, *adversus Episcopos* erexit se *Laiens* etiam *Princeps*, scilicet HONORIUS OCCIDENTIS IMPERATOR, qui, *Litteris* AD THEODOSIUM IMPERATOREM datis, non posse se gravissimis verbis declaravit negare *auxilium*, et *studium* præsertim in Causis, = quibus *S. Sedis Apostolicæ* DESIDERIA contineantur; nam cum *Favore Divino nostrum semper gubernetur Imperium, procul dubio illius Urbis Ecclesia SPECIALI NOBIS CULTU VENERANDA EST, ex qua et Romanum Principatum accepimus, et principium Sacerdotium*: = optimeque conscius, summa niti justitia *petitionem Pontificis*, quippe quæ = *Nil aliud continebat, nisi quod CATHOLICÆ FIDEI, et ÆQUITATI concordet; petit enim, ut hæc PRIVILEGIA, QUÆ DUDUM A PATRIBUS CONSTITUTA USQUE AD TEMPORA NOSTRA SERVATA SUNT, INCONCUSSA PERDURENT. In qua parte perspicit* *Se-*

(180) LABB. cit. num. VII. col. 848. E.

(181) *Eadem* proxius die = *V. Idus Martias etc.* 2

(182) LABB. n. IX. col. 850. A.

Serenitas Tha, NIHIL VETUSTIS DECRETIS PENITUS DEROGANDUM, NEC TOT JAM SÆCULORUM REVERENTIAM NOVELLIS PRÆJUDICIIS SAUCIANDAM = (183); facile a THEODOSIO impetravit, ut LEGEM sibi per insidias extortam ABROGARET, novoque edito Rescripto ediceret, = *Omni Supplicantium Episcoporum per Illyricum SUBREPTIONE REMOTA, OBSERVARI quod prisca Apostolica Disciplina, et Canones veteres eloquuntur, . . . et ANTIQVUM ORDINEM CUSTODIRI* = (184).

73. Novit sane robur, ac vim ABROGATIONIS Theodosiani hujus Rescripti JUSTUS HENNINGIUS BOEHMERUS in suis illis animadversionibus, quas concinnavit in Librum = *de Concordia Sacerdotii, et Imperii* = (185); cumque se minime posse vidcret in dubium revocare rem ipsam, adjecit animum ad conjecturas, et indicia quaedam aucupanda, quibus consideratis, = *Hæc revocatio*, inquit, *videtur facta vel DICIS CAUSA in solius Honorii favorem, vel saltem Honorio defuncto post paucos ab hac Lege lata annos, scilicet 423.; cum Lex allegata lata sit A. 421., EFFECTUM NULLUM HABUISSE; quia revocatoria, vel correctoria Lex illa CODICI nec THEODOSIANO, nec JUSTINIANO inserta fuerit, sed PRIOR IN UTROQUE RETENTA* = . Sed multis opus non est verbis, ut argumentum oppugnemus solis conjecturis subnixum, si par est, ut, ubi veritas constat, nullus sit conjecturis, et argumentationibus locus. Jam verò ex ipsa rei evidentia liquet, abrogationem primi Rescripti non dicis causa, neque solius HONORII gratia fuisse factam, sed solemnii ritu, et praevio diligentiori rerum examine prodissse, quo compertum est, primum illud Rescriptum malis fuisse artibus extortum; cujus rei locupletissimo est testimonio Rescriptum alterum = *AD VIROS ILLUSTRES PRÆFECTOS PRÆTORII ILLYRICI* = missum ab IMPERATORE, quo illud excoquerentur (186).

74. Facto item constat, secundum Rescriptum fuisse executioni

(183) Referuntur hæc Litterae I. I. ABBÆO inter Acta ejusdem Concilii n. XI. col. 33.

(184) *Ibidem* n. XII. E.

(185) Lib. V. Cap. 24. §. 9. *Observat. XVIII.*

(186) De quo Idem testatur THEODOSIUS in Responsione ad HONORIIUM cit. n. XII. col. 853. E.

tionem mandatum non vivo tantum HONORIO, sed eo quoque *vi-
ta functo*, ita ut omnes *Illyrici* Provinciae *obnoxiae*, sicut *ante*,
remanserint *Episcopo Thessalonicensi* a S. BONIFACIO, a S. CIL-
LESTINO, a S. SIXTO, a S. LEONE (187), et ab aliis Sum-
mis Pontificibus Successoribus (188) *in sui Vicarium* designato;
nec *ante* recepta fuerit *Constantinopolitani Episcopi* Auctoritas,
quam *Saeculo VIII.*, et LEONIS ISAURI tempore, quo Provin-
ciae illae defecerunt a *Fide* (189). Nemo est qui ignoret, Col-
lectionem *Codicis Theodosiani*, ac *Justiniani* fuisse a Viris con-
fectam SEDI APOSTOLICÆ aequæ, ac RELIGIONI CHRIS-
TIANÆ inimicis; unde *mirum* non est, quod in *utrumque* Co-
dicem non secundum, sed *primum Rescriptum Theodosianum* in-
tulerint (190): sed isthæc eorum *omissio* nihil potest *veritati*
detrahere, quæ *indubii* monumentis suffulta, vel ipsis invitis,
se prodit (191).

75. Igno-

(187) Vid. *Litteras* horum Ponti-
ficum apud LABB. loc. cit. a n. VII
ad XXV. col. 848. et seqq.

(188) De Vicariorum *destinatione*
ad annum usque 531. testantur ea-
demmet *Acta Concilii Romani III.*
apud eundem LABB. col. 835. et
seqq.

(189) *Schisma Orientalium* fluxis-
se ex *controversia* inter Summos
Pontifices, et Orientalem Ecclesiam
ob *Dioeceses* malo more *usurpatas*, et
Pontifici Romano *per vim* ablatas
propugnat PETRUS DE MARCA
cum BALUTIO Lib. I. Cap. I. §. 4.,
necnon THOMASSINUS hæc ad-
dens: = *Verum non minus ille* (Leo
Isaurus) *sibi Imperioque intulit* DAM-
NI, *quam Ecclesiæ*. *Ab ejus enim*
Imperio descendit quidquid in OCCL-
DENTE *bactenus retinuerat*. *Cer-*
tissimè enim EXTENUANTUR, *et*
inanescent IMPERIA, *quibus* PER
ECCLESiarum CLAVES RO-
BUR, *et* INCREMENTUM *quaer-*
itur. = cit. Cap. 18. n. 9.

(190) De hoc *primo* rescripto ad

rem animadvertit HOLSTENIUS:
= *Quæ tamen Constitutio, nescio quo-*
rum FRAUDE, et MALITIA,
non solum in THEODOSIANO
codice remansit, sed in JUSTINIA-
NEUM quoque recepta fuit a JURIS
CONDITORIBUS SEDI APO-
STOLICÆ aequæ ac RELIGIONI
CHRISTIANÆ infensis. = LABB.
loc. cit. in Not., ad verb. *Ad Viros*
illustres etc. col. 874. C.

(191) Si ex hujusmodi *omissione*
aliquid argumenti desumi posset con-
tra *secundum* derogatorium Rescrip-
tum, idem argumentum omninò
confici posset contra *primum* etiam
Rescriptum, utpote quod planè *omis-*
sus fuit in celebri *græca* Collectione
LX. Librorum *Basilicæ*, ubi Lib. V.
Tit. I. = de *Ecclesiis, Monasteriis, et*
Venerabil. domibus, rebus, et *juribus*
earum =, qui respondet titulo *Codicis*
Theodosiani, ac *Justiniani* = de *Sa-*
erosanctis Ecclesiis etc. =, nec vola
est, nec vestigium *primi* illius Re-
scripti, licet *Schismaticorum* senten-
tiis approximè consentanei.

75. Ignotum erat PETRO DE MARCA, Auctori minime suspecto, alterum hoc Rescriptum, ubi Librum exarabat = *de Concordia Sacerdotii, et Imperii* =, nec non Lucubrationem = *de Primatibus* =. At PETRUS DE MARCA cum minime ignoraret *historica monumenta*, quae cuique persuadebant, *primum Theodosianum Rescriptum NULLUM HABUISSE EFFECTUM*, hinc *primi Rescripti* verbis recitatis ita in Libro = *De Concordia* = argumentari se posse putavit. = *Sed THEODOSII conatus IRRITUS fuit*. Etenim POST TEMPORA ISTIUS LEGIS (quae lata est anno quadringentesimo vigesimo primo) A SOLO ROMANO EPISCOPO Macedoniae Episcopi pependerunt, ad eumque solum RELATIONES SUAS in rebus dubiis destinaverunt, ut patet ex Epistola LEONIS AD ANASTASIAM THESSALONICENSEM, cui vices quoque suas per Macedoniae Dioecesis commiserat. Inde est, quod Clerici Constantinopolitani, quum Privilegia Sedis suae tantopere assertum et amplificatum irent in Concilio Calcedonensi, ILLYRICI mentionem nunquam iniecerunt, solasque Dioeceses Thracicam, Asianam, et Ponticam obtinuerunt Canone XXVIII. illius Concilii. Quare LEX THEODOSII EFFECTUM SORTITA NON EST in eo capite, quod ILLYRICUM ORIENTALE Constantinopolitano Episcopo addicebat, quum PATRIARCHATUI ROMANO SEMPER PARUERIT, donec per vim a Sedis Apostolicae administratione distractum est = (192). Sed ulterius progressus perfrictae frontis esse oportere declaravit eum, qui hanc veritatem negaret = *Sed adco apertum erat, Illyricum nunquam Sedem Constantinopolitanam coluisse, ut nemo TAM PERFRICTAE FRONTIS fuisse censendus sit, qui libertatem Illyricianorum INNOVATIONEM appellaret; praesertim, quum ipso Canone secundo CP. (quem sub nomine detestatis, et pristinorum Canonum vult significari Vir summus) nulla Dioeceseos Illyricianae mentio facta fuerit; sed tantum Egyptiacae, Antiochenae, Asianae, Ponticae, et Thracicae, ut alibi monui* = (193).

76. In Lucubratione verò = *de Primatibus* = agens de Ecclesia Thessalonicensi, et de Constitutione a THEODOSIO lata sese retulit ad ea, quae de ejusdem Regis sententia dixerat in Libro = *de Concordia* =, et putavit, = *id unum adjiciendum, quod* ad

(192) Lib. IV. Cap. 3. §. 1.

(193) Loc. cit. §. 2.

ad rem istam pertinet, nempe THEODOSIO visum satis caveri
juribus Romanae Sedis, quod Relatio fieret Episcopo Constantino-
politano vice Romani Episcopi, cujus praerogativa cum illo com-
municata erat a Synodo Secunda Oecumenica. Sed Constitutionem
suam probare non potuit Romano Pontifici, CUJUS AUCTORI-
TATE DESTITUTA NULLAS VIRÉS HABUIT, adeo ut in
illo Synodi Calcedonensis ambizioso Canone 28., quo amplifica-
ta est Constantinopolitanae Sedis Dignitas, NULLUM JUS COL-
LATUM ILLI FUERIT IN PROVINCIAS ILLYRICAE (194).

77. Edita mox per HOLSTENIUM Virum clarissimum Sy-
modo habita Romae A. 531. sub BONIFACIO II., inter cujus
Acta extant Epistola HONORII ad THEODOSIUM, alterum-
que Rescriptum ejusdem THEODOSII, quo primum fuit abroga-
tum, et quod ibi exhibitum, ac recitatum est, quodque adhuc
vigebat post centum, et amplius annos, ex quo prodierat; nemo
dubitavit, quin primum Rescriptum effectum penitus caruerit: quae
res etiam antea minimè latebat Homines Doctos, et in Historia
versatos. Et jure quidem, ac merito animadvertit HOLSTE-
NIUS, nullam habendam esse rationem eorum, quae Viri minus
docti rerum ignoratione decepti dictitaverant; = *Ut frustra sint,*
qui de illius Constitutionis causis hactenus MIRÀ excogitant
BLONDELLUS DE PRIMATU, et ALII IGNORANTES,
eam fuisse ABROGATAM ab ipso, qui tulit, postquam agno-
vit, SE FUISSE DECEPTUM in ea sancienda = (195).

78. Ex quo factum est, ut BALUTIUS, cui PETRUS DE
MARCA suarum Lucubrationum curam, antequam moreretur,
commendaverat (196), in Libro = *de Concordia* = scriptum reli-
querit; = *Praeterea cassata, ut supra diximus, Constitutione*
THEODOSII, quae Relationem Causarum dubiarum ad Con-
stantinopolitanum Episcopum fieri praecipiebat, NULLUM SUB-
REPTIONES ILLYRICIANORUM EPISCOPORUM HABUE-
RUNT EFFECTUM = (197); justaque commendatione prose-
quendum duxerit Auctorem, qui tametsi nihil sciret de abroga-
tione Rescripti, illud tamen omni effectum vacuum fuisse affirmavit,

F f

sui-

(194) Dis. de Primatibus §. 40.

cordia Sacra, et Imper. = in principio.

(195) Cit. Not. col. 874. D.

(197) Lib V. Cap. 24. n. 15., quae

(196) Vide Praefationem BALU-
TII ad Lectorem in Libris = de Con-Libri pars, videlicet a Cap. 19. ad
Cap. 38. ad BALUTIUM pertinet.

suique officii, et muneris esse putaverit, = *hanc illius Observationem confirmare Auctoritate ejusdem THEODOSII* =, alatis in medium tam *Honoriana Epistola*, quàm *altero Theodosiano Rescripto*, = *Ut quae rectè, et vere ab eo dicta sunt, ea UT PRO VERIS HABEANTUR, enitar, quoad possum* = (198). Hinc si etiàm DE MARCA, quem penitus fugit *primi Rescripti abrogatio*, hominem PERFRICTÆ FRONTIS esse illum existimandum putavit, qui Illyricianas Provincias Thessalonicensi Vicariatui *perpetuò* paruisse negaret; perpendite, Ven. Fratres, *qualè judicium fieri debeat de BOEHMERO, sive de alio quopiam, qui levissimis suffultus indicis ea hodie contra facti evidentiam negaret, quae, Rescripti abrogatione jam patefacta, omnes confitentur.*

79. Firma itaque, et immota mansit THESSALONICENSIS VICARIATUS *Jurisdictio*, non *THEODOSII* dumtaxat tempore, sed *aliorum* etiàm IMPERATORUM. Illud quin imò *animadversione* dignum videtur esse, quod JUSTINIANUS, qui vixit centum circiter post THEODOSIUM annos, desiderio flagrans, ut quae Apostolica Jurisdictio a *solo* Thessalonicensi Episcopo exercebatur, ea divideretur in *plures*, non aliò se converterit, quàm ad APOSTOLICAM SEDEM; ad eam, inquit, *Sedem*, cujus arbitrio satis noverat cum *Institutionem*, tum *Divisionem* VICARIATUS pendere. Suis autem pluries iteratis *precibus* impetravit Ille tandem, ut a VIGILIO Pontifice per A. 540. = *Provinciae Daciae Mediterrancae, et Daciae Ripensis, et Praevalis, et Dardaniae, et Nisiae superioris, atque Pannoniae* = a VICARIATU THESSALONICENSI segregarentur, et ARCHIEPISCOPO attribuerentur JUSTINIANÆ PRIMÆ Patriae suae, itaut Archiepiscopus Ille *locum* obtineret = SEDIS APOSTOLICÆ ROMÆ secundum ea, quae *definita sunt a SANCTISSIMO PAPA VIGILIO* =, prout Idem Imperator testatur (199).

80. = *Per eadem forte JUSTINIANI tempora*, ut ait BALUTIUS, *Thessalonicensi Episcopo adempta est Auctoritas in Achajam, et Hellada, quae CORINTHIO EPISCOPO, seu ROMANI PONTIFICIS VICARIO deinceps paruerunt* = (200); hinc

(198) Not. ad Lib. IV. Cap. 2.

(200) Cit. Lib. V. Cap. 29. n. 11.

(199) Novel. 131. A. 541. Cap. 3.

hinc factum est, ut ubi *antea unus* tantum fuerat VICARIATUS in *tres* Vicarios distinctus, TRES *postea* essent VICARIATUS, totidemque VICARII nominarentur.

81. Peracta prima hac *Divisio* fuit, etiamsi EPISCOPI ILLYRICIANI *dissentirent*, et praesertim THESSALONICENSIS EPISCOPUS: at eorum *contradictiones* ADVERSUS S. SEDEM *irritae* fuerunt. SANCTUS enim GREGORIUS, qui VIGILIO successit, *ad Episcopos* scripsit, = *Eos* ADMONENS, ut *JOANNI Episcopo Primae Justinianae*, QUI VICES APOSTOLICAE SEDIS OBTINERET, PARERE NULLO MODO DIFFERENT = (201); quibus monitis *Episcopi obtemperarunt*: = *Novam illam* (testatur idem BALUTIUS) *Archiepiscopi Primae Justinianae Dignitatem acceptam non fuisse* ILLYRICIANIS EPISCOPIIS, *praecipue vero* THESSALONICENSI, *in cujus diminutionem ista constituta fuerunt, facile mihi persuadeo*. Ipsi enim *testatum hoc mihi fecisse videntur etc.* = (202); subdit modo = *Nihil tamen* CONTRADICTIONE SUA *effecit* EPISCOPUS THESSALONICENSIS, *mansitque novo Archiepiscopo Auctoritas, quam illi Lege sua, et COMMENDATIONE APUD ROMANOS PONTIFICES PROCURAVERAT* IMPERATOR JUSTINIANUS. *Discimus id ex Epistolis S. GREGORII* = (203).

82. Atque hic sinite, Ven. Fratres, ut animorum vestrorum attentionem paullisper excitemus. Quemadmodum VIGILIUS Pontifex rogatu JUSTINIANI IMPERATORIS *divisit* Sex^{to} Ecclesiae Saeculo STABILEM ILLYRICI seu VICARIATUM, seu LEGATIONEM; ita Nos rogatu ELECTORIS PALATINI PRINCIPIS TERRITORIALIS Jurisdictionem *divisimus* STABILIMUM GERMANICAE NUNCIATURARUM. Restiterunt, ac repugnarunt *Episcopi Illyriciani* ADVERSUS DIVISIONEM VICARIATUS; quemadmodum et *Vos* ADVERSUS DIVISIONEM NUNCIATURARUM GERMANICARUM restitistis, ac repugnastis: at *moniti illi a S. GREGORIO paruerunt*. PAREBITIS VOS MONITIONIBUS NOSTRIS? Ipsa est *rei Divisio*, par atque eadem *Auctoritas*. Haec dicta sint, ut ea magis magisque

F f 2

confir-

(201) Lib. IV. *Indict.* 13. *Epist.* 9.

(202) Loc. cit. § 9.

(203) Cit. Cap. 19, n. 3.

confirmetur, quae *supra* in medium attulimus ad *Nansiaturam Monachientem* vindicandam [Cap. II.].

83. *Vicariatus Illyriciano* simillimus fuit VICARIATUS ARELATENSIS, si ejus spectatur *Antiquitas*. Nam hic quoque a *Primis* Ecclesiae Saeculis suam ducit Originem, ut *Auctor* ipse = *de Legatis* = indigitat his verbis; = PATROCLO Arelatensi Episcopo Vicariatum Sedis Apostolicae contulit ZOSIMUS Papa, HILARIUS LEONTIO, GELASTUS I. HEONIO, STAMMACHUS CAESARIO, et ut de caeteris taceam, GREGORIUS M. VIGILIO Arelatensi = (204), quos testatur ipse Jus Perpetuae Legationis obtinuisse (205). Item hi duo Vicariatus fuere simillimi inter Se, sive nomen, titulusque inspicitur; ambigi enim nequit, quin et VICARIATUS ARELATENSIS a Pontifice Summo, tanquam a PRIMATE, prodierit; sive causa attendatur Institutionis ejusdem; quae non alia certè fuit, nisi necessitas Suo defungendi munere per alios, cum per se idem praestare magna Locorum distantia Pontifices prohiberentur; sive sermo habeatur de Facultatibus voluntariae, et contentiosae Jurisdictionis; sive denique res sit de obsequio, deque observantia, qua Episcopi HUNC etiam VICARIUM prosequi debebant.

84. Nos ne nimii simus in re minimè necessaria, eam tantum afferemus in medium *Epistolarum* partem S. GREGORII, in qua S. Pontifex EX PRIMATU desumit Facultatem constituendorum VICARIORUM CUM PERPETUA JURISDICTIONE juxta ordinem Ecclesiasticae Hierarchiae, ibidem distinctè, disertèque explicatum. = Ad hoc, (inquit ille *Universis* Episcopis Galliarum, qui sub Regno CHILDEBERTI sunt) Dispensationis Divinae provisio GRADUS DIVERSOS, et ORDINES constituit esse DISTINCTOS, ut dum REVERENTIAM MINORES POTIORIBUS EXHIBERENT, et potiores minoribus dilectionem impenderent, una CONCORDIÆ fieret ex diversitate contextio, et rectè officiorum gereretur administratio singulorum. Neque enim Universitas alia poterat ratione subsistere, NISI HUIUSMODI MAGNUS EAM DIFFERENTIÆ ORDO SER-

(204) Cap. I. §. 6. pagg. 9. 10, et BALUTIUS Cap. 30. per tot. Vid. THOMASSIN. loc. cit. Cap. 30. n. 5. et seqq.
(205) Cit. §. 6. pag. 10.

SERVARET, . . . *Quia igitur unumquodque tunc salubriter completur officium, cum fuerit unus, ad quem possit recurri*; **PRÆPOSITUS**; idcirco opportunum esse perspeximus in Ecclesiis, quæ sub Regno præcellentissimi Filii **CHILDEBERTI** Regis sunt, secundum antiquam Consuetudinem Fratri nostro **VIGILIO ARELATENSIS CIVITATIS EPISCOPO** VICES NOSTRAS tribuere = (206).

85. *Provinciae autem, = quæ Arelatensi Episcopo subjectæ erant, quo tempore VIGILIVS ista statuebat, hæc fuerunt*; **VIENNENSIS**, **ALPES MARITIMÆ**, **UTRAQUE NARBONENSIS**, **HISPANIA TARRACONENSIS**. . . *Ad hæc Provincias accesserunt magna pars QUARTÆ LUGDUNENSIS, et in hac PARISI, aliqua pars SECUNDÆ BELGICÆ, SYLVANECTUM nimirum, et BELLOVACUM, integra LUGDUNENSIS SECUNDA, BRITANNIA, et aliqua pars AQUITANIÆ* = (207). At hic quoque *Arelatensis Vicariatus divisis ab HORMISDA Pontifice fuit, qui Jure utens augendi, diminuendique terminos LEGATIONUM* (208), cum ab illo *Provinciam Tarraconensem* decerpisset, eam detulit ad **JOANNEM** forte *Tarraconensem Episcopum*, quem **VICARII APOSTOLICI** munere decoravit (209): *novum exemplum*, quod fovet, comprobaturque a Nobis factam **GERMANICARUM NUNCIATURARUM Divisionem**.

86. Fatetur Auctor Libri = *de Legatis* =, similes quoque fuisse antiquos **VICARIATUS HISPALENSEM**, **TARRACONENSEM**, atque **CANTAURIENSEM** (210), unde a probationibus hujusce rei afferendis abstinemus; solumque animad-

ver.

(206) Lib V. Epist. 2. juxta editiones antiquas, et Epist. 54. juxta novissimam A. 1770.

(107) **BALUTIUS** Cap. 37. §. 2.

(108) Vid. **BALUT.** Cap. 25. §. 5. et 6., Cap. 46. §. 11.

(109) A. 521. **BALUT.** Cap. 41. §. 3.

(210) §. 6. vers. Similia, pag. 10., id ipsum explicatè tradit **THOMASINUS**, qui generatim de hujusmo-

di Vicariorum Juribus. ita loquitur: «Tota extrordinaria Potestas Vicariorum primæ Sedis ad accuratissimam conspirabat **CANONUM SANCTIONUM** tuendam, sive infligenda rei: **POENA**, sive **MONENDO**, **EXCITANDOQUE** Summo Pontifice, qui custos, ultorque Canonum est, omniumque Ecclesiasticarum Legum.» Cit. Cap. 30. num. 2., et 3.

vertemus, *Hispalensem Vicariatum* fuisse A. 521. ab HORMISDA Pontifice ad Provincias PER BOETICAM, LUSITANIAMQUE *ampliatum* (211). Fatetur insuper, *alios* etiam fuisse similes, et antiquos Vicariatus *Ecclesiasticis monumentis* consignatos (212). Et sane, ut de caeteris taceamus, *similis*, et *aequae Antiquitatis* est VICARIATUS SICULUS, cui S. Sedes modò *Episcopum Indigenam*, modò *Ecclesiasticum Virum* praefecit *ab Urbe missum*, eadem *ex causa*, et iisdem donatum *Facultatibus* ad Populorum commodum, atque utilitatem. Nisi enim in Provincia quidam adfuisset, aut selectus ex Episcopis Regni, aut Roma missus, qui *stabili* ratione S. SEDIS *vices* obiret, etiam in *parvulis* Causis ROMAM confugere SICULI debuissent (213).

87. Labet Nobis hanc *antiquae Disciplinae* demonstrationem absolvere *binis* S. GREGORII *Litteris*, quibus pateat. *liberum* esse S. Sedis sive *Exterum* mittere, sive *Indigenam* in Vicarium, et Legatum praeficere. Alterae ad *Episcopos Siciliae* datae Eisdem significant, PETRUM ECCLESIAE ROMANAE SUBDIACONUM *pro Vicario Apostolico illius Provinciae* fuisse designatum; explicant quoque hujusce Legationis *causam* his verbis: = *Valde necessarium esse perspeximus, ut sicut Praedecessorum Nostrorum fuit iudicium, ita UNI, EIDEMQUE PERSONAE OMNIA COMMITTAMUS, ET UBI NOS PRÆSENTES ESSE NON POSSUMUS, NOSTRA PER EUM, CUI PRÆCIPIMUS, REPRÆSENTETUR AUCTORITAS. Quamobrem PETRO SUBDIACONO SEDIS NOSTRAE intra Provinciam Siciliae vices nostras, Deo auxiliante, commisimus* = (214). Alterae verò, missae ad MAXIMIANUM *Syracusanum Episcopum* a Pontifice electum ad vices obeundas Apostolicae Sedis = *super cunctas Siciliae Ecclesias* =, haec habent de *Populorum commodo*, atque *utilitate*: = *Quatenus Eis non sit necessarium post haec PRO PARVULIS AD NOS CAUSIS TANTA MARIS SPATIA TRANSMEANDO PERVENIRE; sed si qua fonsasse DIFFICILIA*

(211) BALUT. Cap. 42. §. 5., et THOMASSIN. loc. cit. n. 2.

(212) Cit. §. 6. vers. *Similia* pag. 10.

(213) *Locorum distantiam*, et *Populorum commodum* causam fuisse instituti *Thessalonicensis, aliorumque*

Vicariatuum propugnat THOMASSINUS cit. Lib. I. Cap. 18. num. 8.

(214) Lib. I. Epist. 1. in cit. edit. A. 1770., quae Epistola etiam refertur a Gratiano Distinct. 94. Can. 1.

LIA existunt, quae Fraternitatis Tuae Iudicio nequaquam dirimi possint, HÆC SOLUMMODO NOSTRUM JUDICIUM FLAGITENT, ut sublevati de minimis, in Causis majoribus efficacius occupemur = (215).

88. Permissum adhuc Nobis non est, ut a prima temporis Epochæ, quæ ad Saeculum nonum usque protrahitur, recedamus: superest enim, ut de Legatione S. BONIFACII loquamur, quem P. DE MARCA, et BALUTIUS *Vicariatum* appellant; nomen enim utrumque idem sonat (216). De ista agens LEGATIONE Auctor Libri = *De Legatis* = cum narraverit, Sanctum Virum = 36. Annis sub Pontificibus GREGORIO II., et III., ZACHARIA, et aliquo etiam tempore sub STEPHANO II. Legatum Sedis Apostolicæ per Germaniam, et Boioariam egisse, nobis hic (inquit) pro scopo nostro observasse sufficiat, BONIFACIUM quaecumque tempore suæ Legationis egit, cum consensu Regum, et Episcoporum egisse, nec ullius Auctoritatis præjudicium adesse: quo in loco utitur testimonio P. DE MARCA, et HENNINGII BOEHMERI (217); e quorum Libris fere omnia decerpit, quæ profert, et in suum = *de Legatis* = Librum derivavit. Hos itaque Auctores secutus rem et ipse relinquit in ancipiti, ad quam classem sit Legatio Bonifaciana referenda, ad Extraordinarias ne, an ad Ordinarias, et Stabiles.

89. Nos, qui veritatem sequi gloriamur, non negabimus, hujusmodi Legationem initio EXTRAORDINARIAM fuisse, ob Evangelizandi causam: sed postquam BONIFACIUS renunciatus fuit Archiepiscopus Colonienis, et deinde Archiepiscopus, et Primas Moguntinus, postquam suas Coloniae primum, et deinde Moguntiae Sedes, ac domicilium collocavit (218), ambigi sanè nequit, quin hujusmodi LEGATIO, quæ initio Extraordinaria fuerat, a tribus subinde Pontificibus renovata, evaserit ORDINARIA, licet Martyris morte finierit post gravissimas curas ab illo susceptas, post innumeros exantlatos pro Fide labores, ut docte

(215) Lib. II. Epist. al. 4, in cit. Edit. 7.

(216) De variis usibus, et variâ significatione Titulorum Archiepiscopi, Primatis, et Legati, seu Vicarii Papæ in prima, et secunda Ecclesiæ

Ætate agit THOMASSINUS Cap. 19. n. 11, Cap. 30. n. 3., Cap. 32. n. 1., et Cap. 33. n. 8.

(217) §. 9. page. 14. 15: 16.

(218) S. BONIFACII Epist. 138., et 140.

ctè perpendit THOMASSINUS (219). BONIFACIUS reapse uti semper consuevit LEGATI GERMANICI nomine: quinimò si *Ecclesias visitavit*, si *novos Episcopatus instituit*, si *Synodos Nationales*, et *Provinciales coegit*, si *Leges saluberrimas condidit*, ab ISAACO Episcopo *Lingonensi* summopere in *Statutis Synodalibus* commendatas (220), si *malos usus avulsit*, si *Disciplinam moderatus est* (221); hæc aliaque omnia peregit VICE APOSTOLICA functus, et tanquam LEGATUS SEDIS APOSTOLICÆ; ad quam quidem Sedem *ter præsens accessit*, et *sæpius suos Nuncios legavit*, ut de rebus a Se gestis *Eandem*, uti oportebat, redderet *certiorem* (222).

90. Haud diffitemur equidem, GREGORIUM II., utpote minimè ignarum ad quas barbaras, ut tum erant tempora, Nationes BONIFACIUM ablegaret, satius duxisse *Principis Patrocinium* implorare, Eumque *per suas Litteras commendare* = CAROLO Francorum Duci, *nee non Episcopis, Presbyteris, Diaconis, Ducibus, Castaldis, Comitibus, omnibusque* DEUM TIMENTIBUS = inquires, = UT IN OMNIBUS NECESSITATIBUS ADJUVETIS, ET CONTRA QUOSLIBET ADVERSARIOS, QUIBUS IN DOMINO PRÆVALETIS, INSTANTISSIME DEFENDATIS = (223). Haud diffitemur quoque, Francorum Ducem suscepisse *Apostolici Legati Patrocinium*, et Episcopos, ac Clerum *Ipsius Auctoritati* Sese ultro subjecisse, ut par erat; quamvis ex BONIFACIO ipso intelligamus, multas Se *inurias*, et *vexationes* fuisse perpassum, suo ut muneri satisfaceret (224). Hæc, quæ adhibita *tunc* fuerunt Officia, adhiberi *etiam nunc* volent per consuetas *Litteras*, publicæ fidei testes, atque indices, quæ AD PRINCIPES dantur, quoties *novi* ad Eosdem Nuncii ablegantur: ECCLESIA enim semper postulavit, et postulat SUMMORUM PRINCIPUM *Patrocinium*, semperque optavit, et optat, ut *Membra* SUO CAPITI cohaereant, et colligantur, vnde

RE-

(219) Cap. 31. n. 5.

(220) Quinimò iisdem *Synodalibus Statutis* = *quædam saluberrimarum Capitula Sanctionum* = adtexuit a S. BONIFACIO in duobus Episcoporum Conciliis conscripta. LABB.

Tom. X. col. 31. A. B.

(221) Epist. 131., 132., 142., 143., 144., et alibi passim.

(222) Epist. 118.

(223) Epist. 123.

(224) Epist. 134.

RELIGIONIS *res feliciter* procedant , et secundo progrediantur sine ulla offensione cursu (225).

91. Sed ne Vobis quidem datum erit inficiari, CATHOLICOS PRINCIPES *gloriae*, et *honori* Sibi duxisse *semper*, si CHRISTIANÆ REIPUBLICÆ *bono* suam operam commodarent , et ECCLESIAE *precibus* obsecundarent; nec non EPISCOPOS *tanto strictius* teneti providas ECCLESIAE *Constitutiones* fovere, et colere *obsequio* , quanto caeteris *honore*, et *dignitate* antecellunt; itaut nonnisi per manifestam injuriam a P. DE MARCA, et ab HENNINGIO BOEHMERO ECCLESIAE *Officia*, PRINCIPUM *patrocinia*, et EPISCOPORUM *Obsequia* confundantur, et commisceantur simul cum LIBERA tum REGUM , tum EPISCOPORUM CONSENSIONE , perinde ac si *sine hujusmodi consensu* nec PONTIFICES *mittere Nuncios*, nec NUNCII a Pontifice *missi ullam possent Jurisdictionem exercere* : quo absurdius nihil esse potest, et magis ab antiqua ECCLESIAE *Disciplina* alienum . Vos enim Ipsi paullo ante vidistis, Ven. Fratres, *intercipiendae Jurisdictioni* ILLYRICIANI VICARIATUS satis non fuisse nec *Imperiale Rescriptum*, nec plurium *Episcoporum conpirationem*; cum Utrique vi muneris *Sui* ita = *ad debitum praestandum consensum* , et *obsequium* = adigantur, ut = *in Contumaces Jus concessae Potestatis* = sit exercendum [§. 68.] .

92. Sed quoniam *Auctor Vester*, Ven. Fratres, tantis effert laudibus agendi rationem S. BONIFACII , = *cujus insignia in Germaniam, et Bojoariam merita* = (226) Eum dignum effecerunt, qui GERMANIAE APOSTOLUS nuncuparetur, praestat, ut ea in mentem *Monita* revocetis, quae *Sanctus hic Apostolus Vobis* reliquit, dum viveret, dumque ex hac vita decederet . Voluit itaque Ille, dum adhuc *serpens* esset, ut *Episcopi in Synodum cogerentur* ; qui simul congregati tum essent, profiteri palam minime dubitarunt, *Episcopos* , si PONTIFICI compararentur, *non Pastores* esse, sed OVES, quae non secus , atque *Agni* ab OECUMENICO PASTORE *pabulum* , ac *nutrimenta* suscipiant, oportet. = *Professi sumus* (inquit Ille cum *Suis*, tum suorum *Confratrum* nomine) *Fidem Catholicam, et Unitatem*,

G g

tatem ,

(225) THOMASSINUS Cap. 32.
n. 5.

(226) Verba sunt Auctoris Anonymi cit. §. 9. vers. *Varia* pag. 15.

tatem, et SUBJECTIONEM ROMANÆ ECCLESIE *sine tenore vitæ nostræ velle servare* SANCTO PETRO, et VICARIO EJUS VELLE SUBJICI. . . , et per omnia Præcepta Petri canonice sequi desiderare, ut inter OVES sibi commendatas numeremur. Et isti Confessioni universi CONSENSIMUS, et SUBSCRIPSIMUS, et ad Corpus S. PETRI Principis Apostolorum direximus = (227).

93. Morti autem proximus cum esset, subjectis *Judicio* SEDIS APOSTOLICÆ iis, quæ per sex et triginta annos in *Legatione Romana* peregerat, auream illam Sententiam scriptis consignatam reliquit, ut etiam manaret ad Posteror, esse APOSTOLICAM SEDEM = Omnium Fidelium IN CHRISTO Spiritualem Matrem, et debere NEMINEM renuere illius ferri Disciplina, vel emendari Censura juxta illa Proverbia SALOMONIS: NE DIMITTAS LEGEM MATRIS TUÆ etc. . . MALEDICTIO MATRIS ERADICAT FUNDAMENTA; illa utique, quæ arrogant divisa a Sede illius, cui dictum est: TU ES PETRUS etc., et super arenam concupiscentiæ carnalis, seu humanæ præsumptionis probantur posita: CURSUS RIVI MINIME PROSPERATUR, SI A SUO FONTE DIVIDATUR = (228). Imo felicitatem ECCLESiarum, quæ filiae essent ROMANÆ ECCLESIE, in felicitate, ac prosperitate MATRIS tanquam in FUNDAMENTO collocavit; = Secundum ANTISTITIS, inquit, vel RECTORIS sui qualitatem, et valetudinem, afficit TOTIUS CHRISTIANITATIS membra, ut illius incolumitati suæ respondeant incolumitate, et congaudeant; et nihilominus ejus languoribus suo languore consentiant. ET SICUT EJUS GLORIA CONGLORIFICANTUR, SIC EJUS DEJECTIONE DEJICIUNTUR. Ad extremum præcepit, = Ut reliquæ Ecclesiae AB HAC UNICE peterent magis, quam a paternis Traditionibus SACRORUM CANONUM DISCIPLINAM; utque EPISCOPI OMNES AD EJUS ARBITRIUM suam conversationem remitterent, et intenderent = (229).

94. Ad hanc quoque Epocham pertinerent illæ Concessionēs Vicariarum, et Apostolicarum Facultatum quibusdam PRIMATIBUS attributarum: sed quoniam hæc magis crebræ fuerunt

(127) Epist. 105.

(128) Epist. 91.

(129) NIC. SERRARIUS = Rer.

Moguntin. = pag. 563.

runt per ea tempora, quae ad *secundam Epocham* spectant, ad quam modò transgredimur, ita *inferius* erit illarum habenda ratio. Interim verò si ex *monumentis* constat ita certis, et indubiis, ut ne *Auctor* quidem Libri = *de Legatis* = de eorum *veritate* audeat ambigere, APOSTOLICAM SEDEM a *Primis Ecclesiae Saeculis* ad *nonum* usque habuisse semper in *dissitis* Regionibus aliquos sive *ex Episcoporum* numero electos, sive *ab Urbe* missos, qui *suas vices* obirent, quique *Stabili Jurisdictione* tam *Voluntaria*, quam *Contentiosa* uterentur etiam in *Contumaces*, et *Inuitos*, nemo non videt, quàm distet a *vero*, quod *Coronidis* loco ponit idem *Auctor*, quodque *ex jactis jam fundamentis* inferre posse se putat, = a *Saeculo* nempe *quarto* usque ad *octavum inclusivè*, NONNISI MAGNA ECCLESIAE NECESSITATE AUT UTILITATE EXIGENTE, *Sedis Apostolicae Legatos constitutos fuisse* = (230). Nulla profecto dignus est *excusatione* qui veritatem studet occulere, quam *monumenta ab ipsis etiam allata* patefaciunt.

(230) §. 10. in princip. pag. 17.

SECTIO IV.

Confirmatur idem Jus

EX EADEM

ECCLESIAE DISCIPLINA

A SÆCULO NONO

AD SÆCULUM USQUE DECIMUM QUINTUM :

95. **A**git Auctor de altera hac Epochâ iis et verbis, et sententiis, quæ ipso verè sunt dignæ. Illud enim in antecessum ponit, quod = *antiqua Ecclesiae Disciplina primis octo Ecclesiae Sæculis quoad præcipua saltem capita eadem, et invariata permansit* = (231). Secutus dein recentiorum Obtrectatorum exemplum hæc profatur declamantis in morem : = *Ast ingens rerum mutatio a Sæculo nono subsecuta est, quæ insequentibus quinque Sæculis majora semper incrementa cepit.* OCCASIONEM huic mutationi dedit Collectio illa Canonum, quæ sub nomine ISIDORI MERCATORIS nota est, et sub finem Sæculi octavi procreta fuit = (232). = *Dici vix potest* (pergit Auctor), *quantâ exinde STRAGES DISCIPLINÆ ECCLESIASTICÆ facta fuerit.* Aucta fuit in immensum Potestas Pontificia, depressa verò Episcoporum, Metropolitanorum, et Synodorum Provincialium Auctoritas. Stabilita Principia antea nunquam audita : Pontificem habere Plenitudinem Potestatis, esse Ordinarium Ordinarium, et Jus habere Præventionis in Collatione Beneficiorum ; Jus Reservationum, et Appellationum in quibuscumque Causis Clericorum etiam infimorum, et Ecclesiasticis Laicorum = (233).

96. = *Aucta hoc modo* (ita ille argumentatur) *Pontificis Potestate, CREVIT etiam LEGATORUM tum numerus, tum AUCTORITAS. . .* Hæc Ætate mirum in modum frequentes in omnes Provincias ablegati fuerunt, tamque ampla ipsi fuit concessa Potestas, ut omnes Causæ Ecclesiasticæ ab eorum nutu penderent. . . Ad hos etiam pertinebant convocatio Conciliorum ex Provinciis suæ Legationis . . . Episcopos, et Metropolitanos non suspende-

rend.

(231) Cap. II. §. 11. pag. 19.

. (232) Loc. cit. pag. 10.

(233) §. 12. pagg. 21. 22.

rent solum, sed prorsus deponerent, atque in Conciliis unicum eorum suffragium collectis totius Synodi suffragiis aequipolleret. Praeterea Electiones Episcoporum suo arbitrio subiciebant . . . Statuta edebant, et licet Vicarii solum essent Summi Pontificis, pro Ordinariis tamen reputabantur = (234). = Accessit malum, de quo in priori periodo nihil auditum =, nempe coacta Proenrationum solutio ab Aetate GREGORII VII. (235); quo in loco Auctor maxime debacchatur in NUNCIOS, commemoratis illorum exemplis, qui Provinciarum spolia diripuisse perhibentur (236).

97. Illud quoque addit Auctor, quod, Romanis Pontificibus praesens aliquod medicamen tanto morbo afferre negligentibus (237), ipsi *Metropolitani*, *Episcopi*, et *Principes* necessitate quadam prohibiti sunt, quominus *Nuncios* reciperent, allatis in medium hujusce quoque rei nonnullis exemplis (238). Illudque tandem animadvertit, quod, = *Qui post NICOLAI tempora medio aetate in Provincias missi fuerunt, amplissimam quidem exercebant Potestatem, nullibi tamen fixam et stabilem habebant Sedem, sed Provincias visitando obambulabant, et post aliquod tempus, plerumque opibus onusti, ad Romanam Curiam remeabant* = (239); ut ista ratione unicuique suadeat, nullum secunda hac temporis *Epocha STABILEM* seu *LEGATUM*, seu *VICARIUM* fuisse, sed fuisse omnes *Extraordinarios*.

98. Haec argumentandi ratio Vobis etiam non parum arrisit, Ven. Fratres. Ipsi enim quoque *NUNCIORUM Auctoritatem* ex *DECRETALIBUS ISIDORIANIS* repetendam putatis (240), et adversus *medii aevi abusum* orationis tela conjicitis (241). Hinc necessarium duximus oculis subjicere totum hoc *rationandi genus*, ut eam *partem*, quae ad praesentem *quaestionem* attinet, funditus evellamus; non enim debemus inu-

tilli.

(234) §. 13. pagg. 23. 24.

(235) §. 14. pag. 25.

(236) §. 15. pag. 26. et seqq.

(237) §. 16. pagg. 28. 29.

(238) §. 17. pag. 30. et seqq.

(239) Cap. III. §. 30. pag. 62.

(240) Elector MOGUNTIAE in Epist. Encycl. §. *Ex tempore*: et in

alia ad Pontificem missa §. *Illustre*: Cui consonant recentiores Germanici Scriptores fere omnes, Metropolitano-
tanorum fautores, et *Deputati Emenses* in Premio cit. Opusc. = *Resultato* etc. = pag. 16.

(241) Idem Elector MOGUNTINUS in cit. Encycl. §. *Praestitum*.

aliter tempus terere in rebus *alienis*, ut ii solent, qui *malam* agere se *Causam* intelligunt.

99. Tempus profecto esset, ut PONTIFICIÆ AUCTORITATIS *hostes* desinerent *aliquando* Illam *calumniis* proscinde-re, perinde ac si una *Isidorianarum Decretalium* Collectione niteretur. Etenim est *toties* jam illis demonstratum invictis ratio-num momentis, Collectionem huiusmodi, non *Romae*, sed in Ec-clesiis GALLO-GERMANIS *Saeculo IX.* natam (242), S. NI-COLAO Pontifici *prima vice* exhibitam fuisse ab HINC MARO *Episcopo Laudunensi* earum controversiarum tempore, quae *Ipsum* inter, et HINC MARUM *Archiepiscopum Rhemensem* exar-debant (243). Porro si in ea continentur *falsae* Decretales anti-quissimorum Pontificum a CLEMENTE I. usque ad DAMA-SUM; hae *falsitates*, quicumque denique illarum *Auctor* fue-rit, tam feliciter confingi, et credi nequiverint, nisi *Episto-lae* ita fuissent concinnatae, ut et *priscis* monumentis cohaere-rent, et Disciplinam *tunc vigentem* referrent; secus nullam om-nino neque apud *Doctores*, neque apud *Indoctos* fecissent *fidem*, nec illas in suas *Collectiones* recepisset BURCHARDUS *Episco-pus Wormatiensis* (244), et IVO *Carnutensis* (245); egregii sane Viri, et inter alios aevi sui summa doctrinae laude celebra-rii (246). Caeterum ISIDORI consilium non ad *amplifican-dam* SEDIS APOSTOLICÆ *Auctoritatem* spectasse, sed ad *sublevandos* EPISCOPOS aut *spoliatos*, aut *accusatos* (247), ad

(242) Vide BALLERINIUM *Collect. Canon. Par. III. Cap. 7.* prae-teritum n. 12. et 13., ubi Auctorem, Collectionis fuisse conjicit BENEDI-CTUM *Levitam Moguntiae* sub ficto nomine ISIDORI, et *Opusc. italice versum = Colpo d'Occhio = in Dis. praevia* Cap. II. pagg. 17. et seqq. Animadvertendum, eadem Colle-ctione usum fuisse Saeculo X. RE-GINONEM *Abbatem Prumiensem* in Libro = *De Ecclesiasticis Officiis =* in publicam lucem edito = *Ex jussu Do-mini Metropolitani R. ATEODI Tre-vericae Urbis Episcopi =*.

(243) *Collect. Concil. HARVIL-NI Tom. V. col. 1239.*, et 1405.

(244) In Opere, quod inscripsit = *Collectarium Canonum =*

(245) In Collectione, cui titulus = *Decretum =*, et in alia Eadem com-muniter attributa, quae inscribitur = *Panormia =*

(246) BALLERINIUM loc. cit. Par. IV. Cap. 12. et 16. ADD. WEISMANN = *Nuove Osservazioni etc. =* ad n. 7.

(247) Agnovit id ipse VAN-ES-PEN *Commentar. in Caus. 2. Qu. 7.*, ubi de GRATIANO loquens haec ait; = *Hic rursus adducit varia fragmen-*

ad stabilizandos PRIMATES, et ad Eos PATRIARCHIS exaequandos, ita perspicue *Decretales* ipsae praeseferebant, ut res argumentatione non egeat (248).

100. Sed seponamus *Collectionem* hujusmodi, igne etiam si placet, concremandam. PONTIFICIA sanè AUCTORITAS subsidio hujusmodi non indiguit unquam, nec indigebit imposte- rum; Nosque *data opera abstinendum* huc usque rati ab ea in praesidium advocanda, demonstravimus Vobis ex SACRIS LITTERIS, ex TRADITIONE, ex DISCIPLINA Priorum Ecclesiae Saeculorum, ex firmis, indubiisque Monumentis, a Vestromet ipso Auctore receptis, ROMANUM PONTIFICEM esse PASTOREM PASTORUM, *Ordinarium* scilicet *Ordinariorum*, et habere PLENITUDINEM POTESTATIS SUPER UNIVERSAS ECCLESIAS [Sect. II. III.]; demonstravimus, VICARIOS, aut LEGATOS *S. Sedis* et STABILES fuisse, et a Prima Ecclesiae Aetate fuisse FACULTATE donatos *judicandi Causas Ecclesiasticas, convocandi Concilia, et Synodos*, et quatenus ab Eorum Sententia diversa esset Sententia Episcoporum, *impediendi*, quominus Deliberationes mandarentur *executioni*, missis interea Actis AD APOSTOLICAM SEDEM; *discutiendi Electiones*

menta fictarum *Decretalium*, quae PRÆCIPUE ad eximendos EPISCOPOS ab omni CRIMINALI Iudicio adornatae apparent =. Id ipsum fatetur FLEURYUS italice redditus cit. *Istor. Eccles.* Lib. XLIV. n. 22. vers. La materia = La PRINCIPAL materia di queste *Decretali* sono LE ACCUSE DEI VESCOVI; non ve ne è quasi alcuna, in cui non se ne parli, e non si diano delle regole per renderle DIFFICILI. ISIDORO fà altresì chiaramente conoscere nella sua Prefazione, che questo Articolo GLI PREMEVA MOLTISSIMO =; et luculentius Auctor Germanus SCHMIDT in sua *Germanorum Historia* = ISIDORO, inquit ille, arde di provocare i Giudici medesimi dei Vescovi, cioè i METROPOLITANI, e cercò di

ANNIENTARE il loro potere, affinché i VESCOVI fossero LIBERI, ed in sicuro = e per così dire, INVIOLABILI. V. MOLTO LONTANO DAL VERO chinque crede, che il suo DISEGNO fosse D'INNALZARE L'AUTORITÀ DEL PAPA. Egli li rende PIU' GRANDI, per IMPICCOLIRE i METROPOLITANI =, quem citat, sequiturque DOCTOR INGOLSTADIEN. *Colleg. XIII.* pag. 79.

(248) Consule BALLERINIUM in Tom. III. S. Leonis pag. 220. n. 10., et Commentarium CAROLI BLASCI IC. Neapolitani = de *Collectione Canonum Isidori Mercatoris* = praesertim Cap. VII. VIII. XII., ubi id egregie, ac perdiserte demonstratur.

nes *Episcoporum*, easque *probandi*, ac *ordinandi* etiam *METROPOLITANOS*; *Eos*, et *Episcopos ab officio suspendendi*, *removendique*; *visitandi Ecclesias*, et *condendi Statuta*, *prava corrigendi*, et *dissipata componendi* [Sect.III. a §. 13. ad 65.]. Nonnisi ergo calumniandi studio possunt *hae Facultates ab ISIDORIANIS DECRETALIBUS* peti, cum jam receptae *usu* essent juxta *veterem ECCLESIAE DISCIPLINAM* multis *ante Saeculis*, quam *Isidorianae Decretales* prodirent in lucem.

101. Ad *Commeatus* quod attinet, quae *Procuraciones* nominantur, hi *novi* nequaquam fuerunt, nec *sine justa causa* inventi. Etenim jam *Germani* fuerant a GREGORIO II. praemoniti, = ut *BONIFACIO*, sociisque ejus *ALIMENTA VICTUI NECESSARIA* *subministrarent* = (249). Nec *discriminis ratio* affertur ulla poterit, cur *EPISCOPIS Dioeceses suas visitantibus* Jus sit *ex lege Canonum* cogendi *Populos ad Commeatus*, et *Procuraciones* sibi persolvendas, eo autem jure *PONTIFEX* destituitur, ubi suos mittit *Legatos ad easdem Ecclesias perlustrandas*, iisque auxilia suppeditanda; cum *lege Canonum* *PONTIFICIS* aequae atque *Episcoporum Jura* foveantur (250). *PHILIPPUS Trevisensis* Archiepiscopus, utrasque *Procuraciones* *aequiparans*, A. 1250. voluit = *eandem Collectam personaliter de ipso Monasterio S. PETRI recipere*, et *imponere, si qua PRO DOMINO PAPA, vel LEGATIS, aut DELEGATIS, vel PRO NOBIS fuerit imponenda* = (251).

102. Caeterum si *justum* excesserunt *LEGATI modum*, multò certe *gravius* hac in re peccasse *EPISCOPOS* possemus Vobis facile *demonstrare*, nisi *Vestrum*, *Vestrique Auctoris* dissimiles mallems *obtegere*, quam *Nostrorum Confratrum CULPAS* *prodere*, et *convulgare*; cum Nobis interim meminisse sufficiat, in id *Suas curas* intendisse *PONTIFICES* in Concilio III., et IV. *Lateranensi*, ut ad *justum* redigerentur *modum* tam *EPISCOPORUM*, quam *LEGATORUM Procuraciones* (252). Cu-
ra-

(249) Ut ex Epist. 123. S. Bonifacii tradit BALUTIUS cit. Lib. V. Cap. 43. num. 4. rationes. 23., et C. Cum nuper. 25. de Censibus etc.

(250) INNOCENTIUS III. in Cap. Cum instantia. 17., C. Procuraciones. 23., et C. Cum nuper. 25. de Censibus etc.

(251) Hist. Mon. S. Petri Salisburg. pag. 276. (252) Concil. Lateran. III. Can. 4. apud

rarunt quoque PONTIFICES alios etiam *abusus* evellere; nunc LEGATOS *corripientes* asperioribus verbis (253), nunc Eosdem *Legatione exuentes* (254), nunc Viros eligentes, qui *morum probitate*, et *vitae sanctitate* praestarent, qui Principum, Episcoporum, ac Populorum *existimationem, cultumque* Sibi conciliarent (255); ut Ipsi etiam, qui infenso erant in Sedem Apostolicam animo, confiteri debuerunt (256).

103. Quod si *abstinuerunt* aliquando PONTIFICES a potentioribus remediis adhibendis, non id *ex ratione aliqua* factum est, quam *prudencia carnis* suggesserit magis, quam *spiritus*, ut BALUTIUS, quem sequitur Auctor Libri = *de Legatis* =, conviciatur (257); sed quia *certis Auctoribus* ad Eorum aures nondum pervenerant, qui *clam*, et in *longinquis* Regionibus *abusus* irrepserant; quemadmodum ALEXANDER IV. declaravit in *Encyclica Epistola ad ARCHIEPISCOPOS ECCLESIAE GALLICANAE*, quos proinde *excitandos* putavit ad excubandum, et inquirendum, quae esset NUNCIORUM *agendi ratio*, et ad *Se referendum*, = *ut ex Tua, et aliorum Archiepiscoporum ejusdem Regni, quibus consimiles super hoc mittimus Litteras, Relatione sufficienter instructi, quos CULPABILES in hac parte fore invenerimus, TALITER CASTIGEMUS, quod et Ipsi PÆNAM DEBITAM pro eorum transgressione reportent, et caeteri SIMILIS*

H h

PÆ.

apud LABBÆUM T.XIII. col.418. et 419., et IV. Can. 33. col.967.: quae Conciliorum Statuta referuntur in *Textu Jur. Canon. Cap. Cum Apostolus*: 5., et *C. Procuraciones*. 23. Tit. de *Censibus* etc.

(253) Vid. BALUTIUM Cap. 53. n. 2. 4. 5.

(254) Vid. Eundem loc. cit. n. 3. et 8.

(255) Horum plures enumerat BALUTIUS in peculiari Cap. 55., quod ita inscribitur = *Exempla nonnulla Legatorum afferuntur, qui munera spreverunt, et absque omni pompa, et laeti incesserunt* =.

(256) BALUTIUS cit. Cap. 55.

praesertim n.1., et Auctor *Anonymus = de Legatis =* Cap II. §.15. vers. *Non tamen* pag.17. Adeo autem *rara* non erant hujusmodi exempla, ut ex S. BERNARDO colligere ANONYMUS conatur: idem enim BERNARDUS de *Consideratione* Lib.IV. Cap. 5. laudat etiam *Episcopum GAUFFRIDUM*, = *qui Legationem in Partibus Aquitaniae PROPRIIS SUMPTIBUS administravit*, et Epist. 290. summopere commendat Cardinalem JOANNEM PAPERONEM, = *Cujus laus est in Ecclesia, quippe HONORIFICANTIS UBIQUE MINISTERIUM SUUM*. = (257) Cap.II. §.16. pag.19.

PŒNÆ METU *similia praesumere pertimescant* = (258); et quemadmodum testatus quoque est URBANUS IV. *Galliarum Episcopis* A. 1263., ita ad eosdem scribens: = *Et si de ipsorum* (Nunciorum) *excessibus ALIQUID CERTUM ad nostrum perferri contingat auditum, scire Vos volumus, et tenere pro certo, QUOD EOS NON INTENDIMUS RELINQUERE INCORRECTOS, sed taliter CASTIGARE proponimus EXCEDENTES, QUOD EORUM PŒNA CÆTEROS A SIMILIBUS DETERREBIT* = (259).

104. Hinc intelliget nemo, cur tantae turbæ fiant, tantique clamores ciantur *adversus abusus Legationum mediæ ævi*, cum Nobis gravissimum argumentum suppedient ad Nostra Jura vindicanda, et ad sartas tectasque tuendas hodiernas NUNCIATURAS. Adjicite animum, Ven. Fratres, ad ea, quæ percunctamur ex Vobis. Ubi a LEGATIS *tot medio ævo acerbae exactiones* perpetratae dicuntur, tantumque *violentiaram* adhibitum in AUCTORITATIS EPISCOPALIS *vilipendium*, et in POPULORUM *detrimētum*, num quis de LÉGATIONIBUS ABOLENDIS cogitavit? Minime id quidem; si fides habenda est *Historiae*, et *exemplis*, quæ *ab inimicis S. Sedis* collecta (260) denuò nunc a *Vestro Auctore*, ejusque *Assclis* (261) proferuntur in medium. Principes enim, Episcopi que detrectarunt quidem nonnunquam *suspectos* Nuncios recipere, sed illud una opera declararunt, quod si Viri legarentur, iis praediti dotibus, quæ LEGATUM APOSTOLICUM decent, quæque a S. BERNARDO exoptatae in ejus *Epistola* commemorantur, qua praedictus *Auctor* abutitur (262); ne momentum quidem temporis distulissent Illos *ultra, libenterque* suscipere, *libe-*

(258) Huius *Encyclicæ* exemplar erutum ex *Chartulario Archiepiscopi Bituricensis* refert BALUTIUS Cap. 51. n. 14.

(259) Ut ex eodem *Chartulario* refert BALUTIUS loc. cit. vers. *Cum vero*.

(260) BALUTIUS integris Capitulis 52. 53. 54., et summam JAC. FRID. GEORGIUS in Libro = *Gra-*

minia adversus Sedem Romanam etc. = Lib. I. Cap. III. Sect. I. § 2. d.

(261) Inter hos speciali mentione dignus est JACOBUS ABEL in cit. = *Disquisit. circa usurpatoriam Nunciorum Pontificis Jurisdictionem* = Sect. II. n. 14., et seqq.

(262) Cit. Cap. II. §. 14. vers. *Haec vero* pag. 26.

liberaque Eosdem uti Jurisdictione permittere, et Commeatus pro ipsorum alimentis sufficere.

105. = *Cum autem viderimus* (ita declaravit FRIDERICUS I. Imperator totius IMPERII nomine HADRIANO IV.) *Eos, quales requirit Ecclesia, portantes pacem, illuminantes Patriam, assistentes Causae humilium in aequitate, necessariis STIPENDIIS, et COMMEATU EOS SUSTENTARE NON DIFFEREMUS* = (263).

106. Nec dissimilis fuit PHILIPPI PULCHRI Galliarum Regis *Declaratio*, quam minus integram refert idem *Auctor Libri* = *de Legatis* = (264). Cum enim *Legatus* nomine BONIFACII VIII. dixisset *Regi*, = *posse Romanum Pontificem Legatos de Latere, ac Nuncios LIBERE mittere ad quaecvis Imperia, Regna, et Loca, PROUT VULT, ABSQUE PETITIONE CUIUSLIBET, vel CONSENSU; USU, vel CONSUETUDINE CONTRARIIS NEQUAQUAM OBSTANTIBUS* = ; tantum abfuit, ut *Rex* LEGATIONES in universum oppugnaret, ut imò illarum JUS diserta oratione comprobarit : = *Etenim huic Articulo respondit REX, quod non impedivit, nec impedire intendit LEGATOS, NUNCIOS, vel alias quascunque Personas, quominus ingredi valeant Regnum suum, nisi sibi, et Regno sint LEGITIMA RATIONE SUSPECTI, vel aliàs habeat JUSTAM CAUSAM* = (265). Solemnibus hisce PRINCIPUM *Declarationibus*, quae circa Apostolicae Sedis Jura nullum controversiae locum relinquunt, Eorum etiam *Facta* respondent. Tot enim inter *contradictiones*, Personis Legatorum tantummodò *immutatis*, LEGATIONES *perdurarunt, receptique* LEGATI fuerunt a *Principibus*, et ab *Episcopis* in Germaniam, in Galliam, & in alias Ditiones Catholicas, ut *infra* videbimus. Si igitur *Facto*, et *Declarationibus* Episcoporum, et Principum, Legationes *medii aevi* in suo robore perstiterunt, etiamsi tot tantisque *vitiis* ex eorum Sententia diffuerent, ac redundarent, Vos ipsi, Ven. Fratres, judicate, num *honestum* sit hodie pe-

H h 2

tere

(163) Idem *Auctor Libri* = *de Legatis* = §.17. vers. *Fridericus* pag.33. et HERMANN. in *Opusc. = Ruffesioni etc.* = §.13. pag.10.

(164) Loc. cit. vers. *Bonifacio VIII.*

(165) VAN ESPEN *Jus Ecclesiast. Par.I. Tit.21. Cap.4.n.6.*

tere, ac flagitare NUNCIATURARUM *eversionem*, quae *ab abusus mediæ ævi* sunt prorsus immunes, ut *infra* docebimus.

107. Superest nunc ad integram *Auctoris* machinam funditus subvertendam, ut Vobis demonstremus, *secunda* hac temporis *Epocha a Sæculo IX. ad XV.* habuisse *semper* APOSTOLICAM Sedem in *remotis* Provinciis *Stabiles* VICARIOS, ac LEGATOS, *Jurisdictione* donatos. Id ut pateat, praestat animadvertere, *veteres* illos *primæ* Epochæ VICARIATUS hac etiam *secunda* temporis Epochæ seu *continuasse*, seu *redintegratos* fuisse. Constat enim ARELATENSEM VICARIATUM fuisse denuò instauratum *Sæculo* XI. in RAMBALDO, ejusdem Civitatis Archiepiscopo, qui tanquam *Vicarius Papæ* VICTORIS praefuit Concilio *Tolosano* A. 1056. (266); itaque constat, cum SICULUM (267), tum *alios* VICARIATUS medio etiam *ævo* perdurasse.

108. Praeterea si VICARIATUS *variores* evaserunt, coeperunt latius propagari PRIMATILE, illae scilicet *Legationes*, quae *iterum, iterumque* ad Metropolitanos *certæ* cujusdam Sedis delatae, perinde haberi coeptae sunt, ac si ipsi Episcoporum *Sedibus* collatae, et affixae fuissent, itaut LEGATIONES NATÆ dictarentur [*]. Hae quidem Legationes *nomine* tantum a Vicariatibus differebant: *Stabili* enim Potestate, ut Illi, fulgebant, licet Facultates haberent *paullo minores*, quam Vicariatus habuissent; et ita ab *arbitrio* S. Sedis pendebant, ut ab una ad aliam Sedem *transferrentur*, uti saepius factitatum est; ac demum *cedere* tenebantur LEGATIS DE LATERE MISSIS, sive ORDINARIIS, sive EXTRAORDINARIIS, deque sui muneris officio *per Se ipsos tertio* quoque Anno, et *per suos Procuratores* *quotannis* certiore reddere APOSTOLICAM SEDEM.

109. Perspicuum hujus rei monumentum *Vestras*, Venerabiles Fratres, *Ecclesiae* suppeditant, ut nihil de *aliis* dicamus, quae alio-

(266) BALUTIUS Cap. 40. n. 5.

(267) Ex Epistola INNOCENTII III. data = Tituli S. Laurentii in Lucina Presbytero Cardinali Sedis Apostolicae Legato = in Sicilia, ut in Cap. 2. mod. 4. de Officio Legati.

[*] ADD. Vid. THOMASSINUM

Lib. I. Cap. 30. n. 7. et DOCT. INGOLSTADIEN. Colloq. XXII. pag. 88., ubi cum A. Schmidt illud etiam animadvertit, = VICARIIS hujusmodi suam ORIGINEM debere LEGATOS NATOS extra controversiam esse videtur =.

aliorum Catholicorum Principum Ditioni subduuntur. Constat enim, munus huiusmodi modò ad *unam*, modò ad *aliam* juxta providas Pontificum deliberationes fuisse delatum. Nos equidem ad Vos revincendos non aliis monumentis utemur, quàm quibus *Vestri Scriptores* utuntur.

110. Non satis constat, *qua Aetate* TREVIRENSIS ECCLESIA, ad *Metropoliticum* gradum evecta, LEGATIONIS fuerit *honore* cumulata. At constat, JOANNEM XIII. A. 967. confirmavisse FRIDERICO Archiepiscopo PRIMATUS ornametum, et decus, eidemque tribuisse, = *Ut quancumque a nostra Principali, et Apostolica Sede Episcopi, Presbyter, vel Diaconus, vel Subdiaconus, sive quilibet ORDINARIUS LEGATUS REI ECCLESIASTICÆ, seu cogendæ Synodi causa in Galliam, Germaniamve destinatus fuerit, TREVIRENSIS PRÆSUL post quemlibet ORDINARIUM Legatum A. S. PRIMUM inter alios Pontifices LOCUM obtineat. Etsi Missus Romanæ Ecclesiæ defuerit, similiter post Imperatorem, vel Regem . . . , utpote in illis Partibus VICARIUS NOSTRÆ SEDIS APOSTOLICÆ meritis constitutus* = (268).

111. Id ipsum confirmavit BENEDICTUS VII. A. 975. (269), et S. LEO IX. A. 1049., = *ea tamen ratione*, inquit, *ut SINGULIS ANNIS VOS, VESTRIQUE SUCCESSORES SEMEL LEGATOS VESTROS AD NOS, NOSTROSQUE SUCCESSORES MITTATIS, per quos Vobis de Nostris utilitatibus, illis in Partibus agendis, remittamus, et SEMPER VOS IPSI TERTIO ANNO ROMAM VISITATIONIS GRATIA, et dulcissimi Fratres ad Primogenitum Fratrem VENIATIS, nisi forte inevitabilis necessitas ingruerit* = ; hac insuper addita declaratione, = *ut habeatis PRIMUM LOCUM POST LEGATUM APOSTOLICUM IN GALLIAM GERMANIAMQUE DESTINATUM etc., et si Missus Romanæ Ecclesiæ defuerit, post Imperatorem, vel Regem sedendi* = (270); idemque denuò confirmavit A. 1122. CALLIXTUS II. (271).

112. Mul-

(268) HONTHEIM = *Historia Trevirensis* = Tom. I. num. 184. pagg. 305. 306.

(269) *Idem loc. cit. num. 191. pagg. 312. 313.*

(270) *Loc. cit. n. 246. pagg. 336. 337.*

(271) *Ibidem n. 331. pag. 504. et apud MARTENE Collect. vet. monum. Tom. IV. Gest. Trevirens. Archiep. n. 57. col. 193.*

112. Multò autem luculentius ADALBERONI Archiepiscopo demandata fuit *Legatio* hujusmodi ab INNOCENTIO II. Is enim pluribus verbis commemorata *Causa* hujusce Legationis, quam *caeteri* etiam Pontifices occasione *aliarum* Legationum commemoraverant, quia scilicet, = *nec tantum vicinis, verùm etiam LONGE POSITIS ex injuncto Nobis a Deo Apostolatus officio existimus debitores, utpote quibus B.PETRI vincula commissa, et OMNIUM ECCLESiarUM, quae per Mundi climata sitae sunt, SOLICITUDO incumbit; quatenus ea, quae PER LOCORUM DISTANTIAM, vel CAUSARUM MULTIPLICITATEM, per Nostram praesentiam terminare non possunt, haec eadem PER APOSTOLICÆ SEDIS VICARIOS auctore Domino exequamur* =, hac, inquit, Causa commemorata Litteris datis die 2. Octobris 1137. = *Fratribus Archiepiscopis, et dilectis Filiis universis, Abbatibus, et Populo per Trevirensē, Moguntinam, Coloniensem, Salzbургensem, Bremensem, et Magdeburgensem Provincias constitatis* =, significavit Eisdem, destinasse Se ADALBERONEM Archiepiscopum = *in Partibus Vestrīs LEGATUM SEDIS APOSTOLICÆ* =, cunctis praecipiens, = *ut Eidem Fratri nostro OBEDIENTIAM deferre, et prò celebrandis conventibus Synodalibus ad Ejus convocationem convenire non gravemini; quo vestro nimirum fretus consilio, et auxilio CORRIGENDA CORRIGERE, et quae recta sunt, adjuvante Domino, valeat stabilire* = (272).

113. Denique eadem hac *Stabili* Legatione decoratus fuit HILLINUS Archiepiscopus Trevirensis ab HADRIANO IV., qui, datis die 7. Octobris A. 1157. ad *Suffraganeos* Litteris, certiores fecit Eosdem, Archiepiscopo HILLINO delegasse Se = *per universum Theutonicum Regnum vices suas, ut ibi LEGATIONIS OFFICIO APOSTOLICÆ SEDIS AUCTORITATE fungatur, plenariam a Nobis recipiens Potestatem, quaecumque fuerint CORRIGENDA CORRIGERE, et quae ORDINANDA viderit ORDINARE* =: praecipitque Eisdem subinde, ut = *Ei tamquam APOSTOLICÆ SEDIS LEGATO, et cui vices Nostras in hac parte duximus indulgendas, JURE LEGATIONIS studeatis, sicut*

(272) HONTHEIM cit. Tom. I. n. 360. pag. 536., et BROWER = *Annal. Treviren.* = Tom. II. pag. 33.

sicut NOBIS IPSIS, specialius, et diligentius INTER ALIOS OBEDIRE = (273).

114. MOGUNTINA quoque Ecclesia a S. ZACHARIA, rogatu PIPINI, ad *Metropolitane* gradum evecta (274) hujusmodi honore non caruit aliquando, ut patet ex Litteris BENEDICTI VII. A. 975. (275), ex Litteris JOANNIS XIX. A. 1032. (276), et ex Litteris S. LEONIS A. 1052. (277); quorum duo postremi Pontifices cum BARDONI, tum LUPOLDO Archiepiscopis *Moguntinis* Facultates tribuerunt cognoscendi, absolvendique NO- STRA VICE, et APOSTOLICA AUCTORITATE *Causas*, quae = *Judicium Apostolicum, vel Apostolici Legati praesentiam* = requirerent, = *et tanta urserit NECESSITAS, ut EXPECTARE hoc nulla ratione valeas* = (278).

115. Etiam SALISBURGENSEM Ecclesiam, quae *Episcopalis Cathedralae* honorem S. BONIFACIO, et *Archiepiscopalem* Dignitatem LEONI III. refert acceptam (279), simili LEGATIONE scimus perfunctam fuisse, *Facultatibus* modò *amplioribus*, modò *arctioribus* adjunctis. Nam A. 1026. hujus Ecclesiae *Archiepiscopo* concessum fuit APOSTOLICAS VICES obire in sua *Provincia* pro illis *Causis*, quae *nulla mora* cognosci debuissent (280); quod privilegium ab aliis etiam Pontificibus est confirmatum (281). Item Romana Ecclesia judicavit GEBHARDUM

Ar-

(273) HONTHEIM loc. cit. n. 397. pag. 580.

(274) VITRIARIUS ILLUSTRATUS, sive JO. FRID. PFEFFINGERUS in Opere = *Corpus Juris Publici ad duetum Instit. Jur. Publ. Phil. Reinh. Vitriarii Gothae* A. 1739. = Lib. I. Tit. 14. a. pag. 1045. col. 1.

(275) GUDENUS = *Cod. Diplomat. Mogunt.* = Tom. I. pag. 9.

(276) JUVAVIA pag. 218. in *Append.*

(277) GUDENUS loc. cit. pag. 16.

(278) *Idem* pagg. 16. 17.

(279) HANSITUS = *Germania Sacra* = Tom. I. Par. I. pagg. 113. 120., Tom. II. Par. I. pagg. 6. 105.,

Vitriarius illustratus loc. cit. Tit. XV. §. 12. a. pag. 1165. col. 1., et recentissimus Auctor DALHAM in *Dissert. praevia* n. VI. pag. 4., qui omnes referunt, quatuor in *Bavaria* S. BONIFACIUM Jussu Papae, et Auctoritate Apostolica instituisse Episcopatus, *Salisburgensem, Frittingensem, Ratisbonensem, et Passaviensem*.

(280) JUVAVIA pag. 218. in cit. *Append.*

(281) Ab ALEXANDRO III. A. 1179., a LUCIO III. A. 1184., et ab INNOCENTIO III. A. 1201., ut ex HANSITIO loc. cit. Tom. II. Par. I. pagg. 239. 304., et LUNIG = *Specil. Eccles.* = Cont. I. pag. 968.

Archiepiscopum, qui tamquam = *immobilis Ecclesiae columna enituit* =, quique Altarium honores est consecutus, = *Romana*, inquit, *Ecclesia Eum dignum esse iudicavit*, cui (26 A. 1062. ad annum usque 1088.) LEGATIONEM SUAM SUPER OMNES THEUTONICI REGNI ECCLESIAS COMMITTERET = (282).

116. Datis A. 1163. Litteris = *Univerſo Clero, et Populo in Regno Theutonico constitutis* = auxit eodem honore ALEXANDER III. EBERHARDUM Archiepiscopum *pro tota Germania*, eique Facultatem concessit = *tanquam APOSTOLICÆ SEDIS LEGATO* (Illos) *ad suam præsentiam evocandi, et emergentes Causas discutiendi, easque sine debito terminandi* =. Et quamvis notum satis esset, huiusmodi *Facultates* extingui eo ipso temporis momento, quo alius DE LATERE LEGATUS *illuc accederet* (283), his tamen verbis hoc ipsum Pontifex declaratum voluit: = *Cum AD PRÆSENS PER NOS, vel PER ALIQUOS A NOSTRO LATERE DESTINATOS INTENDERE NON POSSIMUS, vices Nostras IN PRÆSENTIARUM ei duximus committendas* = (284).

117. Archiepiscopi etiam COLONIENSES decoratos se fuisse contendunt honore *Legatorum Natorum*. Sed celebris est controversia, quæ sub EUGENIO IV. inter Civitatem *Leodiensem* exarsit, et *THEODORICI* Archiepiscopi *Officiales*: Affirmabant *Officiales*, = *ipsum Archiepiscopum in Provincia Colonienſi fore LEGATUM NATUM, adeoque etiam EXEMPTAS Civitatibus, et Diocesis Leodiensis, quæ infra dictam Provinciam sunt, Personas Ecclesiasticas, et Sæculares ad Iudicium evocare, nec non DE CAUSIS, et negotiis illas contingentibus cognoscere, ac Jurisdictionem ibidem exercere posse* =. *Leodiensibus* hæc omnia negantibus, delataque quaestione ad APOSTOLICAM SEDEM, cum

(282) HANSIT. loc.cit. pag.175.

(283) GREGORIUS IX. hæc scripsit Patriarchæ Hierosolymitano = *Fraternitati Tuae Legationis Officium in Provincia tua duximus committendum; ita tamen, quod SI LEGATUM AD PARTES ILLAS DE LATERE NOSTRO CONTIGERIT*

DESTINARI, EXECUTIONEM IPSIUS OFFICII, QUAMVIS LEGATUS IPSE IBI IVERIT, TRO SEDIS APOSTOLICÆ REVERENTIA OMNINO DIMITTAS =. Cap. Volentes 8. de Officio Legati.

(284) HANSITIUS cit. Tom.II. Par.I. pagg.273. 274.

ENNI EUGENIUS IV. nullam ab *Officialibus Coloniensibus* PONTIFICIAM CONCESSIONEM sibi vidisset afferri, ad evitandas *simultates*, et *scandala* vetuit die 1. *Octobris* A. 1442. THEODORICO *Archiepiscopo*, ejusque *Officialibus*, ne ullam *Jurisdictionem*, nec ullum LEGATI NATI munus exercerent in *Civitate*, et *Diocesi* praefatis, = *donec an illud eidem Archiepiscopo DE JURE competat, idque CONVENIAT, apud Sedem Apostolicam sit discussum* = (285). Cumque *decem* fere elapsi essent *menses*, nullaeque a praedicto *Archiepiscopo* APOSTOLICÆ LITTERÆ fuissent exhibitæ, volens Pontifex *omni controversiæ finem* imponere, novo *Diplomate* edito *pridie Id. Julii* A. 1443. = *Litteras, SI QUÆ SUNT quoad Civitatem, et Diocesim praefatas, revocavit, cassavit, et irritavit* = (286).

118. Minimè Nos quidem later, Te, *Coloniensis* *Archiepiscopo*, ad comprobandum LEGATI NATI officium, ac munus uti nunc quodam PAULI II. *Diplomate* (287), nuper edito in lucem opera HEDDERICHII (288). Sed minimè etiam Nos fugit, quot, quàmque graves *falsitatis* notae recens hoc Pontificium *Diploma* inficiant, atque coinquant, satis jam a pluribus *Scriptoribus* tam *Germanicis* (289), quàm *Italicis* (290) commemoratae; Hinc consultò abstinemus a recensenda *Ecclesia Coloniensi* inter eas, quae hujusmodi LEGATIONIS honore potitae sunt (291).

I i

Ve-

(285) Constit. EUGENII IV., quae incipit = *Licet suscepti* =, referturque in *Opusc.* = *Riflessioni sopra i* 73. *Articoli* = ad §. 31. pagg. 92. 93.

(286) Constit. incip. = *Ad Apostolicæ* = loc. cit. pagg. 93. 94.

(287) Incip. = *Quæ laudabili* = diei 1. *Martii* 1467., ad quod se refert *Electo* *Coloniae* in ejus = *Pro memoria alla Dieta* = §. 66. in cit. *Opusc.* pagg. 158. 159.

(288) In *Dis. de Juribus Ecclesiæ Germanicæ in Conventu Emsano explicatis* &c. = *Adjunct. II.* pag. 19. & seqq. ADD. Hac super *Dissertatione* consule = *Journal Historique & Littéraire* 15. *Mout.* 1783. pag. 600, 15. *Octobr.* 1788. p. 271. A MAESTRICHT, ubi de *Bulla PAULII*,

hæc inter caetera leguntur = *il y a toujours des gens, qui soutiennent mordicus, qu'elle est de la fabrique du* R. P. Hedderich &c. =

(289) Auctor *Opusculi* = *Riflessioni* etc. = ad §. 66. pagg. 160. 161., et alterius = *Defense des Refl. xions* = pagg. 10. et seqq. ad P. 34. 35. etc., nec non *DOCIOR INGOLSTADTENSIS Colloq. VI* pag. 17. et seqq. ADD. Cit. *Journal &c.* 15. *Octobr.* 1778 pag. 271..

(290) Auctor cit. *Libelli* = *Specimen Aaim. ad versionum in Fr. Holderich Dissertationem* = §. V. a pag. 62. ad finem.

(291) Hanc *Ecclesiæ*, et *Archiepiscopis Coloniae* praerogativam non tribuit *VITRIARIUS*, nec ejus *illu-*
stra.

Verum ubi etiam probaretur, hoc LEGATIONIS decus aut alicui peculiari *Archiepiscopo*, aut ipsi *Archiepiscopali Sedi Coloniensi* collatum fuisse, id suppedicaret Nobis *novum* argumentum ad comprobandum, *Stabiles* habuisse *Nuncios APOSTOLICAM SEDEM* per ea tempora, quibus deerant *Legati a Latere Missi*.

119. Erant quoque LEGATI NATI, in *Germania BREMEN-SIS*, in *Bohemia PRAGENSIS* (292), in *Gallia LUGDUNENSIS* (293), nec non *NARBONENSIS* (294), et in *Hispania TOLETANUS* Episcopus, cui data est A. 1088. ab *URBANO II.* LEGATIO per *Hispaniam universam*, tributumque, ut *Hispani* coram eo *Causas* agerent, ne *Romano itinere* fatigarentur; ea tamen *conditione*, ac lege, ut *quae definiri non possent Causae*, eae ad *SEDEM APOSTOLICAM referrentur* (295): quaequidem LEGATIO fuit ab *aliis* etiam Pontificibus rata habitata (296). Denique, aliis missis, fuit ab *INNOCENTIO II.* circa A. 1133. ornatus hac dignitate in *Hibernia* Episcopus *ARMACANUS* (297).

120. Ubi *S. SEDES Stabiles Legationes* contulit ad illustriores *Primates*, et *Metropolitanos*, inter Eos omnes inventus est *nemo*, qui non arbitretur, *perhonorifice* Secum actum fuisse; adeo ut gloriae Sibi ducerent nuncupari in *quolibet actu* LEGATI APOSTOLICI EX GRATIA, ET MISERICORDIA SEDIS APOSTOLICAE (298); atque hujusmodi Jurisdictione in iis etiam rebus uterentur, quae ad Ipsorum *Ordinaria* Jura spectarent, = *ut facta sua* MAJOREM AUCTORITATE SUMMI

strator PFEFFINGERUS, ubi de hoc *Electorado*, et *Archiepiscopatu* agunt Lib. I. Tit. 14. n. 4. pagg. 1051., et seqq.

(292) Scriptor = de *Legatis* = Cap. I. §. 10. vers. *Legati nati*. pag. 18.

(293) *Lugdunensi* *Archiepiscopo* confirmatae fuerunt Facultates a GREGORIO VII. A. 1079. THOMASSINUS Cap. 34. n. 1.

(294) *Narbonensi* datae hae Facultates fuerunt A. 1097. ab *URBANO II.* Idem THOMASSINUS Cap. 35. n. 8. et 9.

(295) Idem Cap. 38. n. 1.

(296) Loc. cit. n. 5. et seqq.

(297) Idem Cap. 36. n. 8. et 9.

(298) Ita *Archiepiscopus MOGUNTINUS* A. 1123. confirmans quemdam Contractum, et *HILLINUS Trevirensis* A. 1156. recipiens *Monasterium Arusteinsense* = sub nostra tuitione, et *SEDIS APOSTOLICAE*, Cujus LEGATIONIS GRATIA in Regno Theutonico imministrabimus, DEFENSIONE = GUDEN. Tom. I. pag. 68., T. II. pag. 12.

MI PONTIFICIS *sortirentur VIGOREM* = (299). Nulla *tunc* quaestio erat *super Jure Apostolicae Sedis* STABILES habendi LEGATOS, et nemo *tunc* dubitavit unquam, quin EPISCOPI tenerentur LEGATUM suscipere, ac venerari, et *Sanctae Sedis Legationi* ASSENSUM QUAM CITISSIME praebere, ut verbis utamur RUTARDI Archiepiscopi *Moguntini* ad A. 1090. (300). Nihil *tunc* erat, quod LEGATO non licuisset, Causas etiam *Exemptorum* cognoscere (301), *Concilia* convocare, *Visitationes Suffraganeorum* obire, Eorum *Electionem* moderari (302), *Censurarum poenas* infligere, aut minitari; quemadmodum eas ADELBERTUS Archiepiscopus *Moguntinus* est ininitatus *tunc*, cum per A. 1123. quemdam Contractum confirmavit, proposita in illos, qui Contractum ipsum violarent, *Anathematis poena*, a qua eos *liberare SOLI* dumtaxat licuisset PONTIFICI (303); *Episcopos* de gradu *deicere*, Eosque *redintegrare*, ubi *per injuriam* fuissent à sua Sede dejecti; quemadmodum CHUNRADUS Archiepiscopus *Moguntinus*, quā LEGATUS APOSTOLICUS A. 1174. ad sua *Jura redintegravit* ADALBERTUM Archiepiscopum *Salisburgensem*, quem sui Episcopatus honore non rite, et sine auctoritate exuerant *Gurcen.*, et *Brixinen.* Episcopi ejusdem *Suffraganei* (304).

121. Nos quidem debita commendationis laude prosequimur eos *Metropolitanos*, qui APOSTOLICA AUCTORITATE usi sunt ad *mores corrigendos*, ad *Religiosorum Virorum Coetus amplificandos*, ad *Ecclesiae bonum* omni ope curandum. Quā libenter vellemus hic *Nomina* Omnium exscribere, veluti *Omnes* nostro animo obversantur. Sed satis erit aliquot saltem ex *Antecessoribus Vestrīs* seligere. HILLINUS Archiepiscopus *Trevirensis* die 29. Octobris A. 1156. recepit *Monasterium Arusteinsense* (sunt Ejus verba) = *sub nostra tuitione*, et SEDIS APOSTOLICÆ

I i 2

LICÆ

(299) Hac de causa FOLMARUM Archiepiscopum *Treviren.* Legationem Apostolicam ab URBANO III. A. 1186. impetrasse refert MARTENE cit. T. IV. n. 104. col. 219.

(300) GUDEN. cit. To. I. pag. 30.

(301) Id contra *Lodovices* contendebat Archiepiscopus *Colonise*, THEODORICUS, de quo actum est coram EUGENIO IV. Vid. §. 117.

(302) Haec omnia concessa a PAULO II. fuisse RUPRECHTO Archiepiscopo *Coloniensi* Sibi suadet hodiernus *Coloniae Elector* cum HEDERICHIO in vim *supposititii Brevis* ejusdem Pontificis.

(303) GUDEN. Tom. I. pag. 58.

(304) Haec vera est hujus facti species, quam refert H. N. ITIUS T. II. Par. I. a pag. 239. ad pag. 293.

LICÆ; *caus* LEGATIONIS *gratia in Regno Theutonico subministramus*, DEFENSIONE = (305). Quae quidem Apostolici muneris dignitas adeo erexit animos *Monachorum S. MICHAELIS apud Mosam*, ut vexationis, qua premebantur, depellendae *spem totam* in illo collocarent, *Apostolicumque Legatum* compellarent his verbis = *Hanc autem spem suscipimus, quia Deo providente APOSTOLICAS VICES suscipere meruistis*, APOSTOLICÆ SEDIS VIRGA OPPRESSOREM NOSTRUM COERCEATIS = (306).

122. RUTARDUS Archiepiscopus *Moguntinus*, qui *Monasterium Cambergense* fundavit, veritus, ne ex suis *Successoribus* quidam aut de *Privilegiis* violandis, aut de *Juribus* illis alienandis aliquando cogitaret, A. 1090. *solemni actu* declaravit, id si unquam evenisset, tunc *Abbati* confugiendum ad PONTIFICEM esse, = *ut per EJUS AUCTORITATEM cogamur ab inchopta injustitia desistere*. Hujus Sanctae Legationi SI CITISSIME NON PRÆBEAMUS ASSENSUM, (Abbas) *tradat Romanæ Ecclesiæ ad Altare S. Petri ad formam hujus chartulae ALIUD SUSCIPENS AB APOSTOLICA SEDÈ* = (307). ADELBERTUS item, ejusdem *Moguntinae Ecclesiæ* Archiepiscopus, cum A. 1124. *Apostolica Auctoritate* approbaret *fundationem Monasterii GERRODIS*, his usus est verbis = *Nos igitur functi LEGATIONE APOSTOLICÆ SEDIS hanc traditionem auctoritamus, ut QUICUMQUE HUIC MONASTERIO ALIQUID INJUSTE ABSTULERIT, ANATHEMA sit, si Laicus est, si Clericus est, PERICULUM SUI ORDINIS INCURRAT* = (308). Haec porro, dum Tu leges, Ven. Frater *Moguntinae* Archiepiscopo, non poteris Tuis Consiliariis non vehementer irasci, quod ab *Antecessoribus Tuis* tantopere illi Te faciant esse degenerem. Nam ubi Decessores Tui honori Sibi duxerunt *Monasteria aedificare*, et *locupletare fundis*, Tu horum consiliis inductus eò Te abripi passus es, ut non sine manifesto Canonum, Canoniarumque poenarum contemptu *Monasterium Benedictinarum* a S. EDUIGE fundatum, et *Coenobium FF. Ordinis Praedicatorum* POTESTATE ORDINARIA ARCHIEPISCOPALI nuper (309) è medio auferres, atque supprimeres,

quod

(305) GUDEN. T. II. pag. 12.

(306) HONTHEIM n. 391. To. I. pag. 571.

(307) GUDEN. Tom. I. pag. 30.

(308) GUDEN. cit. T. I. pag. 62.

(309) Coenobium hoc Ordinis Praedicatorum suppressit die 3. mensis Maii A. 1789.

quod quidem commissi genus condignam postulat a Te, flagitatque satisfactionem.

123. Enituit prae caeteris virtus S. GEBEHARDI *Salisburgensis* Archiepiscopi, qui multa constantia *debitam* praedicavit *obedientiam* SUPREMO ECCLESIAE CAPITI, instituta secutus GELASII Pontificis, et Synodorum *Nicaenae*, et *Sardicensis*, hac litteris consignata *de Se, deque toto Episcoporum Ordine* praeclara Sententia: = DE NOSTRO PERICLITAREMUR GRADU, *si contra Apostolicorum GELASII, NICOLAI, et aliorum multorum Edicta*, APOSTOLICA RETRACTAREMUS JUDICIA, CUM ILLIUS SIT DE OMNI JUDICARE ECCLESIA, NULLIUS DE ILLA = (310): scripsit praeterea, vulgavitque Librum *adversus Apostolicae Sedis hostes refractarios*, qui = *nulla suadente ratione, sed PRO LIBITU SÆCULARIS POTENTIE*, illius Potestatis a se jugum projiciant, *in qua Dominus, et Salvator Noster totius Ecclesiae posuit Principatum*: UT IN SEDEM ADEO SPECIALITER CONSTITUTAM VIOLENTER IRRUENTIBUS CONSENSUM, ET AUXILIUM PRÆBEANT = (311).

124. Dum Nos promeritis laudibus efferrimus res praeclare gestas Vestrorum *quorundam* Decessorum, minime inficiari *Ipsi* potestis, e Vestris Antecessoribus fuisse alios, qui *deterius* fortasse, quam *Nuncii*, APOSTOLICA LEGATIONE *abusi* sunt. Quo in loco illud Vobis tantummodò indigitabimus, FOLMARUM Archiepiscopum *Trevirensis* APOSTOLICA LEGATIONE fungentem, ejusdemque *Facultatibus* utentem in tot, tamque gravia errata cecidisse, ut = *propter indiscretam suae temeritatis praesumptionem* = Ipsum *prohibere* debuerit GREGORIUS VIII. A. 1187., quominus aliquem aut *Excommunicatione* plecteret, aut *è suo gradu* dejiceret, aut aliud grave quidquam committeret *sine conscientia et licentia Apostolicae Sedis*; = multos enim in CONFUSIONEM, et SCANDALUM, PAUCOS revocarat AD GRATIAM = (312). De EUGENIO IV. jam diximus

(310) *Chronogr. Saxo* apud HAN-
SITUM Tom. II. Par. I. pag. 185.

(311) *Acta SS. Junii* apud BOL-
LAND. pag. 157., et in Lib. = *Juvenia*
via = *Append.* p. 263. et seqq.

(312) MARTENE Tom. IV.
n. 107. col. 221., & 222., LUDE-
WIG *Relig. MSS.* Tom. II. pag. 428.,
et *Concil. German.* T. III. pag. 438.

ximus [§. 116.], rescidisse, atque abrogasse Eum *Litteras LEGATIONIS, si quae essent* ab Archiepiscopis *Coloniensibus* impetratae; ne non rescidisse etiam, atque abrogasse = *omnes, et singulos Processus EXCOMMUNICATIONUM quoque, ac SUSPENSIONUM, et INTERDICTI, nec non alias Ecclesiasticas Sententias, CENSURAS, et PÆNAS*. Ea enim erat *Coloniensium Officialium* agendi ratio *contra Personas Ecclesiasticas, et Saeculares, ut = nisi congruentibus obvietur mediis, JURGIA, DISSENSIONES, et INCONVENIENTIA prodire possent, atque detrimenta* = (313).

125. Sed hos, aliosque id genus *errores* poterat quidem APOSTOLICA SEDES corrigere, ac tolerare. Quod vero corrigere, ac tolerare omnino *non potuit*, fuit insitum illud humanae naturae *studium* abhorrendi ab his, qui sibi *quodammodo praesint*; eo vel maxime si *Quis stabili* supra Se videat *honore, ac potestate* fulgere homines *in eadem Provincia* natos, qui Sibi Dignitate *Metropolitica pares, Generis tamen conditione, respectuque aliarum rerum privatarum* inferiores fortasse essent. A *primis* quidem usque Ecclesiae Saeculis coepit *cupido* haec *Episcoporum Illyricianorum* incessere animos, qui aegre nimis VICARIUM THESSALONICENSEM intuebantur *tanta Dignitate sublatum*, itaut S. BONIFACIUS ita debuerit Illos, veluti dictum jam est [§. 71.], admonere = *Nec decet Fratres ALTERIUS DIGNITATE morderi* = : sed *secunda* hac temporis Epochâ multo certe violentius impotens hic animorum motus erupit. Non destitit sane APOSTOLICA SEDES ad *Metropolitanorum* animos demulcendos *frequentius* mittere NUNCIOS EXTRAORDINARIOS A LATÈRE PONTIFICIS, quorum *adventu* cum omnis LEGATORUM NATORUM *Jurisdiclio* conquiesceret, donec ex illa Regione decederent, quantò crebriores erant *Advenarum Nunciorum* accessus, tantò libentius poterant METROPOLITANI *Indigenarum Legatorum* intermortuam Jurisdictionem pati.

126. Libenter Nos equidem abstinemus a recensendis, numerandisque hoc loco singulis hisce EXTRAORDINARIIS LEGATIONIBUS, cum *Auctor ipse Libri = de Legatis* = illarum multitudinem exaggeret (314); cumque eadem ex *Annalibus Eccle-*

(313) In utraque *Constitutione*, (314) Cap. II. §. 33. pagg. 23. 24. de qua N. 283. et 286.

Ecclesiasticis, et à *Pontificiis Actis* locupletissimè constant. Illum advertimus tantummodo, quod *Expeditiones* hujusmodi ab initio usque *secundae* hujus Epochae incoeperunt ipsorum LEGATORUM NATORUM *rogatu* fieri, qui *auxilio* simul, et *consilio* indigere se professi sunt. Ita POPPO *Trevirensis* Archiepiscopus, et APOSTOLICÆ SEDIS LEGATUS circa A. 1038. BENEDICTUM IX. postulavit, atque exoravit, = ut MITTAT VIRUM *de honoratioribus Vestris, ac prudentioribus*, qui MIHI IN NECESSITATIBUS MEIS CONSILIO SIMUL, ET AUXILIO SUFFRAGETUR; *auxilietur, dico*, DE ADVERSIS, CONSILIETUR *autem de his, quae latere non credo Sanctitati Vestrae* = (315). Illudque etiam advertemus, quod APOSTOLICA SEDES, semper sibi constans, Legatos hosce duplici Jurisdictione, *Voluntaria* scilicet (316), et *Contentiosa* (317) donabat.

127.Sed

(315) HONTHEIM n. 234. et 237. Tom. I. pag. 373. et 376.

(316) INNOCENTIUS IV. A. 1247. est impertitus Cardinali S. Georgii Legato per *Alemanniam, Daciam, et Poloniam* Facultatem, exercendi in *Alemannia* cum *Dacis*, et *Polonis* = *eam Auctoritatem*, quantum ad ea, quae *VOLUNTARIÆ Jurisdictionis* existunt, quam Tibi concessimus erga *Personas ejusdem Alemanniae* exercendam = (Reg. Bullar. A. IV. Epist. 966.). NICOLAUS V. Nicolao Tit. S. Petri ad Vincula Presbytero Cardinali in *Partibus Alemanniae Apostolicae Sedis Legato* pro reformatione Ecclesiarum, Monasteriorum, et aliorum Locorum Ecclesiasticorum, et Personarum in illis degentium A. 1450. Jus tribuit = *Ecclesias singulas tam Metropolitanas, quam Cathedralis, Monasteria, Ecclesiastica Beneficia quaecumque, et Hospitalia tam Saecular., quam Regular. exempta, et non*

exempta, ac Personas in illis degentes. VISITANDI, REFORMANDI, et PUNIENDI, haereticos extirpandi, haereticos puniendi, STATUTA, et ORDINATIONES DE NOVO CONDENDI, PROVINCIALIA, et SYNODALIA CONCILIA CELEBRANDI, CONTRADICTORES AUCTORITATE APOSTOLICA, APPELLATIONE POSTPOSITA, COMPESCENDI, invocato etiam auxilio Brachii Saecularis = Reg. Litterarum Secr. Nic. PP. V. Tom. VII. pag. 17.

(317) Haec implicite continetur in praecedenti Brevi NICOLAI V., sed expressa etiam reperitur ab ALEXANDRO VI. A. 1496., et concessa Bernardino Cardinali Legato ad Maximilianum Imperatorem (Tom. Secr. 102. pag. 390.), et in successivis Brevibus Legationum LEONIS X., PAULI III., JULII III., et PAULI IV.

127. Sed haec provida Pontificum cura animis sedandis satis non fuit; ex altera enim parte clamatum est, = *Legatos EXTRAORDINARIOS, quia IN TRANSITU apud Nos sunt, non tantum NON POSSE CURANDA CURARE, sed nec CURANDA PROSPICERE. Inde est, quod multi Praepositorum facta gladio linguae ferire cupientes dicunt, Sedem Apostolicam non Subditorum quaerere sanitatem, sed suam, atque Lateralium suorum quaerere commoditatem* =, veluti scripsit IVO Carnutensis ad PASCHALEM II. (318); et Episcopi ex altera parte totos Se ab Indigenis Legatis magis magisque abalienaverunt ita, ut DROGO Metensis Episcopus per A. 844. multis vexationibus affectus debuerit tandem Se a VICARIATU, sive a LEGATIONE APOSTOLICA ABDICARE, = *ne SCANDALUM Fratribus et Consecratoribus generans SCHISMA in S. Ecclesiam introduceret* = (319); quoquidem exemplo perperam suo more *Auctor Libri = de Legatis* = abutitur (320). Idem de PRIMATE LUGDUNENSI actum est (321), et de PRIMATIBUS aliorum Regnorum, ne *Germania* quidem excepta, ubi *aemulatio* animorum adeo excrevit, ut nullum LEGATUM recepturos Se declararent *Episcopi*, nisi DE LATERE PONTIFICIS advenisset. Hac certe de causa BRUNO Trevirensis Archiepiscopus A. 1120. CALLIXTUM II. adiit, eumque exoravit, ut sua Trevirensis Provincia a cujusvis Legati eximeretur Potestate, = *NI SI FORTE A NOSTRO LATERE DIRIGATUR* = (322). Quemadmodum autem ARNOLDUS II. Coloniae Archiepiscopus Saeculo XIII. LEGATIONEM Sibi commissam fuisse jactabat, ita ARNOLDUS II. Trevirensis Archiepiscopus, = *quia per hoc LIBERTATI TREVIRENSIS ECCLESIAE derogari videtur, utpote quae non nisi DE LATERE DOMINI PAPAE MISSUM tenetur accipere LEGATUM, ratione Primatiae REVOCARI* (illam Legationem), *destinatis ad Dominum Papam PROCURATORIBUS IDONEIS, procuravit* = (323), et Primatus honorem

avi-

(318) Epist. 109.

(319) HINGMARUS Epist. VI. Cap. 30. edit. Mogunt., quem citat P. DE MARCA Lib. VI. Cap. 29. n. 3., et THOMASSINUS loc. cit. Cap. 33. n. 3.

(320) §. 17. vers. Sic 1. pag. 30.

(321) THOMASSIN. Cap. 34.

n. 13. vers. Ne tamen.

(322) Ut inquit *Litterae Apostolicae* apud MARTENE cit. T. IV. n. 57. col. 192; et HONTHEIM n. 331. To. I. pag. 504.(323) *Acta Treviren.* apud MARTENE loc. cit. n. 185. col. 253.

avitum retulit, et cujuslibet Legati *alterius*, qui AB LATERE non mitteretur, *imperio* Sese exemit (324).

128. ARNOLDUS quoque *Coloniensis* Archiepiscopus ab EUGENIO III. per A. 1157. impetravit, ut *sua Provincia* nulli PRIMATI, aut LEGATO NATO subesset, nisi ROMANO PONTIFICI, ita tamen ut cederet LEGATO APOSTOLICÆ SEDIS (325); id quod ab ALEXANDRO etiam III. A. 1179. confirmatum est (326). Hinc si in *Germania*, et per EUROPAM universam PRIMATUS omnes, seu LEGATIONES NATÆ ita cessaverunt, ut nihil, nisi *priscum nomen* haberent, una excepta *Lugdunensi*, cui relictum est = *Jus in sola dirimendarum Appellationum a Judiciis Metropolitanorum Jurisdictione* =, veluti PETRUS ipse de MARCA testatur (327); si illis deficientibus, qui *stabili modo* in Provinciis, et Regnis *vices* S. SEDIS obibant, debuerunt POPULI ROMAM deferre *Causarum omnia genera*, est id *Metropolitanarum*, atque *Episcoporum CULPÆ* tribuendum, quos merito proinde THOMASSINUS redargnit, = *Quod unus Ecclesiae suae decus posthabuerint UTILITATI, et HONORI OMNIUM, aut COMPLURIMARUM REGNI ECCLESiarum; quarum Causas hic finiuntur, ut necesse non sit tantum emetiri iter, et tantum temporis, impendiorumque contere ad Romanos adeundos Judices* = (328).

129. Si autem METROPOLITANI, et EPISCOPI questi sunt, quod *Causae omnes* tanto Ipsorum incommodo *Romam* deferrentur, non *aliorum CULPÆ* id vertere debuissent, sed SUÆ. = Si METROPOLITANIS (ita gravi sermone pergit THOMASSINUS) *tunc idem fuisset animi, quod postea aliis fuit, ut per GREGORIUM VII., per URBANUM II., aliosque nonnullos Pontifices PRIMATIÆ instituerentur, nec QUISQUAM ILLOS REMORARETUR; non postea illis ipsis seu Regibus, seu METROPOLITANIS doluisset, quod saepe doluit, CAUSARUM*

K k

OM.

(324) BROWER = *Annal. Trevir.* Tom.I. p.g. 148., *Gallia Christ.* Tom.III. col.692., et Tom. XIII. col.443.

(325) *Concil. edit.* HARDUINI Tom.VI. Par. II. col. 1418., *Gallia christ.* Tom.III. col.676.

(326) *Concil. Germ.*u. To.III. pag. 492., et *Concil.* HARDUINI loc. cit.

(327) *Diss. de Primatu Lugdunensi* § 102.

(328) *Cit. Libl. Cap. 34. n. 13.* vers. *Nē tamen.*

OMNIA GENERA ROMAM REFERRI JUDICANDA. *Has querelas anteveniebat illa NUMINIS SAPIENTIA, quae Ecclesiam regit, regebatque, PONTIFICESQUE incitabat ad creando subinde PRIMATES, ut DE ILLIS TANTUM CAUSIS AD ROMANUM TRIBUNAL LITIGATORES ACCEDERENT, QUÆ IN ARCHIEPISCOPORUM, vel PRIMATUM CURIA DIRIMI NEQUIVISSENT. Primatiae repudiatæ STATIM, aut POSTEA obliteratæ sunt; sola superest Lugdunensis, eaque valde truncata, abscissis quibusdam Provinciis, ejusque Jure ad solas Appellationum Causas coercito: INDE CAUSARUM EXAMINA ROMAM PERLATA: quo dolendæ magis Mortalium vires, qui NEC MALA FERRE POSSUNT, NEC MALORUM REMEDIA = (329).*

130. At APOSTOLICA SEDES, quam uti benignam *Materem* de salute, et commodo Filiorum suorum cura sollicitat, vix, aut ne vix quidem extincto *Primatuum*, et *Legatorum* *Natorum* Jure, cum jam experta fuisset, in irritum omnes suos cecidisse conatus, ut quæ Sibi *perpetua* DIVINI PRIMATUS onera incumbunt, in *disjunctis* Locis per *Vicarios Indigenas* ibidem delectos supportarentur, consilium iniiit *in usum* revocandi illius Juris, quo *primis* etiam Ecclesiae Saeculis interdum usa jam fuerat (330), eligendi scilicet Viros *exteros*; Principibus *gratos*, et *Ecclesiastica* Dignitate fulgentes, Eosdemque *stabili* facultate, et potestate muniendi, eo prorsus modo, quo *prima* temporis Epochæ cum VICARIIS APOSTOLICIS, et *secunda* Epochæ cum LEGATIS NATIS actum fuerat, ut mox patebit.

131. Duo interim quàm evidentissimè colliguntur ex monumentis allatis quidem, sed nullo examine subactis ab Auctore Libri = de Legatis =. Alterum est, præter EXTRAORDINARIOS LEGATOS a Saeculo IX. ad XV. etiam LEGATOS adfuisse, qui *fixam*, et *stabilem* Sedem haberent; primò scilicet VICARIOS APOSTOLICOS per aliquod temporis intervallum, et subindè PRIMATES, seu LEGATOS NATOS, qui in VICARIORUM APOSTOLICORUM *locum* successi sunt: alterum vero est, tantum abesse, ut *Jurisdictio* LEGATORUM NATORUM

(329) Loc. cit. Cap. 38. n. 13.

(330) In destinatione *Apoeristariorum*, et *Vicariorum Siculorum*,

qui plerumque erant *Romanæ Ecclesiæ Diaconi*, vel *Subdiaconi*, ut §§. 37. 87. probatum est.

RUM, aut etiam EXTRAORDINARIORUM *incrementi* aliquid acceperit *medio aeco a Decretalibus Isidorianis*, veluti idem *Auctor* effutit, ut *hujus temporis* LEGATI cum VICARIIS APOSTOLICIS *primae* Epochae comparati Jurisdictionem habuerint *potius minorem*, quemadmodum quoad LEGATOS EXTRAORDINARIOS *supra* docuimus [§. 108.], et quemadmodum quoad LEGATOS NATOS *Auctor* ipse confitetur, tametsi hujusce Auctoritatis imminutionem *causa minus vera* non sine LEGATORUM NATORUM *dedecore* censeat repetendam his verbis: = *Legatis Natis* OLIM, sicut *Vicariis Sedis Apostolicae in prima periodo* AMPLIOR prae cacteris *Legatis* competebat potestas, quam etiam in SECUNDA periodo, seu MEDIO ÆVO aliquandiu conservare studebant . . . Sed cum *Legati Nati* minus AB ARBITRIO PONTIFICIS *dependere*, quam *Legati Missi*, coeperunt Pontifices *Illorum Auctoritatem* diminuerere = (331).

(331) §. 18. *vera. Dictum pag. 35.*

C A P. VIII.
S E C T I O V.

Confirmatur idem Jus
N U N C I A T U R A R U M

CUM STABILI JURISDICTIONE JUNCTARUM

EX CONSTANTI ECCLESIAE DISCIPLINA

A SÆCULO XV. AD NOSTRAM USQUE ÆTATEM.

132. **A**ptius profectò initium dicendi facere Oratio hæc Nostra non potest, quam verbis P. DE MARCA ita ad rem nostram loquentis: = *Romani Pontifices quum intelligerent, METROPOLITANOS FERRE NOLLE, UNI EX SUO CORPORE CONFERRI JUS PERPETUÆ PRÆSIDENTIÆ, existimarent MITTENDOS ESSE LEGATOS IN GALLIAS, ET IN ALIA REGNA* = (332). Impotens enim *acumulandi* studium, quod METROPOLITANOS invaserat, in *causa* fuit, cur PONTIFICES volentes injuncto Sibi Apostolatus munere perfungi, nolentesque amplius *Indigenis* uti, quibus Suas, ut antea, vices committerent, ac demandarent, id ceperunt consilii a *Sæculo XV, ad hanc usque nostram ætatem*, ut è PROPRIO LATERE in *Germaniam*, in *Galliam*, in *Hispaniam*, in *Lusitaniam*, et in *alia etiam Regna* ADVENAS NUNCIOS mitterent, nulli *Parti* addictos, *Ecclesiastica* dignitate ornatos, *Principibus* caros; utque *apud Catholicas Aulas*, et in *Urbibus Principibus* ORDINARIAS NUNCIATURAS instituerent, de quibus modo res est.

133. Consultò Nos omittimus Ordinem, *Seriè*que contexere Nunciorum *aliarum* Ditionum; cum quaestio omnis Nostra, non *cum* alio Catholico Regno, sed *cum* SOLA GERMANIA versetur; idemque omnino dictum volumus de NUNCIATURIS *Graeciensi*, ad *Tractum Rheni*, et *Helvetica*, quarum *Series* vulgatae typis jam prodierunt in lucem (333), solamque hic

Se-

(332) *De Concord. etc.* Lib. VI. Cap. 29. num. 6.

(333) Nuncii *Graecienses* refe-

runtur in Opusc. = *Riflessioni sopra i 73. Articoli etc.* = ad §. 69. pag. 173.

a. *Series* Nunciorum *Coloniensium* ab A. 1584.

Seriem afferemus in medium antiquioris VINDOBONENSIS NUNCIATURÆ, qua primò *Alemannia uniuersa*, totumque Imperium continebatur, quæque postea in *alias Nunciaturas* diuisa est (334).

A. 1584. ad A. 1789. vulgata est in Opusculo = *Defense des Reflexions etc.* num. III. pag. 85., et seqq. *Helveticorum* verò Nunciorum multo antiquiorum Seriem ad suam usque destinationem A. 1630. conscripsit *Præsul SCOTTI* in Opusculo, quod edidit *Maceratae* A. 1642., cui titulus = *Helvetia* = Par. II., sive = *Helvetia Sacra* = Tit. I. pag. 10., et seqq.: alii post Eum ad nostra hæc usque tempora missi fuere *Nuncii* ad *Helvetiæ* Partes, quos singulatim percensere supervacaneum ducimus.

(334) Series VINDOBONENSIIUM Nunciorum ad Imperatores, et Romanorum Reges ab A. 1513. usque ad A. 1789.

1. LAURENTIUS CAMPEGGI
nuncius ex Romanæ Rotæ Auditoribus, Electus Episcopus Fel-
trensium V. Id. Octobr. A. 1513.
2. MARINUS CARACCILO
missus Nuncius tam ad Maxi-
milianum Imperatorem III. Kal.
Mart. 1517., quàm ad Impera-
torem Carolum V. tertio nonas
Jannarii 1520.
3. PETRUS PAULUS VER-
GERIUS *Vindobonam* missus
A. 1532.
4. JOANNES MORONUS ad
Ferdinandum Romanorum Regem
missus A. 1536.
5. HIERONYMUS VERALLO
Episcopus pridem Brixinorien.,
ac deinde Casertan. missus A.
1542.
6. ABBAS MARTINENGO
missus A. 1551.

7. ZACCARIAS DELFINO
Electus Faren. missus A. 1553.
8. STANISLAUS HOSIUS Epi-
scopus Parmien. A. 1559.
9. MELCHIOR BIGLIA suffe-
cius STANISLAO A. 1565.
10. JOANNES DELFINO Epi-
scopus Torcellen. missus A. 1571.
11. HANNIBAL CAPUANO
A. 1576.
12. OCTAVIUS SANTACRO-
CE designatus A. 1581., qui
breui obiit, eique subrogatus
fuit JOANNES FRANCIS-
CUS BONHOMIUS.
13. GERMANICUS MALAS-
PINA deputatus A. 1582.
14. PHILIPPUS SEGA Episcopus
Placentinus A. 1586.
15. ANTONIUS A PUTEO Ar-
chiepiscopus Baren. A. 1587.
16. ALPHONSUS DE VICE-
COMITIBUS A. 1587.
17. CAMILLUS CAJETANUS
Patriarcha Alexandrinus A. 1591
18. CÆSAR SPECIANO Epi-
scopus Cremonen. A. 1596.
19. PHILIPPUS SPINELLI Epi-
scopus Policastren. A. 1598.
20. JOANNES STEPHANUS
FERRERIO Episcopus Vercel-
len. A. 1604.
21. ANTONIUS CAJETANUS
Archiepiscopus Capuan. A.
1607.
22. JOANNES BAPTISTA SAL-
VAGO Episcopus Lunen-Sarza-
nen. A. 1610.

23. PLA-

134. NUNCIATURARUM ORDINARIARUM *institutionem* non ab *initio Saeculi XV.* repetendam esse censet *Auctor vester Libri = De Legatis =, sed = post Synodum Tridentinam*

23. PLACIDUS MARRA *Episcopus Melphiten. A. 1612.*
24. VITALIANUS DE VICE-COMITIBUS *Archiepiscopus Acrianopolitan. A. 1616., qui brevi obiit, Eique successit,*
25. ASCANIUS GESUALDI *Archiepiscopus Baren. A. 1617.*
26. CAROLUS CARAFFA *Episcopus Aversan. A. 1623.*
27. JOANNES BAPTISTA PALLOTTA *Archiepiscopus Thessalonicens. A. 1628.*
28. CYRIACUS ROCCI *Archiepiscopus Patracen. A. 1630.*
29. MALATESTA BALIONUS *Episcopus Tisanen. A. 1634.*
30. GASPAR MATTEI *A. 1639.*
31. CAMILLUS MELTIUS *Archiepiscopus Capuan. A. 1644.*
32. SCIPIO DE ILCIO *Archiepiscopus Pisan. A. 1652.*
33. CAROLUS item CARAFFA *Episcopus Aversan. A. 1658.*
34. JULIUS SPINOLA *Archiepiscopus Laodicen. A. 1665.*
35. ANTONIUS PIGNATELLI *Archiepiscopus Larissen. A. 1668.*
36. MARIUS ALBRITIUS *Archiepiscopus Neocaesarien. A. 1671.*
37. FRANCISCUS BONVISIUS *Archiepiscopus Thessalonicens. A. 1675.*
38. SEBASTIANUS ANTONIUS TANARA *Archiepiscopus Damascenus A. 1692.*
39. ANDREAS SANTAGROCE *Archiepiscopus Scleucien. A. 1696.*
40. JOANNES ANTONIUS DAVIA *Episcopus Ariminen. A. 1700.*
41. MARCUS ANTONIUS SANTINI *A. 1705.*
42. JULIUS PIAZZA *Archiepiscopus Nazarenus A. 1709.*
43. GEORGIUS SPINOLA *Archiepiscopus Cassarien. A. 1719.*
44. HIERONYMUS GRIMALDI *Archiepiscopus Edessen. A. 1721.*
45. DOMINICUS PASSIONEI *Archiepiscopus Ephesinus A. 1731.*
46. CAMILLUS PAULUTIUS *Archiepiscopus Iconiensis A. 1738.*
47. FABRITIUS SERBELLONI *Archiepiscopus Patracen. A. 1745.*
48. IGNATIUS CRIBELLUS *Archiepiscopus Caesariensis A. 1754.*
49. VITALIANUS BORROMAEUS *Archiepiscopus Thebaram, nunc S. R. E. Cardinalis, A. 1760.*
50. ANT. EUGENIUS DE VICECOMITIBUS *Archiepiscopus Ephesinus A. 1766.*
51. JOSEPHUS GARAMPI *Archiepiscopus Beriten., postea Episcopus Montisflascomen. et Cornetan.*

nam circa finem Saeculi XVI. = (335), perinde ac si = PRÆTEXTUS constituendi hujus generis Nuncios esset, ut quæ IN CONCILIO TRIDENTINO SANCITA FUERUNT, EXECUTIONI DARENTUR = (336); ulteriusque etiam progressus pronunciat, esse hoc = NOVUM Legatorum, seu Nunciorum Pontificis GENUS =, quasi duabus Epochis superioribus Pontificis Legatus fuisset nullus, qui = fixam, et stabilem Sedem = habuisset (337).

135. Addit insuper, esse hoc Nunciorum genus *damnosum* NATIONIBUS, vicinisque Regionibus, quæ, si ipsi fidem adjungimus, = *vix hæc NUNCIATURÆ stabilitæ fuerunt, senserunt jam, QUANTIS cum DIFFICULTATIBUS, et INCOMMODIS illis esset colluctandum =*; multòque magis *damnosum* EPISCOPIS propter eas, quas habent, *Facultates* Judicandi, Censurarum, Juramentorumque vincula solvendi, et pleraque alia similia peragendi, ita ut vilescat Episcoporum Auctoritas (338). Quemadmodum verò minimè Idem ignorat, has NUNCIORUM *facultates rogatu* NATIONIS GERMANICÆ fuisse a CONCILIO TRIDENTINO *ad examen* revocatas, atque coercitas; ita fateri coactus, = *plurima in Synodo edita esse decreta* REFORMATIONIS VALDE SALUBRIA = (339), per summam temeritatem hæc audet de TRIDENTINIS PATRIBUS effutire = *Agnoverant morbum* TRIDENTINI PATRES, *quia tamen radicem mali* (incognita adhuc erat falsitas Epistolarum ISIDORI) ignorabant, et quia acerbitas temporum in multis obstabat, OMNIMODAM MEDELAM NON ADTULERUNT. Hinc aliqua mansere intacta, quæ cum antiqua, et puriori Disciplina non satis conveniunt = (340).

136. Huc recidunt, quæ ab *Auctore* vestro congeruntur, quæque huc data opera in unum collecta contulimus, ut facilius re-

netan. ac modo etiam S. R. E. (337) Cit. §. 30. pagg. 61. 62.

Cardinalis, A. 1775.

(338) Ibidem vers. Prætextus.

52. JOANNES BAPTISTA CA-

pag. 92.

PRARA Archiepiscopus Ico-

(339) §. 29. vers. Interim. pagg.

nientis ab A. 1785. ad præsen-

59. 60.

tem usque A. 1789.

(340) Cit. §. vers. Agnoverant.

(335) Cap. III. §. 30. pag. 61.

pag 59.

(336) Cit. §. 30. vers. Prætextus.

pag. 62.

refellantur, veluti de *aliis* quoque factum est; nihil enim est ad persuadendum aptius, et ad rem constabiliendam validius, quam evidens *contrarium demonstratio*. NUNCIATURARUM ORDINARIARUM institutio CONCILIUM certè TRIDENTINUM antecessit, quod convocatum A. 1545. finem habuit A. 1563. Ex Serie enim *Vindobonensium* Nunciorum [N.334.] patet, hujusmodi Nunciaturam ab Anno usque 1513. extitisse, et tunc temporis Nuncium fuisse LAURENTIUM Episcopum *Feltrensem*, solitis praeditum *facultatibus voluntariae*, et *contentiosae* Jurisdictionis, Eidemque suffectum fuisse A. 1517. MARINUM CARACCIOLUM, plaudentibus *Episcopis*, et praesertim ALBERTO *Moguntino* Archiepiscopo, et Electore. Qui quidem *Moguntinus Elector* non modò gratulandum PONTIFICI esse Sibi duxit de MARINI CARACCIOLI *prudencia*, deque ab Eo instituta *agendi ratione* (341), sed etiam enixis precibus (342), adhibita quoque *Imperatoris* ope (343). PONTIFICI Se plurimùm commendavit, ut, MARINO CARACCIOLO è provincia decedente, Sibi ejusdem *Nunciaturae* deferretur officium. Id ipsum colligitur ex alia Nunciorum *Helveticorum* Serie, quae Nuncios exhibet sine ulla intermissione Sibi succedentes *ab initio usque Saeculi XVI.* (344). Et sane si *Auctor* ipse fatetur, TRIDENTINOS PATRES nonnihil Nunciorum *cocreuisse* facultates, inficias ire non poterit, NUNCIATURAS ipsas *ante Concilium* extitisse.

137. Concedimus ultro, illud quoque *oneris*, absoluto Concilio

(341) Litteris Eidem datis = *Moguntiae XVII. die Mensis Novembris A. MDXX.* = *Archiv. Secret. Arcis S. Angeli* Plut. II. Caps. X. n. 8.

(342) Per alias Litteras datas = *Ex Arce Divi Maurici Callis Oppidomel die XXVI. Augusti Anni Domini MDXXI.* = *Tit. S. Laurentii in Damaso Presbyt. Cardinali de Medicis Vicecancellario Apostolico* = *Idem Archiv.* loc. cit. n. 10.

(343) CAROLUS Imperator Litteras scripsit LEONI X., et *Cardinali de Medicis ex Wormatia die 22. Aprilis 1521.*, quibus ab Utroque

Germanicam Legationem petit *pro Arch. Mogunt.* (cit. Plut. II. Caps. I. n. 12.) Nec *questus* est Archiepiscopus, quod voti compos factus non fuerit; aliam enim die 20 *Februarii A. 1524. Pontifici* dedit obsequentissimam epistolam, quā *gratulabatur* de LAURENTIO CARDINALE CAMPEGGI in Legatum a Latere loco *Nunci* ad Conventum Norimbergensem delecto. (Plut. XI. Caps. XII. n. 20.)

(344) Cit. = *Helvetia Sacra* = pagg. 11. 12.

cilio, fuisse NUNCIIS impositum, ut, quanta possent diligentia, in *Tridentinarum Sanctionum curam, et custodiam* incumbere. At affirmare pudeat *Auctorem*, hoc officio *praetexere aliud quidpiam* voluisse PONTIFICES, et novum hoc munus *specie tenui* tantummodo fuisse illis collatum. Quandoquidem APOSTOLICA SEDES nil egit aliud, quàm uti *Custos Canonum, et Ecclesiasticarum Legum* muneri suo satisfacere, TRIDENTINORUM PATRUM *votis* morem gerere, et obsecundare, qui adeo confidebant PONTIFICUM *vigilantiae*, ut, si qua circa Concilii Decreta *difficultas* oriretur, et si qua inciderent, quae *declarationem*, aut *definitionem* postularent, his voluerint consuli = *per Beatissimum Romanum Pontificem COMMODIORE QUACUMQUE RATIONE Ei visum fuerit* = (345). Optimè enim norant, id unum maximo adjumento esse *ad Unitatem servandam*, et *ad Religionis bonum amplificandum*.

138. Pudeat etiam *Auctorem* affirmasse, ORDINARIAS hasce LEGATIONES quamdam secumtulisse *novitatem*. Si enim *novi* fuerunt *li*, quibus Legationes sunt demandatae, LEGATIONES certè fuerunt semper *eaedem*, NOVIQUE NUNCI *fixam*, et *stabilem* Sedem in *principibus* Civitatibus collocarunt non secus, atque *fixas, stabilesque* Sedes suas VICARII APOSTOLICI primum, deindeque PRIMATES, LEGATIQUE NATI in illustrioribus Urbibus collocarant [*], veluti *supra* demonstratum est [Sect. III. IV.].

139. Pudeat quoque jactasse in vulgus, ac praedicasse NUNCIATURARUM *incommoda*, ac *detrimenta*, quibus NATIONES premanantur, ac divexentur; cum è contra *commodum* illae, *utilitatemque* POPULORUM pariant non levem, utpote qui nullo negotio, nullaque impensa sibi sumunt a Nunciis *omne subsidiorum genus*, quae aliàs ab Urbe, et a Pontifice Summo Sibi essent expetenda (346). Eò vel magis, quia, *Auctore* ipso

L 1

faten-

(345) In *continuat. Scs. 25. Cap. 5.*
[*] ADD. Ita quoad Nuntios *stabilis* argumentatur DOCTOR INGOLSTADIENSIS: = *¶ Jam autem SI NIHIL OBSTITERIT, quominus GERMANIAE ARCHIEPISCOPUS sue-*

rit Legatus fixus, et p. manens: UT QUID ALIUS A SUMMO PONTIFICE hanc eandem provinciam vel permanenter, vel ad tempus gerere non aequè possit? = *colloq. XIII p. 83.*
(346) Haec *commoda* agnovit, re-

cen-

fatente, = *hodie* PROCURATIONES amplius Legatis exhibendae non sunt = (347): quod sola APOSTOLICAE SEDIS munificentia factum est, quae quamvis horum Commeatuum exigendorum suffulta esset Jure omnium legitimo, in Conciliis ipsis recepto, et Imperatoribus probato [§§. 101. 105.], eo tamen carere quam libentissime maluit, ut, hac una re adempta, omnium forte malorum usuum, qui medio invaluerant aetate, adimeretur fons, et origo.

140. Pudeat itidem, plura esse oblocutum ad invidiam adversus NUNCIATURAS conflandam, quasi illae Metropolitanis, Episcopisque essent infestae (348); dum è contra Metropolitani ipsi, Episcopique exoptarint, ut, semotis a Legationibus obeundis Indigenis, Pontificii Legati e Latere ad Se mitterentur, qui apud se fixum domicilium haberent [§. 132.].

141. Maxime autem illum pudeat, per summam audaciam TRIDENTINOS PATRES insimulasse, propterea quod falsis Decretalibus Isidorianis decepti, cum Nunciorum Facultates denuò informandas suscepissent, = aliqua intacta reliquerint, quae cum antiqua, et puriori Disciplina non satis conveniunt = [§. 135.]. Nemini enim privato homini licet deceptione in praetextu, ut ab iis, quae in Oecumenica Synodo constituta sunt, recedatur; sed = PARENDUM EST, quoad usque alio in futurum SIMILI CONCILIO capita Juris Isidoriani, cujus fontes novissimo demum Saeculo detecti sunt, ad pristinum statum FORTE REDUCANTUR =, ut ipse docet FEBRONIUS (349); et ante ipsum docue-

censuitque PETRUS MARIA VULCANUS Cracoviensis in epistola diei 17. Augusti 1591. scripta Cardinali Sfondrato, qua ob discessum Nuncii a Regno Poloniae inter caetera dolet, quod Causae in secunda, et tertia Instantia a Sententiis Ordinariorum deferri non possent ad Nunciam, quodque Romam plurimi confugere nequirent; aliaque addit circa Beneficiorum Collationem. Archiv. Patie. Divers. Tom. 62, pag. 2061.

(347) Cap. III. §. 36. vers. Interim. pag. 78.

(348) Vid. DOCT. INGOLSTADIEN. Colloq. XVIII. pag. 112. et seqq., ubi probat = Nunciaturae Juribus Episcoporum FAVERE, non adversari. =

(349) = Prodrömus Histor. Treviren. = Period. IV. n. III. = Disciplina Ecclesiastica Trevirorum sub Germanis = §. XII. vers. Sub Romanorum. Tom. I. pag. 571.

euerant PETRUS *Alliacensis*, et JOANNES GERSONIUS (350). Praestat autem, ut si *Auctor* ex FEBRONIO *obtreccationem* desumpsit, *responsum* quoque petat ab eo ad obtreccationem ipsam retundendam; quod quidem responsum talem vium habet ac tantam, ut donec novum non superaccedat *Generale Concilium* ab APOSTOLICA SEDE advocatum, atque approbatum, quo Nunciorum Facultates *immutentur*, piaculum sit contra Illos obloqui, et maledictis irruere, dum a *Generali Concilio* foveantur, ac sustentantur; a Generali, inquam, Concilio, quod ab *Episcopis* per Germaniam accepto habitum, et ab *Imperatore* totius *Imperii* nomine receptum [Cap. VI. §. 28.] satis superque valet ad omnia Obtreccatorum ora opprimenda, et ad injustas cujusvis generis querelas profligandas.

142. Praeterquam quod nec NUNCIORUM *Facultates* ab *Isidorianarum* Decretalium fonte prodierunt, ut vidimus [§. 100.], nec TRIDENTINI PATRES, ad Facultates Nunciorum *informandas* aggressi, *Isidorianarum* Decretalium *rationem ullam* habuerunt. Illi enim, praeter *Causas profanas*, abstulerunt Nunciis *primas Instantias* in *Causis* quomodolibet ad Forum *Ecclesiasticum* pertinentibus, jusseruntque, ut illae *contra Isidorianas Decretales* a *solis* cognoscerentur *Episcopis* (351), quorum Au-

L 1 2

cto-

(350) Ubi agit de *Reservationibus Pontificiis*, de quibus ita ratiocinabatur *Alliacensis*: « Cum *Sedes Apostolica* in praemis praescripserit, *suppositio* quod *Summi Pontifices* in hoc *abusi fuerint*, vel *excesserint*, non propter hoc est ab *Eis* hujusmodi *onus tollendum*, sed *abusus pellendus*, et *excessus restringendi sunt*, ex hoc fieri possent *PER RATIONABILES CONSTITUTIONES SACRI CONCILII GENERALIS* = GERSON. Tom. I. pag. 917. : quem locum refert etiam THOMASSINUS Par. II. Lib. I. Cap. 45. n. 10., Quae autem, quantaque manarent ex contraria sententia in Ecclesiam, atque in

Rempublicam mala, vide Opusculum *Coup d'Oeil* = in *Proemio* Congressus *Emsensis* pagg. 129., & seqq.

(351) Huc faciunt, quae refert PALLAVICINIUS Lib. XVIII. Cap. 6 n. 2. = il terzo Capitolo, che dà QUATTORDICI FU LEVATO, *statuiva, che le Cause DENTRO ALLA SOMMA DI VENTIQUEATTRO DUCATI si vedessero tutte nella prima Istanza dall' Ordinario fino alla Sentenza definitiva*. Ma di ciò non erano contenti i *Vescovi*, chiedendo, che il medesimo DI TUTTE LE CAUSE AFFATTO si secretasse. Pensossi a TEMPERAMENTO, onde l'ordinazione fosse ampliata.

14

ctoritas non depressa, aut dejecta, sed *sustentata*, et *erecta* adeo est, ut Episcopi ipsi contentos Se esse affirmarint, tametsi in *reliquis omnibus NUNCIORUM* Jurisdictionem cum *voluntariam*, tum *contentiosam confirmatam* viderent.

143. Religiosè quidem servavit APOSTOLICA SEDES id, quod CONCILIUM TRIDENTINUM circa *Nuncios* edixerat. Etenim ubi *ante Concilium in Brevibus* concedebantur NUNCIIS *Facultates* cognoscendi Causas tam *primæ* Instantiæ, quàm *Appellationum* (352), nova hæc clausula omnibus *Brevibus post Concilium* est adjecta = *sine præjudicio Ordinariorum quoad Causas hujusmodi IN PRIMA INSTANTIA, coram Eis JUXTA CONCILII TRIDENTINI DECRETUM cognoscendas* = (353), jussique sunt *Nuncii* custodire, et, ut ab aliis custodirentur, præcipe-

12 FINO AL VALORE DI CINQUANTA DUCATI PER GLI OLTRAMONTANI; i quali, siccome più remoti, soffrono maggiore incommodità nell' essere tratti al Foro di Roma; Ma si opposero gli Agenti del Marchese di Pescara.... COSÌ LA PROVISIONE RIMASE PENDENTE, E LA DILAZIONE FRUTTO' A VESCOVI GRAN USURA, videlicet, ut Causæ omnes in prima Instantia lisdem relinquerentur. ADD. Caeterum adeo abest a vero calumnia Auctori: Des Gezen Bemerkungen, ut non immerito PHILIPPUS II. Hispaniarum Rex affirmare de Episcopis potuerit, = Concilium tanquam Parochos adiisse, et eum tot SUMMOS PONTIFICES redisse =. Vide PALLAVICIN. in Apparat.Hist.Concil.Trident., et Opuscul = Defense des Reflexions etc. = pag.63. ad pag.38. a. Consule etiam THOMASSINUM Causas omnes recensentem, in quibus vi Concilii Tridentini se gerunt Episcopi tamquam APOSTOLICÆ SEDIS DE-

LEGATI. Par.I. Lib.I. Cap.60. n.8.

(352) Breve facultatum concessarum a PIO IV. A.1559. STANISLAO HOSIO Episcopo Varmien. Apostolicæ Sedis Nuncio cum potestate Legati de Latere ad FERDINANDUM Romanorum, Hungariæ, ac Bohemiæ Regem in Imperatorem electum ita habet: = Matrimoniales, et Beneficiales, ac alias Ecclesiasticas, nec non Spirituales, et profanas Causas quaslibet ad Forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes TAM PRIMÆ INSTANTIÆ, quam Appellationum quarumcumque a quibuscumque Judicibus Ordinariis etc. etiam summarie etc. sola veritate inspecta etc. audiendi, cognoscendi, et sine debito terminandi = Regest. Litterarum Apostolicarum Pii PP.IV. To. 70. pag.215.

(353) Prout legitur prima vice in Litteris in forma Brevis datis v. Kal. Octob. A. 1565. Præsulì BIGLIA Nuncio ad Imperatorem. Reg. Bul. lar.68. pag.322.

cipere non hoc solum, sed alia omnia *Tridentina Decreta*, unoquoque ex Eis admonito, ut illis Facultatibus suffultus *moderatè*, et *prudenter* uteretur (354).

144. Sed quoniam *Auctor Libri = de Legatis =* una cum Vobis, Ven. Fratres, conqueritur, quod Nunciorum Facultates, licet per Concilium *coercitae*, nimis tamen *late* pateant; et quoniam tam saepe ad *antiquam, purioremque Disciplinam* provocatis, perinde ac si ECCLESIA, dum parumper de *antiqua Disciplina* decessit, ab eodem DEI SPIRITU regi, ac gubernari desiderit, quo nihil affirmari potest absurdius (355); Nos id a Vobis petimus unum, id unicè flagitamus, ut *simul conferatis summant* earum Facultatum, quae *hodie* NUNCIIS tribuuntur, quasque Tu, Archiepiscopo *Moguntine*, ad calcem conjecisti *Encyclicae* Episto-

(354) Uti legere est in *Proemio* earundem Litterarum. ADD. Eadem modò usus est formula Summus Pontifex in Litteris in forma *Brevis* datis Archiepiscopo Athenarum *Nuncio Monachiensi*.

(355) Audi Archiepiscopum *Mechlinensem* GUILLELMUM DE PRECIPIANO in *Epist. Pastoral.* 12. *Octobris* 1692. pagg. 26. 27. *=* *Habuit Ecclesia OLIM, ex quo corrigi possit HODIERNAM Disciplinam; sed et JAM habet, unde corrigi potuit ANTIQUA*, quemadmodum *Periti temporum, ac morum norant, atque testantur =*, cui convenit M. FLEVIER DE REVAL *= Catechisme, Philosophique, Paris, 1777. = pag. 587.* Audi etiam ERASMUM in *epist. scripta A. 1529.*, et edita Coloniae A. 1541. *= Cum Ecclesia, inquit, quemadmodum res caeterae Mortalium omnes, habeat RUDIMENTA, PROGRESSUM, et SUMMAM; nunc SUBITO illam ad FRIMORDIA revocare nihil est absurdius, quam Virum adustum ad cunas, et in-*

fantiam velle retrahere. Multa secum defert tempus, et rerum status multa commutavit IN MELIUS. . . . Quid multis? Si PAULUS hodie viveret, non improbaret, opinor, PRESENTEM ECCLESIAE STATUM; IN HOMINUM VITIA CLAMARET =. Vid. PALLAVICINIUM Lib. XVII. Cap. 14. n. 6., ubi rationes affert, ob quas *Tridentini* Patres universim non revocarint in usum *primam* Ecclesiae Disciplinam. ADD. In eadem consonat sententiam vetustissimus *Anonymus Auctor* Saeculi III. in libello *= de Rebaptismate =*, quem citat Liber *= L' Episcopat =* Cap. IV. n. 61. pag. 123., et THOMASSINUS Lib. I. cap. 48. n. 17., qui *comatus* recedendi a vigenti *Disciplina pro irritis* habet, et *INSANOS* appellat. DOCTOR autem INGOLSTADIENSIS postrelata *Erasmi* verba sic animadvertit: *Sed PAULO sunt peripicaciores nostri quatuor Punctatores (Emsenses), cum bene loci, bene pasti, bene potius suos famosos Articulos eructant. =*

stolae tuae (356), cum earum Facultatum *summa*, quibus LEGATI, VICARIIQUE APOSTOLICI utebantur juxta *veterem* priorum Saeculorum morem; cum ea, inquit, *summa*, quam Nos ad errorem quemcumque depellendum ex ipso APOSTOLICARUM LITTERARUM *fonte* decerpimus, et *exscripsimus* [a §. 54. ad 68.]. Si enim comparatio hujusmodi instituat, neminem putamus adeo *perfictae frontis* futurum, qui neget, Facultates *hodiernae Disciplinae*, sive *voluntariam*, sive *contentiosam* Jurisdictionem respiciat, esse Facultatibus *antiquae* Disciplinae *longe minores*: ad quam certò veterem Disciplinam sive Vobis faventem, sive adversantem si fieret *regressus*, VOS METROPOLITANI, multo sane magis essetis, quàm *nunc* estis, *Jurisdictioni* NUNCIORUM obnoxii.

145. Et sane quí fieri valet, ut conqueramini, quod possint NUNCII *Visitare*, *Ordines conferre*, *leviora Impedimenta laxare*, *Juramenti vinculum solvere ad effectum agendi*, aliaque minoris momenti peragere, dum ex *antiquae* Disciplinae instituto *Metropolitanorum* nullus poterat, nisi a VICARIIS, *Ordinari*, nullusque a *Metropolitanis Ordinari Episcopus* poterat, nisi VICARII APOSTOLICI *examen*, et *consensus* accederet; dumque Illi Facultates habebant *corrighendi*, *Synodos congregandi*, iisdemque *praesidendi*, EPISCOPOS ipsos *Suspensione plectendi*, et *liberandi*, *rationes a Metropolitanis*, *Episcopisque* exquirendi eorum, quae ab Illis gerebantur, eaque demum omnia efficiendi, quae SEDES APOSTOLICA Ipsa posset efficere? Quid est, quod conqueramini, cognosci modò *Causas* a NUNCIIS, jam in *prima* Instantia ab Episcopis definitas, dum ex *veteri more* aut *soli* judicabant, aut eos Episcopos in *Socios*, et *Consultores* adhibebant, quos Sibi *deligere* placuisset; dumque in *Synodis*, ad quas *Causae graviores* tum deferbantur, tanti aestimabatur NUNCIORUM *Judicium*, ut, si a Synodi *sententia discreparet*, ac dissideret, essent

(356) Ad omnes *Subfragantes Commisionum* datae, quae ipsa Facultatum *summa* a BENEDICTO XIV. Nuncio *Coloniensi* concessarum vulgata jam fuerat in *Diario Ratisbonensi* A. 1786. n. CLIV., referturque in Opusc. = *Istoria Prammatica* = BB.

Animadvertendum autem, non easdem *omnium* Nunciorum esse Facultates, nec easdem *nunc* concedi *omnibus* Nunciis, quae *illis* Pontificis tempore concedebantur. Pendent enim hae Facultates ab *arbitrio* Pontificis mittentis.

essent omnia ad URBEM referenda, *Judiciumque ROMANI PONTIFICIS praestolandum?*

146. Ea quidem est vis veritatis, ut aliquando vel ex invito pectore erumpat, veluti de vestro *Auctore* factum est. Postquam ille toties *objecterat*, ingentem rerum *mutationem Saeculo IX.* subsecutam fuisse, *occasionemque* huic mutationi dedisse *Collectionem* illam Canonum, quae sub nomine *ISIDORI MERCATORIS* nota est, et crevisse etiam Legatorum tum numerum, tum Auctoritatem (357); postquam *calumniatus* fuerat, *TRIDENTINOS PATRES* fuisse a Decretalibus *Isidorianis deceptor*; fatetur denique ingenuè, si quid *vittii* propter *Isidorianas Decretales* in *NUNCIORUM Facultates* unquam irrepserit, id omne a *posterioribus Conciliis*, a *Concordatis*, et a *Consuetudine* fuisse sublatum; apertèque, ac disertè declarat, *Auctoritatem VICARIORUM APOSTOLICORUM*, et *LEGATORUM NATO- RUM prima*, et *secunda* temporis *Epocha multò latius, longiusque patuisse*, quàm *hodiernorum NUNCIORUM Facultates*, itaut hae cum illis comparatae intra *angustissimos* limites contineantur.

147. Audite, Ven. Fratres, ingenuam *vestri Defensoris* confessionem, quam veritas extorsit è calamo, quaeque Causam conficit universam. = *Legatis Natis*, inquit ille, *olim, sicut Vicariis Sedis Apostolicae in PRIMA periodo*, *AMPLIOR PRÆ CAETERIS LEGATIS competeat Potestas, quam etiam in SECUNDA periodo, seu MEDIO AVO aliquandiu conservare studebant*. . . Pleraque verò ex his, quae aliunde ex vitiosa radice, spuris nempe *ISIDORI Epistolis* profluxerunt, *HODIE PARTIM PER DESUETUDINEM, PARTIM PER CONCORDATA POSTERIORA meriti sunt ABROGATA, et Potestas Legatorum AD TAM ARCTOS LIMITES restricta est, ut hanc causa esse videatur, cur non amplius soleant mitti CARDINALES, sed Archi- et Episcopi in Partibus, qui interdum mittuntur cum Potestate Legati a Latere* = (358).

148. Si ergo res ita se habet, jam Causa dicta, et perorata est, et sine manifesto injustitiae, et contradictionis vitio non poterunt amplius in dubium, et in disceptationem venire neque *hodiernorum Nunciorum Facultates*, neque *HODIERNARUM NUN-*

(357) Cap. II. §. 11., et §. 13. pagg. 20. 23. (358), §. 18. vers. *Dictum*. pag. 35.

NUNCIATURARUM *legitima Jura* ; cum HIS persimiles fuerint tam *primae*, quàm *secundae* *Ætatis* LEGATIONES, sola excepta, quae *tunc* multò major erat, *Auctoritate*. Caeterum si ubi METROPOLITANIS tribuebantur *ampliores*, *uberioresque* Facultates, eae *sanctae*, et *legitimae* habebantur, nullamque notam *injuriae* subibant ; non minus *legitimae*, nullaque prorsus *nota* dignae habendae sunt illae Facultates, quae *Metropolitanorum* causa, Ipsisque deprecantibus sublatae, atque ademptae *Indigenis* Nunciis in *Advenas* Nuncios, et in PONTIFICIOS DE LATERE LEGATOS transierunt : mutatio enim *personae* REM IPSAM minimè immutat, etsi *nova* esset. Sed *novum* minimè est, ut vidimus, ubi de *prima* temporis Epochâ loqueremur, *mitti* ab APOSTOLICA SEDE *interdum* pro suae voluntatis arbitrio è suo Latere Ecclesiasticos Viros, qui *stabili* praediti Jurisdictione *Apostolicas* vices obirent. Quemadmodum verò *Legatorum*, *Vicariorum*, *Nunciorumque* Facultates ex eodem PRIMATUS fonte promanant, ita PRIMATUS hujusmodi Divinitus institutus cum nulli sit *mutationi* obnoxius, nulli quoque *mutationi* obnoxiae esse possunt STABILES LEGATIONES. *antiqua*, *media*, et *novissima* *Ætate* institutae ad omnia PRIMATUS munera quam cumulatissimè perfungenda. Contenditis Vos, Ven. Fratres, vestris Juribus vindicandis *Consuetudinem*, seu potius *corruptelam* sufficere ; et negabitis adjumento esse posse Juribus APOSTOLICAE SEDIS protuendis POSSESSIONEM *omnium antiquissimam*, *constantemque* DISCIPLINAM, a *primis* Ecclesiae Saeculis ortum, progressumque repetentem ? CUJUSLIBET ESTO JUDICIUM.

S E C T I O VI.

Confirmatur

JUS STABILIMUM NUNCIATURARUM

AUCTORITATE CONCILIORUM,

EXEMPLISQUE EPISCOPORUM,

et quatuor praesertim

METROPOLITARUM,

MOGUNTINI, TREVIRENSIS, COLONIENSIS,

atque

SALISBURGENSIS.

149. **Q**Uamvis satis ampla hujus Argumenti sit seges, illud tamen paucis absolvemus. Cum enim hucusque fissa oratione dixerimus de ECCLESIAE DISCIPLINA *a primis Saeculis ad haec usque tempora*, oportuit, ut de CONCILIIIS quoque non pauca loqueremur, a quibus STABILES LEGATIONES vel *commendatae* fuerunt, vel *in meliorem formam* redactae, et plura etiam dissereremus de EPISCOPORUM, et praecipue de VESTRORUM DECESSORUM *Exemplis*, qui et inconcussa haec APOSTOLICAE SEDIS, DIVINIQUE PRIMATUS *jura confessi* sunt, et ea *exoptarunt*, atque contra *aliorum* conatus *vindicanda*, et *tuenda* susceperunt. Ne actum itaque agamus, ad ea, quae de *Conciliis* dicta sunt, sat erit prae omnibus addere PROVINCIALEM SYNODUM SALISBURGENSEM A. 1420., quae *Excommunicationis* poena esse in eos censuit animadvertendum, qui = *manifestè, vel occultè impediunt* LEGATOS APOSTOLICAE SEDIS DE LATERE MISSOS *in Jurisdictionem*, aut eis *Commissa quomodolibet: similiter et illos, qui ad Curiam eorum LEGATORUM, vel DELEGATORUM venientes, aut ab inde recedentes OFFENDANT in Personis, aut bonis* = (359).

M m

150. Adjun-

(359) Can. 36. apud DALHAM pag. 101.

150. Adjungimus huic Synodo BASILEENSE quoque CONCILIIUM, quod tantum abest, ut unquam de *Legationibus abolendis* cogitaverit, ut, *intacto* relicto ROMANORUM PONTIFICUM *Jure*, animum tantummodo adjunxit ad *coercendas* Facultates Legatorum, et ad auferendas Eisdem *Beneficiorum vacaturorum Reservationes* (360). Sed si Concilium imposuit quendam dumtaxat LEGATORUM Facultatibus *modum*, sic ut *partem* tantummodo earumdem adimeret, jam patet, agnovisse ipsos *Basileenses* JUS LEGATIONUM, et *alias omnes* Legatorum Facultates, quae non fuerunt coercitae, *integras, intactasque* ipsa Concilii Lege mansisse.

151. Percurrite, Ven. Fratres, *Synodos omnes*, quotquot a Christiana Religione condita habitae sunt, et *plures* Vobis *Canon*es occurrent, qui Pontificias Legationes *agnoscunt*, ac *reventur*; alii, qui Legatorum Jura *commendant*; alii denique, qui Legationum, Legatorumque Facultates *arctioribus* quibusdam *vinculis* coercent, ut Legationes ipsae a quacunque *vitiis suspitione* liberentur, utque Principibus, Episcopis, ac Populis *gratiores* reddantur; sed *Canonem* invenietis *nullum*, qui AD CASUM EXTRAORDINARIUM *tantummodo* *coercendam* unquam curaverit hoc PRIMATUS officium, quod ex Divina ipsa Institutione ita *stabile*, ac *perpetuum* oportet esse, ut nullis septum limitibus teneatur.

152. Ad EXEMPLA verò *Episcoporum, Vestrorumque* praesertim *Decessorum* quod attinet, clarioribus, et antiquioribus monumentis jam *superius* allatis nonnulla tantum addemus. quae ad *ultimam* Epocham spectant, quaeque luculenter ostendunt, *voluntariae*, et *contentiosae* hodiernarum NUNCIATURARUM Jurisdictioni *debitum* semper EPISCOPORUM *consensus* accessisse. AD VOLUNTARIAM quod pertinet Jurisdictionem, A. 1514. *Vindobonensis Nuncius* CAMPEGGI ANDREAM

(360) Sess. 31. Decr. de Collation. Beneficior. §. Reservationes. apud LABB. Tom. XVII. col. 374. A. ADD.: Collationes, quae per modum PRAEVENTIONIS sunt, PONTIFICI confirmantur (a Concilio Basileensi), qui vel ipse, vel PER LE-

GATOS A LATERE Jure illo uti queat; verba sunt CHRIST. GUIL. KOCH. cit. Libr.: *Sanctio Pragmatica etc.* Argument. Cap. II. §. 4. pag. 66., ex cujus Auctoris sententia dilucide apparet, Praeventiones non fuisse Legatis a Concilio sublatas.

DREAM TRANTSMANDORFF *Decanum Salisburgensem* constituit *Notarium Apostolicum* in Oppido *Lautz* Pataviensis Diocesis, deputavitque ipsum *Salisburgi* Archiepiscopum ad recipiendum ab eodem *Andrea* nomine Sanctae Sedis consuetum *Juramentum* (361). A. 1585. coacta est *Leodii* Synodus = sub *ERNESTO* Duce *Bavarico*, Archiepiscopo COLONIENSI, Episcopo *Leodiensi etc.*, PRÆSIDENTE JOANNE FRANCISCO BONOMIO Episcopo, et Comite *Vercellensi* = (362); qui quidem BONOMIUS primus fuit STABILIS ad Tractum *Rheni* NUNCIUS; antea enim tam *Colonia*, quam *Germania universa* STABILI VINDOBONENSI NUNCIATURÆ subdebatur (363).

153. Paulo post cum Praesul FRANGIPANE successit *Bonomio* fuisset, habuit Hic COLONIÆ DIŒCESANAM SYNO-
DUM, et HEBDOMADARIAS DECANORUM CONGREGATIONES; cumque proprii officii partes esse comperisset, suas cogitationes, curasque ad *Ecclesiasticam* etiam *Disciplinam* convertere, novum concinnavit = DIRECTORIUM ECCLESIASTICÆ DISCIPLINÆ, COLONIENSI PRÆSE-
TIM ECCLESIAE ACCOMMODATUM. ADDITIS ETIAM POENIS IN TRANSGRESSORES, ET PRÆVARICATORES =, quando (sunt Ipsius verba) *amplissima Sedis Apostolicae Auctoritate hac quoque in parte in Civitate, et Diocesi Coloniensi fungebamur* =: Quod quidem Directorium cum publici juris fieri tunc nequivisset = per nostram (ut Ipse pergit) & Diocesi Coloniensi, et Superiori Germania in Provincias *Belgicas* ablegationem =, in lucem, aspectumque hominum prodit A. 1596., dicatumque fuit FERDINANDO Principi *Bavariae*, in suppetias ERNESTI Archiepiscopi Coloniensis electo, veluti ipsemet Praesul FRANGIPANE haec omnia in Praefatione testa-

M m 2

tur

(361) *Arch. Vatican. Plut. XXIX. Tom. 64. p. 137. terg.*

(362) Acta hujus Synodi prostant in *Collection. Concil. German. Tom. VIII. pag. 498.*, et seqq.

(363) Mittebantur enim Legati, sive Nuncii Pontificii ad universam *Alemanniam*, et ad ipsos Imperatores, pro Regnis, Statibus, Ditio-

nibus, ac Personis *Sacro Romano Imperio*, et ipsis Imperatoribus etiam ratione *Patrimonii* subjectis, ita ut Legati, et Nuncii possent Facultates suas exercere, quamdiu ibi resederint, per alia *Germaniae Loca*, ad quas Eos declinare contingerit, ut verba ferunt *Brevium* Pontificiorum.

tur (364). Celebres sunt VISITATIONES institutae ab Episcopo *Lunen-Sarzanen.* JO. BAPT. SALVAGO Nuncio *Gracien-si* A. 1607. (365), et a Nunciis *Colonisibus*, ALBERGATO per AA. 1613., et 1619. (366), CARAFA circa A. 1625. (367), et BUSSIO hoc ipso Saeculo, ab anno scilicet 1708. ad A. 1710. (368).

154. *Nunciorum* praeterea cura fuit CONFICIENDI ACTUS, et ritè *inquirendi* in illos Ecclesiasticos Viros, qui vel a *Capitulis Electi*, vel ab *Imperatore Nominati* praeficerentur *Ecclesiis Metropolitanis*, aut *Episcopalibus* (369). Laxare item consueverunt Nuncii *impedimenta Affinitatis*, et *Consanguinitatis* quoad Gradus remotiores; proptereaque tam *Vestri Antecessores*, quam *Vos*, *Vestrique Vicarii* nunquam denegarunt ad haec usque tempora *Testimonium Paupertatis* iis omnibus, qui *Nuncios* velent adire ad *Dispensationes* hujusmodi impetrandas (370). *Nuncii* tandem *alios* plures cujusvis generis actus *voluntariae* Jurisdictionis exercuerunt, qui cum a nemine revocentur in dubium, hinc eorum congeriem consultò praetermittimus.

155. Ad CONTENTIOSÆ autem Jurisdictionis actus quod pertinet, quos laxis, ut ita dicamus, habenis exercuerunt *Nuncii*

(364) Vide Opusculum = *Riflessioni sul Pro-memoria* = ad §. 18. pagg. 55. 56. 57. cum *Notis*.

(365) Ex speciali mandato PAULI V. Eidem communicato per Literas diei 11. *Augusti* 1607. a Cardinali Secretario *Status* una cum *specialibus* facultatibus, durante *Visitatione*. *Archiv. Vatican. Regest.* *Litterarum* Card. *Borghesi* ad Nuncium *Gracien.* ab A. 1605. ad A. 1609. pag. 250. *terg.*

(366) Cit. Opusc. = *Riflessioni etc.* = ad §. 18. pag. 58.

(367) Prout Ipse refert in *Relatione* suae Legationis, quam typis *Leodiensibus* cusum publici juris fecit A. 1634. hac inscriptione = *Legatio Apostolica Petri Aloysii Carafae etc.* = §. 22. 23. 26. pagg. 50. 55. 67.

(368) Ex *speciali* Pontificis com-

missione in *Dioecesibus Leodiensi*, *Osnabrucensi*, ac *Fuldensi*, uti omnibus notum est, confirmaturque ex ejus *Relatione* Cap. 6. pag. 103., & seqq.

(369) Nam sine iisdem Actibus, et *Relationibus* Episcopi creati non fuissent secundum ea, quae sancita fuerunt a *PP. Tridentinis* Sess. 22. de refor. Cap. 2., et Sess. 24. Cap. 1., approbataque in Concilio Provinciali *Salisburgensi* A. 1569. *Constit. X.* Cap. 1. et 2., ubi statuitur, ut *Metropolitanus*, vel alius vicinior Episcopus non possit *PROCESSUM* conficere, nisi = *Mandato prius* a *S. T. accepto* = *DALHAM* pag. 376.

(370) Vid. Opusc. = *Defense des Reflexions etc.* = pag. 90. vers. *L'Exercice*.

cii ante Concilii Tridentini tempora (371), quosque etiam *postea* cancellis veluti quibusdam circumdati exercuerunt sub oculis *Vestrorum Antecessorum*, et *Vestris*, *Vobisque ipsis tacentibus*, atque *probatibus* (372); ad hos actus, inquit, quod pertinet, Nos profecto dies, et charta deficeret, si *Causas*, et *Sententias omnes* hic vellemus exscribere, quibus *NUNCIATURARUM Archiva* redundant, quaeque *Vestras Dioeceses* respiciunt, aliorumque *Episcoporum Germanicorum* (373). Illud interim dixisse sufficiat, non *alia* de causa in *Curtis Ecclesiasticis* antiquum morem, ad haec usque nostra tempora servatum, invaluisset conficiendi, & exscribendi Actus omnes *Latina* lingua (dum *laicae* Curiae lingua *Germanica* utuntur), nisi quia in *Causis Ecclesiasticis* poterant Partes suo iudicio aut ad *Metropolitanum*, aut ad *SANCTAM SEDEM*, aut ad *NUNCIUM* provocare (374).

Qua

(371) Videlicet in Causis etiam *profanis*, et *primae Instantiae*.

(372) Id de omnibus Archiepiscopis, et Episcopis Germaniae fateatur inter *Protestantes* GEORGIUS LUD. BOEHMERUS in Opusculo = *Pensieri sopra il Congresso di Ems* = §. 16. inquit: = *Quello, che si potesse in tutto questo addurre a favore dei dritti della Corte di Roma . . . , è il POSSESSO, in cui essa si trova per più anni . . . di far esercitare per i Dicasteri eretti a Roma, o PER I SUOI NUNZI quei dritti Petcovili, la restituzione dei quali rimirano i punti di Ems. Intorno a ciò guadagnò la Corte di Roma ne' tempi passati il vantaggio, che I VESCOVI DI GERMANIA PER PARTE LORO SE NE CONTENTASSERO, E CHE TACITAMENTE CONSENTISSERO* =.

(373) De *Nunciatura Coloniaensi* haec testatus est *Coloniae Notarius*: = *Se Voi cercate di mettere insieme TUTTI GLI ATTI GIUDICIARJ della Nunciatura di Colonia nei tempi*

SOLI, ne' quali regnarono MASSIMILIANO ENRICO, GIUSEPPE CLEMENTE AUGUSTO, e MASSIMILIANO FEDERIGO, vi converrà perciò di prendere a pigione un CASAMENTO APPOSTA, perchè son certo, che il Quartiere e che Voi abitate, non li conierrebbe senza incomodarsi, e ritirarsi in un modo assai spiacente. I PRIMI Anni dell' Elettore MASSIMILIANO D'AUSTRIA in proporzione presentano lo STESSO NUMERO DI ATTI GIURISDIZIONALI ESERCITATI DAL NUNZIO =, ut refert Opusc. = *Riflessioni etc.* = ad §. 42. pag. 113. a., ubi sic additur: = *Se ne vuole una prova MINISTERIALE? si troverà nel Decreto del Gran Vicario dell' Elettore Regnante, in data del 12. Ottobre 1785., ove si dice: Ogni giurisdizione essendo cessata etc. QUELLO CHE NON ESISTE, NON CESSA* =.

(374) Ob haec, aliaque *Ecclesiastica*, et *Religionis* negocia, de quibus
Aula

Quamobrem decuit quammaximè, ut in *Actis* exercendis is *sermo* adhiberetur, qui esset cum *omni Natione* communis, quemque APOSTOLICA SEDES, *Nuncii*que ipsi callerent, veluti BOEHMERUS testatur (375).

156. Non *privati* homines tantum, sed imo ARCHIEPISCOPI, et PRINCIPES ipsi in Causis *Ecclesiasticis* NUNCIOS adibant, Eorumdemque *Judicia* ex postulabant. = Cum FELICIANUS *Nuncius Pontificius* ante Annos biscentum *Episcopatus Ratisbonensis* Administrator institueretur, tantum absuit AB ARCHIEPISCOPATU SALISBURGENSI *querelas fuisse motas*, ut IPSE ARCHIEPISCOPUS ad expediendum *Se a quibusdam sui Capituli usurpationibus*, CONSILIUM, OPEMQUE NUNCII IMPLORAVERIT. QUOMODO' MUTATA SUNT TEMPORA! = (376) Nec mirum: cum ab anno usque 1373. PILGRINUS Archiepiscopus *Salisburgensis* Se NUNCII Jurisdictioni obnoxium agnosceret, veluti missa ad Eum *Acta* in Causa *Decimarum* confecta testantur (377).

157. Archiepiscopus *Trevirensis* (378), et *Trevirensis Consistorium* (379) NUNCIO SPINOLÆ certatim declarant, = *mentis* minimè esse, *Appellationum*, quæ in Causis *Ecclesiasticis* AD NUNCIATURAM *ritè* interponuntur, *cursui* ullam injicere remoram =: quinimò Archiepiscopus ipse fateri debuit, *Appellationes*. . . AD NUNCIATURAM COLONIENSEM, aut ad *Curiam Romanam* semper fuisse devolutas = (380); nec dubi-

Aula Imperialis, ejusque Tribunalia agere identidem debent cum S.Sede, pollicetur etiam Imperator in *Capitulatione* Artic.XXIII. §.3. = *de ne nous servir d'autres langues en notre Cour Impériale dans les écrits et Negotiations regardants l'Empire, que de l'Allemande, et de LA LATINE*. . . *usités en notre Conseil Aulique de l'Empire* =. B. DE SPON pag.407.

(375) *ffas univers. Catholic.*, et *Protest. Tit. de Offic. Vicar.* §.6.

(376) Verba sunt L.WEISMANN in *Animadvers. Jur. ad Congress. Emser.* §.22.B., qui id testatur ex *epistola Salisburgensis Archiepiscopi*, quam re-

fert OEFELE tom.II. pagg.306.339.

(377) Consulenda epistola PILGRINI ad *Archidiaconos* pro executione *Processus* decimatorii a *Nuntio* peracti, de qua agit N.58. in Cap.VII.

(378) *Litteris* diei 27. *Novembris* 1744., et 4. *Aprilis* 1745. ab ejus *Officialatu* scriptis, quæ prostant in *Archivo Nunciaturæ* *Coloniensis*.

(379) *Litteris* diei 3. *Aprilis* 1749. *Archiv. Vatic. Reg. Litterar. Nuntii* *Coloniæ*. A.1749. pag.50.

(380) *Litteris* diei 19. *Septembris* 1756 ad Actorem *Negotiorum*, tunc *Advocatum Fargna*, in *Urbe* scriptis.

dubitavit denique constantem animi sui sententiam patefacere his verbis : = *Ejus quidem mentis non sumus, ut NUNCIATURÆ COLONIENSIS AUCTORITATEM ALIQUALITER IMPETERE, aut CAUSARUM DEVOLUTIONEM, QUÆ AD ILLAM SPECTAT, IMPEDIRE velimus, imò præcipud cordi Nobis est, ut quaecumque amaritudo, et collusio studiosè evite-* *tur* = (381).

158. Ubi *Episcopus Herbipolensis, et Abbas Fuldensis* ad omnem de Jurisdictione enatam inter Se *controversiam* extinguendam solemni ritu A. 1751. *Concordiam* inierunt, insequenti mox anno a BENEDICTO XIV. Apostolica Auctoritate firmatam, pacto inter Eos conventum est, ut a Sententiis Fori Ecclesiastici Fuldensis = *liberum sit appellare vel ad Curiam Ecclesiasticam Herbipol., vel AD NUNCIATURAM COLON., vel si libuerit, nullo interposito medio, ad ipsam Sedem Apostolicam* = (382).

159. Tandem *Vestri Antecessores, Germanicique Episcopi* omnes maxima animi observantia persecuti sunt *semper* Jurisdictionem, Auctoritatemque *Nunciorum*, parique cultu, et obsequio illam suspexerunt UNIVERSITATES, quas inter non ultimum locum obtinet *Lovaniensis*. Haec enim A. 1574., datis ad *Nuncium* GROPPERUM Litteris, PONTIFICEM summopere rogandum duxit, ut *aliun Nuncium illuc* mitteret, qui in *TRIDENTINARUM SANCTIONUM custodiam* animo excubaret, in eam scilicet partem, quae tanti interest, quaeque NUNCIORUM oneris *non levem* partem constituit (383). Hinc videtis, quam merito Auctor ille WEISMANN exclamaverit, = QUOMODO MUTATA SUNT TEMPORA ! = Sed mutatae rei *novitas* tum Vestrae Causae injustitiam patefacit, tum anteferrî nunquam poterit *vetustissimae antiquitati ECCLESIASTICÆ DISCIPLINÆ*, quam *Conciliorum* vallat *Auctoritas*, quamque *Metropoli-*
lita-

(381) In quodam = *Pro-memoria* = Cardinali Secretario Status exhibito A. 1757.

(382) *Constit.*, quae incip. = *Ineffabili* = diei 1. Octobris 1752. §. 16. *Bullar. Benedict.* Tom. IV. num. III. pag. 16.

(383) Epistola *Facultatis Theologicae Universitatis Lovaniensis* diei 28. Martii legitur in = *Regenii des Repräsentations etc.* = *Par. Eccles.* V. pag. 288., et seqq.

litarum ; aliorumque Germanicorum *Episcoporum Exempla* confirmant . Recte BONIFACIUS *Episcopus per Thessaliam constitutos* edocuit : = CESSET NOVELLA PRÆSUMPTIO , NEMO AUDEAT SPERARE QUOD NON LICET = (384) .

(384) Epist. IX. ex lectis in cit. Concilio Romano III. apud LABÆUM Tom.V. col.850. C.

S E C T I O VII.

Confirmatur denique

JUS STABILIMUM NUNCIATURARUM

EXEMPLIS

IMPERATORUM, ET IMPERII,

CELEBRIORUMQUE JURECONSULTORUM GERMANICORUM

ETIAM PROTESTANTIUM

AUCTORITATE.

160. **S** *I*quantum inseruitur (sapientissimè scripsit SIXTUS III. *Episcopis Synodo apud Thessalonicam congregandis adversus Episcopos quosdam Auctoritatem Apostolici Vicarii oppugnantes*) SI QUANTUM INSERVITUR LEGIBUS, et PRINCIPUM CONSTITUTIS, quae sunt temporalia, et mutantur, et saepe saepius abolentur, tantum DIVINIS LEGIBUS, AETERNISQUE MANDATIS OBEDIENTIAE praestaremus, essemus profecto HUMANÆ BEATITUDINIS compotes, et MUNDANÆ VEXATIONIS MOLESTIAS vitaremus = (385). Loquentibus Nobis de Imperii, deque Imperatorum EXEMPLIS (386) nunciata venit in mentem, ut si Constitutiones Illorum pugnent cum Constitutionibus Primae Sedis, aliquid Nobis parent obstaculi, veluti Tua fuit, Archiepiscopo *Salisburgensis*, sententia (387): Nemo quippe ignorat, has duas Potestates et esse inter Se junctas, et ita institutas, ut Una non pendeat ab Altera [C. IV. N. 90. 91. 92.], ita ut in rebus Ecclesiasticis, et in Regimine Religionis eatenus valeant Civiles Leges, quatenus Legibus cohaerentes AB ECCLESIAE CAPITE profectis ipsam Ecclesiae Auctoritatem firmant, atque communiunt, eo scilicet Tutelae, et Patrocinii munere, quo CATHOLICI PRINCIPES erga MA-

N n

TREM

(385) Epist. XV. ex lectis in Concilio Romano III. apud LABB. cit. Tom. V. col. 855. B.

(386) Literis in forma Brevis diei 18. Octobris 1786. ad defunctum Episcopum *Frisingensem* datis §. Et

revera, in Opusc. = *Vritable état* = pagg. 63. 64.

(387) Epistola diei 24. Novembris 1783. Pontifici scripta §. Quod si vers. Denique.

TREM Se fungi gloriantur. Secus enim *omni* vi destituuntur Leges hujusmodi, et extra omnem disceptationem solae suum sibi vindicant locum ROMANI PONTIFICIS Constitutiones, et Leges, quae *Imperiali Sanctione* non indigent.

161. Nil est inter *Catholicos* hac opinione certius, atque exploratius (388); imo ab *Imperatoribus* ipsis probata est, et praesertim a THEODOSIO, et VALENTINIANO Litteris = ACTIO *Viro Illustri Comiti, et Magistro utriusque Militiae* = datis, dignis sane, quae majori animadversione pendantur. = Cum igitur, aiebant Illi, SEDIS APOSTOLICAE PRIMATUM *S. Petri meritum, qui PRINCEPS EST EPISCOPALIS CORONAE, et ROMANAE DIGNITAS CIVITATIS, Sacrae etiam Synodi firmavit auctoritas, ne quid PRÆTER AUCTORITATEM SEDIS ISTIUS illicitum PRÆSUMPTIO attemptare nitatur; tunc enim demum ECCLESIAE PAX ubique servabitur, SI RECTOREM SUUM AGNOSCAT UNIVERSITAS . . . ; per ordinem Religiosi Viri. URBIS PAPÆ LATA SENTENTIA EST PER GALLIAS ETIAM SINE IMPERIALI SANCTIONE VALITURA. QUID ENIM TANTI PONTIFICIS AUCTORITATI IN ECCLESIA NON LICERET? Sed Nostram quoque praeceptionem, haec ratio provocavit . . . Hoc perenni Sanctione decernimus, NE QUID tam Episcopis Gallicanis, quam aliarum Provinciarum contra Consuetudinem veterem liceat SINE VIRI VENERABILIS PAPÆ URBIS AETERNÆ AUCTORITATE TENTARE: sed omnibusque*

(388) Vis veritatis hanc confessionem extorsit ab ore ipsiusmet Auctoris Anonymi Opusculi = *Istoria Præmatica* = haec §. 32. aientis; = *La Potestà SECOLARE de' Reggenti CATTOLICI non deve certamente APPROPRIARSI i diritti della ECCLESIASTICA, nè esercitare una SUPERIORITA' sopra la medesima. Questa proposizione è conforme al SISTEMA della CHIESA CATTOLICA, ed alla INDIPENDENZA INTIERA delle due*

supreme Potestà, in cui il bene SPIRITUALE dell' Uomo deve separarsi dal TEMPORALE, e la Potestà ECCLESIASTICA dalla SECOLARE = . Et paulo post addit; = *Tutto quello adunque, che in un tal caso può chiedersi dalla Potestà SECOLARE, consiste in ciò, che le sue DISPOSIZIONI ESECUTIVE siano conformi alle LEGGI FONDAMENTALI della CHIESA, e dello Stato* = .

que PRO LEGE sit, quidquid SANXIT, vel SANXERIT APOSTOLICÆ SEDIS AUCTORITAS = (389).

162. Haec prae oculis habentes, et aliàs (390) affirmavimus, et modò affirmamus, adeo Imperatores, Imperiumque abfuisse a prohibenda, aut intercipienda VICARIORUM, LEGATORUM, NUNCIORUMQUE Jurisdictione, ut imò illam juvandam, conservandamque putaverint. Silentio hic praetermittimus, Theodosianum Rescriptum alterius Rescripti abrogatorium, iteratas JUSTINIANI petitiones, FRIDERICI I. declarationem, tot denique aliorum IMPERII PROCERUM, reliquarumque CATHOLICARUM DITIONUM PRINCIPUM postulationes tam saepe instauratas non alio consilio, nisi ut sibi habere licuisset vel STABILEM VICARIUM, vel LEGATUM NATUM, vel PERPETUUM NUNCIMUM juxta morem aut Prima, aut Secunda, aut Tertia temporis Epochæ in Ecclesia receptum. Haec omnia libenter omittimus, propterea quod superius a Nobis commemorata jam sunt [Sect. III. IV. V.]; sed praestat, ut ea memoriae mandentur, semperque ob oculos obversentur, utpote ad pertinacissimum quemque revincendum aptissima. Tot enim IMPERATORES, et PRINCIPES neque exposulassent unquam, neque unquam apud se detinuissent VICARIOS, LEGATOS, et NUNCIOS stabili Jurisdictione pollentes, si Eorum fixam Sedem, ac stabile domicilium putassent (ut minutuli quidam Scriptores calumniantur), esse ARTIFICIOSAM ROMANÆ AULÆ NOVITATEM ad suam Potentiam amplificandam, et ad depri-mendam adversus Imperiales Leges ECCLESIAE GERMANICÆ Libertatem.

163. Hinc argumenti satis est, (more suo copiosè, nervoseque disserit THOMASSINUS) ut existimemus, = si quando olim VICARIATUS APOSTOLICOS voluerint ROMANI PONTIFICES esse PERPETUOS; quod genus fuisse, qui concessi quon-

N n 2 dam

(389) Legum Novellarum Lib. I. Tit. 24. De Episcoporum Ordinatione post Cod. Theodos. JAC. GOTHOFREDI edit. Lipsiae Tom. VI. Par. II. pag. 67., et MATH. RADERUS in = Aula Sancta res gestas Theodosii Imp. complexa = edita Monachii A. 1614. pagg. 64. 65. 66. ADD. Adi Librum

= L'Episcopato = Cap. III. n. 33. 34. pag. 71. et seqq., ubi haec Theodosiana Constitutio declaratur, vindicaturque a quibusdam fallacis Auctoris Calviniani Samuelis Basnage.

(390) In cit. Litteris ad Episcopum Frisingensem.

dam sunt Thessalonicae, Justinianae, Arelati, Hispali, Toledo, Moguntiaeque, UNI ECCLESiarUM UTILITATI Eos inervisse, et HOC UNO STIMULO impulsos fuisse, ut non aliquid jugi Ecclesiis imponerent, et Metropolitibus . . . Nec JUSTINIANUS IMPERATOR perdisisset, hujusmodi APOSTOLICA DELEGATIONE illustrari suam NOVAM JUSTINIANAM, nec CINDESIUNTHES TOLETUM, nec FRANCORUM REGES ARELATEM, nec GOTTHI, LONGOBARDIQUE REGES AQUILEJAM, nec MOGUNTINAM CAROLOMANNUS, et PIPINUS vix multis precibus EXORASSENT ornari ejusdem Dignitatis splendore, si vel in mentem Eis venire potuisset, NOVAS HAS ESSE ARTES, et INUSITATAS MACHINAS PROPAGANDÆ DOMINATIONIS ROMANORUM PONTIFICUM, et NOVO SERVITUTIS JUGO OPPRIMENDÆ ANTIQUISSIMÆ LIBERTATIS ECCLESIASTICÆ IN SUIS REGNIS. Sensere igitur illi LONGE ALITER, NOVUM scilicet HINC ECCLESIAIS SUIS SPLENDOREM ACCEDERE, qui et in ipsum etiam REGNUM refunderetur: LIBERTATEMQUE et ANTISTITUM et ECCLESiarUM eo MAJOREM fore, ac FIRMIOREM. quod apud se, idest ab Exarcho proprio, sive Primatē, Causae quaeque Majores finirentur . . . A vero ergo, et aequo propius aberis, SI ITA EXISTIMES, eo maximè, et frequentissimè ad PRIMATUM institutionem instigatos fuisse REGES, et PONTIFICES; QUOD DISCIPLINAM ECCLESIASTICAM, VEL INTEGRAM SERVARI, VEL INTEGRITATI SUÆ REDDI PERCUPERENT = (391).

164. Quod silentio praeterire non possumus, sunt *CONCORDATA Aschaffenburgi* inita A. 1448. inter S. Sedem, et Nationem, *IMPERII RECESSUS* A. 1654., et *CAPITULATIO*

(391) Cit. Ljb. I. Cap. 31. n. 7. et 8. Hae, aliaeque Ecclesiasticae Disciplinae consonae THOMASSINI sententiae, quae in hac Responsione leguntur, omittuntur fortasse in nova Operum eruditū hujus Auctoris editione, quam expurgatam a mendis, ut ipsi loquuntur, pluries polliciti sunt

recentiores Germanici Scriptores; collectis forsitan pecuniis illis ad depravatos Libros edendos, gratisque divulgandos paratis, de quibus loquitur, ac *Anecdota* quaedam refert DOCTOR INGOLSTADTENSIS Colloq. XXI. pag. 163.

TIO CÆSAREA ejusdem anni, ad quam fuit hujusmodi *Recessus* adjunctus *Articulo XVI.* et *XVII.*, ita ut adjectio hujusmodi locum sibi postea vindicaverit *Artic. XIX.*, deindeque *Artic. XIV.* in *omnibus Capitulationibus*, quae ad praesentem usque IMPERATOREM sunt consecutae. Ad *Concordata* quod attinet, fit ibi mentio = *quorumcumque LEGATORUM deputatorum, seu missorum hactenus, vel deputandorum, vel mittendorum impostorum* =; et Apostolicae Sedis Collationi Beneficia servantur, quae Ipsi possiderent, = *ubicumque dictos LEGATOS, antequam ad Curiam Romanam redierint, rebus eximi contigerit humanis* = (392); quodque caput est, *integrum S. SEDI* relinquitur *Jus NUNCIORUM* etiam *imposterum mittendorum, nullo Ipsorum numero praefinito, nullaque insuper adjecta conditione*. RECESSUS autem, et CAPITULATIONES CÆSAREÆ prohibendos quidem Nuncios curarunt, quominus in Causis Civilibus Jurisdictione uterentur, sed palam agnoscunt *stabilem NUNCIATURARUM Jurisdictionem*, tanto jam tempore per Germaniam institutarum, veluti Nos defuncto *Friisingensi* Episcopo demonstravimus (393).

165. Nihil moramur ea, quae dicta sunt contra Nostram de *Concordato* demonstrationem; despicienda enim sunt magis, quam refutanda. Et sane quid levius HERMANNI *Responsione* ad Nostras Litteras (394)? Propterea enim ille *nibili* aestimandam censet mentionem LEGATORUM in *Concordatis* habitam, quia = *non si parla qui dei LEGATI PAPALI, i quali vengono mandati in GERMANIA* = (395). Ergone Germanica Natio, cum LEGATOS inter *transigendum* nominavit, non de Legatis, et Nunciis verba faciebat, qui *ad Se* mittebantur, sed, ut fert

HER-

(392) §. *Placet Nobis* 3. In Collectione *Horiziana* Tom. I. n. VII. pagg. 164. 165. ADD. Apud KOCH in cit. *Sylog. Document.* num. XIV. pag. 217. (17), ubi, quod speciali animadversione dignum est, refert quidem varias *Legatorum* species, et *Nuncios* recenset, sed nihil habet de *Legatis Extraordinariis*, quos *Recentiores* nonnulli perperam *hic* comminiscuntur.

(393) Cit. Litteris §. *Sed si de* *Recessibus*, unde apparet, quam graviter erret *Auctor Scripti* = *Pro Memoria alla Dieta* = iniquens, = *Questa giurisdizione dei Nanzj era già Loro interdotta dal Concordati* = §. 10. in Opusc. = *Riflessioni* etc. = pag. 37.

(394) In Opusculo = *Riflessioni esposte al Pubblico cor Germanaschieltetzza*. *Damiana* 1787. =

(395) §. XIV. pag. 14.

HERMANNI sententia , de iis loquebatur LEGATIS , et NUNCIIS , qui in *Galliam* , in *Hispaniam* , et in alia mittebantur *Regna* , quibuscum nulla illi *Nationi res erat* ? Huc usque profecto *Transactionum verba* intellecta semper fuerunt de iis *Personis* , & *rebus* , quae ad *Transigentes ipsos* spectarent .

166. Agnoscit & Ille suae responsionis *levitatem* , adeoque subdit , = *se ciò vuole interpretarsi per rapporto alla GERMANIA , non ha proibito l'Imperatore , che secondo le circostanze richiedono vengano dei Legati Papali in Germania , solamente ha tolto LA GIURISDIZIONE DEI NUNZJ : QUESTA NON E' ANNESSA AI CONCORDATI* = (396) . At altera haec animadversio , quam *Alii* etiam sectantur (397) , hanc unam ob causam , quia *Nunciaturae* cum *Jurisdictione* conjunctae *post Concordati tempus* incoeperint ; haec , inquit , animadversio , quàm levis sit , satis sua fallacia se prodit . *Tempore* enim *Concordati* non deerant profecto *stabiles cum Jurisdictione LEGATIONES* penes unum , aut alterum *Metropolitanum* , qui tunc *LEGATORUM NATORUM* nomine nuncupabantur . Praeterea *alii* tunc saepe mittebantur a *LATERE LEGATI* , *majori* etiam praediti *Jurisdictione* , quàm *NUNCII* , veluti ostensum est *supra* [§. 126.] . Nihil igitur refert , quod nondum *tunc* invectae essent in *Germaniam* hodiernae *NUNCIATURÆ* , semel ac invectae *jam* fuerant *STABILES LEGATIONES* , quas postmodum exceperunt *NUNCIATURÆ* , illarum *Legationum* simillimae . Quemadmodum verò *Concordata* mentionem habent = *quorumcumque Legatorum , seu missorum hactenus , vel DEFUTANDORUM , aut MITTENDORUM IN POSTERUM* = ; ita ambigi non potest , quin verba *indiscriminatim* fecerint tam de *LEGATIS* deputatis , vel *deputandis* , quàm de *LEGATIS* E *LATERE* missis , vel *mittendis* . Et rursus quemadmodum *Concordata* *utrumque* horum *LEGATORUM genus* agnoscunt *in eo Statu* , in quo tunc solebant vel deputari , vel mitti cum adjuncta *potestate* , et *Jurisdictione* . jam illud consequitur , eam , de qua loquimur , *Jurisdictionem* *CONCORDATIS* contineri , et in iis *pro legitima* agnoscì .

167. Dolet HERMANNO , quod circa *Nunciorum numerum*

(396) Cit. §. pag. 15.

(397) Illos inter *Auctor Libelli* = *Istoria Trammatica* = § 51.

rum ne leve quidem indicium in Concordatis occurrat, ex quo circumscriptus esse videatur; magisque insuper dolet, quod ibi mentio fiat de Beneficiis = *quorumcumque Legatorum deputandum, vel mittendorum* =, non jam pro rerum opportunitate, sed pro S. Sedis arbitrio. Hinc effati hujus = *il numero de Nunzi non è fissato ne' Concordati* = veritatem profiteri coactus his verbis = QUI NON V' HA DUBBIO ALCUNO =, relicto Concordato, vertit se ad *Articulum XVIII. Capitulationis CAROLI V.*, quem reddit his verbis; = *Avremo a cuore, e procureremo, che non si tratti in conto alcuno del Papa per la molteplicità, e ingrandimento degl' impieghi della Corte di Roma* = (398).

168. At cavillatio haec est aliis longè deterior. Romanae enim Aulae munera, quae *Articulus Carolinae Capitulationis* (399) indigitat, sunt ea munera, quae ROMÆ multiplicata reddere fortasse poterant sumptuosiores tam Dispensationes, quàm Resignationes, et id genus alia; nihilque prorsus commune habent cum NUNCIATURIS, de quibus suo peculiari loco agit *Carolina Capitulatio*, aliaeque huic *simillimae* Capitulationes, ubi nempe agunt de *civilibus* Causis (400), veluti mox *infra* patebit, ubi de his recurreret sermo. Et sane nemini hactenus venit in mentem, *Articulum* hunc Carolinae Capitulationis de nulla alia re agentem, nisi de adhibendis officiis, *ne Romana munera multiplicarentur*, potuisse NUNCIOS respicere, et CONCORDATUM ipsum infringere, vi cujus agnitum diserte est, posse Pontificem vel in Germania *eligere*, vel *illuc mittere* QUOSCUMQUE LEGATOS.

169. Quod adeo verum est, ut *Auctor* quidam ex vestris redactus ad incertas desperatam provinciam assumat defendendi, servari CONCORDATUM non deberi ex eo, quod *legitimo titulo* ROMANUS PONTIFEX destituatur (401). Dignum sane com-

(398) §. XX. pag. 15.

(399) Sive potius Capitulationis FERDINANDI IV., in qua *Articulus* tunc XVII nunc XIV., ex cujus §. 1. desumpta sunt verba ab *Hermanno* relata, *primum* adiectus fuit, prout testatur JO. LIMNÆUS ad *Articulum XVII.* hujus Capitulationis his verbis: = *Totus hic Articulus novus*

est = Annotam. in Capitulat. pag. 836.

(400) §. 4. ejusdem *Artic. XIV.* Capitulationis *Ferdinandinae*, scilicet postquam in §. 3. antecedentibus vindicata fuerant Jura, Statuta, et Consuetudines *Archiepiscoporum*, et *Capitulorum Ecclesiarum Germaniae*.
(401) Opusc. = *Historia Præmaritica etc.* = §. 52.

mentum his, qui ubi de S. SEDE agitur, *Jus* omne; ac *Possessionem* despiciunt, *Pacta* solemniora aspernantur, *Legesque* humanas aequae ac *Divinas* contemnunt, atque pessumdant (402).

170. Multò magis aqua haeret hostibus Apostolicae Sedis, cum ad RECESSUM A. 1654., et ad CAPITULATIONEM CÆSAREAM ventum est; ita ut in his explicandis unus adversus alterum pugnet. Si HERMANNO credimus, in *Recessu*, et in *Capitulatione* tam de Causis *Eccllesiasticis*, quàm de *profanis* est actum (403): affirmat enim, fuisse Causas *profanas* NUNCIATURIS *ademptas*, sed *servatam* PONTIFICI putat *Jurisdictionem* = *nelle cose riconosciute appartenere ALL' ECCLESIASTICO*; QUESTA FINORA NON GLI E' STATA CONTRASTATA DA NESSUNO. *Ma come dovrà Egli esercitarla? Per mezzo de' Nunzi? Ciò appunto non è espresso, nè si trova nella Capitulatione* = (404).

171. Si verò *Auctorem* audimus *Historiae Pragmaticae* (405),
cui

(402) Commentum huiusmodi agnovit, objecitque contra *Protestantes Tselfingerum*, *Hyppolitum*, *Moserum*, aliosque *Concordatorum* hostes affirmantes, = *Concordata malis artibus Germaniae esse obtrusa*, et ignorantiam paciscentium causam efficiantem esse *Concordatorum*, idem P. HEDDERICH in = *Diss. ad Concordata Germaniae* = Par. II. §. 6. loc. cit. pag. 195., ubi praefractè defendit, = *Concordatis tamquam PACTIS PUBLICIS, et LEGI FUNDAMENTALI IMPERII sanctissimè insistendum esse* = idemque repetit in = *Diss. de mensibus Papalibus* = §. 16.; quod ipsi sentit ENDRES, quos citat, sequiturque WEISMANN = *Nuove Osservazioni etc.* = ad n. 71. et 72. (*). Quanta autem utilitas sit *Concordatum* universae Nationi probat ZALLWEIN cit. Opere, = *Princip. Jur. Eccles.* = Tom. III. qu. II. Cap. 3. §. 8. pag. 310. seqq. ADD. Quae porro sit vis *Concordatorum*

quorumvis accipiant Germani ab ipsis *Friderici III.* Legatis ad *Engelium IV.*, et *Nicolaum V.* in *Relatione Aeneae Silvii* ad eundem Imp. ita agentibus: = *Haec omnia nomine Regio promissimus, quia sic instructiones nostrae nos admonebant, NUNC REGI INGUMBIT QUOD PROMISSUM EST FACERE. Ipse enim, non nos promissimus. QUICUMQUE PACTA SIBI SERVARI VULT, NE VIOLATOR PACTORUM INVENIATUR, CAVEAT. Reciproca sunt ultro citroque beneficia. Qui facit, recipit. Otioso nemo beneficus est* = eademque repetuntur sensa in *sine ejusdem Relationis*, quae, ut jam diximus, refertur a KOCH in *Sylog. Document. n. XXX.* pag. 324. et p. 336.

(403) §. XLII. Vers. *Gli Elettori.* pag. 27.

(404) §. XLIII. cit. pag. 27.

(405) §§. 54. 55. 56.

cui Tu quoque adhaeres, Archiepiscopo *Moguntine*, (406) neo actum est, nec agi potuit de Causis *Ecclesiasticis*, semel atque petitio omnis a *Camera Imperiali* profluebat; ad quam quidem quantum *civiles* pertinent Causae, tantum = *Jurisdictio in Causis*, et *negotiis Ecclesiasticis* *Cameram Imperialem nullatenus tangebat*, hinc et nullam mentionem de ea faciebat = nec in Propositione, nec in Deliberatione (407).

172. Facile erit *Utrumque* in diversa abeuntem revincere, ac refutare, si paullulum splendoris, ac lucis huic *Articulo* afferamus ex *iisdem monumentis*, quae profert *Uterque*. RECES-SUS, et CAPITULATIONIS tempore erant jam multos ante annos per Germaniam invectae NUNCIATURÆ cum *stabili* Jurisdictione conjunctae. Quamvis autem illarum *Jurisdictio* verius fuisset pro Causis *Ecclesiasticis* data, in Dioecesisbus tamen *Coloniensi*, *Leodiensi*, *Monasteriensi*, aliisque in Locis erat *antiqua Consuetudine* receptum, quam IMPERATORES quoque in *Comitiis generalibus* probaverant (408), ut Laici possent, si vellent, Causas *profanas* deferre ad *Officiales Ecclesiasticos*, et in gradu *Appellationis* ad NUNTIOS, et etiam ad URBEM (409): ex quo factum est, ut NUNCII tam *Ecclesiasticas*, quam *profanas* Causas cognoscerent. Ad Causas *Ecclesiasticas* quod spectat, in toto Imperio fuit nemo, qui pro *legitima*, ac *justa* NUN-

O O

CIO.

(406) *Encycl.* ad *Suffragantes Committorum* missa §. *Cacterum*. cum seqq., et *epist.* ad *Pontificem* data die 26. *Novembris* 1788. §. *Provocatur quoque*. ADD. *Eidem Auctori* adhaeret quoque *Elector COLONIENSIS* in ejus = *Pro-Memoria* = §. 69. *cit.* *Opusc.* = *Riflessioni etc.* = pag. 179.

(407) *Cit.* §. *Provocatur*.

(408) Ut probavit JOANNES A CHOKIER in *Opusc.* = *Vindiciae Libertatis Ecclesiasticae*. = *Leodii* A. 1630. *Par. I.*, nec non JOS. CARD. SACRIPANTE in alio *Opusc.* = *Defensio Jurisdict. Ecclesiast. circa Appel-lat. ab Officiali Leodigensi in Causis*

profanis inter Laicos ad Superiores Ecclesiasticos. = *Romae* 1688., quod *Opusculum* citat *Auctor Libelli-Istoriae Prammatica* = §. 54.

(409) In *Concordato a Natione Germanica inito cum Martino V.* in *Concilio Constantiensi* conventum fuerat, ut Causae etiam, quae ad *Forum Ecclesiasticum de Jure*, vel *Consuetudine non pertinent*, possent *consensu Partium* in *Curia cognosci*, vel *extra committi*. Vid. LABBEUM *Tom. XVI. Col. 724. n. V.*, quod *Concordatum* memorat NEL-LER in *Dis. De certis S. Concilii Basileensi. Decret.* §. 16. * *loc. cit.* p. 307.

CIORUM *Jurisdictionem* agnoscere detrectaret, sive de IMPERATORE loquamur, sive de CAMERA IMPERIALI, sive denique de ARCHIEPISCOPORUM, EPISCOPORUMQUE *Tribunalibus*. Sed ad *profanas* Causas quod attinet, eam oppugnare coeperunt *Electores Ecclesiastici* primùm affirmantes, si permittebant Ipsi, *profanas* Causas ad *suos Officiales Ecclesiasticos* deferri, id se uti *Principes*, non uti Archi-Episcopos permisisse. Hinc ad *Cameram Imperialem* ventum est, quæ quàm facili negotio *Mandata Cassatoria* edidit *adversus* NUNCIORUM *Judicia* in Causis *profanis* (410), tantum sibi abstinendum duxit a *Jurisdictione* NUNCIORUM in Causis ECCLESIASTICIS *impedienda, et intercidenda*.

173. E contra NUNCII freti praesertim *Consuetudine*, quæ fovebantur, haud Sibi temperandum putabant esse a Causis *profanis* cognoscendis, = *Sed saepius per contraria Mandata Cassatoria ad parendum adigebant Partes sub gravi multa, et Censuris Ecclesiasticis* =. Hinc *Electores*, et *Status*, secum habentes suffragium, seu *Votum* ipsius *Camerae* (411) referre haec omnia cogitarunt ad *Comitia* A. 1654., ibique exaggeratis incommodis = *propter Appellationes, et Recursus ab Officialibus ad Pontificem, et Nuntios, quia ejusmodi Appellationes, et Recursus vix non ab omnibus Sententiis, ETSI CIVILES, VEL PROFANAS CONCERNANT, SINE DISCRIMINE suscipiuntur. Jurisdictiones contra ordinem confunduntur* = postulatum enixe fuit, ut *secerentur* Jurisdictiones, et Causae, itaut non deberent amplius NUNCII in Causis *profanis* illegitima auctoritate *Judicium* ferre (412). FERDINANDUS III. itaque Imperator, Imperiique ELECTORES, et STATUS in eam quidem mentem venerunt, ut Causae *segregarentur*; sed videntibus illis, id fieri non posse *sine Apostolicae Sedis Auctoritate*, Ipsam adiri oportere *deliberatum est* in *Recessu* his verbis: = APUD SEDEM PONTIFICIAM ROMÆ ID EXPEDIRI CURABIMUS, *ut ejusmodi illicitis in* Imp-

(410) LUDOLFF Dis. = *De Jurisdictione Officialium in Causis Civilibus* = Aporism. XII. Tom. I. Observat. Forens. pag. 335. et Card. SACRIPANTE cit. = *Defens. Jurisdiction. etc.* = Cap. 9. n. 20. et seqq.

(411) Ut testatur Anonymus Auctor cit. Opusc. = *De Legatis etc.* = Cap. III. §. 31. pag. 64.

(412) Idem Auctor loc. cit. vers. Hoc votum.

Imperio, ejusque Subditos procedendi modis scribo Nunciis interdicatur = (413).

174. Additum quidem fuit *admonitionis loco* = *de Nunciorum Absolutione a Juramentis, et de ejusmodi relaxationibus in Judiciis, nisi a Judice competente ad effectum agendi fiant, neutiquam acceptandis* = (414). At altera haec RECESSUS Pars, quae cum *solas* a Juramentis Absolutiones respiciat, *reliquam* omnem *voluntariam* Jurisdictionem NUNCIORUM mirificè confoveret, haec, inquit, Recessus pars altera *pro injusta habita* fuit ab Imperatore, ab Electoribus, et a Principibus. Hi enim *ad Capitulationem FERDINANDI IV. adjecerunt quidem clam, et occultè, seu de facto magis, quam jure, ad breve etiam tempus, vel vitam unius Imperatoris* = duraturam (415) partem *Primam*, quae Causas *profanas* respiciebat, sed voluerunt omnino ut *Secunda* pars perpetuo exularet tam *ab illa Capitulatione*, quàm *ab aliis* omnibus, quae deinceps essent consecutae. Quocirca intelliget nemo, qui fiat, ut Tu, *Moguntiae* Archiepiscopo, tantos de *secunda* hac RECESSUS parte clamores edideris (416), quae communi, constantique Sententia IMPERII TOTIUS est *ab Omnibus* deserta, ac derelicta.

175. Interest autem plurimum nosse, *cujus opera* fuerit *Prima* illa RECESSUS pars *Ferdinandinae Capitulationi* illata, et innexa, *quaque ratione* id praestitum. Ad *Auctores* quod attinet, non alios fuisse, quam ELECTORES ECCLESIASTICOS satis declarat PUFFENDORFII locus, ab *Auctore Historiae Pragmaticae* exscriptus (417), idemque HERMANNUS (418), et *Auctor Libri* = *de Legatis* = confirmant (419), Ad *rationem* verò

O o 2

quod

(413) Ut Nostrum habet exemplar, a quo parum differt *Auctor Anonymus* = *De Legatis* = loc. cit., et alter *Auctor* Opusculi = *Historia Pragmatica* = §. 55.

(414) Prosequitur idem exemplar, a quo parum differunt praefati *Auctores* in citatis locis.

(415) Episcopus Paderbonensis id Pontifici ALEXANDRO VII. testatus est litteris eisdem scriptis die 4. Septembris 1664., postquam solem-

nem contra hujusmodi Articulum, Protestationem emisisset die 26. Augusti ejusdem Anni in actis Imperialium Comitiorum inserendam. *Archiv. Vatis. Literar. Episcoporum* Tom. 50. pagg. 115. 116. 121.

(416) *Encycl.* §. Perinde vers. *Caserum*.

(417) §. 57.

(418) §. XLII. pagg. 26. 27.

(419) Cit. §. 31. vers. *Hil jurgi*. pag. 66.

quod spectat, satis est, ut legatur *Articulus Capitulationis Leopoldinae*, in caeteris omnibus Imperatorum Electionibus eodem exemplo, et in eandem sententiam exscriptus, ut quisque sibi non suadeat modò, sed persuadeat, Deliberationem omnem *super divisionem civilium Ecclesiasticarumque Causarum* cecidisse: = *Et d'autant, (en Article verba) que plusieurs difficultés, et contestations se sont présentées entre le Cours superieures de l'Empire, et les Nonciatures Apostoliques AU SUJET DES DITES CAUSES CIVILES, en ce que les Appellations des Sentences des Officialites y auroient été reçues par les uns, et par les autres, les proces ordonnés, et que l'on a même taché de les soutenir par toutes sortes de mandemens rigoureux; au grande préjudice des Parties, qui ont été faulxées par la =; et rursus = Nous pour y remédier (en verba DECLARATIONIS), et pour prévenir TOUT CONFLICT DE JURISDICTION, ferons en sorte, que LES CAUSES SECULIERES SOIENT JURIDIQUEMENT DISTINGUEES DES ECCLESIASTIQUES, et que les cas DOCTEURS, qui s'y pourroient presenter PUISSENT ETRE REGLES AVEC LE S. SIEGE PAR UNE COMPOSITION AMIABLE, et qu' ensuite CHACUN DES JUGES ECCLESIASTIQUES, ET SECULIERS PUISSE JOUIR FAISABLEMENT DE SON DROIT DE JUDICATURE = (420).*

176. His praehabitis, atque explicatis, non ea modò concidunt, quae obijci consueverunt, sed argumentum ex *Recessu*, et ex *Capitulatione* depromptum ea in luce collocatur, ut omnem respondendi facultatem elidat. Etenim certo constat, tametsi id Tu frustra neges, Archiepiscopo *Moguntine*, tam *Recessum*, quam *Capitulationem* opera, et industria praesertim *Ecclesiasticorum Electorum* prodiisse. Certò item constat, actum in *Recessu*, et in *Capitulatione* fuisse *de Civilibus, et de Ecclesiasticis Causis*, veluti HERMANNUS ipse confitetur ingenuè. Certò denique constat, *horum separationem Causarum*, quam *Recessus*, et *Capitulatio* exoptavit, ac voluit *una cum consensu Apostolicae Sedis*, numquam respexisse *Curias Diocesanas*, de quibus nulla umquam iuciderat mentio, sed solas respexisse APOSTOLICAM.

(420) B. DE SPON. in Libro *l'Empereur Charles VII. etc. = Article = La Capitulation de l'Empereur François combinée avec la Capitulation de XIV. §. 5. page. 296. 297.*

STOLICAS NUNCIATURAS, adversus quas fuerat nunciè reclamatum, quaeque sine ullo discrimine *de utrisque Causis* iudicium ferebant. Jam verò si isthaec Causarum *distinctio*, ac Causarum *segregatio* fuit tantopere exoptata = *pour prévenir tout conflit de Jurisdiction entre les Cours supérieures de l'Empire, et les Nonciatures Apostoliques: et qu'ensuite chacun des Juges Ecclesiastiques, et Seculiers puisse jouir paisiblement DE SON DROIT DE JUDICATURE* =, clarius patet, quàm ut verbis exprimi possit, APOSTOLICAS NUNCIATURAS, sicut *accedente consensu Sanctae Sedis* esse debebant omnis potestatis expertes de Causis *profanis* iudicandi, ita potuisse, ac debuisse *Suo Jure* uti Causas *Ecclesiasticas*, ut antea, cognoscendi; quemadmodum indubia IMPERATORIS, IMPERIIQUE *Declaratio* praeseferebat (421).

177. Utque res, quae evidens per se est, evidentior evadat, sinite, ut *quaeramus ex Vobis*, Ven. Fratres, quoniam esset *Jurisdictionis pugna* pertimescenda inter Suprema Imperii Tribunalia; et Apostolicas Nunciaturas, si NUNCIATURÆ *omni penitus Jurisdictione carere debuissent*? Nulla enim ibi esse potest de Jurisdictione contentio, ubi Jurisdictio omnis conticescit. Si itaque LEX cogitat de *Jurisdictionis certamine* inter duas Partes fortasse ineundo, si *ad collisionis pericula* praecavenda ita Causas *segregandas* indicit, ut utraque Pars *suo potius iudicandi Jure*, ac *potestate*, quis affirmare umquam audebit, alteram ex Partibus hisce *ea Jurisdictione destitui*, quam LEX eidem *adeo manifeste concedit*? Sicuti igitur *risu* excipiendus esset ille, qui *Supremis Imperii Tribunalibus* Jus cognoscendi PROFANAS Causas denegaret, quas LEX Eisdem *tamquam proprias* addicit, ita RISU esset excipiendus, qui NUNCIATURAS APOSTOLICAS vacuas esse contenderet *ea Jurisdictione*, quam Eisdem LEX *uti propriam* in Ecclesiasticis Causis adjudicat.

178. De-

(421) Rem probè intellexit, explicavitque idem B. DE SPON. loc. cit. pag. 297. c. = *La disposition du présente article tend à faire UNE DISTINCTION entre les matieres ECCLESIASTIQUES, et DE RELIGION, et celles qui sont PURE-*

MENT CIVILES, ou TEMPORELLES. L'Empire ABANDONNE la Décision de CELLES LA' A la Cour de ROME, aux NONCIATURES....; mais il ne veut point que le juge d'Eglise prenne connaissance de celles cy. =

178. Desinat ergo HERMANNUS aliquando comminisci, nullum in *Capitulatione* factum fuisse verbum *de Personis*, quibus Pontifex uteretur in Causis Ecclesiasticis cognoscendis. Totus enim *Recessus*, et §§. 4. et 5, *Articuli XIV. Capitulationis* nihil aliud afferunt de ratione dijudicandi quoad Romanum Pontificem, quam Nuncios, et APOSTOLICAS NUNCIATURAS, quarum Jurisdictio in Causis Ecclesiasticis habita semper *pro legitima* fuerat, et numquam *abusus* nomine compellata. Cessat hinc argumentum illud, a Te Archiepiscopo *Moguntine* propositum, ut scilicet = *dum unus tollitur abusus, alius non probetur* = (422); sed locum sibi vindicat *Axioma*, ut dum prohibetur una ex duabus rebus, quarum altera illegitima, altera legitima judicatur, rei illegitimae reprobatio indubiam praeseferat legitimae rei approbationem, veluti *ipsa Capitulatio* declarat (423).

179. Neque haec §. 5. *Art. XIV.* interpretatio, quam verba ipsa *Capitulationis* indignant, verbis adversatur §. 1. ejusdem *Articuli*, ubi *Imperator* pollicetur, *Se observantiam CONCORDATORUM PRINCIPUM curaturum*, veluti Tu, Archiepiscopo *Moguntine*, arbitraris, (424) Tecumque HERMANNUS

(422) Cit. §. *Provocatur*.

(423) Confirmatur id ipsum ex *Edicto Electoris*, et Archiepiscopi *Coloniensis Maximiliani Henrici* diei 10. Junii 1670., in quo sententiae adhaerens *Electori Recessus*, et *Capitulationis*, dum jubet, *Partes in Causis Civilibus*, et merè profanis appellare ad *Officiale Metropolitani Coloniensem*, loco *Nuntii*, vel *Judicum Romanae Curiae*, *Causas Ecclesiasticas* aperte exceptis his verbis, = *Sulvo de caetero in Causis Ecclesiasticis respectu Sedi Apostolicae, et Tribunalibus Curiae Romanae debito* = *LEUDOLFF* = *Variar. observat. Foren.* = in dis. de *Jurisdict. Officialium etc. Aphorism. XIII. Tom. I. pag. 341.* ADD. Id ipsum magis magisque con-

firmatur ex iis, quae tradit recentissimus *Auctor Germanici Opusculi* = *Frage etc.* = 1787. in 4., qui de *Capitulatione* agens *Josephi I. A. 1690.* animadvertit, = *che in occasione di questa Capitolazione si provvide, che sotto pretesto di Cause Civili non fossero tolti dalla giurisdizione del Nunzio anche gl' affari Ecclesiastici. E che GLI ELETTORI GIURINO SU' QUESTO PROPOSITO DI PAR GIURARE L'IMPERADORE, CHE NEI CASI DUBBIOSI AMICHEVOLMENTE SI ACCORDEREBBE COL PAPA* = *Vid. Opusc. = Riflessioni sopra i 78. Articoli* = ad § 69. pag. 172.

(424) Loc. cit.

NUS (425), et *Auctor Historiae Pragmaticae* (426) excogitant PRINCIPUM enim CONCORDATA, quae *Capitulatio* commemorat, non sunt, ut contendis, *Basileenses Canones*, qui biscentum, et amplius annos Recessum, et Capitulationem antecesserunt, qui *temporariè* tantum fuerunt a Principibus accepto habiti, qui denique *post Tridentinum Concilium* esse omnino *desierunt*, sed sunt vera illa, et perpetua CONCORDATA inter Imperii Principes, et Sanctam Sedem inita, ut ostensum est *supra* [Cap. VI. a §. 1. ad 38.].

180. Praeterea ipsi *Basileenses Canones* minime NUNCIATURIS adversantur, ut pariter *supra* vidimus [§. 150.] et *posthac* videbimus. Cessat itaque objecta *Contradictio*, quam infirmis quibusdam ratiunculis nixam satis ipsius §. 5. verba subvertunt, quae cum palam, aperteque praeseferant *Jurisdictionem* NUNCIORUM in *Ecclesiasticis* Causis, luce clarius demonstrat, non potuisse eandem Jurisdictionem in *superiori* §. 2. denegari. Unus enim semper fuit sensus omnium *Interpretum*, ut a quacumque interpretatione omnis absit contradictio, utque ea pars orationis, quae nitidè patet, ad alteram, quae paullò obscurior fortasse esset, explicandam inserviat.

281. Sed Tu quoque, Archiepiscopo *Moguntino*, persuasisse tandem Tibi videris, agnitam fuisse in *Capitulatione* JURISDICTIONEM NUNCIORUM, veluti haec Tua indicant verba, = *Etsi pro tunc* JURISDICTIO NUNCIORUM ALIQUALIS PERMISSA FUISSET, *profecto nulla alia judicanda foret, quam talis, quae hic, et nunc secundum circumstantias quandoque in casibus extraordinariis . . . necessaria foret, et ad tempus* = (427). At dissidium hujusmodi, cui tantopere plaudit *Auctor Historiae Pragmaticae* (428), magis magisque errorem, deceptionemque patet facit, quibus NUNCIATURARUM hostes implicantur. Cum enim *Recessus*, et *Capitulatio* agat de NUNCIATURIS *tunc temporis existentibus*, cumque ex *Epocha* NUNCIATURARUM GERMANICARUM constet, non *extraordinarias*, et *temporarias*, sed STABILES, et PERMANENTES NUN-

(425) Cit. §. XLIII. pag. 17.

(426) §. 57. prope finem.

(427) In alia cit. epist. ad Suffraganeos §. Et tali modo.

(428) Cit. §. 57.

NUNCIATURAS TUNC EXTITISSE (429), nemo non videt, JURISDICTIONEM NUNCIATURARUM in *Recessu*, & in *Capitulatione* agnitam non ad alias, quàm ad STABILES NUNCIATURAS, posse referri.

182. Post hæc frustra scire quaeris Archiepiscopo *Colonien- sis* (430), cur NUNCIUS SANFELICIUS *Recessum*, et *Capitulationem*, de qua agitur, minimè *faventem* NUNCIORUM *Juribus* judicavit, adeoque sollicitus fuerit, ut in *Capitulatione* LEOPOLDI I. locum non haberet, curque re infecta ad *Protestationem* confugerit. Scire enim id facile potueras ab eodem Cardinali SACRIPANTE, ad quem unus ex *Vestris Scriptori- bus* (431) suos Lectores ablegat. Narrat Is, *Recessum*, et *Capitulationem* fovere quidem Jurisdictionem Nunciorum quoad *Causas Ecclesiasticas*, sed non quoad *Causas profanas*, ita ut NUNCIUS aequo animo ferre non posset omnino eam *Legem*, quæ *circa has Causas Se de antiqua Possessione dejiceret*.

183. Accedebat insuper, quod licet *Recessus*, et *Capitalatio* satis luculenter *Jurisdictioni favere*: NUNCIORUM super *Ecclesiasticas* Causas; verendum tamen erat, ne *Recessus*, et *Capitulationis verba aliorum* acciperentur, *ut factum est*, utque fieri *debere* SANFELICIUS præsenfisse videtur. Hinc = *ad evitandum omnem prætextum cujuscumque* LICET SINISTRÆ, ET INSUBSISTENTIS INTERPRETATIONIS *bo. mem. Illustrissimus*, et Rñus SANFELICIUS tunc Nuncius Apostolicus non omisit opportunas protestationes adijcere; et AD OMNEM BONUM FINEM ELECTORES CATHOLICI HUIUSMODI ARTICULUM OMITTENDUM ESSE DECLARARUNT, ILLUMQUE EXTUNC PRO OMIS- SO, ET ABOLITO HABUERUNT, *ut patet ex reversali Sigilla Cancellariæ Moguntinao muni.*

(429) Ex Serie Nunciorum *Colonien- sium*, de qua in N.333., patet, *Recessus*, et *Capitulationis Ferdinardinae tempore* Nuncium *Coloniae* fuisse JOS. MAR. SANFELICIUM Arch. Consentitum. In altera allata Serie Nunciorum *Vindobonensium* N.334.n. 31. videre est, Nuncium eo temporis *Vindobonae* fuisse SCPIO-

NEM DE ILCIO Arch. Pisanum.

(430) In Scripto = *Pro-Memoria alla Dieta* = §.70. in Opusc. = *Riflessioni* = pag.178.

(431) ANONYMUS in Libello = *Istoria Præmatica* = §.54. qui mox §.57. idem de *Romanæ Curiae* opi- nione profert judicium.

munito sub Datum Francofurti 30. Julii 1658., et quod plus est, cum idem Nuncius praefatas Protestationes fecisset etiam ipsimet ELECTO ROMANORUM REGI LEOPOLDO PRIMO. . . . CÆSAREA MAJESTAS CIRCA DICTUM ARTICULUM NIHIL SE TENTATURAM SUO VERBO SPONDIT, ut patet ex actn publico nominati Nuncii Apostolici sub Datum Francofurti 9. Augusti 1656., et registrato in Archivio Nunciaturae Tom. II. num. 21. = (432). Quae quidem LEOPOLDI IMPERATORIS, et ECCLESIASTICORUM ELECTORUM sponsio, ac declaratio, veluti cumulus accedit ad stabilem Jurisdictionem NUNCIORUM comprobendam.

184. Cum *Legibus Imperii*, et cum *Exemplis Imperatorum*, ac *Principum* congruunt CELEBRIORES JURECONSULTI etiam PROTESTANTES, inter quos GEORGIUS LUDOVICUS BOEHMERUS, *Henningii Boehmeri Filius* (433), et qui *Protestantium* sententiis adhaerent PEHEM *Canonum Professor* (434), et LE PLAT Antecessor *Lovaniensis* (435). Jam vero si horum [*] *Scripta* adire Vobis libuerit, vestristem oculis deprehendetis, alios PONTIFICI vindicantes MITTENDORUM NUNCIORUM *Potestatem*, eamque in DIVINI PRIMATUS Jure collocantes, alios autem affirmantes, STABILES GERMANIAE NUNCIATURAS, *praesidio Concordatorum*, et *Imperialium Legum* suffultas, et communitas numquam contentiosa, aut voluntaria Jurisdictione caruisse.

185. Ast quid opus est verbis? *Auctor* ipse Libri = *De Legatis* = coactus est confiteri, opinionem suam a *celebriorum*
P p Ger,

(432) Cit. Oper. = *Defens. Jurisdict. Eccles.* = Cap. XI. num. 34., et seqq. pagg. 155. 156.

(433) *Princip. Jur. Canon. Publ. Goettingae* 1735. §. 135.

(434) *Pract. in Jus Eccles.* Par. I. §. 445.

(435) *Sermone habito in Universitate Moguntina*, qui refertur in *Diario meastris Moguntinis* mense Augusto A. 1783. pag. 645.

[*] ADD. Quibus addi possunt CAR. DE MEAN Electoris Maxi-

miliani Consiliarius in Opere = *Observat. et Res Judicatae* = Observ. 280. n. 3., ENDORES = *Dis. Polit. Canon. de Recusat. Visitat. Apost.* = §. 8., A. SCHMIDT = *Instit. Jur. Eccles.* = Lib. I. Cap. I. §. §. 71. 81., B. DE SPON. cit. = *Capitulation combinée etc.* = *Artic. XIV.* §. 4. pag. 245. c., et HOLL = *Statistica Ecclesiae Germanicae* = Par. I. Cap. 19. §. 380. Vid. Opusc. = *Defense des Reflexions* = n. III. pag. 81., et seqq.

*Germanide Scriptorum opinione dissidere. En quae de contentio-
sa Jurisdictione verba pro ert: = At verd CELEBRES ETIAM
CANONISTÆ hanc adhuc potestatem Legatis IN GERMANIA
adscribunt, quod possint Causas in secunda Instantia cognoscere,
ita ut OPTIO dectur a Sententiis definitivis Episcoporum ad Ar-
chiepiscopos, vel ad Curiam Romanam, vel AD NUNTIOS
APOSTOLICOS appellandi = (436); et alibi: = At MORIBUS
GERMANIÆ obtinere dicunt CANONISTÆ, ut a Sententia
Episcopi ad Curiam Romanam, vel AD NUNCIATURAM, PRÆ-
TERITO METROPOLITANO, libere provocare liceat = (437).
Agens vero de Jurisdictione voluntaria haec fatetur ingenue:
= Quamvis MULTI AUCTORES affirmativam teneant = (438);
ita ut excusatione quadam utendum sibi esse arbitretur, si pace
horum Virorum ipse in diversam sententiam abierit (439). Sed
amplectatur Ipse, quam malit, sententiam perpetuo illo errore
suo circumventus, praesentem Disciplinam cum antiqua Disci-
plina pugnare; nullum profecto inveniet, qui ad peculiarem ipsius
opinionem suscipiendam, TEMPORI ACCOMMODATAM,
velit Communem opinionem exuere, quam Scriptores Ipsi Germa-
nici doctrina graves, et ab omni partium studio alieni profiten-
tur. Hactenus certe apud omnes Axiomatris loco receptum est,
ut non sint mutanda ea, quae = INTERPRETATIONEM CER-
TAM SEMPER HABUERUNT = (440).*

(436) Cap. III. §. 35. pag. 78.

(437) §. 38. pag. 89.

(438) §. 37. pag. 82.

(439) Loc. cit.

(440) I. C. PAULUS in L. Mi-
nime. 3. ff. de Legibus.

C A P U T I X.

Demonstratur ,

EA ETIAM ,

QUÆ OBJICI SOLENT ,

SI AB ERRORIBUS VINDICENTUR ;

STABILIIUM NUNCIATURARUM JURA CONFIRMARE.

1. **M** Inimè profectò oporteret , ut ea sejunctim refellenda susciperemus , quae a *Vobis* , et a *Scriptoribus vestris* contra STABILES NUNCIATURAS *objiciuntur* ; cum pleraque ex iis , et maximè *potiora* a Nobis refutata jam fuerint pro re nata , ubi *de stabiliendo Jure S. SEDIS* est actum ; cumque *reliqua* ex iis evertantur , quae superiori oratione huc usque disputata sunt. Sed quoniam confert ad Causam , uno veluti obtutu *fundamenta* intueri , quibus *Contradictio universa* subnititur , ea *breviter* ad examen revocare praestabit. Et quia quae a Vobis *Communi Nomine* proponuntur , alia nuncupantur SACRI ORDINIS , alia ORDINIS PROFANI vocitantur , alia denique non ab omnibus , sed ab altero ex Vobis *Peculiari Nomine* objiciuntur , propterea hoc etiam loco orationem dividimus *in Partes* , ut , quo decet ordine , ea quoque procedat .

S E C T I O.

DE IIS,

QUÆ SACRI ORDINIS NUNCUPANTUR.

2. **M**agno sanè opus est animo, ut Actioni *Sanctioribus Legibus* adversanti speciosus iste *Titulus* præfigatur, perinde ac si illam *2* *Sacro ordine* petita argumenta communiant. Sed nil refert, egregias *Inscriptiones* præferri, et fucum imperitioribus fieri, uli res latet *longe alia*, quam *Titulus* postulat. Quicumque ea leget, quæ Tu, Archiepiscopo *Moguntine*, ad Nos (1), et majori confidentia (2) ad *Suffragantes Comitorum Generalium* scripsisti, quæque amplexati sunt alii etiam Metropolitani (3), Tuque præsertim, *Colonienis* Archiepiscopo (4), ne momento quidem temporis deberet ambigere, quin sit = *Capitalis de Regimine Hierarchico Doctrina, antiquissimæ, et indictæ Traditioni subnixæ, ac omnibus Doctoribus in Germania, et aliis Regnis Catholicis probata, CUIVIS EPISCOPO REGIMEN SUÆ ECCLESIAE, ET CONSEQUENTER EXERCITIUM JURISDICTIONIS SPIRITUALIS SUPRA GREGEM SUUM A DOMINO DEO TRADITUM, ET COMMISSUM ESSE* =.

3. Multòque magis id credet, si aures præbeat **GEORGIO LUD. BOEHMERO** (5) affirmanti veluti *ex tripode, quaestionem* hujusmodi nedum fuisse *juxta Episcoporum vota* absolutam in *Constantiensi*, et *Basileensi* Concilio, sed etiam = *inter Patres Tridentinos summa contentione jamdiu agitatum, ET DEFINITAM* =, quo in loco utitur testimonio **BENEDICTI XIV.**

Tract.

(1) Cit. Litteris diei 26. Novembris 1788. §. Dilatus; cujus sunt, quæ sequuntur, verba.

(2) Encyclica diei 20. Septembris ejusdem Anni §. Exinde.

(3) **TREVIRENSIS** nempe, et **SALISBURGENSIS** in suis Litteris eodem fere tempore ad Pontificem scriptis; Primus §. Ego S. V., Alter §. *Modo si*.

(4) In cit. Epist. Pastoralis §. *Cessante veritate*. loc. cit. pag. 4., in Epistola Pontifici scripta die 2 Aprilis 1787. §. Cum tamen. in Opus. = *Comp d'Oeil* = pagg. 40. et 50.

(5) In Libello = *Pensieri sopra il Congresso d'Emi* = §. 5. vers. *In Germania*.

Tract. de Synod. Dioecesis. Lib. I. Cap. 4. Verum si consulatur BENEDICTI XIV. non *Liber I. Cap. 4.*, quo perperam utitur BOEHMERUS, sed *Liber VII. Cap. I. n. 3.*, si adeamur *Acta CONCILII TRIDENTINI* penes Cardinalem PALLAVICINIUM (6), non sine gravi animi sui admiratione unusquisque deprehendat, quaestionem hujusmodi a nullo finisse Concilio definitam, et pro utraque Sententia rationes afferri tales, ac tantas, ut TRIDENTINI PATRES satius duxerint, *Controversiam in medio relinquere*, et a Re definienda minimè necessaria abstinere.

4. Et licet Viri complures, summae doctrinae laude praecleari, ea *Sacrorum Librorum* loca, quae Vos in medium adducitis, conciliantes, et explicantes demonstraverint, Potestatem quidem *Ordinis* conferri a DEO *Episcopis immediatè*, Potestatem verò *Regiminis*, seu *Jurisdictionis* non item (7); Nos tamen TRIDENTINORUM PATRUM, et PII IV. exempla secuti, qui (teste BENEDICTO XIV.) in Allocutione habita ad *Cardinales*, et *Episcopos Kal. Martii 1564.* haec protulit, = *Quod neque etiam Nos NUNC EX IMPROVISO definire audemus* =, quaestionem hanc relinquimus *incipitem*, et *incertam*, Nobisque docuisse sufficiet, Vestram Sententiam neque *CAPITALEM* esse, neque *certam*, neque hactenus *definitam*.

5. Quod autem extra omnem controversiam est positum, quodque ad rem maximè facit, est, ut si *Episcopi* successerunt APOSTOLIS, successerint Eisdem = *in Episcopatu, seclusa plenitudine Potestatis, non autem in APOSTOLATU. Duplex enim verò* (verba sunt NATALIS ALEXANDRI) *in APOSTOLIS spectanda Potestas est: una CUM TOTA PLENITUDE, RATIONE APOSTOLATUS, et ea quidem ORDINARIA IN PETRO, ad cujus proinde SUCCESSORES TOTA transmissa sit; EXTRAORDINARIA verò in APOSTOLIS, a quibus proinde in SUCCESSORES INTEGRA NON transierit: altera EPI-*

(6) Lib. VII. Cap. 6., Lib. XVI. Cap. 4., et Lib. XXI. Cap. 12.

(7) Hos inter praecellet = FRANCISCI VARGAS, *Catholicae Majestatis Rerum Status a Consiliis, et ejusdem apud SS. D. N. Pium III. Oratoris, de Episcoporum Jurisdictione*,

et Pontificis Max. Auctoritate Responsum =, quod consultus a PIO IV. dedit in eadem quaestione, cum ea agigaretur in Tridentino Concilio, quodque mox A. 1563. hac Epigraphae typis vulgatum fuit.

EPISCOPALIS ; SECLUSO APOSTOLATU, et SINE PLENITUDINE POTESTATIS, quae IN EPISCOPOS OMNES transfusa est = (8). Sicut autem DOGMA CATHOLICUM est, APOSTOLOS, tametsi *extraordinaria* praeditos Potestate, quae data *Personis cum ipsis Personis* interiit, fuisse PETRO *subjectos*, quem *solum* APOSTOLIS praeesse CHRISTUS iussit, = qui a DOMINO audire meruit: TU VOCABERIS CE-PHAS, cui etiam post resurrectionem FILII DEI ab Eodem dictum est: PASCE AGNOS MEOS, Agnorum nomine ECCLESIAE PRÆLATOS notans =, ut HINC MARI (9), et ISIDORI Hispalensis (10) verbis utamur; ita DOGMA CATHOLICUM est, subesse plenitudini Potestatis ROMANI PONTIFICIS, quae veluti Ordinaria fuit in PETRO, ita in ejus SUCCESSORIBUS Ordinaria est, subesse, inquit, omnes Episcopos, qui *extraordinaria* Potestate APOSTOLORUM destituuntur.

6. = Unus PETRUS (pergit Natalis Alexander) Auctoritatem habuit ORDINARIAM, cui succederetur, et ad quam omnium Praelatorum Auctoritas ORDINEM diceret, ut ad PRINCIPALEM, et FONTALEM =; veluti etiam a Nobis demonstratum est *supra* [Cap. VII. a §. 25. ad 31.]. Hinc nonnisi manifesto deceptus errore potuisti, Archiepiscopo *Notoguntine*, Episcoporum in sua Diocesi Auctoritatem Auctoritati SUMMI PONTIFICIS exaequare, et in hanc Sententiam erumpere: = Jura Episcopatus NULO MODO LIMITATIONI, RESTRICTIONI, aut PRÆSCRIPTIONI obnoxia sunt, imò ad Episcopum, et Archiepiscopum spectat PLENO JURE LIBERUM, et PLENIPOTENS EXERCITIUM, quod pridem Libertas Ecclesiastica vocari solebat, et habet pro fundamento OMNEM INDEPENDENTIAM AB OMNI INCOMPETENTE ALIA JURISDICTIONE = (11). Omnia enim Concilia, et Concilium praesertim BASILEENSE, tanto laudum cumulo a Vobis, Vestrisque Collegis elatum, cu-

jus

(8) Dissert. IV. ad Saec. I. §. 4. ad object. 3. in cit. edit. Paris. Tom. IV. pag. 213. ADD. Vid. DOCT. INGOLSTADII. Collat. VI. pagg. 32. 33. 34.

(9) Cujus Sententiam refert THOMASSINUS una cum longa phalange

Patrum Graecorum, ac Latinorum in eandem veritatem consentientium. Cit. Lib. I. Cap. 14.

(10) Epist. ad Eugenium Toletanum Episcopum.

(11) Cit. Encycl. §. Nemo melius.

jus verba Nos exscripsimus *supra* [6.31.], Vos admonet, = *solum* PETRUM IN PLENITUDINEM POTESTATIS *vocatum* esse, *alios* IN PARTEM SOLICITUDINIS =, ita ut PONTIFICI non tamquam *Duci*, sed tamquam CAPITI subjiciantur, et ut qui contra sentiunt, *Schismaticorum, Haeticorumque* nota a JOANNE GERSONE inurantur his verbis; = SCHISMATICUM, et HÆRETICUM *habendam, qui* NEGARET, STATUM PAPALEM *institutum esse a* DEO *supranaturaliter, et immediatè, tamquam habentem* PRIMATUM MONARCHICUM, et REGALEM IN ECCLESIASTICA HIERARCHIA = (12); et qui sentiunt, = *quod quilibet Episcopus in sua Dioecesi est* PAPA, *vel* PASTOR SUPREMUS ÆQUALIS PAPÆ ROMANO, *errare in Fide, et unitate Ecclesiae contra Articulum hunc* ET UNAM SANCTAM ECCLESIAM, *et si* PERTINACES *maneant, judicandos esse* HÆRETICOS, *sicut* MARSILIUS DE PADUA, *et quidam alii* = (13).

7. Cumque *Corinthius* Episcopus, *liberam* hanc potestatem practexens, agnoscere potestatem *Vicarii Thessalonicensis* abnueret, hinc S. SIXTUS *Episcopis* scribens *Synodo apud Thessalonicam congregandis* meritò illum coarguehdum duxit, = *Noverit, inquit, CORINTHIUS EPISCOPUS sibi licentiam potestatis LIBERÆ minimè tribuendam, si huic voluerit Ecclesiae resultare* = (14). Ad Nos quod spectat, muneri nostro, quantum in *Domino* possumus, non deerimus. Sed ut maturius agamus, tam ENCYCLICAM hanc, quam alias PASTORALES EPISTOLAS (15), et reliqua *Scripta* omnia subjicienda curabimus *examini*

(12) *De Statibus Eccles.* Consid. I.

(13) *De Ascribilibus.* Consid. VIII.

(14) Epist. XV. ex lectis in Concilio Romano III. apud LABBÆUM Tom. V. col. 855, D.

(15) Epistolam praesertim Archiepiscopi Salisburgensis diei 29. Junii A. 1762., ubi is de lectione agens Sacrarum Scripturarum, de cultu Sanctorum, Sacrarumque Reliquiarum, ac de Indulgentiis, et praetere-

nam plura jussit, affirmavitque scandalum plena. Illud tantum animadvertimus, praecipisse *Subditis* cujusvis sexus, et conditionis lectionem Sacrarum Scripturarum, *versionemque* excudi curasse *Testamenti Novi* pro faciliiori distributione in Populum. Noverat ille, *Tridentinos Patres* aliter sensisse, at subdit: = *Illorum Eruditorum Sententiam* ECCLESIA SALISBURGENSIS NUNQUAM PRO LEGE HABUIT, NEC AC-

mini peculiaris illius CONGREGATIONIS, quam uti dictum est, [Cap. VIII. §. 14.] jam deputavimus *pro examine* DELIBERATIONUM EMSENSIUM. Et sane ferri omnino non potest, Ven. Fratres, ut Vos *distinctionem* amplexi Casus *ordinarii*, et *extraordinarii* in ea tantum parte DIVINI PRIMATUS jura agnoscatis, ubi CHRISTUS Potestatem largitus est PETRO *confirmandi Fratres Suos*, eademque DIVINI PRIMATUS jura agnoscere detrectetis in *altera* illa parte, ubi PETRO in *universum*, et *indefinitè* contulit *pascendorum* AGNORUM, et OVIUM Potestatem, quam CATHOLICORUM nemo oppugnabit umquam, quaeque per se sufficit ad patefaciendum, quanta absurditate fiat COMPARATIO inter *Potestatem* SUMMI PONTIFICIS, cui nullus est *limes* adjectus, et inter Auctoritatem METROPOLITANORUM *intra certos fines* coercitam, et circumscriptam, quae ab *humana* Institutione manavit (16).

8. At Vos dum ROMANO PONTIFICI Potestatem esse *negatis* cohibendae, ac resfrendae *inferiorum Episcoporum* auctoritatis, dumque *contenditis*, esse eandem cujuscumque *prae-
finitionis* expertem, Vos, inquit, nolentes, ac nil tale putantes illud *fundamentum* subvertitis, vi cujus Vos *Metropolitani* super *alios* Episcopos fuistis elati, qui proinde quotidie poterunt impune, si velint, *Vestram supra Se positam Auctoritatem* excutere. Res ita se habet. Quo circa expectabimus, quid *responsuri* sitis argumento, quo Vos lacessendos putamus. Dicite, quaeso, = unde GRADUUM DISTINCTIO, *vi* cujus, *prout* ab Ecclesiae primordiis factum est, unus Episcopus pluribus aliis Episcopis quocumque tandem nomine praesideret? NON A JURE DIVINO: quippe ordo Episcopatus, ut ipsimet sentiunt, unus est, et par in omnibus. NON AB UNIVERSALI CONCILIO: quippe longe jam ante invaluerat ea distinctio, quam de cogendo *universali Concilio* cogitaretur. NON A PROVINCIALIBUS SYNODIS: quippe Provinciarum *distinctionem* antecedere debuit ipsa *graduum distinctio*, qua unus in *definita* quadam regione

cat-

CEPTAVIT; neque etiam OPPORTUNUM esse, ut si etiam TUM facta alienubi esset PROHIBITIO, ea ex UNUS TEMPORIS CALAMITATE in OMNEM temporum, et

Locorum seriem protraheretur. = DALLAM pagg. 651. 652.

(16) Vid. ANT. A TORRE cit. = Expositat. = Cap. III §. 1. pagg. 114. 115., et *supra* Cap. I. §. 39. N. 78.

caeteris ejusdem Provinciae Episcopis praecenet. NON EX PACTO CONVENTO inter nonnullos Episcopos, quibus commo- dum visum esset, hanc Hierarchiae formam instituire; nam nec Isti minuire poterant, aut alteri subjicere Auctoritatem sibi Di- vinitus tributam, nec praeter Divinum institutum alterius cujus- vis auctoritatem amplificare; aliud nec Successoribus eam le- gem praescribere potuissent, cui Se Ipsi sua voluntate subjecis- sent = (17).

9. *Sola ergo Suprema PETRI, Ejusque SUCCESSORUM Auctoritas, quae Apostolorum, et Episcoporum Auctoritati antecellit, quemadmodum aetate Nobis proximior VESTRAS ECCLESIAS ad gradum Metropoliticum extulit, ita antiquioribus Saeculis PATRIARCHATUS, et PRIMATIAS instituit, certo- que ordine edixit, ut pluribus Episcopis UNUS praeficeretur, et UNI plures subessent; ita tamen ut omnes ECCLESIAE MATRI sine ullo discrimine subjicerentur. = Ostentant quidem, inquit THOMASSINUS, non paucae (Ecclesiae) Fundatores APO- STOLOS. At UNIUS PETRI administratio, quas illustravit Ecclesias, eas GRADU HONORIS, et POTESTATIS prae cae- teris conspicuo decoravit = (18); et rursus luculentiori sermo- ne, = PRIVILEGIO, inquit cum HINC MARO, PETRI supra caeteros Apostolos evecti contineri PATRIARCHARUM, PRI- MATUM, et METROPOLITANORUM OMNIUM PRIVILE- GIA. Haec enim omnia in eo uno sita sunt, quod praesint Epi- scopi alii aliis. At CHRISTUS Apostolis SOLUM PETRUM praeesse jussit. Hinc ergo perspicue illud efficitur, quascum- que Episcoporum supra alios Episcopos PRÆCELLENTIAS, seu radios a Sole luminis fonte, AB HAC PRÆROGATIVA ma- nasse = (19).*

Q q

10. Quae

(17) Ita interrogando ratiocinatur doctissimus Auctor in cit. Libro = *Opuscula ad Hierarchicam Ecclesiae constitutionem spectantia* = Par. II. pag. 125. Post haec, qui fieri potest, ut Widerleger, seu Confutator irri- dendum putet discrimen inter omnes receptum circa Pontificiae, et Me- tropoliticae dignitatis Originem, ac- cingit prout illud irritis in suo Libello

= *Kurtze Widerlegung der Reflexions* = pag. 135. 136.

(18) Cit. Par. I. Lib. I. Cap. 14. n. 1.

(19) Loc. cit. n. 4, et Cap. 30. n. 3. ADD. HALLIER = *De Sacris Ele- ction. etc.* = Par. III. Lib. I. Sess. V. Cap. 4. § 1. n. 18., et NAT. ALE- XAND. Dis. XVI. Saec. V. cit. edit. Paris. To. IX. pag. 642.

10. Quae cum ita sint, non est *diffugio* locus. Nam *vel* debebitis exui quocumque, Ven. Fratres, *Privilegio*, aut si nemo ex Vobis vult esse *Sui honoris* desertor, confiteri debebitis, ut par est, *Auctoritatem Episcoporum* non esse ita numeris omnibus cumulatam, ut *a nemine pendeat*, sed AUCTORITATI PONTIFICIS eam subijci, ac subesse oportere [*]. Ad testimonia autem SS. CYPRIANI, et BERNARDI quod attinet, *huc illuc* excerpta, atque ex *obscurioribus* locis avulsa, quibus consuevistis *abuti* contra saniores *Critices* regulas, ea toties huc usque explicata fuerunt, ut nova declaratione non egeant. PETRUS ipse DE MARCA, qui solito S. CYPRIANI abutitur testimonio, *aliud* ejusdem Cypriani locum considerans, ubi S. Doctor supremam S. STEPHANI *Papae* Auctoritatem agnoscit, = *nulla industria*, inquit, NOVATORES *hoc testimonium* CYPRIANI *eleuare possunt* = (20). Quid autem de S. BERNARDO dicemus, qui cum ab EUGENIO Pontifice quaesisset, *QUIS ES?* hoc dedit ejusmodi interrogationi responsum, caeteris fortasse omnibus SS. PATRUM testimoniis illustrius: = *Sacerdos Magnus, Summus Pontifex*. TU PRINCEPS EPISCOPORUM etc. *Habent illi assignatos sibi Greges, singuli singulos*: TIBI UNIVERSI CREDITI, UNI UNUS; *Nec modo Ovis, sed et PASTORUM TU UNUS OMNIUM PASTOR* = [Cap. VIII. §. 28.]

11. Multo sane magis illud debueras, *Moguntine* Archiepiscopo, praeterire silentio, quod = *jam legitur in Synodo Charaginensi Saeculo III. habita*, APOSTOLIS successimus eadem *Pote-*

[*] ADD. *Primum* jamdiu declaravit S. GREGORIUS M. occasione Electionis Constantii in Episcopum *Mediolanensem* inquiring, = *Quatenus* hujusmodi *seruata consuetudine*, et *Apostolica Sedes proprium vigorem* retineat et A SE CONCESSA ALIIS SUA JURA NON MINUAT =. (Lib. III. Epist. 30.) *Alium* vero *Primitibus*, et *Metropolitans* quibuslibet proposuit THOMAS MASSINUS his verbis: = *Hanc ergo PETRI potestatem DIVINITUS in-*

stitutam NECESSE EST iis omnibus aut imitandam, aut participandam. PROTONI, qui juris aliquid, et potestatis IN EPISCOPOS assequuntur. =

(20) De Concord. etc. Lib. I. Cap. 10. n. 8. ADD. Super interpretatione percelebris illius testimonii S. CYPRIANI = *Episcopatus unus est* etc. = inter caetera Scripta consuli potest Liber = L'Episcopo = Cap. II. n. 20, ubi perquam feliciter explicatur.

Potestate Ecclesiam gubernantes = (21). Ignorare enim non debeas, illa verba non esse *Synodi* verba, sed *Confessoris CLARI A MASCULA* (22), et *acta omnia* Synodi illius, cui prae- fuit S. CYPRIANUS, fuisse ab ECCLESIA damnata una cum omnium *Episcoporum Sententiis*, quarum *oppugnationem* quisquis petit, consulat AUGUSTINUM (23), ita ut Sanctus ipse CYPRIANUS deinde eum FIRMILIANO, DIONYSIO ALEXANDRINO, omnibusque aliis *Orientalibus*, et AFRICANÆ ECCLESIAE *Episcopis* aliter, et melius senscrit (24).

12. Eodem prorsus silentio obruenda fuisset *quaestio* alia inter Pontifices ZOSIMUM, BONIFACIUM, et CÆLESTINUM, et inter AFRICANOS PATRES exorta super celebri causa APPIARII Episcopi. Ideo enim exarsit illa contentio, quia PONTIFICII LEGATI pro fundamento suae Legationis afferebant in medium *Canonem Nicaenum* DE APPELLATIONIBUS, ex quo hujusmodi *Pontificium* *Ius* confirmabatur. Sicut autem *hic Canon* PATRES AFRICANOS latebat (25), eundem inter *Nicaenos Canones* referri non posse contententes; ita receptis, et perbenigne habitis *Pontificiis Legatis*, nihil aliud *Africani Episcopi* PONTIFICEM postularunt, nisi ut *Canon* hujusmodi cum *Nicaenis Canonibus* conferretur, professi, = *Se interea ad probationem servaturos, quas in Commonitorio allegata sunt* DE APPELLATIONIBUS EPISCOPORUM AD ROMANÆ ECCLESIAE SACERDOTEM, ut totidem verbis rem narrat FRANCISCUS VARGAS in suo = *De Episcoporum Jurisdictione, et Pontificis Maximi Auctoritate* = Responso (26).

Q 9 2

13. Co-

(21) Cit. epist. ad Pontificem scripta §. Delatus. vers. Apostolis.

(22) Consule Sententiam, seu Acta hujus Concilii n. 79. apud LABB. Tom. I. col. 815. E.

(23) De Baptismo contra Donatistas Lib. III. Cap. 4, 5, et Lib. VII. Cap. 1.

(24) Ut animadvertit BINIUS ad Acta hujus Concilii loc. cit. col. 817. N. e.

(25) Latere e contra hic Canon

non poterat Archiepiscopum Coloniensem de PP. Africanorum oppositione agentem in = *Pro-Memoria* = § 3. cit. Opusc. = *Riflessioni etc.* = pag. 21. ; aliosque Germaniae Metropolitanos, cum adjunctus reperitur Codici Canonum, quem HADRIANUS Pontifex Imperatori CAROLO tradidit, et Ecclesiae Germanicae universim recepit.

(26) Confirmatio Octava. Cit. edit. Romana A. 1563. pag. 92.

13. Cognitum subinde fuit, *Canonem* illum, de quo erat disceptatio, ad Concilium SARDICENSE pertinere, et non alia de causa unum ex *Nicaenis* Canonibus reputatum, nisi quia *Sardicense* Concilium erat quaedam *Appendix*, et *Additamentum* NICÆNÆ SYNODI, et nisi quia *Sardicenses* Canones in antiquis Codicibus post Canones Nicaenos sine ulla *discriminis* nota legabantur. Hinc sicut *Sardicenses* Canones ab Ecclesia recepti eadem *Nicenorum* Canonum *Auctoritate* praestabant, ita = *disceptatio illa, quae gravissimorum hominum Sententiis utrinque fuerat disputata, FINEM sortita est BONIFACII II. tempore, quo EULALIUS Chartaginensis Episcopus, et caeteri Africanæ Diocesis Patres consentientes, ea in re CUM APOSTOLICA SEDE, A CUJUS OBEDIENTIA MINIME DISCESSERANT, RECONCILIATI SUNT* =, eodem FRANCISCO VARGAS referente (27).

14. *Antiochenus* verò Canon, a BOEHMERO exscriptus, dum statuit, = *unumquemque Episcopum habere suae Parochiae Potestatem* =, et id genus alia, nulla vi trahi potest ad *Supremam PONTIFICIS Potestatem arcendam*. Idem de *Canonibus* dicendum, quos in unum collectos misit HADRIANUS I. ad CAROLUM MAGNUM, quosque Vos sine veritate, et sine ulla ratione contenditis, ita haberi, et servari oportere, ac si inter HADRIANUM, et CAROLUM MAGNUM initâ *Concordiâ* firmati fuissent (28). Cum enim hi Canones jubeant, ut *negotiorum Ecclesiasticorum* curam gerat *Episcopus*, id sane jubent, quod *Jure* cavetur, nihilque prorsus *contra Pontificem* statuunt, cujus *Auctoritatem* summam CAROLUS MAGNUS singulari venerabatur obsequio. = *Quandoquidem cum aliquando in Apostolicam Sedem, ut quibusdam videbatur, grave assurgere rogaretur, et jugum exutere (ut est in Decretis), non ARROGANTIA usus est, neque*

RE-

(27) Loc. cit. pag. 98. Vid. super hac Patrum Africanorum cum Legatis Pontificis disceptatione = *Dis. Polem. Canon. del Concilio di Sardica, e de suoi Canoni pel dritto delle Appellazioni Romane. Roma 1782.* = *Par. II. §. 5. pag. 173. et seqq. ADD. Haec Dissert. cum nonnullis Addi-*

tionibus recusa fuit Romae currenti A. 1789. hoc Titulo = *L'Autorità Suprema del R. Pontefice dimostrata da un solo Fatto* =

(28) Archiepiscopus MOGUNTINUS in cit. *Epist. ad Pontificem* §. Delatus. verò. *Ipsè.*

REBELLANDUM esse ait: SED IN MEMORIAM B. PETRI APOSTOLI HONOREMUS, inquit, SANCTAM ROMANAM ECCLESIAM, ET APOSTOLICAM SEDEM: NAM SERVANDA EST CUM MANSUETUDINE HUMILITAS; ET LICET VIX FERENDUM AB ILLA SEDE SANCTA IMPONATUR JUGUM, TAMEN FERAMUS, ET PLA DEVOTIONE TOLEREMUS = (29).

15. Haec sunt; Ven. Fratres, praeclara illa antiquorum Ecclesiae Conciliorum monumenta a Vobis allata ad arguendam plenipotentiam, et independentiam Episcoporum (30). At si veteres Canones eam minimè confirmant, imò evertunt omnino, veluti evertunt, et convellunt eandem cum Divina Institutio, tum vetus Ecclesiae Disciplina, de quibus tam multa jam diximus, multò sane magis in auras abibunt Vestri omnes conatus, si mediae, et ultimae aetatis monumentis id evincere posse putabitis.

16. Et sane haud commemorari decuisset illud, quod Tu, Archiepiscopo Moguntiae, vocas Ecclesiae Concilium Wormaticum sub HENRICO IV. A. 1076. (31). Conventiculum enim illud, cujus consilia, et conatus spectabant ad Sanctum, legitimumque Pontificem exauctorandum, numquam pro Concilio habuit ECCLESIA. Imò admiratione dignum est, inter eos Episcopos, qui tantum sibi facultatum tribuebant, ut IN PONTIFICEM SUMMUM inveherentur, tanquam in alienae Potestatis invasorem, extitisse ENGELBERTUM, designatum Trevirensis Episcopum, qui Dignitatis Pontificiae Sanctitatem agnoscens, veritatemque fateri vel invitus adactus non potuit non exclamare: = ferre Sententiam CONTRA APOSTOLICUM non est tutum, imò INSANUM, et OMNINO NEFARIUM ALIQUID AUDERE in illum, qui in vice S. PETRI fungitur Legatione ipsius CHRISTI = (32).

17. Dum ALEXANDER III. cum FRIDERICO Imperatore

(29) Card. AENEAS in fine cit. Epist. Apologeticae pag. 749.

(30) Verba sunt haec Arch. MOGUNTINI in Encycl. §. Hic erat. vers. illis enim: mutatis verbis eandem exprimit sententiam Arch. CO-

LONIEN. in cit. Epist. Pastorali §. C' est une vérité. loc. cit. pag. 5.

(31) Encycl. cit. §. Hic erat. vers. Ideo etiam.

(32) GOLDASTUS Constit. Imperial. Tom. I. pag. 236.

tore (33) egit, ne cogitavit quidem de GERMANIÆ Episcopis *eximendis* a Jurisdictione APOSTOLICÆ SEDIS, ut Tuo arbitratu arguere niteris, Archiepiscopo *Moguntine* (34). Abhorret autem quammaximè a verò, *Constantiense*, et *Basileense* Concilium in *Decreto* illo = *de Causis, et Appellationibus* = a NATIONE accepto habito, et ab EUGENIO IV. approbato, edixisse unquam, ut = *in Spiritualibus nullatenus a NUNCIATURIS Jurisdictio admittatur* = (35). Jam Nos ostendimus *supra*, non satis constare, hujusmodi Decretum *acceptum*, et *ratum habitum* fuisse, et Acceptationem, Approbationemque omnem *evanuisse* penitus *post Concordatum Aschaffenburchense*, et *post Tridentinum Concilium*: nam si quae intercessisset Acceptatio, et Approbatio, ea non perpetua, sed *temporaria* fuisset, videlicet *usque* ad Concordatum, et *usque* ad futurum Concilium [Cap. VI. a §. 6. ad 32.]. Hoc ipsum sane omnem controversiam elideret.

18. Sed nunc *petimus* ex Vobis, in *quonam* Constantiensi, aut Basileensi *Canone* sit cautum, atque sancitum, ut APOSTOLICI NUNCII *ab omni usu Ecclesiasticæ Jurisdictionis arceantur*? Nobis certe, utroque semel, iterumque perlecto, nil tale invenire datum fuit. Imò cum in *Basileensi* Concilio deprehenderimus, quoad eam *tantummodo* partem Facultates Legatorum coerceri, quae pertinet *ad Reservationes Beneficiorum vacaturorum*, vidimus planè, aperteque cognovimus, *reliquas omnes Facultates* integras, intactasque relictas *a Concilio confirmari* [*]. Videnda-

(33) Quid Imp. *Federicus* de Pontificiis Legatis sentiret, vidimus *Cap. VIII. §. 105.* Is enim non Legationes ipsas, sed *abusus* quorundam Legatorum odio habuit.

(34) Ead. *Encycl. cit. §. vers. Quin imo.*

(35) Ut Arch. *MOGUNTINUS* affirmat *loc. cit. vers. Idem.*

[*] ADD. Narrat *JOANNES* de *SEGOVIA*, auctor coævus, *Basileense* Concilio concessisse *LUDOVICO* Patriarchæ *Aquilejensi* constituto *Legato de Latere* universa-

lis Ecclesiæ, ut = *Cruce aliisque insigniis LEGATORUM DE LATERE* uteretur =, Eidemque pariter, ac duobus *Episcopis*, aliisque *Oratoribus* Concilii nomine missis ad *Conventum Moguntinum A. 1439.* concessisse, = *ut possent CONFESIONALE concedere ad tempus vel in perpetuum a quibuscumque CRIMINIBUS, et CENSURIS a Jure vel ab homine, et SUPER IRREGULARITATE DISPENSARE. conferre BENEFICIA, dispensare SUPER DEFECTU NATALIUM,*

dentes itaque *desse* Vobis *Canonem*, qui vestras opiniones tueatur, solerter subtiliterque affirmatis, hujusmodi Decreto de *Causis* cautum fuisse, ut *quae Causae* post Episcopi, et Metropolitani Sententiam deferri *ad Urbem* deberent, *eae per Rescriptum committantur in Partibus*: addentesque subinde, Judices in Partibus delegandos *Indigenas* esse debere, exinde conjicitis, NUNCIOS, qui sunt *Alienigenae*, tametsi morentur *in Partibus*, a *causis cognoscendis* *dreeri*.

19. Hoc est fortius, validiusque propugnaculum cum Vestrum (36), tum Vestrorum *Scriptorum* (37). Sed nil ad defendendum levius, nil ad expugnandum facilius. Minimè verum est *primo*, *cogi* illo Decreto APOSTOLICAM SEDEM ad *Causas omnes*

et *ÆTATIS*, RESIGNATIONES *recipere*, INTERDICTA *suspendere in Locis*, ad *quae declinare* *contingeret*, ALTARE PORTATILE concedere, cunctibus contra Infideles CRUCEM DARE, super QUARTO gradu Consanguinitatis, et affinitatis, super TERTIO vero CUM TRIBUS MAGNIS NOBILIBUS *dumtaxat* DISPENSARE, RECONCILIARE *Ecclesias*, et *Cimiteria*, UNUM ANNUM *de injunctis poenitentis* RELAXARE, OMNIAQUE ALIA ET SINGULA FACERE, QUIBUS LEGATI DE LATERE EX CONCESSA HIS POTESTATE UTUNTUR, SEU UTI POSSENT = Subditque idem *Auctor*, = *Narratio facultatis* hujus DE SPIRITUALIBUS *facta est*, quoniam prima FORTE fuit *usque in hoc tempus*, NULLI CONCESSA SIMILIS, sed postea *quamplurimis etiam aliquando Doctoribus*, copiosius autem Episcopis, sed COPIOSISSIME CARDINALIBUS LEGATIS DE LATERE = *Gest. Concil. Basileens. Cap. XIX.*, quod refert CHRIST. GUIL. KOCH = *Sav. l. 6 Pragmatica etc.* = in *Syllog. Document. n. XIX. pagg. 252. 253.*

Jam vero si Concilium hujusmodi concessit suis *Oratoribus* praeter alia insueta jura, ut possent = *omnia*, et *singula facere*, quibus Legati de Latere ex concessa his potestate utuntur, *seu uti possent* =, quis sanæ mentis usum legitimæ Auctoritatis in Pontifice redarguet, cum suis Legatis et Nuntiis multo minores facultates impertitur? et quis sibi persuadere umquam poterit, abhorruisse Basilicense Concilium a qualibet sive Nunciorum sive Legatorum Apostolicorum *in Spiritualibus* Jurisdictione?

(36) Archiepiscopus MOGUNTINUS in *Encycl. & Exinde*. vers. In Concilio, et §. Eodem; et in *Litteris Pontifici datis* §. *Quamvis*. vers. *Jam vero*. Elector COLONIENSIS in = *Pro-Memoria* = §. 4. loc. cit. pag. 28., et *Delegati Metropolitano-*rum ad Congressum Emsensem *Artic. XXI.* (4) in *Opusc.* = *Resultato etc.* = pag. 27. et apud DALHAM pag. 65. (4).

(37) Ex recentioribus JO S. HERMANN. cit. libello = *Riflessioni* =, et *Auctor Anonymus* *Opusculi* = *istoria Prammatica* = §. 50.

omnes in *Partibus* committendas, semel ac ipso *Decreto* excipiuntur *Causae Majores*, et *Electionum Ecclesiarum Cathedralium*, et *Monasteriorum*, et illae etiam *minores Causae*, de quibus metuendum sit, ne in *Partibus* aliqua ex ratione *Jus suum unicuique reddatur* [Cap. VI. §. 40. 41.]. Multò praeterea minus verum est, *Judices*, qui in *Partibus* delegantur, esse *Indigenas* debere, et esse è *Natione* seligendos. *Nihil* de hoc habet objectus *Decreti Articulus*, neminiq. licet id de suo addere ingenio (38): aliud namque est, ut *Causae* committantur in *Partibus*, ne *Litigatores* potius = *juri suo cedant*, quàm in *longinqua Regione* *litium subeant dispendia* =, qui certè fuit *FINIS* edendi *Decreti*, ut ex ejus *Praefatione* dignoscitur (39); aliud est, ut *Judices* sint *Indigenae*, & non aliundè, quàm è *Natione* seligantur.

20. Caeterum satis cumulatè *Lex*, et *ratio Legis* servatur, ubi *NUNCII* delegentur in *Partibus* commorantes, a quibus multò *facilius* possunt *POPULI* ea sibi comparare *subsidia*, quae sunt ab *APOSTOLICA SEDE* imploranda; sed contendì nulla ratione poterit, ut *Judices Indigenae* delegentur, semel ac id non postuletur a *Lege*. Quinimò si a §. *Si vero*. ad legenda verba §. *Statuit*. (40) progrediemur, videbimus profecto, a *Concilio* fuisse in *Partibus* eos omnes tanquam *Judices* habitos, qui *de Jure* (41), aut *de Consuetudine praescripta*, vel *Privilegio cognitionem habent*: et sicut *Auctor* ipse *Libri* = *De Legatis* = fatetur (42), Nosque uberrimè jam demonstravimus [Cap. VIII.], *LEGATOS* omnes sive *stabiles*, sive *de Latere missos*, *Causas omni*

(38) Prout summa calliditate fecere *Deputati* *Metropolitanorum* ad *Congressum Emsensem* cit. *Artic. XXII.* (3), post verba = *dare Judices in Partibus* = addentes = *hosque Indigenas* = ; quos imitati sunt nonnulli *Germaniae Scriptores*. *Elector* autem *MOGUNTIAE* in *Litteris Pontifici* scriptis referens *Sententiam Decreti Basileensis de Causis* nil obloquitur de *Patria*, et *Ortu* *Judicum* delegandorum; in *Encyclica vero Suffraganeis Comitiorum* missa cit. §. utrobique addit, ut *Causae* in *tertia Instantia* essent decidendae *per Natio-*

nales Judices in *Partibus*, et *per Nationalis delegata*. Nunc primum audimus, aliam pro *Pontifice*, aliam pro *Suffraganeis Comitiorum Imperii* esse vim, ac lectionem ejusdemmet *Canonis Basileensis*.

(39) In *Collect. Horiziana* Tom. I. num. II. aa. pag. 124.

(40) Loc. cit. pagg. 126. 127.

(41) Cap. *Cum non. 1. de offic. Legat.*, et Cap. *Si pro debilitate. 3. de offic.*, et *potest. Jud. deleg.*

(42) Cap. II. §. 18., et Cap. III. §. 35. vers. *In Germania*, et seqq., pag. 34. cum seqq., pagg. 77. 78. 79.

omni aetate cognovisse tam de *Jure*, quam ex *Consuetudine*, atque ex singulari *Privilegio* S. SEDIS, et ea usos fuisse *Ordinaria* Auctoritate, quam ROMANUS PONTIFEX habet *super omnes Ecclesias*; ita inficias ire poterit nemo, hujusmodi *Decreti* verbis LEGATOS, et NUNCIOS apertissime contineri.

21. In tanta rerum evidentia supervacaneum esset, sermonem convertere ad *Usus*, ac *Consuetudinem*, ad eam, quam dicimus OBSERVANTIAM. Sed haec quoque *Juribus* NUNCIORUM quammaxime favet. Quippe ab A. 1431., quo hujusmodi Decretum prodit, ad haec usque tempora habiti fuerunt Nuncii *ad Judicandum idonei*, et de *Ecclesiasticis Causis judicaverunt*, ita ut pudere debeat NOVATORES, obstaculum se commentos fuisse, quod Decreti *verba* subvertunt, quodque *juris Observantia* pessumdat. Fieri ne potest, ut *Saeculi XVIII. homines quidam* a fundamentis Leges *evertant*, et eas Legum interpretationes *delegant*, quae in tanta tot continentium Saeculorum luce *invaluerunt*? Si igitur *Basileense* Decretum *Nunciis*, et NUNCIATURIS nil obstat; ne CONCORDATA quidem PRINCIPUM ab EUGENIO approbata, neque CAESAREA CAPITULATIO pravè etiam corrupta, et aliorum detorta quidquam obstabit. Etenim si *Concordata*, et *Capitulatio Caesarea*, uti contenditur, *Basileense* Decretum respiciunt, nunc *Decreto* per Nos explicato, omnia explicantur, Nostrique Contradictores inermes, et imbelles evadunt.

22. Non minor est horum *Novatorum* audacia affirmantium, voluisse Concilium TRIDENTINUM, quod Concilium *Basileense* neglexit, ut Judices in Partibus *Nativi*, et *Indigenae* essent, semel ac voluit, ut Judices *Pro-Synodales* eligerentur a *Synodis* (43). At ubi TRIDENTINI PATRES ad eas Concilii *Basileensis* partes *infrimandas* accesserunt, quibus APOSTOLICAE SEDIS Jura violabantur, si edixerunt, ut Judices *Pro-Synodales* designarentur, id edixerunt quidem pro iis Causis *tantummodo*, quae delegandae essent S. SEDIS *arbitrio*; tantumque abfuit, ut Jurisdictionem *contentiosam* Nunciis adimerent, ut, *prima Instantia dumtaxat* excepta, illam quoad *reliquas* omnes partes Intactam reliquerint, uti demonstravimus [Cap. VI. §§. 50. 31., C. VIII. §. 152.].

R r

23. Ani-

(43) Scriptor *Anonymus* = *De Legatis etc.* = Cap. III. §. 39. vers. *Nec immerito*. p288.92.93.

23. Animum minime despondent *Novatores*, contenduntque, Concilium Tridentinum abstulisse Nunciis Jurisdictionem quoque *voluntariam*, propterea quod = *energice, et generaliter sine distinctione Fori contentiosi, vel voluntariae Jurisdictionis loquitur: CAUSÆ OMNES AD FORUM ECCLESIASTICUM QUOMODOLIBET PERTINENTES, ETIAMSI BENEFICIALES SINT, IN PRIMA INSTANTIA CORAM ORDINARIIS LOCORUM DUMTAXAT COGNOSCAN- TUR* = (44). Sed contentiois absurditas per se patet, ubi animadvertatur parumper, recitata *Concilii* verba, quantumvis *perlatè* pateant, coercita fuisse tamen *ad Causas ad Forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes in prima Instantia*, adeout quantum verborum amplitudo apta esse potest *omnibus Causis comprehendendis*, quae sunt generis *CONTENTIOSI*, tantumdem inepta sit iis *comprehendis* Causis, quae sunt generis *VO- LUNTARIAE* Jurisdictionis, quaeque ab aliis quammaximè *discriminantur*. Qua in re non satis commendari potest *TRIDENTINORUM PATRUM* sapientia, qui Juribus *Ordinariis* *EPISCO- PORUM* volentes consulere, consultum quoque voluerunt *Ordinariis* *PONTIFICUM* Juribus: itaut si communi plausu *Sanctio Tridentina* fuit excepta, quemadmodum *APOSTOLICA SEDES* gloriae Sibi ducit *intacta* relinquere *Episcoporum* Jura, quae Synodus Tridentina constituit; ita gloriari debeant *EPISCOPI salva* relinquere Jura *APOSTOLICAE SEDIS*, quae Tridentina Synodus Eidem servanda esse decrevit.

24. At (reponit hoc loco *Auctor* Libri = *De Legatis* =) = *clara est constitutio Concilii Tridentini Sess. 6. Cap. 5. de reform., et ita sonat: NULLI EPISCOPO LICEAT, CUJUS- VIS PRIVILEGII PRÆTEXTU, PONTIFICALIA IN ALTERIUS DIOECESI EXERCERE, NISI DE ORDINARIJ LOCI EXPRESSA LICENTIA . . . Ergo nec Episcopis, aut Archiepiscopis in Partibus, quales solent esse Nun- cii Apostolici* = (45). Clara quidem est Tridentina Constitutio quoad

(44) Idem Scriptor = *De Legatis etc.* = Cap. III. §. 37. vers. *Igitur*. pag. 84., quem sequitur Elector MO- GUNTIAE in epist. ad Pontificem §. *Quamvis*. vers. *Et ne Cangas*.

ADD. Id ipsum mussitare videtur KOCH loc. cit. in *Argum. Sanct. Pragmat.* Cap. IV. b. pag. 79.

(45) Cit. §. 37. vers. *Sed descendamus*, et seq. pagg. 85. 86.

quoad *Episcopos omnes*, ita ut nequeat *alter* Pontificalia in *alterius* Dioecesi exercere, nisi impetrata prius ab Ordinario *venia*. Sed Constitutio hujusmodi, ad solos *coercta* Episcopos, nil *commune* habet cum PONTIFICE, et cum *Pontificis Legatis*, qui Illius vices funguntur. Ad PONTIFICEM enim quod attinet, *nulla Dioecesis est aliena* (46). Sicuti autem liceret PONTIFICI, quocumque Locorum accederet, *sine venia Ordinarii* pro lubitu PONTIFICALIA exercere, ita *eodem Jure* decorari possunt APOSTOLICI NUNCII, non ut meri *Episcopi*, aut *Archiepiscopi*, sed tanquam APOSTOLICÆ SEDIS DELEGATI. Nemo verò miretur, his rationum portentis uti *Auctorem* hujusmodi, cum ipse ingenuè sit fassus se ita scripsisse contra Communem celebriorem *Canonistarum Sententiam* (47).

25. Reliquum est, ut verba faciamus de *Constitutione BONIFACII VIII. = SUPER GENTES = de Consuetudine*; deque *Juramento Episcoporum*. Ad *Constitutionem* quod attinet, incassum contenditis (48) coercere ad casum *extraordinarium* tantummodo *Jus mittendorum Nunciorum*, iis freti Pontificis verbis, quæ in ipso leguntur *Constitutionis exordio*: = *Necesse habet INTERDUM ex debito impositæ servitutis Sui ad diversas Mundi partes, prout NECESSITATES emergerint, destinare Legatos* =. Hæc enim *Constitutio* prodiit in lucem, veluti BALUTIUS (49) animadvertit, ubi controversia quædam PONTIFICUM inter, et PHILIPPUM PULCHRUM efferbuerat, *eo scilicet tempore*, quo in *Gallia*, in *GERMANIA*, et aliis in *Locis stabiles* aderant *LEGATIONES Primatibus* concessæ, qui cum propter *Contrarium contradictiones*, ac *similitates*, aut propter *alias causas peculiare cumulatè* nequirent APOSTOLICÆ SEDIS *vices* obire, uti oportuisset, hinc factum est, ut *interdum* debuerit S. SEDES destinare *extraordinarios Legatos*, de quibus *hic* PONTIFEX loquitur.

26. Tantùm autem abest a vero, ut authumaverit *Pontifex*.

R r 2

Jus

(46) Uti colligitur ex demonstratis Cap. VIII. Sect. II., et fatetur idemmet FEBRONIUS = *de Stat. Eccles.* = Cap. II. §. 10. inquit de Rom. Pontifice, = IS NULLIBI potest haberi PRO EXTRANEIS =

(47) Cit. §. 37. vers. *Respond.* pag. 87.

(48) Elector COLONIENSIS in *Pro-memoria* = §. 4. loc. cit. pag. 19.

(49) In *continuat. Libri V. de Concordia S. et L. Cap. 56. num. 4.*

JUS APOSTOLICÆ SEDIS ad *solum casum extraordinarium* esse coercitum, ut prope finem *Constitutionis* ejusdem *sine ullo discrimine* PRINCIPIBUS mandet, ac jubeat, *Nuncios recipere*, quos ad *quascunque* Partes pro Causis *quibuscunque* SEDES IPSA APOSTOLICA miserit. Hinc *Constitutio* hujusmodi *integrè* accepta non obest, sed *favet stabilibus Legationibus* plurimum. Idque luculentius patet, si ad memoriam revocentur ea, quae de mandato dicti Pontificis LEGATUS denunciavit eidem PHILIPPO REGI, scilicet = *Romanum Pontificem Legatos de Latere, ac Nuncios LIBERE mittere posse AD QUÆVIS IMPERIA, REGNA, VEL LOCA, PROUT VULT* = [Cap. VIII. §. 806.]; adeoque ambigi nulla ratione potest de *mente* Pontificis, qui apertis verbis *integrum* relinquit Jus APOSTOLICÆ SEDIS mittendorum *suo arbitratu* Nunciorum. Caeterum ferri omnino non potest, Nostros Contradictores vuculas quasdam aucupari ex *una* Pontificis Constitutione decerptas, nullamque rationem habere *tot Decretalium Litterarum aliorum Pontificum*, quia *primis* usque Ecclesiae Saeculis *toties, tamque perspicue* sua Jura asseruerunt *stabilis* habendi *Legatos in dissitis Locis*, Jura, inquam, cum PRIMATUS Jure colligata, atque conjuncta.

27. Ad *Juramentum* verò quod spectat, quo Vos obstricti estis, quoque Episcopi omnes obstringuntur, *Se honorifice* habituros Legatos, ita latè patet, ut Legatos tam *Ordinarios*, quàm *Extraordinarios* comprehendat (50); nec quisquam poterit illud ad *solos Nuncios Extraordinarios* cohibere (51), modò ipsius Juramenti *vim* nolit eludere. Haud ignoramus equidem non sine summa animi Nostri aegritudine, adesse *quosdam* (52), qui Ju-

R E 2 ra-

(50) En *Juramenti* verba = *Legatum Sedis Apostolicae in eundo, et redeundo HONORIFICE tractabo, et IN SUIS NECESSITATIBUS adjuvabo* = . Quod si Episcopi, per quorum Dioeceses Legati tantùm transeunt, debent Eos *honorifice* tractare, et adjuvare, quantò magis *honore* eosdem, et *agnoscere* debent ii Episcopi, in quorum Dioecibus *Populorum commodo* inter-

venientes morantur?

(51) Quemadmodum in sua ad

Pontificem Epist. contendit Archiep. MOGUNTINUS §. Equidem. in fine.

(52) Inter hos recensendus *Auctor Opusc. = Istoria Prammatica* =, qui §. 30. multa comminiscitur *contra* hujusmodi Juramentum. ADD. De eodem *reformando* Juramento cogitarunt etiam *Deputati Emenses Art. XX. in Opusc. = Resultato etc.* = pag. 26., et apud DALHAM pag. 664., quos inique laudat, sequiturque KOCH in *Sylog. Document. n. XIV.* (52) pag. 222.

ramentum causantes, tanquam *Constitutionibus*, et *Conseuetudinibus Imperii* contrarium, ipsum moliantur eludere, quique conentur, *novas* etiam formulas pro *antiquis* procudere. Sed nec *vera* est commentitia *Juramenti collisio* cum legibus, et *Conseuetudinibus* Imperii, nec ignorare debetis, quid Vos facere oporteat, ubi ejusmodi conflictus *existeret*: OBEDIENDUM enim EST MAGIS DEO, QUAM HOMINIBUS (53). Nec Nobis umquam *probabitur*, quidquid *novi* quaeratur *addi vetustissimis* formulis *Juramenti*, quod Episcopi omnes cujuscumque Nationis tot *Saeculorum intervallo* sanctè, religiosèque servarunt. [*]

28. Post haec desinite, quaeso, comminisci ullam rerum *confusionem* oriri, ubi Suprema Ecclesiastici Capitis Potestas cum Episcoporum Potestate *jungatur*. Haec enim *Suprema* Auctoritas non aliò spectat, nisi ut *rectus Ordo* servetur, et ad *finem PRIMATUS* Divinitus instituti assequendum: instat enim, et urget quotidie JESU CHRISTI *praeceptum* PETRO, Ejusque SUCCESSORIBUS datum, ut AGNOS pascant, et OVES. Mementote eorum, quae S. HIERONYMUS ad S. DAMASUM scripsit; = *Qui tecum non colligit, spargit* = (54). Imò id si fiat, ubique *Ordo* aderit, et summa *tranquillitas*, et *Pax*, quae deesse non potest. SI RECTOREM SUUM AGNOSCAT UNIVERSITAS, ut nuper ex THEODOSIO, et VALENTINIANO Imperatoribus intellexistis [Cap. VIII. §. 161.]. Eo vel magis, quia dum S. SEDES suo fungitur *Apostolatus* officio, cum Vestra, tum aliorum Episcoporum *causa* non desinit in suis *Destinationis* Litteris NUNCIOS *commonefacere*, ut in Sibi collatis facultatibus *exercendis* omni utantur *prudèntia*, et *moderationem* adhibeant [Cap. VIII. §. 143.]: qui sane agendi modus *omnem* procul *turbaram*, et *confusionis occasionem* avertet. E contra *coisari* omninò non posset maxi-

(53) In simili conflictu haec Divina Sententia usus est FERDINANDUS Archidux Austriae in cit. Scripto diei 20. Aprilis 1559., apud HAN-SITUM = *Germania Sacra* = To. II. Par. II. pagg. 726. 727.

[*] ADD. Exemplum formulae Juramenti ab Episcopis exhiberi soli-

ti, et a PHILIPPO ROSENBERGIO Episcopo Spirensi A. 1504. reapse exhibiti Pontifici JULIO II. ex *Tabulario Spirensi* depromptum, exhibet idem KOCH in *Sylog. Document. n. XXVI. pagg. 295. 296.*

(54) Epist. 57.

maxima rerum omnium *perversio*, gravissimumque Christiana Rep-
publica *detrimentum* caperet, si contra Divinam Institutionem
suique liceret Episcopo, ut perperam a Vobis contenditur, in sua
Dioecesi *quidlibet* agere *absque omni dependentia*. Secus enim
non una erit ECCLESIA, *non una* FIDES, *non una* DISCIPLI-
NA, sed *sos* erunt ECCLESIAE, *quot* EPISCOPI.

S E C T I O II.

DE IIS,

QUAE PROFANI ORDINIS VOCITANTUR.

29. **N**OVUM prorsus, et inauditum est, ut iteratae *Contradictiones*, et *Querelae* Illorum, qui *parere debent ECCLESIAE Legibus*, et *Apostolicis Constitutis*, *sui* statuunt CONTRA ECCLESIAM IPSAM, et APOSTOLICAM SEDEM. Falso huic fundamento omnia ferè Argumenta innituntur, quae a Vobis PROFANI ORDINIS vocitantur, paucis exceptis, quae contra *Auctoritatem Pontificiam*, et contra *Apostolicas Nunciaturas* NIL faciunt. Nos primùm de his *paucis Argumentis*, deinde de *Querelis* agemus.

30. Et re quidem vera nemo intelliget, quid possit *Auctoritati* PONTIFICIS, et NUNCIATURIS obesse, si CAROLUS M. dixit, = *Episcopos natu DEI gubernare Ecclesias* = (55); si LUDOVICUS I., LOTHARIUS, alique vocarunt Episcopos minùs propriè *Vicarios CHRISTI*, et *Clavigeros Regni Coelorum* (56); si denique *Recessus Imperii* AA. 1235., 1281., 1303. praecipiant, = *ut in rebus Ecclesiasticis obediat mandato Archiepiscoporum, Episcoporum, et Archipresbyterorum secundum Canones* = (57). Amplifica enim illa verba *ab Imperatoribus* adhibita quaestionem *nondum definitam* respiciunt, num potestas *Episcoporum* manet a DEO; sed *nil* contra veritatem faciunt, è DOGMATIS fonte profectam, qua edocemur, *Potestatem Episcoporum Potestati PONTIFICIS subesse oportere*. Pontifex autem tantùm abest, ut Potestati Episcoporum *invidet*, ut imò nil exporet ardentius, quàm ut POPULI in rebus *Ecclesiasticis* *mandato EPISCOPORUM obtemperent SECUNDUM CANONES*, sal-
 20 scilicet eo *obtemperandi onere*, quod *Canones POPULIS*
 aequè.

(55) Arch. MOGUNTINUS in litteris Pontifici datis & Delatus vers. Carolus.

(56) Loc. cit. vers. A Ludovico I.

(57) Ibidem & illustre. vers. Inde.

aeque, ac EPISCOPIS imposuerunt erga APOSTOLICAM SEDEM (58).

31. *Pax autem Westphalica*, quam ECCLESIA nunquam probavit, (59) in eo, quem Tu, Archiepiscopo *Moguntine*, citas, *Articulo V. §. 20. (60)* loquitur quidem de *Ecclesiasticis Beneficiis*, quae mensibus Pontificiis a PONTIFICE conferuntur, sed nullam; ut Tu perperam putas, praesertim *specialem provisionem*, qua in REGNO GERMANICO *Residentia PAPALIIUM NUNTIORUM* impeditur, et abrogaretur. In *§ph* verò 48. ejusdem *Articuli V.* verba quidem facit de *Juribus Dioecesanis*, ita

(58) Nec ea verba aliter intellexit CAROLUS M. in *Constitutione*, quam edidit A. 770. in Comitibus *Wormatiensibus*, ex qua sunt desumpta. Inhibet enim in ea, ne unius Provinciae Episcopos in Causis confugiant; sicque fovet *jus Episcoporum*; sed in eadem multa etiam sancit, quae *Supremam S. SEDIS Potestatem* attingunt, ac promovent. Sic declarat = 2. *Auctoritas Ecclesiastica, atque Canonica docet, non debere ABSQUE SENTENTIA ROMANI PONTIFICIS concilia celebrari* =. (GOLDAST. *Contit. Imperial.* Tom. III. pagg. 133. 134.) Episcopi autem, non alia de causa ab Imperatoribus denominati sunt *Vicarii Christi etc.*, quam ut ostenderetur, eos ab omnibus esse, atque etiam a Principibus honorandos, prout eos tali *Titulo* insignivit *Synodus Carisiaca*; quemadmodum animadvertit contra *Eybelium* eodem argumento utentem, PISTUS ALETHINUS (Epist. I. §. 13. Tom. I pag. 38. not. 3.). Id ipsum jam animadverterat STOBÆUS Episcopus *Levantinus* Epist. ad *Gisbertum Schaumburgium* in Libro *Epistolae ad Diversos* = *Venetis* 1749, pag. 414., ubi laudat ejus = *De Sa-*

cerdotum Dignitate sermonem, quo facis (inquit) EX SACERDOTIBUS OMNINO DEOS.... *Quid ni igitur Sacerdotes DEOS dixeris, quibus DIVINA VIS SUPRA OMNEM CREATURÆ POTESTATEM est communicata? Atque in his nemo SANÆ MENTIS dissentit* =. Ergo ne *Sacerdotes* sunt Episcopi, Archiepiscopi, et Summo Pontifici aequales, iisdemque non subsunt?

(59) Adversus hujusmodi *Pacem* solemniter protestatus est INNOCENTIUS X. tum voce per *Nuncium Fabium Cbiziū* ejus in Pontificatu Successorem, tum scripto, duabus editis *Constitutionibus*, altera diei 16. Novembris 1648., quae inc. = *Zelo domus* =, altera diei 3. Januarii 1651. Pontificis Protestationi accessit etiam *Clerus Hungaricus* alia Protestatione, quam favore *Religionis Catholicae* renovavit coram *Articulari*, et *Dietali Commissione Pesthini* celebrata die 21. Maii A. 1721. relegen. in cit. = *Recueil*. = Par. Eccles. III. pag. 168. et seqq.

(60) *Encycl. §. In Articulo. ADD.* Ad eandem *Westphalicam Pacem* appellat quoque Arch SALISBURGEN. in *Pro-memoria* pag. 37.

tamen ut nullo modo *JUS PONTIFICIUM elidat* [*]. Quinimo cum res *CATHOLICORUM* eò loci relinquantur, *in quo fuerant* A. 1624., cumque in §. 49. mox insequenti cautum sit, ut = *Catholicis juxta observantiam dicti A. 1624. JURE SUO experiantur* =; hinc tam longe abest, ut *Pax Westphalica* *NUNCIATURAS* oppugnet, ut imò illis *favet* quamplurimum. Negari enim nequit, *ante A. 1624.* inertas fuisse in *GERMANIAM stabiles Nunciaturas*, et *eo ipso Anno* fuisse in *GERMANIA stabilem Nuncium Jurisdictione pollentem*, ut *Nunciorum Series* ipsa demonstrat (61). Hinc *PRINCIPES PROTESTANTES*, qui honori Sibi ducunt *contractus* tueri, latis etiam *modo* Legibus [C. III. §. 10.] agnoscunt, vindicantque *stabilem NUNCIORUM Sedem*, ac *jurisdictionem*.

[*] ADD. Id comprobatur ex perpetua *Capitulatione Osnabrugensi* in vim *Artic. XIII. §. 3. Pacis Westphalicae* stipulata annuente *Caesari*, et *Imperii Deputatione A. 1550*, in qua circa *Jurisdictionem Ecclesiasticam Episcopatus Osnabrugensis §. 4.* provisum est, = *salva tamen ad Metropolitannm, VEL PONTIFICEM Appellatione* =. Quod argumento est validissimo reservatae non solum *Pontificiae Auctoritatis*, et agnitae *Concurrentiae cum Metropolitanis*, sed invictum etiam exhibet *fundamentum institutarum jamdiu Nunciaturarum*.

(61) *Vindobonae A. 1624.* Nuncius erat. *CAROLUS CARAFA*, qui in praecedenti Serie est c. 26.; *Coloniae* ab A. 1621. usque ad *Arctum Normalem 1624.* Nuntius fuit *PETRUS FRANCISCUS MONTORIUS*, cui *septimo Idus Augusti ejusdem A. 1624.* successit *PETRUS ALOYSIUS CARAFFA*, prout ex Serie *Nunciorum Colonensium* in cit. Opusc. = *Defense etc.* = n. 6. et 7. pag. 85. *Helvetius* tandem Nuncius eodem Anno erat *ALEXANDER*

S s 32. *Tran-*
SCAPPI, uti refert *SCOTTI* in cit. = *Helvetia Sacra* = pagg. 14. 15. ADD. *Archiepiscopo Saliburgensi*, hoc ipso argumento abutenti in cit. *Pro-Memoria* pag. 37. ita respondet Opusc. = *Defense des Reflexions* = pag. 61. = *Le Nonce CARAFFA* exercoit en 1624., *annee de la paix de Westphalie, UNE TRES-AMPLE JURISDICTION* dans cette Province même et une grande partie de l'Allemagne: de puis cette epoque on n'a rien vu qui est donné plus de vigueur au Traité de Westphalie ni plus d'opposition avec les Nunciatures qu'il n'en avoit alors. Jusqu' au Traité de Westphalie les Nonces jageoient même dans les causes civiles, lors qu'en premiere instance elles avoient été jugées par les Officiaux; le Traité de Westphalie réglâ, qu'ils ne jugeroient plus que les causes ECCLESIASTIQUES. LE TRAITE' EST DONC EN OPPOSITION FORMELLE AVEC LE PRO-MEMORIA =. Vid. etiam aliud Opusc. = *Riflessioni sopra i 73. Articoli etc.* = ad §. 69. pag. 170., et seqq.

32. Transeuntibus Nobis nunc ad *Querelas*, distinguere operae pretium erit eas, quae CONCILIUM TRIDENTINUM antecesserunt, ab iis, quae sunt illud consequutae. Ad primas quod attinet propositas in Comitiiis AA. 1449., 1495., 1497., 1498., 1500., 1521., quae in Comitiiis Norimbergensibus A. 1522. in unum collectae ad centum usque pervenerunt, ac renovatae mox fuere in aliis Comitiiis A. 1530. (62), sat est, ut percurratis Acta ejusmodi Comitiorum, ut intelligatis, nullam ex hisce querelis cecidisse unquam super NUNCIATURAS cum Jurisdictione conjunctas, sed ad summum cecidisse super quasdam facultates, quibus NUNCII dicebantur abuti, et praesertim super cognitionem Causarum profanarum, et super primas denique Instantias. Caeterum sic habetote, maximam partem Gravaminum, quae in Norimbergensibus Comitiiis proposita sunt, non ad Nunciorum, sed ad EPISCOPORUM CURIAS pertinere [*].

33. CAROLUS V. IMPERATOR, ad quem centum illa Gravamina relata sunt, ut sua studia apud S. SEDEM adhiberet pro remediis comparandis, probe intelligens, nulla veritate niti ea, quae adversus ipsam APOSTOLICAM SEDEM, et adversus quasdam NUNCIORUM facultates objiciebantur, CLEMENTI VII. solemniter declaravit, = Se GRAVAMINIBUS NATIONIS AURES non praeuisse = (63); Et in litteris ad Collegium Cardinalium scriptis (64) importunas vocavit IMPERII preces: SYNODUS tamen TRIDENTINA, ad quam hujusmodi querelarum examen subindè delatum est, cupiens novarum dissectionum occasionem avertere, consilium cepit moderandi aliquantulum facultates NUNCIORUM, adimendique Eisdem primas

(62) Hae omnes querelae referuntur ab AUCTORE ANONYMO Libri = De Legatis etc. = Cap. III. §§. 27. 28. a pag. 54. ad 58.

[*] Uti verba ferunt Gravaminis 99., et Comitiorum peroratio, sive finalis petitio ad Pontificem directa, ut Archiepiscopos, et Episcopos cogeret ad emendanda Gravamina, quae a n. 41. ad 100. usque Gravamen ferè protenduntur, ut videre est apud GEORGIUM loc. cit. pag. 437. et

seq., et pag. 499., et seq.

(63) In Rescripto diei 17. Septembris A. 1526. ad CLEMENTIS VII. Criminationes, quod exhibet GOLDASTUS in Statut. et Rescript. a Carolo V. ad usque Rodolphum II. pag. 81. seqq., et Constit. Imper. pag. 479. et seq.

(64) Die 6. Octobris A. 1526., quae litterae extant apud eundem, GOLDASTUM citatis locis pag. 102. seqq., et pag. 500., et seqq.

mas Instantias, relicto Iphis quoad alias Instantias Jure contentiosae Jurisdictionis in omnibus Causis quomodolibet ad Forum Ecclesiasticum pertinentibus. Quo quidem consilio, a S. SEDE probato fuit cumulatissimè tam Episcopis, quàm Nationi satisfactum: fuit enim Concilium Tridentinum tam ab Episcopis, quàm a Natione accepto habitum. Quo circa instar monstri videtur esse, ut ad Populos decipiendos artificiosa oratione denuò exaggerentur modò ea ipsa Gravamina, quae injusta CAROLO V. visa sunt, et quibus fuit a TRIDENTINO CONCILIO satis cumulatè consultum.

34. Ad secundas autem quod spectat, Concilium Tridentinum consecutas, tres sunt PROTESTANTIUM Querelae. Prima fuit A. 1598. ab Iis ideo proposita, quia falso timore decepti verebantur, ne NUNCII sua arte, ac molitione diffidentias sererent inter Status (65): secunda fuit A. 1613. ab Iisdem proposita, eo quod NUNCII quasdam Dispensationes concesserant (66): tertia denique A. 1709. originem nacta est a quadam controversia inter Nuncium BUSSI, et BORUSSIAE AULAM exorta (67). Primae satisfecerunt CATHOLICI STATUUM IMPERII, respondentes, = *ch' essi erano OBBLIGATI di secondare il PAPA, come CAPO DELLA CHIESA in tutto ciò, che potea contribuire A CONSERVARE L' UNITA' della DOTTRINA, E A PREVENIRE OGNI SORTA DI SCISMA* = (68).

35. Si autem Protestantes in maximo animorum aestu questi etiam sunt, quod Nuncii = *osavano attribuirsi qualche Giurisdizione, e servirsi delle Censure Ecclesiastiche* = (69); et rursus, si Catholici Statuum Imperii ad demulcendos animos Protestantium semiaperto ore visi sunt affirmare, = *che a tal' effetto l'uso voleva, che DI QUANDO IN QUANDO s'inviasero i Nunzi Apostolici nell' Impero, unicamente per avervi l' ISPEZIONE, affinché*

S s 2

L' UNI-

(65) De hujusmodi querela agit Elector COLONIENSIS in = *Pro-Memoria alla Dieta* = §. 13. in Opusc. = *Riflessioni etc.* = pag. 40., et MORGUNTINUS in *Encycl.* §. *Quamvis*. vers. Et quid.

(66) MORGUNTINUS Elector *Encycl.* loc. cit.

(67) Arch. COLONIENSIS in = *Pro-Memoria* = §. 71. cit. Opusc. = *Riflessioni* = pag. 180.

(68) Ut refert idem = *Pro-Memoria* = §. 14. loc. cit. pag. 42.

(69) Ut in eodem = *Pro-Memoria* = cit. §. 13. pag. 40.

L'UNITÀ DELLA CHIESA FOSSE IMPERTURBABILE=(70), nemo non videt, hujusmodi tam *Protestantium*, quam *Catholicorum* Dicta in re quadam *inter Eos* acta, in qua *partem* habuit *nullam* APOSTOLICA SEDES, frustra *contra Eandem* afferri; aut ad Jurisdictionem Ipsius inficiandam, aut ad eandem intra limites *extraordinarii casus* cohibendam.

36. Eò vel magis, quod *Catholici* dum NUNCIOS exhibent tanquam *specula vigilantes*, atque excubantes, eorum quidem respexerunt *Jurisdictionem*, sine qua omnis vigilantia fit *irrita*, et *inanis*. Et quamvis existimarint, rem tantisper temperare voculà illa = *di quando in quando* =; certum tamen est, respexisse illos *Consuetudinem tunc* vigentem, et conceptis verbis insuper declarasse, = *che tutti i regolamenti, che vi hanno qualche relazione*, SI CONSERVARSERO INTERAMENTE=(71). Jam verò extra omnem dubitationem est positum, *tunc* extitisse juxta *Consuetudinem*, et recepta instituta STABILES NUNCIATURAS *Jurisdictione praeditas*. Ex quo palam est, intellexisse *Catholicos*, non subvertendas, sed *servandas* esse NUNCIATURAS, in quo erant *Statu*, cum eas agnoverint, ac praedicaverint maxime *utiles*, ac *necessarias* A CONSERVARE L'UNITÀ della Dottrina, e a PREVENIRE OGNI SORTA DI SCISMA =, veluti reapse servatae sunt, atque etiam nunc servantur, plaudentibus ipsis PROTESTANTIBUS, qui omni *diffidentiae metu* deposito convenerunt *Pacis Westfaliae* tempore in *cit. Artic. V. §. 48.*, ut ECCLESIASTICA POTESTAS etiam *Censuris* post *tertiàm* denunciationem uti *liberè* posset.

37. Duo aliae PROTESTANTIUM *querelae*, *sedatis controversiis*, evanuerunt omnino, ita ut inter GERMANIAE PRINCIPES enituisse, et adhuc enitere videantur PRINCIPES PROTESTANTES, qui NUNCIATURAS *defendunt*, quique *Catholicis* in sua Ditione commorantibus permittunt *publicis* etiam editis *Rescriptis*, ut ad NUNCIOS PONTIFICIOS confugiant. Quocirca Ipsorum *Querelae*, occasione quadam propositae, deindeque *desertae*, et a Se *abdicatae* non modò nil afferunt *adjumenti* Vestrae Causae, sed aeterno pudore, ac dedecore illos *Ecclesiasticos* afficient, agnoscere detrectantes *Jurisdictionem* APOSTO-

(70) Idem = *Pro-Memoria* = cit. §. 14. pag. 42.

(71) *Pro-Memoria* loc. cit.

STOLICÆ SEDIS, ejusque *Nunciorum*, quam PROTESTANTES ipsi *agnoscunt*, ac *reverentur*.

38. Si verò agitur de CATHOLICORUM *Querelis*, eae quae prodierunt AA. 1593., 1677., 1706., et 1714., ad *certas peculiare*s pertinent *Causas*, de quibus diu multumque actum est inter CAMERAM, et NUNCIATURAS, magno animi ardore Partibus utrinque certantibus, *profanae* ne illae essent, an *Ecclesiasticae*, ut refert *Auctor Libri = De Legatis = (72)*. Quae quidem concertatio *evanisset exemplo*, si, quemadmodum pro casibus *dubiis* in CAPITULATIONE CAESAREA Artic. XIV. §. 5. cautum est, *solicitae* fuissent Partes, ut IMPERATOR APOSTOLICAM SEDEM adiret *ineundae Concordiae* gratia. SANCTA enim SEDES eo, quo ducitur *Justitiae* studio, nunquam detrectasset, et nunquam detrectabit imposterum, *Causas* verò *profanas* secundum *Canones ad Laica Tribunalia* deferri, confidens et *Ipsa* futurum, ut *nemo* impedire debeat, quominus *Causae quomodolibet spectantes ad Forum Ecclesiasticum* juxta *Canones* ad NUNCIATURAS, et ad *Tribunalia Ecclesiastica* deferantur.

39. Querelae autem A. 1709. originem dedit *concertatio* quaedam exorta inter JOSEPHUM CLEMENTEM Archiepiscopum Coloniae, Episcopumque Leodii, et Nuncium BUSSI propter *Visitationem* Dioecesis Leodiensis, et Osnabrucensis. Qua quidem controversia nunc uteris Tu, Archiepiscopo Moguntinae (73), ad excitandos, inflammandosque *Confratres* Tuos, perinde ac si *Visitatio* a Nuncio nequivisset institui; et injusta, pessimique exempli fuisset *Suspensio a Divinis*, quam idem Nuncius inflixit BERNARDO DE HINNESDAEL *Vicario Generali Leodiensi*, eo quod *publicè* Parochis Dioecesis edixisset, ut *impederent* ab observantia Decretorum, quae NUNTIUS in *Visitatione* ediderat. Quo in loco exprobratione etiam insectari non desinis ipsum JOSEPHUM CLEMENTEM, quod ita sibi temperare potuerit, ut solum *Recursum ad Imperialem Cameram* appo-

(72) Cap. III. §. 30. vers. *Praetextus*. cum seq. §. 31. vers. A. 1677 cum seqq. pagg 60. 63. 67. 68. 69.

(73) *Encycl. 9. Innixus*. De hac

querela agit etiam Elector COLONIÆ in = *Pro-Memoria* = §§. 41. 42. in Opusc. = *Riflessioni etc.* = pagg. 111. 112.

suerit. At haec Querela eum *finem* habuit, ut quamvis itum jam esset *ad Imperiale Consilium*, Omnes tamen agnoscerent, et confiterentur, esse NUNCIO *facultatem Visitandi, ritè* eandem *Suspensionis* poenam inflixisse, *Decreta Visitationis esse servanda*, ipsumque JOSEPHUM CLEMENTEM *permittere* Vicario suo debere, ut a NUNCIO *Absolutionem* exposceret, quemadmodum factum est: constat enim, *Vicarium die 13. Aprilis* ejusdem A. 1709. *Absolutionem* petiisse, eamque *biduo post* impetrasse (74).

40. Nec dissimilis fuit *exitus* Querelarum, quas aliqui ex *Vestris Decessoribus* aut ad PONTIFICEM detulerunt, aut COLLEGIIS ELECTORALIBUS exhibuerunt, quò IMPERATOR Sua officia adhiberet penes APOSTOLICAM SEDEM. Illas enim aut *privata* ex causa propositas, aut *falso* plerumque fundamentonixas deseruerunt earumdem *Auctores*, ut de Querela accidit, quam ELECTOR MOGUNTINUS exhibuit in litteris ad PONTIFICEM A. 1699. scriptis (75), utque pariter de *Voto* accidit COLLEGII ELECTORALIS A. 1719, = *quod quidem Votum hactenus non comparuit* =, Te ipso, ARCHIEPISCOPE MOGUNTINE, confitente (76).

41. E contra si ad aures APOSTOLICÆ SEDIS certis Auctoribus aliquis Querelarum *rumor* advenit, non Sibi expectandum duxit, dum adiretur IMPERATOR, sed *sua sponte* eisdem ultro occurrendum existimavit, ut de Querelis accidit in COLLEGIO ELECTORALI propositis A. 1741. super *futilibus* Appellationibus. Certior enim hac de re a Nuncio AB AURIA factus BENEDICTUS XIV. ad obviandum huic *malo* duas edidit *Constitutiones*, tantis laudibus per GERMANIAM elatas, de quibus diximus *supra* [Cap. VI. §. 55.].

42. Celebris est Causa, ait *Auctor Libri* = *de Legatis* =, quæ circa medium hujus Saeculi inter *Comitem de STYRUM* Decanum Cathedralis *Spirensis* ex una, et *Capitulum Spirense* ex

(74) Constat ex *Relatione* gestae Nunciaturæ ab eodem BUSSI Cap. VI. §. *Prima*. vers. *Intanto*. Arch. Vatic. inter *miscell. Nunciat. Colonien.* Vid. Opus. = *Riflessioni etc.* = loc. cit.

(75) Hanc querelam memorat *Auctor* = *de Legatis etc.* = Cap. III. §. 33. vers. *Cum circa*. pag. 71.

(76) In Cit. *Encyclica* §. *Quamvis*. vers. *Adhuc*.

altera Parte agitata est (77); quae Causa contendebatur fuisse in prima Instantia contra ordinem Judiciorum ROMAM delata. Notum quoque est, ac pervulgatum, ob hanc tantummodo causam, et non ob alia Gravamina, tunc ad invidiam dumtaxat conflandam cumalata, Collegium Electorale die 19. Martii 1764. litteras ad IMPERATOREM dedisse. Sed cur silentio obtegitur aequae celeberrimae, et illustre factum in publica hominum luce collocandum? Cum itaque CLEMENS XIII., re mature perpensa, justum esse comperisset, ut hujusmodi Causa in prima Instantia remitteretur ad Partes, tam MOGUNTINUS ARCHIEPISCOPUS (78), quam PALATINUS ELECTOR (79), tunc Auctor querelarum praecipuus, certatim animum suum ita PONTIFICI SUMMO declarare non dubitarunt: = Conquestiones, quae GENERALITER in Epistola Collegii Electoralis ad Caesaream Majestatem scripta processui hujus Causae UNICE innitebantur, CUJUS GRAVAMINE SUBLATO, eas litteras SINE ULLO EFFECTU REMANSURAS CENSEO, AC PRO PARTE MEA DECLARO =.

43. Tu, Moguntine Archiepiscopo, hodiernum ELECTOREM PALATINUM incusas, quod inaudita metamorphosi novum modò NUNCIMUM receperit, et NUNCIATURAS proptendas existimet adversus ea, quae in Collegio Electorali A. 1764. affirmaverat (80). At non reprehensione, sed commendatione potius dignus videri Tibi debuisset ELECTOR, eo quod sanctè, religiosèque servavit, quae, cessante suarum Querelarum causa, Se facturum promiserat. Debuisses è contra Tuas accusationes in Tuum potius ANTECESSOREM convertere, qui licet idem pollicitus, Se tamen quinquennio vix elapso comitem adjunxit Trevirensi, et Coloniensi Archiepiscopis, et eorum consilia secu-

(77) Cap. III. §. 33. vers. Celebris. pagg. 71. 72.

(78) In litteris diei 29. Julii 1764. §. Hocce., ad quas litteras pertinent ea, quae referuntur, verba. Arch. Vatic. Tom. V. Epistolar. Nuntii Oddi A. 1764. pag. 260.

(79) In litteris diei 11. Augusti 1764., quarum eadem sunt cum praecedentibus litteris Moguntinis sensa. Arch. Vatic. loc. cit.

(80) Tum in Encycl. §. Quam multum., tum in epist. ad Pontificem scripta §. Quamvis. vers. Adhuc.

Archiep. Moguntinum praeceperat in eadem obijcienda metamorphosi Scripior Libelli = Istoria Drammatica = §. 44.

secutus non dubitavit *ex Comitibus Confluentinis* ad CÆSAREM scribere, Eique ob quaedam conficta, et commentitia Gravamina deliberandum proponere, ut = *Tribunalia Nunciaturarum in GERMANIA* PENITUS CESSARE POSSINT, et debeant = (81). At CÆSAR Gravaminum *injustitia* detecta, cognitaque Consilii absurditate, CAROLI V. imitatus exemplum [§.33.], nullam rationem Querelarum hujusmodi habendam esse putavit.

44. Alia Vobis cum GERMANIA non praebeat rationum momenta, quae *communi nomine* proponantur, animum ad *alia Regna* convertitis, iisque perlustratis, in haec tandem erumpitis verba; = *sola Germania* (Nunciaturas) *tollerare deberet, a quibus* ALII FINITIMI STATUS CATHOLICI *jam dudum se liberarunt* (82); perinde ac si in *aliis* Catholicis Regnis nullus cum *Jurisdictione* Nuncius adesset (83). At hoc nil prodest *ex Jure*; cum *Jure* sit cautum, ut ea *Disciplina*, et *Consuetudo* servetur, quae in *Loco* est, de quo agitur, quaeque est ut plurimum ob causas *peculiares* inventa, uti verè potest de GERMANIA affirmari. Germania enim cum *diversis Principibus* pateat, cum *diversarum Religionum* sit *Sedes*, cum a *perpaucis Pastoribus Ecclesiasticis* regatur, atque administretur, cumque hi non modò interdum ex *S. Sedis* indulgentia *pluribus* praesint Ecclesiis, sed etiam *Temporalis Regiminis* cura uti PRINCIPES distineantur, GERMANIA, inquam, *prae Nationibus caeteris* assidua indiget cura, et vigilantia NUNCIORUM, quemadmodum nostis ab aliis demonstratum satis copiosè fuisse (84).

45. At minus etiam prodest *ex Facto*. Nullum enim est REGNUM, ubi adsint NUNCIATURÆ, in quo Nuncii *majori*, vel *minori*

(81) Vid. ANONYMUM = *De Legatis etc.* = Cap. III. §.33. vers. *Recreatoria*. pag.73.

(82) Ita Archiepiscopus MORGUNTINUS in *Encycl. §. Dignum*: simile quid habet COLONIÆ Archiepiscopus in = *Pro-Memoria* = §.71. loc. cit. pag.183., et SALISBURGEN. Archiepiscopus in ejus = *Pro-Memoria* = pag.2., et p.35.

(83) Ut subdit *Auctor Libri* = *De Legatis etc.* = Cap. III. §§.34-35.

pag.75. et seqq.

(84) In Opusc. = *Riflessioni sul Pro-Memoria* = ad §.72. pag. 184. et seqq., et in alio = *Defence des Reflexions etc.* = pagg.49. et seqq. cum *Notis* ad P.2. = *Pro-Memoria* = Arch. Salisburgen., et pag. 61. ad cit. pag.35. ejusdem = *Pro-Memoria* = Salisburgen., nec non DOCTOR INGOLSTADIENSIS *Colloq. XX.*, pagg. 148., et seqq.

minoris Jurisdictione non polleant juxta Pontificiarum Delegationum *formulas*, veluti de *Galliarum* NUNCIO Auctor ipse Libri = de *Legatis* = confitetur (85), tametsi contendat, Nuncii facultates fuisse *cohibitas*, et a REGIS *consensione* pendere: quod quidem, ut intelligatur, quantum absit a vero, meminisse sat erit, quid BONIFACIUS VIII. PHILIPPO PULCHRO significandum, quidque PHILIPPUS BONIFACIO respondendum esse putavit [Cap. VIII. §. 106.]. HISPANIARUM *Nuncius* Jurisdictione gaudet, non secus atque LUSITANÆ, et POLONIÆ Nuncii, uti fidem faciunt *Tribunalia*, quibus *praesunt* tamquam JUDICES: idemque de NUNCIO VENETO, deque *Aliis* dicendum. Quod verum adeò est, ut si quod REGNUM a Nuncii Jurisdictione *exemptum* Se esse contenderit, *Privilegio Apostolico* se protueri debuerit, ut narrat ipse BALUTIUS (86). Sed omittenda minimè est *Responsio* a GUIDONE FULCODIO Episcopo *Sabinensi*, et *Apostolico Legato* MAGNATIBUS ANGLIÆ data super hujusmodi *Privilegio*, quam idem BALUTIUS exscribit: = *Asseritis*, *Responsionis* sunt verba, *Vestrum* esse PRIVILEGIUM, *quod ad Vos Legatus non veniat non petitus*. Sed *absit*, ut ROMANA ECCLESIA *lege propria* Se arctaverit, ne *possit per ALIOS visitare*, quorum *Visitationem* PRÆSENTIALITER *nequit adimplere* = (87).

(85) Cit. Cap. III. §. 34. pagg. 75. 76.

(86) Cit. Lib. V. Cap. 56. num. 4. et 5.

(87) Loc. cit. num. 13.

S E C T I O III.

D E I I S ,

Q U Æ

AB ALIQUIBUS PECULIARI IPSORUM NOMINE

OBJICIUNTUR.

46. **P**AUCA, et futilia sunt, quae *Peculiari Nomine* objiciuntur. Unusquisque ex *Vobis* contendit, *Contradictiones* Vestrorum quorundam Antecessorum ad summum usque *contemptiois* gradum elatas suppeditare *Vobis Jus* veluti quoddam, unde a Nunciorum Jurisdictione *exempti* esse videamini (88). Sed nihil esse potest absurdius. Non enim ex *violentis* Jus oritur, et eae cuius inferantur, condemnationem potius merentur, quam *exemplum* praebeant ad *imitandum*. Pertinent illae quidem ut plurimum ad tempora *medii aevi*; at *odium*, ex quo illae manarunt, non contra LEGATIONES, sed contra *Legatos*, Eorumque agendi rationem exarserat.

47. Agit de hisce Legatis magna exaggeratione verborum STOBÆUS Episcopus *Lavantinus* iis litteris, quas Vos tantopere commendatis, ubi = *inter tristia*, inquit, *referendum duxi, quod Nuncius adhuc vagatur. Ubi? Sequitur Annonae copiam, nec cessabit, dum Annonam repererit. Solvite Presbyteri, Praelati, Episcopi* = (89). Caeterum ipse STOBÆUS in Epistola ad PAULUM V. data multo demissiores animi sensus inducere vi-

sus

(88) Archiepiscopus MOGUNTINUS in epist. ad Pontificem data §. *Illustre*, COLONIEN. In = *Pro-Memoria* = §§. 19. 23. 29. 30. 31. 37. et 41. in Opusc. = *Riflessioni* = pagg. 67. 75. 83. 85. 87. 104. 115., ubi Auctor hisce respondet Contradictionibus; et SALISBURGEN.

tum in litteris Pontifici scriptis die 24. Novembris §. *Antecessorum*, tum in ejus = *Pro-memoriae* a pag. 3. ad p. 21.

(89) Epist. ad Bartholomaeum Villerium script. pridie Kal. Januarii 1607. in cit. Libro = *Epistolae ad Diversos* = pag. 266.

sus est (90), et Procurationis suae, suique Episcopatus *rationem* reddidit (91), et adversus diversarum Religionum *Tolrantiam* vindex acerrimus [*] NUNCIOS *honorificè* excepit (92), Eorum pluries auxilio est usus (93), et confessus est, NUNCIOS APOSTOLICOS, *stabili* tunc per GERMANIAM *Legatione* fungentes, multum *adjumenti* allaturos fuisse ad Haeticorum Sectas imminuendas, et ad Catholicorum Religionem amplificandam, si in id, uti oportebat, incubuissent. = *Ita paulatim*, inquit, *Haeticorum* *inminuatur*, *cresceret* *verò* *Catholicorum* *numerus*. In quibus si NUNTII APOSTOLICI aliquid operae quandoque ponerent, PLURIMUM *profectò* *proficerent* = (94).

48. Ipse STOBÆUS, uti *Archiepiscopi Salisburgensis Suf-fraganeus*, gravissimè conquestus est de VOLFANGO THEODORICO, *Archiepiscopo Salisburgensi*, veluti ipsius Epistola ad Eum scripta declarat, in qua = *de me*, inquit, *id habes*, si

T t 2

QUID-

(90) Dat. 4. Non. Junii 1610 loc. cit. pag. 329. et seq. Quin tres ejusdem Stobæi leguntur epistolae A. 1609. ad Card. Burghesium, in quibus Calumniatores vocat eos, qui se accusaverant, quod non bene de Summo Pontifice loquutus esset. pagg. 296. 300. 310.

(91) Vide Epist. ad Clementem VIII. Non. Kal. Maii 1599. pag. 9., et seq., et cit. epist. ad Paul. V. A. 1610. pag. 329. et seq. et aliam ad eundem Paul. V. pro eadem Causa dat. Idib. Decembris 1613. pagg. 366. 367.

[*] Colligitur id ex pluribus Epistolis scriptis ad Card. Clithium Adobrandinum, ad Canonicos Ecclesiae Lavantinae Collegium, ad ipsum Ferdinandum Archiducem Austriae, ad Sigismundum III. Regem, et Constantiam Reginam Poloniae, ad Bartholomaeum Villerium, et alios, quae leguntur pagg. 137. 140. 320. 347. 350. 356. 365. 377., quibus addenda Epistola ad eundem Ferdinandum,

= de auspicianda Religionis reformatione =, quae refertur ad HANSITIO = German. Sacra = Tom. II. Par. II. pag. 713. et seq.

(92) Ut ex *Credencialibus* pro diversis Nunciis *Graeculensibus* a Paulo V., et Card. Lantfranco Eidem, missis pagg. 96. 343., 349., et ex *Protestatione* ab Eodem facta in cit. Epist. ad Card. Burghesium pag. 310. = consuevit Se NUNCIOS APOSTOLICOS *prosequi*, et *honore* =

(93) Vid. Epist. dat. = pridie Kal. Decembris 1600. ad HIER. PORTIAM *An-trie* Episcopum *Nuntium Apostolicum* = pagg. 92. 93., in qua exposcit opem contra *Archiepiscopum Salisburgen.* confidens = in ejus pietate in Deum, et vigilantia in Ecclesiam, plane facturum, ut homo ille aliquando redigatur IN ORDINE, et mea mihi salus sit *Episcopalis* *functionis* *Auctoritas* =.

(94) Cit. Epist. ad Paulum V. pag. 333.

QUIDQUID quocumque modo vis, id TE et putes, POSSE, et EPISCOPOS DEBERE, PROFITEOR PALAM, et sine verbis velo, me Archiepiscopo posse esse Episcopum, NON MANCIPIUM. Spero ergo a rectiori posthac mente Tua rectiora omnia. At si VI velis, quae NON AEQUUM est, aut Archiepiscopum facere, aut pati Episcopum, RES NECESSARIO REFERENDA EST AD ILLAM SEDEM, quae NEC JUS NEGLIGIT, NEC RATIONES CONTEMNIT, NEC SUORUM AD SE EPISTOLAS DISSIMULAT = (95). Si igitur Salisburgensis Ecclesia non ideo Metropolitica exuta est dignitate, qua super Ecclesia Lavantina praestabat, quia STOBÆUS de Archiepiscopi agendi ratione conquirebatur, multò minus de suo NUNCIATURARUM Jure deicienda erit APOSTOLICA SEDES, eo quod aliquid STOBÆUS, alique fortasse de cujusdam Nuncii agendi ratione missitariint.

49. Nemo in Germanicarum rerum Historia paullisper versatus ignorat, quantum contradictionum, ac querelarum jactatum fuerit adversus CONSILII AULICI TRIBUNAL (96). Sed non idcirco fuit unquam de Tribunali evertendo cogitatum. Desinite ergo, Ven. Fratres, exemplis abuti a Contradictione, aut a violentia petitis, quae aut injustae fuerunt, aut abusibus jam penitus sublati innitebantur, et quarum singulae sunt aut ab Auctoribus ipsis, aut a Successoribus illorum reprobatae, atque damnatae. Si STOBÆUS modo sospes existeret, si sciret Commeatus omnes insigni S. Sedis liberalitate fuisse sublato, itaut nihil hodie solvant Archipresbyteri, nihil Praelati, nihil Episcopi, quanto majori animi alacritate Nuncios commendandos susciperet, semel ac tamquam utiles eosdem commendandos putave- rit etiam tum, cum illis Commeatus solverentur. Caeterum si lubet

(95) Loc. cit. E converso autem summam in Sedem Apostolicam reverentiam, et animi demissionem, pluribus in literis proficetur, offe-rens Ecclesiae suae rationem Pontifici, = tanquam vivo PETRO Episcoporum Episcopo, Praesidi, Judici = cit. Epist. ad Clementem VIII. pag. 39; et de S. Sedis Judiciis ita sentiens, = Absit ut in Coelum os ponere velim =

Epist. ad Cardin. Aldobrandinum, pag. 137.

(96) Hujusmodi querelae Statum Imperii, non solum Catholicorum, verum etiam Protestantium referuntur in cit. Libro = Le Drois public Germanique, ou l'on voit l'état present de l'Empire = Tom. I. Chap. VI. §. Les états, pag. 220. 221. 222.

Iubet *Antecessorum* exempla imitari, illis rejectis, quae *Bonorum* *reprobavit auctoritas*, ea, quae so, seligite, quae *Viri sanctitate*, et *virtute* praestantes, dum singulas Vestras Ecclesias administrarunt, Vobis *imitanda* reliquerunt, quaeque superius a Nobis sunt commemorata [Cap. VIII. §. 121. 122. 123.].

50. Contendis Tu, *Coloniae* Archiepiscopo, Tuarum Diocesium *partem*, Ducatus nempe *Juliacensem*, et *Montiensem*, obnoxiam *nunquam* fuisse NUNCIATURÆ AD TRACTUM RHENI (97): Contendis, hanc Nunciaturam ad Pontificatum usque BENEDICTI XIV. non fuisse *Ordinariam* (98): Contendis denique, ab eo tempore *precariam* fuisse, *officiosiusque* Litteris tum BENEDICTI, tum PONTIFICUM Successorum subnixam [*]. Sed facili negotio ostenditur Tuam contentiois infirmitas, atque imbecillitas. Sufficit enim, *modum* animadvertere, quo NUNCIATURA haec *primitus* est *constituta*, ut evincatur, *utrumque Ducatum* comprehensum fuisse *in prima* institutione Nunciaturae: qua de re opus non est plura dicere, cum PRINCEPS TERRITORIALIS publico edito Decreto Ipsam defendendam, ac propugnandam suscepit [Cap. III. §. 10.].

51. *Litterae* Destinationis tuam *veteres*, tum *recentiores* palam cuique faciunt, BENEDICTUM XIV., omnesque Ipsius *Antecessores*, et *Successores* Nuncium legasse, tamquam *Ordinarium Nuncium* iisdemque praeditum facultatibus *voluntariae*, et *contentiosae* Jurisdictionis, quibus *Nunci* praediti fuerant ab eorum *Antecessoribus*. Cum autem hae Litterae fuerint semper *receptae*, et *executioni* mandatae, fingi non potest, quemquam ex Nunciis *Extraordinarium* Nuncium fuisse; semel ac aequaliter omnes *re*, et *nomine* ORDINARIi NUNCII fuerunt. Si autem BENEDICTO XIV., ejusque *Successoribus* visum est, in *Litteris*, quas vocant *Credenciales*, uti verbis *officii*, et *urbanitatis*, si Ipsi existimarent, commendare *Tibi*, *Tuisque Antecessoribus* Nuncios, si minime dubitarunt, quominus Tui vellent *Antecessores*, et *Tu* quoque velis *intercipere* NUNCIO *exercitium* facultatum = *ad praestan-*

(97) = Pro-Memoria = a §. 58. ad 67. in Opusc. = *Reflessioni* = a pag. 149. ad 165.

(98) *Ibidem* a §. 16. ad 44. loc. cit. a pag. 44. ad 117.

[*] *Ibidem* a §. 45. ad 49. a pag. 118. ad 127. et in *Litteris Pontifici* scriptis §. Nec dubium. vers. *Tractipue*.

standum COMMODUM Gregibus solitudini Tuae commissis . . . , quod est consentaneum humanitati, eximiaeque Tuae in hanc supremam Sedem observantiae = (99); nemo justus rerum aestimator arbitrabitur, hujusmodi *urbanitatis officia*, *hac aetate in usum recepta* inter PRINCIPES Viros, *Se arctius adstringi*, et colligari authumantes his vinculis, quàm ipsis *praeceptis*, nemo, inquit, arbitrabitur, *ablatum* hinc fuisse Tibi, Tuisque Antecessoribus *obtemperandi onus*, quo omnes tenentur erga APOSTOLICAM SEDEM: cum praesertim tam BENEDICTUS, quam SUCCESSORES illius in Litteris *Delegationum* in forma *Brevis* minimè sejungendas putarint ab *Officiis* hujusmodi illas Facultates cum potestate *coactiva* conjunctas, quibus *Nuncii* ab ANTECESSORIBUS muniri consueverant.

§2. = *Etiam per GERMANIAM (ait Barthel) FORMULA, qua STATUS IMPERII modo convocantur, MULTUM DIFFERT a vetere; olim namque erat IMPERATIVA, et PRÆCEPTIVA Gebiethen hecisen, Resfählen, ac per Edictum GÉNÉRALE concepta; HODIE vero est potius INVITATORIA, et non sine maxima insignis clementiae laude BLANDIORI ALLOQUIO TEMPERATA, atque ad SINGULOS Status SPECIALITER directa* = (100). Nihilominus ex novis his verbis, plenis *officii*, atque *urbanitatis* nemini hactenus venit in mentem expoliandi IMPERATOREM ea, qua pollet, convocandorum Statuum Auctoritate. Nonne S. PETRUS *ad Christianos* (101), et S. PAULUS *ad Corinthios* (102), *Ephesiosque* scribens (103) in rebus majoris momenti, et *arctae obligationis* verbis *hortatoriis*, et *deprecatoriis* sunt usi (104)?

§3. Nos certè non latet, quosdam *Auctores* (105), *adulatio*.

(99) Verba sunt Litterarum *Credentialem* BENEDICTI XIV. pro Nuncio SPINOLA, quae referuntur in = *Pro-Memoria* = *Electoris Coloniensis* cit. §.45. pag.118.

(100) *Dis.* = *De Comitibus Universalibus* = Cap.2. §.1. vers. *Formula Opusculor. var. argumen.* edit. *Bambergae* 1756. Tom.I. pag.413. Hanc formulae *varietatem* refert etiam, cit. *Liber* = *Le droit public Germani-*

que = Chap.VI. §. *Après.* d. Tom.I. pagg.241. 242.

(101) *Epist.* Cap.II. v.11.

(102) Cap.I. v.10.

(103) Cap.IV. v.1.

(104) Atque hos inter recentissimus DALHAM in *Dis. praevia* ad *Collect. Concil. Salisburgen.* §. XIX. et XX. pag.23.

(105) DALHAM loc. cit. §.XX. pag.23.

tionem magis, quàm veritatem sectantes, fuisse Vobis persuadere conatos, *Moguntinam*, et *Salisburgensem* Ecclesias exemptas esse a *Jurisdictione* Nunciorum ob egregiam illam LEGATI NATI Dignitatem, qua nonnulli ex *Vestris Antecessoribus* fuerunt aliquando decorati. Sed *Vestram moderationem* commendare debemus, cum in Litteris ad Nos datis hujusmodi argumentum prae-
termiseritis. Et jure quidem, ac merito: haec enim LEGATI NATI Dignitas etiam cum vigeat, *adventu Nuncii missi DE LATERE PONTIFICIS cessabat* omnino tum ex Jure, tum ex Apostolicorum Privilegiorum conditione, ac lege. Quandoquidem APOSTOLICA SEDES intellexit, ac voluit, *salva*, et *integra* esse Sua Jura mittendi Nuncios, et transferendi Dignitatem LEGATI NATI ab una ad aliam Ecclesiam, ut de Ecclesiis *Salisburgensis*, et *Moguntina* factum est. Hae enim Ecclesiae, licet antea hujusmodi Dignitate fulgentes, fuerunt tamen A. 1137. adjunctae ad LEGATIONEM ARCHIEPISCOPI TREVIRENSIS [Cap. VIII. §. 112.], itaut *Salisburgensis* Archiepiscopus A. 1163. petere, et impetrare debuerit ab ALEXANDRO III. *nostrum* Legationis Indultum pro Regno Theutonico: quod quidem Indultum fuit pro rei opportunitate concessum hac verborum formula, animadversione dignissima, = cum AD PRÆSENS per Nos, vel per aliquos a Nostro Latere Destinatos intendere non possimus, vices Nostras IN PRÆSENTIARUM Ei duximus committendas = [C. VIII. §. 116.].

§4. Nunc autem cum LEGATI NATI, ut ostensum est supra [C. VIII. §§. 127. 128.], omnino cessaverint, itaut Vestri ipsi Scriptores fateantur, nihil aliud nisi Titulum supercesse [*], cesset, oportet, omne contentionis initium super quovis Exemptionis Jure, quo nunquam potitae sunt LEGATIONES NATÆ, dum etiam existerent.

§5. Aequa laude Tu quoque, Archiepiscopo *Salisburgensis*, dignum Te praebes, dum in Tuis ad NOS datis Litteris peculiare illud Privilegium praetermisisti, quo polles, Ordinandi EPISCOPOS *Gurcensem*, *Chiemseensem*, *Seccoventem*, et *Lavantinum*. Hoc enim Privilegio praeditus es pro illis tantum Ecclesiis, quas memoravimus, et non etiam pro aliis Tuis Suffraganeis Eccle-
siii

[*] DALHAM Cit. *Dis. praev.* §. XX. pag. 13.

sij; (106), et illo quidem gaudes non ex *veteri Metropolitico Jure* (107) sed ex peculiari SANCTÆ SEDIS *Indulto*; veluti *Tu Ipse* confessus es, ubi *simile Privilegium a Nobis pro nova Ecclesia Leobensi* impetrasti (108). Quamobrem si *primæ actatis METROPOLITANI*, qui *Ordinandorum Episcoporum Jure* pollebant, tenebantur *Auctoritatem VICARIORUM APOSTOLICORUM agnoscere*, nec ulli poterant *Suffraganeo* manus imponere sine *conscientia*, et *consensu* Ipsorum, quos diximus; VICARIORUM [Cap. VIII. §. 55.] ; multò sane magis *Tu* debes NUNCIORUM *Auctoritatem* agnoscere, qui *aliquot* potes ordinare Suffraganeos *sola APOSTOLICÆ SEDIS indulgentia*. Noti tandem sunt, et litteris etiam consignati *voluntariæ, contentioræque Jurisdictionis* actus in Vestris Dioecesisibus a NUNCIIS *exerciti*. (109); qui NUNCIATURARUM POSSESSIONEM a

Ger-

(106) Cujusmodi sunt Ecclesiae *Frisungen.*, *Ratisbonen.*, et *Brixinen.*

(107) Ut persuadere Ei, aliisque conatus est DALHAM cit. *Dis. præv.* §. XVIII. pag. 2. At si hoc Jure *Arch. Salisburgensis* quatuor illas conferret Ecclesias, pari ratione et alias conferret, quæ *Juri Metropolitico* rubunt. ADD. Concordati Germanici *tempore* Jure hoc pollebat Is quoad *tres tantum Ecclesias Gurcen.*, *Secovien.*, et *Lavanin;* ut ex Bulla NICOLAI V. colligit CHRISTOPH. KOCH. in *Hist. Sacr. Pragmat.* Cap. II. §. 22. 224. pag. 43.

(108) Obsequentissimis litteris ad Pontificem datis die 23. Januarii A. 1786., et diebus 17. Martii, 26. Februarii, et 9. Junii 1787.

(109) De hujusmodi *Possessione* quoad Archidioecesim *Moguntinam*, et *Salisburgensem* constat nedum ex *Processibus* a Nunciis *Coloniensibus* fieri solitis in *Electione Episcoporum*, et *Suffraganeorum*, sed quoad *Moguntinam* patet etiam ex *Serie similium Processuum* confectorum ab Anno usque 1626., et *Cassaturo*

ab iisdem Nunciis vel definitarum, vel delegatarum ab Anno usque 1702., prout ex extractu *Coloniensis* Notarii signat. die 23. Martii 1737. (*Archiv. Vatic. Epist. Nuncii Coloniens.* 1737.) : quoad *Salisburgensem* verò etiam ex Decreto veteris Concilii A. 1420.; quo *Excommunicationi* subiciebantur, quicumque *impediissent exercitium Jurisdictionis* Legatorum Sedis Apostolicæ, vel *offendissent* accedentes, seu recedentes ab Eorum Curia; item ex *Visitatione* a Nuncio *Gracien*si peracta A. 1607.; tandem ex *Recurso* facto ab ipso *Arch. Salisburgen* ad Nuncium *Felicianum* (Cap. VIII. §§. 149. 153. 156.). *Possessionem* autem *Jurisdictionis* Nunciorum in *Coloniensi Archidioecesi* præter alia in *Responsione* allata argumenta evincit testimonium *Notarii*, de quo C. VIII. N. 372.; de simili in *Trevirensi Archidioecesi* dubitari non sinit Testimonium *Archiepiscopi Antecessoris*, et ipsiusmet *Consistorii Trevirensis* relatum cit. Cap. VIII. §. 157.

Germanicis ipsis *Scriptoribus* agnitam [*Cap. VIII. §§. 184. 185.*] egregiè confirmant, omnemque funditus dirimunt controver-
siam.

56. Tempus itaque est, ut orationis vela contrahamus. Ex
iis, quae sunt hactenus disputata, liquidò patet, quod a Vobis
proponeretur tanquam ineluctabile argumentum, illud mirum in
modum adversus Vos retorqueri. Vos animo quidem non malo
praediti, sed aliorum fraude decepti affirmastis, *Possessionem*,
et *Praescriptionem* *Stabilium Nunciaturarum* esse EX OMNI PAR-
TE VITIOSAM, cum ex spuris Decretalibus exorta Institutioni
Divinae, *Fundamentalibus Ecclesiae Germanicae*, et *Imperii*
Legibus, Nationis Germanicae Concordatis à diametro adversaretur;
NUNQUAM FUISSE QUIETAM, SED perpetuis *Natio-*
nis Germanicae Querelis in multis, variisque Comitibus, ac Con-
ventibus usque in currens Saeculum CONTRADICTAM, pro-
indeque NUNQUAM POTUISSE LEGITIMUM JURIS EF-
FECTUM SORTIRI = (110). Talis certè erat Vestrorum *Con-*
siliariorum sententia.

57. Nunc autem ex ingenua *Factorum* explicatione Vestris-
met oculis *deceptionem* intuemini, qua Virtus Vestra fuit circum-
venta [*Cap. I.*]; videtis, nullam esse VOBIS *justam Querelarum*
causam neque adversus NOS, neque adversus APOSTOLICOS
NUNCIOS [a *Cap. II. ad VII.*]; intelligitis, Jus *Stabilium Le-*
gationum ex Divina PRIMATUS Institutione descendere [*Cap.*
VIII. Sect. II.]; agnoscitis, fuisse hoc Jus ex *constanti ECCLE-*
siae Disciplina semper exercitum omni Aetate *antiqua, media*,
ac *novissima* [*Cap. VIII. Sect. III. IV. V.*]; deprehenditis, idem hoc
Jus fuisse firmatum CONCILIORUM auctoritate, EPISCOPO-
RUM *plausu* [*Cap. VIII. Sect. VI.*], CONCORDATIS, LEGIBUS
IMPERII, EXEMPLIS IMPERATORUM, PRINCIPUM, GER-
MANICORUMQUE JURECONSULTORUM etiam PROTE-
STANTIUM sententia [*Cap. VIII. Sect. VII.*]; aspicitis de-
nique, *Querelis*, quae *justae visae* sunt, fuisse a TRIDENTI-
NO CONCILIO, et a SANCTA SEDE *cumulatè satisfactum*
V v [*Cap.*

(110) Archiepiscopus MOGUN-
TINUS in epistola ad Pontificem §. Su-
perest. vera. Dein., cui aliquomodo
consonant alii Metropolitani, quos

omnes in hujusmodi erroribus praei-
verat Auctor Libri = *Historia Trami-*
matica etc. = §§. 52. 63., et 64.

[Cap. VI. §. §. 53. 54. 55., C. VIII. §. §. 142. 143.], *injunctas* verò fuisse ab ipsis *Auctoribus* abdicatas [Cap. I. N. 71., C. IX. §§. 36. 37. 40. 42. 47.], ab IMPERATORE, et ab IMPERIO contemptas [Cap. I. §. 33. N. 71., C. VIII. §. 72., C. IX. §§. 33. 42.].

58. Haec omnia itaque videntes, et quasi manibus contrectantes, *hortationibus Nostris* jam minimè indigetis. Religio Vestra, et Justitia intelligit ipsa per se, *quid VOS facere oporteat*. Si *erroribus* inducti NUNCIATURAS *abolendas* curastis, *veritas* ab erroribus vindicata postulat modò, flagitatque, ut quantum *contradictione* certastis, tanta NUNCIATURAS *reverentia*, et *observantia* colatis, tantoque *patrocinio* tueamini. Nos, Ven. Fratres, *Comitia* adire non possumus, nec debemus, neque *Extraordinarium Legatum* mittere, ne APOSTOLICAM SEDEM Judici *incompetenti* subijciamus: verùm nullatenus *abdicare* valemus NUNCIATURARUM *Jura* cum PRIMATU a DEO Nobis concredito *colligata*, et *conjuncta*. Agnoscite ergò, uti VOS decet, hujusmodi *Apostolica Jura*, et si qui in *exercitio* Facultatum Nunciorum irrepserunt *abusus* Nobis ignoti, referre illos ad Nos aut per *Litteras*, aut per *Vestros Negotiorum Gestores*, quemadmodum toties *Vestri Majores* praestiterunt (111). Quantum enim Nobis est curae, ut *Jura Nostra* tueamur, tantum prompti, paratique animo sumus *tollendis abusibus*, VOBISQUE in iis omnibus, quae *justa*, et *aequa* sint, obsecundandi.

(111) Ut caetera mittamus exempla, plures occasione *Concordatorum* à S. Sede cum Natione initorum missi ab eadem Natione in Urbem Legati fuere. [Cap. VII. N. 42.] Sed quod majori dignum est animadversione, quoties vel *Archiepiscopi*, vel *Natio ipsa* in *Comitiis* aliqua proposuerunt

gravamina adversus Romanam Curiam, propositum semper, decretumque fuit, *Legatos* ad Pontificem mittere, quod compertum est fuisse servatum in Comitibus cum *Norimbergensibus* A. 1522., tum *Augustanis* A. 1530.

VENE.

VENERABILI FRATRI MAXIMILIANO FRANCISCO
 ARCHIEPISCOPO COLONIENSI,
 ET EPISCOPO MONASTERIENSI,
 S. R. I. PRINCIPI ELECTORI.

PIUS PP. VI.

Venerabilis Frater salutem, et Apostolicam Benedictionem.

§. 1. **P**ostquam *Responsio Nostra super Nunciaturis Apostolicis* fuit ad Te, et ad alios Metropolitanos Collegas Tuos missa, et ipsis etiam vulgata, intelleximus præter omnem expectationem, Ven. Frater, posse Nostram quædam dicta *super Tuo Officialatus Tribunali* aliorum accipi, atque à Nobis dicta sunt, et videri quibusdam posse, ea saltem scripta a Nobis fuisse aut minus accuratè, aut minus verè. Equidem quæ Nos de Tribunali isto Tuo affirmavimus, ea diximus *Ordinationem* illam Tuam secuti, quam germanico sermone conscriptam edidisti Tu *die 23. Novembris anni 1787.*, quæ subindè prodit in vulgus *die 31. Decembris ejusdem anni*, quamque in linguam latinam conversam Nos a doctis, et honestis Viris accepimus, quos utpote in Germania natos minimè fugere, ac latère poterant germanicæ linguæ vis, et loquendi formulæ, nisi nova hæc Lex satis per se *obscura* esset, et quibusdam quasi involucribus tecta delitesceret, ita ut Viri ipsi, quibus hujusmodi Tribunal apprimè cognitum est atque perspectum, hujusce Legis confusionem causentur, et ad ipsam intelligendam, ejusque retrusos, atque abditos sensus deprehendendos non parum se adlaborasse conquerantur. Nostra sanè dicta, in quæ potest *dubie intelligentiæ* metus cadere, non ea sunt, ut *rei naturam* immutent, de qua fusè egimus *Capite V. Nostræ Responsionis*. Nostri tamen candor animi minime patitur, ut vel parumper differamus rem ipsam declarare, atque illustrare; nobisque erit curæ, ut, quæ modò aggredimur explicanda, ea tum ad Tuos Collegas, tum ad eos omnes perveniant, ad quorum manus potuit *Responsio Nostra* deferri, ne quis veritatem ipsam ignoret, et ne, sublata malitiosis hominibus quacunquè calumniandi occasione, quis in-

V v 2

ve-

veniat, cui *Nostrarum querelarum* justitia non pateat, atque innotescat.

2. Dicit fortasse aliquis, Nos *Capite III. §. 4., C. V. §§. 11. 14., C. VI. §. 60.* minus rectè affisimasse, Tribunal Officialatus *novum* esse Tribunal, ad commissionem, cognitionemque Causarum Nunciaturae, Sedique Apostolicae auferendam non prius institutum, quam Tibi fuit *Mandatum generale* denegatum, quod in *Judices Pro Synodales* per Te nominatos conferri a Nobis optabas. Quandoquidem multos ante annos aderat jam Archiepiscopale Officialatus Tribunal, quod jam indè a suae institutionis exordio non ex Officiali tantum, sed ex pluribus Assessoribus coalescebat partim Laicis, partim Ecclesiasticis, quodque ad instar *Tribunalis mixti* tam Causas *civiles* cognoscebat Electoralis Principatus ex quadam *Unionis Rhenanae* Constitutione, quam Causas *Ecclesiasticas* tum Dioecesis Coloniensis, tum Dioecesium Suffraganeorum.

3. Verum si haec Nobis opponantur, facili aequè et perspicuum poterunt responsione refelli. Antiqua enim Tribunalis hujus institutio satis minimè est ad eam dispellendam *novitatem*, quam Tu, è spe dejectus impetrandi *Mandati generalis*, in idem Tribunal recenter intulisti *Communi* illo *Decreto diei 12. Januarii 1786.*, et illa *Ordinatione diei 23. Novembris 1787.* Quinimò si puda et simplex instituatur *comparatio* inter antiquum, et praesentem Tribunalis Statum, inter facultates primitus datas, et recentius adjunctas, inter curriculum illud Judiciorum, quod Ecclesiasticae Causae olim percurrerant, quodque hodiè emetuntur, quilibet sibi persuadebit, jure ac merito *novum* fuisse a Nobis appellatum hoc Officialatus Tribunal in prima et secunda Instantia, de quibus illud agit, et pro *nova* pariter fuisse habitam a Nobis aliam *Judicium Commissariorum* institutionem, abs Te in gradu *Revisionis* delegandorum pro tertia et ultima Instantia.

4. Inficias it nemo, extitisse olim Coloniae Tribunal Archiepiscopale Officialatus: sed tunc unus *Ecclesiasticus Officialis* Judicium ferebat; caeteri enim omnes *Assessorum* locum tenebant cum *voto consultivo*. Huic autem Tribunali *una* tantum Instantia erat tam in Causis *civilibus* eorum, qui Electoris Ditioni subdebantur, quam in Causis *Ecclesiasticis* Dioecesis Coloniensis, aliarumque Dioecesium Suffraganeorum, ita ut qui a Sententiis *Eccle-*

ecclesiasticis hujusce Archiepiscopalis Tribunalis provocabat, non nisi ad *Nuncium*, aut ad *Apostolicam Sedem* provocaret. Placuit Electori MAXIMILIANO FRIDERICO, tanquam *Loci Principi*, sub annum 1766. Judiciorum formam aliquantisper immutare quoad Causas *civiles*, et *profanas*, jussuque ab eo fuit, ut per *Officialem* Causae hujusmodi in *prima Instantia uni ex Assessoribus committerentur*, utque a Sententia hujus Assessoris delegati quivis posset ad *Officialem ipsum delegantem appellare*. Sed neque MAXIMILIANUS FRIDERICUS Elector, neque ullus ex suis *Decessoribus* cogitavit unquam de Judiciorum forma in Causis *Ecclesiasticis* immutanda, aut *novis* Commissionibus investis, aut *multiplicatis* Instantiis. Minimè enim ipsi ignorabant, suum ipsorum Tribunal, tam si Auctoritate *Ordinaria* uteretur in Causis Ecclesiasticis Dioecesanorum primae Instantiae, quam si Auctoritatem *Metropolitica* exerceret in Causis iisdem, a suis *Suffraganeis* jam definitis, *unam tantum Instantiam* habere juxta Canonones posse; hac enim una Instantia absoluta, sciebant, Ecclesiasticas Causas ad *Judicem Superiorem*, idest ad *Pontificem Summum*, deferri omnino oportere.

5. Hinc nihil fuit unquam adeò certum, et hujuscemet Tribunalis Officialatus *observantia* firmatum, quam = *Officialem ejusdem Curiae in Causis ECCLESIASTICIS in PRIMA Instantia COMMISSIONEM NUNQUAM DECERNERE, MULTO MINUS EASDEM, si appelletur, post decisionem a se factam, vel ipsum D. Officialem, vel ipsum Serenissimum Archiepiscopum Coloniensem Dominum Nostrum Clementissimum COMMITTERE, SED EASDEM INDISTINCTIM OMNES IN GRA DU APPELLATIONIS vel ad S. Sedem Apostolicam, vel ad Sacram Nuntiaturam Coloniensem LIBERE. ET ABSQUE ULLO IMPEDIMENTO CONSTANTER DEVOLVI*, veluti Anno 1757. testati locupletissimè sunt *Procuratores*, et *Notarii ipsius Curiae Archiepiscopalis*, quorum verba in *Nostra Responsione* jam dedimus Cap. VI. §. 57.

6. *Pristinus* itaque hujusce Tribunalis Status erat Ecclesiae Legi, et Facultatibus tum Ordinariis, tum Metropolitanis consentaneus; nihilque prorsus detrahebat de Suprema S. Sedis, et Apostolicae Nuntiaturae Auctoritate. Sed ab illo *praesens* Tribunalis Status quammaximè differt; semel ac Tu *Ordinatione* illa tua prae-

praeter nova *Monitoria*, praeter novam *Cancellariam*, et alia, quae *immutatam* rei formam ostendunt, ad *multiplicandas* Instantias jussisti sine ullo rerum discrimine, ut in omnibus etiam *Ecclesiasticis* Causis per Officiale prima *committatur* Instantia uni, aut pluribus Assessoribus [*Tit. II. §. 8., Tit. XII. §. 41.*], utque ab Assessoris, aut Assessorum Sententia ad Officiale ipsum *appelletur* [*Tit. VII. §. 45.*], reducto *fatali* ad appellandum pro Causis *Ecclesiasticis* ad duos Menses dumtaxat, tametsi pro *Civilibus* Causis trium Mensium spatium, veluti usu receptum erat, ad appellandum relinqueretur [*Tit. XIV. §. 60.*]. Nec satis hoc: sed jussisti etiam, ut Officialis in *secunda* Instantia Sententiam ferat *ana cum Assessoribus Laicis, et Ecclesiasticis*, invecito in hunc modum novo prorsus, et inaudito Judicio, et tributo Assessoribus etiam *Laicis voto decisivo* [*Tit. I. §. 4. Tit. VII. §§. 14. 16.*].

7. Nequit profecto dubitari de hujusce *novitate* Judicii, ad quod instituendum et soliti temporis spatium oportuit coerceri, et Instantias *augeri*, et Personas judicio ferendo *impares* illegitima auctoritate donari. Quandoquidem *Ordinatio* ipsa Tua certos nos facit, Judicium hujusmodi invecutum abs Te tanquam *quid novum* fuisse, quod suum peteret ab ipsa die Ordinationis initium. En verba tua latine reddita = *pro hac (secunda) Instantia INDE AB HOC TEMPORE Judicium Formatum clementissimè INTRODUCERE volumus* = [*Tit. VI. §. 13.*]. Quinimò ulterius etiam progressus tua Ordinatione jussisti, ut = *a Sententiis in SECUNDA Instantia latis nulla ulterior Appellatio, quam AD REVISIONEM locum habeat* = [*cit. §. 13.*], sublata è medio *tertia* Appellatione, quam omnes Leges permittunt, ut in *Nostra Responsione* demonstravimus [*Cap. V. §. 19.*], novoque invecito *Revisionis* Judicio juxta *Decretum Commune* diei 12. *Januarii* 1786. = *Quantum ad Instantiam REVISIONIS* (ita pergit hujusmodi *Ordinatio Tit. XIV. §. 64.*) *in Causis Ecclesiasticis seroabitur interim quae sub 12. Januarii 1786. per Decretum Commune publicata fuit clementissima Ordinatio* =.

8. Atque hoc loco animadvertendum est, Te hujusmodi *Decretum Commune* tunc edidisse, cum, negato Tibi Mandato generali, minitatus jam fueras Apostolico Nuncio, = *Che i Giudici Sinodali sar bbero entrati in pieno esercizio delle loro cariche, perchè non essendo obbligato secondo il Concilio di Trento, che di pro-*

proporti. ed avendoli proposti, nè avendo il Pontefice data alcuna opposizione alle loro Persone, erano dunque atti a giudicare IN NOME SUO *le Cause di Appello* =; quemadmodum datis ad Nos litteris die 18. Septembris 1785. Nuncius Noster significavit. Quod quidem minarum genus adhibuit quoque *Baro de Waldenfels*. Minister Tuus, ubi sub initium *Novembris ejusdem Anni 1785.* Nostrium Nuncium allocutus apertè declaravit, = *Che avrebbero i Giudici (Synodales) potuto decretare con l'Autorità Arcivescovile* =; veluti idem Nuncius Nobis retulit aliis suis litteris diei 13 *ejusdem mensis Novembris.*

9. Non destitit Nuncius et voce, et scripto Tibi, Ministroque Tuo suadere, a Concilio Tridentino non postulari modo, ut *Judices Synodales* designentur, et Pontifici Summo exhibeantur, sed ut *Judices* isti designati, et approbati nequeant Causam ullam cognoscere ac definire, nisi illis *Commissione* delata a *Sede Apostolica*, aut a *quolibet Legato vel Nuncio*: qua in re *Decretum* quoque *Concilii Basileensis Sess. 31. de Causis* est Concilii Tridentini sanctioni consentaneum. Instauravit Nuncius sua apud Te studia, et officia; ut Te de sententia deduceret, et ex illegitimo hujusmodi facultatum usu revocaret, missis ad Te, tunc *Vindobonae* commorantem, Nostris in forma *Brevis* Litteris, datis die 24. *Septembris 1785.*, quibus peculiarem epistolam suam adjungendam putavit, Te etiam arque etiam rogans = *a non venire ALLA MINACCIATA RISOLUZIONE DI FARE ENTRARE IN PIENO ESERCIZIO I DETTI GIUDICI (Synodales) CON FORMALE TRIBUNALE, E COGNIZIONE DELLE CAUSE. E' impossibile, che il Santo Padre vi dia il suo consenso, ed è impossibile di supportarlo dalla Legge Tridentina, e dalla Bolla di Benedetto XIV. . . . La di Lei religione non permetterà certamente, che si tolgino a Roma di fatto nella sua Diocesi quelle Appellazioni, che ha sempre possedute.*

10. Officiis a Nuncio saepius adhibitis accesserunt et Nostra. Nos enim de hujusmodi minis certiores effecti scripsimus ad Te alias Litteras in forma *Brevis* datas die 8. *Octobris ejusdem Anni 1785.*, Te ipsum enixè rogantes, ut ab omni novitate abstineres, illudque etiam abs Te volumus = *animadverti, quod hi Judices Pro-Synodales, etsi una Fraternitatis Tuae nominatione suffulti Causarum cognitioni operam darent, Apostolica tamen*

tamen delegatione destituerentur; ac proinde perturbationem potius, quam legitimam Juris tuitionem eorum Responsa inducerent =.

11. Tu verò officia, atque incitamenta Nuncii, et hortamenta etiam Nostra pariter frustratus es. Aliorum enim deceptus insidiis, nullo responsu binis Nostriis Litteris dato, id quod fueras minitatus, efficere minimè dubitasti, nova per Te ipsum in Judices Pro-Synodales auctoritate collata, et in lucem edito *Communi Decreto* diei 12. *Januarii* 1786., et *Ordinatione* diei 23. *Novembris* 1787. Tunc enim *pro extincto* habens *Tribunal Nunciaturae*, affirmansque, non posse amplius ex illo obtineri Appellationes = *a Sententiis nostris definitivis, aut Decretis vim definitivae habentibus in prima vel ulteriori Instantia* =, Procuratoribus et Advocatis praecepisti, ut = *Commissionem REVISIONIS immediate petant a Serenitate Sua* =, a qua Commissarii delegarentur. Qui quidem Commissarii non alii erant, quam ii, quos Tu Nobis in *Judices Pro-Synodales* designaveras, et approbandos exhibueras epistola tua ad Nos data die 18. *Maii* anni 1785. Ex septem enim illis Viris, quos Nobis jam exhibueras approbandos, selegisti primo in *Officiale*, et in *Caput* Officialatus Tribunalis *Canonicum Josephum de Herrestorff*, et destinasti in *Assessores* ipsius Tribunalis *Joannem Alastbiam Mayer*, et *Hermannum Josephum Zaaren*, et nominasti in *Commissarios REVISIONIS* alios quatuor, *Canonicum Mariam de Merle*, *Jacobum Guidonem Schaaff*, *Joannem Michaelem Dament*, et *Balduinum Neesen*. Praecepisti etiam, ut *Caput* horum Commissariorum, & hujus Tribunalis Revisorii esset idem *Canonicus de Merle*, hoc Judiciorum ordine praestituto, ut, cum ad Te provocatur in *Ecclesiasticis* Causis post duas Sententias, a Tribunali Officij latus editas, Tu Causarum hujusmodi *Canonicus de Merle*, tanquam Commissariorum *Capiti*, *REVISIONEM* delegates, adjunctis eidem duobus ex tribus *Judicibus Pro-Synodalibus*, quos pariter *Commissarios* appellas. Qui quidem si omnes simul unum ferunt Judicium, tunc omnes simul decernunt atque pronunciant; si verò in Judicio ferendo differunt inter se, tunc Causa pro eo absolvitur, ad quem *Canonici de Merle*, uti *Capitis*, suffragium accedit: caeterum tam si horum suffragia in unum conveniant, quam si unus ab altero dissentiat, Sen-

Sententiae ; et Decreta unius Capituli nomen praeserant .

12. Quae cum ita sint, nemo de Nobis conqueri jure poterit , si novum vocavimus tam Tribunal Officialatus , quàm Judicium Revisorium , seu Commissariorum , Judiciumque Pro-Synodalem Tribunal . Si enim de Tribunali Officialatus res est, tales , ac tantae sunt variationes per novam Tuam Ordinationem illuc invectae , quas singillatim memoravimus supra , ut , Te ipso fatente , novitatem praeserant numeris omnibus absolutam . Si verò de Judicio Revisorio , deque Commissariorum Tribunali agitur , multò sanè evidentius illius novitas incurrit in oculos ; cum certo constet , illud ante hoc tempus extitisse nunquam , Tuoque Auctoritate fuisse a Te nuper , Nobis dissentientibus , institutum , ut per Te scilicet illud efficeret , quod per Nos impetrare nequiveras ; veluti testatam rem faciunt jactatae in antecessum minae , et ea quae minas sunt consecuta , et Judices ipsi Pro-Synodales , quos, novo vocabulo superinducto, Commissariorum nomine appellasti . Ex quo fit , ut Tuus ipse Administer Baro de Waldensfels , novi hujus Tribunalis institutionem Leodiensi Officiali significaturus , nequiverit rem ipsam , quae satis per se patebat, occultare , adeòque datis eidem litteris die 2. Aprilis anni 1788. dilucidè declaraverit = *C'est dans cette vue salutaire, & pour éviter, que les Parties, privées depuis l'abolition de la Jurisdiction des Nunciatures en Allemagne, d'une troisième & dernière instance; NE FUSSENT OBLIGÉES DE RECOURIR, DES JUGEMENTS DE L'OFFICIAL METROPOLITAIN, EN COUR DE ROME, QUE S. A. S. E. A POURVU A L'ETABLISSEMENT DE JUGES SYNODAUX, à l'effet de juger EN DERNIER RESSORT les Causes Ecclésiastiques, tant de l'Archevêché que des Diocèses dépendans, tels que celui de Liege et les autres =*

13. Quanto itaque magis perspicua est rei novitas , patefacta modò per Nos utriusque Tribunalis distinctione , tanto clarius elucet Nostrarum querelarum adversus utrumque justitia . Tu enim Tribunali Officialatus immutato , & altera Instantia ei attributa , novoque ex integro Judicio Revisorio constituto , id effecisti , ut NUNCIATURAM , & APOSTOLICAM SEDEM exeres Jura committendi , cognoscendique Causas , Legibusque

Ecclesiasticis, Imperiique pessumdatis, Tibi uni arrogandas putares *tres* Sententias in Causis Tuorum Dioecesanorum, *primam* scilicet, quam ferunt Assessor, vel Assessores ab Officiali delegati, *secundam*, quae profertur in pleno Officialatus Tribunali, *tertiam*, quam Iudices Synodales, sive Commissarii dicunt in gradu Revisionis a Te deputandi; *duas* autem in Causis Dioecesium Suffraganeorum, unam in gradu *Appellationis*, & alteram in gradu *Revisionis*. Quocirca si Nos spe freti, fore, ut condignam Tu Nobis satisfactionem praeberes, diximus in *Nostrea Responsione Cap.V. §.22.* in aliud tempus differre Nos rescissionem, abolitionemque istius Tui Tribunalis cum omnibus actis, quae postea sunt consecuta, id intellectum volumus de rescissione, atque abolitione *novarum* Officialatus *facultatum*, novique Revisorii Iudicii.

14. Levioris momenti esset, si quisquam adjungeret, quod Nos *cit. Cap. V. §§.18., et 20.* de Officialatus Tribunali affirmavimus, quasi Iudices hujus Tribunalis cum aliis *concurrerent* inferioribus Iudiciis in Causis etiam *Ecclesiasticis* tuae, tuorumque Suffraganeorum Dioecesis: cum constare conendatur è contra, id de solis *Electoatus Tui civilibus* Causis esse dicendum. Ut enim in hanc opinionem veniremus, fecit ipsa *Ordinatio Tua*, cujus verba ita latè patent, ut *nullum discrimen* adhibeant inter civiles, et Ecclesiasticas Causas, utque ex ipsa indigenarum Auctorum sententia distingui, intelligique nequeant ea, quae a Te pro tam diversarum Causarum genere sunt constituta. Ito vel magis, quia contineri explicitè videbatur Ordinatione Tua *Ecclesiasticae* Causae magis privilegiatae, quales sunt eae, in quibus *de Ecclesiasticorum criminibus* agitur, his praesertim verbis *Tit.XVI. §.73. = quantum ad cognitionem SUPER DELICTIS ECCLESIASTICORUM seroabitur, quae hactenus in usu fuit CONCURRENTIA cum Decanis Capitularum, et Ruralibus =*.

15. Caeterum si *Ecclesiasticae* Causae Dioecesis Tuae, Tuorumque Suffraganeorum nihil habent *cum hac*, de qua agimus, *concurrentia commune*, Nos nihil *veritati* derogatum volumus. Verum utcumque res se habeat, si licitum est *Tibi* tanquam *Principi Loci*, Tuoque Supremo Tribunali, Te ipsum referenti, *concurrere* cum Iudiciis inferioribus in *civilibus* Causis *primae* Instantiae, multo potiori jure licitum erit S. SED, quae supremum est

est omnium Iudex; et Apostolico Nuncio, qui Vicario Illius munere fungitur, in Causis Ecclesiasticis concurrere Tecum, cumque Tuo Tribunali, quod Metropolitanam Auctoritatem uni S. Sedis referre debet acceptam.

16. Ut probaremus, *prohibuisse* Te, secunda Instantia absoluta, quamcumque Appellationem, usi equidem sumus *Responsionis Nostrae Cap. V. §. 16.* ea Juramenti formula, quo secundae instantiae Assessores adstringebantur. Haec enim juxta latinam versionem ad Nos missam Assessores adigebat ad promittendum, = *ut propter aliquam in Officialatus Tribunali pendentem, vel dictam Causam a quoquam vel minimum quocumque modo appellari possit* =, omisso penitus aut Interpretis defectu, aut Scriptoris incuria vocabulo ACCEPTURUM vel minimum. Haec porro *omissio* in causa fuit, cur ex verbis hujusmodi conjiceremus, Te ultiores Appellationes vetasse; licet revera de ista omissione subindè admoniti vidimus, abs Te hoc loco Assessores prohiberi tantummodò, quominus quicquam *dono* accipiant vel minimum, quocumque modo appellari possit. Sed hoc nihil demit de Nostrarum querelarum veritate: Si enim *hoc loco* prohibita minime est post secundam Instantiam Appellatio, prohibita quidem illa explicitè est in *Ordinatione Tit. VI. §. 13.*, ut in eodem *Cap. V. Nostrae Responsionis* advertimus §. 16.

17. Haec declaranda erant quoad Officialatus Tribunal, et Revisionis Judicium, missis quibusdam aliis levioris momenti, quae emendata propediem in nova Editione prodibunt. Nunc autem postquam Nos animi Nostri candori, et bonae fidei satisfacimus, molestum Tibi ne sit, Ven. Frater, ex injecti Nobis Ministerii debito paterna charitate indicium Tibi fieri de iis, quae certis Auctoribus ad aures Nostras modò perveperunt, Nobis enim relatum fuit, Te adhuc *in abusu* perstare eas concedendi Dispensationes, quae Tyam excedunt Facultatem: ex quo fit, ut scandala in Ecclesia, et in Republica magis augeantur.

18. Illud praeterea non sine immenso animi dolore intelleximus, in Tua *Bonnemi* Universitate pessimae notae doctrinas tradi, atque defendi, quae similiter scandalum parient Subditis tuis, bonisque omnibus, quaeque insuper Papulos in errorem conjiciunt, iisdemque Spirituale generant detrimentum. Qua quidem in re ipsemet docuit eventus, quam prudens, rectumque fuerit consi-

hunc a Nobis susceptum, dum assensum Nostrum vel ab initio a Te requisitum pro pensatione annui subsidii, a Monasteriis Dioecesis hinc Universitati praestandi, praebere renuimus; illud inter alia momenta recensentes in similibus Litteris Nostris die 30. Mensis Augusti anno 1783. ad Te datis = *isthic florere apud Te audimus HEDDERICH illum, cujus ejusmodi quaedam sententiae. Thesesque perculgatae sunt, ut facile intelligi valeat, PLURIMAM INFERRI LABEM ADOLESCENTIBUS AB EO POSSE, UT MULTO POTIUS ESSET MAGISTERIO ILLOS CARERE, QUAM TALIBUS IMBUI DISCIPLINIS. Hinc agnoscis, APPROBARI Nobis nullo modo posse ACADEMIAM ULLAM, in qua vel Canonicum Jus, vel aliam scientiam quamlibet ILLE PROFITEATUR* = . Nam et Hedderichius, et Spiegelius, et Spitzius, et Weimerus, et Froitzheimius, et P. Thaddaeus, et Schneiderus, alique in eadem Universitate Magistri tantum attulere scandalum novis suis, falsisque dogmatibus, ut Opusculum, cui titulus = *Parallelismi inter Lovaniensium Bononiensiumque Doctorum sententias specimen primum in bonum Religionis Catholicae a Theodulpho Josepho van den Elken, Clerico Juliacenti Nepote Patris suo scriptum. Dusseldorpii apud Petrum Kauffman 1790.* =, Nos ad eorundem dogmatum proscriptiorem impellat. Nos equidem horum omnium Scripta ad trutinam revocabimus, adhibito etiam ad id consilio *Congregationis* jam deputatae, de qua in praecedenti *Responsione Nostra Cap. VIII. §. 14.* verba fecimus. Verum Tu quoque, Ven. Frater, in partem Nostrarum sollicitudinum vocatus, et modò per Nos etiam hujusce mali certior factus, ad tantam perniciem a Tua Dioecesi avertendam arma Virtutis attinge, Nosque retrahe ab usu efficacioris remedii, quod aegrè quidem, sed ex Apostolici muneris ratione Nobis adhibendum foret, ut Oves a mortiferis, ac veneno hujusmodi infectis pascuis retrahamus.

19. Profectò quam de Te, Ven. Frater, magnam animo concepimus fiduciam, ea Nobis pollicetur fore, ut repentè effraenis isthaec licentia coereretur, totque alia gravissima damna cessarent, si *Membra* illustriora proprio CAPITI adhaererent ea subjectione, quam *Hierarchicus Ordo* Divinitus institutus exposcit. Nemini aequè ac Nobis cordi est pax et concordia; dummodò sub *concordiae specie assensus Noster* pro Apostolicarum Nunciatura-

rum

rum abolitione , proque aliorum Primatus Jurium subversione non experatur . Nos illaesa servavimus , ac perpetuò servabimus Metropolitanorum Jura ; ideoque Tibi illud iterum , iterumque affirmamus , quod Tibi ipsi , aliisque Collegis Tuis professi jam fuimus , scilicet ut , siqui *abusus* , Nobis inscientibus , revera irreperierit in Jura Metropolitana , confidenter Nobis exponas : hos enim cognitos diligenter curabimus de medio tolli sine mora , Tibique in iis omnibus , quae aequitati nitantur , gratificari . Habes , Ven. Frater , ingenuos animi nostri sensus , quos a justo quolibet rerum aestimatore probatum iri confidimus , utpote qui Jura Tua , et cacterorum Metropolitanorum illaesa servantes , id a Te , et ab aliis Metropolitanis exposcunt , ut pari justitia serventur et Nostra . Hoc eximia tua , Collegarumque Tuorum Religione freti speramus futurum : atque interim in paterni amoris Nostri pignus Tibi , Ven. Frater , tuaeque curae conceditis Ovis Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur . Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 24. Martii 1790. Pontificatus Nostri Anno XVI.

DILE.

DILECTIS FILIIS DECANO, ET CAPITULO
CATHEDRALIS ECCLESIAE COLONIENSIS

PIUS PP. VI.

Dilecti Filii Salutem, et Apostolicam Benedictionem.

1. **O** Bsequentes illi in Nos, et in Apostolicam Sedem Vestri animi sensus, quos Vestrae litterae ad Nos datae *XIII. Kal. hujus Mensis Martii* [*] praeseferunt, quosque Vos dicitis ex Vestris, et Antecessorum Vestrorum gestis repetendos, magnae Nobis, ut et Decessoribus Nostriis semper consolationi fuerunt, et effecerunt, ut Nos, pariterque Decessores Nostri acceptam, caramque habuerimus Ecclesiam Vestram, ejusque Alumnos, et Filios honore affecerimus, et omni cumulaverimus benevolentiae ac studii significatione. Hinc facere omnino non possumus, quin digna commendatione Vos prosequamur, quod aperte Nobis declaretis, *nullam Vos partem habuisse in tanto turbarum aestu, qui nuper in Apostolicas Nunciaturas* efferebuit, imò turbas hujusmodi, et excitatas, et nimis diu fotas fuisse *cum vestro non exiguo moerore*. Haec enim Collegii Vestri adeo eximii significatio quemadmodum certos Nos facit, *non sine calumnia* pluribus in Libris in vulgus editis jactitatum fuisse, Nostram istam Nunciaturam maximum sibi odium conflasse, perinde ac si *omnem solitarum Facultatum excesserit modum*, ita spem sovet Nostram, fore, ut nihil boni a Vobis, qui tam bono animo estis, expectari non possit.

2. Vestrae sane curae ac sollicitudines, propter quas ad Nos fidenter configitis, quo è Vestra ista Dioecèsi *divisionem* illam arce-

cea-

[*] *En harum exemplum.* BEATISSIME PATER. Devotio Nostra submississima, qua erga Sanctitatem Vestram, Sanctamque Sedem Apostolicam continuo ferimur, aequae ac nostrae intentionis solertia pro publico Ecclesiae Coloniensis bono ex no-

stris, et Antecessorum Nostrorum gestis undique innotescit.

Cum nunc dicta Ecclesia Coloniensis, quae ut omnium dignior est, ita in majori discrimine versetur, si perpendatur declaratio per Serenissimum Principem Electorem Palatino-

Bava-

ceatis *Ducatum Juliacensis, et Montiensis*, quam Dillectissimus in Christo Filius Noster *Elector Palatinus* Loci Princeps minuitur, ut felicem, optatumque exitum habeant, Vos, et Venerabilis Frater, Vester Archiepiscopus *Elector* potestis melius efficere, quam Nos ipsi. Et re quidem vera minimè Vos latent gravissimae illae *causae*, quibus permotus *Elector Palatinus* Dux Bavariae non Vestrae tantum, sed aliis etiam Metropolitanorum Ecclesiis est divisionem hujusmodi minitatus, utpote quae satis enucleatè in *Commentario* explicantur, quod ipse ad omnes Suffragantes Comitiorum circumferri jussit, quodque Vos etiam Vestris in litteris commemoratis.

3. Harum *prima est contradictio*, quae non sine omnium bonorum offensione excitata nuper est adversus non Monachiensem modò, sed alias etiam Germaniae Nunciaturas in gravissimum Apostolicae Sedis, et Temporarii quoque Principatus detrimentum. *Altera est violatio* praecipuorum jurium ex Primatu manantium, et divinitus Nobis conceditorum, Suprema in Nos jurisdictione, et potestate collata tam super Agnos, quàm super Oves, seu quod in idem recidit, super Populos aequè ac super Pastores Oecumenicae Ecclesiae; quae jura Nos ipsi exercuimus, quibus Decessores Nostri semper usi sunt, quaeque Imperii Leges, et Concordata ipsa agnoscunt, ac reverentur. *Altera* versatur super iis, quae a Metropolitanis in Episcoporum, et Sanctae etiam Sedis damnum perpetrantur adversus jura *Appellatorium*, et illarum praesertim *Dispensationum*, quae ab Aecumenica Ecclesia uni Romano Pontifici adjudicantur; unde familiarum pax, et tranquillitas prorsus evertitur: quo in loco *doctrinae* etiam genus animadvertitur novum, atque insolens, et errore plenum, quod praedicari, tradique coeptum est. *Postrema* gravissimas querelas completitur, quod ultro, ac passim exhibetur

Bavaricum occasione modernorum dissidiorum super Nunciaturis Pontificiis cum nostro non exiguo moerore, et nullam faciendo partem subversantium in publico Ordinum Imperii Congressu facta, qualiter nempe alitatus Princeps *Elector* dis-

membrationem suarum subjectarum Provinciarum ab Archiepiscopatibus mediante institutione novarum Ecclesiarum Episcopaliū procurare intendat, quod ipsum autem Archidioecesi, et Ecclesiae Colonensi respectu binorum eidem huc usque subor-

tur cuilibet *Religiosae Libertatis* studium fallax; deceptionis; et periculi plenum; quod hanc ipsam ob rem domestica Regionum quies in discrimen vocetur; quodque luctuosissima discordiarum semina inter Supremum Ecclesiae Caput et Episcopos, inter Episcopos et Principes, inter Principes et Pópulos eisdem subjectos serantur in vulgus.

4. Haec porro rationum momenta, ex perversis praesertim dogmatibus deprompta, si locum habent quoad Dioeceses *Electoris Moguntini*, et *Archiepiscopi Salisburgensis*, quorum Scripta quaedam jussu Nostro examen subibunt *particularis Congregationis*, ut in *Nostrea Responsione* declaravimus *super Nunciaturis Cap. VIII. §. 14.*, et *Cap. IX. §. 7.*, suum aequè sibi vindicant locum in *Vestra ista Dioecesi*. Nota enim Vobis est Archiepiscopi Vestri *Pastoralis Epistola* diei 4. *Februarii* 1787., quam pariter examini *particularis Congregationis* subjecimus; multoque magis nota sunt Vobis ea *doctrinarum* portenta, ac monstra, quae ab *Hedderichio*, *Spiegelio*, *Weimero*, *Frotzheimio*, *P. Thaddaeo*, *Schneidero*, aliisque Professoribus traduntur in *Bonensi Universitate*, quam ab ipso suae institutionis initio improbatam a Nobis fuisse *Nostrae Litterae* ostendunt *ad Vestrum Archiepiscopum datae die 30. Augusti* 1783. In cujus quidem Universitatis inauguratione *Spiegelius*, et *Hedderichius* eò etiam devenerunt, ut *commendatione* dignam putarent eam *Reformationis Ecclesiasticae* normam, quam *Bucerus*, et *Melancton* invenerant, quam compertum est doctrinae *Lutheri* esse consentaneam, quamque *Hermannus de Weida Archiepiscopus* Canonicis sui Capituli exhibuit, ut in proxima Synodo in illam tanquam in speculum intuerentur, et exemplum sibi sumerent ad imitandum.

5. Nos equidem ejusdem *Congregationis* subjiciemus examini isto-

bordinatorum Ducatum Juliacensis, et Montensis summo opere nocivum, plenumque periculis, ac insuper pessimae consequentiae foret, nostrumque dolorem de antedictis dissidiis augere deberet, quae tamen ut per amicabilem compositionem termina-

rentur, nostrum assiduum votum est, et huc usque fuit, quem in finem quoque Serenissimum Archiepiscopum, et Electorem nostrum repetitis vicibus enixè implorare non intermisimus, ast benevolae ejus voluntati alteram Sanctae Sedis in hac

istorum etiam Professorum Libros et Scripta, nuper ad Nostras manus delata. Sed Vos interim, dilecti Filii, hanc, quaeso, veritatem perpendite, deque illa Vos ipsi pro Vestri candore animi iudicate. *Si è medio tollentur huiusmodi causae*, quas memoravimus supra, idest, *si* Nunciorum agnoscetur auctoritas, *si* Apostolicorum iurium violatio cessabit, *si* dogmata proscribentur, quae tantam inferunt Ecclesiae, et Reipublicae labem, *si* Professores, quorum adeo sublesta fides est, aut arcebuntur, aut suos errores ejurabunt, *nihil Vobis erit, quod metuat*, et res in vado videtur esse. Quandoquidem ipse *Palatinus Elector* satis apertè suis Scriptis declaravit, se non amplius novam, quam modò meditatur animo, curaturum Dioecesum divisionem, ubi ea, quae modò deflet incommoda et mala, quam longissimè è sua Ditione amandentur: Nosque semper sperare possemus futurum, ut Princeps a leco religiosus et justus novitatem moliri desinat, *cessantibus causis*, quae animum ipsius ad ea nova consilia induxerant.

6. Verum si contra spem omnem, expectationemque Nostram *minimè exulabunt hae causae* tum è Dioecesi Vestra, tum è Dioecesis aliorum Archiepiscoporum, *si* bellum adeò injustum, ac vehemens fieri perget adversus Apostolica jura, *si* corrupta, et falsa Emsensis Conventiculi dogmata defendenda suscipiuntur, *si* denique idem fiet de *Hedderichii* doctrinis, cujus Libri novo praelo cudendi in ista Civitate parantur ita, ut homines ad illos coemendos alliciantur, nemo Vestrum persuadebit sibi, *negari per Nos minimè posse* ex officio Apostolici Nostri Ministerii *hanc*, de qua loquimur, Vestrae, aliorumque Archiepiscoporum Dioecesis *divisionem*; cum illam petat, flagitetque a Nobis Vir Princeps, justis, et *canonicis causis* subnixus, ut pura servetur in sua Ditione Religio, ut debito obsequio Apostolicae Sedis jura colan-

Y y tur,

hac via amicabili, plane ob stare in responsum accepimus.

Hinc quamvis dubitare non possumus, Sanctitatis Vestrae mentem minimè esse ad praememoratum desiderium Palatino-Bavaricum sese inclinatum renunciare, potissimum

ob multas, et graves difficultates, quae nullum videntur relinquere locum huic desiderio satisfaciendi; nihilominus juxta zelum nostrum, erga Ecclesiam, et pro praeventendis quibuscumque impressionibus contrariis, Sanctitatem Vestram hisce

fer-

tur, ut Populi sui errorum, et schismatum discrimine liberentur; cum praesertim tum Majorum Nostrorum memoria, tum Nostra, tot fuerint in Germania levioribus etiam de causis divisi, novique instituti Episcopatus *sine ulla Imperii contradictione*, et non sine Episcoporum, Metropolitaramque dissensione, uti in *Nostra Responsione* demonstravimus *Cap. II. §. 10.*

7. Quocirca si Vestra interest, ut omne detrimentum cujusvis generis ab ista Ecclesia arceatur, Vestra opera, collatisque inter Vos consiliis in id debetis incumbere, ut tam per Vos ipsos, quam per Archiepiscopum Vestrum *novae* isthinc *causae omnes* eliminentur. *Ad Vos* quod pertinet, dilecti Filii, si nullam partem habuistis in iis, in quibus est contradictum Nunciaturis, imò si contradictiones hujusmodi graves Vobis, et molestae fuerint, rem ita se habere *opera ipsa* demonstretis oportet: Et si *hactenus* Collegium Vestrum per deputatos Viros solitis prosequi officiis Apostolicum Nuncium neglexit, tum sui ipsius adventus, tum natalitiorum gaudiorum tempore, ne detrectetis *modò* erga eundem debito hoc officio perfungi: eò vel magis quia Vestris observatur oculis *istius Civitatis Magistratus exemplum*, quem juxta morem noluisse suo erga Nuncium Apostolicum officio deesse vestrares Auctores testantur.

8. *Vicarius Archiepiscopi generalis*, a quo nullum non datur Dispensationis genus, et cujus nomine inscripta tot adversus Nuncium Mandata, et Decreta prodierant, est Collegii Vestri *Canonicus*. Ejusdem Capituli *Canonicus* est pariter *Herrestorff*, qui delatum sibi munus *Officialis* in Tribunali Officialatus exercet, junctusque Assessoribus *laicis voto decisivo* donatis, suam una cum illis Sententiam in secunda Instantia pronunciat in Causis Ecclesiasticis: quale Judicium et novum est, et ad novam invehendam Instantiam excogitatum; Vester item Colle-

ga

ferventissime obsecramus, ut Archidioecesim, et Ecclesiam Colonien-
sem ab ejusdem summo opere pernicio-
sa, et periculosa divisione sal-
vam, et liberam conservare, aut
in eventum, quo opus fuerit, atque

divisionis concessio penes Sanctam
Sedem serio ungeretur, nobis beni-
gnissime indulgere dignetur, ut gra-
vissima incommoda, pericula, et
dispendia, quae in Ecclesiam hujus-
tam, totamque Archidioecesim ex-
saepe-

ga est *Canonici de Merle*, qui inter Judices *Pro-Synodales* ab Archiepiscopo nominatus, subinde *Judicum Commissariorum* effectus est *Caput*, ejusque munere fungitur; Nam in tertia, et ultima Instantia suum Is proferit Judicium una cum reliquis Judicibus *Pro-Synodalibus*, seu *Commissariis* in gradu *Revisionis*, licet hoc *Revisionis* Judicium sit novissime inventum, licet solam habeant hi Judices *Commissionem Archiepiscopi*, et licet de Causis agatur *Ecclesiasticis*, quae ad Sanctam Sedem unice pertinent, quaeque juxta *Trideminas Sanctiones* noqueunt a *Judicibus Pro-Synodalibus sine speciali ipsius S. Sedis Commissione* cognosci, itat dubitari noqueat, quin *Vicarius*, alique *Collegae Vestri* suam operam conferant ad *Sacros Canones violandos*, et ad *Apostolica jura* persumdanda. Si *spectabiles isti Collegae Vestri* eo, quo decet, obsequio significassent *Archiepiscopo*, nequire se hujusmodi *invasionibus* operam dare, suam profecto *Archiepiscopus* *deceptionem*, aliorum *insidiis* sibi paratam, deprehendisset, nec eo ferri illos cogisset unquam, quo salva conscientia se progredi posse negarent. Haec itaque etiam in parte opus est, ut *faciatis Vestro muneri satis*, *atomitis edocti HONORII III.* a Nobis in *Responsione Nstra* commemoratis *Cap. IV. §. 7.*

9. *Ad Archiepiscopum* verò quod attinet, quemadmodum ex *Vestris litteris* intelligimus, Vos *repetitis vicibus* ab illo postulasse, ut *per amicabilem compositionem terminarentur dissidia omnia*, ita debita laude *Vestrum studium* prosequentes, Vos etiam atque etiam hortamur, ut ista officia instaureris, utque eo ardentius in tot malorum, de quibus diximus, eversionem incumbatis. Haec autem per Vos studia erga *Archiepiscopum Vestrum* eo impendentur utilius, si illa adhibebitis, postquam fuerit officiis Vestris, quantum in Vobis est, cumulatè per Vos satisfactum. Convertite oculos ad *Vestrorum Antecessorum exempla*,

saepedicta divisione, seu dismembratione necessario redundare debent, deinceps plenius exponere, et demonstrare audeamus.

In cujus submississima fiducia Beatissimos Pedes devotissime exosculamur, et Paterni affectus erga Nos, Ecclesiamque *Coloniensem* conti-

nuationem humillime precamur, semper permanentes

SANCTITATIS VESTRAE

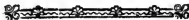
Coloniae 17. Februarii 1790.

Devotissimi, et humillimi
Decanus, et Capitulum Ecclesiae
Metropolitanae Coloniensis.

pla, qui metuentes, ne ope *Reformationis Ecclesiasticae*, quae hodie è pulvere excitatur, et à *Bonnensibus Professoribus* commendatur, exitiales adversus sanam doctrinam errores in istam Dioecesim importarentur, nihil habuerunt antiquius, quam ut Archiepiscopi animum verbis obsequio, et constantia plenè sibi demerendum curarent, et ingruentem pestem averterent, ac deprecarentur, ut litterae patefaciant ad Ipsum datae die 1. Octobris anni 1543., quae ab *Arnoldo Mesbovio* referuntur.

10. Ad Nos tandem quod spectat, quantum in Domino possumus, nihil certè omitemus eorum, quae fieri valent, ut Metropolitanos ad pacis, et concordiae sententiam reducamus. Tam *Responsio Nostra*, quae jam vulgata est, quam *Nostrae Litterae in forma Brevis*, modò ad *Vestrum Archiepiscopum* conscriptae, Nostram agendi rationem omnem satis cuique patefaciunt, ostenduntque luculenter, *sine ulla Nostra culpa* nondum revertisse eam pacem, quam ardentè optamus; nisi contra Nos velit fortasse verti, quod abolitioni Nunciaturarum, aliorumque jurium è Primatu manantium a Nobis fuerit denegatus assensus: nulla enim alia proposita hactenus est Nobis pacis conciliandae ratio.

11. Nostris Apostolicis curis si illa etiam accedent, quae Vos praestetis oportet, equidem favente Deo, quem die noctuque flagitamus, atque enixè obsecramus, speramus fore, ut Vestri timores penitus dispellantur, et illa reddatur moerenti Ecclesiae tranquillitas, quam modò deflet illa sibi ademptam. Hac spe freti Nostrae in Vos dilectionis testem, ac pignus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 27. Martii 1790. Pontificatus Nostri Anno XVI.

Errata

Pag. 14. §. 13. nt
 p. 23. N. 61. col. 1. *sat*
 p. 56. N. 15. in fine *clui*
 p. 75. §. 22. *Orbem*
 p. 106. N. 27. *Federici*
 p. 120. §. 48. *diffiteri*
 p. 122. §. 51. *ae*
 p. 148. N. 27. Sta. *tutorum*
 p. 186. N. 49. *RECU*
 p. 192. §. 28. *Assertorem*
 p. 259. N. 334. n. 16. A. 1587.
 p. 262. §. 136. *contrarium*
 p. 311. §. 22. (Cap. VI. §§. 50. 31.
 p. 314. §. 26. (Cap. VIII. §. 806.)
 p. 322. §. 26. CONSERVASSERO
 p. 346. §. 28. *attinge*

Corrige

ut
fat
clui
Orbe
Federici
diffiteri
ae
Statutorum
RECU
Assertorem
A. 1589.
contrarium
 (Cap. VI. §§. 50. 51.
 (Cap. VIII. §. 106.
 CONSERVASSERO
accinge

i.)

